

คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์

ปี ๒๕๔๙

โดย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

หนังสือ คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ปี ๒๕๔๙ โดยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๒ ๒๒๔๓ ๐ ๒๒๔๑ ๔๕๕๙ โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๔๕๕๓

www.oic.go.th

ISBN : 978-616-7197-22-7

พิมพ์เมื่อ : กันยายน 2552

จำนวนพิมพ์ ๑,๐๐๐ เล่ม

ที่ปรึกษา นางวนิดา ลักการโกศล ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

ฝ่ายเลขานุการในคณะกรรมการวินิจฉัยฯ และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

นางวนิดา	ลักการโกศล	นายเยี่ยมศักดิ์	คุ้มอินทร์
นางภัคพิชา	จันทร์ศิริ	นายเวชชวุฒิ	บุญชูวิทย์
นายชำนาญ	ชูโต	นางสาวอรฉัตร	จันทร์ตัน
นางสาวสังวาลย์	เอี่ยมสอาด	นางสาวยิ่งลักษณ์	สมศิริ
นายวิรัตน์	เหมลิณี	นายคมศักดิ์	โตโกชนพันธุ์

บรรณาธิการ

นางภัคพิชา จันทร์ศิริ

คณะทำงาน

นางสุรีย์ ทินกร	นางสาววันดี เรืองงาม
นางสุวรรณี ศิลาวีลาศภักดี	นางมณีรัตน์ ชำนาญหน

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์ดอกเบี๋ย เลขที่ ๑๐๓๒/๒๐๓-๒๐๔ ซอยร่วมศิริมิตร แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กทม. ๑๐๙๐๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๗๒ ๑๖๖๙-๗๒ โทรสาร ๐ ๒๒๗๒ ๑๑๗๓
e-mail : dokbia1@hotmail.com

คำนำ

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลให้ประชาชนทราบ ตามหลักการที่ว่า “เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น” ด้วยวิธีการนำข้อมูลข่าวสารตามที่กำหนดลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาตามมาตรา 7 หรือรวบรวมไว้ที่ศูนย์ข้อมูลข่าวสารเพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้โดยสะดวกตามมาตรา 9 หรือต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ตามที่ประชาชนมีคำขอตามมาตรา 11 ทั้งนี้ หากประชาชนไปขอข้อมูลข่าวสารแล้วหน่วยงานปฏิเสธไม่เปิดเผยหรือไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขอ ประชาชนก็มีสิทธิอุทธรณ์ไปยังคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้

ในปี 2549 คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ต่าง ๆ จำนวนทั้งสิ้น 129 เรื่อง แบ่งเป็น สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จำนวน 118 เรื่อง สาขาศึกษาวิจัย เทคโนโลยีอุตสาหกรรมและการเกษตร และสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ สาขาละ 4 เรื่อง และสาขาการแพทย์และสาธารณสุข จำนวน 3 เรื่อง ส่วนสาขาต่างประเทศและความมั่นคงของประเทศไม่มีผู้ใช้สิทธิอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการในฐานะเลขานุการและธุรการในคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้รวบรวมและจัดพิมพ์หนังสือ คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ปี 2549 โดยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารขึ้น เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนสามารถใช้เป็นคู่มือหรือแนวทางในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไป

บรรณาธิการ

มกราคม 2552

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาการแพทย์และสาธารณสุข

พส ๑/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัย	๑
พส ๒/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลของแพทย์ผู้ทำการรักษา	๓
พส ๓/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อครุภัณฑ์การแพทย์	๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร

วท ๑/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุมของคณะกรรมการดำเนินการประมูล ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ การจ้างทำระบบข้อมูลกลางและสำรองข้อมูล	๘
วท ๒/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตให้บริการอินเทอร์เน็ต	๑๑
วท ๓/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาร่วมดำเนินการตลาด การให้บริการ โทรศัพท์ระหว่างประเทศผ่านระบบ VoIP	๑๔
วท ๔/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารภาคผนวกแนบท้าย สัญญาร่วมดำเนินการตลาด การให้บริการโทรศัพท์ระหว่างประเทศผ่านระบบ VoIP	๑๖

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ

ศค ๑/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับระเบียบปฏิบัติ แบบแผนนโยบายหรือการตีความ เกี่ยวกับการกำหนดมูลค่าของสุราเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี	๒๑
ศค ๒/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์	๒๕
ศค ๓/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบ ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์	๔๐
ศค ๔/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือหารือการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	๔๖

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

สค ๑/๒๕๕๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสรรหาบุคคลเพื่อเลื่อนระดับสูงขึ้น	๕๒
สค ๒/๒๕๕๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสอบข้อเท็จจริง	๕๔
สค ๓/๒๕๕๙	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการส่งเงินสมทบกองทุนสงเคราะห์ของโรงเรียนเอกชน	๕๖
สค ๔/๒๕๕๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ชุดที่ใช้หมายเหตุลงคะแนน (ส.ถ. ๙) และต้นข้าวบัตรเลือกตั้ง	๕๙
สค ๕/๒๕๕๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำให้การพยานในสำนวนสอบสวนวินัยร้ายแรง	๖๓
สค ๖/๒๕๕๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน	๖๕
สค ๗/๒๕๕๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือรับรองผลงานของผู้ประกวดราคา	๗๐
สค ๘/๒๕๕๙	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนคดีอาญา	๗๒
สค ๙/๒๕๕๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน	๗๖
สค ๑๐/๒๕๕๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง	๗๘
สค ๑๑/๒๕๕๙	อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติ	๘๐
สค ๑๒/๒๕๕๙	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย	๘๔
สค ๑๓/๒๕๕๙	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือหารือและตอบข้อหารือ	๘๘
สค ๑๔/๒๕๕๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือราชการ	๙๐
สค ๑๕/๒๕๕๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน	๙๒
สค ๑๖/๒๕๕๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริง	๙๔
สค ๑๗/๒๕๕๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง เรื่องอุทธรณ์คำสั่งให้รื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง	๙๖

สค ๑๘/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกถ้อยคำพยานบุคคล ในสำนวนสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง	๙๘
สค ๑๙/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย	๑๐๐
สค ๒๐/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานการสอบสวนวินัย	๑๐๔
สค ๒๑/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อผู้ร้องเรียน และบันทึกคำให้การในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง	๑๐๖
สค ๒๒/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง	๑๐๘
สค ๒๓/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน และภาษีบำรุงท้องที่	๑๑๒
สค ๒๔/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน	๑๑๕
สค ๒๕/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการบริหารงาน	๑๑๗
สค ๒๖-๒๘/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาที่ราชพัสดุ บริเวณตลาดใหม่ดอนเมือง กรุงเทพมหานคร	๑๑๙
สค ๒๙/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย	๑๒๙
สค ๓๐/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการบริหารงาน	๑๓๒
สค ๓๑/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัย	๑๓๔
สค ๓๒/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๔๔	๑๓๘
สค ๓๓/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารการประกันสังคม	๑๔๑
สค ๓๔/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามสัญญาจ้างเหมาบริการ และรายงานการเงิน	๑๔๕
สค ๓๕/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวิธีพิจารณาคดีของศาลปกครอง	๑๔๘
สค ๓๖/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน	๑๕๒
สค ๓๗/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน	๑๕๗

สค ๓๘/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน	๑๖๓
สค ๓๙/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน	๑๖๙
สค ๔๐/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง	๑๗๕
สค ๔๑/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการบริหารงาน	๑๗๘
สค ๔๒/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อวัสดุการเกษตร	๑๘๐
สค ๔๓/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริง	๑๘๒
สค ๔๔/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกรายงานการควบคุมงาน	๑๘๕
สค ๔๕/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแก้ไขและเพิกถอนหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓)	๑๘๗
สค ๔๖/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน	๑๘๙
สค ๔๗/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย	๑๙๑
สค ๔๘/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน	๑๙๔
สค ๔๙/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเทศบัญญัติและฎีกาเบิกจ่ายเงิน	๑๙๖
สค ๕๐/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคะแนนการสอบคัดเลือก	๑๙๙
สค ๕๑/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น	๒๐๑
สค ๕๒/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้พิจารณาผลงานทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์	๒๐๕
สค ๕๓/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุมคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ	๒๐๘
สค ๕๔/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนสอบสวน ของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรี	๒๑๐
สค ๕๕/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย	๒๑๓
สค ๕๖/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการบันทึกและรายงานข้อเท็จจริง	๒๑๖
สค ๕๗/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์	๒๑๘

สค ๕๔/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางคดีตามกระบวนการยุติธรรม	๒๒๑
สค ๕๙/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง	๒๒๓
สค ๖๐/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง	๒๒๖
สค ๖๑/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับชื่อและนามสกุลของนักเรียนโรงเรียนนทรวิทยา	๒๒๙
สค ๖๒/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการบันทึกการประชุม	๒๓๑
สค ๖๓/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน	๒๓๓
สค ๖๔/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย	๒๓๖
สค ๖๕/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัย	๒๓๘
สค ๖๖/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการสืบสวนและพินิจ	๒๔๐
สค ๖๗/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องร้องเรียน	๒๔๔
สค ๖๘/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนคดีอาญา	๒๔๖
สค ๖๙/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี	๒๔๘
สค ๗๐/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแบบนับคะแนนการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา	๒๕๐
สค ๗๑/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติ (ก.พ.๗)	๒๕๒
สค ๗๒/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งไม่ลบข้อมูลประวัติอาชญากรในทะเบียนประวัติอาชญากร	๒๕๗
สค ๗๓/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนกล่าวโทษ	๒๖๒
สค ๗๔/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือเสนอรายชื่อผู้สมควรได้รับการพิจารณาคัดเลือกเพื่อเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น	๒๖๕
สค ๗๕/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกถ้อยคำพยานบุคคล ในสำนวนการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรง	๒๖๗
สค ๗๖/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน	๒๖๙

สค ๗๗/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย	๒๗๒
สค ๗๘/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง	๒๗๔
สค ๗๙/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกคำให้การ	๒๗๗
สค ๘๐/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง	๒๗๙
สค ๘๑/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกประมวลข้อเท็จจริงของเจ้าหน้าที่	๒๘๒
สค ๘๒/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน	๒๘๕
สค ๘๓/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือสัญญาซื้อขายที่ดิน	๒๘๗
สค ๘๔/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง	๒๘๙
สค ๘๕/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง	๒๙๒
สค ๘๖/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญา	๒๙๔
สค ๘๗/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง	๒๙๖
สค ๘๘/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบหาข้อเท็จจริง	๒๙๙
สค ๘๙/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ในเรื่องการพิจารณาโยกย้ายบุคลากรในสังกัด	๓๐๓
สค ๙๐/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการก่อสร้างถนน	๓๐๕
สค ๙๑/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง	๓๐๗
สค ๙๒/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินคดี	๓๐๙
สค ๙๓/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการก่อสร้างท่อระบายน้ำ	๓๑๑
สค ๙๔/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน	๓๑๓
สค ๙๕/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการย้ายข้าราชการ	๓๑๖
สค ๙๖/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริง	๓๑๙

สค ๙๗/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจ่ายเงินสำรองจ่ายประจำปี	๓๒๑
สค ๙๘/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย	๓๒๓
สค ๙๙/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการสอบสวนกระทำผิด ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒	๓๒๕
สค ๑๐๐/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแบบแสดงรายการภาษี	๓๒๘
สค ๑๐๒/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาจ้างเหมา	๓๓๑
สค ๑๐๓/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการสืบสวนข้อเท็จจริง	๓๓๓
สค ๑๐๔/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด	๓๓๖
สค ๑๐๕/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย	๓๓๙
สค ๑๐๖/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินเพื่อเลื่อนระดับพนักงาน	๓๔๕
สค ๑๐๗/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบคัดเลือก	๓๔๙
สค ๑๐๘/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการจดทะเบียนซื้อขายที่ดิน	๓๕๑
สค ๑๐๙/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารตรวจสอบข้อเท็จจริง	๓๕๕
สค ๑๑๐/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลคะแนนและรายชื่อผู้เข้าเรียน	๓๕๖
สค ๑๑๑/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการก่อสร้างถนน	๓๕๙
สค ๑๑๒/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบเรื่องร้องเรียน	๓๖๒
สค ๑๑๓/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเรียกค่าปรับ	๓๖๔
สค ๑๑๔/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้พิจารณาผลงานทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์	๓๖๗
สค ๑๑๕/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการขอเอกสารการอนุญาตขุดและถมดิน	๓๖๙
สค ๑๑๖/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องร้องเรียน	๓๗๒
สค ๑๑๗/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย	๓๗๔
สค ๑๑๘/๒๕๔๙	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสืบสวน	๓๗๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาการแพทย์และสาธารณสุข

ที่ พส ๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงปลัดกระทรวงสาธารณสุข ขอคัดสำเนารายงานผลการสอบสวนทางวินัยและเอกสารประกอบทั้งหมด กรณีสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขดำเนินการสอบสวนทางวินัยแล้วมีคำสั่ง ที่ ๕๑๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๘ ไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ เพื่อประกอบการยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อ ก.พ.

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ จัดส่งสำเนารายงานผลการสอบสวนทางวินัยและเอกสารประกอบ โดยระบุว่า รายละเอียดเกี่ยวกับข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ซึ่งเป็นสาระสำคัญที่ผู้อุทธรณ์อาจใช้เป็นข้อโต้แย้ง ในการอุทธรณ์คำสั่งไล่ออกจากการนั้น ปรากฏอยู่ในเอกสาร สว. ๓ ที่แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุขได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขด้วยแล้ว สำหรับผู้อุทธรณ์ไม่ได้มาให้อัยคำต่อคณะกรรมการตามวันเวลาที่ระบุจึงไม่ได้รับฟังคำชี้แจง ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เดิมผู้อุทธรณ์ขณะดำรงตำแหน่งนายแพทย์ ๖ โรงพยาบาลจิตร
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพิจิตร มีกรณีถูกกล่าวหาว่าใช้อำนาจหน้าที่ในฐานะแพทย์แสวงหาประโยชน์ที่มีชอบเพื่อตนเองและละทิ้งหน้าที่ ทำให้ผู้ป่วยได้รับความเสี่ยงทางสุขภาพสูง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขดำเนินการสอบสวนทางวินัยแล้วมีคำสั่ง ที่ ๕๑๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๘ ไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ขอข้อมูลข่าวสารจากกระทรวงสาธารณสุขเพื่อประกอบการยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อ ก.พ. สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขจัดส่งข้อมูลข่าวสารให้ตามคำขอแต่ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบแล้วเห็นว่ายังไม่มีความละเอียดเกี่ยวกับคำให้การของพยาน จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ ขอให้คัดสำเนารายละเอียดทั้งหมดในส่วนที่เกี่ยวกับคำให้การของพยานที่เกี่ยวข้อง (ทุกปาก) ในการสอบสวนทางวินัยและจัดส่งให้แก่ผู้อุทธรณ์ ปัจจุบัน

ผู้อุทธรณ์ยังมิได้รับคำตอบจากกระทรวงสาธารณสุขแต่อย่างใด และกล่าวว่า การเพิกเฉยของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขทำให้ผู้อุทธรณ์ไม่อาจทำค่าแถลงต่อ ก.พ. เพื่อประกอบเรื่องอุทธรณ์ได้ จึงขอให้มีคำสั่งให้สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขเปิดเผยรายละเอียดการสอบสวนทางวินัยในส่วนบันทึกถ้อยคำพยาน (แบบ สว. ๕) ทั้งหมดแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุขพิจารณาแล้วเห็นว่า การสอบสวนทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการจนเสร็จสิ้น โดยสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขมีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์แล้วเรื่องอยู่ระหว่างการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.พ. ของผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยรายละเอียดการสอบสวนทางวินัยในส่วนบันทึกถ้อยคำพยาน (แบบ สว. ๕) ตามที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอจึงไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนี้ ยังเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์ได้ปกป้องสิทธิของตนตามกฎหมาย ทั้งนี้ หากสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขเห็นว่า การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อที่อยู่ และข้อความที่อาจทำให้ทราบถึงบุคคลที่ให้การเป็นพยานหรือให้ถ้อยคำนั้นได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุข จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์โดยให้ปกปิดชื่อ ที่อยู่ของผู้ให้ถ้อยคำและบุคคลอื่น รวมทั้งประวัติของผู้ให้ถ้อยคำ

ศาสตราจารย์ จรัส สุวรรณเวลา ประธานกรรมการ

นายไพโรจน์ นิงสานนท์ รองศาสตราจารย์ แสง บุญเฉลิมวิภาส ศาสตราจารย์ อาวุธ ศรีศุภกร กรรมการ

รองศาสตราจารย์ บุญศรี มีวงศ์อุโฆษ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาการแพทย์และสาธารณสุข

ที่ พส ๒/๒๕๔๙

เรื่อง อุตธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลของแพทย์ผู้ทำการรักษา

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : แพทยสภา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๘ ถึงแพทยสภา ขอข้อมูลของนายแพทย์ ท. พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง จำนวน ๔ รายการ คือ

๑. นายแพทย์ ท. เป็นแพทย์ที่จบการศึกษาจากคณะแพทยศาสตร์ของมหาวิทยาลัยใด ปี พ.ศ. ไດ และเป็นแพทย์ใช้ทุนที่โรงพยาบาลใด
๒. สถานที่ทำงานปัจจุบัน และสังกัดของหน่วยงาน
๓. ประวัติการอบรมเป็นแพทย์ศัลยกรรมผู้เชี่ยวชาญที่โรงพยาบาลใด และเมื่อปี พ.ศ. ไດ
๔. ได้รับวุฒิปัตร์ผู้เชี่ยวชาญศัลยกรรมจากสถาบันใด และเมื่อใด

สำนักงานเลขาธิการแพทยสภามีหนังสือ ที่ พส. ๐๑๓/๖๒ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลส่วนตัวของนายแพทย์ ท. การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์ โดยนาย พ. ผู้รับมอบอำนาจ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุตธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุขได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของแพทยสภา ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนแพทยสภาและของผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า สืบเนื่องจากเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๔ ผู้อุทธรณ์ป่วยเป็นโรคไตเรื้อรังและได้เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลชลประทานปากเกร็ด โดยมีนายแพทย์ ท. เป็นผู้ทำการรักษาด้วยวิธีการผ่าตัด ต่อมาผู้อุทธรณ์มีอาการแทรกซ้อนหลังการผ่าตัดทำให้ไม่สามารถออกเสียงได้ อันมีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพเป็นอย่างมาก ปัจจุบันผู้อุทธรณ์เข้ารับการแต่งเส้นเสียงทำให้ระบบการออกเสียงดีขึ้นแต่ก็ไม่ปกติเช่นเดิม ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ผลกระทบจากการผ่าตัดไตเรื้อรังทำให้ได้รับความยากลำบากในการสื่อสารกับบุคคลอื่นอันเป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพที่ควรให้นายแพทย์ผู้รักษาได้รับผิดชอบ แต่เมื่อได้ติดต่อกลับไปที่โรงพยาบาลชลประทานปากเกร็ด ปรากฏว่านายแพทย์ ท. ได้ย้ายไปทำงานที่อื่นแล้วและไม่สามารถติดต่อได้อีก ผู้อุทธรณ์

ได้มีหนังสือขอข้อมูลเกี่ยวกับนายแพทย์ ท. จากแพทยสภา แต่ทางแพทยสภาปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงขอใช้สิทธิอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุขพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ทั้ง ๔ รายการนั้น ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับประวัติการศึกษา ประวัติการฝึกอบรม สถานที่ทำงาน รวมทั้งหมายเลขโทรศัพท์ที่ทำงานของแพทย์ ข้อมูลดังกล่าวมีลักษณะเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพแพทย์ที่ต้องได้รับความเชื่อถือจากสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้รับการรักษา บุคคลที่ประกอบวิชาชีพเวชกรรมต้องได้รับอนุญาตจากแพทยสภาเพื่อเป็นการคุ้มครองประชาชนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพหรือการทำงานในตำแหน่งหน้าที่ สถานที่ทำงาน ตลอดจนหมายเลขโทรศัพท์ของสถานที่ทำงาน แม้อาจมีบางส่วนที่เข้าลักษณะเป็นข้อมูลส่วนบุคคล แต่การเปิดเผยจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ และมีได้เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุข จึงมีคำวินิจฉัยให้แพทยสภา เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ จรัส สุวรรณเวลา ประธานกรรมการ

ศาสตราจารย์ อาวุธ ศรีศุภกรี ศาสตราจารย์ แสง บุญเฉลิมวิภาส รองศาสตราจารย์ บุญศรี มีวงศ์อุโฆษ กรรมการ

นายไพโรจน์ นิงสานนท์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาการแพทย์และสาธารณสุข

ที่ พส ๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อครุภัณฑ์การแพทย์

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยขอนแก่น

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงมหาวิทยาลัยขอนแก่น ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประมูลซื้อครุภัณฑ์การแพทย์ของศูนย์หัวใจสิริกิติ์ ภาควิชาสูติศาสตร์และสูติศาสตร์ ตามประกาศมหาวิทยาลัยขอนแก่น เรื่อง การประมูลซื้อครุภัณฑ์การแพทย์ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ เลขที่ ศสภ. ๓๖/๒๕๕๘ เลขที่ ศสภ. ๔๖/๒๕๕๘ และเลขที่ ศสภ. ๔๙/๒๕๕๘ และต่อมาได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ ขอคัดสำเนาเอกสารของบริษัทที่ได้ยื่นประมูลซื้อครุภัณฑ์การแพทย์ ตามประกาศมหาวิทยาลัยขอนแก่น เรื่อง การประมูลซื้อครุภัณฑ์การแพทย์ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ เลขที่ ศสภ. ๒๗/๒๕๕๘ และเลขที่ ศสภ. ๓๔/๒๕๕๘ เอกสารการพิจารณาให้ผู้เสนอราคาขายได้เป็นผู้ชนะการประมูล เหตุผลในการยกเลิกการประมูลซื้อครุภัณฑ์การแพทย์ ตามประกาศฯ เลขที่ ศสภ. ๓๔/๒๕๕๘ และเหตุผลในการเปลี่ยนกรรมการพิจารณาคุณสมบัติเฉพาะในการประมูลตามประกาศฯ เลขที่ ศสภ. ๔๖/๒๕๕๘

มหาวิทยาลัยขอนแก่นมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๑๔.๑.๑๖/๗๙๘๒ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๔.๑.๑๖/๓๒๔ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า บริษัท ว. และบริษัท ส. ซึ่งเป็นผู้ชนะการประมูลซื้อครุภัณฑ์ ใช้สิทธิคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากเป็นข้อมูลทางการค้าหรือความลับทางการค้าของบริษัท การเปิดเผยจะกระทบถึงประโยชน์ได้เสียอันอาจทำให้เกิดความเสียหายแก่บริษัทได้

ผู้อุทธรณ์โดยนาย ร. ผู้รับมอบอำนาจ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุขได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนมหาวิทยาลัยขอนแก่นและของผู้อุทธรณ์รวมทั้งคำชี้แจงคัดค้านเป็นหนังสือของผู้ร่วมเสนอราคาในการประมูลซื้อครุภัณฑ์การแพทย์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า มหาวิทยาลัยขอนแก่นดำเนินการจัดซื้อครุภัณฑ์การแพทย์จำนวน ๕ ครั้ง ตามประกาศมหาวิทยาลัยขอนแก่น เรื่อง การประมูลซื้อครุภัณฑ์การแพทย์ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์

เลขที่ ศสก. ๒๗/๒๕๔๘ เลขที่ ศสก. ๓๔/๒๕๔๘ เลขที่ ศสก. ๓๖/๒๕๔๘ เลขที่ ศสก. ๔๖/๒๕๔๘ และเลขที่ ศสก. ๔๙/๒๕๔๘ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า บริษัท ม. ได้เข้าร่วมเสนอราคาด้วยทุกครั้ง แต่ไม่ผ่านการพิจารณาคุณสมบัติในทุกครั้ง ประกอบกับการประมูลซื้อครุภัณฑ์การแพทย์ตามประกาศ เลขที่ ศสก. ๓๔/๒๕๔๘ ได้มีการยกเลิกและจัดให้มีการประมูลใหม่ตามประกาศ เลขที่ ศสก. ๔๖/๒๕๔๘ ทำให้เกิดข้อสงสัยเกี่ยวกับการพิจารณาประมูล ผู้อุทธรณ์จึงได้ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประมูลไม่เพียงแต่ผู้ชนะการประมูลซื้อครุภัณฑ์การแพทย์เท่านั้น แต่รวมถึงข้อมูลข่าวสารของผู้ที่เสนอราคาประมูลทุกรายที่ได้ยื่นไว้ใน การประมูลทั้ง ๕ ครั้งดังกล่าวด้วย เนื่องจากเหตุผลในการพิจารณาให้ผู้เสนอราคารายใดชนะการประมูล รวมถึงเหตุผลการยกเลิกการประมูลไม่เป็นที่ชัดเจน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารราชการและการแพทย์และสาธารณสุขพิจารณาแล้วเห็นว่า การประมูลซื้อครุภัณฑ์การแพทย์ทั้ง ๕ ครั้งดังกล่าว ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยมหาวิทยาลัยขอนแก่นได้พิจารณา และประกาศชื่อผู้ชนะการประมูลแล้ว กรณีตามอุทธรณ์จึงมีข้อที่ต้องพิจารณาใน ๒ ประเด็น คือ

๑. เอกสารที่ผู้เสนอราคาได้ยื่นไว้ต่อมหาวิทยาลัยขอนแก่นเพื่อประกอบการประมูลซื้อครุภัณฑ์การแพทย์ ทั้ง ๕ ครั้ง เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ได้หรือไม่

๒. เอกสารการพิจารณาเรื่องการประมูลซื้อครุภัณฑ์การแพทย์ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ซึ่งรวมถึงเหตุผลในการยกเลิกการประมูลซื้อครุภัณฑ์การแพทย์ ตามประกาศ เลขที่ ศสก. ๓๔/๒๕๔๘ และการเปลี่ยนกรรมการพิจารณาคุณสมบัติเฉพาะในการประมูลตามประกาศ เลขที่ ศสก. ๔๖/๒๕๔๘ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ได้หรือไม่

ในประเด็นที่ ๑ เห็นว่า เอกสารที่ผู้เสนอราคาได้ยื่นไว้ต่อมหาวิทยาลัยขอนแก่นในการประมูลซื้อครุภัณฑ์การแพทย์ของศูนย์หัวใจสิริกิติ์ ภาควิชาออกเฉียงเหนือ ทั้ง ๕ ครั้งนั้น ผู้เสนอราคาต้องจัดทำตามเงื่อนไขและข้อกำหนดของประกาศมหาวิทยาลัยขอนแก่น และยื่นไว้เพื่อเป็นหลักฐานแก่ทางราชการสำหรับมหาวิทยาลัยขอนแก่นใช้ประกอบการพิจารณาประมูลซื้อ เอกสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชนที่อยู่ในความครอบครองของมหาวิทยาลัยขอนแก่น และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งให้เปิดเผยได้ เมื่อมหาวิทยาลัยขอนแก่นได้ใช้เอกสารดังกล่าวเพื่อประกอบการพิจารณาประมูลซื้อครุภัณฑ์การแพทย์ และได้ประกาศชื่อผู้ชนะการประมูลซื้อแล้ว เอกสารที่ผู้เสนอราคาประมูลซื้อทุกรายได้ยื่นไว้จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการเกี่ยวกับผลการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐซึ่งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้เป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องสรุปเพื่อเป็นดัชนีสำหรับการตรวจสอบของประชาชนตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร่วมเสนอราคาในการประมูลดังกล่าวด้วยเมื่อประสงค์จะตรวจสอบความโปร่งใสในการประมูลด้วยการขอตรวจดูข้อมูลข่าวสาร กรณีตามอุทธรณ์แม้ผู้ร่วมเสนอราคาจะแจ้งว่าไม่มีความประสงค์ให้ทางราชการนำเอกสารที่ได้ยื่นไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่นเพราะเป็นความลับทางการค้า แต่เมื่อพิเคราะห์รายละเอียดของข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้วเห็นว่าไม่มีข้อความส่วนใดที่มีลักษณะอันเป็นความลับทางการค้า เว้นแต่สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รวมอยู่ในเอกสารที่ได้ยื่นประกอบการประมูลดังกล่าวที่การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำหรับประเด็นที่ ๒ เมื่อการประมูลซื้อครุภัณฑ์การแพทย์ทั้ง ๕ ครั้ง ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นโดยประกาศชื่อผู้ชนะการประมูลแล้ว เอกสารที่มหาวิทยาลัยขอนแก่นได้จัดทำขึ้นในการพิจารณาประมูลจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการเกี่ยวกับการพิจารณาจัดซื้อจัดจ้าง ซึ่งพิเคราะห์แล้วเห็นว่าไม่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่ง

มิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุข จึงมีคำวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยขอนแก่น เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของบุคคลที่เกี่ยวข้องในการเสนอราคาประมูลซื้อ

ศาสตราจารย์ จรัส สุวรรณเวลา ประธานกรรมการ

นายไพโรจน์ นิงสานนท์ ศาสตราจารย์ อาวุธ ศรีศุگر ศาสตราจารย์ แสง บุญเฉลิมวิภาส กรรมการ

รองศาสตราจารย์ บุญศรี มีวงศ์อุโฆษ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร
ที่ วท ๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุมของคณะกรรมการดำเนินการประมูล
ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ การจ้างทำระบบข้อมูลกลางและสำรองข้อมูล

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมการขนส่งทางบก

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการดำเนินการประมูล
ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์การจ้างทำระบบข้อมูลกลางและสำรองข้อมูลกรมการขนส่งทางบก ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ
รายงานการประชุมของคณะกรรมการดำเนินการประมูลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์การจ้างทำระบบข้อมูลกลางและสำรองข้อมูล

กรมการขนส่งทางบกมีหนังสือ ที่ คค ๐๔๐๓/๑๕๔๘๐ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งปฏิเสธ
การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า รายงานการประชุมของคณะกรรมการดำเนินการ ประมูลด้วย
ระบบอิเล็กทรอนิกส์การจ้างทำระบบข้อมูลกลางและสำรองข้อมูลเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่ง
ของกรมการขนส่งทางบก

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร
ได้พิจารณาคำอุทธรณ์และเหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมการขนส่งทางบก ข้อเท็จจริงในเบื้องต้นฟังได้ว่า
กรมการขนส่งทางบกได้ดำเนินการประมูลจัดจ้างทำระบบข้อมูลกลางและสำรองข้อมูลระบบอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีบริษัท
ยื่นซองเสนอราคาจำนวน ๕ บริษัทคือ ๑) บริษัท ท. ๒) บริษัท ด. ๓) บริษัท ศ. ๔) บริษัท อ. และ ๕) บริษัท ส.
คณะกรรมการดำเนินการประมูลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์การจ้างทำระบบข้อมูลกลางและสำรองข้อมูล ได้ตรวจสอบ
เอกสารเบื้องต้นของบริษัทผู้เสนอราคาทั้ง ๕ บริษัท เพื่อตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของเอกสาร ปรากฏว่า
มีบริษัทยื่นเอกสารไม่ครบถ้วนไม่ถูกต้อง ๒ บริษัท คือ บริษัท ศ. เสนอเอกสารไม่ครบถ้วนขาดเอกสารแสดงการรับรอง
การแต่งตั้งจากบริษัทผู้ผลิตหรือผู้แทนจำหน่ายในประเทศไทยของซอฟต์แวร์แม่ข่ายและซอฟต์แวร์ระบบจัดการฐานข้อมูล
และบริษัท ส. เสนอเอกสารไม่ครบถ้วนขาดเอกสารการแสดงรับรองการแต่งตั้งจากบริษัทผู้ผลิตหรือผู้แทนจำหน่าย
ในประเทศไทยของเครื่องกำเนิดไฟฟ้าและเสนอเอกสารแสดงการรับรองการแต่งตั้งจากบริษัทผู้ผลิตหรือผู้แทนจำหน่าย
ในประเทศไทยของระบบสัญญาณเตือนภัยอัคคีภัยไม่ถูกต้องไม่ตรงผลิตภัณฑ์ที่เสนอ ส่วนอีก ๓ บริษัทยื่นเอกสารถูกต้อง

แต่คณะกรรมการดำเนินการประมูลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้ตรวจสอบพบว่า ผู้เสนอทั้ง ๓ บริษัทที่เหลือได้เสนอรูปแบบของอาคารเป็นรูปแบบเดียวกันและผู้ออกแบบชุดเดียวกันทำให้ตั้งข้อสังเกตได้ว่า ลักษณะดังกล่าวน่าจะเป็นการมีผลประโยชน์ร่วมกัน คณะกรรมการดำเนินการประมูลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ จึงมีประกาศ ณ วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๙ ว่าไม่มีผู้ผ่านการคัดเลือกเบื้องต้นในครั้งนี้

เมื่อคณะกรรมการดำเนินการประมูลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ได้พิจารณาทบทวนเกี่ยวกับการเสนอรูปแบบอาคารเป็นการนำเสนอแบบแสดงเบื้องต้น คณะกรรมการดำเนินการประมูลฯ จึงประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ ได้รับการคัดเลือกเบื้องต้น และมีสิทธิเข้าเสนอราคาการประมูลจ้างทำระบบข้อมูลกลางและสำรองข้อมูลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน ๓ บริษัท คือ ๑) บริษัท ท. ๒) บริษัท ด. และ ๓) บริษัท อ. โดยประกาศ ณ วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๔๘

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร พิจารณาแล้วเห็นควรเรียกข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์และผู้แทนกรมการขนส่งทางบกมาชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณา โดยผู้แทนกรมการขนส่งทางบกชี้แจงสรุปได้ว่า กรมการขนส่งทางบกได้จัดให้มีการประมูลจัดจ้างทำระบบข้อมูลกลางและสำรองข้อมูลระบบอิเล็กทรอนิกส์ มีผู้เข้าประกวดเสนอราคา ๕ ราย โดยมีผู้อุทธรณ์เสนอราคาแข่งขันในครั้งนี้ด้วย ในเบื้องต้นคณะกรรมการดำเนินการประมูลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ การจ้างทำระบบข้อมูลกลางและสำรองข้อมูล ได้พิจารณาเอกสารของผู้เข้าประกวดราคาทั้งหมดแล้วปรากฏว่าผู้เข้าประกวดราคาบางรายส่งเอกสารไม่ครบ ขาดคุณสมบัติ และมีการเสนอรูปแบบต่างๆ กันแต่ใช้วิศวกรคนเดียวกันซึ่งคณะกรรมการดำเนินการประมูลฯ เห็นว่า อาจมีผลประโยชน์ร่วมกัน จึงมีประกาศ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๘ แจ้งว่า ไม่มีผู้ใดผ่านการคัดเลือก ต่อมาคณะกรรมการดำเนินการประมูลฯ ได้สอบถามไปยังสำนักงานมาตรฐานพัสดุ กรมบัญชีกลางเกี่ยวกับแต่ละบริษัทใช้วิศวกรคนเดียวกัน และได้รับแจ้งว่ากรณีดังกล่าวไม่ถือว่าเป็นผลประโยชน์ร่วมกัน เนื่องจากบริษัทสามารถเสนอวิศวกรคนเดียวกันและรูปแบบเบื้องต้นเหมือนกันได้ กรมการขนส่งทางบกจึงมีคำสั่งให้พิจารณาใหม่ คณะกรรมการดำเนินการประมูลฯ จึงได้มีประกาศ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๔๘ แจ้งว่า มีผู้ผ่านการคัดเลือก ๓ ราย แต่บริษัทของผู้อุทธรณ์ไม่ผ่านการคัดเลือก เนื่องจากเอกสารไม่ครบตามเงื่อนไขโดยไม่ได้ยื่นเอกสารแสดงการรับรองการแต่งตั้งจากบริษัทผู้ผลิตหรือผู้แทนจำหน่ายในประเทศไทยของผลิตภัณฑ์ ซึ่งเป็นซอฟต์แวร์ของเครื่องแม่ข่ายระบบงานซอฟต์แวร์ ระบบจัดการฐานข้อมูล ต่อมาผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยรายงานการประชุมของคณะกรรมการดำเนินการประมูลฯ แต่หน่วยงานปฏิเสธเพราะเห็นว่าเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน ตามนัยแห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๓) หากเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อส่วนราชการและบริษัทซึ่งถูกพาดพิง ทำให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบ เนื่องจากในการประชุมของคณะกรรมการดำเนินการประมูลฯ ได้บันทึกความเห็น ผลการพิจารณา ซึ่งอาจมีรายละเอียดเกี่ยวกับคุณสมบัติอื่นๆ ของผู้เสนอราคาและข้อเสนอทางด้านเทคนิคของบริษัทอื่นโดยไม่จำเป็น ทั้งนี้ในรายงานของคณะกรรมการดำเนินการประมูลฯ ได้ระบุการให้คะแนนแต่ละรายการ โดยเป็นดุลพินิจของคณะกรรมการดำเนินการประมูลฯ แต่ละคน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร ได้พิจารณาข้อเท็จจริงซึ่งประกอบด้วยคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนกรมการขนส่งทางบก เหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมการขนส่งทางบก ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า ตามที่กรมการขนส่งทางบกได้ประกาศประมูลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ การจ้างทำระบบข้อมูลกลางและสำรองข้อมูล ตามประกาศ ที่ พด ๔๐๑๘/ ๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๘ โดยมีบริษัทยื่นซองเสนอราคา จำนวน ๕ บริษัท คณะกรรมการดำเนินการประมูลฯ ได้ประกาศว่าไม่มีผู้ผ่านการคัดเลือกเบื้องต้น เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๙ ต่อมา

คณะกรรมการดำเนินการประมูลฯ ได้ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับการคัดเลือกเบื้องต้น และมีสิทธิเสนอราคาประมูลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ การจ้างทำระบบข้อมูลกลางและสำรองข้อมูล จำนวน ๓ บริษัท เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๔๘ ซึ่งประกาศดังกล่าวมีผลทำให้ผู้เสนอราคารายอื่นถูกตัดสิทธิในการพิจารณาทำสัญญาจ้างทำระบบข้อมูลกลางและสำรองข้อมูลกับการขนส่งทางบก

เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้อุทธรณ์เป็นหนึ่งในผู้เสนอราคาที่ถูกตัดสิทธิ ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับผลการพิจารณาดังกล่าว ประกอบกับเมื่อกรมขนส่งทางบกได้ทำสัญญาจ้างทำระบบข้อมูลกลางและสำรองข้อมูลกับบริษัท ด. แล้วจึงถือว่าได้ว่ากระบวนการประมูลจ้างทำระบบข้อมูลกลางและสำรองข้อมูลดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลรายงานการประชุมของคณะกรรมการดำเนินการประมูลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ การจ้างทำระบบข้อมูลกลางและสำรองข้อมูลจะเป็นการตรวจสอบความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐบาลและเจ้าหน้าที่ของรัฐ แต่ตารางหลักเกณฑ์การพิจารณาของคณะกรรมการดำเนินการประมูลฯ ควรปกปิดชื่อบริษัทที่ไม่ชนะการประมูล ๓ บริษัท ส่วนชื่อบริษัทผู้ชนะการประมูล (บริษัท ด.) และบริษัทผู้อุทธรณ์สามารถเปิดเผยได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตรจึงวินิจฉัยให้กรมการขนส่งทางบกเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง โดยให้กรมการขนส่งทางบกปกปิดชื่อบริษัทที่ไม่ชนะการประมูล ๓ บริษัทในตารางหลักเกณฑ์การพิจารณา ของคณะกรรมการดำเนินการประมูลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ การจ้างทำระบบข้อมูลกลางและสำรองข้อมูล

ศาสตราจารย์ ไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล ประธานกรรมการ

ศาสตราจารย์ เกษม จันทรแก้ว นายเกษม สนิทวงศ์ ณ อยุธยา กรรมการ

ศาสตราจารย์ ยงยุทธ ยุทธวงศ์ รองศาสตราจารย์ สุนทร มณีสวัสดิ์ กรรมการ

นายสันตติ โรจนสุนทร กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร
ที่ วท ๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตให้บริการอินเทอร์เน็ต

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ขอคัดถ่ายสำเนาใบอนุญาตและเงื่อนไขการอนุญาตประกอบกิจการอินเทอร์เน็ต แบบที่หนึ่ง ที่คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติออกให้กับบริษัท ค.

ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทช ๗๓๐๐๐/(ไม่ลงเลขที่) ลงวันที่ (ไม่ลงวันที่) กันยายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการให้บริการอินเทอร์เน็ตของบริษัท ค. ที่เป็นเอกสารแนบท้ายใบอนุญาตการให้บริการอินเทอร์เน็ต แบบที่หนึ่งนั้น บริษัท ค. ได้ขอสงวนสิทธิ์การเปิดเผยข้อมูลไว้ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นความลับทางการค้าและได้รับความคุ้มครอง ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลให้กับผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เนื่องจากผู้อุทธรณ์เห็นว่าเอกสารแนบท้ายใบอนุญาตการให้บริการอินเทอร์เน็ตแบบที่หนึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายละเอียด การให้บริการที่ยื่นขออนุญาต แผนผังโครงข่าย รายละเอียดอุปกรณ์และโครงข่ายโทรคมนาคมที่นำมาใช้ในการให้บริการ เลขหมายโทรคมนาคมที่นำมาให้บริการ เลขหมายไอพีที่นำมาให้บริการ และยี่ห้อ รุ่น คุณสมบัติและจำนวนของเครื่องให้บริการ พร้อมสถานที่ติดตั้ง ซึ่งข้อมูลข่าวสารต่างๆ ดังกล่าวไม่ได้เป็นความลับทางการค้าตามความในพระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๕ เพราะความลับทางการค้าตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวนี้หมายถึง ข้อมูลการค้าซึ่งไม่รู้จักกันโดยทั่วไปหรือยังเข้าไม่ได้ในหมู่บุคคลซึ่งโดยปกติแล้วต้องเกี่ยวข้องกับข้อมูลดังกล่าวโดยเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เนื่องจากการเป็นความลับและเป็นข้อมูล ที่ผู้ควบคุมความลับทางการค้าได้ใช้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อรักษาไว้เป็นความลับ ดังนั้น รายละเอียดการให้บริการดังกล่าวจะต้องเปิดเผยต่อประชาชนเพื่อให้ทราบการให้บริการตามที่ได้จัดแจ้งไว้ จึงไม่ใช่ความลับทางการค้าที่จะได้รับการคุ้มครองแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร รับคำอุทธรณ์ไว้เพื่อพิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และได้พิจารณาคำอุทธรณ์ประกอบเหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติแล้วเห็นว่า มีข้อเท็จจริงยังไม่เพียงพอที่จะพิจารณาวินิจฉัยได้ จึงมีมติให้เรียกเอกสารข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และให้เชิญผู้อุทธรณ์กับผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติมาชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าว ซึ่งสรุปคำชี้แจงฟังได้ดังนี้

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารตามคำขอบางส่วนแล้วยกเว้นข้อมูลข่าวสารเฉพาะที่เป็นเอกสารแนบท้ายใบอนุญาตประกอบกิจการอินเทอร์เน็ตของบริษัท ค. ดังกล่าว รวม ๖ รายการ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติได้ปฏิเสธการเปิดเผย ประกอบด้วย

๑. รายละเอียดบริการที่ยื่นขอใบอนุญาต
๒. แผนผังโครงข่าย (Network Traffic Analysis)
๓. รายละเอียดอุปกรณ์ และโครงข่ายโทรคมนาคมที่นำมาใช้ในการให้บริการ
๔. เลขหมายโทรคมนาคมที่นำมาให้บริการ
๕. เลขหมายไอพี (IP address) ที่นำมาใช้ในการให้บริการ
๖. ยี่ห้อ รุ่น คุณสมบัติและจำนวนเครื่องให้บริการ (Server) พร้อมสถานที่ติดตั้ง

ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารทั้ง ๖ รายการเพื่อจะรู้แนวทางในการขอใบอนุญาตดังกล่าวมิได้ต้องการนำไปลอกเลียนแบบแต่อย่างใด และอีกประการหนึ่งประสงค์จะตรวจสอบการให้บริการของบริษัท ค. เป็นไปตามที่ได้จัดแจ้งขออนุญาตไว้หรือไม่ แต่หากจะมีการปกปิดข้อมูลส่วนที่เป็นความลับทางการค้าผู้อุทธรณ์ก็ไม่ประสงค์จะรู้ในส่วนนี้

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมกับชี้แจงเป็นหนังสือและด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการนั้นได้สำเนาให้เกือบทั้งหมดแล้วเหลือเพียงบางส่วนของเอกสารแนบท้ายใบอนุญาตประกอบกิจการอินเทอร์เน็ตของบริษัท ค. รวม ๖ รายการ เนื่องจากบริษัท ค. ได้แจ้งขอสงวนสิทธิ์การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพราะเป็นข้อมูลเกี่ยวกับความลับทางการค้า การเปิดเผยจะมีผลกระทบต่อการประกอบกิจการของบริษัทได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปิดเผยเอกสารแนบท้าย ข้อ ๒ หากเปิดเผยอาจมีการโจมตีบริษัทด้วย Computer Virus หรือ Hack ระบบปฏิบัติการของบริษัทได้โดยง่าย สำหรับข้อมูลตามเอกสารข้อ ๕ หากเปิดเผยออกไปอาจถูกผู้ไม่ประสงค์ดีนำไปใช้ในทางที่จะทำความเสียหายต่อลูกค้าของบริษัทที่ใช้หมายเลขไอพีดังกล่าว ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติจึงไม่สามารถเปิดเผยให้กับผู้อุทธรณ์ตามที่ร้องขอทั้งนี้ในการปฏิเสธการเปิดเผยกรณีนี้ สำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติไม่ได้แจ้งว่าแต่ละรายการเปิดเผยไม่ได้เพราะเหตุใด แต่ได้ปฏิเสธโดยรวมเพราะเห็นว่าข้อมูลข่าวสารทั้งหมดดังกล่าวเป็นความลับทางการค้าของบริษัทที่ขอสงวนสิทธิ์ไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร พิจารณาคำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนหน่วยงานของรัฐที่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ประกอบข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐส่งมาแล้วเห็นว่า กรณีหากการพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าว บริษัท ค. จะเป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง จึงสมควรเปิดโอกาสให้ผู้แทนบริษัท ค. ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมประกอบการพิจารณาด้วย

ผู้แทนบริษัท ค. ซึ่งแจ้งด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสาร ทั้ง ๖ รายการตามอุทธรณ์ เป็นข้อมูลข่าวสารที่บริษัท ค. จัดทำขึ้นตามเงื่อนไขในการไปจดทะเบียนขอใบอนุญาตประกอบกิจการอินเทอร์เน็ตของบริษัทและข้อมูลข่าวสารทั้ง ๖ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ใช้บริการสามารถจะรู้ได้จากสื่อโฆษณาของบริษัทเอง และสามารถจะรู้ได้จากสื่อทางอื่นๆที่มีการเผยแพร่ปกติดอยู่แล้ว การเปิดเผยจึงไม่กระทบต่อการทำธุรกิจของบริษัท การที่บริษัท ค. ได้ขอสงวนสิทธิ์การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเนื่องจากชั้นที่ได้รับหนังสือแจ้งเกี่ยวกับกรณีอุทธรณ์นี้จากสำนักงานคณะกรรมการโทรคมนาคมแห่งชาตินั้น บริษัท ค. เข้าใจว่ารวมถึงการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายละเอียดบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นของบริษัทและงบการเงินของบริษัทด้วย หากเป็นการเปิดเผยเฉพาะข้อมูลข่าวสาร ๖ รายการตามอุทธรณ์ดังกล่าว บริษัท ค. ก็ยินยอมให้เปิดเผยกับผู้อุทธรณ์ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร ได้พิจารณาข้อเท็จจริงซึ่งประกอบด้วย คำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ เหตุผลที่ไม่เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารทั้งเป็นหนังสือและคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ คำชี้แจงของผู้แทนบริษัท ค. ประกอบกับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ที่เรียกให้หน่วยงานดังกล่าวจัดส่งมา และข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๖ รายการนั้น แม้ว่าสำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติได้เป็นผู้จัดทำขึ้นแต่เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบริษัท ค. ที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติซึ่งบริษัท ค. ได้จัดทำขึ้นและให้มาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาตามเงื่อนไขของทางราชการในการยื่นขอใบอนุญาตประกอบกิจการอินเทอร์เน็ต ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๖ รายการดังกล่าว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามความในนิยามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์จะให้ราชการนำไปเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๖) ซึ่งหน่วยงานของรัฐมีดุลพินิจที่จะไม่เปิดเผยได้ แต่กรณีอุทธรณ์นี้เมื่อปรากฏจากคำชี้แจงของผู้แทนบริษัท ค. ที่ชี้แจงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๖ รายการมิได้มีผลกระทบต่อการทำธุรกิจของบริษัทแต่อย่างใด และไม่ขัดข้องหากสำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติจะเปิดเผยให้กับผู้อุทธรณ์ อีกทั้งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ก็มีได้เป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นความลับทางการค้าตามความในพระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๕ แต่อย่างใด จึงไม่มีเหตุที่ไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร จึงมีมติให้สำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้ง ๖ รายการ โดยสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล ประธานกรรมการ

ศาสตราจารย์ เกษม จันทรแก้ว นายเกษม สนิทวงศ์ ณ อยุธยา กรรมการ

ศาสตราจารย์ ยงยุทธ ยุทธวงศ์ นายสันตติ โรจนสุนทร กรรมการ

รองศาสตราจารย์ สุนทร มณีสวัสดิ์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร
ที่ วท ๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาร่วมดำเนินการตลาดการให้บริการ
โทรศัพท์ระหว่างประเทศผ่านระบบ VoIP

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการผู้จัดการ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ขอคัดสำเนาสัญญาร่วมดำเนินการตลาดการให้บริการโทรศัพท์ระหว่างประเทศผ่านระบบ VoIP (Voice over Internet Protocol) ที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ได้ทำกับ บริษัท ป.

ต่อมา บริษัท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) มีหนังสือ ที่ กสท(ส)/๗๑๗ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงอุทธรณ์ แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า บริษัท ป. คัดค้านการเปิดเผยตามคำขอ เนื่องจากสัญญาดังกล่าวเป็นสัญญาทางธุรกิจของบริษัท ซึ่ง บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) พิจารณาแล้วเห็นชอบกับคำคัดค้านของบริษัทดังกล่าว พร้อมทั้งได้แจ้งสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เนื่องจากผู้อุทธรณ์เห็นว่าสัญญาดังกล่าวมิได้เป็นสัญญาทางธุรกิจแต่อย่างใด แต่เป็นสัญญาสัมปทานที่มีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอนหรือสัญญาร่วมทุนกับเอกชน ในการจัดทำบริการสาธารณะตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๙ (๖) ที่หน่วยงานของรัฐต้องมีข้อมูลข่าวสารนั้นไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร รับคำขออุทธรณ์ไว้เพื่อพิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และได้พิจารณาคำอุทธรณ์ประกอบเหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) แล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงยังไม่เพียงพอที่จะพิจารณาวินิจฉัยได้ จึงมีมติให้เรียกเอกสารข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และให้เชิญผู้อุทธรณ์กับผู้แทนบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) มาชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม เพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าว ซึ่งสรุปคำชี้แจงได้ดังนี้

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจา สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารตามคำขอเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการเตรียมการเพื่อการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา และในการขodusสัญญาที่มีการจัดทำขึ้นระหว่างหน่วยงานของ

รัฐบาลกับเอกชนนั้น ผู้อุทธรณ์ยังไม่เคยขอจากหน่วยงานใดมาก่อนแต่เมื่อทราบว่าบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) มีสัญญาที่ทำกับ บริษัท ป. จึงมีหนังสือปฏิเสธในการขอเข้าตรวจดูเอกสารดังกล่าว ซึ่งบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) มีหนังสือปฏิเสธในการขอเข้าตรวจดูเอกสารดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ไม่ทราบว่า สัญญาดังกล่าวมีภาคผนวกแนบท้ายสัญญาด้วย และไม่ทราบด้วยการให้บริการโทรศัพท์ระหว่างประเทศผ่านระบบ VoIP มีบริษัทใดเป็นคู่แข่งทางการค้ากับบริษัท ป. หรือไม่ ทั้งนี้ ต้องการเฉพาะข้อความในสัญญาเท่านั้น สำหรับภาคผนวกแนบท้ายสัญญาผู้อุทธรณ์ไม่ต้องการ

ผู้แทน บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์และชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า สัญญาดังกล่าวเป็นสัญญาความร่วมมือทางธุรกิจเกี่ยวกับการร่วมดำเนินการตลาดการให้บริการโทรศัพท์ระหว่างประเทศผ่านระบบ VoIP จากต่างประเทศ ซึ่งขั้นตอนวิธีการในการดำเนินธุรกิจประเภทนี้เป็นที่รู้กันทั่วไป และในปัจจุบันก็มีบริษัทอื่นที่ดำเนินการในลักษณะเดียวกันอยู่แล้ว กรณีการเปิดเผย จึงไม่น่าจะมีผลกระทบที่จะทำให้ บริษัท ป. ได้รับความเสียหายแต่อย่างใด ปัจจุบันการประกอบธุรกิจประเภทนี้ได้มีการเปิดให้ขออนุญาตอย่างเสรีแล้วและข้อความในสัญญาไม่ถือว่าเป็นความลับทางการค้าแต่อย่างใด การที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้ผู้อุทธรณ์นั้น เพียงเนื่องจาก บริษัท ป. ได้คัดค้านการเปิดเผย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร ได้พิจารณาข้อเท็จจริงประกอบด้วย คำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์และผู้แทนบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ที่หน่วยงานของรัฐบาลจัดส่งมาและข้อมูลกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอนั้น ได้ขอเฉพาะส่วนที่เป็นสัญญาระหว่างบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) กับ บริษัท ป. เท่านั้น ไม่รวมถึงเอกสารส่วนที่เป็นภาคผนวกแนบท้ายสัญญาด้วยข้อมูลข่าวสารเฉพาะส่วนที่ขอนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และไม่เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์จะให้ราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๖) แต่อย่างใด ทั้งเหตุที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) อ้างในการปฏิเสธตามหนังสือ ที่ กสท (ส) ๗๑๗ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ และการชี้แจงของผู้แทนบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ก็มีได้อ้างเหตุอื่นใดที่จะทำให้มีดุลพินิจไม่เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่มีเหตุที่หน่วยงานของรัฐจะไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร จึงมีมติให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสัญญาร่วมดำเนินการตลาดการให้บริการโทรศัพท์ระหว่างประเทศผ่านระบบ VoIP จากต่างประเทศตามความต้องการของผู้อุทธรณ์ โดยไม่รวมถึงข้อมูลข่าวสารในภาคผนวกแนบท้ายสัญญา พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล ประธานกรรมการ

ศาสตราจารย์ เกษม จันทรแก้ว ศาสตราจารย์ ยงยุทธ ยุทธวงศ์ กรรมการ

นายสันติ โรจนสุนทร รองศาสตราจารย์ สุนทร มณีสวัสดิ์ กรรมการ

นายเกษม สนิทวงศ์ ณ อยุธยา กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร
ที่ วท ๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารภาคผนวกแนบท้าย สัญญาร่วมดำเนินการ
ตลาดการให้บริการโทรศัพท์ระหว่างประเทศผ่านระบบ VoIP

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงกรรมการผู้จัดการ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ขอคัดสำเนาเอกสารภาคผนวกแนบท้าย สัญญาร่วมดำเนินการตลาดการให้บริการโทรศัพท์ระหว่างประเทศผ่านระบบ VoIP (Voice over Internet Protocol) ที่ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ได้ทำกับ บริษัท ป. ซึ่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร ได้มีคำวินิจฉัย ที่ วท ๓/๒๕๕๙ ว่าสัญญาดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และไม่เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์จะให้ราชการนำไปเปิดเผย ต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๖) แต่อย่างใด

ต่อมา บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) มีหนังสือ ที่ กสท ปต (ส)/๙๐๖ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า คำวินิจฉัย ที่ วท ๓/๒๕๕๙ ดังกล่าวนั้น วินิจฉัยให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เปิดเผยสัญญาร่วมดำเนินการให้บริการโทรศัพท์ระหว่างประเทศผ่านระบบ VoIP โดยไม่รวมถึงข้อมูลข่าวสารในภาคผนวกแนบท้ายสัญญา และบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ได้ดำเนินการตามคำวินิจฉัยแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ดังนั้น เอกสารข้อมูลข่าวสารในภาคผนวกแนบท้าย สัญญาดังกล่าวนั้น บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ในฐานะที่เป็นหน่วยงานของรัฐจำเป็นต้องถือปฏิบัติ ตามคำวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยเคร่งครัด

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่ง มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เนื่องจากผู้อุทธรณ์เห็นว่าคำสั่งมิให้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารของ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ไม่ชอบด้วยกฎหมายและขัดต่อเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพราะว่าข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐ ต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารนั้นไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร รับคำอุทธรณ์ไว้เพื่อพิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และได้พิจารณาคำอุทธรณ์ประกอบเหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) แล้วเห็นว่า มีข้อเท็จจริงยังไม่เพียงพอที่จะพิจารณาวินิจฉัยได้ จึงมีมติให้เรียกเอกสารข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และให้เชิญผู้อุทธรณ์กับผู้แทน บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) และผู้แทนบริษัท ป. มาชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าว ซึ่งสรุปคำชี้แจงได้ดังนี้

ผู้แทน บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์และชี้แจงด้วยวาจาสรุปได้ความว่า เอกสารภาคผนวกแนบท้ายสัญญาร่วมดำเนินการตลาดการให้บริการโทรศัพท์ประเทศ ผ่านระบบ VoIP ประกอบด้วย ๘ ภาคผนวก คือ

ภาคผนวก ๑ หนังสือรับรองการจดทะเบียนบริษัท ป.

ภาคผนวก ๒ รายละเอียดเงื่อนไขในการได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ร่วมงานในการทำการตลาดโทรศัพท์ในต่างประเทศ ผ่านระบบ VoIP ให้ กสท (แก้ไขครั้งที่ ๕)

ภาคผนวก ๓ คู่มือกลุ่มเครือข่ายงาน (ภาษาอังกฤษ) ของ บริษัท ป.

ภาคผนวก ๔ รายละเอียดการลงทุนวัสดุอุปกรณ์และการติดตั้ง (ภาษาอังกฤษ) ของบริษัท ป.

ภาคผนวก ๕ แผนกลยุทธ์ทางการตลาด การจัดจำหน่าย การโฆษณาประชาสัมพันธ์ และการส่งเสริมการตลาด

ภาคผนวก ๖ รูปแบบสัญลักษณ์บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)

ภาคผนวก ๗ สัญญาค้ำประกันของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)

ภาคผนวก ๘ รายชื่อพันธมิตรทางธุรกิจ และข้อมูลการใช้สัญญาณโทรศัพท์ระหว่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ที่ บริษัท ป. รับมา (Call Detail Record (CDR))

ทั้งนี้ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามภาคผนวก ๑ ภาคผนวก ๓ ภาคผนวก ๖ และ ภาคผนวก ๗ นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ สำหรับข้อมูลข่าวสารตามภาคผนวก ๒ ภาคผนวก ๔ ภาคผนวก ๕ และภาคผนวก ๘ นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ควรเปิดเผยเพราะเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการทางธุรกิจของ บริษัท ป. หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจมีผลกระทบต่อการแข่งขันทางการค้าโดยคู่แข่งสามารถลอกเลียนแบบได้ และข้อมูลข่าวสารตามภาคผนวก ๘ การเปิดเผยอาจทำให้ผู้ดำเนินการโทรคมนาคมที่ผิดกฎหมายนำข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ในการลักลอบให้บริการโดยไม่ผ่านหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการตรวจสอบ อันก่อให้เกิดความเสียหายต่อสาธารณะได้ และขอกลับไปพิจารณาทบทวนว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ส่วนใดสามารถเปิดเผยได้ และส่วนใดเปิดเผยไม่ได้ เพราะเหตุใด โดยจะชี้แจงเหตุผลและแจ้งให้ทราบอีกครั้งหนึ่ง

ผู้แทน บริษัท ป. ชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารตามภาคผนวก ๑ ภาคผนวก ๒ ภาคผนวก ๓ ภาคผนวก ๖ และภาคผนวก ๗ นั้น สามารถให้เปิดเผยได้ แต่สำหรับข้อมูลข่าวสารตามภาคผนวก ๔ ภาคผนวก ๕ และภาคผนวก ๘ ไม่ควรเปิดเผยเนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางธุรกิจของบริษัท ป. ที่การเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อการแข่งขันทางการค้าได้ เนื่องจากทำให้ผู้แข่งขันรู้ถึงศักยภาพของบริษัท ป. และทำให้เกิดความเสียเปรียบทางการค้าได้ ทั้งนี้ บริษัท ป. ขอกลับไปพิจารณาทบทวนว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ส่วนใดสามารถเปิดเผยได้ และส่วนใดเปิดเผยไม่ได้ เพราะเหตุใด โดยจะชี้แจงเหตุผลและแจ้งให้ทราบ

ผู้ถูทรรณชี้แจงเพิ่มเติมเป็นหนังสือสรุปความได้ว่า ผู้ถูทรรณไม่ทราบถึงการมีและต้องใช้เอกสารภาคผนวกแนบท้ายสัญญาประกอบร่วมกับสัญญาดังกล่าว เพราะถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของสัญญาด้วยจึงจะสมบูรณ์ อีกทั้งเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ และไม่เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยหรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์จะให้ราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น รวมทั้งไม่ได้เป็นเอกสารที่มีข้อความอันเป็นความลับทางการค้าของบริษัท ป. เนื่องจากข้อมูลตามอุทธรณ์มิได้เป็นข้อมูลที่ยังไม่รู้จักกันโดยทั่วไปหรือยังเข้าถึงไม่ได้ในหมู่บุคคล ซึ่งโดยปกติแล้วต้องเกี่ยวข้องกับข้อมูลดังกล่าวซึ่งหากเป็นข้อมูลที่เป็นความลับทางการค้าที่เป็นประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ต้องมีผู้ควบคุมและได้ใช้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อรักษาไว้เป็นความลับ แต่ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นเพียงข้อมูลรายละเอียดเพิ่มเติมในสัญญาที่ประชาชนสามารถรับทราบได้ ดังนั้น คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) จึงขัดต่อเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ต่อมาบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ได้มีหนังสือ ส่วนที่สุด ที่ กสท ปง (ผก)/๐๕๒๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๙ ชี้แจงต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการเกษตรว่า ได้พิจารณาแล้วข้อมูลข่าวสารตามภาคผนวก ๑ ภาคผนวก ๒ ภาคผนวก ๓ ภาคผนวก ๕ ภาคผนวก ๗ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารตามภาคผนวก ๔ ไม่อาจเปิดเผยได้ เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารที่ว่าด้วยรายละเอียดการลงทุนของบริษัท ป. โดยมีรายละเอียดเป็นการกำหนดชนิด ยี่ห้อ รวมทั้งจำนวนอุปกรณ์ที่จะนำมาใช้ในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของสัญญา ซึ่ง บริษัท ป. ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้นำไปเปิดเผยข้อมูลต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับภาคผนวก ๘ ไม่อาจเปิดเผยได้เพราะเป็นเอกสารที่มีรายชื่อพันธมิตรทางธุรกิจ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) และเป็นข้อมูลสัญญาโทรศัพทระหว่างประเทศที่ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) รับมา (CDR) เนื่องด้วยในสถานการณ์การให้บริการโทรคมนาคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งบริการโทรศัพทระหว่างประเทศในปัจจุบัน ได้มีบุคคลและกลุ่มบุคคลดำเนินการประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาตอันเป็นความผิดต่อพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ การเปิดเผยข้อมูลตามภาคผนวก ๘ ดังกล่าวอาจทำให้ผู้ที่ประกอบกิจการโทรคมนาคมโดยผิดกฎหมายสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการลักลอบให้บริการได้นอกจากนี้ ยังมีข้อมูลสำคัญในเรื่องราคาการรับสัญญาณ (Traffic) การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจทำให้เกิดการตัดราคาในการนำสัญญาณ (Traffic) เข้าประเทศ ซึ่งพิจารณาในภาพรวมแล้วอาจทำให้เกิดความเสียหายต่อประเทศที่จะได้รับจากค่าสัญญาณ (Traffic) น้อยลง อันมีผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจอีกประการหนึ่ง จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามภาคผนวก ๘ ไม่ควรเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

บริษัท ป. ได้มีหนังสือ ที่ PL ๐๕๕/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๙ ชี้แจงคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์โดยยกเหตุผลว่าการเปิดเผยจะทำให้ข้อมูลสำคัญทางการค้าของ บริษัท ป. จะไม่รั่วไหลไปยังคู่แข่งทางการค้าของบริษัท ป. ทำให้องค์กร บริษัท ป. สามารถแข่งขันอย่างเป็นธรรมได้ทางบริษัท ป. จึงยังคงยืนยันที่จะคัดค้านมิให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเช่นเดิม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร ได้พิจารณาข้อเท็จจริง ประกอบด้วย คำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาและคำชี้แจงเป็นหนังสือของผู้แทน บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) และผู้แทน บริษัท ป. ประกอบคำชี้แจงเพิ่มเติมเป็นหนังสือของผู้อุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ที่หน่วยงานของรัฐจัดส่งมาให้คณะกรรมการวินิจฉัยฯ และข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารในส่วนของ ภาคผนวก ๑ ภาคผนวก ๒ ภาคผนวก ๓ ภาคผนวก ๖ และภาคผนวก ๗ นั้น มิใช่ข้อมูลที่ต้องหวงห้ามเนื่องจาก บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) และบริษัท ป. ต่างก็เห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ ฉะนั้น คงเหลือเพียงข้อมูลข่าวสารตามภาคผนวก ๔ ภาคผนวก ๕ และภาคผนวก ๘ โดยที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามภาคผนวก ๕ สามารถเปิดเผยได้ แต่บริษัท ป. พิจารณาว่าเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานทางธุรกิจของ บริษัท ป. หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจมีผลกระทบต่อการแข่งขันทางการค้า โดยคู่แข่งสามารถรู้ถึงศักยภาพของบริษัท ป. และทำให้เกิดความเสียเปรียบทางการค้าได้ เฉพาะในส่วนข้อมูลข่าวสารตามภาคผนวก ๕ นี้ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถรับรู้กันทั่วไปอยู่แล้ว ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงประโยชน์ได้เสียของบริษัท ป. กับผู้อุทธรณ์ โดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชน ที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นสมควรให้เปิดเผยได้ สำหรับข้อมูลข่าวสารตามภาคผนวก ๔ และภาคผนวก ๘ ซึ่งทั้งบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) และบริษัท ป. เห็นว่าไม่ควรเปิดเผยนั้น คณะกรรมการวินิจฉัยฯ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามภาคผนวก ๔ มิใช่ข้อมูลที่เป็นความลับทางการค้า เนื่องจากข้อมูลสารเกี่ยวกับเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ และคุณสมบัติของเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ที่ปรากฏในภาคผนวก ๔ นี้ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยและรับรู้กันโดยปกติทั่วไปอยู่แล้ว ทั้งมิได้มีการระบุข้อความจนทำให้รู้ได้ว่ามีการใช้เทคนิควิธีการเฉพาะอย่างไร แต่หากว่า บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เห็นว่าการเปิดเผยให้รู้ถึงจำนวนและราคาต้นทุนของเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ แล้ว จะทำให้คู่แข่งทางการค้าได้เปรียบก็ชอบที่จะใช้ดุลยพินิจไม่เปิดเผยจำนวนและราคาต้นทุนเฉพาะในส่วนนี้ได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารตามภาคผนวก ๘ นั้น คณะกรรมการวินิจฉัยฯ เห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารสำคัญของบริษัท ป. ซึ่งการเปิดเผยรายชื่อพันธมิตรทางธุรกิจ และข้อมูลการใช้สัญญาโทรศัพทระหว่างประเทศที่บริษัท ป. รับมา (CDR) นั้นอาจทำให้เกิดความเสียหายต่อบริษัท ป. ได้ และหากมีการเปิดเผยข้อมูลการใช้สัญญาโทรศัพทระหว่างประเทศดังกล่าวโดยขาดความระมัดระวังจนทำให้ข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้ไปตกอยู่กับผู้ไม่ประสงค์ดีต่อทาง บริษัท ป. ก็จะทำให้ บริษัท ป. ได้รับความเสียหายได้ ประกอบกับการที่ผู้อุทธรณ์เคยอ้างว่าต้องการข้อมูลข่าวสารในเรื่องนี้มาใช้ประโยชน์ในการเตรียมเพื่อการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษานั้น ข้อเท็จจริงก็ยังไม่ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์นั้นได้ศึกษาในเรื่องใดและมีความจำเป็นที่จะได้ข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้อย่างไร ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงประโยชน์ของเอกชนประกอบกันแล้วการใช้ดุลยพินิจไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามภาคผนวก ๘ ของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) จึงไม่เป็นขัดต่อเจตนารมณ์พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และชอบด้วยตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร จึงมีมติให้ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ได้แก่ เอกสารภาคผนวกแนบท้ายสัญญาาร่วมดำเนินการ

ตลาดการให้บริการโทรศัพท์ระหว่างประเทศผ่านระบบ VoIP ที่ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ได้ทำกับ บริษัท ป.
ตามภาคผนวก ๑ ภาคผนวก ๒ ภาคผนวก ๓ ภาคผนวก ๔ ภาคผนวก ๕ ภาคผนวก ๖ ภาคผนวก ๗ ตามคำขอของ
ผู้ถือหุ้น โดยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามภาคผนวก ๔ นั้น บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) อาจใช้ดุลยพินิจลบ
หรือตัดทอนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับจำนวนราคาต้นทุนได้พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้ถือหุ้น ส่วนข้อมูล
ข่าวสารตามภาคผนวก ๘ มิให้เปิดเผย

ศาสตราจารย์ ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล ประธานกรรมการ

ศาสตราจารย์ เกษม จันทรแก้ว ศาสตราจารย์ ยงยุทธ ยุทธวงศ์ กรรมการ

นายสันตติ โรจน์สุนทร รองศาสตราจารย์ สุนทร มณีสวัสดิ์ กรรมการ

นายเกษม สนิทวงศ์ ณ อยุธยา กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนผู้ถือหุ้น

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ

ที่ ศค ๑ /๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับระเบียบปฏิบัติ แบบแผนนโยบายหรือการตีความ
เกี่ยวกับการกำหนดมูลค่าของสุราเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมสรรพสามิต

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงกรมสรรพสามิตขอระเบียบปฏิบัติ แบบแผน นโยบาย หรือการตีความเกี่ยวกับการกำหนดราคาขายสุรา ณ โรงงานสุราเพื่อทราบหลักเกณฑ์ในการกำหนดมูลค่าสุราเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีของกรมสรรพสามิต

กรมสรรพสามิตมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๖๒๒/๒๕๗๓๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ระเบียบปฏิบัติ แบบแผน นโยบาย หรือการตีความเกี่ยวกับการกำหนดราคาขาย ณ โรงงานสุรา เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเปิดเผยโดยมีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่เข้าข่ายกเว้นตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่ออุทธรณ์คำสั่ง และคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศเป็นผู้วินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศได้พิจารณาคำอุทธรณ์แล้วเห็นว่า เมื่อผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ ขอข้อมูลข่าวสารต่อกรมสรรพสามิต กรมสรรพสามิตได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๖๒๒/๐๕๗๓๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จึงเป็นกรณีหน่วยงานของรัฐมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้ได้รับการปฏิเสธมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้อุทธรณ์ยื่นคำอุทธรณ์ภายในกำหนดเวลา จึงเป็นการอุทธรณ์โดยชอบตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังนั้นจึงรับคำอุทธรณ์ไว้เพื่อพิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ตามนัยมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และมีมติให้เชิญคู่กรณีเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงและให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการเพื่อการพิจารณา สรุปคำชี้แจงได้ดังนี้

๑. ผู้ถือหุ้นชี้แจงว่า ผู้ถือหุ้นประกอบกิจการผลิตและจำหน่ายสุรกายใต้เครื่องหมายการค้าสิงห์ โดยผลิตสุราที่มีแอลกอฮอล์ในหลายระดับและจำหน่ายในหลายราคา และได้ชำระภาษีสุราตามที่กรมสรรพสามิตประกาศจัดเก็บมาโดยตลอด ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๔ กรมสรรพสามิตปรับระบบการคำนวณภาษีสุราใหม่ โดยคำนวณจากราคาขาย ณ โรงงาน แทนการคำนวณจากราคาขายปลีกที่เก็บอยู่เดิม และประกาศจำนวนภาษีที่ผู้ประกอบการต้องชำระเป็นรายยี่ห้อ ในทางปฏิบัติเป็นที่ทราบโดยทั่วไปว่า กรมสรรพสามิตจัดเก็บภาษีสุราโดยแบ่งออกเป็น ๓ ระดับ คือ ระดับ Premium ระดับ Standard และระดับ Economy และจำนวนเงินภาษีที่ต้องชำระในแต่ละระดับจะมีความแตกต่างกัน

ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ กรมสรรพสามิตประกาศจำนวนภาษีที่ผู้ประกอบการต้องชำระใหม่ โดยผลิตภัณธ์สุราบางยี่ห้อของบริษัท ผู้ถือหุ้นต้องชำระในจำนวนที่สูงกว่าผลิตภัณธ์สุราประเภทเดียวกันของผู้ประกอบการรายอื่น ทำให้เกิดข้อสงสัยในการคำนวณในการจัดเก็บภาษีของกรมสรรพสามิต รวมทั้งโครงสร้างการจัดเก็บภาษีทั้ง ๓ ระดับว่ามีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอย่างไรเพราะการประกาศของกรมสรรพสามิตทำให้บริษัทผู้ถือหุ้นอยู่ในฐานะเสียเปรียบผู้ประกอบการรายอื่นที่ผลิตสุราประเภทเดียวกัน อันทำให้เกิดความไม่เป็นธรรม ในปัจจุบันผู้ถือหุ้นได้ดำเนินการฟ้องร้องให้กรมสรรพสามิตเพิกถอนประกาศกรมสรรพสามิตอยู่ ซึ่งคดีกำลังอยู่ในระหว่างพิจารณาของศาลภาษีอากรกลาง

๒. กรมสรรพสามิตชี้แจงด้วยวาจาและตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๖๒๒/๕๖๘ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๙ สรุปว่า

๒.๑ หลักเกณฑ์การจัดชั้นเบียร์เป็นเรื่องนโยบายในการจัดเก็บภาษี รายละเอียดในการจัดชั้นเบียร์เป็นเรื่องลับ หากเปิดเผยออกไปจะเกิดผลเสียต่อกรมสรรพสามิตหลายประการ เช่น อาจถูกฟ้องร้องเป็นคดีหรือมีผลกระทบต่อบุคคลในกรณีที่มีการฟ้องคดีแล้ว ทั้งนี้ ข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้ถือหุ้นมีคำขอเป็นประเด็นเดียวกันกับที่ผู้ถือหุ้นได้ยื่นฟ้องกรมสรรพสามิตและคดียังอยู่ในการพิจารณาของศาลภาษีอากรกลาง

๒.๒ การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อการบริหารการจัดเก็บภาษีสุราแช่ประเภทเบียร์ เพราะผู้รับอนุญาตอาจใช้ช่องว่างของพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๓๓ ในเรื่องการกำหนดราคาขาย ณ โรงงานสุรา และแนวทางการวิเคราะห์การกำหนดมูลค่าเบียร์ของกรมสรรพสามิต หาวิธีการในการหลีกเลี่ยงจนเกิดความเสียหายต่อการจัดเก็บภาษีให้แก่รัฐในอนาคต

๒.๓ ระเบียบปฏิบัติ แบบแผน นโยบาย หรือการตีความเกี่ยวกับการกำหนดราคาขาย ณ โรงงานสุราเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับกรมสรรพสามิตได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่าข้อมูลเรื่องราคาขาย ณ โรงงานสุรา เป็นข้อมูลลับที่เปิดเผยไม่ได้

๒.๔ การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์เพื่อกำหนดมูลค่าเบียร์ดังกล่าวจะเป็นการผูกพันกรมสรรพสามิต เพราะปัจจัยที่จะนำมาวิเคราะห์มูลค่าสินค้าประเภทเบียร์แต่ละช่วงเวลาอาจมีการเปลี่ยนแปลง ไปตามภาวะการณ์สังคม เศรษฐกิจ และการเมือง

๒.๕ พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๓๓ ไม่ได้ให้อำนาจเจ้าหน้าที่กรมสรรพสามิตในการเรียกเอกสารหลักฐานทางบัญชี สามารถทำได้เพียงการขอความร่วมมือเท่านั้น ทำให้ไม่สามารถตรวจสอบโครงสร้างต้นทุน สูตรการผลิตเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการกำหนดราคาขาย ณ โรงงานสุรา หากเจ้าหน้าที่ตรวจสอบพบว่า มีการหลีกเลี่ยงภาษีในภายหลังกฎหมายก็ไม่ได้ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ทำการประเมินภาษีให้ถูกต้องได้ ทำให้เกิดความเสียหายต่อการจัดเก็บภาษี

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศได้พิจารณาข้อเท็จจริงซึ่งประกอบด้วยคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้ถือหุ้น เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสรรพสามิต คำชี้แจง

ด้วยวาจาและเป็นหนังสือของกรมสรรพสามิต ข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา รวมข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่ามีข้อพิจารณาที่ต้องวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์นี้รวม ๒ ประเด็น คือ

๑. การฟ้องคดีกรมสรรพสามิตต่อศาลภาษีอากรกลางกับการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ กรมสรรพสามิตต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ มีการพิจารณาประเด็นเดียวกันหรือไม่

๒. ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ได้หรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศได้พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

๑. ประเด็นผู้อุทธรณ์ฟ้องคดีกรมสรรพสามิตต่อศาลภาษีอากรกลาง

คดีดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ฟ้องขอให้ศาลภาษีอากรกลางมีคำสั่งให้กรมสรรพสามิตดำเนินการ

๑.๑ เพิกถอนประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง กำหนดมูลค่าสุราที่ทำในราชอาณาจักรเพื่อถือเป็นเกณฑ์ ในการคำนวณภาษี ฉบับลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๖ หนังสือสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ปทุมธานี ที่ กค ๐๖๑๐.๐๓/๕๒๑๔ เรื่อง การเรียกเก็บภาษีเพิ่มตามมูลค่าที่กำหนดใหม่ ฉบับลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๖ และหนังสือกรมสรรพสามิต ที่ ๐๖๒๒/๒๕๔๓ เรื่อง ผลการพิจารณาการอุทธรณ์คัดค้านประกาศกรมสรรพสามิต เกี่ยวกับการกำหนดมูลค่าของสุรา ที่ทำในราชอาณาจักรเพื่อถือเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี ฉบับลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘

๑.๒ คืนเงินภาษีให้แก่โจทก์ที่ได้ชำระไปมากกว่าที่ควรชำระ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศเห็นว่าในการฟ้องคดี แม้จะมีความเกี่ยวเนื่องกันกับการอุทธรณ์ แต่ประเด็นการพิจารณาต่างกัน กล่าวคือ ในการฟ้องคดีต่อศาลภาษีอากรกลาง เป็นเรื่องการฟ้องเพื่อเพิกถอนประกาศกรมสรรพสามิต และฟ้องเพื่อให้กรมสรรพสามิต คืนเงินภาษีที่ผู้อุทธรณ์ได้ชำระไป แต่การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้จำกัดเฉพาะประเด็น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งมิให้เปิดเผยว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ จะเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้หรือไม่ อันเป็นอำนาจในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารตามนัยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กรณีอุทธรณ์จึงอยู่ในอำนาจ การพิจารณา

๒. ประเด็นข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ได้หรือไม่

ในเรื่องนี้ อธิบดีกรมสรรพสามิตได้ใช้อำนาจตามมาตรา ๘ จัตวา (๑) วรรคสามแห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศมูลค่าของเบียร์ที่ผลิตในราชอาณาจักร โดยกำหนดจากราคาขาย ณ โรงงานสุราในตลาดปกติ เพื่อถือเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีผู้อุทธรณ์ เป็นผู้ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติ สุรา พ.ศ. ๒๕๔๓ เห็นว่าตนเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบจึงขอทราบหลักเกณฑ์ในการพิจารณาประกาศมูลค่าของเบียร์ดังกล่าว และกรมสรรพสามิตได้ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลลับที่เปิดเผยไม่ได้ ซึ่งการเปิดเผยจะทำให้ การบังคับใช้กฎหมายในการจัดเก็บภาษีต้องเสื่อม ประสิทธิภาพอันเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศพิจารณาข้อมูล ข่าวสารตามอุทธรณ์แล้วเห็นว่า ในการออกกฎเกณฑ์หรือการออกคำสั่งเพื่อใช้บังคับนั้น รัฐมีหน้าที่ต้องออกกฎเกณฑ์ หรือคำสั่งอย่างสมเหตุสมผลและเป็นธรรมต่อผู้ที่ต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์เหล่านั้น เมื่อพิจารณากระบวนการประกาศ

กำหนดมูลค่าของเบี้ยรเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีเห็นได้ว่า กรมสรรพสามิตมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณากำหนดมูลค่าซึ่งหากเปิดเผยโดยทั่วไปน่าจะเป็นประโยชน์ต่อกรมสรรพสามิต ทำให้ผู้ประกอบการได้รับรู้ถึงภาระของตนในการนำไปบริหารต้นทุนดำเนินงาน การเปิดเผยหลักเกณฑ์แม้จะมีผลผูกพันกรมสรรพสามิตให้ต้องยึดถือ แต่หลักเกณฑ์ดังกล่าวมีลักษณะเป็นเพียงเครื่องมือที่ใช้สำหรับประกอบการพิจารณาเพื่อประกาศกำหนดมูลค่าของเบี้ยร ดังนั้น จึงอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามสภาพข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อมูลที่ได้นำมาใช้ และกรมสรรพสามิตมีภาระเพียงการเปิดเผยข้อมูลที่มีความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบเท่านั้น นอกจากนั้นการเปิดเผยยังแสดงถึงความโปร่งใสในการบริหารการจัดเก็บภาษีของกรมสรรพสามิตเองด้วย

สำหรับประโยชน์ของรัฐในการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตนั้น หากกรมสรรพสามิตเห็นว่าพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๙๓ มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตที่ยังไม่ครบถ้วนก็อาจแก้ไขให้เหมาะสมต่อไปได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ จึงมีคำวินิจฉัยให้กรมสรรพสามิตเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

รองศาสตราจารย์ ประสิทธิ์ โฉ่วไถกุล ประธานกรรมการ

ศาสตราจารย์พิเศษ ชมเพลิน จันทรเรืองเพ็ญ รองศาสตราจารย์ นิพนธ์ พัวพงศกร กรรมการ

นายวีระชัย เตชะวิจิตร รองศาสตราจารย์ สหณ รัตนไพจิตร กรรมการ

นางสาวภัทรา สกุลไทย กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ

ที่ ศค ๒/๒๕๔๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์

.....

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

:

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักนโยบายระบบการเงิน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง ขอคัดสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย การพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย รายบริษัทเงินทุน สินเอเซีย จำกัด (มหาชน) และบริษัทเงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) ของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการและคณะทำงาน ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๒๑/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๗ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ตามแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงิน

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลังมีหนังสือ ที่ กค ๑๐๐๔/๒๕๖ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๔๙ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งผลการพิจารณาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ดังนี้

(๑) ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการที่เกี่ยวข้องกับผลการพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย รายบริษัทเงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบริษัทเงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) เท่านั้น เนื่องจากการพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย รายบริษัทเงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) และธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ยินยอมให้ตรวจดูเอกสารที่เกี่ยวข้องกับธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ได้เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบริษัทเงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) โดยลำพังและไม่มีบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องในเอกสารดังกล่าวเท่านั้น

(๒) ไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการที่เกี่ยวข้องกับบริษัทเงินทุน สินเอเซีย จำกัด (มหาชน) เพราะเป็นข้อมูลที่มีชั้นความลับ ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับบริษัทเงินทุน สินเอเซีย จำกัด (มหาชน) ได้คัดค้านการขอตรวจดูเอกสารของท่านตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ เพื่ออุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง รวมทั้งได้คัดค้านรองศาสตราจารย์ ประสิทธิ์ โฆวิไลกุล ในการเป็นองค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ และคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศได้พิจารณาตามลำดับดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศได้พิจารณาในประเด็นที่ผู้อุทธรณ์ได้คัดค้านรองศาสตราจารย์ ประสิทธิ์ โสวิไลกุล ประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศตามข้อ ๙ แห่งระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าด้วยอำนาจหน้าที่วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากรองศาสตราจารย์ ประสิทธิ์ โสวิไลกุล เป็นกรรมการในคณะกรรมการพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ตามแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงิน ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๒๑/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๗ ซึ่งเป็นผู้พิจารณาและเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เพื่อมีคำสั่งทางปกครองในการพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย รายบริษัทเงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่าเหตุคัดค้านตามที่ผู้อุทธรณ์คัดค้านรองศาสตราจารย์ ประสิทธิ์ โสวิไลกุล ฟังขึ้นหรือไม่

ประธานกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อผู้อุทธรณ์ได้คัดค้านประธานกรรมการฯ เนื่องจากเป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องดังกล่าว จึงถือได้ว่ามีเหตุตามที่คัดค้านและเพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการพิจารณาสำนวนอุทธรณ์ประธานกรรมการฯ จึงได้ถอนตัวไม่เข้าร่วมการพิจารณาวินิจฉัยสำนวนอุทธรณ์นี้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้ประธานกรรมการฯ จะได้ถอนตัวไม่เข้าร่วมการพิจารณาวินิจฉัยสำนวนอุทธรณ์นี้ แต่คณะกรรมการฯ ที่เหลือจำนวน ๕ คน ซึ่งเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการที่มีอยู่จึงเป็นองค์ประชุมที่จะพิจารณาคำอุทธรณ์ต่อไปได้และเมื่อประธานกรรมการฯ ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ กรรมการที่มาประชุมจึงได้มีมติเลือกศาสตราจารย์พิเศษ ชมพลิน จันทรเรืองเพ็ญ เป็นประธานในที่ประชุมฯ ตามข้อ ๑๑ แห่งระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าด้วยอำนาจหน้าที่ วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๒

๒. คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศได้พิจารณาคำอุทธรณ์เกี่ยวกับระยะเวลาในการอุทธรณ์แล้วเห็นว่า เมื่อผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๘ ขอข้อมูลข่าวสารต่อสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ต่อมาสำนักงานเศรษฐกิจการคลังมีหนังสือ ที่ กค ๑๐๐๔/๒๕๖ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๔๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วนโดยมิได้แจ้งกำหนดระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์ให้แก่ผู้อุทธรณ์ทราบ จึงเป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้ได้รับการปฏิเสธมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์ยื่นคำอุทธรณ์เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ภายในระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยสำนักงานเศรษฐกิจการคลังมิได้แจ้งกำหนดระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์ให้แก่ผู้อุทธรณ์ทราบ จึงเป็นการอุทธรณ์โดยชอบตามมาตรา ๔๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงรับคำอุทธรณ์ไว้เพื่อพิจารณาวินิจฉัยสำนวนอุทธรณ์ตามนัยมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และมีมติให้เชิญคู่กรณีเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงและให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการฯ เพื่อประกอบการพิจารณา สรุปคำชี้แจงได้ดังนี้

ผู้แทนบริษัทเงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) นาย อ. ผู้รับมอบอำนาจ ชี้แจงสรุปได้ว่า สืบเนื่องจากการที่บริษัทเงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) ได้ยื่นคำขอจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ เพื่อรายย่อย ตามที่กระทรวงการคลังประกาศ ขณะเดียวกันได้มีการให้ข่าวจากส่วนราชการว่า โดยหลักเกณฑ์แล้ว ทั้งบริษัทเงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) และบริษัทเงินทุน สินเอเชีย จำกัด (มหาชน) ไม่น่าจะได้รับอนุญาตให้จัดตั้งธนาคารพาณิชย์ เนื่องจากมีธนาคารพาณิชย์

เป็นผู้ถือหุ้นหลัก แต่ต่อมาบริษัทเงินทุน สินเอเชีย จำกัด (มหาชน) ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งธนาคารพาณิชย์ได้ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นหลักของบริษัทเงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) จึงมีหนังสือขอให้กระทรวงการคลัง พิจารณาทบทวน แต่กระทรวงการคลังยังคงยืนยันตามมติเดิมไม่อนุญาตให้บริษัทเงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) จัดตั้งธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย โดยไม่แจ้งเหตุผลหรือรายละเอียดใดๆ บริษัทเงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) จึงต้องขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารฯ ด้วยเหตุผล ๒ ประการ คือ

(๑) บริษัทเงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) จะต้องชี้แจงให้นักลงทุนหรือผู้ถือหุ้นทราบถึงสาเหตุที่บริษัทฯ ไม่ได้รับอนุญาต ขณะที่บริษัทเงินทุน สินเอเชีย จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีข้อมูลพื้นฐานและคุณสมบัติใกล้เคียงกันกลับได้รับอนุญาต

(๒) ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง การที่กระทรวงการคลังมีคำสั่งทางปกครอง ไม่อนุญาต ผู้อุทธรณ์สามารถอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวได้ แต่ผู้อุทธรณ์ไม่มีรายละเอียดของเหตุการณ์การไม่อนุญาตจึงไม่สามารถอุทธรณ์ได้

กระทรวงการคลังได้อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูข้อมูลข่าวสารของบริษัทเงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) ได้แต่ปกปิดบางส่วนไว้ โดยอ้างว่าเป็นข้อมูลลับ ประกอบกับไม่ได้ดูข้อมูลของบริษัทเงินทุน สินเอเชีย จำกัด (มหาชน) เนื่องจากการคัดค้านจากบริษัทเงินทุน สินเอเชีย จำกัด (มหาชน) ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อผู้อุทธรณ์ได้ไปตรวจข้อมูลข่าวสารแล้วเห็นว่าข้อมูลที่ปกปิดไว้นั้นสำคัญที่เป็นประโยชน์ ในการชี้แจงต่อนักลงทุนหรือผู้ถือหุ้นของบริษัทเงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) และเพื่อนำไปใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองกระทรวงการคลัง และรายงานการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาคำขอฯ ที่กระทรวง การคลังตั้งขึ้นก็ไม่แสดงชั้นความลับไว้

ในประเด็นที่อ้างว่าบริษัทเงินทุน สินเอเชีย จำกัด (มหาชน) อาจได้รับผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสีย ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นั้น ผู้อุทธรณ์เห็นว่าบริษัทเงินทุน สินเอเชีย จำกัด (มหาชน) ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อยแล้ว จึงไม่มาที่จะกระทบต่อบริษัทเงินทุน สินเอเชีย จำกัด (มหาชน)

ผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง (นาง อ. เศรษฐกร ๘ ว และนางสาว น. เศรษฐกร ๘ ว) ชี้แจงสรุปได้ว่า ตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๗ ได้กำหนดขั้นตอนการขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์สรุปได้ ดังนี้

(๑) สถาบันการเงินยื่นคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ต่อธนาคารแห่งประเทศไทย

(๒) ธนาคารแห่งประเทศไทยตรวจสอบความครบถ้วนของเอกสาร

(๓) ธนาคารแห่งประเทศไทยนำเสนอคำขอและเอกสารต่อคณะกรรมการพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ตามแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงิน (กพพ.)

(๔) กพพ. พิจารณาคำขออนุญาตและนำเสนอผลการพิจารณาต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเพื่อให้ ความเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบในการขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์

(๕) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังพิจารณาและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ยื่นคำขอจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ทราบ

(๖) สถาบันการเงินที่ได้รับความเห็นชอบให้จัดตั้งธนาคารพาณิชย์ดำเนินการจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ และปฏิบัติตามเงื่อนไขประกอบการให้เห็นชอบตามที่กำหนด

(๗) เมื่อสถาบันการเงินดำเนินการแล้ว สถาบันการเงินยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบการธนาคารพาณิชย์ ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

สำนักงานเศรษฐกิจการคลังไม่มีส่วนในการพิจารณาเรื่องดังกล่าวเพียงแต่เสนอความเห็นประกอบการพิจารณา หลังจากที่ธนาคารแห่งประเทศไทยส่งเรื่องมาให้ ก่อนนำเสนอรัฐมนตรีพิจารณาลงนาม

กระทรวงการคลังมีนโยบายตามแผนการปฏิรูประบบสถาบันการเงินและออกประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๗ โดยธนาคารที่มีความประสงค์ดำเนินการแผนธุรกิจควบรวมโดยให้ยื่นเรื่องถึงธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ซึ่งมีคณะกรรมการพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ตามแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงินเป็นผู้พิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย โดยบริษัทเงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) ได้ยื่นเรื่องเมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๗ พร้อมกับบริษัทเงินทุน สินเอเชีย จำกัด (มหาชน) ต่อมาเดือนธันวาคม ๒๕๔๗ กระทรวงการคลังได้เห็นชอบให้บริษัทเงินทุน สินเอเชีย จำกัด (มหาชน) เป็นธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อยได้ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ของบริษัทเงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) ได้มีหนังสือถึงปลัดกระทรวงการคลังและผู้ว่า ธปท. แจ้งขอความสนับสนุนให้บริษัทเงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) เป็นธนาคารพาณิชย์รายย่อยได้ ซึ่งการที่กระทรวงการคลังไม่อนุญาตให้บริษัทเงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) เป็นธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อยเพราะมีธนาคารไทยพาณิชย์ เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ จึงไม่เป็นไปตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๗ ข้อ ๗.๒ (๕) คือ แผนการขายกิจการหรือคืนใบอนุญาต เพราะบริษัทเงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) ถือว่า เป็นกลุ่มของธนาคารไทยพาณิชย์ ตามนโยบายสถาบันการเงินหนึ่งรูปแบบ เพราะในกลุ่มควรจะได้รับใบอนุญาต (Licence) ธนาคารไทยพาณิชย์อย่างเดียว ซึ่งแตกต่างจากกรณีของบริษัทเงินทุน สินเอเชีย จำกัด (มหาชน) ที่มีกระทรวงการคลังเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ รองลงมาคือ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) แม้ว่าธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) จะขายหุ้นตัวเองไปทั้งหมด ผู้ถือหุ้นหลักของบริษัทเงินทุน สินเอเชีย จำกัด (มหาชน) ก็ไม่เปลี่ยนแปลงซึ่งตรงตามหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ตามประกาศกระทรวงการคลัง ข้อ ๔.๖ ซึ่งระบุว่า ผู้มีสิทธิยื่นคำขอ จะต้องไม่มีบุคคลอื่นเข้ามาเป็นผู้ถือหุ้นหลักรายใหม่ตั้งแต่วันที่รัฐมนตรีลงนามในประกาศฉบับนี้ จนถึงวันที่ได้รับใบอนุญาตประกอบการธนาคารพาณิชย์หรือจนถึงวันที่ได้รับแจ้งการไม่เห็นชอบความเห็นที่ยื่นแล้วแต่กรณี

บริษัทเงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) ได้มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้อง กระทรวงการคลัง จึงได้มีหนังสือสอบถามความประสงค์ไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องรวม ๔ แห่ง คือ บริษัทเงินทุน สินเอเชีย จำกัด (มหาชน) ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) คณะกรรมการพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ตามแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงิน (กพพ.) และธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทย แจ้งว่า ไม่ได้เกี่ยวข้อง เพราะอำนาจอยู่ที่ กพพ. ส่วนธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) อนุญาตให้ตรวจดูได้ แต่บริษัทเงินทุน สินเอเชีย จำกัด (มหาชน) ไม่อนุญาตให้ตรวจดู

๓. สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลังมีหนังสือ ที่ กค. ๑๐๐๔/๑๐๔๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๙ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ จัดส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ จำนวน ๕๕ รายการ เพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัย

๔. คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๔๙ เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๙ ได้รับฟังคำชี้แจงของผู้แทนธนาคารไทยพาณิชย์ ชี้แจงสรุปได้ว่า

เอกสารที่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ไม่พึงประสงค์ให้เปิดเผยเป็นเอกสารที่อ้างถึงบุคคลอื่น คือ หนังสือ ที่ บลต. ๔๗๑๒๕๐ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๔๗ เป็นเอกสารที่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) จัดทำขึ้น เพื่อแสดงถึงเจตนาและวิธีปฏิบัติตามแผนของธนาคารแห่งประเทศไทยและกระทรวงการคลัง ประกอบด้วย ๓ ส่วน คือส่วนแรกเป็นเรื่องของบริษัทเงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) ส่วนที่ ๒ เป็นเรื่องของบริษัทเงินทุน บุคคลสัญชาติ จำกัด (มหาชน) ส่วนที่ ๓ เป็นเรื่องของการจัดกิจการวิเทศธนกิจของธนาคาร ซึ่ง ๒ ส่วนหลังไม่เกี่ยวข้องกับบริษัทเงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) หรือแม้แต่ในส่วนบริษัทเงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) เอง ถ้ามีการพูดถึง บุคคลที่ ๓ ก็จะไม่เปิดเผยเนื่องจากธนาคารได้ลงนามในสัญญาการรักษาความลับ (Confidentiality Undertaking) ไว้ สำหรับ หนังสือ ที่ บลต. ๔๗๑๓๘๘ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๗ เป็นเรื่องขอชี้แจงเพิ่มเติมเกี่ยวกับแผนการจัดการบริษัท เงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) ทั้งนี้ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ยินยอมให้เปิดเผยหนังสือ ทั้ง ๒ ฉบับข้างต้น ได้แก่ หนังสือ ที่ บลต. ๔๗๑๓๕๐ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๔๗ และหนังสือ ที่ บลต. ๔๗๑๓๘๘ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๗ แก่บริษัทเงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) ได้ ถ้ามีการลบหรือปกปิดชื่อ หรือข้อความอื่นใดอันจะบอกให้รู้ถึงตัวบุคคลที่สามหรือบริษัทอื่น

หนังสือธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ด่วนมาก ที่ บลต. ๔๘๐๐๕๒ และด่วนมาก ที่ บลต. ๔๘๐๐๕๙ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๔๘ ถึงปลัดกระทรวงการคลังนั้น ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) พร้อมทั้งจะเปิดเผยให้แก่ ผู้ถือหุ้นได้

หนังสือบริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) ที่ ธช. สลอ.๑๑๗/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๗ ถึงผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่องคำขออนุญาตปรับโครงสร้างประกอบธุรกิจสถาบันการเงินกลุ่มธนชาติ ตามแนวนโยบายสถาบันการเงิน ๑ รูปแบบ (one-Presence) เป็นเอกสารของบริษัทเงินทุนธนชาติ จำกัด (มหาชน) ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) จึงไม่อาจให้ความเห็นเกี่ยวกับหนังสือฉบับดังกล่าวได้

๕. ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) มีหนังสือ ที่ บลต. ๔๙๐๒๐๑ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๙ ถึงประธาน กรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ ซึ่งแจ้งว่า ธนาคารยินดีที่จะเปิดเผย ข้อมูลในเอกสารที่ธนาคารนำส่งธนาคารแห่งประเทศไทยให้แก่ผู้ถือหุ้นจำนวน ๒ รายการ คือ

(๑) หนังสือ ที่ บลต. ๔๗๑๓๕๐ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๔๗

(๒) หนังสือ ที่ บลต. ๔๗๑๓๘๘ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๗

ทั้งนี้ ธนาคารของสงวนสิทธิ์ในการเปิดเผยข้อมูลในเอกสารดังกล่าวให้แก่ผู้ถือหุ้นเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง กับบริษัทเงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) เท่านั้น หากเอกสารดังกล่าวมีการอ้างถึงหรือเกี่ยวข้องกับบุคคลที่สาม ธนาคารขอสงวนสิทธิ์ในการปกปิดชื่อบุคคลที่สามหรือข้อมูลที่จะทำให้คาดเดาถึงบุคคลที่สามได้

๖. คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ ในการประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ได้รับฟังคำชี้แจงของผู้แทนบริษัทเงินทุน สินเอเชีย จำกัด (มหาชน) ซึ่งปัจจุบันได้รับอนุญาตให้จัดตั้งเป็นธนาคารสินเอเชีย จำกัด (มหาชน) ซึ่งแจ้งสรุปได้ว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณา คำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย รายบริษัทเงินทุน สินเอเชีย จำกัด (มหาชน) ที่อยู่ในความครอบครอง ของสำนักงานเศรษฐกิจการคลังแบ่งได้เป็น ๓ ส่วนดังนี้ ส่วนที่ ๑ โครงสร้างผู้ถือหุ้นของบริษัทเงินทุน สินเอเชีย จำกัด (มหาชน) ขณะที่ยื่นคำขอจัดตั้งธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย และส่วนที่ ๓ โครงสร้างผู้ถือหุ้นเมื่อได้มีการจัดตั้งเป็นธนาคาร สินเอเชีย จำกัด (มหาชน) แล้ว ทั้ง ๒ ส่วนนี้ธนาคารสินเอเชีย จำกัด (มหาชน) ไม่ขัดข้องที่จะเปิดเผย แต่ส่วนที่ ๒

แผนดำเนินการธุรกิจ ไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากทั้งบริษัทเงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) และธนาคารสินเอเชีย จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ประกอบการซึ่งมีกลุ่มลูกค้าหรือเป้าหมายของธุรกิจประเภทเดียวกัน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ส่วนที่ ๒ อาจก่อให้เกิดการได้เปรียบในเชิงธุรกิจ ซึ่งมีผลกระทบต่อธนาคารสินเอเชีย จำกัด (มหาชน) ได้ เพราะเป็นการ แข่งขันในตลาดเดียวกันโดยตรง ดังนั้น แผนการดำเนินธุรกิจถือว่าเป็นความลับขององค์กร

๗. คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ มีหนังสือ ที่ นร ๐๑๐๗/๑๒๖๘ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เพื่อเรียกให้ส่งเอกสาร ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจำนวน ๔ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ บันทึกการประชุมคณะกรรมการพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ตามแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงิน ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันอังคารที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ที่ไม่มีการปกปิดข้อความใด ๆ

รายการที่ ๒ แผนการดำเนินงานของบริษัทเงินทุน สินเอเชีย จำกัด (มหาชน) ที่จะขอจัดตั้งเป็นธนาคารพาณิชย์รายย่อยที่ไม่มีการปกปิดข้อความใด ๆ

รายการที่ ๓ บันทึกสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ลับ ที่ กค ๑๐๐๔/ล.๕๔ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๘ ที่ไม่มีการปกปิดข้อความใด ๆ

รายการที่ ๔ บันทึกสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ลับ ที่ กค ๑๐๐๔/ล. ๕๕ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๘ ที่ไม่มีการปกปิดข้อความใด ๆ

๘. สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง มีหนังสือด่วนมาก ที่ กค ๑๐๐๔/๑๓๒๘ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ ส่งเอกสารเพิ่มเติม จำนวน ๔ รายการให้แก่คณะกรรมการฯ เพื่อประกอบการพิจารณา

๙. ธนาคารสินเอเชีย จำกัด (มหาชน) มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ เรื่อง ชี้แจงไม่ยินยอมให้เปิดเผยแผนธุรกิจของธนาคารสินเอเชีย จำกัด (มหาชน) เนื่องจากเป็นข้อมูลลับที่ไม่พึงเปิดเผยให้ผู้ประกอบธุรกิจเดียวกันทราบ โดยแนบส่งรายละเอียดของแผนการดำเนินธุรกิจของธนาคารพาณิชย์ใหม่ที่บริษัทเงินทุน สินเอเชีย จำกัด (มหาชน) ขออนุญาตจัดตั้งพร้อมเหตุผล และความจำเป็นที่ไม่ยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวต่อบริษัทเงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)

๑๐. คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ ได้พิจารณาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) คำชี้แจงของผู้แทนบริษัทเงินทุน สินเอเชีย จำกัด (มหาชน) และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์สามารถแบ่งกลุ่มข้อมูลข่าวสารได้ ๙ กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประกาศหลักเกณฑ์ หรือคำสั่ง ทั้งนี้ เฉพาะที่จัดให้มีขึ้นโดยมีสภาพอย่างกฎ เพื่อให้มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชนที่เกี่ยวข้องสามารถเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๗ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คือ รายการที่ ๑.๒

กลุ่มที่ ๒ ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่สาม แต่บุคคลที่สามได้ยินยอมเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ คือ รายการที่ ๓ ๙ ๑๐ ๑๑ ๔๕

กลุ่มที่ ๓ ข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์เองซึ่งได้มีหนังสือถึงสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง หรือหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นสามารถเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ คือ รายการที่ ๑๓ ๑๔ ๑๕ ๔๑ ๔๒ และ ๕๕

กลุ่มที่ ๔ ข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานเศรษฐกิจการคลังได้อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูและคัดลอกด้วยลายมือแล้ว จึงสามารถเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ คือ รายการที่ ๕ ๑๒ และ ๑๖

กลุ่มที่ ๕ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับจำนวนผู้ถือหุ้นของบริษัทซึ่งกระทรวงพาณิชย์ได้เปิดเผยให้แก่บุคคลทั่วไปทราบได้ จึงสามารถเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ คือ รายการที่ ๑๙

กลุ่มที่ ๖ ข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานเศรษฐกิจการคลังได้จัดส่ง (เปิดเผย) ให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ย่อมสามารถเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ คือ รายการที่ ๔๓ และ ๕๔

กลุ่มที่ ๗ ข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง มีหนังสือ ที่ กค ๑๐๐๔/๑๐๔๓ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่า สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางรายการให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ คือ รายการที่ ๔๘-๕๑

กลุ่มที่ ๘ ข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ปกปิดข้อความบางส่วน ซึ่งต้องพิจารณาวินิจฉัยว่าสามารถเปิดเผยได้หรือไม่ คือ รายการที่ ๑๗ ๑๘ และ ๕๖

กลุ่มที่ ๙ ข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานเศรษฐกิจการคลังไม่เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งต้องพิจารณา วินิจฉัยว่าสามารถเปิดเผยได้หรือไม่ คือ รายการที่ ๔ ๖-๘ ๒๐-๔๐ ๔๔ ๔๖ ๔๗ ๕๒ ๕๓ และ ๕๗-๕๙

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ที่สามารถเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ อันได้แก่ ข้อมูลข่าวสารกลุ่มที่ ๑ ถึง กลุ่มที่ ๗ คือ รายการที่ ๑ ถึง ๓ ๕ ๙-๑๖ ๑๙ ๔๑-๔๓ ๔๕ ๔๘-๕๑ ๕๔ และ ๕๕ รายละเอียดปรากฏตามตารางสรุปผลการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ

ประเด็นเกี่ยวกับชื่อของบุคคลที่สาม (ในข้อมูลข่าวสารที่จะเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์) ซึ่งอาจได้รับความเสียหายจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น ควรมีการปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดอันจะบ่งชี้ถึงบุคคลที่สามหรือบริษัทอื่น เพื่อป้องกันมิให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลที่สามหรือบริษัทอื่น แต่ชื่อของเจ้าหน้าที่ของรัฐ คณะกรรมการฯ ในหน่วยงานของรัฐ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายด้วยความสุจริต โปร่งใสและเที่ยงธรรม ย่อมได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย ดังนั้น ชื่อของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือคณะกรรมการฯ ในหน่วยงานของรัฐจึงสามารถเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ส่วนข้อมูลข่าวสารกลุ่มที่ ๘ และกลุ่มที่ ๙ แบ่งกลุ่มข้อมูลข่าวสารได้ ๓ ประเภท ดังนี้

๑) ข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ทั้งหมด แม้ว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวผู้ให้ข้อมูลข่าวสารไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น หรือข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด แต่เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวย่อมแสดงถึงความโปร่งใสในการพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์เพื่อย่อยยงของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ข้อมูลข่าวสารในประเภทนี้ ได้แก่

รายการที่ ๔ บันทึกสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ลับ ที่ ๑๐๐๔/ล. ๑๒๑ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ เสนอปลัดกระทรวงการคลัง เพื่อลงนามในหนังสือถึงบริษัทเงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย และ กพพ. แจ้งผลการพิจารณาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อความที่สำนักงานเศรษฐกิจการคลังปกปิดนั้น เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับอุทธรณ์ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ทราบได้ รวมถึงชื่อเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายด้วย

รายการที่ ๖ หนังสือกระทรวงการคลัง ฉบับที่ กค ๑๐๐๔/ล. ๔๔๔ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๔ ถึงกรรมการผู้จัดการใหญ่ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) แจ้งผลการพิจารณาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เกี่ยวกับการพิจารณาขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ เปิดเผยได้ เพราะเป็นข้อมูล ข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับผู้ถือหุ้นในการพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย

รายการที่ ๗ หนังสือกระทรวงการคลัง ฉบับที่ กค ๑๐๐๔/ล. ๔๔๕ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๔ ถึงผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย แจ้งผลการพิจารณาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการพิจารณา ขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ เปิดเผยได้ เพราะเป็นข้อมูล ข่าวสารที่กระทรวงการคลังแจ้งผลการพิจารณาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังให้แก่ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อทราบในการอนุญาตให้บริษัทเงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) จัดตั้งสำนักงานอำนวยการสินเชื่อ จำนวน ๑๐ สำนักงาน ซึ่งผู้ถือหุ้นควรจะได้ทราบ เพื่อใช้สิทธิตามกฎหมายต่อไป

รายการที่ ๘ หนังสือกระทรวงการคลัง ฉบับที่ กค ๑๐๐๔/ล. ๔๔๖ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๔ ถึงประธาน กพพ. แจ้งผลการพิจารณาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการพิจารณาขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ เปิดเผยได้ เพราะเป็นข้อมูล ข่าวสารที่กระทรวงการคลังแจ้งผลการพิจารณาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ให้แก่ประธานกรรมการพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ตามแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงินเพื่อทราบซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้ถือหุ้น เพราะบริษัท เงินทุนสินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) ไม่ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย เนื่องจากไม่ผ่านเกณฑ์การพิจารณาตามข้อ ๗.๒ (๕) ของประกาศกระทรวงการคลัง เรื่องหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๗

รายการที่ ๑๘ หนังสือธนาคารแห่งประเทศไทย ฉบับที่ กพพ. ๖/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ การพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย รายบริษัทเงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๘ เปิดเผยได้ เนื่องจากข้อความ ที่สำนักงานเศรษฐกิจการคลังได้ปกปิดนั้น เป็นการพิจารณาเกี่ยวกับบริษัทเงินทุน สินเอเชีย จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีกระทรวงการคลัง เป็นผู้ถือหุ้นหลัก การเปิดเผยข้อความดังกล่าวย่อมแสดงถึงความโปร่งใสในการพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย

รายการที่ ๒๔ หนังสือธนาคารแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ธปท. ฝกต. (๒๑) ๔๕๓/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๔ เรื่อง บริษัทเงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) ขออนุญาตจัดตั้งสำนักงานอำนวยการสินเชื่อ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒๔ เปิดเผยได้ เพราะเป็นข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อยของบริษัทเงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวข้องกับผู้ถือหุ้น

สำหรับรายการที่ ๒๘ ถึงรายการที่ ๓๑ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

รายการที่ ๒๘ หนังสือกระทรวงการคลัง ฉบับที่ กค ๑๐๐๔/ ล. ๔๕๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม

๒๕๔๗ ถึงกรรมการผู้จัดการใหญ่บริษัทเงินทุน สินเอเชีย จำกัด (มหาชน) เรื่อง แจ้งผลการขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์
เพื่อรายย่อย รายบริษัทเงินทุน สินเอเชีย จำกัด (มหาชน)

รายการที่ ๒๙ หนังสือกระทรวงการคลัง ลับ ที่ กค ๑๐๐๔/ ล. ๙๖๐ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๗
ถึงกรรมการผู้อำนวยการบริษัทเงินทุน บัวหลวง จำกัด เรื่อง แจ้งผลการขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย
รายบริษัทเงินทุน สินเอเชีย จำกัด (มหาชน)

รายการที่ ๓๐ หนังสือกระทรวงการคลัง ลับ ที่ กค ๑๐๐๔/ ล. ๙๖๑ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม
๒๕๔๗ ถึงประธาน กพพ. เรื่อง แจ้งผลการขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์รายย่อย รายบริษัทเงินทุน สินเอเชีย จำกัด (มหาชน)

รายการที่ ๓๑ หนังสือกระทรวงการคลัง ลับ ที่ กค ๑๐๐๔/ ล. ๙๖๒ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม
๒๕๔๗ ถึงผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง แจ้งผลการขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย รายบริษัทเงินทุน
สินเอเชีย จำกัด (มหาชน)

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒๘ ถึง ๓๑ เปิดเผยได้ เพื่อ
แสดงถึงโปร่งใสในการพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อยของคณะกรรมการพิจารณาคำขออนุญาต
จัดตั้งธนาคารพาณิชย์ตามแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงิน

รายการที่ ๓๓ หนังสือธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ ธปท. สกส. (๐๒) ๒๐๒๖/๒๕๔๗ ลงวันที่
๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เรื่อง บริษัทเงินทุน สินเอเชีย จำกัด (มหาชน) ขออนุญาต
จัดตั้งธนาคารพาณิชย์

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓๓ เปิดเผยได้ เพื่อแสดงถึง
ความโปร่งใสในการพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ของคณะกรรมการพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์
ตามแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงิน

รายการที่ ๓๗ ตารางแสดงการพิจารณาคำขอจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ รายบริษัทเงินทุน สินเอเชีย
จำกัด (มหาชน)

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓๗ เปิดเผยได้ เพื่อแสดงถึง
ความโปร่งใสในการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ฯ ว่า ดำเนินการตามหลักเกณฑ์
การพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์หรือไม่

รายการที่ ๔๔ หนังสือสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ที่ กค ๑๐๐๔/๒๕๑๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๘
ถึงกรรมการผู้จัดการบริษัทเงินทุน สินเอเชีย จำกัด (มหาชน) เพื่อให้บริษัทฯ พิจารณายินยอมให้ผู้ถือหุ้นตรวจสอบเอกสาร
ที่เกี่ยวข้องกับบริษัทเงินทุน สินเอเชีย จำกัด (มหาชน) หรือไม่

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔๔ เปิดเผยได้ เพราะเป็นข้อมูล
ข่าวสารที่ไม่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดในอันที่จะเปิดเผยไม่ได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๔๖ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ที่ กค ๑๐๐๔/ ๒๕๑๓ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๘
ถึงประธาน กพพ. ทาหรือเรื่องให้ผู้ถือหุ้นตรวจสอบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลัง

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔๖ เปิดเผยได้ เพราะข้อมูลข่าวสาร

ดังกล่าวมิได้มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๔๗ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ที่ กค ๑๐๐๔/๒๙๑๔ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๘ ถึงผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย หรือเรื่องที่ผู้ขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔๗ เปิดเผยได้ เพราะข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมิได้มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๔๒ สำนักงานเศรษฐกิจการคลังมีบันทึก ด่วน ที่ กค ๑๐๐๔/๑๓๑๐ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ถึงปลัดกระทรวงการคลัง เรื่อง ขอดูข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำขออนุญาตประกอบการธนาคารพาณิชย์ โดยสรุปข้อเท็จจริงและความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเสนอปลัดกระทรวงการคลังเพื่อประกอบการพิจารณา

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔๒ เปิดเผยได้ แม้จะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในของกระทรวงการคลังในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด แต่เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารย่อมแสดงถึงความโปร่งใสในการพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อยของคณะกรรมการพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ตามแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงิน

รายการที่ ๕๓ งานที่ปรึกษากฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงการคลังมีบันทึก ที่ กค ๐๒๐๕.๑/๑๐ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๙ ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เรื่อง การขอดูข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำขออนุญาตประกอบกิจการธนาคารพาณิชย์ โดยสรุปความเห็นเกี่ยวกับเรื่องอุทธรณ์ขอตรวจดูข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕๓ เปิดเผยได้ แม้จะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในของกระทรวงการคลังในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด แต่เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารย่อมแสดงถึงความโปร่งใสในการพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อยของคณะกรรมการพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ตามแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงิน

รายการที่ ๕๖ บันทึกการประชุมคณะกรรมการพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ตามแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงิน ครั้งที่ ๑/๒๕๔๘ เมื่อวันอังคารที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ วาระที่ ๒ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อยของบริษัทเงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) โดยที่ประชุมพิจารณาทบทวนคำขออนุญาตฯ และกำหนดประเด็นพิจารณาเป็น ๒ เรื่อง โดยที่ประชุมเห็นว่า

๑. บริษัทเงินทุน สินเอเชีย จำกัด (มหาชน) มีกระทรวงการคลังเป็นผู้ถือหุ้นหลัก จึงอนุญาตให้บริษัทเงินทุน สินเอเชีย จำกัด (มหาชน) ปรับสถานะเป็นธนาคารพาณิชย์

๒. บริษัทเงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) มีธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ถือหุ้นหลัก จึงไม่ได้อนุญาตให้บริษัทเงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) ปรับสถานะเป็นธนาคารพาณิชย์

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อความที่สำนักงานเศรษฐกิจการคลังปกปิดบางส่วนในหน้าที่ ๓ และหน้าที่ ๔ เป็นข้อความเดียวกับรายการที่ ๑๘ ซึ่งเป็นการพิจารณาเกี่ยวกับบริษัทเงินทุน สินเอเชีย จำกัด (มหาชน) มีกระทรวงการคลังเป็นผู้ถือหุ้นหลัก การเปิดเผยข้อความดังกล่าวย่อมแสดงถึงความโปร่งใสในการพิจารณาคำขออนุญาตจัด

ตั้งธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย ดังนั้น ข้อความที่สำนักงานเศรษฐกิจการคลังปกปิดบางส่วนในหน้าที่ ๓ และหน้าที่ ๔ จึงเปิดเผยให้แก่ผู้ถือหุ้นได้

รายการที่ ๕๙ บันทึกสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ลำดับที่ กค ๑๐๐๔/ ล. ๔๕ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๘ เสนอปลัดกระทรวงการคลัง เรื่อง บริษัทเงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) ขออนุญาตจัดตั้งสำนักงานอำนวยการสินเชื่อ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕๙ เปิดเผยได้ เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งสำนักงานอำนวยการสินเชื่อของบริษัทเงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)

๒) ข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้เพียงบางส่วน ได้แก่

รายการที่ ๑๗ บันทึกการประชุม กกพ. ครั้งที่ ๖/๒๕๔๗ เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ ในวาระที่ ๓ และวาระที่ ๔ มีรายละเอียด ดังนี้

วาระที่ ๓ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณามีจำนวน ๖ เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ ๑ การพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ที่เป็นบริษัทลูกธนาคารต่างประเทศ (Subsidiary) ของธนาคารสากลพาณิชย์แห่งประเทศจีน (International Commercial Bank of China - ธนาคาร ICBC)

เรื่องที่ ๒ การพิจารณาคำขออนุญาตดำเนินการตามนโยบายสถาบันการเงิน ๑ รูปแบบของกลุ่มธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

เรื่องที่ ๓ การพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ของบริษัทเงินทุน สินเอเชีย จำกัด (มหาชน)

เรื่องที่ ๔ การพิจารณาคำขออนุญาตดำเนินการตามนโยบายสถาบันการเงิน ๑ รูปแบบ ของกลุ่มธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)

เรื่องที่ ๕ การพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อยรายบริษัทเงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน)

เรื่องที่ ๖ การพิจารณาคุณสมบัติและความเหมาะสมของผู้บริหารของธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน)

วาระที่ ๔ เรื่องอื่น ๆ มีจำนวน ๒ เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ ๑ การพิจารณาคำขออนุญาตดำเนินการตามนโยบายสถาบันการเงิน ๑ รูปแบบ ของกลุ่มธนาคารซีทีแบงก์

เรื่องที่ ๒ การยกเลิกกำหนดเงื่อนไขประกอบใบอนุญาตเกี่ยวกับการถือหุ้นของรัฐบาลหรือองค์กรของรัฐบาลสำหรับธนาคารต่างประเทศที่ขอยกฐานะเป็นสาขานานาชาติต่างประเทศในประเทศไทย

สำนักเศรษฐกิจการคลังได้ปกปิดข้อความในหน้า ๓ ถึง ๑๙ และหน้า ๒๓ ถึง ๒๔ ทั้งหมด ส่วนหน้า ๒๐ และ ๒๕ ได้ปกปิดข้อความบางส่วน

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๗ หน้า ๓ ถึงหน้า ๑๗ เป็นการเสนอเพื่อพิจารณาจำนวน ๓ เรื่อง คือ เรื่อง ๓.๑ การพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ที่เป็นบริษัทลูก

ของธนาคารต่างประเทศ (Subsidiary) ของธนาคารสากลพาณิชย์แห่งประเทศไทย เรื่องที่ ๓.๒ การพิจารณาคำขออนุญาตดำเนินการตามนโยบายสถาบันการเงิน ๑ รูปแบบของกลุ่มธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารเรื่องที่ ๓.๑ และ ๓.๒ เป็นข้อมูลข่าวสารที่มิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับคำอุทธรณ์จึงไม่ควรเปิดเผย ส่วนเรื่องที่ ๓.๓ การพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ของบริษัทเงินทุน สินเอเซีย จำกัด (มหาชน) คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารเรื่องที่ ๓.๓ มีลักษณะเป็นความลับทางธุรกิจ จึงไม่ควรเปิดเผย

หน้า ๑๘ เกี่ยวกับเงื่อนไขเบื้องต้นในการพิจารณาอนุญาตให้บริษัทเงินทุน สินเอเซีย จำกัด (มหาชน) จัดตั้งธนาคารพาณิชย์ และมติที่ประชุมของคณะกรรมการพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ตามแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงินนั้น สามารถเปิดเผยได้ เพื่อแสดงถึงความโปร่งใสในการพิจารณาคำขอจัดตั้งธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย

หน้า ๑๙ และ ๒๐ เรื่อง ๓.๔ การพิจารณาคำขออนุญาตดำเนินการตามนโยบายสถาบันการเงิน ๑ รูปแบบของกลุ่มธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) โดยมีรายละเอียดแผนการดำเนินการตามนโยบายสถาบันการเงิน ๑ รูปแบบ และเงื่อนไขในการให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินการตามนโยบายสถาบันการเงิน ๑ รูปแบบนั้น เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์จึงเปิดเผยได้โดยปกปิดชื่อ หรือข้อความอื่นใดอันจะบ่งให้รู้ถึงบุคคลที่สาม หรือบริษัทอื่น ซึ่งอาจได้รับความเสียหาย จากการเปิดเผยข้อความดังกล่าว อย่างไรก็ตามชื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ผู้ชี้แจง) ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายย่อมได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายจึงเปิดเผยชื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ แต่หน้าที่ ๑๙ บริษัทเงินทุน บุคคลวิญญู จำกัด (มหาชน) ไม่ต้องเปิดเผยรายละเอียดเพราะเป็นข้อมูลของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) มิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับคำขอของผู้อุทธรณ์

หน้า ๒๐ เรื่องที่ ๓.๕ การพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อยของบริษัทเงินทุน สินอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) นั้น สำนักงานเศรษฐกิจการคลังได้ปกปิดชื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ผู้ชี้แจง) คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า สามารถเปิดเผยชื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ผู้ชี้แจง) ได้ เพราะเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ย่อมได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย

หน้า ๒๓ ถึง ๒๕ ในส่วนวาระที่ ๓ เรื่อง ๓.๖ และ ๓.๗ และวาระที่ ๔ เรื่องที่ ๔.๑ และ ๔.๒ คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นการเสนอเรื่องที่ ๓.๖ การพิจารณาคุณสมบัติและความเหมาะสมของผู้บริหารของธนาคารธนาชาติ จำกัด (มหาชน) เรื่อง ๓.๗ การพิจารณาการคืนใบอนุญาตประกอบธุรกิจเงินทุนอเมริกันเอ็กซ์เพรส (ประเทศไทย) และการคืนใบอนุญาตประกอบกิจการวิเทศธนกิจของสำนักงานวิเทศธนกิจอเมริกันเอ็กซ์เพรส แบงก์ และวาระที่ ๔ มี ๒ เรื่องคือ ๔.๑ การพิจารณาคำขออนุญาตดำเนินการตามนโยบายสถาบันการเงิน ๑ รูปแบบของกลุ่มธนาคารซีทีแบงก์ เรื่องที่ ๔.๒ การยกเลิกการกำหนดเงื่อนไขประกอบใบอนุญาตเกี่ยวกับการถือหุ้นของรัฐบาลหรือองค์กรของรัฐบาลสำหรับธนาคารต่างประเทศที่ขอยกฐานะเป็นสาขานาครต่างประเทศในประเทศไทย ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่เกี่ยวกับคำขอของผู้อุทธรณ์ จึงไม่เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์

รายการที่ ๒๓ หนังสือธนาคารแห่งประเทศไทย ลับ ที่ ธปท สกส (๐๒)๒๐๒๑/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเรื่องการพิจารณาคำขออนุญาตดำเนินการ ตามนโยบายสถาบันการเงิน ๑ รูปแบบ โดยมีการเสนอหลักเกณฑ์การพิจารณา แผนดำเนินการตามนโยบายสถาบันการเงิน ๑ รูปแบบ (One Presence) ของแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงินของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) และผลการพิจารณาแผนการดำเนินการตามนโยบายสถาบันการเงิน ๑ รูปแบบของแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงิน

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒๓

หน้า ๑ เปิดเผยได้ เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การพิจารณา
คำขออนุญาต ดำเนินการตามนโยบายสถาบันการเงิน ๑ รูปแบบของแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงินการเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าวเพื่อแสดงถึงความโปร่งใสในการพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อยของคณะกรรมการ
พิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ตามแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงิน

หน้า ๒ เกี่ยวกับแผนดำเนินการตามนโยบายสถาบันการเงิน ๑ รูปแบบของ
แผนพัฒนาระบบสถาบันการเงินของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีสถาบันการเงินที่รับฝากเงิน ประชาชนและ
เข้าข่ายต้องดำเนินการ จำนวน ๓ แห่ง ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยได้ โดยปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดจะบ่งให้รู้
ถึงบุคคลที่สามหรือบริษัทอื่น ซึ่งอาจได้รับความเสียหายจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

หน้า ๓ และ ๔ เกี่ยวกับผลการพิจารณาแผนดำเนินการตามนโยบายสถาบัน
การเงิน ๑ รูปแบบของแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงินนั้น สามารถเปิดเผยได้ เพื่อแสดงถึงความโปร่งใสในการพิจารณา
และผลการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ตามแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงิน
(กพพ.)

รายการที่ ๒๗ บันทึกสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ลำบ ที่ กค ๑๐๐๔/ล.๑๕๓ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม
๒๕๔๗ ถึงปลัดกระทรวงการคลัง เรื่องการพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ของบริษัทเงินทุน สินเอเซีย จำกัด
(มหาชน)

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒๗

หน้า ๑ ถึง ๖ และหน้า ๘ ไม่เปิดเผย เพราะไม่เกี่ยวข้องกับคำขอของผู้
อุทธรณ์

หน้า ๗ ข้อ ๔.๒ ๔.๓ และ ๔.๔ ไม่เปิดเผย เพราะไม่เกี่ยวข้องกับคำขอ
ของผู้อุทธรณ์ แต่เปิดเผยข้อ ๔.๕ แนวทางของกระทรวงการคลัง ธนาคารพาณิชย์ที่จะจัดตั้งขึ้นใหม่

รายการที่ ๓๒ หนังสือธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ กพพ. ๒๕/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน
๒๕๔๗ ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เรื่อง แจ้งผลการขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย รายบริษัทเงินทุน
สินเอเซีย จำกัด (มหาชน)

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓๒

หน้า ๑ ถึง หน้า ๓ เปิดเผยได้ เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับ (๑) หลักเกณฑ์การ
พิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ เพื่อรายย่อย (๒) ผลการพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ของบริษัท
เงินทุน สินเอเซีย จำกัด (มหาชน) เพราะเพื่อที่ผู้อุทธรณ์จะสามารถทราบว่า คณะกรรมการพิจารณาคำขออนุญาต
จัดตั้งธนาคารพาณิชย์ฯ ได้พิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ฯ ตามหลักเกณฑ์ของประกาศกระทรวงการคลัง
ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๗

หน้า ๔ เปิดเผยได้บางส่วนเฉพาะรายละเอียด ๒.๒.๑ การประเมินเชิง
ปริมาณ ๒.๒.๒ การผู้ถือหุ้นหลัก

หน้า ๕ ข้อ ๒.๒.๓ การประเมินคุณภาพการจัดการ เปิดเผยเฉพาะหัวข้อ
ส่วนรายละเอียดไม่เปิดเผยเพราะเป็นความลับทางธุรกิจ

หน้า ๕ ไม่เปิดเผย เพราะเป็นการพิจารณาให้ใบอนุญาตประกอบการธนาคาร
พาณิชย์ของบริษัทเงินทุน สินเอเซีย จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีลักษณะเป็นความลับทางธุรกิจ

หน้า ๖ ถึงหน้า ๙ ไม่เปิดเผย เพราะเป็นการประเมินแผนงานของบริษัท
เงินทุนสินเอเซีย จำกัด (มหาชน) และเงื่อนไขในการอนุญาตให้บริษัทเงินทุน สินเอเซีย จำกัด (มหาชน) จัดตั้งธนาคารพาณิชย์
ซึ่งมีลักษณะเป็นความลับทางธุรกิจ

หน้า ๑๐ เปิดเผยเฉพาะรายละเอียด ข้อ ๔

หน้า ๑๑ หน้า ๑๒ เปิดเผยได้ทั้งหมด เพราะเป็นเรื่องที่บริษัทเงินทุนสินเอเชีย

จำกัด (มหาชน) ขอความเห็นชอบ และขอผ่อนผันจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หลังจากได้รับความเห็นชอบ ให้ดำเนินการจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ การเปิดเผยเพื่อผู้ถือหุ้นจะได้ทราบถึงการพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ ของคณะกรรมการพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ ว่าด้วยการดำเนินการด้วยความโปร่งใสและเที่ยงธรรม หรือไม่

รายการที่ ๕๘ บันทึกสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ฉบับที่ กค ๑๐๐๔/ล.๔๔ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๔ เสนอปลัดกระทรวงการคลัง เรื่อง การพิจารณาคำขออนุญาตดำเนินการตามนโยบายสถาบันการเงิน ๑ รูปแบบของกลุ่มธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕๘

หน้า ๑ เปิดเผยได้ แม้จะเป็นความเห็นชอบหรือคำแนะนำภายในกระทรวง การคลังในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด แต่เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์ของ เอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารย่อมแสดงถึงความโปร่งใสในการพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้ง ธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อยของคณะกรรมการพิจารณาคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ตามแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงิน

หน้า ๒ ปกปิดรายละเอียดเฉพาะในหัวข้อ ๑.๓.๑ บริษัทเงินทุน บุคคลลักษ์ จำกัด (มหาชน) เพราะเป็นข้อมูลของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) มิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับคำขอของผู้ถือหุ้น ๓) ข้อมูลข่าวสารที่ไม่เปิดเผยให้แก่ผู้ถือหุ้น ได้แก่

รายการที่ ๒๐ หนังสือธนาคารโซซิเยต้า เจเนราล ปารีส ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ถึงผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง การยื่นคำขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อยและระบบแบบแสดง ประวัติผู้ถือหุ้นหลักของธนาคารพาณิชย์

รายการที่ ๒๒ หนังสือบริษัทเงินทุน สินเอเชีย จำกัด (มหาชน) ที่ กค.๐๗๔/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ ถึงผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง แจ้งการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างผู้ถือหุ้นรายใหญ่ คือ ธนาคาร โซซิเยต้า เจเนราล ปารีส ได้จำหน่ายหุ้นของบริษัทเงินทุน สินเอเชีย จำกัด (มหาชน) ที่ถือหุ้นทั้งหมดร้อยละ ๓๖.๐๕ ให้แก่ผู้ลงทุนสัญชาติไทยและสัญชาติต่างดาวโดยมีการจำแนกของรายชื่อผู้ลงทุนดังกล่าวและจำนวนหุ้น

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒๐ ถึง ๒๒ ไม่เปิดเผย เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่เกี่ยวข้องกับคำขอของผู้ถือหุ้น

รายการที่ ๒๕ หนังสือบริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) ที่ ธช สล๑๑๗/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๗ ถึงผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง นำส่งขออนุญาตปรับโครงการประกอบธุรกิจสถาบันการเงิน กลุ่มธนชาติตามแนวนโยบายสถาบันการเงิน ๑ รูปแบบ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒๕ ไม่เปิดเผย เนื่องจาก เป็นข้อมูลข่าวสารของบริษัทเงินทุน ธนชาติ จำกัด (มหาชน) ซึ่งไม่เกี่ยวกับคำขอของผู้ถือหุ้น

รายการที่ ๒๖ หนังสือกระทรวงการคลัง ฉบับที่ กค ๑๐๐๔/ล ๒๑๔ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๔ ถึงกรรมการผู้จัดการธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) เรื่อง การพิจารณาคำขออนุญาตดำเนินการตามนโยบายสถาบันการเงิน ๑ รูปแบบของกลุ่มธนชาติ

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒๖ ไม่เปิดเผย เพราะเป็นข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาคำขออนุญาตดำเนินการตามนโยบายสถาบันการเงิน ๑ รูปแบบของกลุ่มธนชาติ ซึ่งไม่เกี่ยวกับ คำขอของผู้ถือหุ้น

รายการที่ ๓๔ หนังสือบริษัทเงินทุน สินเอเซีย จำกัด (มหาชน) ที่ กก ๐๖๑/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ถึงผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง การยื่นคำขออนุญาตดำเนินการจัดตั้งธนาคารพาณิชย์

รายการที่ ๓๕ หนังสือบริษัทเงินทุน สินเอเซีย จำกัด (มหาชน) ที่ กก ๐๗๒/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๗ ถึงผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง ขออนุญาตและขอผ่อนผันการดำเนินการ ขออนุญาตจัดตั้งธนาคารพาณิชย์

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓๔ และ ๓๕ ไม่เปิดเผย เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารของบริษัทเงินทุน สินเอเซีย จำกัด (มหาชน) ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับคำขอของผู้ถือหุ้น

รายการที่ ๓๖ หนังสือบริษัทเงินทุน บัวหลวง จำกัด ที่ บล สนญ/บห ๔๗/๐๔๐ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๗ ถึงผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง การโอนกิจการของบริษัทให้กับสถาบันการเงินอื่น โดยคณะกรรมการบริษัทฯ ให้ความเห็นชอบในการควบคุมหรือกิจการกับบริษัทเงินทุน สินเอเซีย จำกัด (มหาชน) เพื่อยื่นขอจัดตั้งเป็นธนาคารพาณิชย์ เติมรูปแบบและให้คืนใบอนุญาตประกอบธุรกิจเงินทุนต่อธนาคารแห่งประเทศไทย เมื่อได้รับการอนุมัติแผนงานดังกล่าว

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓๖ ไม่เปิดเผย เพราะเป็น ข้อมูลข่าวสารของบริษัทเงินทุน บัวหลวง จำกัด ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับคำขอของผู้ถือหุ้น

รายการที่ ๓๘ ตารางแสดงการพิจารณาให้ใบอนุญาตประกอบการธนาคารพาณิชย์ รายบริษัท เงินทุน สินเอเซีย จำกัด (มหาชน)

รายการที่ ๓๙ เงื่อนไขในการให้ความเห็นให้บริษัทเงินทุน สินเอเซีย จำกัด (มหาชน) ดำเนินการจัดตั้งธนาคารพาณิชย์

รายการที่ ๔๐ เงื่อนไขประกอบใบอนุญาตการธนาคารพาณิชย์บริษัทเงินทุน สินเอเซีย จำกัด (มหาชน)

รายการที่ ๔๗ แผนการดำเนินงานของบริษัทเงินทุน สินเอเซีย จำกัด (มหาชน) ที่ขอจัดตั้งเป็นธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓๘ ถึง ๔๐ และรายการที่ ๔๗ ไม่เปิดเผย เพราะเป็นความลับทางธุรกิจของบริษัทเงินทุน สินเอเซีย จำกัด (มหาชน)

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามสรุปผลการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศให้แก่ผู้ถือหุ้น พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง

ศาสตราจารย์พิเศษ ชมพลิน จันทรเรืองเพ็ญ กรรมการ (ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม)
รองศาสตราจารย์ นิพนธ์ พัวพงศกร นายวีระชัย เตชะวิจิตร นางสาวภัทรา สกุลไทย กรรมการ
รองศาสตราจารย์ สหณ รัตนไพจิตร กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ

ที่ ศค ๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบ
ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์มติชนมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ร้องขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๕ รายการ ได้แก่

๑. สำเนารายงานการตรวจสอบการดำเนินการของบริษัท ปิคนิค คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “บริษัท ปิคนิคฯ” พร้อมเอกสารประกอบในข้อหาตกแต่งบัญชีและฉ้อโกงบริษัท

๒. สำเนารายงานการตรวจสอบการดำเนินการของบริษัท ปิคนิคฯ ซึ่งประกอบด้วย

๒.๑ การจัดซื้อถังก๊าซขนาดเล็กในปลายปี ๒๕๕๗ ถึงปี ๒๕๕๘ มูลค่า ๒,๑๖๖ ล้านบาท จากบริษัท ส. และบริษัท ปิคนิคฯ ได้ตัดมูลค่าดังกล่าวออกจากบัญชีเป็นมูลค่า ๑,๐๐๐ ล้านบาท

๒.๒ การจัดซื้อถังก๊าซขนาดใหญ่มูลค่า ๙๙๗ ล้านบาท จากห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. ซึ่งต่อมามีการยกเลิกสัญญาจัดซื้อจัดจ้างดังกล่าว แต่ห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. ครอบครองถังก๊าซดังกล่าวและยังไม่จ่ายเงินคืนที่บริษัทจ่ายไปล่วงหน้า

๓. สำเนารายงานการตรวจสอบการใช้ข้อมูลภายในการซื้อขายหุ้นบริษัท ชิน คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “บริษัท ชินคอร์ปฯ” ระหว่างครอบครัวชินวัตร กับบริษัท เทมาเส็ก โฮลดิ้ง จำกัด ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “บริษัท เทมาเส็กฯ” ของลิงคโพร

๔. สำเนารายงานการตรวจสอบการซื้อขายหุ้นบริษัท ชินคอร์ปฯ ระหว่างครอบครัวชินวัตรกับบริษัท เทมาเส็กฯ ว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือไม่

๕. สำเนารายงานการตรวจสอบบริษัท เอสซี แอสเสท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “บริษัท เอสซี แอสเสทฯ” ว่า กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการยื่นแบบแสดงรายการข้อมูลการเสนอขายหลักทรัพย์ก่อนเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชนหรือไม่

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “สำนักงาน ก.ล.ต.” มีหนังสือที่ กลต.ม. ๑๓๕๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอโดยมีเหตุผลดังนี้

รายการที่ ๑ ไม่อาจเปิดเผยได้เนื่องจากเป็นกรณีที่อยู่ระหว่างการดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา การเปิดเผยอาจส่งผลต่อการดำเนินคดี ทำให้การบังคับใช้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ เสื่อมประสิทธิภาพและไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ อีกทั้งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวยังมีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำ ภายในสำนักงาน ก.ล.ต. เกี่ยวกับการตรวจสอบและบทกำหนดโทษของบริษัท ปิคนิคฯ และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้มา ไม่ประสงค์ให้สำนักงาน ก.ล.ต. นำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เป็นกรณีที่อยู่ระหว่างการพิจารณา และดำเนินการตรวจสอบของสำนักงาน ก.ล.ต. ซึ่งยังไม่เสร็จสิ้น สำนักงาน ก.ล.ต. จึงยังไม่มีรายงานการตรวจสอบ

รายการที่ ๔ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในสำนักงาน ก.ล.ต. ในการพิจารณาข้อเท็จจริง และพฤติการณ์กรณีการได้มาหรือจำหน่ายไปซึ่งหุ้นบริษัท ชินคอร์ปฯ ของครอบครัวชินวัตรตามมาตรา ๒๔๖ และมาตรา ๒๔๗ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ สำนักงาน ก.ล.ต. จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าวได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๕ เป็นกรณีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาและดำเนินการตรวจสอบของสำนักงาน ก.ล.ต. ซึ่งยังไม่เสร็จสิ้น สำนักงาน ก.ล.ต. จึงยังไม่มีรายงานการตรวจสอบ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่ง ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ก.ล.ต. ดังกล่าว คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการรับคำอุทธรณ์ แล้วพิจารณาส่งคำอุทธรณ์ให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “คณะกรรมการวินิจฉัยฯ” และคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ ดังนี้

๑. คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาคำอุทธรณ์เกี่ยวกับระยะเวลาในการอุทธรณ์แล้วเห็นว่า เมื่อผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ขอข้อมูลข่าวสารต่อสำนักงาน ก.ล.ต. ต่อมาสำนักงาน ก.ล.ต. มีหนังสือ ที่ ก.ล.ต.ม. ๑๓๔๖/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๙ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ โดยแจ้งด้วยว่าผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ภายใน ๑๕ วันนับแต่ได้รับแจ้ง และผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ยื่นคำอุทธรณ์ส่งถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๙ จึงเป็นการอุทธรณ์โดยชอบตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงรับคำอุทธรณ์ไว้เพื่อพิจารณาวินิจฉัยสำนวนอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และมีมติให้เรียกข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จากสำนักงาน ก.ล.ต. และเชิญคู่กรณีเพื่อมาชี้แจง ข้อเท็จจริง และให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ เพื่อประกอบการพิจารณา

๒. เนื่องจากศาสตราจารย์พิเศษ ประสิทธิ์ โฉวีไกรลุล ประธานกรรมการวินิจฉัยฯ แจ้งต่อที่ประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ในการประชุม ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นการประชุมพิจารณารับเรื่องอุทธรณ์นี้ว่า ศาสตราจารย์พิเศษ ประสิทธิ์ โฉวีไกรลุล เป็นกรรมการในคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ด้วย จึงไม่อาจ เข้าร่วมพิจารณาอุทธรณ์เรื่องนี้ได้ ตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประธานกรรมการวินิจฉัยฯ จึงขอดอนตัวไม่เข้าร่วมการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์นี้ในครั้งต่อไป คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๔๙ จึงมีมติเลือกนางสาวภัทรา สกุนไทย กรรมการให้ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุมสำหรับการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์นี้ต่อไป

คำชี้แจงของผู้ที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้รับฟังคำชี้แจงของคู่กรณีสรุปคำชี้แจงได้ดังนี้

๑. ผู้แทนสำนักงาน ก.ล.ต. ชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ร้องขอข้อมูลข่าวสารจากสำนักงาน ก.ล.ต. ตามหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙ รวม ๕ รายการ ซึ่งรายการที่ ๑ และรายการที่ ๔ สำนักงาน ก.ล.ต. ได้ตรวจสอบและจัดทำรายงานการตรวจสอบเสร็จแล้ว ขณะนี้ข้อมูลรายการที่ ๑ ได้ส่งสำนวนไปให้พนักงานสอบสวน กรมสอบสวนคดีพิเศษดำเนินการ และคดีอยู่ในชั้นศาล โดยอยู่ระหว่างการสืบพยานโจทก์แต่ยังไม่แล้วเสร็จ ส่วนฝ่ายจำเลยยังไม่ได้นำพยานเข้าสืบ ดังนั้น หากเปิดเผยข้อมูลรายการนี้อาจมีผลกระทบต่อการดำเนินคดีได้ สำหรับรายการที่ ๔ สำนักงาน ก.ล.ต. ได้เปิดเผยแล้วบางส่วนโดยทำสรุปความเป็นมา ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งฐานความผิดของบุคคลที่กระทำความผิดและการเปรียบเทียบปรับเผยแพร่ในเว็บไซต์ของสำนักงาน ก.ล.ต. แต่มิได้เปิดเผยรายงานการตรวจสอบโดยละเอียด ส่วนรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๕ ยังไม่มีรายงานการตรวจสอบ เนื่องจากยังตรวจสอบไม่เสร็จ ทั้งนี้ ในส่วนรายการที่ ๒ อยู่ระหว่างการสอบหาข้อมูลจากผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิด ซึ่งถ้าไม่มีประเด็นอื่นเพิ่มเติมคาดว่าจะดำเนินการเสร็จและกล่าวโทษได้ประมาณเดือนกันยายน ๒๕๕๙

๒. ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ร้องขอข้อมูลข่าวสารต่อสำนักงาน ก.ล.ต. รวม ๕ รายการ แต่ได้รับการปฏิเสธ ซึ่งผู้อุทธรณ์เห็นว่า

๒.๑ รายการที่ ๑ สำเนารายงานการตรวจสอบการดำเนินการของบริษัท ปิคนิคฯ กรณีการตกแต่งบัญชีและฉ้อโกงบริษัท คดีนี้มีการแจ้งความดำเนินคดีไปที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI) แล้ว ผู้อุทธรณ์ขอเฉพาะสำเนารายงานการตรวจสอบที่แจ้งความกับ DSI เพราะมีข้อสงสัยว่า การดำเนินการของ DSI หรือสำนักงาน ก.ล.ต. ครบถ้วนหรือไม่ ข้อกล่าวหาหรือการร้องทุกข์กล่าวโทษของสำนักงาน ก.ล.ต. ต่อผู้บริหารของบริษัท ปิคนิคฯ มีเรื่องถึงกำชวรมอยู่ด้วยหรือไม่ และเรื่องนี้ไม่น่าจะมีผลกระทบต่อการพิจารณาคดีเพราะว่าสืบพยานโจทก์ครบถ้วนแล้ว

๒.๒ รายการที่ ๒ สำเนารายงานการตรวจสอบการดำเนินการของบริษัท ปิคนิคฯ กรณีจัดซื้อถึงกำชวรมสำนักงาน ก.ล.ต. แจ้งว่ายังไม่เสร็จสิ้น จึงยังไม่มีรายงานการตรวจสอบ

๒.๓ รายการที่ ๓ รายงานการตรวจสอบการใช้ข้อมูลภายในในการซื้อขายหุ้นบริษัท ชินคอร์ปฯ ซึ่งสำนักงาน ก.ล.ต. แจ้งว่า อยู่ระหว่างการพิจารณาและดำเนินการตรวจสอบ จึงไม่มีรายงานการตรวจสอบ เรื่องนี้ นายกิตติรัตน์ ณ ระนอง อดีตผู้จัดการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้เคยแถลงว่า ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ยุติการสอบสวนแล้ว และไม่พบว่ามีการใช้ข้อมูลภายใน ขณะเดียวกันคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ได้เคยออกแนวปฏิบัติเป็นหนังสือเวียนถึงบริษัทจดทะเบียนทุกแห่งตั้งแต่ต้นปี ๒๕๔๘ ว่า ก่อนจะขายหลักทรัพย์หรือทำธุรกรรมที่มีผลให้มีการเปลี่ยนแปลงราคาหุ้น ผู้บริหารหรือผู้ถือหุ้นใหญ่ ต้องละเว้นการขายหุ้นออก มิฉะนั้นจะเข้าข่ายการใช้ข้อมูลภายใน แต่ปรากฏว่ามีผู้บริหารของบริษัท ชินคอร์ปฯ คนหนึ่งได้ขายหุ้นตลอดปี ๒๕๔๘ และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสรุปในเบื้องต้นว่า ไม่มีการใช้ข้อมูลภายในในการซื้อขายหุ้นบริษัท ชินคอร์ปฯ

ดังนั้น เหตุผลที่ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลรายการดังกล่าวก็เพื่อเป็นการตรวจสอบว่า สำนักงาน ก.ล.ต. ได้มีการดำเนินการตรวจสอบจริงหรือไม่

๒.๔ รายการที่ ๕ รายงานการตรวจสอบบริษัท เอสซี แอสเสทฯ ผู้อุทธรณ์ไม่ติดใจ

ข้อเท็จจริง

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้รับข้อมูลข่าวสารจากสำนักงาน ก.ล.ต. ตามหนังสือลับที่สุด ที่ กสท. ม. ๑๘๐๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ และที่ กสท. ม. ๒๐๕๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๙ จำนวน ๒ รายการ ได้แก่

๑. รายงานการตรวจสอบการดำเนินการของบริษัท ปิคนิคฯ ในข้อหาดกแต่งบัญชีและฉ้อโกงบริษัท
๒. รายงานการตรวจสอบการซื้อขายหุ้นบริษัท ชินคอร์ปฯ ระหว่างครอบครัวชินวัตรกับบริษัท เทมาเส็กฯ

ทั้งนี้สำนักงาน ก.ล.ต. ได้ชี้แจงเพิ่มเติมด้วยว่า รายงานการตรวจสอบการดำเนินการของบริษัทปิคนิคฯ พร้อมเอกสารประกอบกรณีตกแต่งบัญชีและฉ้อโกงนั้น เป็นเอกสารที่ใช้ประกอบการดำเนินคดีอาญา ซึ่งสำนักงานได้ส่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่กรมสอบสวนคดีพิเศษแล้ว ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลอาญากรุงเทพใต้ ส่วนรายงานการตรวจสอบการดำเนินการของบริษัท ปิคนิคฯ กรณีจัดซื้อถังก๊าซขนาดเล็กและขนาดใหญ่ รายงานการตรวจสอบเกี่ยวกับการใช้ข้อมูลภายในในการซื้อขายหุ้นบริษัทชินคอร์ปฯ ระหว่างครอบครัวชินวัตรกับบริษัท เทมาเส็กฯ และรายงานการตรวจสอบบริษัท เอสซี แอสเสทฯ นั้น สำนักงาน ก.ล.ต. ไม่มีข้อมูลข่าวสารใน ๓ กรณีดังกล่าว เนื่องจากอยู่ระหว่างการดำเนินการของสำนักงาน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ รวม ๓ ฉบับ ดังนี้

๑. หนังสือลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙ ชี้แจงเรื่องอุทธรณ์เพิ่มเติมว่า เรื่องการขอสำเนารายงานการตรวจสอบการซื้อขายหุ้นบริษัท ชินคอร์ปฯ ระหว่างครอบครัวชินวัตรกับบริษัท เทมาเส็กฯ กรณีมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งทางสำนักงาน ก.ล.ต. ปฏิเสธที่จะเปิดเผยข้อมูลโดยอ้างว่า เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเปิดเผยได้ ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยดังเหตุผลต่อไปนี้

๑.๑ มีการแถลงถึงผลการตรวจสอบเรื่องดังกล่าวไปแล้วเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ โดยคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์เปรียบเทียบปรับนายพานทองแท้ ชินวัตร เป็นเงินประมาณ ๖ ล้านบาท

๑.๒ การตรวจสอบเรื่องดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไม่น่าจะมีผลกระทบต่อการบังคับใช้กฎหมายหรือทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ

๑.๓ คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์เคยมีมติให้เปิดเผยวาระการประชุมซึ่งเป็นรายงานการตรวจสอบกรณีการไม่รายงานการถือครองหลักทรัพย์ การใช้ข้อมูลภายในของ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตรมาแล้วโดยในรายงานดังกล่าวมีความเห็นของสำนักงาน ก.ล.ต. อยู่ด้วยเช่นกัน แสดงให้เห็นว่า สำนักงาน ก.ล.ต. เคยมีบรรทัดฐานในการเปิดเผยรายงานการตรวจสอบในกรณีเดียวกันมาแล้ว

๒. หนังสือลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๙ แจ้งขอถอนอุทธรณ์ข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอรายการที่ ๑ เฉพาะในส่วน of เอกสารประกอบรายงานการตรวจสอบการดำเนินการของบริษัท ปิคนิคฯ ในข้อหาดกแต่งบัญชีและฉ้อโกงบริษัท

๓. หนังสือลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ แจ้งขอถอนอุทธรณ์ข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอรายการที่ ๒ คือ สำเนารายงานการตรวจสอบการดำเนินการของบริษัท ปิคนิคฯ กรณีการจัดซื้อถังก๊าซขนาดเล็กในปลายปี ๒๕๔๗ ถึงปี ๒๕๔๘ มูลค่า ๒,๑๖๖ ล้านบาท และกรณีการจัดซื้อถังก๊าซขนาดใหญ่ มูลค่า ๙๙๗ ล้านบาทจากห้างหุ้นส่วน จำกัด อ. เนื่องจากทางสำนักงาน ก.ล.ต. ได้ร้องทุกข์กล่าวโทษอดีตผู้บริหารบริษัท ปิคนิคฯ และบุคคลที่เกี่ยวข้องต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษแล้ว

การพิจารณาและการวินิจฉัย

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ หนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ของสำนักงาน ก.ล.ต. คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักงาน ก.ล.ต. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอคือ รายงานการตรวจสอบของสำนักงาน ก.ล.ต. รวม ๕ รายการ ซึ่งมีข้อพิจารณา ดังนี้

รายการที่ ๑ รายงานการตรวจสอบการดำเนินการของบริษัท ปิคนิคฯ พร้อมเอกสารประกอบในข้อหาตกแต่งบัญชี และฉ้อโกงบริษัท เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญาที่สำนักงาน ก.ล.ต. กล่าวโทษผู้บริหารบริษัทและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามที่ปรากฏในรายงานการตรวจสอบ ซึ่งพนักงานอัยการได้เป็นโจทก์ฟ้องบุคคลดังกล่าวต่อศาลอาญากรุงเทพใต้และคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาคดีของศาล ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการนี้จึงอาจมีผลกระทบและเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินคดี ซึ่งจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สมควรยกอุทธรณ์ ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนของเอกสารประกอบรายงานการตรวจสอบ ผู้อุทธรณ์ขอถอนอุทธรณ์ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงมีมติให้ยุติเรื่องอุทธรณ์เฉพาะในส่วนนี้ด้วย

รายการที่ ๒ รายงานการตรวจสอบการดำเนินการของบริษัท ปิคนิคฯ กรณีการจัดซื้อถังก๊าซขนาดเล็กและขนาดใหญ่ ผู้อุทธรณ์ขอถอนอุทธรณ์ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงมีมติให้ยุติเรื่องอุทธรณ์รายการนี้

รายการที่ ๓ รายงานการตรวจสอบการใช้ข้อมูลภายในในการซื้อขายหุ้นบริษัท ชินคอร์ปฯ ระหว่างครอบครัวชินวัตร กับบริษัท เทมาเส็กฯ สำนักงาน ก.ล.ต. แจ้งว่า การตรวจสอบยังไม่เสร็จสิ้นจึงยังไม่มีรายงานการตรวจสอบ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงเห็นว่า กรณีนี้ไม่มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยได้หรือไม่ สมควรยกอุทธรณ์

รายการที่ ๔ รายงานการตรวจสอบการซื้อขายหุ้นบริษัท ชินคอร์ปฯ ระหว่างครอบครัวชินวัตรกับบริษัท เทมาเส็กฯ ว่า มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือไม่ เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่เจ้าหน้าที่สำนักงาน ก.ล.ต. จัดทำขึ้นตามอำนาจหน้าที่ และผู้บังคับบัญชาได้สั่งการเป็นที่ยุติแล้ว ข้อมูลดังกล่าวมีลักษณะเป็นการประมวลข้อเท็จจริงปรับเข้ากับข้อกฎหมายซึ่งเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ จึงไม่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นการตรวจสอบความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ อีกทั้งบริษัท ชินคอร์ปฯ เป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ การกระทำความผิดเกี่ยวกับการซื้อขายหุ้นของบริษัทจึงมีผลกระทบต่อผู้ถือหุ้นเป็นจำนวนมาก สาธารณชนจึงควรเข้าตรวจสอบได้ ประกอบกับสำนักงาน ก.ล.ต. ได้มีการเผยแพร่ข่าวข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิดและผู้กระทำความผิดในเรื่องที่ตรวจสอบแล้ว ดังนั้น เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารรายการนี้เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้

รายการที่ ๕ รายงานการตรวจสอบบริษัท เอสซี แอสเสทฯ ว่า กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการยื่นแบบแสดงรายการข้อมูลการเสนอขายหลักทรัพย์ ก่อนเสนอขายหลักทรัพย์ ต่อประชาชนหรือไม่ สำนักงาน ก.ล.ต. แจ้งว่า การตรวจสอบยังไม่เสร็จสิ้นจึงยังไม่มีรายงานการตรวจสอบ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงเห็นว่า กรณีนี้ไม่มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยได้หรือไม่ สมควรยกอุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ก.ล.ต. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ (เฉพาะส่วนของรายงานการตรวจสอบฯ) รายการที่ ๓ และรายการที่ ๕ ให้ยกอุทธรณ์

นางสาวภัทรา สกุลไทย กรรมการ (ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม)
ศาสตราจารย์พิเศษ ชมเพลิน จันทรเรืองเพ็ญ รองศาสตราจารย์ สหอน รัตนไพจิตร นายวีระชัย เตชะวิจิตร กรรมการ
รองศาสตราจารย์ นิพนธ์ พัวพงศกร กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ

ที่ ศค ๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือหรือการเสียหายเงินได้บุคคลธรรมดา

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมสรรพากร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งประกอบอาชีพนักหนังสือพิมพ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงกรมสรรพากร ขอสำเนาหนังสือที่ น.ส. ปราณี เวชพฤกษ์พิทักษ์ มีถึงกรมสรรพากร ตามหนังสือลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ หรือการซื้อขายหุ้นบริษัท ซินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๓๒๙.๒ ล้านหุ้น ระหว่างบริษัท Ample Rich Investment Limited กับ นายพานทองแท้ ชินวัตร และ น.ส. พิณทองทา ชินวัตร ซึ่งกรมสรรพากรได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๗๐๖/๗๘๙๖ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๘ ตอบข้อหารือของ น.ส. ปราณี เวชพฤกษ์พิทักษ์ ลงนามโดยนางเบญจา หลุยเจริญ ที่ปรึกษา ด้านศึกษาด้านพัฒนาฐานภาษี ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสรรพากรเพื่อใช้ประกอบการเสนอข่าวการขายหุ้นของบริษัท ซินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ซึ่งสาธารณชนให้ความสนใจเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะเรื่องการเสียหายอย่างถูกต้อง ตามประมวลรัษฎากร และการซื้อขายหุ้นว่าเป็นไปตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความโปร่งใสและตรวจสอบได้

กรมสรรพากรมีหนังสือ ที่ กค ๐๗๐๑/๔๘๔๖ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผย ข้อมูลข้างต้นโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความ ควบคุมดูแลของตนเองต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่นโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ทำให้ ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งการเปิดเผย ข้อมูลดังกล่าวจะทำให้รู้เรื่องกิจการของผู้เสียหาย ต้องห้ามมิให้เจ้าพนักงานนำออกแจ้งแก่ผู้ใดหรือยังให้ทราบกันไปโดยวิธีใด เว้นแต่จะมีอำนาจที่จะทำได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ตามมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่ง มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยชี้แจงว่าเมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ อธิบดีกรมสรรพากรได้แถลงข่าวถึงผล การหารือเรื่องการเสียหายเงินได้บุคคลธรรมดา กรณีการซื้อขายหุ้นบริษัท ซินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ต่อสาธารณชน การปฏิเสธการเปิดเผยโดยอ้างว่าต้องห้ามตามมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากรจึงเป็นการอ้างที่ไม่รับฟังได้ นอกจากนั้น ตามมาตรา ๑๐ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ให้อำนาจอธิบดีกรมสรรพากรที่จะเปิดเผยรายละเอียดเกี่ยวกับผู้เสียหายอากรได้ การเปิดเผยหนังสือหารือของ น.ส. ปราณี เวชพฤกษ์พิทักษ์ จึงน่าจะเป็นประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี และในหนังสือ

ตอบข้อหาหรือได้อ้างอิงถึงสาระสำคัญของเนื้อหาหนังสือของ น.ส. ปราณี เวชพฤกษ์พิทักษ์อยู่แล้ว การเปิดเผยจึงไม่มีผลกระทบต่อผู้หรือแต่ประการใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศพิจารณาอุทธรณ์เห็นว่า กรณีดังกล่าวหน่วยงานของรัฐได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์ย่อมมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์ภายในกำหนดเวลา จึงเป็นการอุทธรณ์โดยชอบตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงรับอุทธรณ์ไว้เพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามนัยมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ ถึงอธิบดีกรมสรรพากร ขอสำเนาเอกสารประกอบหนังสือขอหาหรือที่ กค ๐๗๐๖/๗๔๙๖ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๔๘ กรณีการซื้อขายหุ้นระหว่างบริษัท Ample Rich Investment Limited กับ นายพานทองแท้ ชินวัตร และ น.ส. พินทองทา ชินวัตร เช่น หนังสือเชิญ น.ส. ปราณี เวชพฤกษ์พิทักษ์ เพื่อให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับบริษัท Ample Rich Investment Limited วัน เวลาที่ น.ส. ปราณี เวชพฤกษ์พิทักษ์ พบเจ้าหน้าที่ รายชื่อเจ้าหน้าที่ ผู้ทำหน้าที่สอบปากคำ บันทึกการสอบปากคำหรือการให้ข้อมูล น.ส. ปราณี เวชพฤกษ์พิทักษ์ เกี่ยวกับบริษัท Ample Rich Investment Limited และเอกสารประกอบการอื่น ๆ เพื่อใช้ประกอบการนำเสนอข่าวการขายหุ้นบริษัท ชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ของครอบครัวชินวัตร ซึ่งสาธารณชนให้ความสนใจเป็นอย่างมาก

กรมสรรพากรมีหนังสือ ที่ กค ๐๗๐๖/๗๔๒๒ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า เอกสารประกอบการพิจารณาตอบข้อหาหรือดังกล่าวมีข้อเท็จจริงที่แสดงให้เห็นถึงสิ่งเฉพาะตัวบุคคล จึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมของผู้เป็นเจ้าของข้อมูลจึงไม่อาจกระทำได้ตามมาตรา ๔ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวเป็นการเปิดเผยกิจการของผู้เสียภาษีอากรหรือของผู้อื่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร จึงเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพิ่มเติม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศได้พิจารณาอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๙ แล้วเห็นว่า เมื่อกรมสรรพากรปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์ย่อมมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์ภายในกำหนดเวลา จึงเป็นการอุทธรณ์โดยชอบตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงรับอุทธรณ์ไว้เพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามนัยมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และได้พิจารณาแล้วเห็นว่า อุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๙ มีความเกี่ยวเนื่องกับอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๙ จึงมีมติให้รวมการพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ทั้งสองเรื่องเข้าด้วยกัน

การชี้แจงของผู้ที่เกี่ยวข้อง

ในการพิจารณา คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศเห็นสมควรรับฟังข้อมูลข้อเท็จจริงจากผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการพิจารณา จึงมีมติให้เชิญผู้อุทธรณ์ ผู้แทนกรมสรรพากร และ น.ส. ปราณี เวชพฤกษ์พิทักษ์ ผู้เป็นเจ้าของข้อมูลข่าวสารมาให้ถ้อยคำชี้แจงข้อเท็จจริง สรุปการชี้แจงได้ดังนี้

๑. ผู้อุทธรณ์ การขอสำเนาหนังสือหารือที่ น.ส. ปราณี เวชพุกษ์พิทักษ์ ทหารiorกรมสรรพากร เรื่อง ชื้อขายหุ้นของบริษัท ชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ระหว่างบริษัท Ample Rich Investment Limied กับนายพานทองแท้ ชินวัตร และ น.ส. พินทองทา ชินวัตร ว่าต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหรือไม่ เพราะเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของสาธารณชน โดยปรากฏจากการแถลงข่าวของกรมสรรพากรเอง ผู้อุทธรณ์เห็นว่า การเปิดเผยรายละเอียดในหนังสือหารือจะทำให้ทราบว่าการสรรพากรได้ตอบข้อหารือในประเด็นใดบ้างและมีการตอบประเด็นอื่น ๆ นอกเหนือจากประเด็นข้อหารือตามหนังสือหรือไม่

๒. ผู้แทนกรมสรรพากร ชี้แจงด้วยวาจา และตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๗๐๖/๘๑๓๔ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๙ ว่า เรื่องดังกล่าว คณะอนุกรรมการเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสรรพากรปฏิเสธไม่เปิดเผย โดยเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมของบุคคลผู้เป็นเจ้าของจึงไม่อาจกระทำได้ ตามมาตรา ๔ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับการเปิดเผยดังกล่าวเป็นการเปิดเผยกิจการของผู้เสียภาษีอากรหรือผู้อื่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร จึงเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และการฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร มีความผิดต้องระวางโทษตามมาตรา ๑๓

อนึ่ง กรมสรรพากรชี้แจงเพิ่มเติมว่า ปัจจุบันเอกสารประกอบการตอบข้อหารือดังกล่าวอยู่ในความครอบครองของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน

๓. น.ส. ปราณี เวชพุกษ์พิทักษ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๙ แจ้งว่าไม่ประสงค์มาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคล และหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๙ ได้มีการเผยแพร่หนังสือหารือดังกล่าวแล้ว

ข้อเท็จจริง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศได้พิจารณาข้อเท็จจริงซึ่งประกอบด้วยคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาและเป็นหนังสือของกรมสรรพากรถึงเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดมาแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงดังนี้

น.ส. ปราณี เวชพุกษ์พิทักษ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงอธิบดีกรมสรรพากรหาหรือว่า การที่นายพานทองแท้ ชินวัตร ชื้อหุ้นบริษัท ชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๓๒๙.๒ ล้านหุ้นในราคาพาร์ หุ้นละ ๑ บาทจากบริษัท Ample Rich Investment Limited โดยไม่ผ่านตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยนั้น นายพานทองแท้ ชินวัตร มีภาระต้องชำระภาษีอากรตามประมวลรัษฎากรหรือไม่ จากนั้นกรมสรรพากรโดยนางเบญจา หลุยเจริญ ที่ปรึกษาด้านพัฒนารฐานภาษี มีหนังสือ ที่ กค ๐๗๐๖/๗๘๙๖ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๘ ตอบข้อหารือของ น.ส. ปราณี เวชพุกษ์พิทักษ์สรุปประเด็นสำคัญ ได้ว่า บริษัท Ample Rich Investment Limited ซึ่งเป็นบริษัทจดทะเบียนใน British Virgin Islands ไม่มีสถานประกอบการในประเทศไทย และไม่มีอนุสัญญาภาษีซ้อนกับประเทศไทย จึงไม่มีหน้าที่ต้องนำส่งภาษีเงินได้ (จากเงินได้ค่าขายหุ้น) ตามมาตรา ๗๐ แห่งประมวลรัษฎากร ส่วนนายพานทองแท้ ชินวัตร และ น.ส. พินทองทา ชินวัตร ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นในราคาต่ำกว่าราคาตลาดก็ไม่เสียภาษีเช่นกัน เพราะส่วนต่างของราคาซื้อกับราคาตลาดไม่เข้าลักษณะเป็นเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา ๓๘ แห่งประมวลรัษฎากร

ต่อมากรมสรรพากร สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้ร่วมกันแถลงข่าวในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ชี้แจงการตรวจสอบกรณีการขายหุ้นบริษัท ชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ให้กับ

กลุ่มทุนของประเทศสิงคโปร์ ผู้ถือหุ้นมีข้อสงสัยว่า การซื้อขาย ดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตามกฎหมาย และมีผลกระทบต่อผลประโยชน์ของประเทศชาติโดยรวมหรือไม่ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงกรมสรรพากรขอสำเนาหนังสือที่ น.ส. ปราณี เวชพฤกษ์พิทักษ์ หรือเรื่องการเสียภาษี และหนังสือลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ ขอสำเนาเอกสารประกอบหนังสือตอบข้อหารือของ น.ส. ปราณี เวชพฤกษ์พิทักษ์ ซึ่งกรมสรรพากรปฏิเสธการเปิดเผยมูลข่าวสาร ทั้งสองฉบับแก่ผู้ถือหุ้น

การพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ พิจารณาข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในการพิจารณาเพื่อตอบข้อหารือของ น.ส. ปราณี เวชพฤกษ์พิทักษ์ กรมสรรพากรมิได้เชิญผู้หารือเพื่อมาให้ถ้อยคำ แต่มีหนังสือถึงผู้หารือเพื่อสอบถามข้อเท็จจริงเพิ่มเติม และผู้หารือได้มีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ดังนั้นข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้ถือหุ้นขอ จึงประกอบด้วยข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ คือ

๑. หนังสือของ น.ส. ปราณี เวชพฤกษ์พิทักษ์ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงอธิบดีกรมสรรพากร เรื่องการซื้อหุ้นบริษัทซึ่งจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจากบริษัทผู้ขายในต่างประเทศ

๒. หนังสือสำนักกฎหมาย กรมสรรพากร ที่ กค ๐๗๙๒ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๘ ถึง น.ส. ปราณี เวชพฤกษ์พิทักษ์ เรื่อง สอบถามข้อเท็จจริงเพิ่มเติม

๓. หนังสือของ น.ส. ปราณี เวชพฤกษ์พิทักษ์ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย เรื่องชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศได้พิจารณาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า ตามอุทธรณ์มีข้อพิจารณาที่ต้องวินิจฉัยรวม ๓ ประเด็น คือ

๑. ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยหรือไม่
๒. ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่การเปิดเผยต้องได้รับความยินยอมจากผู้เป็นเจ้าของข้อมูลก่อนหรือไม่ และ
๓. เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลที่เปิดเผยได้หรือไม่

การวินิจฉัย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศมีคำวินิจฉัยตามประเด็นข้างต้น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยหรือไม่ เห็นว่าตามบทบัญญัติมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร ที่บัญญัติว่า “เจ้าพนักงานผู้ใดโดยหน้าที่ราชการรู้เรื่องกิจการของผู้เสียภาษีหรือของผู้อื่นที่เกี่ยวข้องห้ามมิให้นำออกแจ้งแก่ผู้ใดหรือยังให้ทราบกันไปได้โดยวิธีใด เว้นแต่จะมีอำนาจที่จะทำได้โดยชอบด้วยกฎหมาย”

ข้อเท็จจริงตามอุทธรณ์ น.ส. ปราณี เวชพฤกษ์พิทักษ์ หรือปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการซื้อหุ้นบริษัทซึ่งจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (บริษัท ชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)) จากบริษัทผู้ขายในต่างประเทศ (บริษัท Ample Rich Investment Limited) ว่าผู้ซื้อซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาไม่จำเป็นต้องชำระภาษีหรือไม่นั้น แม้เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย แต่เมื่อพิจารณาข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๓ รายการแล้วไม่ปรากฏว่ามีข้อความ

ส่วนใดที่อาจทำให้ล่วงรู้ถึงลักษณะการดำเนินการของบริษัท หรือจำนวนเงินภาษีที่บริษัทหรือบุคคลต้องชำระแต่อย่างใด จึงเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้

ประเด็นที่ ๒ ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่การเปิดเผยต้องได้รับความยินยอมจากผู้เป็นเจ้าของข้อมูลก่อนหรือไม่ เห็นว่า ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คำว่า “ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะทางการเงิน สุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้นหรือมีเลขหมายรหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้ได้ เช่น ลายนิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย อนึ่ง คำว่า บุคคล ในที่นี้หมายความว่า บุคคลธรรมดา

ข้อเท็จจริง จากข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๓ รายการ ปรากฏว่า นอกจากที่อยู่ของผู้หาหรือ น.ส. ปราณี เวชพฤกษ์พิทักษ์ แล้วไม่พบว่ามีข้อความส่วนใดที่เข้าลักษณะเป็น “ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อหาหรือของ น.ส. ปราณี เวชพฤกษ์พิทักษ์ อันอยู่ในความครอบครองของหน่วยราชการ คือ กรมสรรพากร จึงไม่จำเป็นต้องได้รับความยินยอมจากผู้เป็นเจ้าของข้อมูลก่อนตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ประเด็นที่ ๓ เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ เห็นว่า การพิจารณาข้อหาหรือเกี่ยวกับภาษีของบุคคลหรือนิติบุคคล เป็นการดำเนินงานในราชการตามปกติของกรมสรรพากร หนังสือหรือและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเพื่อพิจารณาตอบข้อหาหรือจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจะมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อเท็จจริงตามอุทธรณ์ การหาข้อหาหรือปัญหาตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีมีข้อยุติโดยกรมสรรพากรได้ตอบคำถามแก่ผู้หาหรือแล้ว และกรณีไม่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แม้ในการหาหรือจะพิจารณาได้ว่าเป็นเรื่องเฉพาะบุคคล แต่เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว การเปิดเผยข้อหาหรือดังกล่าวน่าจะเกิดประโยชน์ต่อสาธารณชนโดยทั่วไป อีกทั้งยังจะเป็นบรรทัดฐานในการดำเนินงานเกี่ยวกับภาษีของกรมสรรพากรให้ประชาชนได้มีโอกาสรู้ถึงเกณฑ์ในการเสียภาษีให้ภาครัฐ จึงเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ อย่างไรก็ตาม สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับที่อยู่ของผู้หาหรือ การเปิดเผยอาจกระทบถึงสิทธิส่วนบุคคลก็ให้ลบที่อยู่ผู้นั้นออก

อนึ่ง การที่ต้นฉบับเอกสารตอบข้อหาหรือเกี่ยวกับภาษีของ น.ส. ปราณี เวชพฤกษ์พิทักษ์ อยู่ในความครอบครองของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินนั้นไม่กระทบถึงการเปิดเผยสำเนาเอกสารดังกล่าวที่อยู่ในความครอบครองของกรมสรรพากร

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศจึงมีคำวินิจฉัยให้กรมสรรพากร เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้ลบที่อยู่ของผู้หาหรือออก

ศาสตราจารย์พิเศษ ประสิทธิ์ โสวิไลกุล ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ นิพนธ์ พัวพงศกร นายวีระชัย เตชะวิจิตร กรรมการ
รองศาสตราจารย์ สหณ รัตนไพจิตร นางสาวภัทรา สกุลไทย กรรมการ
ศาสตราจารย์พิเศษ ชมเพลิน จันทร์เรืองเพ็ญ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสรรหาบุคคลเพื่อเลื่อนระดับสูงขึ้น

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงพยาบาลศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ๗ โรงพยาบาลศรีสะเกษ มีหนังสือลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลศรีสะเกษ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคัดเลือกบุคคลเพื่อเลื่อนระดับเข้าสู่ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ๘ ดังนี้

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อประเมินผู้สมัครเพื่อขึ้นตัวเข้าสู่ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ๘ โรงพยาบาลศรีสะเกษ
๒. รายงานการประชุมคณะกรรมการประเมินผู้สมัครเพื่อขึ้นตัวเข้าสู่ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ๘ ด้านการพยาบาลผู้ป่วยหนัก โรงพยาบาลศรีสะเกษ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๘
๓. ข้อมูลการให้คะแนนของคณะกรรมการทุกคน
๔. ผลการพิจารณาเพื่อขึ้นตัวบุคคล เพื่อเข้าสู่ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ๘ ด้านการพยาบาลผู้ป่วยหนัก โรงพยาบาลศรีสะเกษ
๕. รายงานการประชุมการจัดทำเกณฑ์การประเมินเพื่อขึ้นตัวบุคคลเข้าสู่ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ๘ ด้านการพยาบาลผู้ป่วยหนัก โรงพยาบาลศรีสะเกษ ที่มาของการทำเกณฑ์การประเมินและน้ำหนักคะแนนของแต่ละข้อ
๖. ขอคัดรับรองสำเนาเอกสารเลขที่ ๕๑๐๔ เรื่องขอคัดรับรองสำเนาเอกสารของผู้อุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘

โรงพยาบาลศรีสะเกษมีหนังสือ ที่ สก ๐๐๒๗.๒/๕๕๗๗ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอทุกรายการ ยกเว้นรายการที่ ๓

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๕

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนโรงพยาบาลศรีสะเกษ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ โรงพยาบาลศรีสะเกษ มีตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ๘ (ด้านการพยาบาล) ว่าง ๓ ตำแหน่ง และตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ๘ (ด้านการพยาบาลผู้ป่วยหนัก) ว่าง ๑ ตำแหน่ง โรงพยาบาลศรีสะเกษจึงมีคำสั่ง

ที่ ๑๔๒/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาบุคคลเพื่อเสนอคณะกรรมการพิจารณาเพื่อเลื่อนระดับสูงขึ้น ทำหน้าที่พิจารณาบุคคลที่มีคุณสมบัติ มีความสามารถในตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ๘ ในครั้งนี้ มีผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือก จำนวน ๒๐ คน รวมทั้งผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้หนึ่งที่ไม่ได้รับการคัดเลือกให้เข้าสู่ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ๘ เห็นว่าการดำเนินการประเมินของโรงพยาบาลศรีสะเกษไม่โปร่งใส จึงขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อการตรวจสอบ

ในชั้นการพิจารณา ผู้อุทธรณ์ได้ชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการฯ ว่า ผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๕ แต่ตามหนังสือโรงพยาบาลศรีสะเกษ ที่ ศก ๐๐๒๗.๒/๔๕๗๗ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๘ ที่แจ้งผู้อุทธรณ์ และคำชี้แจงของผู้แทนโรงพยาบาลศรีสะเกษที่ชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ สอดคล้องต้องกันว่าได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๕ แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๓ ข้อมูลการให้คะแนน ประกอบด้วยรายละเอียดการให้คะแนนของกรรมการแต่ละคนและคะแนนรวมของกรรมการทุกคน บุคคลที่ได้รับการคัดเลือกให้เข้าสู่ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ๘ คือผู้ที่ได้รับคะแนนการประเมินสูงสุดและถดถอยมาตามลำดับ คะแนนการประเมินของกรรมการแต่ละคนจึงเป็นสิ่งที่กำหนดว่าบุคคลใดจะได้รับการคัดเลือก แม้ว่าการให้คะแนนจะเป็นดุลพินิจของกรรมการแต่ละคนและกรรมการทุกคนได้คัดค้านการเปิดเผยก็ตาม แต่เมื่อคำนึงถึงการบริหารงานบุคคลของหน่วยงานของรัฐแล้ว การเปิดเผยข้อมูลการให้คะแนนดังกล่าวจะทำให้การประเมินเพื่อขึ้นตัวบุคคลเข้าสู่ตำแหน่งเป็นไปโดยโปร่งใสและยุติธรรม ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้หนึ่งที่เข้ารับการคัดเลือก จึงมีเหตุอันสมควรที่จะได้ตรวจดูข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และแม้ว่าหน่วยงานที่รับผิดชอบจะยังมีได้มีคำสั่งแต่งตั้งให้ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกดำรงตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ๘ ก็ตาม แต่การดำเนินการของคณะกรรมการสรรหาบุคคลเพื่อเสนอคณะกรรมการพิจารณาเพื่อเลื่อนระดับสูงขึ้นได้เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลการให้คะแนนของกรรมการจึงไม่มีผลกระทบต่อคัดเลือก หรือทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำหรับข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๒ และรายการที่ ๕ นั้น เมื่อโรงพยาบาลศรีสะเกษยืนยันต่อคณะกรรมการฯ ว่าได้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ดังนั้น หากผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับหรือได้รับข้อมูลข่าวสารไม่ครบถ้วน ก็สามารถขอรับข้อมูลข่าวสารทั้งสองรายการดังกล่าวเพิ่มเติมจากโรงพยาบาลศรีสะเกษได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้โรงพยาบาลศรีสะเกษเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร หัวหน้าคณะที่ ๔

นายเรวัต จำเริญ นายจ่าน เจริญฉัตร นายดำรง บุญยืน กรรมการ

นางมัลลิกา คุณวัฒน์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๖ มกราคม ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสอบข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงพยาบาลบางชั้น จังหวัดนครศรีธรรมราช

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลบางชั้น จังหวัดนครศรีธรรมราช ขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสอบข้อเท็จจริงกรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนนาย ว. ลูกจ้างประจำโรงพยาบาลบางชั้น

โรงพยาบาลบางชั้นมีหนังสือ ที่ นศ ๐๐๒๗.๓๐๑/๘๓๓ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนโรงพยาบาลบางชั้น คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๗ นาย ว. ซึ่งเป็นลูกจ้างประจำโรงพยาบาลบางชั้น ได้แจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรอำเภอบางชั้นว่า เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๗ เวลาประมาณ ๒๑.๓๐ น. ผู้อุทธรณ์ไปที่โรงพยาบาลบางชั้นได้ด่าว่าและขู่จะทำร้าย นาย ว. จึงแจ้งความไว้เป็นหลักฐานก่อนแล้วจะไปปรึกษากับผู้บังคับบัญชาและขอให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีภายหลัง ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการแจ้งข้อความดังกล่าวเป็นการหมิ่นประมาทผู้อุทธรณ์ ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงและการกระทำของนาย ว. เป็นการกระทำผิดวินัย จึงได้ร้องเรียนขอความเป็นธรรมต่อผู้อำนวยการโรงพยาบาลบางชั้น โรงพยาบาลบางชั้นมีคำสั่ง ที่ ๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงพิจารณาแล้วเห็นว่า นาย ว. ไม่มีความผิดตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียน และได้แจ้งผลการสอบข้อเท็จจริง ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ผู้อุทธรณ์เห็นว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงจึงขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่นาย ว. แจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่าผู้อุทธรณ์ได้ด่าว่าและขู่จะทำร้ายนั้น เป็นสิทธิโดยชอบธรรมที่นาย ว. ย่อมกระทำได้ เรื่องที่แจ้งความเป็นเรื่องส่วนตัวระหว่างนาย ว. กับผู้อุทธรณ์ ไม่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

แต่อย่างไรก็ตาม หากผู้อุทธรณ์เห็นว่านาย ว. แจ้งข้อความอันเป็นเท็จหรือหมิ่นประมาทผู้อุทธรณ์ ก็สามารถฟ้องร้องดำเนินคดี
แก่นาย ว. ได้ อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้อุทธรณ์ร้องขอความเป็นธรรมต่อผู้อำนวยการโรงพยาบาลบางชั้น ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา
ของนาย ว. โรงพยาบาลบางชั้นได้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงและแจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบนั้น เป็นการเหมาะสมแก่กรณีแล้ว
การเปิดเผยรายงานการสอบข้อเท็จจริงตลอดจนบันทึกถ้อยคำพยานในเรื่องนี้ไม่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ อีกทั้ง
อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คำสั่งของโรงพยาบาลบางชั้นที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้ยกอุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร หัวหน้าคณะที่ ๔

นายดำรงค์ บุญยสิน นายจ่านง เกลิมฉัตร นางมัลลิกา คุณวัฒน์ กรรมการ

นายเรวัต ฉ่ำเฉลิม กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการส่งเงินสมทบกองทุนสงเคราะห์ของโรงเรียนเอกชน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชนว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการโรงเรียนเปี่ยมเมธิ์โปลีเทคนิค ตำบลท่าอิฐ อำเภอเมืองอุตรดิตถ์ จังหวัดอุตรดิตถ์ มีความประสงค์ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีอาญาต่อผู้กระทำความผิดรวม ๕ รายการ ดังนี้

๑. หลักฐานการส่งเงินสมทบของครูพร้อมทั้งเงินสมทบของผู้รับใบอนุญาตที่ผู้รับใบอนุญาตส่งเงินเข้ากองทุนสงเคราะห์ครูใหญ่และครูโรงเรียนเอกชน ซึ่งมีชื่อนาย ก. รวมอยู่ด้วย ตั้งแต่เดือนเมษายน ๒๕๓๙ จนกระทั่งส่งเงินรายการนี้

๒. หลักฐานการส่งเงินสมทบของครูพร้อมทั้งเงินสมทบของผู้รับใบอนุญาตที่ผู้รับใบอนุญาตส่งเงินเข้ากองทุนสงเคราะห์ฯ ซึ่งมีชื่อนาย พ. รวมอยู่ด้วย ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๐ จนกระทั่งส่งเงินรายการนี้

๓. หลักฐานรายการบัญชีที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเบิกเงินสมทบของรัฐบาลทั้งหมดซึ่งมีรายชื่อของนาย ก. ตั้งแต่เดือนเมษายน ๒๕๓๙ จนกระทั่งเบิกเงินรายการนี้เข้ากองทุนสงเคราะห์ฯ

๔. หลักฐานรายการบัญชีที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเบิกเงินสมทบของรัฐบาลทั้งหมดซึ่งมีรายชื่อของนาย พ. ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๐ จนกระทั่งเบิกเงินรายการนี้เข้ากองทุนสงเคราะห์ฯ

๕. ผลการดำเนินการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรณีโรงเรียนเปี่ยมเมธิ์วิทยาคาร โดยนาย บ. ไม่ได้จ่ายเงินเดือนให้กับนาย พ. แต่ได้จ่ายเงินสมทบร้อยละ ๓ เข้ากองทุนสงเคราะห์ฯ

สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ มีหนังสือที่ ศธ ๐๒๑๑.๑/๘๑๒๑ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า หลักฐานการนำส่งเงินสมทบกองทุนสงเคราะห์ครูใหญ่และครูโรงเรียนเอกชน เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หากผู้อุทธรณ์ต้องการเพื่อใช้เป็นพยาน หลักฐานในคดีก็ขอให้ศาลมีหมายเรียกไปยังธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาอุตรดิตถ์โดยตรง สำหรับผลการพิจารณาของสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนที่ดำเนินการกับนาย บ. ในฐานะผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนเปี่ยมเมธิ์โปลีเทคนิคนั้น

สำนักบริหารงานฯ ไม่มีอำนาจดำเนินการกับโรงเรียนเอกชนในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ซึ่งอำนาจดังกล่าวเป็นของผู้ว่าราชการจังหวัดตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๕ หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะทราบข้อมูลดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จะต้องไปดำเนินการที่จังหวัดอุดรดิตถ์โดยตรง ทั้งนี้ ภายใต้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๘ ถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เฉพาะข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอรายการที่ ๓ ๔ และ ๕

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เดิมนามสกุล ศ. มีพี่น้องรวม ๖ คน คือ นาย บ. นาย ก. นาง ส. ผู้อุทธรณ์ นาย พ. และนางสาว จ. โดยนาง ร. มารดาผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของกิจการโรงเรียนเปี่ยมเมธิวิทยาลั โรงเรียนเปี่ยมเมธิวิทยาคาร และโรงเรียนเปี่ยมเมธิโปลีเทคนิค หลังจากมารดาผู้อุทธรณ์เสียชีวิตแล้ว ผู้อุทธรณ์ นาย พ. และนาย บ. ตกลงทำสัญญาประนีประนอมยอมความ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๔๑ และศาลจังหวัดอุดรดิตถ์พิพากษาตามสัญญาประนีประนอมยอมความ ตามคดีหมายเลขแดงที่ ๑๑๘๐/๒๕๔๑ ซึ่งตามสัญญาประนีประนอมยอมความนาย บ. ตกลงยกที่ดินที่เป็นที่ตั้งของโรงเรียนเปี่ยมเมธิวิทยาลั และโรงเรียนเปี่ยมเมธิโปลีเทคนิคให้แก่ทายาท ซึ่งเป็นบุตรของนาง ร. ทั้งหมดคนเท่าๆ กัน กิจการของโรงเรียนเปี่ยมเมธิวิทยาลั และโรงเรียนเปี่ยมเมธิโปลีเทคนิค นาย ก. ผู้อุทธรณ์ และนางสาว จ. จะขอเป็นผู้รับใบอนุญาตไปดำเนินการ เมื่อได้ไปดำเนินการยื่นขอใบอนุญาตตามระเบียบของทางราชการและหนี้สินที่เกิดขึ้นทั้งหมดจากการดำเนินกิจการโรงเรียนทั้งสองแห่ง ผู้ได้รับทรัพย์สินทั้งหมดคนมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบในหนี้ที่เกิดขึ้นคนละหนึ่งส่วนเท่าๆ กัน และศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาที่ ๔๗๙๘/๒๕๔๕ พิพากษาให้นาย บ. ปฏิบัติตามสัญญาประนีประนอมยอมความ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตามสัญญาประนีประนอมยอมความกำหนดให้ผู้อุทธรณ์ต้องรับผิดชอบหนี้สินที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจการโรงเรียนทั้งสองแห่ง จึงร้องขอข้อมูลข่าวสารต่อสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (ปัจจุบันคือสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ) จำนวน ๕ รายการดังกล่าวข้างต้น เพื่อตรวจสอบการดำเนินการของโรงเรียนเปี่ยมเมธิโปลีเทคนิค และดำเนินคดีอาญาแก่ผู้กระทำผิด สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอทั้ง ๕ รายการ ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ขอให้สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รวม ๓ รายการ ดังนี้

๑. หลักฐานรายการบัญชีที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเบิกเงินสมทบของรัฐบาลทั้งหมดซึ่งมีรายชื่อของนาย ก. ตั้งแต่เดือนเมษายน ๒๕๓๙ จนกระทั่งงดเบิกเงินรายการนี้เข้ากองทุนสงเคราะห์
๒. หลักฐานรายการบัญชีที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเบิกเงินสมทบของรัฐบาลทั้งหมดซึ่งมีรายชื่อของนาย พ. ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๐ จนกระทั่งงดเบิกเงินรายการนี้เข้ากองทุนสงเคราะห์
๓. ผลการดำเนินการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรณีโรงเรียนเปี่ยมเมธิวิทยาคาร โดยนาย บ. ไม่ได้จ่ายเงินเดือนให้กับนาย พ. แต่ได้จ่ายเงินสมทบร้อยละ ๓ เข้ากองทุนสงเคราะห์

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนกลุ่มงานกองทุนและสวัสดิการ และผู้แทนกลุ่มงานเลขานุการกรม สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ รายการที่ ๑ คือ รายการบัญชีที่สำนักบริหารงานฯ เบิกเงินสมทบของรัฐบาล ซึ่งมีชื่อของนาย ก. ตั้งแต่เดือนเมษายน ๒๕๓๙ จนกระทั่งงดส่งเงินเข้ากองทุนสงเคราะห์ และรายการที่ ๒ คือ รายการบัญชีที่สำนักบริหารงานฯ เบิกเงินสมทบของรัฐบาล ซึ่งมีชื่อของนาย พ. ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๐

จนกระทั่งส่งเงินเข้ากองทุนสงเคราะห์ฯ สำนักบริหารงานฯ ไม่มีข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการดังกล่าว เนื่องจากรัฐบาลได้จ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนสงเคราะห์ฯ โดยจัดส่งเป็นยอดรวม ไม่ได้แจกแจงว่าเงินที่จัดส่งนั้นส่งเข้าบัญชีผู้ใด เป็นเงินจำนวนเท่าใด รัฐบาลจะจ่ายเงินสมทบคืนแก่ครูที่ทำงานครบ ๕ ปีขึ้นไป เมื่อออกจากงาน ซึ่งนาย ภ. และนาย พ. ไม่อยู่ในเกณฑ์ดังกล่าว จึงไม่ปรากฏชื่อในการได้รับเงินสงเคราะห์คืนจากรัฐบาล สำหรับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๓ คือ ผลการดำเนินการ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรณีโรงเรียนเปี่ยมเมธีวิทยาการ โดยนาย บ. ไม่ได้จ่ายเงินสมทบร้อยละ ๓ เข้ากองทุนสงเคราะห์ฯ สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนตรวจสอบแล้ว มีอยู่ในความครอบครองและจะได้จัดส่งให้คณะกรรมการฯ พิจารณาต่อไป และสำนักบริหารงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษาเอกชน ได้มีหนังสือชี้แจงเพิ่มเติมตามนัยที่ผู้แทนสำนักบริหารงานฯ ชี้แจงข้างต้นพร้อมส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๓ ให้คณะกรรมการฯ ตามหนังสือสำนักบริหารงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษาเอกชน ที่ ศธ ๐๒๑๑.๑/๑๓๙๖๘ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ รายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ผู้แทนสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนแจ้งว่าไม่มี จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ ส่วนข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๓ ผลการดำเนินการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรณีโรงเรียนเปี่ยมเมธีวิทยาการ โดยนาย บ. ไม่ได้จ่ายเงินเดือนให้กับนาย พ. แต่ได้จ่ายเงินสมทบร้อยละ ๓ เข้ากองทุนสงเคราะห์ฯ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงานของรัฐ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นการตรวจสอบความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ รายการที่ ๓ คือ ผลการดำเนินการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรณีโรงเรียนเปี่ยมเมธีวิทยาการจ่ายเงินสมทบร้อยละ ๓ เข้ากองทุนสงเคราะห์ฯ โดยไม่ได้จ่ายเงินเดือนให้กับนาย พ. พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย หัวหน้าคณะที่ ๓

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ นายอิทธิยาญ โทมระศักดิ์ นายวรเจตน์ ภาศิริรัตน์ กรรมการ

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔/๒๕๔๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
ชุดที่ใช้หมายเหตุลงคะแนน (ส.ถ. ๙) และต้นฉบับบัตรเลือกตั้ง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

ผู้อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เขตเลือกตั้งที่ ๑๑ แต่ไม่ได้รับการเลือกตั้ง จึงมีความประสงค์ที่จะตรวจสอบความถูกต้องเกี่ยวกับการดำเนินการเลือกตั้ง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงประธานกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนนทบุรีขอคัดสำเนาข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ บัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งชุดที่ใช้หมายเหตุลงคะแนน (ส.ถ. ๙) และต้นฉบับบัตรเลือกตั้ง

รายการที่ ๒ คำให้การสืบสวนข้อเท็จจริงชุดที่นาย ส. ผู้ตรวจราชการคณะกรรมการการเลือกตั้งได้สืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าว

รายการที่ ๓ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการการเลือกตั้งในเรื่องดังกล่าว

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือ ที่ สด ๐๓๐๑/๖๑๔๓ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีการประชุมครั้งที่ ๕๔/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๔๘ โดยที่ประชุมได้พิจารณาตามหนังสือของผู้อุทธรณ์ประกอบการรายงานผลการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวแล้วเห็นว่า ความคลาดเคลื่อนของข้อมูลไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้ที่ได้รับเลือกตั้ง และมีได้เป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้ผู้นั้นได้รับเลือกตั้งประกอบกับผลการนับคะแนนเลือกตั้งใหม่ก็ไม่ส่งผลให้ลำดับของผู้ได้รับเลือกตั้งเปลี่ยนแปลงไป จึงมีมติรับทราบการรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวและไม่อนุญาตให้ตรวจสอบข้อมูลตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เขตเลือกตั้งที่ ๑๑ แต่ไม่ได้รับการเลือกตั้ง ผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอตรวจสอบเอกสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เขตเลือกตั้งที่ ๑๑

เนื่องจากการนับคะแนนครั้งที่สอง เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๗ ผลปรากฏว่า มีจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มาแสดงตน
ขอรับบัตรเลือกตั้งเพิ่มขึ้นจำนวน ๖๑ คน แตกต่างจากการนับคะแนนเลือกตั้งครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๗

ผู้พุทธธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้พุทธธรณ์เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี
เขตเลือกตั้งที่ ๑๑ แต่ไม่ได้รับการเลือกตั้ง จึงมีความประสงค์จะตรวจสอบความถูกต้องเกี่ยวกับการดำเนินการเลือกตั้ง
โดยการตรวจสอบบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งและต้นฉบับบัตรเลือกตั้ง เนื่องจากบัญชีรายชื่อกับคะแนนไม่ตรงกัน
เพราะเมื่อมีการนับคะแนนครั้งที่สองเมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๗ ปรากฏว่ามีจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มาแสดงตน
ขอรับบัตรเลือกตั้งแตกต่างจากการนับคะแนนเลือกตั้งครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๗ โดยมีจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
ที่มาแสดงตนขอรับบัตรเลือกตั้งเพิ่มขึ้น ๖๑ คน ผู้พุทธธรณ์จึงต้องการตรวจสอบว่าเอกสารทั้งสองรายการมีข้อมูลตรงกัน
หรือไม่ เพราะผู้พุทธธรณ์เชื่อว่าน่าจะมีการทุจริตในการเลือกตั้ง ซึ่งผู้พุทธธรณ์เคยร้องเรียนกรณีมีการซื้อเสียงในการเลือกตั้ง
ไปหลายครั้ง แต่ทางคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนนทบุรีอ้างว่าไม่มีมูล ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
ปฏิเสธการเปิดเผยเอกสารดังกล่าวโดยให้เหตุผลว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีการประชุม ครั้งที่ ๕๘/๒๕๔๘
เมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๔๘ โดยเห็นว่าความคลาดเคลื่อนของข้อมูลไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้ที่ได้รับการเลือกตั้ง
และมิได้เป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้ผู้นั้นได้รับเลือกตั้ง ประกอบกับผลการนับคะแนนเลือกตั้งใหม่ก็ไม่ส่งผลให้ลำดับของ
ผู้ได้รับเลือกตั้งเปลี่ยนแปลงไป

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือ ที่ ลต ๐๓๐๑/๑๓๖๗๐ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๘ ถึงประธาน
กรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย แจ้งว่า
คณะกรรมการการเลือกตั้งมีมติให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า เอกสารใดสามารถ
เปิดเผยได้บ้าง ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งอยู่ระหว่างตรวจสอบและนำเรียนคณะกรรมการการเลือกตั้งอีกครั้งหนึ่ง
เมื่อคณะกรรมการการเลือกตั้งมีมติให้ดำเนินการประการใดแล้ว สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งจะได้ดำเนินการ
ตามมติของคณะกรรมการการเลือกตั้งต่อไป ดังนั้นจึงไม่สามารถส่งผู้แทนไปชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการวินิจฉัย
การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
มีหนังสือ ส่วน ที่ นร ๐๑๐๗/๓๘๖๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง
เพื่อเรียกผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมาชี้แจงข้อเท็จจริงและเรียกข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ จำนวน ๓ รายการ
ประกอบด้วย รายการที่ ๑ บัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งชุดที่ใช้หมายเลขคะแนน (ส.ถ. ๙) และต้นฉบับบัตรเลือกตั้ง
รายการที่ ๒ คำให้การสืบสวนข้อเท็จจริงชุดที่นายสุพจน์ ไพบุลย์ ผู้ตรวจราชการคณะกรรมการการเลือกตั้งได้สืบสวน
ข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าว รายการที่ ๓ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการการเลือกตั้งในเรื่องดังกล่าวที่อยู่ในความครอบครองของ
สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ
โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๙ ประกอบมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือ ส่วนมาก ที่ ลต ๐๓๐๑/๑๖๑๗๔ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๘
ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
แจ้งว่า การจัดส่งเอกสารจำนวน ๓ รายการดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งต้องนำเรียนต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง
เพื่อขอพิจารณาอนุญาตก่อนที่จะมอบให้หน่วยงานภายนอก เมื่อคณะกรรมการการเลือกตั้งมีมติประการใดแล้ว สำนักงาน

คณะกรรมการการเลือกตั้งจะได้ดำเนินการตามมติของคณะกรรมการการเลือกตั้งต่อไป ดังนั้น จึงไม่สามารถส่งตัวแทนไปชี้แจงข้อเท็จจริงและจัดส่งเอกสาร จำนวน ๓ รายการดังกล่าวต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งไม่สามารถส่งผู้แทนมาชี้แจง และไม่ส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ เพื่อประกอบการพิจารณา เพราะอยู่ระหว่างเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง แต่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ต้องพิจารณาสำนวนอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวนอุทธรณ์ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นให้ขยายเวลาออกไปได้ แต่ต้องแสดงเหตุผลและรวมเวลาทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินหกสิบวันตามมาตรา ๓๗ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๑๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยสำนวนอุทธรณ์นี้ได้ล่วงเลยเวลากว่าหกสิบวันแล้ว จึงเห็นควรที่จะต้องพิจารณา วินิจฉัย

เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า การเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เขตเลือกตั้งที่ ๑๑ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วโดยมีการนับคะแนนการเลือกตั้ง ๒ ครั้ง โดยการนับคะแนนการเลือกตั้งครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๗ มีผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มาแสดงตนขอรับบัตรเลือกตั้งจำนวน ๘,๘๐๗ คน แต่ในการนับคะแนนการเลือกตั้งครั้งที่สอง เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๗ มีผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มาแสดงตนขอรับบัตรเลือกตั้งจำนวน ๘,๘๖๘ คน มีจำนวนเพิ่มขึ้น ๖๑ คน แม้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๔๕ วรรคสี่ บัญญัติว่า “การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือคณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนให้ใช้วิธีออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ” และรายงานผลการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวของคณะกรรมการการเลือกตั้ง เห็นว่า ความคลาดเคลื่อนของข้อมูลไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้สมัครรับเลือกตั้ง และมีได้เป็นเหตุที่ทำให้ผู้นั้นได้รับเลือกตั้ง ประกอบกับผลการนับคะแนนเลือกตั้งใหม่ก็ไม่ส่งผลให้ลำดับของผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเปลี่ยนแปลงไป แต่เมื่อได้มีการประกาศผลการนับคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เขตเลือกตั้งที่ ๑๑ ครั้งที่สอง เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๗ แล้ว และผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เขตเลือกตั้งที่ ๑๑ แต่ไม่ได้รับการเลือกตั้งจึงถือว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง จึงควรมีสัทธิตรวจสอบข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ คือ บัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งชุดที่ใช้หมายเลขลงคะแนน (ส.ถ. ๙) และต้นขั้วบัตรเลือกตั้ง เพื่อตรวจสอบว่าตรงกันกับการนับคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เขตเลือกตั้งที่ ๑๑ ทั้งสองครั้งหรือไม่ เพราะประกาศคณะกรรมการนับคะแนนเลือกตั้ง เรื่องผลการนับคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เขตเลือกตั้งที่ ๑๑ ครั้งแรก เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๗ และครั้งที่สอง เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๗ มีจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มาแสดงตนขอรับบัตรเลือกตั้งแตกต่างกันเพิ่มขึ้น ๖๑ คน

ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๒ คือ คำให้การสืบสวนข้อเท็จจริงชุดที่นายสุพจน์ ไพบูลย์ ผู้ตรวจราชการ คณะกรรมการการเลือกตั้งได้สืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวและข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๓ คือ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการการเลือกตั้งในเรื่องดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยได้ เพราะผลการนับคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เขตเลือกตั้งที่ ๑๑ ครั้งที่สองนั้น ได้มีประกาศคณะกรรมการนับคะแนนเลือกตั้ง เรื่อง ผลการนับคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๗ แล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารย่อมแสดงถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน
คณะกรรมการการเลือกตั้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้ง ๓ รายการแก่ผู้อุทธรณ์พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ หัวหน้าคณะที่ ๑

นายมงคล ณ สงขลา นายสมชาย หอมลออ นายจัตถกัญ บำรุงพัฒน์ กรรมการ

นางเน่งน้อย วิศวโยธิน กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพยานในสำนวนสอบสวนวินัยร้ายแรง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลเมืองอุดรดิตถ์ จังหวัดอุดรดิตถ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงนายกเทศมนตรีเมืองอุดรดิตถ์ ขอคัดสำเนาข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ คำให้การพยานบุคคลในการสอบสวนวินัยคณะกรรมการกำหนดราคากลางตามคำสั่ง ที่ ๒๓๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓

รายการที่ ๒ คำให้การพยานบุคคลในการสอบสวนวินัยคณะกรรมการตรวจการจ้าง

รายการที่ ๓ คำให้การพยานบุคคลในการสอบสวนวินัยเจ้าหน้าที่ควบคุมงาน

รายการที่ ๔ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยแก่คณะกรรมการตรวจการจ้าง

สำนักงานเทศบาลเมืองอุดรดิตถ์มีหนังสือด่วนมาก ที่ อต ๕๒๐๐๗/๓๒๕๒ และที่ อต ๕๒๐๐๗/๓๒๕๓ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ การเปิดเผยข้อมูลจะเป็นการล่วงล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๒ ฉบับ และวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑ ฉบับ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลเมืองอุดรดิตถ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ แจ้งว่า ขอยกเลิกการอุทธรณ์ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า เทศบาลเมืองอุดรดิตถ์ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงแก่คณะกรรมการกำหนดราคากลางคณะกรรมการตรวจการจ้างและเจ้าหน้าที่ควบคุมงานจ้างเหมาก่อสร้างปรับปรุงเตาเผาศพระบบไร้ควันไร้กลิ่น จำนวน ๘ วัด เนื่องจากมีการร้องเรียนว่ามีการทุจริต

นาย ส. รักษาการผู้อำนวยการกองวิชาการ และนาย ค. นิติกร ผู้แทนเทศบาลเมืองอุดรดิตถ์ ซึ่งแจ้งสรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้ เทศบาลเมืองอุดรดิตถ์ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ ๒ คณะ คือ

๑) คณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงแก่ผู้พุทธธรณ์ในฐานะเจ้าหน้าที่ควบคุมงาน ๒) คณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงแก่ผู้พุทธธรณ์ในฐานะกรรมการกำหนดราคากลาง กรณีผู้พุทธธรณ์ถูกกล่าวหาว่า ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบในการจ้างปรับปรุงเตาเผาพระบรมโกศวันไร่กลิ่น จำนวน ๘ วัด ในเขตเทศบาลเมืองอุดรดิตถ์ ผู้พุทธธรณ์ได้ยื่นคำให้การแก้ข้อกล่าวหาภายในระยะเวลาที่กำหนด ดังนั้น คณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงแก่ผู้พุทธธรณ์ทั้ง ๒ คณะ จึงได้มีมติลงโทษไล่ออกจากราชการขณะนี้อยู่ระหว่างการรายงานผลการสอบสวนวินัยต่อนายกเทศมนตรีเมืองอุดรดิตถ์ เพื่อให้ความเห็นชอบก่อนที่จะเสนอต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลประจำจังหวัดอุดรดิตถ์ (ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรดิตถ์ เป็นประธานกรรมการฯ และมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ) เพื่อพิจารณา หากมีมติประการใดแล้วจึงเสนอนายกเทศมนตรีเมืองอุดรดิตถ์อีกครั้งเพื่อมีคำสั่งลงโทษทางวินัยต่อไป โดยผู้พุทธธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายกเทศมนตรีเมืองอุดรดิตถ์ต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลประจำจังหวัดอุดรดิตถ์ และเมื่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลประจำจังหวัดอุดรดิตถ์มีคำสั่งเช่นใดแล้วผู้พุทธธรณ์มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองต่อไป

การพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้พุทธธรณ์ เทศบาลเมืองอุดรดิตถ์เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล โดยมิได้มีการพิจารณาแยกแยะว่าข้อมูลข่าวสารส่วนใดเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ข้อมูลข่าวสารส่วนใดเป็นข้อมูลเท็จจริงที่สามารถเปิดเผยได้ และมีความเห็นต่อไปว่า การเปิดเผยถ้อยคำพยาน อาจมีผลกระทบต่อพยานซึ่งอาจถูกผู้พุทธธรณ์ฟ้องร้องดำเนินคดีตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ ถึง ๓ แก่ผู้พุทธธรณ์พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง โดยเทศบาลเมืองอุดรดิตถ์อาจปกปิดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของพยานในบันทึกถ้อยคำพยาน คือ อายุ สัญชาติ เชื้อชาติ ศาสนา และที่อยู่

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ หัวหน้าคณะที่ ๑

นายมงคล ณ สงขลา นายสมชาย หอมลออ นางเน่งน้อย วิศวโยธิน กรรมการ

นายขจิตชัย บุรุษพัฒน์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นข้าราชการตำรวจ สังกัดสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้บัญชาการสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย กรณีผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่ามีพฤติการณ์นำพานางสาว ม. เดินทางออกนอกราชอาณาจักรไปประเทศเกาหลีใต้ ดังนี้

๑. ข้อมูลเกี่ยวกับบันทึกสั่งการของ สตม. ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๖ ที่สั่งให้กองตรวจคนเข้าเมือง ๒ ตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

๑.๑ ขอทราบรายนามเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้เสนอความเห็น หรือรายนามบอร์ด สตม. ในวันสั่งการ หรือ ร่วมประชุมสั่งการที่เกี่ยวข้อง

๑.๒ ขอทราบหลักฐานข้อเท็จจริง เหตุผลคำวินิจฉัยเพื่อประกอบการใช้ดุลพินิจในการออกคำสั่ง ขอทราบ ข้อบังคับ ระเบียบ กฎ พระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการ

๒. ข้อมูลเกี่ยวกับคำสั่ง ฝ่าย ๒ ตม.๒ ที่ ๑๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๖ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการ สืบสวนข้อเท็จจริง

๒.๑ ขอทราบหลักฐานข้อเท็จจริง ผลการดำเนินการของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

๒.๒ ขอทราบว่าสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองได้พิจารณาดำเนินการ ผลการดำเนินการ และผลการพิจารณา ของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ปัจจุบันอยู่ในขั้นใด จะเสร็จสิ้นเมื่อใด และมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย กรณีผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่า มีส่วนรู้เห็นช่วยเหลือนาย ว. ถือหนังสือเดินทางของผู้ขึ้นเดินทางออกนอกราชอาณาจักร ดังนี้

๑. ขอให้เปิดเผยรายละเอียดข้อเท็จจริงในชั้นของเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดจับกุม ชุดสืบสวนปราบปราม ตม. ๒

๑.๑ รายละเอียดในการบันทึกการจับกุมการสอบสวนเบื้องต้น

๑.๒ คำให้การของผู้ต้องหา คำชี้แจงหรือข้ออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๑.๓ การรายงานผลงาน ข้อเท็จจริงต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไป

๒. ขอให้เปิดเผยรายละเอียดข้อเท็จจริงในการดำเนินการของ พ.ต.ท. ช. รอง ผกก. ฝ้าย ๓ ตม.๒ (หัวหน้าชุดสืบสวนปราบปราม ๒ สตม.) เมื่อได้รับรายงาน

๒.๑ การประมวลข้อเท็จจริงหรือมีคำสั่งที่เกี่ยวข้องในการรายงานต่อหัวหน้า ศปก. สตม. อย่างไร

๒.๒ คำให้การของ พ.ต.ท. ช. ต่อคณะกรรมการสืบสวนฯ คณะกรรมการสอบสวนวินัยหรือคณะกรรมการ สืบสวนข้อเท็จจริง กรณีที่มีการตรวจสอบข้อเท็จจริง

๓. ขอให้เปิดเผยรายละเอียดข้อเท็จจริง ข้อมูลข่าวสารที่ฝ้าย ๒ ตม. ๒ เมื่อได้รับรายงานเบื้องต้น ใช้ดุลพินิจในการพิจารณาสั่งการ

๓.๑ รายชื่อหรือบุคคลผู้ตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีหลังเกิดเหตุ

๓.๒ ผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงประกอบกับมีข้อมูลมีพยานหลักฐานที่เชื่อถืออันสมควรนำมาใช้ในการพิจารณาหรือมีคำสั่งให้ตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

๔. ขอให้เปิดเผยรายละเอียดข้อเท็จจริงในชั้นสืบสวน พยานหลักฐานและผลการสืบสวนข้อเท็จจริง ที่รับฟังเป็นที่ยุติในชั้นของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง คำให้การพยานทุกคน การดำเนินการของคณะกรรมการฯ การรายงาน การสรุปความเห็นที่ควรให้มีการตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาความผิดทางวินัย

๕. ขอให้เปิดเผยรายละเอียดข้อเท็จจริงในชั้นสอบสวนวินัย พยานหลักฐานและผลการสอบสวน วินัยร้ายแรงผลสรุปความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนวินัย

๖. ขอให้เปิดเผยรายละเอียดข้อเท็จจริง ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัย มติที่ประชุมของ ตม.๒ ความเห็นแย้ง และคำสั่งที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาวินัยจลย ระยะเวลาในการดำเนินการ

๗. ขอให้เปิดเผยรายละเอียดข้อเท็จจริง ข้อพิจารณาหรือคำวินิจฉัยหรือมติที่ประชุมของคณะกรรมการ กลั่นกรองทางวินัยหรือความเห็นและคำสั่งที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาในชั้นของ บก.อก.สตม. ระยะเวลาในการดำเนินการ

สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง โดย บก.ตม.ทอช. มีบันทึกข้อความ ที่ ๐๐๒๙.๓๑๔/๑๓๑๗ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๘ แจกตอบหนังสือของผูุ้ทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ว่า สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองได้เคยมีหนังสือแจ้งให้ผูุ้ทธรณ์ทราบว่า เรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และปัจจุบันสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ยังไม่ได้รับทราบผลการดำเนินการจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เมื่อผูุ้ทธรณ์ได้ส่งคำร้องขอทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองได้ส่งคำร้องไปให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาแล้ว และมีบันทึกข้อความที่ ๐๐๒๙.๓๑๔/๑๓๑๘ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๘ แจกตอบหนังสือของผูุ้ทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ว่า ขณะนี้คณะกรรมการ สืบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงเสร็จแล้ว แต่เนื่องจากมีบางประเด็นที่ยังไม่ครบถ้วนชัดเจน จึงให้ คณะกรรมการฯ ดำเนินการสืบสวนในประเด็นดังกล่าวเพิ่มเติม ส่วนกรณีที่ขอทราบรายชื่อเจ้าหน้าที่หรือรายชื่อบอร์ด สตม. หรือผู้ร่วมประชุมสั่งการที่เกี่ยวข้องที่สั่งการให้ ตม.๒ ตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามบันทึกสั่งการลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๖ แจกตามหนังสือ บก.อก.สตม. ที่ ๐๐๒๒.๑๑๓/๑๔๖๓ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๖ พร้อมขอทราบ หลักฐานข้อเท็จจริง เหตุผลคำวินิจฉัย เพื่อประกอบการใช้ดุลพินิจในการออกคำสั่ง ข้อบังคับ ระเบียบ กฎ พระราชบัญญัติ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการนั้น บก.ตม.ทอช. ไม่มีรายละเอียดข้อมูล เนื่องจากการดำเนินการในส่วนของ บก.อก.สตม. ซึ่งได้แจ้งให้ บก.อก.สตม. ดำเนินการในกรณีดังกล่าวแล้ว

ผูุ้ทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินัยจลยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ได้พิจารณาคำอุทธรณ์และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองและของผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า กองตรวจคนเข้าเมือง ๒ สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองมีคำสั่ง ที่ ๓๓/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ กรณีถูกกล่าวหาว่ามีส่วนรู้เห็นช่วยเหลือนาย ว. ถือนหนังสือเดินทางของผู้อื่นเดินทางออกนอกราชอาณาจักร ผลการสอบสวนฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัย กองตรวจคนเข้าเมือง ๒ จึงเสนอยุติเรื่อง แต่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเห็นว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจึงเสนอเรื่องไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้ลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ขณะนี้เรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๔ ผู้อุทธรณ์เดินทางออกนอกราชอาณาจักรไปยังประเทศเกาหลีใต้ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๔ ผู้อุทธรณ์ถูกส่งตัวกลับประเทศไทยเนื่องจากประเทศเกาหลีใต้ปฏิเสธการเข้าเมือง การเดินทางไปต่างประเทศครั้งนี้ผู้อุทธรณ์ไม่ได้รายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ กองตรวจคนเข้าเมือง ๒ จึงมีคำสั่ง ที่ ๑๘/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๔ ให้ลงโทษภาคทัณฑ์ผู้อุทธรณ์ แล้วรายงานผู้บังคับบัญชา ผู้บังคับบัญชาพิจารณาแล้วมีคำสั่งให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมมีเหตุน่าเชื่อว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติการณ์นำพานางสาว ม. ไปยังประเทศเกาหลีใต้ แต่ยังไม่พยานหลักฐานยืนยัน กองตรวจคนเข้าเมือง ๒ จึงมีคำสั่ง ที่ ๑๐/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ผลการสืบสวนไม่มีพยานหลักฐานยืนยันได้ว่าผู้อุทธรณ์นำพานางสาว ม. ไปยังประเทศเกาหลีใต้ และ ตม.ทอช. มีมติให้ยุติเรื่องแล้ว

ในการพิจารณา สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง โดย บก.อก.สทม. มีบันทึกที่ ดช ๐๐๒๙.๑๔๑/๑๓๐ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๘ แจ้งต่อผู้อุทธรณ์ว่า

๑. ประเด็นขอทราบพยานหลักฐานข้อเท็จจริง เหตุผลคำวินิจฉัย ที่ สทม. สั่งการให้ ตม.๒ ตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว เป็นการใช้อำนาจในทางปกครอง และอยู่ในกรอบระเบียบของกฎหมายให้สามารถดำเนินการได้ตามประมวลระเบียบไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๑ บทที่ ๑๖ ข้อ ๒ (๒.๑) ประกอบกับการสืบสวนข้อเท็จจริงผู้ถูกกล่าวหาสามารถนำพยานหลักฐานมานำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้และหากผลการสืบสวน ข้อเท็จจริงไม่มีมูลก็จะต้องสั่งยุติเรื่อง

๒. ประเด็นขอทราบชื่อเจ้าหน้าที่ หรือรายชื่อบอร์ด สทม. หรือผู้ร่วมประชุมสั่งการให้ ตม.๒ ตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ปัจจุบันเรื่องอยู่ระหว่างการดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง ประกอบกับตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถจัดส่งเอกสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้

และมีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๒๙.๑๔๑/๘๗๓ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๘ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ชี้แจงข้อเท็จจริงและแจ้งเหตุที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่า เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเรื่องดังกล่าวยังดำเนินการไม่เสร็จสิ้นโดยอยู่ระหว่างการสืบสวนข้อเท็จจริง ผู้อุทธรณ์มีพฤติการณ์พยายามหาข้อมูลเพื่อนำไปฟ้องร้องกล่าวหาผู้พิจารณาทางวินัยและผู้บังคับบัญชา กรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอทราบหลักฐานข้อเท็จจริง และผลการดำเนินการของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองแจ้งว่ากองตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานแห่งชาติ (กองตรวจคนเข้าเมือง ๒ เดิม) ได้แจ้งข้อเท็จจริงในการดำเนินการทางวินัย ตลอดจนความคืบหน้าในการดำเนินการให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ที่ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกรณีถูกกล่าวหาว่ามีพฤติการณ์นำพานางสาว ม. เดินทางออกนอกราชอาณาจักรไปประเทศเกาหลีใต้ นั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่าสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองยุติการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้ว โดยไม่มีพยานหลักฐานที่แสดงได้ว่าผู้อุทธรณ์ได้นำพานางสาว ม. ออกนอกราชอาณาจักรไปยังประเทศเกาหลีใต้ ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสืบสวนข้อเท็จจริงโดยตรง ย่อมมีเหตุอันสมควรที่จะได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว แม้การที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองสืบสวนข้อเท็จจริงจะยังไม่ก่อความเสียหายต่อผู้อุทธรณ์ก็ตาม และการเปิดเผยรายชื่อเจ้าหน้าที่ พยานหลักฐาน และข้อเท็จจริงในการสืบสวนข้อเท็จจริง ไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ดังกล่าว ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน อย่างไรก็ตาม หากสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเห็นว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานคนใด ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความที่อาจทำให้ทราบถึงตัวพยานนั้นได้

ส่วนที่ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกรณีถูกกล่าวหาว่ามีส่วนรู้เห็นช่วยเหลือ นาย ว. ถือหนังสือเดินทางของผู้อื่นเดินทางออกนอกราชอาณาจักรนั้น แม้ผู้อุทธรณ์จะยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติ แต่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้รับมาพิจารณาและปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ ถือว่าหน่วยงานที่รับผิดชอบได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแล้ว เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าการสอบสวนทางวินัยยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงอาจกระทบต่อการสอบสวนอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ตั้งแต่วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๓ และจนถึงปัจจุบันการสอบสวนยังไม่แล้วเสร็จนั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่ากองตรวจคนเข้าเมือง ๒ มีความเห็นเสนอยุติเรื่อง แต่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเห็นว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงเสนอเรื่องไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้ลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ขณะนี้เรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๘๗ วรรคสอง กำหนดว่าในการสอบสวนทางวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งการให้แล้วเสร็จภายในสองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันได้รับสำนวน เว้นแต่มีเหตุจำเป็นตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. ซึ่งทำให้การพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ก็ให้ขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง โดยแต่ละครั้งจะต้องไม่เกินหกสิบวัน ในกรณีนี้ หากยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จให้ข้าราชการตำรวจผู้ถูกกล่าวหา กลับคืนสู่ฐานะเดิมก่อนและให้ถือว่าไม่เป็นผู้ที่อยู่ระหว่างถูกสืบสวนหรือสอบสวนแล้วแต่กรณี นับแต่วันครบกำหนดเวลาดังกล่าว จนกว่าการพิจารณาสั่งการในเรื่องนั้นจะเสร็จสิ้นและมีคำสั่ง ดังนั้นแม้การสอบสวนทางวินัยจะยังไม่เสร็จก็มีการบรรเทาความเสียหายแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

อนึ่ง คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีข้อสังเกตว่า การดำเนินการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ ใช้ระยะเวลานานเกินสมควร สำนักงานตำรวจแห่งชาติน่าจะเร่งรัดการดำเนินการ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกรณีผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่ามีพฤติการณ์นำพานางสาว ม. เดินทางออกนอกราชอาณาจักรไปประเทศเกาหลีใต้ตามคำขอของผู้อุทธรณ์ โดยให้ใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความ

ที่อาจแสดงให้เห็นถึงบุคคลผู้ให้การเป็นพยานได้ตามที่เห็นสมควร ส่วนข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยกรณีผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่ามีส่วนรู้เห็นช่วยเหลือ นาย ว. ถือหนังสือเดินทางของผู้อื่นเดินทางออกนอกราชอาณาจักรไทยให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงชาติ หัวหน้าคณะที่ ๒

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย นางธิดา ศรีไพพรรณ กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยา ตันสุวรรณนนท์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือรับรองผลงานของผู้ประกวดราคา

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลกมลาไสยและอำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นราษฎรอำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงเทศบาลตำบลกมลาไสย ขอสำเนาเอกสารเกี่ยวกับการจ้างเหมาก่อสร้างโครงการพัฒนาปรับปรุงพื้นที่สาธารณะให้เป็นเมืองน่าอยู่และส่งเสริมอาชีพเพิ่มรายได้ของชุมชน โดยการประมูลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ตามประกาศเทศบาลตำบลกมลาไสย ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ โดยขอเอกสารการประมูลทั้งหมดเพื่อนำไปให้หน่วยงานราชการตรวจสอบคุณสมบัติของห้างหุ้นส่วนจำกัด พ. ซึ่งเป็นผู้ชนะการประมูลโครงการดังกล่าว เทศบาลตำบลกมลาไสย มีหนังสือ ที่ กส ๕๒๑๐๑/๗๓๙ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๔ แจ้งว่า ได้พิจารณาแล้วให้หน่วยงานราชการที่จะตรวจสอบประสานขอเอกสารต่อเทศบาลโดยตรง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงอำเภอกมลาไสยขอข้อมูลข่าวสารตามที่ประสงค์อีกครั้งหนึ่ง

อำเภอกมลาไสยมีหนังสือ ที่ มท ๐๘๑๗/๓๘๔๔ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงเทศบาลตำบลกมลาไสย ให้จัดส่งเอกสารตามที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ เทศบาลตำบลกมลาไสยมีหนังสือ ที่ กส ๕๒๑๐๒/๘๔๓ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงอำเภอกมลาไสย จัดส่งข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ คือ

๑. ประกาศเทศบาลตำบลกมลาไสย เรื่อง การจัดซื้อจัดจ้างโดยการประมูลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์
๒. ประกาศผลการพิจารณาการประมูล

สำหรับหนังสือรับรองผลงานของผู้ประมูลได้ไม่ได้จัดส่งให้เนื่องจากห้างหุ้นส่วนจำกัด พ. แจ้งว่าไม่ประสงค์ให้เปิดเผยและเทศบาลตำบลกมลาไสยพิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเปิดเผยได้ เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อำเภอกมลาไสยจึงมีหนังสือ ที่ มท ๐๘๑๗.๗/๔๕๖๘ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ ส่งข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ และแจ้งคำปฏิเสธของเทศบาลตำบลกมลาไสย

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลกมลาไสย และอำเภอกมลาไสย ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้วข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เทศบาลตำบลกมลาไสยได้ประกาศประกวดราคา

จ้างเหมาก่อสร้างโครงการพัฒนาปรับปรุงพื้นที่สาธารณะให้เป็นเมืองน่าอยู่ และส่งเสริม อาชีพเพิ่มรายได้ของชุมชน โดยการประมวลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ตามประกาศเทศบาลตำบลกมลาไสย ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ ผลการพิจารณา ปรากฏว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด พ. เป็นผู้ชนะการประกวดราคา ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลเอกสารการรับรองผลงานของห้างหุ้นส่วน จำกัด พ. เพื่อตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ชนะการประกวดราคา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ หนังสือรับรองผลงานที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีไฟ ก. ให้ไว้แก่ห้างหุ้นส่วน จำกัด พ. ซึ่งมีข้อความแสดงว่าผู้ว่าจ้างรับรองว่าผู้รับจ้างเป็นพนักงานที่ว่าง จำนวนค่าจ้าง และคุณภาพของงานที่ทำ หนังสือรับรองผลงานดังกล่าวเป็นเอกสารที่ผู้เข้าประกวดราคาต้องยื่นไว้เป็นหลักฐานต่อเทศบาลตำบลกมลาไสยสำหรับ ประกอบการประกวดราคา จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการและการเปิดเผยไม่น่าจะก่อให้เกิดความเสียหายหรือกระทบถึง ประโยชน์ได้เสียของผู้ใด ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งการเปิดเผย จะเป็นประโยชน์ต่อการตรวจสอบความโปร่งใสในการประกวดราคาของทางราชการแม้ผู้ให้ข้อมูลข่าวสารมาไม่ประสงค์ให้ ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ก็ไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะมีคำวินิจฉัยให้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัย ให้เทศบาลตำบลกมลาไสย และอำเภอกมลาไสยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงชาติ หัวหน้าคณะที่ ๒

นางธิดา ศรีไพพรรณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยา ตันสุวรรณนนท์ กรรมการ

พลเอก สุทธิพิทย์ วรอุทัย กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนคดีอาญา

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานอัยการจังหวัดกบินทร์บุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงอัยการจังหวัดกบินทร์บุรี แจ้งว่าผู้อุทธรณ์เป็นจำเลยตามคำพิพากษาของศาลจังหวัดกบินทร์บุรีคดีหมายเลขดำที่ ๑๙๕๕/๒๕๓๖ และคดีหมายเลขแดงที่ ๑๕๕๙/๒๕๔๔ ซึ่งขณะนั้นคดีอยู่ระหว่างฎีกา ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ขอคัดถ่ายเอกสารรวม ๗ รายการ เพื่อประโยชน์ในคดีของผู้อุทธรณ์ดังนี้

๑. สำนวนการสอบสวนคดีทั้งหมด
๒. รายงานการสอบสวนทั้งหมด
๓. บันทึกประจำวันคดีนี้ทั้งหมด
๔. คำให้การพยานทั้งหมดทุกปาก
๕. บัญชีของกลางทรัพย์สินที่กระทำผิด
๖. บันทึกพนักงานสอบสวน
๗. เอกสารทั้งหมดที่พนักงานสอบสวนส่งพนักงานอัยการเพื่อสั่งฟ้อง

ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงอัยการจังหวัดกบินทร์บุรีแจ้งว่า ตามที่ผู้อุทธรณ์ได้ขอรับเอกสารจากอัยการจังหวัดกบินทร์บุรี เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๘ และติดตามมาตลอดจนกระทั่งวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ผู้อุทธรณ์ได้เพียงรายงานการสอบสวนที่ ๔/๓๖ รวม ๑๗ แผ่น ยังไม่ได้รับครบถ้วนตามที่ขอ จึงขอให้อัยการจังหวัดกบินทร์บุรีให้เอกสารที่ขอให้ครบถ้วน คือ

๑. สำนวนการสอบสวนที่ ๔/๓๖
๒. เอกสารประกอบรายงานการสอบสวนที่ ๔/๓๖ ทั้งหมด
๓. เอกสารที่ยื่นต่ออัยการจังหวัดกบินทร์บุรี เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๘

สำนักงานอัยการจังหวัดกบินทร์บุรีมีหนังสือ ที่ อส (ปจ) ๐๐๓๒/๒๒๗๐ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบดังนี้

เอกสารลำดับที่ ๑ ส่วนการสอบสวนคดีทั้งหมดได้ดำเนินการให้แล้วตามสิ่งที่ส่งมาด้วย จำนวน ๒๔ แผ่น

เอกสารลำดับที่ ๒ รายงานการสอบสวนคดีทั้งหมดสำนักงานอัยการจังหวัดกบินทร์บุรีได้คัดถ่ายรายงานการสอบสวนให้กับผู้ถูกร้องรับไปแล้ว เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๘

เอกสารลำดับที่ ๓ บันทึกประจำวันคดีนี้ทั้งหมด ได้ตรวจสอบโดยละเอียดแล้วปรากฏว่าไม่มีในส่วน เนื่องจากสำนวนคดีนี้เกิดเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๖ พนักงานอัยการผู้รับผิดชอบได้ย้ายไปประจำที่สำนักงานอื่นแล้ว เมื่อรับสำนวนตรวจไม่พบเอกสารดังกล่าว และได้ชี้แจงให้ผู้ถูกร้องทราบด้วยวาจาแล้ว ซึ่งผู้ถูกร้องก็ได้แจ้งว่าไม่ตั้งใจที่จะขอเอกสารดังกล่าว

เอกสารลำดับที่ ๔ คำให้การพยานทุกปาก ในส่วนของคำให้การของจำเลยและพวกอีก ๓ คน ซึ่งเป็นผู้ต้องหาได้อ้างส่งศาลแล้วในระหว่างการพิจารณา และผู้ถูกร้องได้คัดถ่ายไปจากศาลแล้ว ส่วนคำให้การของพยานอื่น บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๔๑ วรรคสาม ให้สิทธิผู้ต้องหาในการขอตรวจหรือคัดสำเนาคำให้การของตนในชั้นสอบสวนหรือเอกสารประกอบคำให้การของตนได้เท่านั้น เอกสารอื่นนอกจากคำให้การของตนดังกล่าว คำให้การของพยานทุกปากในชั้นสอบสวน เอกสารดังกล่าวจึงเป็นเอกสารที่นอกเหนือจากรัฐธรรมนูญที่ให้สิทธิผู้ต้องหาในการขอตรวจหรือคัดถ่ายได้ และพนักงานอัยการเห็นว่า คดีนี้ยังไม่ถึงที่สุดโดยอยู่ในระหว่างฎีกาคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค ๒ ต่อศาลฎีกา อาศัยบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) ที่บัญญัติว่า “ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการป้องกัน การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม” พนักงานอัยการพิจารณาแล้วเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้ถูกร้องขอจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการป้องกันของพนักงานอัยการจังหวัดกบินทร์บุรี โจทก์จึงไม่อนุญาตให้คัดถ่ายคำให้การพยานตามที่พนักงานสอบสวนได้ทำการสอบสวนมาทุกปาก ยกเว้นคำให้การของผู้ถูกร้องกับพวกซึ่งเป็นผู้ต้องหา พนักงานอัยการได้อ้างส่งศาลไปแล้ว ศาลได้หมายไว้เป็น จ.๑๖ - จ.๑๙ และผู้ถูกร้องได้ขอคัดถ่ายจากศาลไปแล้ว

เอกสารลำดับที่ ๕ บัญชีของกลางคดีนี้ ได้อ้างส่งศาลระหว่างพิจารณาสืบพยาน ศาลได้หมายไว้เป็น จ.๘ และผู้ถูกร้องได้ขอคัดถ่ายจากศาลไปแล้ว

เอกสารลำดับที่ ๖ และ ๗ คือ บันทึกพนักงานสอบสวนคดีนี้ และเอกสารทั้งหมดที่พนักงานสอบสวนทำความเข้าใจส่งพนักงานอัยการ ได้ดำเนินการให้แล้วตามสิ่งที่ส่งมาด้วยจำนวน ๒๐ แผ่น

ผู้ถูกร้องมีหนังสือลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๔๙ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการจังหวัดกบินทร์บุรีดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์คำชี้แจงของผู้ถูกร้องและผู้แทนสำนักงานอัยการจังหวัดกบินทร์บุรีและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วสรุปได้ความว่า เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๓๖ ผู้ถูกร้องถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธร ตำบลเขาฉกรรจ์ อำเภอสระแก้ว จังหวัดปราจีนบุรี จับกุมกรณีต้องหาว่ากระทำความผิดต่อกฎหมายหลายบทหลายกรรมต่างกัน พนักงานอัยการประจำศาลจังหวัดกบินทร์บุรีเป็นโจทก์ฟ้องผู้ถูกร้องเป็นจำเลยต่อศาลจังหวัดกบินทร์บุรี ศาลจังหวัดกบินทร์บุรีมีคำพิพากษาลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๔ ตามคดีหมายเลขดำที่ ๑๙๔๔/๒๕๓๖ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๕๔๔/๒๕๔๔ ให้ลงโทษจำเลย (ผู้ถูกร้อง) ฐานพยายาม

ฆ่าเจ้าพนักงานในการที่เจ้าพนักงานกระทำการตามหน้าที่ซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุด โดยให้จำคุกตลอดชีวิตจำเลย (ผู้อุทธรณ์) อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ มีคำพิพากษาลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ตามคดีหมายเลขดำที่ ๑๒๗๖/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ ๙๖๗/๒๕๕๘ พิพากษาแก้เป็นให้ลงโทษจำคุกจำเลย (ผู้อุทธรณ์) ๒๐ ปี ในความผิดฐานพยายามฆ่าเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่ตามมาตรา ๒๘๙ (๒) ประกอบกับมาตรา ๕๒ (๑) แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุดตามมาตรา ๙๐ ผู้อุทธรณ์จึงร้องขอข้อมูลข่าวสาร รวม ๗ รายการดังกล่าวต่อสำนักงานอัยการจังหวัดบึงกาฬบุรี เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการเรียงคำฟ้องต่อผู้คดีในชั้นฎีกา สำนักงานอัยการจังหวัดบึงกาฬบุรีปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเฉพาะรายการที่ ๔ ในส่วนของคำให้การพยานอื่นที่มีใช้ผู้อุทธรณ์กับพวก โดยมีคำให้การพยานที่ยังอยู่ในความครอบครองของสำนักงานอัยการจังหวัดบึงกาฬบุรี จำนวน ๑๔ ราย ส่วนคำให้การพยานอื่นอีก ๔ ราย ได้ส่งอ้างเป็นพยานหลักฐานต่อศาลแล้ว อย่างไรก็ตาม พยานทั้ง ๑๔ ราย โจทก์ได้อ้างเป็นพยานและได้ขึ้นเบิกความต่อศาลแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการจังหวัดบึงกาฬบุรีดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ บันทึกคำให้การพยานในชั้นสอบสวนของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรตำบลเขาค้อกรรจ์ของพยาน จำนวน ๑๔ ราย ในคดีที่ผู้อุทธรณ์ถูกศาลจังหวัดบึงกาฬบุรี พิพากษาลงโทษจำคุกตลอดชีวิต และศาลอุทธรณ์ภาค ๒ พิพากษาแก้เป็นลงโทษจำคุก ๒๐ ปี ในความผิดฐานพยายามฆ่าเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่ อันเป็นความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ และศาลพิพากษาลงโทษสถานหนัก ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพื่อใช้เรียงคำฟ้องต่อผู้คดีในชั้นฎีกา ซึ่งเป็นโอกาสสุดท้ายที่ผู้อุทธรณ์จะต่อสู้คดี การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ จะก่อให้เกิดความเป็นธรรม ทำให้ผู้อุทธรณ์มีโอกาสต่อสู้คดีได้เต็มที่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพราะทำให้ผู้อุทธรณ์ได้ข้อมูลไปพิสูจน์ข้อเท็จจริงในศาล และการพิจารณาของศาลฎีกาจะต้องพิจารณาข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในสำนวนของศาลชั้นต้น และศาลอุทธรณ์เป็นหลัก การที่ผู้อุทธรณ์ได้ข้อมูลข่าวสารไปต่อสู้คดีในชั้นฎีกา จึงไม่กระทบกระบวนพิจารณาของศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ที่ยุติแล้ว ทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวก็ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลที่ให้การเป็นพยานแต่อย่างใด ส่วนข้ออ้างของสำนักงานอัยการจังหวัดบึงกาฬบุรีที่ว่า ผู้อุทธรณ์มีสิทธิได้ข้อมูลข่าวสารเฉพาะคำให้การของตนในชั้นสอบสวนหรือเอกสารประกอบคำให้การของตนเท่านั้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๑ วรรคสาม นั้น บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าวเป็นการบัญญัติให้สิทธิผู้เสียหายหรือจำเลยที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารมิได้หมายความว่า จะขอข้อมูลข่าวสารอื่นมิได้ แต่หน่วยงานของรัฐจะต้องใช้ดุลพินิจตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ พิจารณาว่าข้อมูลข่าวสารนั้นเปิดเผยได้หรือไม่ สำหรับข้ออ้างที่ว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพเกี่ยวกับการฟ้องคดีนั้น ข้อเท็จจริงเรื่องนี้คดีของผู้อุทธรณ์ได้ล่วงเลยขั้นตอนการฟ้องคดีของพนักงานอัยการต่อศาล และศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ได้มีคำพิพากษายุติแล้ว ข้ออ้างของสำนักงานอัยการจังหวัดบึงกาฬบุรีดังกล่าวจึงฟังไม่ขึ้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้สำนักงานอัยการ
จังหวัดกบินทร์บุรี เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย หัวหน้าคณะที่ ๓

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ นายอิทธิพล โตมรศักดิ์ นายวรเจตน์ ภาศิริรัตน์ กรรมการ
ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙/๒๕๔๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดชัยภูมิ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นอดีตผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๑๐ ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิจังหวัดชัยภูมิ มีหนังสือลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิ ขอสำเนาหนังสือร้องเรียนพร้อมรายชื่อผู้ร้องเรียน กรณีมีผู้ร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิขอให้ถอดถอน ผู้อุทธรณ์ออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน

จังหวัดชัยภูมิมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ชย ๐๐๑๗.๑/๒๐๔๕๗ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และจังหวัดชัยภูมิรับฟังคำคัดค้านการเปิดเผยของผู้ร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงเพิ่มเติมของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนจังหวัดชัยภูมิ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์กับพวก รวม ๓ คน ถูกกล่าวหาว่าร่วมกันยกยอกเงินรายได้จากการจัดงานผูกพัทธสีมา ผิงลูกนิมิตและสมทบทุนก่อสร้างศาลาธรรมสถานวรญาณวิสุทธ ฌ วัดป่าบ้านพลึง ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ ซึ่งได้มีการร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองชัยภูมิ เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๗ และพนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องผู้อุทธรณ์กับพวกต่อศาลจังหวัดชัยภูมิ ตามคดีหมายเลขดำที่ ๗๒๒/๒๕๔๗ ต่อมาผู้ร้องเรียนเป็นหนังสือต่อผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิรวมสามฉบับ ขอให้สอบสวนและลงโทษปลดผู้อุทธรณ์ออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านอันเนื่องมาจากเหตุดังกล่าว อำเภอเมืองชัยภูมิได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและมีความเห็นว่าการปฏิบัติตนของผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมไปในทางไม่สุจริต มีความบกพร่องต่อหน้าที่ จึงเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิดำเนินการตามมาตรา ๑๔ (๗) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๔๕๗ จังหวัดชัยภูมิพิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีที่ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาได้ผ่านการสอบสวนของพนักงานสอบสวน และพนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องผู้อุทธรณ์แล้ว จึงมีคำสั่งที่ ๕๒๑/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๔ ให้ผู้อุทธรณ์ออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน สำหรับเรื่องคดีนั้นศาลจังหวัดชัยภูมิมีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ยกฟ้อง โดยวินิจฉัยว่า พยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบยังคงมีความสงสัยว่าจำเลยได้ร่วมกันเบียดเบียนยกยอกเงินไปโดยทุจริตหรือไม่ จึงยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้จำเลย คดีถึงที่สุดโดยไม่มีการอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ต้องการขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อฟ้องร้องดำเนินคดีแก่ผู้ร้องเรียน โดยอ้างว่าผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหายจากการร้องเรียนดังกล่าว จังหวัดชัยภูมิพิจารณาคำขอของผู้อุทธรณ์แล้วเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อผู้ร้องเรียน จึงแจ้งให้ผู้ร้องเรียนเสนอคำคัดค้านตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งผู้ร้องเรียนได้คัดค้านการเปิดเผยและจังหวัดชัยภูมิพิจารณาแล้วรับฟังคำคัดค้าน จึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ ทั้งนี้ จังหวัดชัยภูมิเห็นว่ากรณีที่จังหวัดชัยภูมิรับฟังคำคัดค้าน ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กรณีจึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๓๕

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการใดอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ใด ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแจ้งให้ผู้นั้นเสนอคำคัดค้านภายในเวลาที่กำหนด ในกรณีที่มีการคัดค้านแต่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบพิจารณาแล้วไม่รับฟังคำคัดค้าน ผู้นั้นอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้น สำหรับเรื่องนี้จังหวัดชัยภูมิรับฟังคำคัดค้านของผู้คัดค้าน กรณีจึงไม่ต้องด้วยมาตรา ๑๗ แต่การที่จังหวัดชัยภูมิปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์โดยอ้างว่าผู้ร้องเรียนคัดค้านการเปิดเผยนั้นถือได้ว่าหน่วยงานของรัฐ ได้มีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๓๕

เมื่อผู้อุทธรณ์ถูกร้องเรียนว่ามีพฤติกรรมไม่เหมาะสม และผลจากการร้องเรียนดังกล่าวจังหวัดชัยภูมิได้มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน อันเป็นการกระทบต่อสิทธิของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงควรจะได้รับทราบรายละเอียดแห่งการร้องเรียนเพื่อปกป้องสิทธิของตน การที่ผู้ร้องเรียนคัดค้านการเปิดเผยนั้นมีข้อห้ามเด็ดขาดที่จะมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ส่วนที่ขอให้เปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียนนั้น เห็นว่าจังหวัดชัยภูมิมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ออกจากตำแหน่ง โดยวินิจฉัยจากพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ว่าเป็นผู้เสียชื่อในทางทุจริตและความประพฤติบกพร่อง มิได้พิจารณาว่าใครเป็นผู้ร้องเรียน การเปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียนจึงไม่เป็นประโยชน์ในการปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ ในทางกลับกันหากให้มีการเปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียนก็อาจคาดหมายได้ว่าในภายหน้าประชาชนอาจจะไม่ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐในการสืบสวนสอบสวนการกระทำผิด เนื่องจากเกรงว่าจะถูกเปิดเผยชื่ออันจะทำให้ตนได้รับความเสียหาย ซึ่งจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อคำนึงถึงประโยชน์ของผู้อุทธรณ์ที่ต้องการให้เปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียนเพื่อฟ้องคดีและการคุ้มครองผู้ร้องเรียนแล้ว เห็นควรมิให้เปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้จังหวัดชัยภูมิเปิดเผยหนังสือร้องเรียนตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้ลบ ตัดทอน หรือทำด้วยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยชื่อ ลายมือชื่อ ตำแหน่ง รวมทั้งข้อความอื่นใดที่อาจแสดงให้เห็นถึงตัวผู้ร้องเรียนได้

นายวัฒนา รัตนวิจิตร หัวหน้าคณะที่ ๔

นายเรวัต ฉ่ำเฉลิม นายจำนง เฉลิมฉัตร นางมัลลิกา คุณวัฒน์ กรรมการ

นายดำรงค์ บุญยีน กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเพชรบูรณ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นนายแพทย์ระดับ ๗ โรงพยาบาลท่าอิฐ อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเพชรบูรณ์ ขอข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียด และข้อสรุปของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีผู้อุทธรณ์ถูกร้องเรียนว่าบกพร่องต่อหน้าที่และสำนักงานสาธารณสุข จังหวัดเพชรบูรณ์ได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าว

นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเพชรบูรณ์มีบันทึกท้ายคำขอ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ปฏิเสธการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากการพิจารณาแก้ปัญหาในองค์กรยังไม่สิ้นสุด และผู้ขอเป็นคู่กรณีขัดแย้ง

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเพชรบูรณ์ ประกอบกับ ข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ได้มีกรณีร้องเรียนผู้อุทธรณ์ว่าบกพร่องต่อหน้าที่ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีคำสั่ง ที่ ๑๗๔๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งคณะกรรมการ สืบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการและสรุปรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงเสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์ ในการนี้ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเพชรบูรณ์ได้เสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์ว่า เพื่อให้การบริหารงานของโรงพยาบาลท่าอิฐเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเป็นการแก้ปัญหาระหว่างผู้ปฏิบัติงาน ภายในของโรงพยาบาลท่าอิฐ จึงเห็นสมควรให้ผู้อุทธรณ์ไปช่วยราชการที่โรงพยาบาลเพชรบูรณ์ต่อไป ซึ่งผู้ว่าราชการ จังหวัดเพชรบูรณ์ได้พิจารณาสั่งการให้ดำเนินการตามข้อเสนอ โดยให้ย้ายผู้อุทธรณ์ไปปฏิบัติราชการในโรงพยาบาลอื่น แต่ให้สอบถามความประสงค์ก่อน ผู้อุทธรณ์แจ้งว่าไม่ประสงค์ที่จะไปช่วยราชการแห่งใด แต่ประสงค์จะปฏิบัติงานอยู่ที่เดิม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ ๑๗๔๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๘ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์ได้พิจารณาสั่งการเกี่ยวกับการร้องเรียนและการสืบสวนข้อเท็จจริง ดังกล่าวแล้ว ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกร้องเรียนซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับการสืบสวนข้อเท็จจริง ย่อมมีสิทธิขอข้อมูลข่าวสาร

เพื่อรักษาลิทธิของตนได้ เว้นแต่หนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๔๘ ที่มีถึงสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเพชรบูรณ์
สมควรให้ปกปิดชื่อและตำแหน่งของผู้ร้องเรียน เพราะการเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่
อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงาน
สาธารณสุขจังหวัดเพชรบูรณ์ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่หนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๔๘
ให้ปกปิดชื่อและตำแหน่งของผู้ร้องเรียน

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงชาติ หัวหน้าคณะที่ ๒

นางธิดา ศรีไพพรรณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยา ต้นสุวรรณนนท์ กรรมการ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติ

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ตำแหน่งผู้จัดการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราชมีหนังสือ ที่ ทท. ๒๑๑๗ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อำนวยการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต ๒ ว่า ผู้อุทธรณ์เริ่มปฏิบัติหน้าที่ที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๖ ในการสมัครเข้าทำงานกับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นสำเนาทะเบียนบ้านเป็นหลักฐานซึ่งระบุวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์เป็นวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๙ ซึ่งไม่ถูกต้องตรงกับความเป็นจริง ความจริงผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๒ การระบุปีเกิดผิดพลาดเนื่องมาจากการลงทะเบียนเข้าเรียนในชั้นประถมศึกษาผิดพลาด ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ขอแก้ไขข้อมูลทางทะเบียนต่อสำนักทะเบียนอำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งสำนักทะเบียนได้แก้ไขข้อมูลในทะเบียนบ้านให้แล้วเมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๓๙ และสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้ สงขลา ได้บันทึกแก้ไขการเปลี่ยนแปลงข้อมูล และปีเกิดในทะเบียนแสดงผลการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงให้แล้ว ผู้อุทธรณ์จึงมีความประสงค์ขอแก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติของผู้อุทธรณ์จาก พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็น พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อให้ถูกต้องตรงกับความเป็นจริง

กองการพนักงาน การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคมีหนังสือ ที่ กพ. (ทบ) ๗๓๔ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อำนวยการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต ๒ ว่า เอกสารการขอเปลี่ยนแปลงปีเกิดของผู้อุทธรณ์จากเดิม พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็น พ.ศ. ๒๕๔๒ ยังไม่ถูกต้องตามหนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ ๑๐/๑๒๔๑ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๒๕ กล่าวคือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้ สงขลา มิได้แก้ไขปีเกิดให้แต่อย่างใด ปรากฏเพียงการบันทึกในท้ายทะเบียนแสดงผลการศึกษาของผู้อุทธรณ์ว่า ได้มีการเปลี่ยนแปลงปีเกิดเป็น พ.ศ. ๒๕๔๒ ตามหลักฐานสำเนาทะเบียนบ้าน ดังนั้นหากผู้อุทธรณ์ยังยืนยันว่าเกิด พ.ศ. ๒๕๔๒ ต้องหาเอกสารใบสูติบัตร หรือใบสำคัญทางทหารที่ปรากฏว่าเกิด พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้กองการพนักงานโดยด่วน มิฉะนั้นจะถือว่าเอกสารที่ไว้กับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเดิมนั้นถูกต้องแล้ว การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต ๒ จึงแจ้งผลการพิจารณาของกองการพนักงานให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ทท. ๒๕๑๙ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อำนวยการกองการพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคว่า ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถตรวจค้นเอกสารใบสูติบัตรหรือใบสำคัญทางทหารได้เนื่องจากระยะเวลาได้ล่วงเลยมานานแล้ว แต่ในการขอแก้ไขปีเกิดของผู้อุทธรณ์จากเดิม พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็น พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้อุทธรณ์ได้ขอแก้ไขปีเกิด ณ สำนักทะเบียนอำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช และขอแก้ไขทะเบียนแสดงผล การศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้

สงขลา ที่ผู้อุทธรณ์สำเร็จการศึกษา ซึ่งสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลฯ ได้บันทึกการแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้แล้ว การที่กองการพนักงานพิจารณาเพียงระเบียบแสดงผลการศึกษาโดยไม่พิจารณาถึงสำเนาทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๕ หมู่ที่ ๕ ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งระบุว่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ จากปี พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็นปี พ.ศ. ๒๕๔๒ นั้น เป็นการไม่ถูกต้อง จึงขอให้กองการพนักงานมีคำสั่งให้แก้ไขปีเกิดของผู้อุทธรณ์ให้ถูกต้องตามความเป็นจริงด้วย

กองการพนักงาน การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค มีหนังสือ ที่ กพ. (ทบ) ๓๓๗ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต ๒ ว่า กองการพนักงานไม่สามารถแก้ไขปีเกิด ตามเอกสารประกอบการขอแก้ไขของผู้อุทธรณ์ ให้ได้ เนื่องจากไม่ถูกต้องตามหนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ ๑๐/๑๒๔๑ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๒๕ กล่าวคือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้ สงขลา มิได้แก้ไขปีเกิดให้แต่อย่างใด ปรากฏเพียงบันทึกในท้ายระเบียบแสดงผลการศึกษาของผู้อุทธรณ์ว่า ได้มีการเปลี่ยนแปลงปีเกิดเป็น พ.ศ. ๒๕๔๒ ตามหลักฐานสำเนาทะเบียนบ้านเท่านั้น และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต ๒ ได้แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอุทธรณ์ คำสั่งการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคที่ไม่แก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติของผู้อุทธรณ์ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เดิมมีภูมิลำเนาอยู่ที่บ้านเลขที่ ๑๕ หมู่ที่ ๕ ตำบลนาบอน อำเภอกงหรา (ปัจจุบันเป็นอำเภอนาบอน) จังหวัดนครศรีธรรมราช เดิมชื่อ [REDACTED] ได้เข้ารับการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้นที่โรงเรียนวัดอัมพวัน (ปัจจุบันคือโรงเรียนชุมชนวัดอัมพวัน) ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาที่โรงเรียนประชาอุทิศ ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน สำเร็จการศึกษา ในระดับประโยควิชาชีพชั้นสูงจากวิทยาลัยเทคนิคภาคใต้ สงขลา (ปัจจุบันคือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้ สงขลา) ได้เข้าทำงานเป็นพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๖ จนถึงปัจจุบัน เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้อุทธรณ์เห็นว่า ชื่อสกุลและปีเกิดของผู้อุทธรณ์ในทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๕ หมู่ที่ ๕ ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช ไม่ถูกต้องจึงยื่นคำร้องต่ออำเภอนาบอน ขอแก้ไขชื่อสกุลจาก [REDACTED] เป็น [REDACTED] และแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดจาก ๒๕๔๙ เป็น ๕ กันยายน ๒๕๔๒ นายทะเบียนราษฎรอำเภอนาบอนสอบสวนข้อเท็จจริงแล้ว อนุญาตให้แก้ไขชื่อสกุลและวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ตามที่ร้องขอ ผู้อุทธรณ์ได้นำสำเนาทะเบียนบ้านดังกล่าวไปขอแก้ไขชื่อสกุล และปีเกิดในทะเบียนประวัติของผู้อุทธรณ์ที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้ สงขลา และสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลฯ ได้บันทึกลงในทะเบียนแสดงผลการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของผู้อุทธรณ์ว่า “มีการเปลี่ยนแปลงชื่อสกุล และปีเกิด เมื่อ ๒๙ มีนาคม ๒๕๓๙ ตามหลักฐานสำเนาทะเบียนบ้านแก้ไขชื่อสกุลเป็น [REDACTED] และปีเกิดเป็น ๒๕๔๒” จากนั้นผู้อุทธรณ์ได้นำสำเนาทะเบียนบ้าน และสำเนาระเบียนแสดงผลการศึกษาที่แก้ไขแล้วดังกล่าวเป็นหลักฐานประกอบการขอแก้ไขชื่อสกุลและปีเกิดในทะเบียนประวัติต่อการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค โดยขอแก้ไขเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคแก้ไขให้เฉพาะชื่อสกุล ส่วนปีเกิดไม่แก้ไขให้ จนกระทั่งปัจจุบันผู้อุทธรณ์เห็นว่า หากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคไม่แก้ไขปีเกิดของผู้อุทธรณ์ในทะเบียนประวัติให้ถูกต้องจะทำให้ผู้อุทธรณ์ต้องเกษียณอายุราชการก่อนกำหนด ๓ ปี ต้องสูญเสียสิทธิและรายได้ในการครองชีพเป็นจำนวนมาก จึงยื่นขอแก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติต่อการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอีก แต่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเห็นว่า หลักฐานที่ผู้อุทธรณ์ยื่นประกอบการขอแก้ไข คือ สำเนาทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๕ หมู่ที่ ๕ ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช และระเบียบแสดงผลการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่ออกโดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้ สงขลา ของผู้อุทธรณ์ไม่ถูกต้องตามหนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ ๑๐/๑๒๔๑ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๒๕ เรื่องหลักฐานในการสมัครเข้าปฏิบัติงานเป็นลูกจ้างประจำของส่วนราชการ ซึ่งกำหนดให้ยึดถือ วัน เดือน ปีเกิด จากหลักฐานต่อไปนี้ คือ ๑. สูติบัตร

๒. ในกรณีที่ไม่มีสื่อบันทึกให้ใช้ใบสำคัญทางทหารสำหรับผู้สมัครเพศชาย และ ๓. ใบสำคัญทางการศึกษาสำหรับเพศหญิง และเพศชาย การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจึงไม่แก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติให้ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย คณะกรรมการฯ ได้สอบถามข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากอำเภอนาบอนในประเด็นการขอแก้ไข วัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนบ้านของผู้อุทธรณ์ และจากโรงเรียนชุมชนวัดอัมพวันซึ่งเป็นสถานศึกษาแห่งแรกของผู้อุทธรณ์ ในประเด็นการจัดทำสำเนาทะเบียนนักเรียนและขอให้ส่งต้นฉบับทะเบียนนักเรียนของผู้อุทธรณ์ ให้คณะกรรมการฯ ประกอบการพิจารณา ปรากฏว่า

๑. อำเภอนาบอนมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นศ ๑๖๑๗/๒๒๖๗ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ แจ้งว่า ผู้อุทธรณ์ เคยยื่นคำร้องขอแก้ไขรายการชื่อสกุลจาก [REDACTED] เป็น [REDACTED] และปีเกิดจาก ๒๔๘๙ เป็น ๕ กันยายน ๒๔๙๒ ในทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๕ หมู่ที่ ๕ ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามคำร้องลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๓๙ จึง ส่วนสำเนารายการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำร้องดังกล่าวได้จัดเก็บไว้ในห้องเก็บเอกสาร ของสำนักทะเบียนอำเภอนาบอนเป็นเวลานาน ปรากฏกักตุนจึงไม่สามารถตรวจสอบเอกสารตามคำร้องดังกล่าวได้

๒. โรงเรียนชุมชนวัดอัมพวันมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๗๐.๐๑๗/๓๐๒ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และ ที่ ศธ ๐๔๐๗๐.๐๑๗/๓๒๖ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ แจ้งว่า ไม่สามารถส่งเอกสารต้นฉบับทะเบียนนักเรียนของผู้อุทธรณ์ ได้เนื่องจากหมดสภาพ ขำรุตเสียหายเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อยไม่สามารถนำมาติดต่อให้เป็นรูปร่างได้ ส่วนสำเนาทะเบียนนักเรียน ที่ผู้อุทธรณ์นำมายื่นต่อคณะกรรมการฯ นั้น ทางโรงเรียนไม่สามารถชี้แจงได้ เพราะจัดทำขึ้นโดยผู้บริหารโรงเรียนชื่อนาย ส. ซึ่งเสียชีวิตไปหลายปีแล้ว สำหรับเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ที่ทางโรงเรียนยืนยันต้นฉบับ ได้มีเพียงใบสูติเท่านั้น

ต่อมาคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ได้เรียกผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนวัดอัมพวัน ให้มาชี้แจงข้อเท็จจริง พร้อมทั้งนำหลักฐานต้นฉบับทะเบียนนักเรียนของผู้อุทธรณ์ที่ชำรุดเสียหาย และต้นฉบับใบสูติ ชั้นประถมศึกษาตอนต้นของผู้อุทธรณ์มาแสดง ปรากฏว่าต้นฉบับทะเบียนนักเรียนที่นำมาแสดงมีสภาพชำรุด ไม่สามารถตรวจสอบวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ได้ ส่วนต้นฉบับใบสูติ ระบุว่า ผู้อุทธรณ์ เกิดวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๑ ตรงตามสำเนาใบสูติ ที่ผู้อุทธรณ์ยื่นต่อคณะกรรมการฯ นอกจากนี้ คณะกรรมการฯ ได้ให้ผู้อุทธรณ์ไปตรวจสอบเอกสาร หลักฐานที่ผู้อุทธรณ์ยื่นประกอบการขอแก้ไขวัน เดือน ปี เกิดในทะเบียนบ้านต่ออำเภอนาบอน และผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ แจ้งว่า เอกสารดังกล่าวได้จัดเก็บอยู่ในสภาพชำรุด ปรากฏกักตุนไม่มีร่องรอยที่สามารถตรวจสอบได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่จะวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์เกิดในปี พ.ศ. ๒๔๘๙ หรือปี พ.ศ. ๒๔๙๒ ต้องยึดหลักฐานที่เชื่อถือได้ของ ทางราชการเป็นหลัก หลักฐานสำคัญอันดับแรกคือ สื่อบันทึกหรือทะเบียนคนเกิด เพราะเป็นหลักฐานที่ทางราชการออกให้แก่ ประชาชนทุกคนเพื่อแสดงรายการข้อมูลเกี่ยวกับการเกิดของบุคคลแต่ละคน แต่ในกรณีที่ไม่มีสื่อบันทึกต้องพิจารณาเอกสาร ทางราชการอื่นๆ เช่น ทะเบียนบ้าน หลักฐานการศึกษาของโรงเรียน ซึ่งเป็นสถานศึกษาแห่งแรกของผู้อุทธรณ์ และทะเบียนทหาร เมื่อคณะกรรมการฯ ตรวจสอบหลักฐานเอกสารในสำนวนอุทธรณ์ที่ได้รับจากผู้อุทธรณ์และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคประกอบกับ หนังสือชี้แจงของอำเภอนาบอน และโรงเรียนชุมชนวัดอัมพวันแล้วปรากฏว่า

๑. สื่อบันทึก ไม่สามารถตรวจสอบได้ เนื่องจากผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ระยะเวลาได้ล่วงเลยมานานแล้วจึงไม่อาจ ตรวจสอบได้

๒. ทะเบียนบ้าน ปรากฏว่าสำเนาทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๕ หมู่ที่ ๕ ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช เดิมระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดปี พ.ศ. ๒๔๘๙ (ไม่ระบุวันและเดือนเกิด) แม้อำเภอนาบอนจะแก้ไข รายการข้อมูลวัน เดือน ปีเกิด

จาก พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็น ๕ กันยายน ๒๕๙๒ แต่ก็เป็นเอกสารที่มีการแก้ไข ซึ่งไม่ใช่เอกสารต้นฉบับเดิม และผู้อุทธรณ์ก็ไม่สามารถนำพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการแก้ไขทะเบียนบ้านมายืนยันความถูกต้องได้

๓. หลักฐานการศึกษา

๓.๑ ต้นฉบับทะเบียนนักเรียนโรงเรียนวัดอัมพวัน ปรากฏตามที่อยู่อาศัยของโรงเรียนชุมชนวัดอัมพวันนำมาแสดงต่อคณะกรรมการฯ เป็นต้นฉบับที่ชำรุดเสียหายเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อยจนไม่สามารถตรวจสอบได้ว่าผู้อุทธรณ์เกิดวัน เดือน ปีเกิดใด จึงไม่อาจใช้เป็นหลักฐานได้ว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๙๒

๓.๒ ต้นฉบับใบสุทธิโรงเรียนวัดอัมพวันที่อยู่อาศัยของโรงเรียนชุมชนวัดอัมพวันนำมาแสดงต่อคณะกรรมการฯ ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๙๑

๓.๓ ระเบียบแสดงผลการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของผู้อุทธรณ์จากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้ สงขลา ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๙ และมีบันทึกท้ายเอกสารว่า “มีการเปลี่ยนแปลงชื่อสกุลและปีเกิดเมื่อ ๒๙ มีนาคม ๒๕๓๙ ตามหลักฐานสำเนาทะเบียนบ้านแก้ชื่อสกุลเป็น [REDACTED] และปีเกิดเป็น ๒๕๙๒”

๔. หลักฐานด้านการทหาร ผู้อุทธรณ์ไม่อาจหาหลักฐานมาแสดงได้ และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคตรวจสอบไปยังสัสดีจังหวัดนครศรีธรรมราชแล้ว สัสดีจังหวัดนครศรีธรรมราชแจ้งว่า บัญชีทหารกองเกิน (แบบ สด. ๑) ซึ่งผู้อุทธรณ์ไปแสดงตนลงบัญชีทหารกองเกินไว้เมื่ออายุครบ ๑๗ ปี เก็บรักษาอยู่ที่อำเภอท้องที่ที่รับลงบัญชีทหารกองเกิน คือ อำเภอนาบอน และเมื่อได้ตรวจสอบไปที่อำเภอนาบอน สัสดีอำเภอนาบอนแจ้งว่า ไม่สามารถตรวจสอบหลักฐานทางทหารของผู้อุทธรณ์ได้ เนื่องจากเพลิงไหม้ที่ว่าการอำเภอนาบอนเมื่อปี ๒๕๒๕

เมื่อพิจารณาเอกสารหลักฐานต่างๆ ข้างต้นแล้วเห็นว่า กรณีนี้ผู้อุทธรณ์ไม่มีสูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิด ซึ่งเป็นหลักฐานสำคัญมาแสดง ส่วนหลักฐานสำคัญอื่นคือ สำเนาทะเบียนนักเรียนโรงเรียนวัดอัมพวันเป็นสำเนาเอกสารที่ไม่มีหลักฐานยืนยันความถูกต้องในการคัดสำเนาและสำเนาทะเบียนบ้านของผู้อุทธรณ์เป็นเอกสารที่แก้ไขจากสำเนาทะเบียนนักเรียนข้างต้นมิใช่เอกสารดั้งเดิมจึงไม่น่าเชื่อถือ คงปรากฏหลักฐานที่น่าเชื่อถือได้มีเพียงใบสุทธิชั้นประถมศึกษาตอนต้นของผู้อุทธรณ์ ซึ่งมีต้นฉบับใบสุทธิที่อยู่อาศัยของโรงเรียนชุมชนวัดอัมพวันมาแสดงต่อคณะกรรมการฯ อันเป็นเอกสารดั้งเดิมที่น่าเชื่อว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๙๑ ผู้อุทธรณ์จึงไม่มีหลักฐานมายืนยันว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๙๒ ตามที่ขอแก้ไข

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีมติให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย หัวหน้าคณะที่ ๓

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ นายธรรมรักษ์ การพิชัย นายสิทธิชัย โตรมศักดิ์ กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานพื้นที่เขตการศึกษาลพบุรี เขต ๑ และ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการครูตำแหน่งอาจารย์ ๒ ระดับ ๗ โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี มีหนังสือ ๒ ฉบับ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๑ ได้แก่ หนังสือลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๘ และวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๘ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยแก่คณะกรรมการสอบสวน ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๑ ที่ ๒/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๗ จำนวน ๕ รายการ คือ

๑. สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๒. สำเนารายงานการประชุมของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๓. สำเนาให้ถ้อยคำของพยานในการสืบสวนข้อเท็จจริงทุกปาก
๔. สำเนารูปความเห็นของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๕. สำเนาคำสั่ง หรือการสั่งการของผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๑

ผู้อุทธรณ์มีหนังสืออีก ๒ ฉบับ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ หนังสือลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๘ และวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ขอทราบผลการดำเนินการทางวินัยแก่คณะกรรมการสอบสวน และขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยแก่คณะกรรมการสอบสวนและผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๑ จำนวน ๔ รายการ ได้แก่

๑. สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๒. สำเนารายงานการประชุมของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๓. สำเนาการให้ถ้อยคำของพยานในการสืบสวนข้อเท็จจริงทุกปาก
๔. สำเนารูปความเห็นของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๕. สำเนาคำสั่ง หรือการสั่งการของประธานอนุกรรมการข้าราชการครู

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้มีหนังสือลับ ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๑๑๑๕๖ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้รับทราบรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง และการชี้แจง

ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๑ จึงขอให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๑ แจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ พร้อมทั้งจัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องคืนไปที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๑ แล้ว

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๑ มีหนังสือลับ ที่ ศธ ๐๔๑๒๙/๒๗๔ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้สั่งยุติเรื่องการดำเนินการทางวินัยดังกล่าว สำหรับเอกสารตามผู้อุทธรณ์ร้องขอ จำนวน ๕ รายการนั้น ตรวจสอบแล้วปรากฏว่า เอกสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากเป็นความเห็นภายในหน่วยงาน และเป็นข้อมูลที่หากเปิดเผยจะเป็นอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของพยาน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๔๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๑ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๑ และผู้แทน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีกรณีถูกกล่าวหาว่า กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อนักเรียนหญิงในโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๑ ได้มีคำสั่ง ที่ ๒/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงต่อผู้อุทธรณ์ ผลการสอบสวนคณะกรรมการสอบสวนมีมติว่า ผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงมีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๑ ร้องเรียนการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบของคณะกรรมการการสอบสวน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๒๙/๑๑ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๘ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ไม่ปรากฏว่าคณะกรรมการสอบสวนที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนได้ปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ถูกร้องเรียน จึงได้ยุติเรื่องดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๘ และวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๑ ขอสำเนาเอกสารข้อมูลข่าวสารของราชการ จำนวน ๕ รายการ ได้แก่

๑. สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๒. สำเนารายงานการประชุมของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๓. สำเนาการให้อภัยคำของพยานในการสืบสวนข้อเท็จจริงทุกปาก
๔. สำเนาสรุปความเห็นของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๕. สำเนาคำสั่ง หรือการสั่งการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๑

ขณะเดียวกันผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๗ ร้องทุกข์ต่อประธานอนุกรรมการข้าราชการครู สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐานว่าคณะกรรมการสอบสวนปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และร้องเรียนว่า ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๑ ไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบ ตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู (ก.ค.) ที่ นร ๑๐๑๑/ว.๒๖ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๗ เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการและการสอบสวนเรื่องราวร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำความผิดวินัยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๑๖๐ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๘ ถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๑ ส่งเรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ดังกล่าว ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๑ ทราบ และดำเนินการ

ตามกรอบอำนาจ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๑ ได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องที่ผู้ถูกร้องเรียน ทั้ง ๒ กรณี โดยไม่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และสรุปรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง เรื่องร้องเรียนทั้ง ๒ กรณีพร้อมส่งเอกสารประกอบการพิจารณา จำนวน ๓๘ แผ่น ให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พิจารณา ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพิจารณาแล้วมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๑๐๑๒๙ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๘ ถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๑ แจ้งว่า ได้รับทราบรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงและการชี้แจง ดังกล่าว และได้ส่งยุติเรื่องพร้อมทั้งส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องคืนให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๑ ด้วย ผู้ถูกร้อง มีหนังสือลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๘ และวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ถึงสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขอทราบผลการดำเนินการทางวินัยกับคณะกรรมการสอบสวน และขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๕ รายการ ได้แก่

๑. สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๒. สำเนารายงานการประชุมของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๓. สำเนาการให้ถ้อยคำของพยานในการสืบสวนข้อเท็จจริงทุกปาก
๔. สำเนาสรุปความเห็นของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๕. สำเนาคำสั่ง หรือการสั่งการของประธานอนุกรรมการข้าราชการครู

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้มีหนังสือลับ ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๑๑๑๕๖ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ถึงผู้ถูกร้องแจ้งว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานรับทราบรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง และการชี้แจง ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๑ โดยให้แจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ พร้อมทั้งจัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง คืนไปที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๑ แล้ว และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๑ มีหนังสือลับ ที่ ศธ ๐๔๑๒๙/๒๗๔ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ถึงผู้ถูกร้อง ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องขอ โดยให้เหตุผลว่า เป็นความเห็นภายในหน่วยงานและเป็นข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยจะเป็นอันตรายต่อชีวิต หรือ ความปลอดภัยของพยาน

ผู้ถูกร้องจึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๑ และสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานดังกล่าว

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๑ ชี้แจงว่า การดำเนินการร้องเรียนไม่มีการแต่งตั้ง คณะกรรมการสืบสวนจึงไม่มีข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องขอรายการที่ ๑ ๒ ๓ และ ๔ มีเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ เท่านั้น และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๑ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ดังกล่าว เนื่องจาก เป็นความเห็นภายในหน่วยงาน และเป็นข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยจะเป็นอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของพยาน ตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องขอเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงตามที่ร้องเรียนไม่ใช่ การสอบสวนทางวินัย และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๑ ไม่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ๒ ๓ และ ๔ จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ คือ สำเนาคำสั่ง หรือการสั่งการของผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๑ และสำเนาคำสั่งหรือการสั่งการของประธาน อนุกรรมการข้าราชการครูที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๑ ว่า เปิดเผยให้แก่

ผู้อุทธรณ์ได้หรือไม่ คณะกรรมการฯ เห็นว่า กรณีนี้ ได้มีการดำเนินการตรวจสอบเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนและดำเนินการก็เป็นที่ยุติแล้ว และเพื่อตรวจสอบความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐว่าดำเนินการถูกต้องหรือไม่ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดข้อมูลบุคคลอื่น และข้อความอันอาจทำให้ทราบข้อมูลบุคคลอื่น ซึ่งหากเปิดเผยอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลนั้นได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ สำเนาคำสั่ง หรือการสั่งการของผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต ๑ และสำเนาคำสั่งหรือการสั่งการของประธานอนุกรรมการข้าราชการครู พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดข้อมูลบุคคลอื่น และข้อความอันอาจทำให้ทราบข้อมูลบุคคลอื่น ซึ่งหากเปิดเผยอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลนั้นได้

นายสมยศ เชื้อไทย หัวหน้าคณะที่ ๓

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ นายอิทธิพล โดมรงค์ดี นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือหาหรือและตอบข้อหาหรือ

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงาน ก.พ.

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักโรงงานอุตสาหกรรม
รายสาขา ๕ กรมโรงงานอุตสาหกรรมมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๘ ถึงเลขาธิการ ก.พ. ร้องขอข้อมูลข่าวสาร
จำนวน ๒ รายการ ได้แก่

๑. หนังสือกรมโรงงานอุตสาหกรรม ที่ อก ๐๓๐๑/๑๒๕๓๘ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๔๘

๒. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖.๑/๑๗๙ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๘ พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง
เพื่อประกอบการดำเนินการร้องทุกข์การแต่งตั้งผู้บริหารระดับสูงของกรมโรงงานอุตสาหกรรม ว่าไม่ถูกต้องและไม่เป็นธรรม
สำนักงาน ก.พ. มีหนังสือ ที่ นร ๑๐๐๖.๑/๒๒๕ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า

๑. หนังสือกรมโรงงานอุตสาหกรรม ที่ อก ๐๓๐๑/๑๒๕๓๘ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๔๘ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง
เป็นหนังสือที่ส่วนราชการมีถึงสำนักงาน ก.พ. จึงไม่ได้เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ ดังนั้น หากผู้อุทธรณ์มีความประสงค์
จะขอสำเนาหนังสือดังกล่าว ควรขอจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม

๒. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖.๑/๑๗๙ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๘ เป็นหนังสือที่สำนักงาน ก.พ.
แจ้งผลการพิจารณาให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมทราบ ซึ่งหนังสือดังกล่าวเป็นการพิจารณาของข้าราชการผู้อื่นก่อนปรก
เรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องทุกข์การแต่งตั้งผู้บริหารระดับสูงของกรมโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงาน ก.พ. ได้รับเรื่องของผู้อุทธรณ์
ไว้แล้ว เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ หากมีความจำเป็นที่จะต้องนำหนังสือดังกล่าวมาประกอบการพิจารณา
สำนักงาน ก.พ. ก็สามารถดำเนินการได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๔๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่ง
ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ก.พ. ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักงาน ก.พ. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริง
สรุปได้ความว่า เมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๔๘ ผู้อุทธรณ์ได้สมัครเข้ารับการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองอธิบดี
(นักบริหาร ๙) กรมโรงงานอุตสาหกรรม แต่ไม่ได้รับการคัดเลือก โดยผู้ได้รับการคัดเลือกคือนาย ส. ผู้อำนวยการสำนัก

ทะเบียนโรงงาน ผู้อุทธรณ์เห็นว่า การคัดเลือกไม่ถูกต้องและไม่เป็นธรรม จึงร้องทุกข์ต่อ ก.พ. และร้องขอข้อมูลข่าวสารต่อสำนักงาน ก.พ. เพื่อประกอบการร้องทุกข์ จำนวน ๒ รายการ ได้แก่

๑. หนังสือกรมโรงงานอุตสาหกรรม ที่ อก ๐๓๐๑/๑๒๕๓๘ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๔๘ เรื่อง การพิจารณาคุณสมบัติของบุคคลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นหนังสือที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมหรือ ก.พ. เกี่ยวกับการพิจารณานับระยะเวลาการปฏิบัติราชการด้านบริหารในระดับที่ไม่ต่ำกว่ากองหรือเทียบเท่าของนาย ส.

๒. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖.๑/๑๗๙ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๘ เรื่อง การนับเวลาการปฏิบัติราชการด้านบริหารในระดับที่ไม่ต่ำกว่ากอง ซึ่งเป็นหนังสือที่สำนักงาน ก.พ. ตอบข้อหารือของกรมโรงงานอุตสาหกรรมดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนสำนักงาน ก.พ. ชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ เป็นหนังสือที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมมีถึงสำนักงาน ก.พ. สำนักงาน ก.พ. จึงเห็นควรให้ผู้อุทธรณ์ร้องขอจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม ทั้งนี้ หนังสือดังกล่าวมิได้กำหนดชั้นความลับไว้ แต่เอกสารที่เกี่ยวข้องที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมส่งให้สำนักงาน ก.พ. พร้อมหนังสือดังกล่าวมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลอยู่ด้วย เช่น สำเนาใบมรณบัตรของอดีตผู้อำนวยการศูนย์บริการเพื่อการลงทุน และสำเนาทะเบียนประวัติ (ก.พ. ๗) ของนาย ส. ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๒ เป็นหนังสือสำนักงาน ก.พ. ตอบข้อหารือของกรมโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นมติ ก.พ. สามารถเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอทั้งสองรายการเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงาน ก.พ. ซึ่งเกี่ยวข้องกับการพิจารณาคัดเลือกแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิบดี (นักบริหาร ๙) กรมโรงงานอุตสาหกรรม และผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกด้วย ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียในการพิจารณาคัดเลือกฯ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้อง โปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ส่วนที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล คือ ใบมรณบัตร ควรเปิดเผยเฉพาะชื่อผู้ตาย และวันที่ถึงแก่ความตาย และทะเบียนประวัติ (ก.พ. ๗) ของนาย ส. ควรใช้ดุลพินิจเปิดเผยเท่าที่จำเป็น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้สำนักงาน ก.พ. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอทั้งสองรายการพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ส่วนที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล คือ ใบมรณบัตรให้เปิดเผยเฉพาะชื่อผู้ตายและวันที่ถึงแก่ความตาย และทะเบียนประวัติ (ก.พ. ๗) ของนาย ส. ให้ใช้ดุลพินิจเปิดเผยเท่าที่จำเป็น

นายสมยศ เชื้อไทย หัวหน้าคณะที่ ๓

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์ กรรมการ

นายอีกหาญ โทมระศักดิ์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือราชการ

.....

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

:

โรงเรียนปิยชาติพัฒนาในพระราชูปถัมภ์

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์รวม ๓ คนซึ่งเป็นข้าราชการครูโรงเรียนปิยชาติพัฒนาในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงโรงเรียนปิยชาติพัฒนาฯ ขอสำเนาหนังสือโรงเรียนปิยชาติพัฒนาฯ ฉบับที่ ศธ ๐๔๐๕๗.๑๕๖/๐๓๑๑ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๘

โรงเรียนปิยชาติพัฒนาฯ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๕๗.๑๕๖/๑๖๖๕ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๖) (๗) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และแจ้งว่าผู้อุทธรณ์ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษานครนายกแล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนปิยชาติพัฒนาฯ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ขอให้จริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่ามีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและเป็นปฏิปักษ์กับฝ่ายบริหารโรงเรียน โรงเรียนปิยชาติพัฒนาฯ จึงมีคำสั่ง ที่ ๐๖๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อพิจารณาพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ แล้วแจ้งผลไปยังประธานชมรมผู้ปกครองและครูโรงเรียนปิยชาติพัฒนาฯ และประธานกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนปิยชาติพัฒนาฯ เพื่อพิจารณาให้ความเห็น จากนั้นโรงเรียนปิยชาติพัฒนาฯ มีหนังสือ ฉบับที่ ศธ ๐๔๐๕๗.๑๕๖/๐๓๑๑ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก ส่งตัวผู้อุทธรณ์ กลับคืนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก ผู้อุทธรณ์ได้ร้องทุกข์เรื่องดังกล่าวต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษานครนายก อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษานครนายกพิจารณาแล้วมีมติให้ส่งตัวผู้อุทธรณ์กลับไปปฏิบัติหน้าที่ที่โรงเรียนปิยชาติพัฒนาฯ ตามเดิม ขอให้โรงเรียนปิยชาติพัฒนาฯ แจ้งว่าผู้อุทธรณ์ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารตามคำขอจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษานครนายกแล้วนั้น ผู้อุทธรณ์ปฏิเสธว่ายังไม่ได้รับ ในการพิจารณาโรงเรียน

ปิยชาติพัฒนา โดยนาง ส. ผู้อำนวยการสถานศึกษา มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๐๕๗.๑๕๖/๐๒๗๘ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙
ชี้แจงเหตุผลที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่า การเปิดเผยอาจทำให้
คณะทำงานเพื่อพิจารณาพฤติกรรมของผูุ้ทธรณ์ได้รับอันตรายต่อชีวิต เกียรติยศ ชื่อเสียง ทั้งได้ถูกขู่เช้ยคุกคาม
ทางโทรศัพท์ซึ่งได้มีการแจ้งความไว้แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาแล้วเห็นว่า หนังสือโรงเรียนปิยชาติพัฒนา ลับ ที่ ศธ ๐๔๐๕๗.๑๕๖/๐๓๑๑ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๘
ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผูุ้ทธรณ์ มีรายละเอียดเกี่ยวกับข้อสรุปของคณะกรรมการเพื่อพิจารณาพฤติกรรมของผูุ้ทธรณ์
และข้อเสนอของโรงเรียนปิยชาติพัฒนา ที่ให้ส่งตัวผูุ้ทธรณ์กลับคืนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก การเปิดเผย
ไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และมีใช้ข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด
ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๖) (๗) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับ
หนังสือฉบับดังกล่าวกระทบต่อสิทธิของผูุ้ทธรณ์โดยตรง จึงย่อมมีเหตุอันสมควรที่ผูุ้ทธรณ์จะขอตรวจดูได้ ส่วนเอกสาร
สรุปผลการพิจารณาพฤติกรรมของข้าราชการครูที่ประพฤติตนเป็นปรปักษ์ต่อฝ่ายบริหารและมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม
ต่อการบริหารงานโรงเรียน (เอกสารประกอบตามหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๐๕๗.๑๕๖/๐๓๑๑ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๘) นั้น
ตามคำขอของผูุ้ทธรณ์มิได้ระบุว่าต้องการข้อมูลข่าวสารส่วนนี้หรือไม่ ถึงหากผูุ้ทธรณ์ประสงค์จะขอข้อมูลข่าวสารส่วนนี้ด้วย
แต่เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องประกอบ
กับประโยชน์ของผูุ้ทธรณ์แล้วเห็นว่า การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด
ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ย่อมไม่สมควรเปิดเผย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้โรงเรียน
ปิยชาติพัฒนาในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่
ผูุ้ทธรณ์ เว้นแต่เอกสารประกอบตามข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงชาติ หัวหน้าคณะที่ ๒

นางธิดา ศรีไพพรรณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยา ต้นสุวรรณนนท์ กรรมการ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดยโสธร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นข้าราชการอัยการมีหนังสือลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดยโสธร ขอสำเนาหนังสือร้องเรียนกรณีทำห้วยน้ำจกท. ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดยโสธร

จังหวัดยโสธรมีหนังสือ ที่ ยส ๐๐๑๗/๑๔๗๐๓ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่าเรื่องดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของทางราชการที่อาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้อื่น การเปิดเผยจะต้องแจ้งให้ผู้ที่อาจได้รับผลกระทบทราบเพื่อให้โอกาสเสนอคำคัดค้าน ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และจังหวัดยโสธรได้แจ้งให้นาย ล. หัวหน้าผู้จัดการ ทำห้วยน้ำจกท. ทราบเพื่อให้โอกาสเสนอคำคัดค้าน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของจังหวัดยโสธรดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนจังหวัดยโสธร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ขณะดำรงตำแหน่งรองอัยการจังหวัดยโสธรได้ทำห้วยน้ำจกท. ก่อสร้างบ้านพักส่วนตัวที่จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยตกลงค่าจ้างกันเป็นเงินจำนวน ๒,๑๕๐,๐๐๐ บาท ผู้รับจ้างได้ทำการก่อสร้างและรับเงินไปแล้วบางส่วน คงเหลือเงินค่าจ้างก่อสร้างงวดสุดท้ายจำนวน ๘๕๑,๐๐๐ บาท ซึ่งทั้งสองฝ่ายได้เถียงกันว่าอีกฝ่ายหนึ่งผิดสัญญา ผู้รับจ้างจึงมีหนังสือร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดยโสธรขอให้ดำเนินการ ให้ผู้อุทธรณ์จ่ายเงินค่าจ้างงวดสุดท้ายโดยผู้รับจ้างพร้อมที่จะเข้าทำงานให้เสร็จ จังหวัดยโสธรได้ส่งเรื่องให้สำนักงานอัยการจังหวัดยโสธรตรวจสอบข้อเท็จจริงและพิจารณาให้ความเป็นธรรมแก่ผู้รับจ้าง สำนักงานอัยการจังหวัดยโสธรส่งเรื่องต่อไปให้สำนักงานอัยการเขต ๓ ดำเนินการ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้นำเงินไปวางที่สำนักงานวางทรัพย์จำนวน ๗๕๑,๐๐๐ บาท โดยยอมรับว่ามีความผูกพันต้องชำระหนี้ให้ผู้รับจ้างเพียงจำนวนดังกล่าว หากผู้รับจ้างรับไปถือว่าเงินที่ค้างจำนวน ๘๕๑,๐๐๐ บาท ระบุไป ผู้รับจ้างได้รับเงินจำนวน ๗๕๑,๐๐๐ บาท ไปจากสำนักงานวางทรัพย์ โดยมีเงื่อนไขว่ายังติดใจให้ผู้อุทธรณ์ชำระหนี้ค่าจ้างก่อสร้างส่วนที่ค้างอีกจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานอัยการเขต ๓ ได้เรียกทั้งสองฝ่ายไปไกล่เกลี่ยโดยให้ผู้อุทธรณ์จ่ายเงินเพิ่มอีก ๕๐,๐๐๐ บาท ฝ่ายผู้รับจ้างยินยอมแต่ผู้อุทธรณ์ขอจ่ายเพียง ๓๐,๐๐๐ บาท ฝ่ายผู้รับจ้างจึงไม่ตกลงด้วยและขอไปฟ้องร้อง

ดำเนินคดีเอง สำนักงานอัยการเขต ๓ เห็นว่าเป็นกรณีโต้แย้งกันทางแพ่ง ประกอบกับผู้รับจ้างประสงค์ไปดำเนินคดีเรียกร้องกันเอง จึงให้ยุติเรื่อง

ในการพิจารณา คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเห็นว่า การที่จังหวัดยโสธรแจ้งแก่ผู้อุทธรณ์ว่า เรื่องดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของทางราชการที่อาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้อื่น การเปิดเผยจะต้องแจ้งให้ผู้ที่อาจได้รับผลกระทบทราบเพื่อให้โอกาสเสนอคำคัดค้าน ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และได้แจ้งให้นาย ล. หัวหน้าผู้จัดการทางหุ้นส่วนจำกัด ท. ทราบเพื่อให้โอกาสเสนอคำคัดค้านนั้น มิใช่คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร กรณีจึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ ตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ คณะกรรมการฯ ได้แนะนำผู้แทนจังหวัดยโสธรซึ่งได้เข้าชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการฯ ให้กลับไปพิจารณาและแจ้งแก่ผู้อุทธรณ์ว่าจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอหรือไม่

ต่อมาจังหวัดยโสธรมีหนังสือ ที่ ยส ๐๐๑๗/๑๖๑๑๔ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยอาจมีผลกระทบถึงประโยชน์ได้เสียโดยตรงหรือโดยอ้อมต่อนาย ล. หรืออาจทำให้นาย ล. เสียหายได้ อีกทั้งเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้ไม่ประสงค์จะให้ทางราชการนำไปเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๔๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องอยู่ในอำนาจที่จะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้ จึงรับเรื่องไว้พิจารณาต่อไปโดยไม่ต้องย้อนไปเริ่มกระบวนการพิจารณาใหม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า หนังสือร้องเรียนตามอุทธรณ์ เป็นการร้องเรียนให้ผู้ว่าราชการจังหวัดยโสธรดำเนินการให้ผู้อุทธรณ์ชำระเงินค่าจ้างก่อสร้างจำนวน ๘๕๑,๐๐๐ บาท อันเป็นเรื่องพิพาทกันในทางแพ่ง ทั้งผู้อุทธรณ์ทราบอยู่แล้วว่าผู้ร้องเรียนเป็นใครและร้องเรียนเรื่องอะไร การเปิดเผยหนังสือร้องเรียนดังกล่าวจึงไม่น่าจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลใด และไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่าผู้ร้องเรียนได้คัดค้านการเปิดเผยหรือไม่

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้จังหวัดยโสธรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร หัวหน้าคณะที่ ๔

นายเรวัต น้าเฉลิม นายดำรงค์ บุญยืน นางมัลลิกา คุณวัฒน์ กรรมการ

นายจ่านอง เฉลิมฉัตร กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED] และ [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงเรียนวัดคูสราง จังหวัดสมุทรปราการ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ที่ ๑ และผู้อุทธรณ์ที่ ๒ ซึ่งเป็นข้าราชการครูโรงเรียนวัดคูสราง อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนวัดคูสรางขอข้อมูลข่าวสารเพื่อนำไปคัดสำเนากรณีโรงเรียนวัดคูสรางมีคำสั่ง ที่ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง สืบเนื่องจากการร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการของผู้อุทธรณ์จำนวน ๖ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือร้องเรียน
๒. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๓. บัญชีลงเวลาปฏิบัติราชการ ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึง เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๘
๔. ใบลาของนาง ด. และนาย ผ. ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึง เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๘
๕. หลักเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานของราชการเพื่อพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน
๖. บันทึกการชี้แจงการพิจารณาผลการปฏิบัติงานราชการของผู้อุทธรณ์ที่ ๑ และผู้อุทธรณ์ที่ ๒

โรงเรียนวัดคูสรางและผู้อุทธรณ์ทำบันทึกลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ รับและส่งมอบข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ๓ และ ๕ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ๔ และ ๖ โรงเรียนวัดคูสรางมีหนังสือลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ทั้งสอง ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า

๑. กรณีหนังสือร้องเรียนโรงเรียนวัดคูสรางได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงว่ามีการร้องเรียนจริงหรือไม่ และร้องเรียนเรื่องใดบ้าง เมื่อสืบสวนข้อเท็จจริงแล้วคณะกรรมการได้สรุปประเด็นการร้องเรียนแจ้งเป็นประเด็นข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบ หนังสือร้องเรียนเดิมสรุปประเด็นไม่ได้ครอบคลุม และไม่เหมาะสมที่จะนำออกมาเปิดเผย
๒. ใบลาของผู้อุทธรณ์ที่ ๑ และผู้อุทธรณ์ที่ ๒ โรงเรียนได้สรุปให้ผู้อุทธรณ์ทั้งสองแล้ว สามารถใช้อ้างอิงได้
๓. บันทึกการชี้แจงการพิจารณาผลการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ไม่สามารถจะนำมาเปิดเผย และผู้อุทธรณ์ลงชื่อรับทราบในหนังสือฉบับนั้นแล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนวัดคูสร้าง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า มีผู้ส่งหนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ ถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทราการ เขต ๑ รายงานพฤติกรรมของข้าราชการครูโรงเรียนวัดคูสร้าง จำนวน ๒ คน คือ ผู้อุทธรณ์ที่ ๑ และผู้อุทธรณ์ที่ ๒ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทราการ เขต ๑ ได้ส่งสำเนาหนังสือแนบมายังโรงเรียนวัดคูสร้าง ต่อมาโรงเรียนวัดคูสร้าง มีคำสั่ง ที่ ๒๒/ ๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงในกรณีดังกล่าว ขณะผู้อุทธรณ์ ขอข้อมูลข่าวสารนั้นการสืบสวนยังอยู่ในระหว่างดำเนินการ แต่ระหว่างอุทธรณ์ปรากฏว่าการสืบสวนได้เสร็จสิ้นและโรงเรียน วัดคูสร้างได้มีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์แล้ว โดยให้ตัดเงินเดือน ผู้อุทธรณ์ที่ ๑ ร้อยละ ๕ และลดขั้นเงินเดือนผู้อุทธรณ์ที่ ๒ ๑ ขั้น อนึ่ง ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โรงเรียนวัดคูสร้างได้จัดส่งข้อมูลข่าวสาร ที่ปฏิเสธการเปิดเผยโดยมีหนังสือยืนยันปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามความเห็นเดิมและได้ยืนยันด้วยวาจาว่า หนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ ที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทราการ เขต ๑ ส่งให้โรงเรียนวัดคูสร้าง มีการปกปิดชื่อของผู้ร้องเรียน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งโรงเรียนวัดคูสร้าง ที่ ๒๒/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๘ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น และโรงเรียนวัดคูสร้างได้มีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์ทั้งสองแล้ว ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ก่อตั้งคณะกรรมการ สืบสวนข้อเท็จจริงและได้รับคำสั่งโทษยอมมีสิทธิขอข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ประโยชน์ในการอุทธรณ์อันเป็นการปกป้องรักษาสิทธิ ของตนได้ ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการตามอุทธรณ์ มีรายละเอียดเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ การมาปฏิบัติหน้าที่ ราชการและผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการของผู้อุทธรณ์ ไม่มีข้อความเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น การเปิดเผยจึงไม่กระทบประโยชน์ ได้เสียของบุคคลใด ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เว้นแต่หนังสือร้องเรียน ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ ที่มีถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทราการ เขต ๑ ซึ่งเป็นเหตุให้มีการแต่งตั้ง คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและลงโทษผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อผู้ร้องเรียน แต่เมื่อปรากฏตามคำยืนยัน ของโรงเรียนวัดคูสร้างว่า หนังสือที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทราการ เขต ๑ ส่งมาได้ปกปิดชื่อผู้ร้องเรียนในหนังสือ นั้นไว้แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่าสมควรปกปิดชื่อของผู้ร้องเรียนหรือไม่ หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้หนังสือฉบับที่มี ชื่อผู้ร้องเรียนก็ขอที่จะขอจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทราการ เขต ๑ ผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารนั้นโดยตรง

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีคำวินิจฉัยให้โรงเรียน วัดคูสร้างเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงชาติ หัวหน้าคณะที่ ๒

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย นางธิดา ศรีไพพรรณ กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยา ต้นสุวรรณนันทน์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง
เรื่องอุทธรณ์คำสั่งให้รื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ขอคัดสำเนาข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ หนังสือเรื่องอุทธรณ์คำสั่งให้รื้อถอนอาคาร หรือสิ่งปลูกสร้างใดๆ ของกระทรวงมหาดไทย

รายการที่ ๒ การสอบสวนข้อเท็จจริงของสำนักงานเขตจตุจักร

สำนักงานเขตจตุจักรมีหนังสือ ที่ กท ๖๕๐๓/๙๕๗๑ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทที่ไม่ต้องเปิดเผย เพราะเหตุมีถ้อยคำส่วนบุคคลที่จะต้องดำเนินการให้บรรลู่วัตถุประสงค์ทางกฎหมาย และบางประเด็นมีความคิดเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานรวมอยู่ด้วย ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วสรุปความได้ว่า นาง อ. ได้มีข้อพิพาทกับผู้อุทธรณ์ในเรื่องทางเข้าออกบ้านของผู้อุทธรณ์ว่าเป็นทางสาธารณประโยชน์หรือไม่ เพราะนาง ส. ได้แบ่งแยกที่ดินออกเป็นแปลงย่อยหลายสิบแปลง เพื่อจัดสรรขายแก่บุคคลทั่วไป และกันที่ดินไว้เป็นสาธารณูปโภคประเภทถนน เพื่อประโยชน์ในการใช้เป็นทางเข้าออกของผู้ซื้อที่ดินที่อยู่อาศัยอยู่ในโครงการ นาง อ. อ้างว่านาง ส. ได้ตกลงจดทะเบียนภาระจำยอมในทางพิพาทแก่ที่ดินของนาง อ. โดยให้นาง อ. ดูแลทางพิพาท ต่อมาเมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๗ นาง ส. ได้จดทะเบียนยกที่ดินซึ่งเป็นทางพิพาทให้เป็นทางสาธารณประโยชน์แก่กรุงเทพมหานคร ย่อมมีผลให้ทางพิพาทตกเป็นสาธารณะตามกฎหมายและประชาชนมีสิทธิใช้สอยร่วมกันได้ เมื่อผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนว่า นาง อ. ก่อสร้างรั้วเหล็กและรั้วกระเบื้องโครงเหล็กกีดขวางทางสาธารณประโยชน์ สำนักงานเขตจตุจักรจึงได้มีคำสั่งให้นาง อ. รื้อถอนรั้วเหล็กและรั้วกระเบื้องโครงเหล็กให้พ้นจากทางสาธารณประโยชน์ นาง อ. ได้อุทธรณ์คำสั่ง

ของสำนักงานเขตจตุจักรต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยผ่านผู้อำนวยการเขตจตุจักร สำนักงานเขตจตุจักร สำนักงานเขตจตุจักรได้สรุปข้อเท็จจริงเสนอผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครผ่านปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครนำเรื่องเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า เนื่องจาก นาง อ. ได้ฟ้องนาง ส. ต่อศาลแพ่งตามคดีหมายเลขดำที่ ๔๗๖๔/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ เพื่อขอให้เพิกถอนการโอนทางพิพาทให้เป็นทางสาธารณะประโยชน์ ซึ่งคดีอยู่ระหว่างพิจารณาของศาลแพ่งและประเด็นแห่งคดีนี้เป็นสาระสำคัญในข้อเท็จจริงที่นำมาประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์จึงให้รอฟังผลคดีดังกล่าวถึงที่สุดเสียก่อนศาลแพ่งได้มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๕๒๒๕/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๔๘ พิพากษายกฟ้องโจทก์ (นาง อ.) จึงถือว่าทางพิพาทอันเป็นทางสาธารณะ ต่อมาเมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ โจทก์ได้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลแพ่ง ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ได้รับสำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ หนังสือเรื่องอุทธรณ์คำสั่งให้รื้อถอนอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างใดๆ ของกระทรวงมหาดไทยจากสำนักงานเขตจตุจักรแล้ว ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ส่วนการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องอุทธรณ์คำสั่งให้รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างให้พ้นจากทางพิพาทอันเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน ผู้อุทธรณ์ยังมิได้รับสำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพราะสำนักงานเขตจตุจักรปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริการราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ผู้อุทธรณ์ได้รับจากสำนักงานเขตจตุจักรแล้ว จึงไม่มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัย ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ส่วนการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องอุทธรณ์คำสั่งให้รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างให้พ้นทางพิพาทอันเป็นทางสาธารณะประโยชน์ แม้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลแพ่งและประเด็นคดีเป็นสาระสำคัญในข้อเท็จจริงที่จะนำมาประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ จึงให้รอฟังผลคดีดังกล่าวถึงที่สุดเสียก่อน ศาลแพ่งได้มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๕๒๒๕/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๔๘ พิพากษายกฟ้องโจทก์ (นาง อ.) และโจทก์ก็ได้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลแพ่ง ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มิได้มีผลให้การสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องอุทธรณ์คำสั่งให้รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้และผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงที่จะนำข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ไปใช้ในการปกป้องรักษาประโยชน์ของตนเพื่อให้นาง อ. รื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง (รั้วเหล็กและรั้วกระเบื้องโครมเหล็ก) ให้พ้นทางสาธารณะประโยชน์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริการราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานครเปิดเผยสำนวนข้อเท็จจริงเรื่องอุทธรณ์คำสั่งให้รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างให้แก่ผู้อุทธรณ์พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ หัวหน้าคณะที่ ๑

นายชัชฎัย บุรุษพัฒน์ นายสมชาย หอมลออ นายมงคล ณ สงขลา กรรมการ

นางเน่งน้อย วิศวโยธิน กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลในสำนวนสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมประมง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการสอบสวนวินัย
ขอคัดสำเนาทะเบียนบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลในสำนวนสอบสวนวินัย

กรมประมงมีหนังสือ ที่ กษ ๐๕๐๐.๒/๒๓ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งปฏิเสธการเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า รายละเอียดคำให้การของพยานบุคคลไม่สามารถให้ได้ ทั้งนี้ เพื่อความปลอดภัย
ของพยานตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นหนังสือถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของกรมประมงเมื่อวันที่
๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนกรมประมง ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสาร
ที่เกี่ยวข้องแล้วสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จากกรณีเมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๖
เจ้าหน้าที่ศูนย์ป้องกันและปราบปรามประมงน้ำจืดประจำภาคเหนือตอนบน จังหวัดลำปาง ร่วมกับเจ้าหน้าที่สำนักงานประมง
จังหวัดพะเยาปฏิบัติหน้าที่ตรวจปราบปรามผู้กระทำความผิดพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๕๐ ตามลำน้ำอิงถึงบริเวณหมู่ ๔
บ้านฝางหมื่น ตำบลดอกคำใต้ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา พบมีผู้ใช้เครื่องมือยอคันช่อก้างกันลำน้ำอิง อันเป็นการกระทำ
การประมงที่ผิดกฎหมายและมีปลาบึก ขนาดน้ำหนักประมาณ ๒๘ กิโลกรัม ติดตาข่ายดังกล่าวจำนวน ๑ ตัว แต่ไม่พบผู้กระทำความผิด
เจ้าหน้าที่ได้นำของกลางยอคันช่อและปลาบึกไปเก็บรักษาไว้ที่สำนักงานประมง จังหวัดพะเยา พร้อมกับการเขียนรายงาน
การจับกุมของกลางเพียงยอคันช่อเสนอต่อประมงจังหวัดพะเยา ต่อมาประมาณเดือนตุลาคม ๒๕๕๘ หลังจากเกิดเหตุการณ์
๒ ปี มีผู้ร้องเรียนว่าปลาบึกของกลางเป็นของตน แต่เนื่องจากปลาบึกของกลางไม่มีแล้ว จึงไม่สามารถใช้เป็นพยานหลักฐาน
ดำเนินคดีอาญากับผู้กระทำความผิดได้ จากการร้องเรียนในครั้งนั้นกรมประมงได้มอบหมายให้ผู้ตรวจราชการกรมประมงไปตรวจ
สอบข้อเท็จจริงและมีการกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่า ขณะดำรงตำแหน่งประมงจังหวัดพะเยาไม่แนะนำให้เจ้าหน้าที่ผู้จับกุม
นำของกลางส่งพนักงานสอบสวน แต่ได้สั่งให้เจ้าหน้าที่มาปลาบึกของกลางฆ่าและแจกจ่ายหัวหน้าส่วนราชการประจำ
จังหวัดพะเยา เจ้าหน้าที่สำนักงานประมงจังหวัดพะเยา และนำมาปรุงเป็นอาหารเลี้ยงกันภายในสำนักงานประมงจังหวัดพะเยา

ทั้งกล่าวหาว่าผู้ถูธรณได้ให้การอันเป็นเท็จว่าได้ปล่อยปลาบึกไป และบังคับให้ผู้ได้บังคับบัญชาให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จต่อผู้ตรวจราชการกรมประมงด้วย อันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง กรมประมงจึงออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๘ กรมประมงได้ส่งหนังสือแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐาน (แบบ สว. ๓) ที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้แก่ผู้ถูธรณทราบ พร้อมทั้งแจ้งรายชื่อพยานบุคคลจำนวน ๑๘ คน โดยไม่ได้ระบุว่าพยานแต่ละคนได้ให้ถ้อยคำว่าอย่างไร และเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ ผู้ถูธรณได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและยื่นพยานเอกสารจำนวน ๗๓ แผ่นแก่คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเพื่อประกอบการพิจารณา ขณะนี้อยู่ระหว่างการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ผู้ถูธรณมีความประสงค์ที่จะขอคัดสำเนานับที่ถ้อยคำพยานบุคคลในสำนวนสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเพราะจากรายชื่อพยานบุคคลจำนวน ๑๘ คนนั้น พยานบางคนไม่อยู่ในเหตุการณ์ ไม่ทราบข้อเท็จจริง พยานบางคนเพี้ยเข้าปฏิบัติงานที่สำนักงานประมงจังหวัดพะเยาหลังเกิดเหตุการณ์แล้ว อีกทั้งบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐาน (แบบ สว. ๓) มีการกล่าวหาว่าผู้ถูธรณปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบอันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ดังนั้น ผู้ถูธรณจึงจำเป็นต้องการสำเนานับที่ถ้อยคำพยานบุคคลจำนวน ๑๘ คนเพื่อนำไปใช้ประกอบการแก้ไขข้อกล่าวหาเพิ่มเติม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า แม้อยู่ระหว่างการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง แต่เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงและพฤติกรรมของกรณีแล้วผู้ถูธรณจำเป็นต้องทราบคำให้การของพยานทั้ง ๑๘ คน เพื่อนำไปใช้ในการจัดทำคำชี้แจงโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เพิ่มเติมต่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงก่อนที่จะมีคำสั่งทางปกครอง ซึ่งอาจกระทบถึงสิทธิของผู้ถูธรณได้ เมื่อพิจารณาสำเนานับที่ถ้อยคำพยาน จำนวน ๑๘ คนแล้ว เห็นว่าเป็นการให้ถ้อยคำอันเป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อกล่าวหาผู้ถูธรณ กอปรกับไม่ปรากฏพฤติการณ์ว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานบุคคลแต่อย่างใด การเปิดเผยสำเนานับที่ถ้อยคำพยาน จำนวน ๑๘ คน ย่อมทำให้ผู้ถูธรณสามารถนำข้อเท็จจริงจากบันทึกถ้อยคำพยานไปใช้ประกอบการแก้ไขข้อกล่าวหาเพิ่มเติมได้ โดยกรมประมงอาจใช้ดุลพินิจปิดชื่อพยานในบันทึกถ้อยคำพยานได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมประมงเปิดเผยบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลจำนวน ๑๘ คน โดยอาจพิจารณาปิดรายชื่อพยานให้แก่ผู้ถูธรณพร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ หัวหน้าคณะที่ ๑

นายจัดภัย บุรุษพัฒน์ นายสมชาย หอมลออ นางเน่งน้อย วิศวโยธิน กรรมการ

นายมงคล ณ สงขลา กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED] และ [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานศาลยุติธรรม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมว่า ผู้อุทธรณ์เป็นโจทก์ในคดีที่ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ คดีหมายเลขดำที่ ๓๑๓๕/๒๕๕๑ และ ๗๓๗๑/๒๕๕๒ คดีหมายเลขแดงที่ ๖๒๗๘ - ๖๒๗๙/๒๕๕๗ มีความประสงค์ขอคัดสำเนาเอกสารในส่วนการพิจารณาของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม เรื่องที่นางสาว ง. จำเลยที่ ๑ และนาง ถ. จำเลยที่ ๒ ร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของนางสาว ก. ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลแพ่งกรุงเทพใต้ว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและสำนักงานศาลยุติธรรมมีคำสั่ง ที่ ๘๕๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน จำนวน ๕ รายการ ได้แก่

๑. หนังสือกล่าวหาของจำเลย
๒. บันทึกการให้ถ้อยคำของจำเลย
๓. บันทึกการให้ถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา
๔. บันทึกการให้ถ้อยคำของพยานในส่วนคดีทุกปาก
๕. คำวินิจฉัยตัดสินของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม (ถ้ามี)

เนื่องจากผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียในคดี และเป็นพยานหรืออาจเป็นผู้ถูกกล่าวหาในคดีดังกล่าว ซึ่งอาจทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย หรืออาจทำให้เสียภาพพจน์ หรือเสียรูปคดีแพ่งคดีหมายเลขดำที่ ๓๑๓๕/๒๕๕๑ และ ๗๓๗๑/๒๕๕๒ คดีหมายเลขแดงที่ ๖๒๗๘ - ๖๒๗๙/๒๕๕๗ และเสียรูปคดีอาญาคดีหมายเลขดำที่ ๙๘๙๗/๒๕๕๒ คดีหมายเลขแดงที่ ๖๑๕๐/๒๕๕๕ ผู้อุทธรณ์จึงขอคัดสำเนาเอกสารดังกล่าวเพื่อเป็นการป้องกันสิทธิของผู้อุทธรณ์ที่เป็นผู้เสียหาย

สำนักงานศาลยุติธรรมมีหนังสือลับ ที่ ศย ๐๐๓/๔๑๔๗๔ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และลับ ที่ ศย ๐๐๓/๔๑๔๗๕ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า สำนักงานศาลยุติธรรมพิจารณาแล้วอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดสำเนาคำให้การของผู้อุทธรณ์ซึ่งให้การไว้ต่อคณะกรรมการสอบสวน ส่วนข้อมูลอื่นนั้นเป็นความลับของทางราชการและไม้อาจเปิดเผยได้ นอกจากนี้การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มี

กฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๔) (๕) และ (๖) ประกอบกับสำนวนการสอบสวน พร้อมทั้งคำให้การของพยาน และคำวินิจฉัยของคณะกรรมการสอบสวนมิใช่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน ที่ผู้อุทธรณ์จะมีคำขอเป็นหนังสือได้ ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงไม่อนุญาตให้เปิดเผยและคัดสำเนา เอกสารสำนวนการสอบสวนดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่ง ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานศาลยุติธรรมดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว รับฟังข้อเท็จจริง ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นโจทก์ฟ้องนางสาว ง. และนาง ถ. เป็นจำเลยต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ในคดีมรดก คดีหมายเลขดำ ที่ ๓๑๓๕/๒๕๔๑ และ ๗๓๗๑/๒๕๔๒ คดีหมายเลขแดงที่ ๖๒๗๘ - ๖๒๗๙/๒๕๔๗ และผู้อุทธรณ์เป็นโจทก์ร่วมกับ พนักงานอัยการฟ้องนางสาว ง. และนาง ถ. เป็นจำเลยต่อศาลอาญกรุงเทพใต้ในความผิดฐานร่วมกันปลอมและใช้พินัยกรรม ปลอมฯ คดีหมายเลขดำที่ ๙๘๙๗/๒๕๔๒ คดีหมายเลขแดงที่ ๖๑๕๐/๒๕๔๕ ขณะนี้คดีแพ่งอยู่ระหว่างการพิจารณาของ ศาลอุทธรณ์ และคดีอาญาอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ นาย จ. ผู้รับมรดกความของจำเลยที่ ๑ และนาง ถ. จำเลยที่ ๒ ได้ร้องเรียนต่อสำนักงานศาลยุติธรรม กล่าวหาว่านางสาว ก. ผู้พิพากษา หัวหน้าคณะในศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ซึ่งเป็นผู้พิพากษาในคดีที่พิพาทว่ามีพฤติกรรมเรียกรับเงินจากคู่ความอันเป็นความผิด วินัยอย่างร้ายแรง สำนักงานศาลยุติธรรมได้มีคำสั่ง ที่ ๘๕๗/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ แต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนนางสาว ก. ในกรณีที่ถูกล่ามทา และการสอบสวนได้ดำเนินการเสร็จแล้ว ผลการสอบสวน รับฟังได้ว่า นางสาว ก. กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีที่ถูกล่ามทา และสำนักงานศาลยุติธรรมได้มีคำสั่งลงโทษปลดนางสาว ก. ออกจากราชการ แล้ว ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนเป็นผู้มีส่วนได้เสียในคดีจึงร้องขอข้อมูลข่าวสารทั้ง ๕ รายการดังกล่าวเพื่อป้องกันสิทธิของตน แต่สำนักงานศาลยุติธรรมอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดสำเนาเฉพาะคำให้การของผู้อุทธรณ์ซึ่งให้การไว้ต่อคณะกรรมการสอบสวน และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการอื่นๆ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะกรรมการฯ ได้ให้สำนักงาน ศาลยุติธรรมจัดทำคำชี้แจงเหตุผลการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติมเป็นลายลักษณ์อักษร และให้สอบถามบุคคล ผู้มีส่วนได้เสียที่มีใช้ฝ่ายของผู้อุทธรณ์ว่าจะคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์หรือไม่ ปรากฏว่าสำนักงาน ศาลยุติธรรมมีหนังสือ ลับ ที่ ศย ๐๐๓/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๔๙ ชี้แจงว่า ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ทั้งสองขอนั้น เป็นความลับของทางราชการไม่อาจเปิดเผยได้ ทั้งหากเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของพยาน นอกจากนี้ยังมีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งหากเปิดเผยแก่ผู้ยื่นอุทธรณ์ทั้งสองซึ่งไม่มีส่วนได้เสียและเกี่ยวข้อง โดยตรง ก็จะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้ให้ถ้อยคำและพยานโดยไม่สมควร และข้อมูลของผู้ยื่นอุทธรณ์ทั้งสอง ขอบเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีคำสั่งสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ ที่ ๗๖/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๑ เรื่อง ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คุ้มครองมิให้เปิดเผย และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้ไม่ประสงค์ให้ทางราชการเปิดเผยต่อบุคคลอื่น ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๔) (๕) และ (๖) ส่วนที่ผู้ยื่นอุทธรณ์ทั้งสองอ้างว่า มีเจตนาที่จะใช้สิทธิปกป้องคุ้มครองประโยชน์

ของตนภายใต้กระบวนการยุติธรรมทางศาลนั้น ปรากฏในคำร้องขอตรวจสอบและคัดถ่ายเอกสาร ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๘ ที่ยื่นต่อสำนักงานศาลยุติธรรมว่าผู้ยื่นอุทธรณ์ทั้งสองจะนำข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปใช้ในคดีหมายเลขแดงที่ ๖๒๗ - ๖๒๗๙/ ๒๕๔๗ ของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ และคดีหมายเลขแดงที่ ๖๑๕๐/๒๕๔๕ ของศาลอาญากรุงเทพใต้ เพื่อมิให้รูปคดีถูกมองไปใน ทางที่ไม่ดี ซึ่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นแห่งคดีแต่อย่างใด และหากข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเกี่ยวข้องกับ ในคดีผู้อุทธรณ์ทั้งสองก็สามารถใช้สิทธิทางศาลในการร้องขอให้ศาลมีคำสั่งเรียกพยานเอกสารจากสำนักงานศาลยุติธรรมได้ โดยตรงอยู่แล้ว เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนประกอบกันแล้ว การจะให้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ทั้งสองจึงมิใช่ประโยชน์อันสำคัญยิ่งกว่าการเก็บรักษาข้อมูลไว้ ซึ่งเป็นข้อยกเว้น ที่ต้องกระทำเท่าที่จำเป็นตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ส่วนบุคคลผู้มีส่วนได้เสียที่มีฝ่ายผู้อุทธรณ์มิได้แจ้งคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในกำหนดจำนวน ๒ ราย คือ นางสาว ก. ผู้ถูกกล่าวหา และนางสาว ณ. พยาน และมีผู้คัดค้านจำนวน ๒ ราย คือ นาย จ. ผู้ร้องเรียน และผู้รับมรดก ความของจำเลยที่ ๑ มีหนังสือคัดค้านตามหนังสือลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ และนาย ม. พยานและทนายความ ของจำเลยมีหนังสือคัดค้านตามหนังสือลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ซึ่งหนังสือคัดค้านของบุคคลทั้งสองมีข้อความ อย่างเดียวกันว่า นาย จ. และนาย ม. ขอคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องเรียนและการสอบสวนทางวินัย ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลแพ่งกรุงเทพใต้ตามหนังสือของผู้อุทธรณ์ดังนี้

๑. การที่ผู้อุทธรณ์ขอคัดสำเนาเอกสารสำนวนการสอบสวน พร้อมทั้งคำให้การของพยานและคำวินิจฉัยของ คณะกรรมการสอบสวนเกี่ยวกับกรณีสำนักงานศาลยุติธรรมได้มีคำสั่ง ที่ ๘๕๗/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ผู้คัดค้านได้คัดค้านว่าการขอคัดสำนวน การสอบสวนดังกล่าว ไม่ควรอนุญาตให้กระทำได้ เพราะเป็นข้อมูลที่เป็นความลับของทางราชการและไม่อาจเปิดเผยได้ ทั้งการเปิดเผยข้อมูลคำให้การพยานจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยต่อผู้คัดค้าน และผู้ที่ได้ให้การไว้ต่อ คณะกรรมการสอบสวน นอกจากนี้เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทาง ราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๔) (๕) และ (๖) ประกอบกับมิใช่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนที่จะมีค่าขอเป็นหนังสือได้ ตามมาตรา ๒๕ (ยกเว้นคำให้การ ของผู้อุทธรณ์ ซึ่งสำนักงานศาลยุติธรรมได้มีคำสั่งอนุญาตให้คัดสำเนาในส่วนของผู้อุทธรณ์แล้ว) ผู้คัดค้านจึงมีความประสงค์ ที่จะไม่ให้มีการเปิดเผยข้อมูลคำให้การของผู้คัดค้านต่อผู้อุทธรณ์

๒. นอกจากเหตุและผลตามข้อกฎหมายข้างต้น จากข้อความที่ปรากฏในหนังสือขอตรวจสอบและคัดสำเนาเอกสาร ของผู้อุทธรณ์ที่มีถึงสำนักงานศาลยุติธรรม ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๘ ได้ให้เหตุผลในหนังสือว่าอาจทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับ ความเสียหาย หรืออาจทำให้เสียภาพพจน์หรือรูปคดีแพ่งที่ศาลแพ่งกรุงเทพใต้และรูปคดีอาญาที่ศาลอาญากรุงเทพใต้ อาจถูกมองไปในทางที่ไม่ดีนั้น ผู้คัดค้านชี้แจงว่า ข้อเท็จจริงในการให้ปากคำเป็นพยานของผู้คัดค้านมิได้เป็นไปตาม ข้อกล่าวอ้างของผู้อุทธรณ์ โดยเป็นการให้ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับผู้ถูกร้องเรียน มิได้ก่อให้เกิดความเสียหาย หรือทำให้ เสียภาพพจน์หรือทำให้เสียรูปคดีแพ่งและคดีอาญา ในการพิจารณาคดีทั้งคดีแพ่งและคดีอาญา เป็นการพิจารณาโดยผู้พิพากษา ซึ่งจะต้องพิจารณาจากพยานบุคคลและพยานเอกสารในคดีเท่านั้น การร้องเรียนและการสอบสวนทางวินัยต่อผู้พิพากษา หัวหน้าคณะในศาลแพ่งกรุงเทพใต้ในคดีแพ่งนี้ ไม่มีข้อเท็จจริงหรือเอกสารที่จะทำให้การพิจารณาและพิพากษาในคดีแพ่ง และคดีอาญาต้องเปลี่ยนแปลงไปจากพยานหลักฐานที่มีอยู่แล้วในคดี อีกทั้งคดีแพ่งของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลได้มี

คำพิพากษาก่อนมีการสอบสวนทางวินัยในเรื่องนี้ จึงเป็นที่ปรากฏชัดเจนอยู่แล้วว่าข้ออ้างของผู้อุทธรณ์ไม่มีมูลความจริง กรณีไม่ควรได้รับการพิจารณาและวินิจฉัยจากคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

นอกจากนี้ผู้อุทธรณ์ได้ส่งเอกสารเพิ่มเติมประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ตามหนังสือลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๙ คือ เอกสารเกี่ยวกับคดีแพ่งและคดีอาญาที่พิพาทรวม ๑๐ รายการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยนางสาว ก. ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ซึ่งการสอบสวนได้ดำเนินการเสร็จสิ้นและสำนักงานศาลยุติธรรมมีคำสั่งให้ลงโทษปลดนางสาว ก. ออกจากราชการแล้ว ส่วนเหตุผลที่สำนักงานศาลยุติธรรมหยิบยกขึ้นมาปฏิเสธการให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์นั้น เป็นการให้เหตุผลตามคำสั่งทั่วไปของสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ ที่ ๗๖/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๑ โดยมีได้ใช้ดุลพินิจพิจารณาตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และสำนักงานศาลยุติธรรมแจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นแห่งคดีในคดีหมายเลขแดงที่ ๖๒๗๘ - ๖๒๗๙/๒๕๕๗ ของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ และคดีหมายเลขแดงที่ ๖๑๕๐/๒๕๕๕ ของศาลอาญากรุงเทพใต้แต่อย่างใด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่มีผลกระทบต่อคดีดังกล่าวและไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดอย่างไร อีกทั้งผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียและการเปิดเผยจะทำให้ผู้อุทธรณ์ได้เห็นว่า การดำเนินการสอบสวนทางวินัยเป็นไปด้วยความโปร่งใส บริสุทธิ์ และยุติธรรม การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อุทธรณ์และประโยชน์สาธารณะ คำปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานศาลยุติธรรมและคำคัดค้านของนาย จ. และนาย ม. จึงฟังไม่ขึ้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีมติให้สำนักงานศาลยุติธรรมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย หัวหน้าคณะที่ ๓

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ นายอิกหาญ โดมรงค์ดี นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์ กรรมการ

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการสอบสวนวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดลพบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดลพบุรี ขอคัดสำเนาข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย

รายการที่ ๒ คำให้การในสำนวนสอบสวนวินัย

รายการที่ ๓ ผลการสอบสวนวินัย

จังหวัดลพบุรีมีหนังสือ ที่ ลบ ๐๐๑๗.๑/๑๙๑๒๙ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ จัดส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยให้แก่ผู้อุทธรณ์ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยคำให้การในสำนวนสอบสวนวินัยและผลการสอบสวนวินัย โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากอยู่ระหว่างดำเนินการสอบสวนและการเปิดเผยจะทำให้กระทบสิทธิของบุคคลอื่นและจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๕ (๒)

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของจังหวัดลพบุรี

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนจังหวัดลพบุรี ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วสรุปความได้ว่า เมื่อประมาณเดือนมีนาคม ๒๕๕๖ ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนนาย ช. (กำนันตำบลเขาสามยอด อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี) กับพวกรวม ๓ คน เพื่อให้จังหวัดลพบุรีดำเนินการสอบสวนทางวินัยในเรื่องทุจริตการซ่อมแซมถนนลูกรังและวางท่อระบายน้ำในพื้นที่ตำบลเขาสามยอด อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ต่อมาจังหวัดลพบุรีได้มีคำสั่ง ที่ ๒๓๓๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน กรณีนาย ช. กับพวกรวม ๓ คน ต้องคำพิพากษาศาลจังหวัดลพบุรี คดีหมายเลขแดงที่ ๒๗๕๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ให้ลงโทษจำคุกนาย ช. มีกำหนด ๑ ปี ๔ เดือน ในความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต

การสอบสวนวินัยได้แจ้งข้อกล่าวหาและปากคำนาย ช. (ผู้ถูกกล่าวหา) ในฐานะกำนันตำบลเขาสามยอต อำเภอมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรีแล้ว แต่ยังมีได้สอบปากคำพยานคนอื่น เนื่องจากกรมการปกครอง ได้มีหนังสือแจ้งเวียน ให้ถือเป็นแนวทางปฏิบัติว่า ก่อนที่จะมีคำพิพากษาถึงที่สุด ให้ยุติการสอบสวนวินัยไว้ชั่วคราวก่อน เมื่อมีคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วจึงจะดำเนินการสอบสวนวินัยต่อไป คณะกรรมการสอบสวนวินัยจึงได้ชะลอการสอบสวนวินัยไว้และเหตุผลที่มีคำสั่งให้นาย ช. (ผู้ถูกกล่าวหา) พักราชการ แม้ว่าจะมีคำพิพากษาศาลจังหวัดลพบุรีลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหาแล้วก็ตามเพราะพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๖๑ ทวิ วรรคสี่ กำหนดว่ากรณีกำนันถูกฟ้องในคดีอาญา ถ้านายอำเภอเห็นว่าคงให้อยู่ในตำแหน่งจะเป็นการเสียหายแก่ราชการจะสั่งให้พักหน้าที่ก็ได้ ซึ่งกรณีนี้นายอำเภอเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ช่วยปฏิบัติราชการเป็นอย่างดี จึงควรให้ผู้ถูกกล่าวหาปฏิบัติหน้าที่กำนันต่อไปจนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุด ผู้อุทธรณ์ชี้แจงเพิ่มเติมว่า หลังจากร้องเรียนแล้วผู้ร่วมร้องเรียนได้ถูกยิงเสียชีวิต ซึ่งถือเป็นการคุกคามผู้อุทธรณ์ แทนที่จะเป็นการคุกคามนาย ช. (ผู้ถูกกล่าวหา)

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย จังหวัดลพบุรี ได้จัดส่งให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้วจึงไม่มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัย ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คำให้การในสำนวนสอบสวนวินัย แม้ขณะนี้ อยู่ระหว่างการสอบสวนวินัย แต่เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าศาลจังหวัดลพบุรีได้มีคำสั่งโทษจำคุก นาย ช. ในความผิดฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ดังนั้น คณะกรรมการฯ พิจารณากลับเห็นว่า กรณีนี้สามารถเปิดเผยสำนวนการสอบสวนวินัยได้โดยไม่ต้องรอให้การสอบสวนวินัยแล้วเสร็จ ประกอบกับไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผย คำให้การในสำนวนการสอบสวนวินัยจะทำให้การสอบสวนวินัยเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงหรือพฤติกรรมการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารกลับแสดงถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐและกระบวนการสอบสวนวินัยของจังหวัดลพบุรี อีกทั้งเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการตรวจสอบการทุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คำให้การในสำนวนวินัยจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ผลการสอบสวนวินัย เนื่องจากขณะนี้การสอบสวนยังไม่แล้วเสร็จจึงยังไม่มีผลการสอบสวนวินัย ดังนั้น จึงไม่มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้จังหวัดลพบุรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คำให้การในสำนวนสอบสวนวินัยให้แก่ผู้อุทธรณ์พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ หัวหน้าคณะที่ ๑

นายจัตกัย บุรุษพัฒน์ นายมงคล ณ สงขลา นางเน่งน้อย วิศวโยธิน กรรมการ

นายสมชาย หอมลออ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อผู้ร้องเรียน
และบันทึกคำให้การในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานมัย กรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานมัย ขอคัดสำเนา
ข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ หนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ร้องเรียนการบริหารงานของนาย ป.

รายการที่ ๒ รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่ง สำนักงานมัย
ที่ ๗๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๘

สำนักงานมัยมีหนังสือ ที่ กท ๐๗๑๐/ล ๐๗ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์อนุญาตให้คัดสำเนา
ข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยปกปิดรายชื่อผู้ร้องเรียนและพยานเพื่อประโยชน์ในการรักษาวินัยและเป็นการคุ้มครอง
ข้าราชการและลูกจ้างที่มีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่ง
ของสำนักงานมัย กรุงเทพมหานคร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงผู้แทนสำนักงานมัยกรุงเทพมหานคร ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์
และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วสรุปความได้ว่า ข้าราชการและลูกจ้างกองส่งเสริมสาธารณสุข สำนักงานมัย กรุงเทพมหานคร
จำนวน ๑๘ คน มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงรองปลัดกรุงเทพมหานคร (นาย ต.) ร้องเรียนการบริหารงาน
ของนาย ป. (ผู้อุทธรณ์) ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข ๘ ผู้อำนวยการกองส่งเสริมสาธารณสุข สำนักงานมัย
กรุงเทพมหานคร เนื่องจากไม่มีความเหมาะสม ขาดภาวะผู้นำ ขาดความเป็นธรรมในการบริหารงานและไม่สามารถ
ในการบริหารงานให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ต่อมาสำนักงานมัยมีคำสั่ง ที่ ๗๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๘
แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนดังกล่าว โดยระหว่างการสอบสวนข้อเท็จจริง ผู้อำนวยการสำนักงานมัย
กรุงเทพมหานคร ได้มีคำสั่งโยกย้ายผู้อุทธรณ์ไปช่วยราชการที่สำนักงานมัย กรุงเทพมหานคร ผลการสอบสวนข้อเท็จจริง
ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ไม่มีความผิดทางวินัยในเรื่องที่ถูกร้องเรียน แต่เป็นเพียงการบริหารงานที่เข้มงวดเกินไป

สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ไม่เปิดเผยรายชื่อผู้ร้องเรียนในหนังสือและรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริง ของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง เพราะผู้ร้องเรียนจำนวน ๑๖ คน แจ้งต่อสำนักอนามัยว่าไม่ประสงค์ให้เปิดเผยรายชื่อ ผู้ร้องเรียนแก่ผู้อุทธรณ์และหากผู้อุทธรณ์ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ร้องเรียน เมื่อผู้อุทธรณ์ ได้กลับมาเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ร้อง เรียนอาจมีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ในการปฏิบัติงานและการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนได้ แต่มีผู้ร้องเรียน ๒ คน ยินยอมให้สำนักอนามัยเปิดเผยรายชื่อได้ อนึ่ง ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงหรือพฤติกรรมว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตราย ต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ร้องเรียนทั้ง ๑๔ คน

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง รวมถึงบันทึกคำให้การของผู้ร้องเรียนทั้ง ๑๔ คน และพยานในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ยังไม่เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัย ๒ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ รายชื่อผู้ร้องเรียนในหนังสือลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๘ เรื่อง ร้องเรียนการบริหารงานของนาย ป. เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ร้องเรียนจำนวน ๑๖ คน ได้แจ้งต่อสำนักอนามัยว่า ไม่ประสงค์ให้เปิดเผยรายชื่อผู้ร้องเรียนแก่ผู้อุทธรณ์ และหากผู้อุทธรณ์ได้ทราบว่า ผู้ใดเป็นผู้ร้องเรียน เมื่อผู้อุทธรณ์ ได้กลับมาเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ร้องเรียนอาจมีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ในการปฏิบัติงานและการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน รวมทั้งการให้ทุนให้โทษในตำแหน่งหน้าที่ของผู้ร้องเรียนได้ จึงไม่ควรเปิดเผยรายชื่อผู้ร้องเรียนจำนวน ๑๖ คน แต่ผู้ร้องเรียน ๒ คนยินยอมให้สำนักอนามัยเปิดเผยรายชื่อได้ จึงสามารถเปิดเผยรายชื่อผู้ร้องเรียน ๒ คนดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ประเด็นที่ ๒ บันทึกคำให้การของผู้ร้องเรียนทั้ง ๑๔ คน และพยานในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงเป็น ข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ บันทึกคำให้การของผู้ร้องเรียนทั้ง ๑๔ คน และพยานในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง เป็นการให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนและเมื่อการสอบสวนข้อเท็จจริงยุติแล้ว การเปิดเผยบันทึกคำให้การของ ผู้ร้องเรียนทั้ง ๑๔ คน และพยาน ย่อมไม่ทำการสอบสวนวินัยเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ประกอบกับไม่ปรากฏข้อเท็จจริงหรือพฤติกรรมว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัย ของผู้ร้องเรียนหรือพยาน ดังนั้น บันทึกคำให้การของผู้ร้องเรียน ทั้ง ๑๔ คน และพยานในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง จึงสามารถเปิดเผยได้ แต่สำนักอนามัยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อผู้ร้องเรียนและพยานหรือข้อความอื่นใดอันบ่งบอก ให้รู้ถึงตัวผู้ร้องเรียนหรือพยานได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร เปิดเผยรายชื่อผู้ร้องเรียน ๒ คน และบันทึกคำให้การของผู้ร้องเรียน ทั้ง ๑๔ คน และพยานในสำนวน การสอบสวนข้อเท็จจริงแก่ผู้อุทธรณ์พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องโดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อผู้ร้องเรียนและพยาน หรือข้อความอื่นใดอันจะบ่งบอกให้รู้ถึงตัวผู้ร้องเรียนและพยาน

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ หัวหน้าคณะที่ ๑

นายจตุภัฏ บุษพัฒน์ นายมงคล ณ สงขลา นางเน่งน้อย วิศวโยธิน กรรมการ

นายสมชาย หอมลออ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลวังชัย อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ทั้ง ๕ ราย เป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลวังชัยมีหนังสือลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลวังชัยว่า ผู้อุทธรณ์ในฐานะสมาชิกสภาเทศบาลตำบลวังชัย มีหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินงานของคณะผู้บริหารและการใช้จ่ายเงินตามงบประมาณปี ๒๕๕๘ และงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมปี ๒๕๕๘ เพื่อให้เทศบาลตำบลวังชัยปฏิบัติงานรักษาผลประโยชน์ของทางราชการบรรลุเป้าหมาย เกิดประโยชน์สูงสุดกับประชาชนในเขตเทศบาล จึงขออนุญาตตรวจและขอสำเนาเอกสารการจัดซื้อจัดจ้างโครงการต่างๆ ของเทศบาลที่กำลังดำเนินการและโครงการที่ดำเนินการแล้วเสร็จ รวม ๕๒ รายการ ดังนี้

๑. จัดซื้อเครื่องดูดฝุ่น ๑ เครื่อง	ตามเทศบัญญัติหน้า ๕
๒. เครื่องปรับอากาศ ๑๒,๐๐๐ BTU	ตามเทศบัญญัติหน้า ๕๘
๓. พัดลมใหญ่ ๔ เครื่อง	ตามเทศบัญญัติหน้า ๕๘
๔. ชุดรับแขก ๑ ชุด	ตามเทศบัญญัติหน้า ๕๘
๕. โทรทัศน์ ๒๙ นิ้ว ๑ เครื่อง	ตามเทศบัญญัติหน้า ๕๘
๖. โปรเจคเตอร์ ๑ ชุด	ตามเทศบัญญัติหน้า ๕๙ และ ๖๐
๗. เครื่องเสียงภาคสนาม ๑ ชุด	ตามเทศบัญญัติหน้า ๖๐
๘. เครื่องเสียงในห้องประชุม ๑ ชุด	ตามเทศบัญญัติหน้า ๖๐
๙. ซื้อเครื่องปรับอากาศ ๓๖,๐๐๐ BTU ๑ ชุด	รายจ่ายเพิ่มเติมหน้า ๑๖
๑๐. ซื้อเครื่องปรับอากาศ ๑๖,๐๐๐ BTU ๑ ชุด	รายจ่ายเพิ่มเติมหน้า ๑๖
๑๑. โต๊ะทำงาน ๗ - ๙ ๑ ตัว	รายจ่ายเพิ่มเติมหน้า ๑๖
๑๒. เก้าอี้ ๗ - ๙ ๒ ตัว	รายจ่ายเพิ่มเติมหน้า ๑๗
๑๓. ตู้เอกสาร ๔ ลั่นชัก ๑ ตัว	รายจ่ายเพิ่มเติมหน้า ๑๗
๑๔. โต๊ะคอมพิวเตอร์ ๒ ชุด/เก้าอี้ ๒ ตัว	รายจ่ายเพิ่มเติมหน้า ๑๗
๑๕. คอมพิวเตอร์ชนิดพกพา	รายจ่ายเพิ่มเติมหน้า ๑๘

๑๖. คอมพิวเตอร์ ๒๕๖/๘๐ GB/๓ GD
๑๗. เครื่องปริ้นเตอร์เลเซอร์ ๒ เครื่อง
๑๘. เครื่องปรับอากาศ ๑๖,๐๐๐ BTU ๑ เครื่อง
๑๙. โต๊ะทำงาน ๑ - ๒ ๒ ตัว
๒๐. โต๊ะทำงาน ๓ - ๖ ๑ ตัว
๒๑. เก้าอี้ ๓ - ๖ ๑ ตัว
๒๒. โต๊ะทำงาน ๓ - ๖ ๒ ตัว
๒๓. เก้าอี้ ๓ - ๖ ๒ ตัว
๒๔. วัสดุไฟฟ้า ๑๑ ชุมชน
๒๕. เครื่องตัดหญ้า ๕ เครื่อง
๒๖. คอมพิวเตอร์ ๒๕๖/๘๐ GB/๓ GD ๑ ชุด
๒๗. เลเซอร์ปริ้นเตอร์ ๑ เครื่อง
๒๘. เครื่องสำรองไฟ UPS ๑ เครื่อง
๒๙. โต๊ะวางคอมพิวเตอร์พร้อมเก้าอี้ ๑ ชุด
๓๐. โต๊ะทำงาน ๓ - ๖ ๒ ตัว
๓๑. เก้าอี้ ๓ - ๖ ๒ ตัว
๓๒. ตู้เอกสาร ๒ บาน ๑ หลัง
๓๓. เครื่องพ่นหมอกควัน ๒ เครื่อง
๓๔. เครื่องลอกเลน ๑ เครื่อง
๓๕. ตาชั่งกลาง ๑ อัน
๓๖. โต๊ะทำงาน ๑ - ๒ ๓ ตัว
๓๗. เก้าอี้ ๑ - ๒ ๓ ตัว
๓๘. พัดลมใหญ่ ๔ ตัว
๓๙. เก้าอี้พลาสติก ๑๕๐ ตัว
๔๐. เก้าอี้บุนวม ๕๐ ตัว
๔๑. เครื่องตบดิน ๑ เครื่อง
๔๒. เครื่องสกัดคอนกรีต ๑ เครื่อง
๔๓. เทปเหล็ก ๕๐ เมตร ๑ ม้วน
๔๔. รถเข็นปูน ๒ ล้อ ๒ คัน
๔๕. คีมตัดเหล็ก ๑ ตัว
๔๖. ส่วนไฟฟ้า ๑ ตัว
๔๗. โครงการติดตั้งเสาไฟฟ้ารอบสระ

งบประมาณ ๖๑๙,๐๐๐ บาท

รายจ่ายเพิ่มเติมหน้า ๑๘

รายจ่ายเพิ่มเติมหน้า ๑๘

รายจ่ายเพิ่มเติมหน้า ๑๙

รายจ่ายเพิ่มเติมหน้า ๑๙

รายจ่ายเพิ่มเติมหน้า ๑๙

รายจ่ายเพิ่มเติมหน้า ๑๙

รายจ่ายเพิ่มเติมหน้า ๒๐

รายจ่ายเพิ่มเติมหน้า ๒๐

รายจ่ายเพิ่มเติมหน้า ๒๑

รายจ่ายเพิ่มเติมหน้า ๒๑

รายจ่ายเพิ่มเติมหน้า ๒๑

รายจ่ายเพิ่มเติมหน้า ๒๒

รายจ่ายเพิ่มเติมหน้า ๒๒

รายจ่ายเพิ่มเติมหน้า ๒๒

รายจ่ายเพิ่มเติมหน้า ๒๒

รายจ่ายเพิ่มเติมหน้า ๒๒

รายจ่ายเพิ่มเติมหน้า ๒๒

รายจ่ายเพิ่มเติมหน้า ๒๒

รายจ่ายเพิ่มเติมหน้า ๒๒

รายจ่ายเพิ่มเติมหน้า ๒๒

รายจ่ายเพิ่มเติมหน้า ๒๗

รายจ่ายเพิ่มเติมหน้า ๒๘

รายจ่ายเพิ่มเติมหน้า ๒๘

รายจ่ายเพิ่มเติมหน้า ๒๘

รายจ่ายเพิ่มเติมหน้า ๒๘

รายจ่ายเพิ่มเติมหน้า ๒๘

รายจ่ายเพิ่มเติมหน้า ๒๘

รายจ่ายเพิ่มเติมหน้า ๒๘

รายจ่ายเพิ่มเติมหน้า ๒๘

รายจ่ายเพิ่มเติมหน้า ๒๘

รายจ่ายเพิ่มเติมหน้า ๒๘

รายจ่ายเพิ่มเติมหน้า ๒๑

๔๘. โครงการก่อสร้างลานคอนกรีตหน้าดับเพลิง

รายจ่ายเพิ่มเติมหน้า ๒๑

งบประมาณ ๒๕๗,๐๐๐ บาท

๔๙. โครงการกำจัดขยะและป้องกันไข้เลือดออก

งบประมาณ ๖๐,๐๐๐ บาท

๕๐. โครงการจัดทำป้ายถนน “ยินดีต้อนรับ”

งบประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ บาท

๕๑. โครงการก่อสร้างขยายผิวจราจรและวางท่อ ถนนแก้วพรรณา

งบประมาณ ๒,๓๓๖,๐๐๐ บาท

๕๒. โครงการวางท่อระบายน้ำ คสล.พร้อมบ่อพัก ถนนซอยโรงสี

งบประมาณ ๑,๒๘๙,๐๐๐ บาท

เทศบาลตำบลวังชัยมีหนังสือ ที่ ขก ๖๓๐๑/๑๔๐ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า เอกสารที่ผู้อุทธรณ์ขอเข้าตรวจสอบเป็นเอกสารการเงินที่มีความสำคัญและเป็นความลับของทางราชการ ซึ่งการตรวจสอบจะมีหน่วยงานที่มีหน้าที่ตรวจสอบโดยตรงอยู่แล้ว และได้เข้าทำการตรวจสอบอยู่เป็นประจำทุกปี จึงไม่สามารถให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบได้เนื่องจากจะเป็นการตรวจสอบซ้ำซ้อนกับหน่วยงานดังกล่าว ทั้งนี้ เทศบาลตำบลวังชัยได้เคยจัดส่งเอกสารรายงานผลการจัดทำสรุปผลการพิจารณาจัดซื้อจัดจ้างตามที่ผู้อุทธรณ์ได้เคยขอมาแล้ว ตามหนังสือ ที่ ขก ๖๓๐๒/๑๒๐๒ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ หากผู้อุทธรณ์มีความข้องใจในประเด็นใดตามที่ปรากฏในเอกสารดังกล่าว และเห็นว่าเทศบาลดำเนินการโดยไม่สุจริต หรือไม่โปร่งใส ขอให้ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนไปที่หน่วยงานที่มีหน้าที่ตรวจสอบโดยตรงต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลวังชัยดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลวังชัย คำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า การขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นการขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานภายในหน่วยงานของรัฐ การเปิดเผยจึงเป็นการแสดงถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลวังชัย ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการตรวจสอบการดำเนินงานของเทศบาลตำบลวังชัย จึงมีความจำเป็นต้องทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว นอกจากนี้ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐ อันเป็น เอกสารที่เทศบาลตำบลวังชัยต้องจัดให้ประชาชนเข้าตรวจสอบตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐเป็นข้อมูลข่าวสารที่จัดไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้ ตามมาตรา ๙ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ อยู่แล้วด้วย ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาล
ตำบลวังชัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ หัวหน้าคณะที่ ๑

นายมงคล ณ สงขลา นายจัตถกัญ บุรุษพัฒน์ นายสมชาย หอมลออ กรรมการ

นางเน่งน้อย วิศวโยธิน กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน และภาษีบำรุงท้องที่

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพญาไท

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการเขตพญาไทว่า ตามที่ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ร้องเรียนต่อผู้อำนวยการเขตพญาไทเรื่องขอเชิญเจ้าหน้าที่เขตพญาไทไปสำรวจที่ดินว่างเปล่าและบ้านว่างเปล่า ๒ หลังในซอยพหลโยธิน ๒ ฯลฯ นั้น ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ขอเอกสารเกี่ยวกับการประเมินและจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน และภาษีบำรุงท้องที่ตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ เป็นต้นมาของบริษัท ด. จำกัด (เลขที่ ๖๐/๑ ซอยพหลโยธิน ๘) ฟีน้องตระกูล ท. เจ้าของที่ดิน ๔ แปลงและบ้านเลขที่ ๑๘๐ และ ๑๘๔ ริมทางเกาะจายอม (ซอยกาญจนาคม) สุดซอยพหลโยธิน ๒ (นาย ส. นาง ศ. นาย ว. และ ฯลฯ) และเจ้าของทางเกาะจายอม (ซอยกาญจนาคม) สุดซอยพหลโยธิน ๒ จำนวน ๓ ราย (นาง ท. นางสาว ป. และนาง ม.) เพื่อความโปร่งใส

สำนักงานเขตพญาไทมีหนังสือ ที่ กท ๔๗๐๕/๘๗๓ ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า เอกสารหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจะกระทำได้แต่เพียงตามคำสั่งศาลและจะต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของที่ดินหรือโรงเรือนดังกล่าวทั้งหมดอีกทางหนึ่ง ซึ่งถ้าดำเนินการนอกเหนือจากที่ระบุข้างต้นหากมีการฟ้องร้องเกิดขึ้นจะมีผลทำให้เกิดความผิดหรือความเสียหายต่อสำนักงานเขตพญาไท และกรุงเทพมหานครได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพญาไทดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักงานเขตพญาไท และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว รับฟังข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์พักอาศัยอยู่ที่บ้านเลขที่ ๔ ซอยพหลโยธิน ๘ (ซอยสายลม ๑) ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนในเขตพญาไท กรุงเทพฯ ได้ร้องเรียนต่อสำนักงานเขตพญาไท กรณีนาง ศ. เจ้าของที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๗๐๒๐ และนาย ส. เจ้าของที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๗๐๒๑ เลขที่ ๑๗๐๒๒ และเลขที่ ๑๗๐๒๓ ซึ่งอยู่ติดกับบ้านที่ผู้อุทธรณ์พักอาศัยได้ปลูกสร้างบ้านพักอาศัยบนที่ดินดังกล่าว คือ บ้านเลขที่ ๑๘๐ และบ้านเลขที่ ๑๘๔ และให้บุคคลภายนอกเช่าพักอาศัยนาง ศ. และนาย ส. ได้ปล่อยปละละเลยให้ผู้เช่าต่อเติมบ้านพัก และชุดทางระบายน้ำขัดแนวกำแพงทำให้กำแพงบ้านที่ผู้อุทธรณ์อาศัยเอียงชำรุดเสียหาย นอกจากนี้ นาง ศ. และนาย ส. ได้ร่วมกับนาง ท. นางสาว ป. และนาง ม. เจ้าของที่ดิน

สุดซอยพหลโยธิน ๒ ซึ่งอยู่ติดกับที่ดินซึ่งบ้านที่ผู้อุทธรณ์พักอาศัยตั้งอยู่ และติดกับที่ดินนาง ศ. และนาย ส. ดังกล่าว ก่อสร้างทางภาระจำยอมต่อจากซอยพหลโยธิน ๒ ไปจนถึงที่ดินของบริษัท ด. จำกัด และบริษัท ด. จำกัด ได้ก่อสร้างทางในที่ดินของบริษัทฯ เพื่อเชื่อมต่อทางภาระจำยอมดังกล่าวเป็นทางลัดออกสู่ซอยพหลโยธิน ๘ นาง ศ. นาย ส. นาง ท. นางสาว ป. นาง ม. และบริษัท ด. จำกัด ได้ใช้ประโยชน์จากทางภาระจำยอมและทางลัดดังกล่าวโดยการเก็บค่าผ่านทางจากผู้ใช้งาน และให้ผู้ที่มาติดต่อกับบริษัทฯ นำรถผ่านทางภาระจำยอมเข้าไปจอดที่ลานจอดรถของบริษัทฯ ที่อยู่ด้านในทางภาระจำยอม ทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเดือดร้อนเนื่องจากมีผู้ใช้งานเข้าออกทางภาระจำยอมและทางลัดดังกล่าวเป็นจำนวนมาก และการสร้างทางดังกล่าวทำให้กำแพงบ้านที่ผู้อุทธรณ์พักอาศัยชำรุดเสียหาย ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้รับมอบอำนาจจากเจ้าของบ้านที่ผู้อุทธรณ์อาศัยให้ดำเนินคดีกับเจ้าของที่ดินที่เกี่ยวข้องทำให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของบ้านที่ผู้อุทธรณ์พักอาศัยแล้ว ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอเพื่อตรวจสอบความโปร่งใสในการทำงานของสำนักงานเขตพญาไทว่าได้จัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน และภาษีบำรุงท้องที่แก่เจ้าของที่ดินดังกล่าวถูกต้อง ครบถ้วนแล้วหรือไม่ แต่สำนักงานเขตพญาไทไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอให้แก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานเขตพญาไทดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนสำนักงานเขตพญาไท ซึ่งแจ้งสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานเขตพญาไทขอสำเนาเอกสารการจัดเก็บภาษีย้อนหลัง (ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน) ของบริษัท ด. จำกัด นาย ส. นาง ศ. และ นาย ว. เจ้าของทางภาระจำยอม ได้แก่ นาง ท. นางสาว ป. และนาง ม. ซึ่งสำนักงานเขตพญาไทไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้ สำนักงานเขตพญาไทเปิดเผยได้แต่เพียงว่า บุคคลใดเสียภาษีหรือไม่เท่านั้น แต่ไม่สามารถให้ทราบว่าบุคคลดังกล่าวมีทรัพย์สินอะไรบ้าง เนื่องจากการเปิดเผยเอกสารตามคำขอจะกระทำได้แต่เพียงคำสั่งศาล และเจ้าของที่ดินหรือโรงเรือนดังกล่าวไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร นอกจากนี้การเปิดเผยก็เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้ สำนักงานเขตพญาไทมีหนังสือที่ กท ๔๗๐๕/๑๕๘๗ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ แจ้งว่า เจ้าของที่ดินบางรายคือ นาย ส. และนาย ว. ได้มีหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้คัดค้าน และหนังสือ ที่ กท ๔๗๐๕/๑๗๐๔ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๙ แจ้งว่าบริษัท ด. จำกัด ได้ให้ตัวแทนโทรศัพท์แจ้งเมื่อปลายเดือนตุลาคม ๒๕๕๘ ไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูล

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน และภาษีบำรุงท้องที่ของเจ้าของที่ดินและบ้านเลขที่ ๑๘๐ และเลขที่ ๑๘๔ ในซอยพหลโยธิน ๒ ที่ให้ผู้อื่นเช่าพักอาศัย และเจ้าของที่ดินในซอยพหลโยธิน ๒ ที่ก่อสร้างทางภาระจำยอมและทางลัดในบริเวณดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ซึ่งพักอาศัยในที่ดินที่ติดต่อกันได้รับผลกระทบเสียหายจากการใช้ที่ดินของบุคคลดังกล่าวทำให้กำแพงบ้านที่ผู้อุทธรณ์พักอาศัยชำรุดเสียหาย จึงเป็นเหตุให้ผู้อุทธรณ์สงสัยว่าเจ้าของที่ดินดังกล่าวได้เสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน และภาษีบำรุงท้องที่หรือไม่ และปรากฏขณะเดียวกันว่า สำนักงานเขตพญาไทได้เรียกเก็บภาษีจากบุคคลดังกล่าวหลังจากผู้อุทธรณ์ร้องเรียนแล้ว ทำให้มีข้อสงสัยว่าการจัดเก็บภาษีถูกต้องหรือไม่ ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานเขตพญาไท โดยมีได้ตรวจสอบว่าเจ้าของที่ดินมีทรัพย์สินอะไรบ้าง แต่เป็นการตรวจสอบว่าการประเมินภาษีถูกต้องหรือไม่ ดังนั้นเมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องแล้ว

เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบได้โดยมิต้องถ่ายสำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ เพราะจะกระทบประโยชน์ได้เสียของบุคคลที่เกี่ยวข้องดังกล่าวเกินสมควร

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้สำนักงานเขตพญาไทอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบข้อมูลการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน และภาษีบำรุงท้องที่ตาม que ผู้อุทธรณ์ร้องขอ โดยมิต้องให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย หัวหน้าคณะที่ ๓

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ นายธรรมรักษ์ การพิชัย นายอิทธิพล โตมรศักดิ์ กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของทางราชการ

วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยมหิดล

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตข้าราชการมหาวิทยาลัยมหิดลมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงมหาวิทยาลัยมหิดลขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการร้องเรียนของนาย ส. และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

มหาวิทยาลัยมหิดลมีหนังสือที่ ศธ ๐๕๑๗/๑๑๔๘๒ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอไม่อาจเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร. ๑๐๑๑/ว.๒๖ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๗

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมหาวิทยาลัยมหิดลที่ไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนมหาวิทยาลัยมหิดล และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว รับฟังข้อเท็จจริง ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับมอบอำนาจจากนางสาว ก. ให้มีหนังสือถึงสำนักงานเขตพญาไท จำนวน ๓ ฉบับ ได้แก่ หนังสือลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๔ วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ และวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๔ ร้องเรียนนาย ส. เจ้าของบ้านเลขที่ ๑๘๐ และเลขที่ ๑๘๕ ซอยพหลโยธิน ๒ (กาญจนาคม) แขวงสามเสนใน เขตพญาไทว่า นาย ส. ได้นำบ้านทั้ง ๒ หลัง ดังกล่าวไปให้เช่าและได้มีการต่อเติมบ้านทั้งสองหลัง เป็นเหตุให้กำแพงบ้านของผู้ร้องขอได้รับความเสียหาย ต่อมานาย ส. ได้มีหนังสือร้องเรียน ๒ ฉบับ ได้แก่ หนังสือลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงคณบดีคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และหนังสือลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดลว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือร้องเรียนถึงสำนักงานเขตพญาไทดังกล่าวโดยใช้กระดาดโต้ตอบที่มีตราสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยมหิดลถือว่าการใช้เอกสารของราชการโดยไม่มีสิทธิใช้และใช้ในเรื่องส่วนตัว อันเป็นการข่มขู่เจ้าหน้าที่ เพื่อให้เจ้าหน้าที่เกรงกลัวหลงเชื่อและปฏิบัติตาม ถือได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำการไม่ถูกต้องตามกฎหมาย โดยทำเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์แห่งตน นอกจากนี้ ยังกระทำการถือว่าสาละนุกรุกเข้าไปในที่ดินของนาย ส. โดยไม่ได้รับความยินยอมแต่อย่างใด ต่อมาคณบดีคณะเภสัชศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดลได้มอบสำเนาหนังสือร้องเรียนของนาย ส. ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ ที่มีถึงคณบดีคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล พร้อมสำเนาบันทึกข้อความจากอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดลถึงคณบดีคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๘ แก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดลและเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด มหาวิทยาลัยมหิดลมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๗/๑๑๔๘๒ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า เอกสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอให้เปิดเผยนั้น ไม่สามารถเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว.๒๖ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๗ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยมหิดลดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนมหาวิทยาลัยมหิดลชี้แจงว่า ในขณะที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอข้อมูลข่าวสารนั้น เรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างดำเนินการจึงไม่สามารถเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ทราบได้ และการเปิดเผยก็จะเป็นการล่วงรู้แหล่งที่มาของข้อมูลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว.๒๖ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๗ และมหาวิทยาลัยมหิดลได้ส่งหนังสือร้องเรียนดังกล่าวให้สถานีตำรวจภูธรอำเภอพุทธมณฑลแล้ว เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้แจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรอำเภอพุทธมณฑลกล่าวหาว่า นาย ส. หมิ่นประมาทผู้อุทธรณ์และเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรอำเภอพุทธมณฑลได้ขอเอกสารดังกล่าวไปประกอบคดี อย่างไรก็ตามขณะนั้นมหาวิทยาลัยได้พิจารณาเรื่องร้องเรียนของนาย ส. ดังกล่าวเสร็จสิ้น โดยเห็นว่าผู้อุทธรณ์ไม่มีความผิดตามที่ถูกร้องเรียนและมีหนังสือแจ้งยุติเรื่องดังกล่าวให้นาย ส. และผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า มหาวิทยาลัยมหิดลได้ดำเนินการเรื่องร้องเรียนดังกล่าวเป็นที่ยุติแล้วว่า ผู้อุทธรณ์ไม่มีความผิดตามระเบียบและกฎหมายแต่อย่างใดและกรณีร้องเรียนดังกล่าวเป็นเรื่องข้อพิพาทส่วนตัวไม่เกี่ยวกับประโยชน์ต่อสาธารณะและการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจจะขยายความขัดแย้งเรื่องส่วนตัวระหว่างผู้ร้องเรียนและผู้อุทธรณ์ให้เพิ่มขึ้นไปอีกซึ่งมิใช่เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย หัวหน้าคณะที่ ๓

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ นายอิกหาญ โตมรศักดิ์ รองศาสตราจารย์ วรเจตน์ ภาศิริรัตน์ กรรมการ

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของทางราชการ

วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการบริหารงาน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลดอนแรด จังหวัดสุรินทร์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นราษฎรตำบลดอนแรด อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ ในฐานะตัวแทน
สภาประชาชนตำบลดอนแรด มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงองค์การบริหารส่วนตำบลดอนแรดขอข้อมูลข่าวสาร
ที่มีคำรับรองถูกต้อง เพื่อตรวจสอบการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแรด จำนวน ๔ โครงการ คือ

๑. โครงการเกษตรอินทรีย์เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต หมู่ที่ ๒ หมู่ที่ ๔ หมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๑๔ หมู่ที่ ๑๕ และหมู่ที่ ๑๖
๒. โครงการเห็ดนางฟ้า หมู่ที่ ๒
๓. โครงการอัญมณี หมู่ที่ ๓
๔. โครงการเกษตรอินทรีย์ปลอดสารพิษ หมู่ที่ ๔ และหมู่ที่ ๑๐

องค์การบริหารส่วนตำบลดอนแรดและผู้อุทธรณ์ ทำบันทึกลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๙ ส่งและรับมอบเอกสาร
บางส่วน สำหรับข้อมูลข่าวสารที่ไม่เปิดเผย องค์การบริหารส่วนตำบลดอนแรดให้เหตุผลว่าข้อมูลข่าวสารตามคำขอมีบางส่วน
ที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคล จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจากโครงการที่ขอรับได้ทั้งหมด

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยแจ้งว่า
ข้อมูลข่าวสารที่ต้องการเพิ่มเติม คือ ข้อมูลข่าวสารในส่วนรายชื่อผู้เข้าประชุมบันทึกการประชุมโครงการ และการแต่งตั้ง
คณะกรรมการรับเงิน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแรด ประกอบกับ
ข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ข้อมูลข่าวสารในโครงการต่างๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลดอนแรด
จัดส่งเพื่อประกอบการพิจารณา และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ ประกอบด้วย

๑. ฎีกาเบิกเงินตามงบประมาณรายจ่าย งบรายละเอียดใบสำคัญฎีกา ใบสำคัญรับเงินของผู้เบิก และ
บันทึกข้อความสำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่องขออนุมัติเบิกเงินสนับสนุนในโครงการต่างๆ สัญญาจ้างเงิน
สนับสนุนตามข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ระหว่างนายองค์การบริหารส่วนตำบลดอนแรดกับกลุ่มเกษตรกร

๒. หนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลตอนแรดแจ้งเรื่องการอนุมัติโครงการและการทำสัญญายืมเงินในโครงการต่าง ๆ กับกลุ่มเกษตรกร เพื่อให้กลุ่มเกษตรกรแต่งตั้งคณะกรรมการที่จะเป็นตัวแทนเพื่อเปิดบัญชีธนาคารในการรับเงินสนับสนุน สำเนาบัญชีธนาคารในนามกลุ่มเกษตรกร สำเนาบัตรประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านของเกษตรกรที่เป็นตัวแทน ในการเปิดบัญชีกับธนาคาร

๓. หนังสือของกลุ่มเกษตรกรที่ขอรับการสนับสนุนโครงการ แบบเสนอโครงการที่ขอรับการสนับสนุนงบประมาณ บันทึกการประชุมของกลุ่มเกษตรกรที่มีรายชื่อของผู้เข้าร่วมประชุมซึ่งจัดทำด้วยลายมือเขียน และรายชื่อและที่อยู่ของสมาชิก กลุ่มเกษตรกรซึ่งจัดทำด้วยลายมือเขียน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ในการเสนอโครงการของกลุ่มเกษตรกรเพื่อขอรับการสนับสนุนเงินงบประมาณ องค์การบริหารส่วนตำบล ตอนแรดได้พิจารณาและอนุมัติ โดยมีการทำสัญญาและแจ้งให้เปิดบัญชีกับธนาคารเพื่อให้กลุ่มธนาคารเพื่อการเกษตร เบิกเงินที่ได้รับการสนับสนุนผ่านตัวแทนของกลุ่มเกษตรกรที่เป็นผู้เปิดบัญชีด้วยแล้ว เอกสารเกี่ยวกับการขอรับการสนับสนุน ของกลุ่มเกษตรกรและการอนุมัติโครงการขององค์การบริหารส่วนตำบลตอนแรดดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ เกี่ยวกับการบริหารส่วนตำบลตอนแรดที่อาจเปิดเผยแก่ผู้เกี่ยวข้องได้ สำหรับบัญชีธนาคารแม้ระบุชื่อกลุ่มเกษตรกร แต่เป็นเอกสารที่ผู้รับการสนับสนุนต้องแสดงแก่ทางราชการเพื่อเป็นหลักฐานว่าได้มีการเปิดบัญชีและใช้สำหรับการโอนเงิน จากองค์การบริหารส่วนตำบลให้แก่กลุ่มเกษตรกรผู้เสนอโครงการ สำเนาบัญชีธนาคารจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ที่อาจเปิดเผยแก่ผู้เกี่ยวข้องได้เช่นกัน เว้นแต่สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านของเกษตรกร ที่เป็นผู้เปิดบัญชีกับธนาคาร เห็นว่าการเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การ บริหารส่วนตำบลตอนแรดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและ สำเนาทะเบียนบ้านของผู้เกี่ยวข้อง

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงชาติ หัวหน้าคณะที่ ๒

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยา ตันสุวรรณนนท์ กรรมการ

นางธิดา ศรีไพพรรณ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๖ - ๒๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาที่ราชพัสดุบริเวณตลาดใหม่ดอนเมือง กรุงเทพมหานคร

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงการคลัง

อุทธรณ์กรณีนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง จำนวน ๓ ฉบับ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาที่ราชพัสดุบริเวณตลาดใหม่ดอนเมือง กรุงเทพมหานคร ได้แก่

ฉบับที่ ๑ ตามหนังสือ ศป.รท.ตม. ที่ ๕๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ขอข้อมูลข่าวสาร ๓ รายการ ดังนี้

๑.๑ รายชื่อผู้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายในอำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กำกับดูแลกรมธนารักษ์ ตามที่ พ.ต.ท. ไพบูลย์ อภิธรรมรัตน์ ผู้ช่วยเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังขึ้นตรง โดยเป็นผู้พิจารณารับรองการใช้อำนาจของนายวิสุทธิ มนต์วิวัฒน์ อธิบดีกรมธนารักษ์ ที่มอบอำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังให้กับบริษัท พัฒนาตลาดใหม่ดอนเมือง จำกัด ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๑๙/๑๙๓๘๗ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ ว่าเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย

๑.๒ บทบัญญัติแห่งกฎหมาย (ระบุมตราหรือข้อความที่สื่อถึง) ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังใช้อำนาจในเขตอำนาจการปกครองของกระทรวงกลาโหม ตามที่ พ.ต.ท. ไพบูลย์ ผู้ช่วยเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง แจ้งถึงการรับรองการใช้อำนาจของนายวิสุทธิ อธิบดีกรมธนารักษ์ ที่มอบอำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังให้กับบริษัท พัฒนาตลาดใหม่ดอนเมือง จำกัด ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๑๙/๑๙๓๘๗ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ ในพื้นที่กรรมสิทธิ์ของกระทรวงกลาโหม ในโฉนดที่ดินแปลง ๗๖๒ และแปลง ๑๔๒๗ โดยมีได้เป็นที่ราชพัสดุตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘ โดยที่กรมธนารักษ์ดำเนินการให้ได้มาซึ่งเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ตามข้อ ๕ และได้มีการตรวจสอบ เอกสารสิทธิ์ตามข้อ ๗ และข้อ ๘ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๑๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘

๑.๓ รายชื่อข้าราชการประจำ (ผู้เสนอเรื่องตามสายงาน) และข้าราชการการเมือง (รัฐมนตรี) ที่เป็นผู้รับผิดชอบการใช้อำนาจและรับรองการใช้อำนาจของกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการฟ้องคดีแพ่ง โดยอ้างถึง การเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดินแปลง ๗๖๒ และแปลง ๑๔๒๗ ตามที่นายวิสุทธิ อธิบดีกรมธนารักษ์ มอบอำนาจ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังให้กับบริษัท พัฒนาตลาดใหม่ดอนเมือง จำกัด ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๑๙/ ๑๙๓๘๗ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ โดยอ้างกรรมสิทธิ์ที่ดินดังกล่าวเป็นของกระทรวงการคลังตามประมวลกฎหมายที่ดิน

ฉบับที่ ๒ ตามหนังสือ ศป.รท.ตม. ที่ ๘๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๘ ขอข้อมูลข่าวสาร ๖ รายการ ดังนี้

๒.๑ รายชื่อรัฐมนตรีที่กำกับดูแลกรมธนารักษ์ ตั้งแต่วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๕ จนถึงปัจจุบัน

๒.๒ เอกสารการวินิจฉัยชี้ขาดหรือพิจารณาสั่งการเกี่ยวกับการพัฒนาที่ราชพัสดุบริเวณตลาดใหม่ดอนเมือง ตามคำสั่งนายกรัฐมนตรีที่สั่งการตามคำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ที่ ๑๗๙-๑๘๐/๒๕๕๒ ในประเด็นการพัฒนา ที่ราชพัสดุบริเวณตลาดใหม่ดอนเมืองไม่เป็นไปตามกฎหมาย โดยกรมธนารักษ์ยังไม่มีอำนาจตามข้อ ๑๖ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๑๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘ ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๒๗ หรือตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการพัฒนาที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๔ ตามที่นางสมพร สมานชาติ ผู้อำนวยการสำนักบริหารที่ราชพัสดุ ๑ ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมธนารักษ์ ได้มีหนังสือแจ้งกำหนดค่าทดแทน การปลูกสร้างอาคารโดยอ้างถึงเรื่องนี้ และการรับทราบหรือสั่งการของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ตามคำสั่งนายกรัฐมนตรี ตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ (ถ้ามีการส่งเรื่องอย่างถูกต้องตรงไปตรงมา)

๒.๓ รายชื่อผู้รับผิดชอบทั้งทางวินัย ทางแพ่งและอาญา ในการวินิจฉัยชี้ขาดหรือพิจารณาสั่งการเกี่ยวกับการพัฒนาที่ราชพัสดุบริเวณตลาดใหม่ดอนเมือง ตามที่นางสมพรฯ ผู้อำนวยการสำนักบริหารที่ราชพัสดุ ๑ ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมธนารักษ์ ได้มีหนังสือแจ้งกำหนดค่าทดแทนการปลูกสร้างอาคารโดยอ้างถึงเรื่องนี้ เพื่อตรวจสอบการใช้อำนาจโดยขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ในลักษณะสร้างภัยพิบัติให้กับแผ่นดิน ตามที่มีการอ้างเอกสารในกรมที่ดิน และใช้เอกสารอ้างการเงินต่อธนาคารที่กระทรวงการคลังเป็นผู้ถือหุ้นมากที่สุด และมีแนวโน้มจะเป็นเงินกู้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้จนสร้างภัยพิบัติทางการเงินอีกรอบ

๒.๔ รายละเอียดการคำนวณตามหลักวิชาการในการคำนวณค่าทดแทนการปลูกสร้างอาคาร ตามที่กระทรวงการคลังได้กำหนดค่าทดแทนปลูกสร้างอาคาร ตามที่นางสมพรฯ ผู้อำนวยการสำนักบริหารที่ราชพัสดุ ๑ ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมธนารักษ์ ได้มีหนังสือแจ้งกำหนดค่าทดแทนการปลูกสร้างอาคารโดยอ้างถึงเรื่องนี้ ด้วยต้องสงสัยว่าจะใช้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังคำนวณค่าทดแทนปลูกสร้าง อาคารลักษณะก้ำมะลอ ได้แก่

๒.๔.๑ หลักวิชาการทางการเงิน (สมการทางการเงิน) ที่กระทรวงการคลังใช้พิจารณาในเรื่องนี้

๒.๔.๒ รายละเอียดตัวแปร (Factor) ทางการเงิน ที่กระทรวงการคลังใช้พิจารณาในเรื่องนี้

๒.๔.๓ การกำหนดสัดส่วนทางการเงิน ตามที่กระทรวงการคลังใช้พิจารณาในเรื่องนี้

(มูลค่าหรือพื้นที่) ระหว่างผู้เช่าเดิมกับบริษัทพัฒนาตลาดใหม่ดอนเมือง จำกัด (อาคารสำนักงาน) พร้อมกับเหตุผลสนับสนุนการใช้หลักวิชาการดังกล่าว

๒.๕ หากไม่มีเอกสารในข้อ ๒.๔ ก็ขอให้เปิดเผยเหตุผลที่ถือว่าหลักวิชาการในลักษณะก้ำมะลอ จนเกิดตัวเลขปริศนา โดยต้องสงสัยว่าจะเป็นการกำหนดค่าคอร์รัปชันจำนวน ๒๐๐ ล้านบาท แอบแฝงและบีบบังคับให้ผู้เช่าที่ดินต้องรับภาระค่าคอร์รัปชันนี้

๒.๖ แนวนโยบายในการปฏิบัติราชการของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาการทุจริตของกรมธนารักษ์และกระทรวงการคลังในที่ราชพัสดุบริเวณตลาดใหม่ดอนเมือง เพื่อตรวจสอบว่ารัฐมนตรีมีนโยบายให้สัถยابันการทุจริตหรือว่าจะปราบปรามการทุจริตในกรมธนารักษ์ โดยขอให้แปรสภาพให้เป็นเอกสารตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ (เพื่อใช้ในการพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หากเป็นการฝ่าฝืนแนวทางทุจริตคอร์รัปชัน)

ฉบับที่ ๓ ตามหนังสือ ที่ ศป.รท.ตม. ที่ ๘๒/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๔๘ ขอข้อมูลข่าวสาร ๙ รายการ ดังนี้

๓.๑ หนังสือมอบอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เพื่อให้ฟ้องคดีเกี่ยวกับที่ราชพัสดุ ตามที่ได้ยึดถือเป็นแนวทางบรรทัดฐานการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องนี้

๓.๒ เอกสารการพิจารณาให้ใช้อำนาจอธิบดีกรมธนารักษ์ ตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๒๗ ข้อ ๔๓ บอกกล่าวเลิกสัญญาเช่าที่ดิน และตามข้อ ๔๒ โดยฟ้องขับไล่ และเรียกค่าเสียหายโดยใช้หนังสือมอบอำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ในข้อ ๓.๑ ตามที่นายวิสุทธิฯ อธิบดีกรมธนารักษ์ ได้มอบอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังให้กับบริษัท พัฒนาตลาดใหม่ดอนเมือง จำกัด ดำเนินการ บอกเลิกสัญญาเช่าที่ดินและฟ้องขับไล่โดยมิได้เรียกค่าเสียหาย

๓.๓ เอกสารการพิจารณาให้ใช้อำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กลั่นแกล้งนาง น. โดยนาย ศ. ผู้รับมอบอำนาจให้เป็นจำเลย ตามที่นาย ข. ผู้รับมอบอำนาจจากบริษัท พัฒนาตลาดใหม่ ดอนเมือง จำกัด รับมอบอำนาจจากนายวิสุทธิฯ อธิบดีกรมธนารักษ์ ปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้ยื่นคำร้อง ขอให้ศาลแพ่งแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดีเพื่อปฏิบัติตามคำพิพากษาโดยไม่รอให้สิ้นสุด กระบวนการอุทธรณ์และฎีกา โดยจะให้ผู้อยู่อาศัยในบ้านดังกล่าวต้องกินนอนข้างถนน และกระทรวงการคลังไม่มีความเสียหายใดตามที่มิได้ฟ้องเรียก ค่าเสียหาย โดยอ้างความรับผิดชอบเรื่องนี้ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

๓.๔ หากไม่มีเอกสารในข้อ ๓.๓ ขอให้เปิดเผยเอกสารการพิจารณาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เกี่ยวกับคำร้องเรียนของผู้เสียหายให้ระงับการใช้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ตามหนังสือลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๘

๓.๕ เอกสารการพิจารณาให้กระทรวงการคลังรับโอนสิทธิการเช่าที่ดินจากนาย ร. โดยกระทรวงการคลัง ชำระเงิน จำนวน ๙๕๐,๐๐๐ บาท ตามที่ปรากฏในคำพิพากษายอม และการพิจารณาของกรมธนารักษ์ กระทรวงการคลัง ตามที่นายวิสุทธิฯ อธิบดีกรมธนารักษ์ ปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมอบอำนาจให้กับบริษัท พัฒนาตลาดใหม่ดอนเมือง จำกัด

๓.๖ เอกสารเกี่ยวกับการชำระเงิน จำนวน ๙๕๐,๐๐๐ บาท ให้กับนาย ร. เป็นการชดเชยเพื่อให้ กระทรวงการคลังรับโอนสิทธิการเช่าที่ดิน ตามที่ปรากฏในคำพิพากษายอมและการพิจารณาของกรมธนารักษ์ กระทรวงการคลัง ตามที่นายวิสุทธิฯ อธิบดีกรมธนารักษ์ ปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมอบอำนาจ ให้กับบริษัท พัฒนาตลาดใหม่ดอนเมือง จำกัด

๓.๗ รายชื่อข้าราชการและรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับกรณี นายวิสุทธิฯ อธิบดีกรมธนารักษ์ ปฏิบัติราชการ แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง มอบอำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังให้กับบริษัท พัฒนาตลาดใหม่ดอนเมือง จำกัด และเกี่ยวข้องกับการพิจารณาให้กระทรวงการคลังได้รับสิทธิการเช่าที่ดิน ตามที่กระทรวงการคลังอ้างเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดิน โดยเงื่อนไขชำระเงินให้กับนาย ร. ผู้เช่าที่ดิน จำเลยในคดี จำนวน ๙๕๐,๐๐๐ บาท

๓.๘ รายชื่อข้าราชการที่เกี่ยวข้องกับการฟ้องคดีแพ่ง ๑๑ คดี ตามที่นาย ข. ผู้รับมอบอำนาจจากบริษัท พัฒนาตลาดใหม่ดอนเมือง จำกัด รับมอบอำนาจจากนายวิสุทธิฯ อธิบดีกรมธนารักษ์ ปฏิบัติราชการ แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังฟ้องคดี โดยฟ้องว่ากระทรวงการคลังเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดินแปลงโฉนดเลขที่ ๗๖๐ เลขที่ ๗๖๒ และเลขที่ ๑๔๒๗ และมีการสำเนาเอกสารโฉนดที่ดินแบบเลื่อนร่างและไม่ครบถ้วน ขับไล่ผู้เช่าที่ดินจำนวน ๑๑ ราย ที่กล่าวหาว่าบุกรุกที่ดินกรรมสิทธิ์ของกระทรวงการคลัง

๓.๙ เอกสารการพิจารณาของกระทรวงการคลังให้ผู้เช่าที่ดิน จำนวน ๑๑ ราย เป็นผู้บุกรุกที่ดินของ กระทรวงการคลัง ตามที่นาย ข. ผู้รับมอบอำนาจจากบริษัท พัฒนาตลาดใหม่ตอนเมือง จำกัด รับมอบอำนาจจากนายวิสุทธิ์ อธิติกรมธนารักษ์ ปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ฟ้องขับไล่โดยอ้างว่าบุกรุกที่ดินของกระทรวงการคลัง ทั้งที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี กระทรวงการคลัง และกรมธนารักษ์ยืนยันว่าผู้เช่าที่ดินดังกล่าวเป็นผู้ได้รับสิทธิการพัฒนา ที่ราชพัสดุ ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการพัฒนาที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๔

กระทรวงการคลัง โดยสำนักงานรัฐมนตรีได้ส่งหนังสือของผู้อุทธรณ์ทั้ง ๓ ฉบับข้างต้น ให้กรมธนารักษ์พิจารณา ดำเนินการ และกรมธนารักษ์ได้แจ้งผลการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบ แต่ผู้อุทธรณ์ยังไม่พอใจและได้ร้องเรียน ในเรื่องดังกล่าวไปยังคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยหนังสือลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๘ รวม ๓ ฉบับ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้จัดให้มีการหารือร่วมกันระหว่างคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการและ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ และกระทรวงการคลังได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๑๐๓/๑๔๑๘ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงให้ทราบอีกครั้งหนึ่ง ดังนี้

๑. กรณีหนังสือมอบอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เพื่อให้ฟ้องคดีเกี่ยวกับที่ราชพัสดุ กรมธนารักษ์ ได้ส่งหนังสือที่มอบอำนาจให้ทางหุ้นส่วนจำกัด พ. ฟ้องขับไล่ผู้บุกรุก และหรือเข้าใช้ประโยชน์โดยมิชอบและบริวารให้ออกไป จากที่ราชพัสดุ และรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างออกไปจากที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียน ที่ สฎ ๔๙๓ ตำบลท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานีให้ผู้อุทธรณ์ โดยหนังสือ ที่ กค ๐๓๐๑/๑๐๕๕๔ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ตามหนังสือมอบอำนาจ นี้เป็นการใช้อำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความใน พระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘ เช่นเดียวกับหนังสือมอบอำนาจฉบับลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๕ ซึ่งมอบอำนาจให้ บริษัท พัฒนาตลาดใหม่ตอนเมือง จำกัด มีอำนาจดำเนินคดีแพ่งกับผู้บุกรุก และ หรือผู้ใช้ประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมาย รวมทั้งผู้ได้แย่งสิทธิต่าง ๆ เกี่ยวกับที่ราชพัสดุแปลงโฉนดเลขที่ ๗๖๐ เลขที่ ๗๖๒ และเลขที่ ๑๔๒๗ แขวงตลาดบางเขน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร ดังปรากฏรายละเอียดในเนื้อความตามหนังสือมอบอำนาจทั้งสองฉบับที่ผู้อุทธรณ์ มีอยู่ในครอบครองแล้ว และอำนาจที่มอบให้เป็นของกรมธนารักษ์ โดยอธิบดีกรมธนารักษ์ซึ่งเป็นผู้ลงนามในการมอบ อำนาจในหนังสือมอบอำนาจทั้งสองฉบับ ก็เป็นไปโดยผลของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความใน พระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘

๒. กรณีเอกสารการพิจารณาให้ใช้อำนาจอธิบดีกรมธนารักษ์ ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการ จัดหาประโยชน์ในที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๒๗ ข้อ ๔๓ บอกล่าว่าเลิกสัญญาเช่าที่ดินและตามข้อ ๔๒ โดยฟ้องขับไล่และ เรียกค่าเสียหาย โดยใช้หนังสือมอบอำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง การใช้อำนาจตามระเบียบกระทรวงการคลังว่า ด้วยการจัดหาประโยชน์ในที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๒๗ ข้อ ๔๓ และข้อ ๔๒ เมื่อมีค่าเสียหายเกิดขึ้น ในส่วนของการพัฒนา ที่ราชพัสดุโฉนดเลขที่ ๗๖๐ เลขที่ ๗๖๒ และเลขที่ ๑๔๒๗ แขวงตลาดบางเขน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร บริษัท พัฒนาตลาดใหม่ตอนเมือง จำกัด ได้ยินยอมชำระค่าตอบแทนการใช้ที่ดินให้แก่ทางราชการอยู่แล้วตามเงื่อนไขในสัญญา ก่อสร้างอาคารยกกรรมสิทธิ์ให้กระทรวงการคลัง จึงไม่มีการระบุอำนาจให้เรียกค่าเสียหายในส่วนนี้ให้แก่บริษัท พัฒนา ตลาดใหม่ตอนเมือง จำกัด ในหนังสือมอบอำนาจลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๕ ด้วยเหตุดังกล่าวจึงไม่มีเอกสารในส่วนนี้ ตามที่ผู้อุทธรณ์เข้าใจ

กรณีเอกสารการพิจารณาให้ใช้อำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกลั่นแกล้งนาง น. โดยนาย ศ. ผู้รับมอบอำนาจให้เป็นจำเลย ข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้ไม่มี เพราะในการปฏิบัติราชการโดยทั่วไปไม่มีส่วนราชการใด มีเจตนากลั่นแกล้งบุคคลใด คงมีแต่การดำเนินการกับผู้ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของทางราชการเท่านั้น

ในส่วนการดำเนินการตามคำร้องของนาง น. โดยนาย ศ. ผู้รับมอบอำนาจ ให้ระงับการใช้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ตามหนังสือลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ ปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินการของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะมีการแจ้งผลอันเป็นที่สุดให้แก่ นาง น. โดยตรงต่อไป

๓. กรณีเอกสารการพิจารณาให้กระทรวงการคลังรับโอนสิทธิการเช่าที่ดินจากนาย ร. โดยกระทรวงการคลังชำระเงินจำนวน ๙๕๐,๐๐๐ บาท ตามที่ปรากฏในคำพิพากษามาตามยอม ในเรื่องนี้ศาลแพ่งได้มีคำวินิจฉัยไว้แล้วว่า นาย ร. มีสิทธิเพียงประการเดียว คือ สิทธิที่จะได้เช่าอาคารที่บริษัท พัฒนาตลาดใหม่ดอนเมือง จำกัด ที่จะก่อสร้างขึ้นในอนาคต ดังนั้น คำว่าคำโอนสิทธิการเช่าที่ดินพิพาทย่อมหมายถึงคำโอนสิทธิการเช่าดังกล่าว ดังปรากฏรายละเอียดในสำเนารายงานกระบวนการพิจารณา ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๖ ของศาลแพ่ง คดีหมายเลขดำที่ ม. ๕๕๕/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ ม. ๒๑๔/๒๕๕๖ ระหว่างกระทรวงการคลัง โจทก์ กับ นาย ร. จำเลย รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

ส่วนการโอนสิทธิที่จะได้เช่าอาคารของนาย ร. เป็นการดำเนินการระหว่างบริษัท พัฒนาตลาดใหม่ดอนเมือง จำกัด กับ นาย ร. ด้วยเหตุดังกล่าวจึงไม่มีเอกสารการพิจารณาให้กระทรวงการคลังรับโอนสิทธิการเช่าที่ดินจากนาย ร. ตามที่ผู้อุทธรณ์เข้าใจ

กรณีเอกสารเกี่ยวกับการชำระเงิน จำนวน ๙๕๐,๐๐๐ บาท ให้กับนาย ร. เป็นการชดเชยเพื่อให้กระทรวงการคลังรับโอนสิทธิการเช่าที่ดิน ตามที่ปรากฏในคำพิพากษามาตามยอม ในส่วนนี้เป็นการดำเนินการระหว่างบริษัท พัฒนาตลาดใหม่ดอนเมือง จำกัด กับนาย ร. เอกสารเกี่ยวกับการชำระเงิน จำนวน ๙๕๐,๐๐๐ บาท ให้กับนาย ร. จึงไม่มีอยู่ที่ทางราชการ แต่เชื่อว่าผู้อุทธรณ์สามารถติดต่อขอเอกสารดังกล่าวได้จากบริษัท พัฒนาตลาดใหม่ดอนเมือง จำกัด

๔. กรณีเอกสารการพิจารณาของกระทรวงการคลังให้ผู้เช่าที่ดินจำนวน ๑๑ ราย เป็นผู้บุกรุกที่ดินของกระทรวงการคลัง ตามที่นาย ช. ผู้รับมอบอำนาจจากบริษัท พัฒนาตลาดใหม่ดอนเมือง จำกัด รับมอบอำนาจจากนายวิสุทธิ์ อธิบดีกรมธนารักษ์ ปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ฟ้องขับไล่โดยอ้างว่าบุกรุกที่ดินของกระทรวงการคลัง เรื่องนี้การมอบอำนาจ ให้บริษัท พัฒนาตลาดใหม่ดอนเมือง จำกัด มีอำนาจดำเนินคดีแพ่งกับผู้บุกรุก และหรือผู้ใช้ประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมาย เป็นการดำเนินการของกรมธนารักษ์โดยใช้อำนาจตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘ เอกสารการพิจารณาของกระทรวงการคลังให้ผู้เช่าที่ดินเป็นผู้บุกรุกที่ดินจึงไม่มี และในเรื่องนี้ได้มีคำพิพากษาของศาลแพ่ง คดีหมายเลขดำที่ ๑๖๖๑๐-๑๖๖๑๕/๒๕๕๒ หมายเลขแดงที่ ๓๑๕๘-๓๑๖๓/๒๕๕๖ และคำพิพากษาของศาลปกครองกลางคดีหมายเลขดำที่ ปค ๓๓๘/๒๕๕๐ คดีหมายเลขแดงที่ ปค ๑๓๖/๒๕๕๓ วินิจฉัยเรื่องสถานะของผู้อยู่บนที่ดินราชพัสดุโฉนดเลขที่ ๗๖๐ และเลขที่ ๗๖๒ แขวงสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร โดยอาศัยสิทธิในการพัฒนาที่ดินดังกล่าว แต่พฤติการณ์ที่ปล่อยให้ระยะเวลาล่วงเลยโดยมิได้จัดการอย่างใดอย่างหนึ่งเกี่ยวกับสิทธิในการพัฒนาที่ดินภายในระยะเวลาอันสมควร แสดงให้เห็นว่าไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขการก่อสร้างอาคารยกกรรมสิทธิ์ให้กระทรวงการคลังได้ การที่กระทรวงการคลังขอให้ขับไล่และรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างรวมทั้งขนย้ายทรัพย์สินออกไปจากที่ดินราชพัสดุ ถือได้ว่ากระทรวงการคลังแสดงเจตนายกเลิกสิทธิในการพัฒนาที่ดินแล้ว การอยู่บนที่ดินราชพัสดุจึงเป็นการอยู่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลังและไม่มีสิทธิอันเป็นการละเมิดต่อกระทรวงการคลัง กระทรวงการคลังจึงมีอำนาจฟ้องขับไล่ให้ออกจากที่ดินราชพัสดุ รายละเอียดของข้อเท็จจริงเหล่านี้ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบแล้ว เพราะได้มีการจัดส่งคำพิพากษาข้างต้นให้ผู้อุทธรณ์แล้ว

๕. กรณีบทบัญญัติแห่งกฎหมาย (ระบุมตราหรือข้อความที่สื่อถึง) ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังใช้อำนาจในเขตอำนาจปกครองของกระทรวงกลาโหม ในพื้นที่กรรมสิทธิ์ของกระทรวงกลาโหม โฉนดที่ดินแปลง ๗๖๒

และแปลง ๑๔๒๗ โดยมีได้เป็นที่ราชพัสดุตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งในกรณีนี้ที่ดินแปลงใดจะเป็นที่ราชพัสดุหรือไม่ ต้องเป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องนั้น ซึ่งได้แก่ มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๔ และเมื่อเป็นที่ราชพัสดุแล้วกระทรวงการคลังก็เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ราชพัสดุดังกล่าว โดยนัยของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน และกระทรวงการคลังมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาประโยชน์เกี่ยวกับที่ราชพัสดุนั้น แม้ยังไม่มีกรโอนเปลี่ยนนามผู้ถือเอกสารสิทธิ์เดิมในเอกสารสิทธิ์ของที่ดินราชพัสดุแปลงใด ก็ไม่เป็นเหตุให้ที่ดินดังกล่าวไม่เป็นที่ราชพัสดุตามที่ผู้อุทธรณ์เข้าใจ

๖. กรณีเอกสารการวินิจฉัยชี้ขาดหรือพิจารณาสั่งการเกี่ยวกับการพัฒนาที่ราชพัสดุบริเวณตลาดใหม่ตอนเมืองตามคำสั่งนายกรัฐมนตรีที่สั่งการตามคำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ที่ ๑๗๙-๑๘๐/๒๕๕๒ ในประเด็นการพิจารณาที่ราชพัสดุบริเวณตลาดใหม่ตอนเมืองไม่เป็นไปตามกฎหมาย เมื่อที่ดินบริเวณตลาดใหม่ตอนเมืองที่มีการพัฒนาโดยกระทรวงการคลังเป็นที่ราชพัสดุแล้ว กระทรวงการคลังจึงมีอำนาจตามกฎหมาย ในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษาใช้ และจัดหาประโยชน์เกี่ยวกับที่ราชพัสดุนั้น เอกสารจากผู้อุทธรณ์อ้างว่าการดำเนินการพัฒนาที่ราชพัสดุบริเวณตลาดใหม่ตอนเมืองไม่เป็นไปตามกฎหมายในส่วนนี้ จึงไม่มี

๗. รายชื่อผู้รับผิดชอบทั้งทางวินัย ทางแพ่ง และทางอาญา ในการวินิจฉัยชี้ขาดหรือพิจารณาสั่งการเกี่ยวกับการพัฒนาที่ราชพัสดุบริเวณตลาดใหม่ตอนเมือง ตามที่ผู้อำนวยการสำนักบริหารที่ราชพัสดุ ๑ ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมธนารักษ์ ได้มีหนังสือแจ้งกำหนดค่าทดแทนการปลูกสร้างอาคาร เมื่อการดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาตลาดใหม่ตอนเมืองซึ่งเป็นที่ราชพัสดุได้กระทำโดยกระทรวงการคลังตามกฎหมายดังกล่าวข้างต้น จึงไม่มีรายชื่อผู้กระทำผิดและต้องรับผิดชอบทั้งทางวินัย ทางแพ่งและทางอาญา

๘. รายละเอียดการคำนวณตามหลักวิชาการในการคำนวณค่าทดแทนการปลูกสร้างอาคารตามที่กระทรวงการคลังได้กำหนดค่าทดแทนการปลูกสร้างอาคารเพื่อตรวจสอบวิธีการกำหนดค่าคอร์รัปชันจำนวน ๒๐๐ ล้านบาท พบเพียงเอกสารการพิจารณาค่าทดแทนของคณะกรรมการพิจารณาค่าทดแทนทั้งสองชุด ซึ่งกรมธนารักษ์ได้เคยจัดส่งให้ผู้อุทธรณ์แล้วโดยหนังสือ ที่ กค ๐๓๐๑/๑๐๕๕๒ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ส่วนเอกสารอื่นโดยเฉพาะที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าเกี่ยวกับการกำหนดค่าคอร์รัปชันจำนวน ๒๐๐ ล้านบาท ไม่มี

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของกระทรวงการคลัง รวม ๓ ฉบับ ดังนี้

๑. หนังสือลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งของกระทรวงการคลัง ตามคำขอข้อมูลข่าวสารลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๔ รายการที่ ๓.๑ ที่ ๓.๕ ที่ ๓.๖ และที่ ๓.๙

๒. หนังสือลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งของกระทรวงการคลัง ตามคำขอข้อมูลข่าวสารลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ รายการที่ ๑.๒

๓. หนังสือลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งของกระทรวงการคลัง ตามคำขอข้อมูลข่าวสาร ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๔ รายการที่ ๒.๒ ที่ ๒.๓ และที่ ๒.๔

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เห็นว่าเรื่องอุทธรณ์ทั้งสามเรื่องเกี่ยวเนื่องกัน จึงให้รวมการพิจารณาเข้าด้วยกัน ตามข้อ ๑๘ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ว่าด้วยอำนาจหน้าที่ วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๕๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงการคลัง คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เดิมกองทัพอากาศได้รับความเห็นชอบจากกรมธนารักษ์ให้พื้นที่ราชพัสดุบริเวณตลาดใหม่ตอนเมืองเนื้อที่ประมาณ ๒๐ ไร่ ไปจัดให้ราษฎรเช่าเพื่ออยู่อาศัย โดยได้จัดให้เช่า ๑๓๘ ราย แต่เนื่องจากบริเวณดังกล่าวส่วนใหญ่เป็นอาคารห้องแถวไม้มักจะถูกเพลิงไหม้บ่อยครั้ง ผู้เช่าเดิมจึงรวมตัวกันเป็นชมรมเพื่อขอพัฒนาที่อยู่อาศัยจากกองทัพอากาศ แต่กองทัพอากาศเห็นว่าการดำเนินการในนามแต่ละบุคคล อาจมีปัญหาในการติดต่อกับทางราชการ จึงแนะนำให้ผู้เช่าเดิมจัดตั้งนิติบุคคลขึ้นดำเนินการแทน ต่อมาได้มีการจัดตั้งบริษัท พัฒนาตลาดใหม่ตอนเมือง จำกัด ขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๓ เพื่อดำเนินการในเรื่องดังกล่าว โดยกลุ่มผู้เช่าเดิม ๑๐ คน ร่วมทุนกันจัดตั้งบริษัทและเรียกเก็บเงินจากผู้เช่าเดิมห้องละ ๑๐,๐๐๐ บาท เพื่อเป็นการระดมเงินเป็นกองกลางสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ในระหว่างการพิจารณาเรื่องดังกล่าว เกิดเพลิงไหม้ครั้งใหญ่เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ มีห้องแถวถูกเพลิงไหม้ทั้งสิ้น ๖๔ ห้อง ๙๐ หลังคาเรือน จากเหตุเพลิงไหม้บ่อยครั้งประกอบกับสภาพที่ตั้งซึ่งอยู่ใกล้ท่าอากาศยานกรุงเทพฯ กองทัพอากาศจึงเห็นควรพัฒนาที่ดินบริเวณนี้ โดยในชั้นแรกกรมธนารักษ์ขอให้กองทัพอากาศเปิดประมูลการจัดประโยชน์เป็นการทั่วไป และให้ผู้เช่าเดิมได้รับสิทธิการเช่าพื้นที่ในอาคารที่ก่อสร้างขึ้นรายละเอียด ๑ หน่วย หรือตามที่เหมาะสม แต่ชาวชุมชนตลาดใหม่ตอนเมืองร้องเรียนว่า การเปิดประมูลจะทำให้ผู้เช่าเดิมต้องเสียค่าใช้จ่ายมากขึ้นและไม่ได้รับประโยชน์เต็มที่ ชาวชุมชนตลาดใหม่ตอนเมืองบางส่วนจึงมอบอำนาจให้บริษัท พัฒนาตลาดใหม่ตอนเมือง จำกัด ติดต่อกับกรมธนารักษ์เพื่อขอพัฒนาที่ราชพัสดุบริเวณดังกล่าว บริษัทฯ จึงได้ติดต่อและเสนอโครงการเป็นการปลูกสร้างอาคารพาณิชย์ ๓ - ๕ ชั้น อาคารสำนักงาน อาคารจอดรถ สวนสาธารณะ โดยจะปลูกสร้างอาคารเอนกประสงค์ขดเคยให้กองทัพอากาศ กองทัพอากาศและกรมธนารักษ์พิจารณาแล้วเห็นชอบและให้สิทธิการพัฒนาที่ราชพัสดุ

ต่อมา บริษัทมีหนังสือลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๓๙ อ้างว่า การที่บริษัทฯ เป็นเพียงตัวแทนของผู้ได้รับสิทธิ โดยที่สิทธิที่แท้จริงยังคงเป็นของผู้เช่าเดิม ๑๓๘ ราย จะทำให้บริษัทฯ ไม่ได้รับความเชื่อถือจากสถาบันการเงิน ที่จะสนับสนุนโครงการและไม่สะดวกในการติดต่อประสานงานกับทางราชการ บริษัทฯ จึงประสงค์จะขอโอนสิทธิการปลูกสร้างอาคารที่ได้รับอนุญาตให้เป็นของบริษัทฯ ซึ่งกรมธนารักษ์พิจารณาเห็นว่า บริษัทฯ นี้ผู้เช่าเดิมร่วมกันจัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการตามที่ได้รับสิทธิจากกรมธนารักษ์ และตามข้อ ๙ ของหนังสือมอบอำนาจที่ผู้เช่าเดิมทำให้แก่บริษัทฯ ให้อำนาจไว้กรมธนารักษ์จึงอนุมัติให้โอนสิทธิการพัฒนาเมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๓๙ โดยอนุญาตให้ผู้เช่าโอนสิทธิการปลูกสร้างให้บริษัทฯ ได้โดยให้บริษัทฯ รับโอนไปทั้งสิทธิและหน้าที่ที่ผู้โอนมีความผูกพันต่อกระทรวงการคลังและยินยอมปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการทุกประการ และทำบันทึกคำยินยอมปฏิบัติตามเงื่อนไขการรับโอนสิทธิการก่อสร้างอาคาร ยกกรรมสิทธิ์ให้กระทรวงการคลังจากผู้เช่าเดิมจำนวน ๑๓๘ ราย ไปให้บริษัทฯ เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ โดยมีเงื่อนไขว่าต้องให้ผู้เช่าเดิมได้สิทธิการเช่าอาคารที่ปลูกสร้างโดยจ่ายค่าทดแทนให้บริษัทฯ และต่อมาได้จัดทำสัญญาก่อสร้างอาคารยกกรรมสิทธิ์ให้กระทรวงการคลังที่ ๑/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๐ ระหว่างกระทรวงการคลังกับบริษัทฯ

ในเดือนมกราคม ๒๕๔๐ ผู้เช่าเดิมบางรายทราบถึงการดำเนินการดังกล่าวและเห็นว่าเป็นการดำเนินการที่ไม่ถูกต้องด้วยเหตุผลว่าได้มอบอำนาจให้บริษัทฯ เป็นผู้ติดต่อกับหน่วยราชการเท่านั้น แต่บริษัทฯ กลับเข้าทำสัญญากับกระทรวงการคลังในนามของบริษัทฯ เอง ทำให้ผู้เช่าเดิมกลายเป็นผู้เช่าช่วงและบริษัทฯ กำหนดค่าเช่าสิทธิในอัตราที่สูงเกินไป จึงขอยกเลิกการมอบอำนาจและขอเข้าเป็นคู่สัญญาโดยตรงกับกรมธนารักษ์ กรมธนารักษ์ได้จัดให้มีการประชุมร่วมกัน

หลายครั้ง ได้ข้อสรุปว่า การพัฒนาที่ราชพัสดุบริเวณนี้ยังคงมีอยู่ต่อไป และสิทธิของผู้เช่าเดิมในบริเวณดังกล่าวยังคงได้รับการรับรองอยู่ ทั้งนี้ โดยกรมธนารักษ์จะเป็นผู้พิจารณากำหนด ค่าเช่าสิทธิและดำเนินการประกวดราคาหาผู้รับเหมาก่อสร้างต่อไป จากนั้นเป็นต้นมาผู้เช่าเดิมได้พิพาทกับกรมธนารักษ์ กระทรวงการคลัง และบริษัท พัฒนาตลาดใหม่ดอนเมือง จำกัด ผู้อุทธรณ์อ้างว่าเป็นตัวแทนศูนย์ประสานงานร้องทุกข์ทางปกครองกรณีที่ราชพัสดุบริเวณตลาดใหม่ดอนเมือง ต้องการข้อมูลข่าวสารตามคำขอเพื่อตรวจสอบการพัฒนาที่ราชพัสดุบริเวณตลาดใหม่ดอนเมือง

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงรายละเอียดตามคำขอข้อมูลข่าวสารด้วยวาจาและลายลักษณ์อักษร (หนังสือของผู้อุทธรณ์ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙) ต่อคณะกรรมการฯ สรุปได้ว่า

ข้อมูลข่าวสารตามคำขอลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘

รายการที่ ๑.๒ เป็นการขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายปกครองที่สนับสนุนอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ตามหลักแห่งกฎหมายด้านนิติศาสตร์ที่ว่าอำนาจสนับสนุนโดยกฎหมาย ตามที่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า นายวิสุทธิ อธิปัตติกรมธนารักษ์ อ้างปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง โดยอ้างอำนาจตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๔๒) มอบอำนาจตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ให้กับบริษัท พัฒนาตลาดใหม่ดอนเมือง จำกัด ที่ปรากฏข้อเท็จจริงการมอบอำนาจ โดยอ้างถึงการเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดินแปลง ๗๖๒ และแปลง ๑๔๒๗ ที่เป็นกรรมสิทธิ์ของกระทรวงกลาโหม โดยที่กรมธนารักษ์ยังมิได้ดำเนินการให้กระทรวงการคลังเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดินดังกล่าว จึงเป็นข้อเท็จจริงที่ปรากฏชัดว่าเป็นการมอบอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ในพื้นที่กรรมสิทธิ์ของกระทรวงกลาโหมตามประมวลกฎหมายที่ดิน จึงต้องปรากฏบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังใช้อำนาจตามกฎหมายแพ่งในเขตอำนาจการปกครองของกระทรวงกลาโหมในฐานะผู้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดินตามกฎหมาย เพื่อสนับสนุนถึงอำนาจของบริษัท พัฒนาตลาดใหม่ดอนเมือง จำกัด ในดินแดนกรรมสิทธิ์ของกระทรวงกลาโหมตามกฎหมายแพ่ง

ข้อมูลข่าวสารตามคำขอลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๘

รายการที่ ๒.๒ เป็นการขอข้อมูลข่าวสารการวินิจฉัยชี้ขาดหรือพิจารณาสั่งการของกระทรวงการคลัง ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘ จะต้องวินิจฉัยชี้ขาดกรณีที่ไม่มีการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังตามคำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ทั้งในส่วนของคำวินิจฉัยและข้อสังเกต

รายการที่ ๒.๓ เป็นการขอรายชื่อข้าราชการที่เกี่ยวข้องและรับผิดชอบเกี่ยวกับการพิจารณากำหนดค่าทดแทนปลูกสร้างอาคารตามที่ นางสมพร ผู้อำนวยการสำนักบริหารที่ราชพัสดุ ๑ มีหนังสือแจ้งกำหนดค่าทดแทน เพื่อกำหนดบุคคลที่จะต้องรับผิดชอบการปฏิบัติในเรื่องนี้ตามที่มีการส่งข้อเท็จจริงนี้ไปยังสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินให้เข้าตรวจสอบอำนาจและหน้าที่ในเรื่องนี้ ตามที่เกี่ยวข้องกับรายได้ของแผ่นดินหลายหน่วยราชการ อาทิ กรมที่ดิน กรุงเทพมหานคร กรมโยธาธิการและผังเมือง และกองทัพอากาศ

รายการที่ ๒.๔ เป็นการขอรายละเอียดการคำนวณตามหลักวิชาการ ตามที่กรมธนารักษ์ได้ขออ้างว่าเป็นการคำนวณตามหลักวิชาการของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อมูลข่าวสารตามคำขอลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๘

รายการที่ ๓.๑ เป็นการขอหนังสือมอบอำนาจของผู้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ตามที่ได้มอบอำนาจให้อธิบดีกรมธนารักษ์ฟ้องคดีเกี่ยวกับที่ราชพัสดุ โดยเป็นการขอหนังสือมอบอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังตั้งแต่อดีตจนถึงฉบับล่าสุด (เท่าที่ทำได้)

รายการที่ ๓.๕ เป็นการขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาของกระทรวงการคลัง ตามที่กำหนดให้มีการ ประนีประนอมยอมความในคดีที่กระทรวงการคลังฟ้องขับไล่ นาย ร. โดยมีเงื่อนไขการโอนสิทธิการเช่าที่ดิน ให้กับกระทรวง การคลังโดยต้องชำระเงินให้กับนาย ร. จำนวน ๙๕๐,๐๐๐ บาท ดังปรากฏข้อความดังกล่าวในบันทึกข้อความสำนักบริหาร ที่ราชพัสดุกรุงเทพมหานคร ที่ กค ๐๓๑๓/๑๐๖๖ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๖

รายการที่ ๓.๖ เป็นการขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการชำระเงินจำนวน ๙๕๐,๐๐๐ บาท ให้กับนาย ร. เป็นการชดเชย เพื่อให้กระทรวงการคลังรับโอนสิทธิการเช่าที่ดิน ดังปรากฏข้อความดังกล่าวในบันทึกข้อความสำนักบริหารที่ราชพัสดุ กรุงเทพมหานคร ที่ กค ๐๓๑๓/๑๐๖๖ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๖

รายการที่ ๓.๙ เป็นการขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาของกระทรวงการคลัง ตามที่กำหนดให้ผู้เช่าที่ดิน จำนวน ๑๑ ราย เป็นผู้บุกรุกที่ดินของกระทรวงการคลัง ด้วยต้องสงสัยว่าจะมีการแอบอ้างอำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวง การคลังไปใช้ในทางที่มิชอบ เนื่องจากสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๑๐๘.๒๑/๖๓๕๐ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๑ ปรากฏตามเอกสารแนบท้ายหมายเลขที่ ๑ ประเด็นที่ ๒ ข้อที่ ๓ ตามที่กรมธนารักษ์ได้ชี้แจงข้อเท็จจริง ต่อสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี กำหนดให้ผู้เช่าที่ดินทุกรายเป็นผู้มีสิทธิการพัฒนาที่ดินนี้โดยมิได้อยู่ในฐานะผู้บุกรุก จึงต้องตรวจสอบว่าการนี้เป็นการพิจารณาของกระทรวงการคลังหรือว่าเป็นการพิจารณาของบริษัท พัฒนาตลาดใหม่ดอนเมือง จำกัด ตามที่ได้ใช้สิทธิฟ้องคดี โดยอ้างถึงข้อเท็จจริงนี้ว่าเป็นการโต้แย้งสิทธิและหน้าที่ระหว่างกระทรวงการคลังกับผู้เช่าที่ดิน ว่าเป็นผู้บุกรุก

ผู้แทนกระทรวงการคลัง (นางมนัสย์สรุา ผู้อำนวยการส่วนจัดการที่ราชพัสดุ ๒ นายสุภาวุฒิฯ นักประชาสัมพันธ์ ๘ นายธีรธรา นิติกร ๘ ว และนายดนัยฯ นิติกร ๖ ว กรมธนารักษ์) ชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารตามคำขอ ของผู้อุทธรณ์สรุปได้ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารตามคำขอลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘

รายการที่ ๑.๒ ไม่มี

๒. ข้อมูลข่าวสารตามคำขอลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๘

รายการที่ ๒.๒ ไม่มี

รายการที่ ๒.๓ ไม่มีการดำเนินการทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่และยืนยันว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

รายการที่ ๒.๔ เอกสารในการคำนวณค่าทดแทนได้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์หมดแล้ว แต่เอกสารตามคำขอ ของผู้อุทธรณ์ไม่มี

๓. ข้อมูลข่าวสารตามคำขอลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๘

รายการที่ ๓.๑ การมอบอำนาจให้ฟ้องคดีเป็นไปตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๕๒) ออกตามความ ในพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๔ ไม่มีหนังสือมอบอำนาจตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ

รายการที่ ๓.๕ และ ๓.๖ ไม่มี

รายการที่ ๓.๙ เป็นการบุกรุกหรือไม่ เป็นไปตามคำพิพากษาของศาล มิใช่เป็นผลจากการพิจารณา ของกระทรวงการคลัง เอกสารตามที่ผู้อุทธรณ์ขอจึงไม่มี ทั้งนี้ ได้ส่งสำเนาคำพิพากษา ให้ผู้อุทธรณ์แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามบทบัญญัติมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการ

วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านตามมาตรา ๑๗ และคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๒๕ แต่ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๑๐๓/๑๔๑๘ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ และคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงการคลังซึ่งได้ชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ ได้ยืนยันว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อยู่ในความครอบครอง จึงไม่มีประเด็นที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะต้องพิจารณา แต่ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการให้ดำเนินการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่อุทธรณ์ได้ ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้ยกอุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร หัวหน้าคณะที่ ๔

นายเรวัต จำเริญ นายดำรงค์ บุญยืน นางมัลลิกา คุณวัฒน์ กรรมการ

นายจ่านง เจริญฉัตร กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๙/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๒

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการครู ตำแหน่งครู คศ. ๑ โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๑ (บ้านลำเหย) ตำบลหลุมรั้ง อำเภอบ่อพลอย จังหวัดกาญจนบุรีมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๒ ว่า ตามที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๒ มีคำสั่งให้สอบสวนทางวินัยร้ายแรง นาย ส. ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๑ (บ้านลำเหย) ตามหนังสือราชการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๒ และหนังสือคำสั่งดังต่อไปนี้

๑. หนังสือ สพท.กจ. ๒ ที่ ศธ ๐๔๑๘/๑๖ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖
๒. คำสั่ง สพท.กจ. ๒ ที่ ๙๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖
๓. หนังสือ สพท.กจ. ๒ ที่ ศธ ๐๔๐๑๘/๕๖ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๗
๔. คำสั่ง สพท.กจ. ๒ ที่ ๔๐๐/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๗
๕. หนังสือ สพท.กจ. ๒ ที่ ศธ ๐๔๐๑๘/๘๓ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗

ในการสอบสวนดังกล่าวอาจจะมีบางประเด็นที่พาดพิงถึงผู้อุทธรณ์ เช่น เรื่องพฤติกรรมในทางชั่วช้า ไม่ทำการสอนนักเรียน และอื่นๆ การสอบสวนดังกล่าวส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจ สุขภาพกาย คู่สมรส และครอบครัวของผู้อุทธรณ์เป็นอย่างมาก ผู้อุทธรณ์จึงขอคัดเอกสารการสอบสวนและเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ในการร้องทุกข์ ร้องเรียน สืบสวนข้อเท็จจริงสอบสวนข้อเท็จจริงตามรายละเอียดในรายการที่กล่าวอ้างตามข้อที่ ๑ - ๕ ทั้งหมดข้างต้น

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๒ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๑๘/๓๖๐๖ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากเป็นเอกสารลับของทางราชการ บุคคลที่ไม่มีส่วนได้เสียไม่อาจขอคัดลอกตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๒ ที่ไม่เปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัยร้ายแรง นาย ส. ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๒ ที่ ๙๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้ถูกร้อง คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๒ คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้ถูกร้องและผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ได้ความว่า นาย ส. ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๑ (บ้านลำเหย) มีกรณีถูกร้องเรียนกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย กรณีขอรับเงินบริจาคทำถนนในโรงเรียนแต่รู้เห็นกับเจ้าหน้าที่ผู้เก็บบัญชีนำเงินไปใช้ก่อน มีพฤติกรรมในทางชู้สาวกับครูในโรงเรียนที่มีสามีแล้ว และชอบสร้างความแตกแยกในโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๒ จึงมีคำสั่ง ที่ ๙๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยร้ายแรง นาย ส. ในกรณีที่ถูกร้องเรียนกล่าวหา คณะกรรมการสอบสวนได้ทำการสอบสวนพยานบุคคลฝ่ายกล่าวหา และฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา ประกอบด้วย ครู นักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๑ (บ้านลำเหย) และผู้ที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่า นาย ส. ไม่มีความผิดในกรณีที่ถูกกล่าวหา และผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๒ พิจารณาแล้วเห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน จึงมีคำสั่งให้ยุติเรื่องที่สอบสวนแล้ว ผู้ถูกร้องขอข้อมูลข่าวสารสำนวนการสอบสวนดังกล่าวเนื่องจากผู้ถูกร้องเห็นว่า ในการสอบสวนผู้ถูกร้องเป็นผู้ถูกพาดพิงกล่าวหาว่าเป็นครูที่มีสัมพันธ์ฉันท์ชู้สาวกับนาย ส. ซึ่งจากผลการสอบสวนที่ปรากฏว่า นาย ส. มิได้กระทำความผิดตามที่ถูกร้องเรียน แสดงว่ากลุ่มครูผู้ร้องเรียนและกรรมการสถานศึกษาที่มีส่วนร่วมในการร้องเรียน มีจุดประสงค์จะนำความเท็จมาร้องเรียนโดยไม่มีมูลความจริงเพื่อกลั่นแกล้งนาย ส. และผู้ถูกร้องให้ได้รับความเสียหาย กระทั่งต่อการทำงานและชื่อเสียง ทำให้ผู้ถูกร้องถูกดูหมิ่นเกลียดชังจากประชาชน ผู้ปกครอง และนักเรียน ทั้งไม่ได้รับความไว้วางใจยอมรับนับถือจากเด็กนักเรียนและผู้ปกครอง การกระทำของผู้ร้องเรียนเป็นการละเมิดสิทธิของผู้ถูกร้องและครอบครัว จึงต้องการได้ข้อมูลดังกล่าวเพื่อใช้สิทธิตามกฎหมายในอันที่จะปกป้องและกอบกู้สิทธิเสรีภาพและศักดิ์ศรีของผู้ถูกร้องและครอบครัว และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ทำให้ประชาชนได้ทราบความจริงจากผลการสอบสวน จะได้มีความไว้วางใจและเชื่อถือ นาย ส. และผู้ถูกร้อง ตลอดจนผู้ทำหน้าที่อาชีพครูทั่วประเทศด้วย

อนึ่ง ผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๒ ชี้แจงว่า ขณะนี้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๒ ได้มีคำสั่งย้ายนาย ส. ออกจากโรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๑ (บ้านลำเหย) ไปปฏิบัติงานที่โรงเรียนอื่นเพื่อประโยชน์ในการบริหารงานแล้ว ส่วนผู้ถูกร้องชี้แจงว่า ผู้ถูกร้องได้ขอให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๒ ย้ายผู้ถูกร้องไปปฏิบัติงานที่โรงเรียนในจังหวัดราชบุรี ซึ่งสามมีผู้ถูกร้องรับราชการอยู่ เนื่องจากไม่อาจทนรับราชการอยู่ที่โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๒๑ (บ้านลำเหย) ได้ แต่ขณะนี้ยังมิได้รับอนุมัติให้ย้ายไปตามความประสงค์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องขอคือ สำนวนการสอบสวนทางวินัยร้ายแรง นาย ส. ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๒ ที่ ๙๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ซึ่งการสอบสวนได้ดำเนินการเสร็จสิ้น และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๒ มีคำสั่งให้ยุติเรื่องแล้ว เรื่องที่สอบสวนมีส่วนเกี่ยวข้องและมีผลกระทบต่อผู้ถูกร้องและครอบครัวของผู้ถูกร้อง ผู้ถูกร้องจึงต้องการข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของผู้ถูกร้องมิให้ต้องได้รับความเสียหายต่อไป และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานหรือกระทบประโยชน์ได้เสียของบุคคลหนึ่งบุคคลใดแต่อย่างใด ทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ทำให้สังคมทราบข้อเท็จจริงที่ถูกต้องและยังคงมีความเชื่อถือในการปฏิบัติหน้าที่ของครู ดังนั้น เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์

ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยมให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ หัวหน้าคณะที่ ๑

นายชัชฎาภย์ บุรุษพัฒน์ นางเน่งน้อย วิศวโยธิน นายสมชาย หอมลออ กรรมการ

นายมงคล ณ สงขลา กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการบริหารงาน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลบ้านเป็ด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงเทศบาลตำบลบ้านเป็ด ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งของเจ้าพนักงานที่สั่งการตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

เทศบาลตำบลบ้านเป็ดมีหนังสือ ที่ ขก ๗๓๙๐๓/๔๘ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า คำสั่งดังกล่าวไม่ได้ดำเนินคดีกับผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเป็ด ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลบ้านเป็ด อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ร้องเรียนต่อเทศบาลตำบลบ้านเป็ดว่า เจ้าของที่ดินแปลงติดกันต่อเติมอาคารล้ำเข้าไปในเขตที่ดินของผู้อุทธรณ์ทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย เทศบาลตำบลบ้านเป็ดตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วปรากฏว่า อาคารดังกล่าวทำการต่อเติมก่อสร้างอาคารโดยไม่ได้รับอนุญาตและไม่เว้นที่ว่างจากแนวเขตที่ดินข้างเคียงไม่น้อยกว่า ๐.๕๐ เมตร ซึ่งถือได้ว่าเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เทศบาลตำบลบ้านเป็ด จึงได้ออกคำสั่งรวม ๓ ฉบับให้เจ้าของอาคารรื้อถอนอาคารดังกล่าวและปฏิบัติให้ถูกต้อง

ในการพิจารณาเทศบาลตำบลบ้านเป็ดมีหนังสือ ที่ ขก ๗๓๙๐๑/๖๔๕ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารชี้แจงว่า คำสั่งเกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความควบคุมของเทศบาลตำบลบ้านเป็ด และมีผลต่อการดำเนินคดีระหว่างเทศบาลตำบลบ้านเป็ดกับเจ้าของอาคาร ซึ่งหากเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคล หรือจะเป็นการเปิดเผยข้อมูลซึ่งมีผลกระทบต่อบุคคล ประกอบกับในระยะเวลาดังกล่าวอยู่ในระหว่างที่เจ้าของอาคารอาจอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ หากเปิดเผยจะมีผลต่อการดำเนินคดีของเทศบาลตำบลบ้านเป็ดได้ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสาร

ของราชการที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ต้องเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง แต่คำสั่งของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เป็นคำสั่งให้รื้อถอนอาคาร ให้ดำเนินการแก้ไข และให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร และให้รื้อถอนอาคาร คำสั่งดังกล่าวนายกเทศมนตรีตำบลบ้านเปิดในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นสั่งให้เจ้าของอาคารดำเนินการ

คำสั่งปรากฏรายละเอียดว่า ผู้รับแจ้งที่อยู่พฤติการณ์แห่งการกระทำผิด และคำสั่งให้ปฏิบัติอันเป็นข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่แล้ว การเปิดเผยจึงไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และแม้ว่าเจ้าของอาคารอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวอันอาจจะทำให้คำสั่งดังกล่าวเปลี่ยนแปลงได้ แต่เมื่อคำสั่งได้แจ้งไปยังเจ้าของอาคารแล้ว คำสั่งดังกล่าวย่อมมีผลบังคับแล้ว แม้ต่อมาภายหลังคำสั่งดังกล่าวจะถูกเปลี่ยนแปลงก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง

อนึ่ง แม้คำสั่งดังกล่าวเป็นเรื่องระหว่างเทศบาลตำบลบ้านเปิดกับเจ้าของอาคาร แต่ตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บัญญัติว่า “ในกรณีมีการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรืออาคารที่อยู่ใกล้ขีด หรือติดต่อกับอาคารที่มีการกระทำผิดเกิดขึ้น หรือบุคคลซึ่งความเป็นอยู่หรือการใช้สอยที่ดิน หรืออาคารถูกระทบกระเทือน เนื่องจากการกระทำผิดดังกล่าว เป็นผู้เสียหายตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา” จึงย่อมมีสิทธิขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ประกอบด้วย

๑. คำสั่งให้รื้อถอนอาคาร เลขที่ ๗๓๙๐๓/๑๙๖๐ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๘
๒. คำสั่งให้ดำเนินการแก้ไขและให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร เลขที่ ขก ๗๓๙๐๓/๑๙๖๑ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๘
๓. คำสั่งห้ามใช้อาคาร หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้อาคารที่อาจเป็นอันตราย เลขที่ ขก ๗๓๙๐๓/๑๙๖๒ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๘
๔. ภาพถ่ายบ้านเลขที่ ๓๗๐/๕๕ หมู่ที่ ๒๑ ตำบลบ้านเปิด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สนองชาติ หัวหน้าคณะที่ ๒

นางธิดา ศรีไพพรรณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยา ตันสุวรรณนนท์ กรรมการ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี ฝ่ายข้าราชการประจำ (นักบริหาร ๑๑) มีหนังสือลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ถึงนายกรัฐมนตรีว่า ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๓๓/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๔๘ สั่งลงโทษไล่ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๔๖ นั้น ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะใช้สิทธิอุทธรณ์ ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและโปร่งใส ในการพิจารณาลงโทษ ผู้อุทธรณ์จึงขอใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๖ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการอุทธรณ์ และการพิจารณาอุทธรณ์ ข้อ ๔ ขอตรวจและคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน บันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการลงโทษผู้อุทธรณ์ ทั้งนี้ เนื่องจากไม่ปรากฏรายละเอียดข้อเท็จจริง อันเป็นสาระสำคัญกรณีการกระทำผิดในคำสั่งลงโทษว่า กระทำผิดอย่างไร เมื่อใด ทำให้ผู้อุทธรณ์ไม่เข้าใจกรณีความผิด ที่สั่งลงโทษ ผู้อุทธรณ์ขณะดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ซึ่งข้อเท็จจริงตามข้อกล่าวหา ผู้อุทธรณ์ได้ให้คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาไว้อย่างชัดเจนแล้ว จึงไม่อาจทราบประเด็นกรณีความผิดที่จะนำมาประกอบการ ยื่นอุทธรณ์ได้ และมีความจำเป็นต้องขอตรวจข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อจะได้ทราบข้อเท็จจริงที่เป็นความจริง และเป็นธรรม

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีมีหนังสือ ลับ ส่วนมาก ที่ นร ๐๔๐๑/๙๗๕๕ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเห็นว่า ไม่สมควรเปิดเผยบันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่น หรือ เอกสารที่เกี่ยวข้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ นอกจากสำเนารายงานการสอบสวน ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อ ๔ ของกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๖ (พ.ศ. ๒๕๔๐) และสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ส่งสำเนารายงานการสอบสวนให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๔๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่ง ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี หนังสือชี้แจงเพิ่มเติมของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๙ หนังสือชี้แจงเพิ่มเติมของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๔๐๑/๓๒๕๐ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๙ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ขณะดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีฝ่ายข้าราชการประจำ (นักบริหาร ๑๑) และข้าราชการสังกัดกระทรวงแรงงาน (เดิมคือกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม) อีก ๕ ราย ได้ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๘๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๖ และที่ ๒๑๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๖ กรณีกล่าวหาว่า เมื่อครั้งผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม และผู้ถูกกล่าวหาอื่นมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียกรับเงินค่าหัวคิวแรงงานหรือค่าคุ้มครองจากบริษัทจัดหางานต่างๆ และมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียกรับเงินในกรณีที่บริษัทจัดหางานต่างๆ อุทธรณ์คำสั่งพักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตจัดหางาน ผลการสอบสวนคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยมีความเห็นว่า ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับการเรียกรับเงินเป็นค่าหัวคิวแรงงานหรือเป็นค่าคุ้มครองจากบริษัทจัดหางานต่างๆ อันเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริต ต่อหน้าที่ราชการ และฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม และมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ควรให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ ส่วนผู้ถูกกล่าวหารายอื่นคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเห็นว่า กระทำความผิด ๓ ราย สมควรลงโทษไล่ออกจากราชการ เช่นเดียวกัน และไม่มีความผิดตามที่ผู้ถูกกล่าวหา ๒ ราย ทั้งนี้ คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้บันทึกไว้ในรายงานการสอบสวนว่า “พยานซึ่งมาให้ถ้อยคำได้ขอให้ทางราชการปกปิดชื่อพยานและชื่อบริษัทของพยานไว้เป็นความลับ ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนเห็นควรให้กำชับเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องให้รักษาความลับตามความประสงค์ของพยาน เพื่อความปลอดภัยของพยานหรือบุคคลอื่นใดที่เกี่ยวข้อง” และขอให้นายกรัฐมนตรีผู้สั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเรื่องนี้ “สั่งกำชับให้เจ้าหน้าที่และผู้เกี่ยวข้องที่จะต้องนำเอกสารเกี่ยวกับการสอบสวนนี้ไปประกอบการปฏิบัติหน้าที่ให้รักษาความลับ และไม่นำข้อความหรือเอกสารดังกล่าว โดยเฉพาะชื่อตัวและชื่อบริษัทจัดหางานของพยานไปเผยแพร่หรือเปิดเผยโดยเด็ดขาด ทั้งนี้ เพื่อให้ความคุ้มครองพยานไม่ได้รับความเดือดร้อน หรือเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด” ต่อมา อ.ก.พ. ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวงของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี มีมติให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ และรองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) ปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี ได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๓๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ ให้ลงโทษไล่ออกจากราชการแล้ว ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งลงโทษจึงร้องขอข้อมูลข่าวสารรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน บันทึกถ้อยคำบุคคลพยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ได้ให้สำเนารายงานการสอบสวนแก่ผู้อุทธรณ์ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการอื่นๆ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีดังกล่าว ทั้งนี้ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ชี้แจงเพิ่มเติมตามหนังสือ ที่ นร ๐๔๐๑/๓๒๕๐ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๙ ว่า สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เนื่องจาก

๑. คณะกรรมการสอบสวนได้แสดงเจตนารมณ์ในการคุ้มครองพยาน โดยการสั่งกำชับไว้ในรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนว่า เจ้าหน้าที่และผู้เกี่ยวข้องที่จะต้องนำเอกสารเกี่ยวกับการสอบสวนฯ ไปประกอบการปฏิบัติหน้าที่ให้รักษาความลับและไม่นำข้อความหรือเอกสารฯ โดยเฉพาะชื่อตัวและชื่อบริษัทจัดหางานของพยานไปเผยแพร่

หรือเปิดเผยโดยเด็ดขาด เพื่อให้ความคุ้มครองพยานไม่ได้รับความเดือดร้อน หรือเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยาน หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด

๒. ผู้มาให้ถ้อยคำเป็นพยานได้ข้อร้องทางราชการ ไม่ให้รายชื่อของบริษัทพยานไปเปิดเผยให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และเนื้อหาโดยรวมในบันทึกถ้อยคำบุคคล เป็นการกล่าวหาผู้ถูกระบุว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียกร้องค่าหัวคิว การประกอบธุรกิจจัดหางาน หากมีการเปิดเผยชื่อและบริษัทจัดหางานของพยานออกไป พยานจะเห็นว่าทางราชการไม่ได้ดำเนินการตามที่ได้แจ้งความประสงค์ไว้ อนึ่ง กระบวนการสอบสวนทางวินัยจำต้องพึ่งพาพยาน หากไม่ได้รับการปกป้องคุ้มครอง พยานก็จะไม่ให้ความร่วมมือ ในที่สุดผลเสียหยาจะตกอยู่กับทางราชการ ซึ่งจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ จึงเข้าช่วยข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ บันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการลงโทษผู้ถูกระบุ เป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวนทางวินัยผู้ถูกระบุและผู้ถูกกล่าวหาและผู้ถูกระบุที่การสอบสวนได้ดำเนินการเสร็จสิ้นและสำนักนายกรัฐมนตรีมีคำสั่งลงโทษผู้ถูกระบุออกจากราชการแล้ว ข้อกล่าวอ้างที่ว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์จึงไม่อาจรับฟังได้ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเกี่ยวข้องและมีผลกระทบต่อผู้ถูกระบุ ผู้ถูกระบุจึงมีสิทธิได้ทราบเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตน ประกอบกับเรื่องที่สอบสวนคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเห็นว่า ผู้ถูกระบุกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและเสนอให้ลงโทษผู้ถูกระบุโดยอาศัยพยานบุคคลเป็นหลัก จึงมีความจำเป็นที่ผู้ถูกระบุจะต้องทราบข้อพยานเพื่อจะได้มีโอกาสต่อสู้หักล้างข้อกล่าวหาให้ถูกต้องเป็นธรรม แม้ระหว่างการสอบสวนคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยจะมีความเห็นให้กำชับให้ปิดชื่อพยานหรือชื่อบริษัทจัดหางานของพยานตามที่พยานร้องขอ ซึ่งขณะสอบสวนผู้ถูกระบุยังคงอยู่ในตำแหน่งหน้าที่ราชการจึงอาจใช้อำนาจกระทำการที่มีผลกระทบต่อพยาน หรือกิจการของพยาน แต่เมื่อผู้ถูกระบุได้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่ราชการไปแล้วจึงไม่อาจกระทำการใดๆ ที่จะมีผลกระทบต่อพยานหรือกิจการของพยานที่เกี่ยวข้องกับราชการของกระทรวงแรงงาน จึงไม่มีเหตุที่พยานจะต้องหวั้นเกรงอิทธิพลของผู้ถูกระบุต่อไป ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงตามคำชี้แจงของผู้แทนสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีว่า มีพฤติกรรมที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดแต่อย่างใด สำหรับข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกกล่าวหาผู้อื่น เนื่องจากผู้ถูกระบุและผู้ถูกกล่าวหาผู้อื่นถูกกล่าวหาว่าร่วมกันกระทำความผิด ผู้ถูกกล่าวหาแต่ละคนจึงมีความสัมพันธ์ต่อกัน เป็นเหตุให้ผู้ถูกระบุสมควรได้ทราบรายละเอียดในคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาผู้อื่นและพยานอื่นทั้งหมด ซึ่งในส่วนนี้ก็ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีพฤติกรรมที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดแต่อย่างใดเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ ปรากฏข้อเท็จจริงว่าได้มีการเปิดเผยชื่อพยานและถ้อยคำพยานบางส่วนในรายงานการสอบสวนที่เปิดเผยให้ผู้ถูกระบุทราบแล้วด้วย ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้ถูกระบุทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้สำนักเลขาธิการ
นายกรัฐมนตรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง ให้แก่ผู้อุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย หัวหน้าคณะที่ ๓

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์ นายอีกรหาญ โทมรศักดิ์ กรรมการ
ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : นายอีกรหาญ โทมรศักดิ์ได้ลงนามในคำวินิจฉัย เนื่องจากนายอีกรหาญ โทมรศักดิ์ เคยมีความเห็นขัดแย้ง
กับผู้อุทธรณ์ในขณะที่ยังรับราชการและผู้อุทธรณ์เคยใช้เป็นเหตุคัดค้านการปฏิบัติหน้าที่กรรมการของนายอีกรหาญ
โทมรศักดิ์ในคราวอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเรื่องอื่นต่อคณะกรรมการฯ ดังนั้น นายอีกรหาญ
โทมรศักดิ์ จึงขอถอนตัวจากการพิจารณาอุทธรณ์เรื่องนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๕๘

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นหัวหน้างานบริหารทั่วไปในกลุ่มงานอำนวยการของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) มีหนังสือลงวันที่ ๑ และ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการ สมศ. และประธานกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการของ สมศ. ตามลำดับ โดยให้เหตุผลว่า ผลการประเมินงานของผู้อุทธรณ์ที่ได้รับไม่เป็นไปตามผลงานที่ผู้อุทธรณ์ทำให้งาน จึงขอคัดสำเนาเอกสารที่แสดงรายละเอียดให้คะแนนของผู้ประเมินแต่ละคน พร้อมทั้งขอสำเนาเอกสารที่แสดงรายละเอียดการให้คะแนนเพื่อประเมินหัวหน้างานการเงินและงบประมาณ หัวหน้างานบุคคลพร้อมกันด้วย

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพศึกษามีหนังสือลับเฉพาะ ที่ กอ/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่าได้ดูในภาพรวม ไม่สามารถระบุได้ว่าเป็นของผู้ประเมินคนใด และไม่สามารถให้ข้อมูลการประเมินหัวหน้างานและงบประมาณ และหัวหน้างานบุคคลได้ โดยให้เหตุผลว่า จะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการของ สมศ. มีหนังสือลับเฉพาะ ที่ กอ. ๒๗๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ให้ได้แต่คะแนนรวมของผู้ประเมินแต่ละคนและขอสงวนที่จะไม่เปิดเผยรายชื่อผู้ประเมิน โดยอ้างมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยให้เหตุผลว่า เอกสารที่ผู้อุทธรณ์ขออนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ พร้อมทั้งอ้างคำสั่งของคณะกรรมการบริหาร สมศ. ที่ ๑๓/๒๕๕๔ ข้อ ๒ และข้อ ๓ ซึ่งกำหนดให้ สมศ. เป็นผู้ใช้ดุลพินิจในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของ สมศ. ได้เท่าที่จำเป็น

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของ สมศ. ยืนยันความต้องการเอกสารประเมินของผู้ประเมินทุกคนที่ประเมินผู้อุทธรณ์ รวมทั้งเอกสารแสดงการคำนวณการถ่วงน้ำหนัก จนได้คะแนนที่ทางสำนักงานแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ โดยไม่ต้องเปิดเผยชื่อผู้ประเมิน อีกทั้งยังได้เปิดเผยผลการประเมินหัวหน้างานที่อยู่ในระดับเดียวกับผู้อุทธรณ์คือ หัวหน้างานการเงินและงบประมาณ และหัวหน้างานบุคคล เพื่อผู้อุทธรณ์จะได้ตรวจสอบว่า การประเมินมีการเลือกปฏิบัติหรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทน สมศ. ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องแล้วสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ต้องการให้เปิดเผยเอกสารรายละเอียดการให้คะแนนการถ่วงน้ำหนักผู้ประเมินแต่ละคน รวมทั้งเอกสารทั้งหมดที่เกี่ยวข้องในการประเมินผู้อุทธรณ์ประจำปี ๒๕๔๘ และการให้คะแนนประเมินของผู้ประเมินทุกคนที่ประเมินหัวหน้างาน การเงินและงบประมาณ และหัวหน้างานบุคคล ซึ่งอยู่ในระดับเดียวกับผู้อุทธรณ์ เพื่อให้ผู้อุทธรณ์จะนำมาพิจารณาว่า เป็นไปตามผลงานที่ผู้อุทธรณ์ทำให้กับสำนักงาน และถูกเลือกปฏิบัติในการประเมินหรือไม่ แต่ สมศ. พิจารณาแล้วเห็นว่า ขัดต่อคำสั่งของคณะกรรมการบริหาร สมศ. ที่ ๑๓/๒๕๔๔ ข้อ ๒ และ ๓ กำหนดว่า การพิจารณาให้ตรวจดูข้อมูลข่าวสาร ในความครอบครองของ สมศ. ให้เป็นดุลพินิจของ สมศ. ในการที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเท่าที่จำเป็นและเกี่ยวข้องสำคัญ กับบุคคลที่ขออุทธรณ์ และ สมศ. ขอสงวนที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งหมดหรือบางส่วน หาก สมศ. พิจารณาแล้วเห็นว่า การเปิดเผยในกรณีนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับความเห็น หรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน เพื่อดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด อันจะเป็นการก่อให้เกิดความเสียหายแก่การดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้ง สมศ. และหลักการ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งกำหนดว่า ข้อมูลข่าวสารของราชการ ที่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด หน่วยงานรัฐหรือเจ้าหน้าที่ ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ ดังนั้น กรณีผู้อุทธรณ์ สมศ. ได้ดำเนินการแจ้งข้อมูลการประเมินผลการปฏิบัติงาน ประจำปี ๒๕๔๘ และผลคะแนนการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๔๘ ในภาพรวมของผู้ประเมินทั้งหมดไปแล้ว ทั้งนี้ สมศ. ขอสงวนที่จะไม่เปิดเผยรายชื่อผู้ประเมิน การเปิดเผยแบบการประเมินแต่ละคน อาจมีผลให้ผู้อุทธรณ์จาลายมือของผู้ประเมินได้ และผู้อุทธรณ์อาจทราบได้ว่าผู้ประเมินแต่ละคน ให้คะแนนเท่าใด และการเปิดเผยคะแนนประเมินซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชา อาจมีผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ว่า ผู้รับการประเมินซึ่งอยู่ในระดับเดียวกันกับผู้อุทธรณ์ (หัวหน้างานการเงินและงบประมาณ และหัวหน้างานบุคคล) คือผู้ใด เพราะจำนวนผู้ได้บังคับบัญชาของผู้ที่อยู่ในระดับเดียวกับผู้อุทธรณ์มีจำนวนไม่เท่ากัน ส่วนการเปิดเผยคะแนนประเมินของผู้บังคับบัญชาและหัวหน้างานอื่นที่ได้ประเมินผู้อุทธรณ์หัวหน้างานและงบประมาณ และหัวหน้างานบุคคล (ซึ่งอยู่ในระดับเดียวกับผู้อุทธรณ์) สมศ. ขอสงวนให้ปกปิดชื่อผู้ประเมินแต่ละคน และสลับตำแหน่ง ผู้ประเมินซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและหัวหน้างานอื่น เพื่อให้ผู้อุทธรณ์จะได้ไม่ทราบว่าผู้ประเมินแต่ละคนได้ให้คะแนนประเมิน แก่ผู้อุทธรณ์ หัวหน้างานการเงินและงบประมาณ และหัวหน้างานบุคคลเท่าใด เพื่อป้องกันมิให้เกิดผลกระทบต่อ ความสัมพันธ์ภายใน สมศ. และอาจทำให้ระบบการประเมินเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การประเมินผลการปฏิบัติงานเจ้าหน้าที่ของ สมศ. มีการกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการประเมินผล การปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๔๘ ไว้อย่างชัดเจนโดยมุ่งเน้นเพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล โดยใช้หลักการประเมินแบบมีส่วนร่วมเพื่อให้ผลการประเมินมีความเที่ยงธรรมมากที่สุด ดังนั้น เมื่อผู้ประเมินแต่ละคน ได้ให้คะแนนประเมินผลการปฏิบัติงานตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ การเปิดเผยเอกสารการประเมินผล การปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๔๘ ที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงไม่อาจมีผลกระทบต่อระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานของ สมศ. แต่อย่างใด อนึ่ง ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีผลกระทบต่อผู้อุทธรณ์โดยตรงคือการเลื่อนเงินเดือนหรือสัญญาการทำงาน จึงมีเหตุอันควรที่ผู้รับการประเมินจะขอตรวจดูผลการประเมินดังกล่าวได้ เพื่อใช้โต้แย้งและปกป้องสิทธิของตนต่อไป ดังนั้น เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชน ที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่การเปิดเผย

การให้คะแนนของผู้ได้บังคับบัญชา แม้ปกปิดรายชื่อผู้ประเมินอาจมีผลให้ผู้ถูกรับทราบได้ว่า ผู้รับการประเมินซึ่งอยู่ในระดับเดียวกับผู้ถูกรับ (หัวหน้างานการเงินและงบประมาณ และหัวหน้างานบุคคล) คือผู้ใด เพราะจำนวนผู้ได้บังคับบัญชาของผู้ที่อยู่ในระดับเดียวกับผู้ถูกรับมีจำนวนไม่เท่ากัน เพื่อมิให้เกิดผลกระทบต่อความสัมพันธ์และระบบการประเมินภายใน สมศ. จึงควรเปิดเผยเฉพาะคะแนนเฉลี่ยของผู้ให้คะแนนประเมินซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชา ส่วนการให้คะแนนประเมินของผู้บังคับบัญชาและหัวหน้างานอื่นที่ได้ประเมินผู้ถูกรับ หัวหน้างานการเงินและงบประมาณ และหัวหน้างานบุคคล (ซึ่งอยู่ในระดับเดียวกับผู้ถูกรับ) ให้ปกปิดรายชื่อผู้ประเมินแต่ละคนโดยให้กำหนดผู้ประเมินเป็นหมายเลขที่ไม่ต้องเรียงตามลำดับชั้นตำแหน่ง แต่ต้องกำหนดเป็นหมายเลขประจำของผู้ประเมิน เพื่อให้ผู้ถูกรับจะสามารถเปรียบเทียบผลการประเมินการปฏิบัติงานของผู้ถูกรับกับหัวหน้างานการเงินและงบประมาณ และหัวหน้างานบุคคลจากผู้ประเมินแต่ละคนได้ว่าถูกเลือกปฏิบัติในการประเมินหรือไม่ และเพื่อให้ผู้ถูกรับจะสามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงการปฏิบัติงานของผู้ถูกรับเองได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ โดยการเปิดเผยคะแนนประเมินของผู้ได้บังคับบัญชาที่ประเมินผู้ถูกรับ หัวหน้างานการเงินและงบประมาณ และหัวหน้างานบุคคลเป็นคะแนนเฉลี่ยโดยปกปิดชื่อ ส่วนการให้คะแนนของผู้ได้บังคับบัญชาและหัวหน้างานอื่นที่ได้ประเมินผู้ถูกรับ หัวหน้างานการเงินและงบประมาณ และหัวหน้างานบุคคล ให้ปกปิดรายชื่อผู้ประเมินแต่ละคนโดยกำหนดผู้ประเมินเป็นหมายเลขที่ไม่เรียงตามลำดับชั้นตำแหน่ง แต่ต้องเป็นหมายเลขประจำของผู้ประเมิน พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้ถูกรับ

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ หัวหน้าคณะที่ ๑

นายชัชฎาภย์ บุรุษพัฒน์ นายสมชาย หอมลออ นางเน่งน้อย วิศวโยธิน กรรมการ

นายมงคล ณ สงขลา กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคมการ บริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๓๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารการประกันสังคม

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ๒ ฉบับ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงนายทะเบียนสำนักงานประกันสังคม สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของหนี้ที่ตามคำพิพากษาของศาล ลูกหนี้ ๒ ราย ได้แก่ หนี้ซื้อขายเฟอร์นิเจอร์สำนักงานของบริษัท ด. ลูกหนี้ และหนี้กู้ยืมของนาย ส. ลูกหนี้ อดีตลูกจ้างของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์จะขอตรวจสอบประวัติประกันสังคมของจำเลยทั้งสอง เพื่อติดตามให้จำเลยปฏิบัติตามคำพิพากษาของศาล

สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ มีหนังสือ ที่ รง ๐๖๒๒/๐๕๙๑๖ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า หน่วยงานของรัฐสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น หรือหน่วยงานอื่นได้ต่อเมื่อได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลเท่านั้น และตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดว่าข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคล แต่สำนักงานประกันสังคมยินยอมเปิดเผยตามคำสั่งศาล หรือคำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์มีหนังสือที่ กม. ๐๑๖/๔๙ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ ไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบธุรกิจซื้อขายเฟอร์นิเจอร์สำนักงาน และบริษัท ด. ได้สั่งซื้อเฟอร์นิเจอร์สำนักงานจากผู้อุทธรณ์ เป็นเงินจำนวน ๒๓,๔๕๔.๕๐ บาท แล้วไม่ชำระหนี้ สำหรับนาย ส. เป็นอดีตลูกจ้างผู้อุทธรณ์ ได้กู้ยืมเงินสวัสดิการของผู้อุทธรณ์ เป็นเงินจำนวน ๘๐,๑๖๙.๕๐ บาท แล้วลาออกโดยไม่ชำระหนี้เงินกู้แต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์จึงเป็นโจทก์ยื่นฟ้องบริษัท ด. เป็นคดีแพ่งต่อศาลแขวงพระนครเหนือ คดีหมายเลขดำที่ ๒๕๑๙/๒๕๕๐ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๙๐๒/๒๕๕๐ และฟ้องนาย ส. เป็นคดีแพ่งต่อศาลแขวงตลิ่งชัน คดีหมายเลขดำที่ ๔๓๐๐/๒๕๕๐ คดีหมายเลขแดงที่ ๔๖๑๐/๒๕๕๗ เพื่อบังคับชำระหนี้แก่ผู้อุทธรณ์ ต่อมาศาลมีคำพิพากษาให้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ชนะคดีจำเลยในคดีทั้งสองไม่ชำระหนี้ตามคำพิพากษา ผู้อุทธรณ์ได้พยายามติดต่อ บริษัท ด. ตามที่อยู่ที่จดทะเบียนไว้กับกระทรวงพาณิชย์ และติดต่อนาย ส. ตามที่อยู่ในทะเบียนราษฎรแต่ไม่พบ จึงใช้สิทธิขอตรวจสอบ

ข้อมูลประวัติประกันสังคมของจำเลยทั้งสองจากสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ เพื่อติดตามให้จำเลยปฏิบัติตามคำพิพากษาแต่ได้รับการปฏิเสธ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ ดังกล่าว และสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ มีหนังสือ ที่ รง ๐๖๒๒/๐๑๑๙๙๕ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารชี้แจงเพิ่มเติมว่า สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเนื่องจาก

๑. การขอข้อมูลดังกล่าวเป็นการเพิ่มภาระงาน ก่อให้เกิดผลกระทบต่อภารกิจหลักต่อสำนักงานประกันสังคมในการให้บริการกับสถานประกอบการ ผู้ประกันตน และบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทำให้การบริการเกิดความล่าช้าและส่งผลกระทบต่อสำนักงานประกันสังคมไม่สามารถให้บริการตามวิสัยทัศน์ของการเป็นองค์กรชั้นนำในการให้บริการได้

๒. สถานประกอบการ หน่วยงานราชการ หน่วยงานอื่นๆ ขอข้อมูลในส่วนของนายจ้าง และผู้ประกันตนในแต่ละเดือนเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ข้อมูลที่สำนักงานประกันสังคมครอบครองเป็นข้อมูลของนายจ้างประกอบด้วยรายการแสดงชื่อและที่ตั้งสถานประกอบการ รายชื่อผู้ประกันตน อัตราค่าจ้างและประเภทกิจการ ซึ่งผู้ประกันตนมิได้เป็นผู้มอบข้อมูลให้สำนักงานประกันสังคมครอบครองแต่อย่างใด และข้อมูลดังกล่าวสำนักงานประกันสังคมมีไว้เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามกฎหมายประกันสังคม

๓. ในแต่ละเดือน จะมีหน่วยงานขอข้อมูลมาเป็นจำนวนมากเฉลี่ยประมาณ ๓๐๐ รายต่อเดือน ซึ่งในขั้นตอนการตรวจสอบข้อมูลแต่ละรายต้องใช้เจ้าหน้าที่และเวลาพอสมควร ซึ่งมีผลกระทบกับปริมาณเจ้าหน้าที่ที่ต้องให้บริการผู้ประกันตนและนายจ้างที่ติดต่อมา โดยเฉพาะหน่วยบริการจะมีผู้รับบริการจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงกลางเดือนและปลายเดือน หากเปิดเผยข้อมูลจะทำให้ปริมาณการขอข้อมูลติดตามหนี้เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ จะต้องทำหน้าที่เปิดเผยข้อมูลเป็นภารกิจหลัก ส่วนภารกิจของสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๘ ในบริการเป็นภารกิจรอง

๔. ผู้ประกันตนได้ยื่นเรื่องร้องเรียนต่อสำนักงานประกันสังคมเป็นจำนวนมากเนื่องจากได้รับความเดือดร้อนจากการเปิดเผยข้อมูลของสำนักงานประกันสังคม ทำให้เจ้าหน้าที่ติดตามทวงหนี้ ซึ่งบางครั้งมีการข่มขู่และคุกคามในการดำรงชีวิต ต้องอพยพย้ายหนี และต้องเป็นผู้ว่างงานในที่สุด อันนำความเดือดร้อนมาสู่ครอบครัวและสังคม นอกจากนี้ผู้ประกันตนและผู้เดือดร้อนจะเสื่อมศรัทธาต่อระบบประกันทำให้การใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่สำนักงานประกันสังคมตั้งไว้

๕. สำนักงานประกันสังคมไม่ใช่องค์กรที่จัดตั้งมาเพื่อติดตามชำระหนี้ หรือเป็นองค์กรในการสืบทรัพย์ เพราะไม่มีสินทรัพย์ เอกสารสิทธิ สิทธิใดๆ ที่เป็นของผู้ประกันตนไว้ในครอบครอง เจ้าหน้าที่ควรแสวงหาจากองค์กรอื่น เช่น กรมการขนส่งทางบก เป็นต้น หากเปิดเผยข้อมูลจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมเสื่อมประสิทธิภาพ นายจ้าง ผู้ประกันตนจะเสื่อมศรัทธา อันจะเกิดความเสียหายต่อระบบประกันสังคม

๖. มาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ได้กำหนดมิให้ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดๆ เกี่ยวกับกิจการของนายจ้างอันเป็นข้อเท็จจริงตามปกติวิสัยของนายจ้างที่รายงานไว้ไม่ให้เปิดเผย เว้นแต่เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการ เพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองแรงงาน เพื่อการสอบสวนการพิจารณาคดี ดังนั้น การสืบทรัพย์ของเจ้าหน้าที่ไม่อยู่ในมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัตินี้

หากสำนักงานประกันสังคมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของนายจ้างให้แก่ผู้อุทธรณ์จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ และมีผลกระทบต่อนายจ้าง ผู้ประกันตนในการประกอบอาชีพ รวมทั้งกระทบกระเทือนถึงประโยชน์สาธารณะ

อันได้แก่ ผู้ประกันตน จำนวน ๘ ล้านคน และบุคคลผู้มีสิทธิรับประโยชน์แทนบางกรณี อันได้แก่ บิดา มารดา คู่สมรส และบุตร และเห็นว่าผู้อุทธรณ์สามารถหาวิธีป้องกันการค้างชำระหนี้ได้หลายวิธี ควรแก้ไขที่ต้นเหตุไม่ใช่แก้ที่ปลายเหตุ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอแยกได้เป็น ๒ ส่วน คือ การขอข้อมูลประวัติการประกันสังคมของบริษัท ด. และข้อมูลสถานที่ทำงานของนาย ส.

กรณีการขอข้อมูลในประวัติประกันสังคมของบริษัท ด. ซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นบริษัทที่ประกอบธุรกิจขายเฟอร์นิเจอร์สำนักงาน และได้ขายเฟอร์นิเจอร์สำนักงานให้บริษัท ด. แต่ บริษัท ด. ไม่ชำระหนี้ ผู้อุทธรณ์จึงเป็นโจทก์ฟ้องบริษัท ด. เป็นจำเลย ต่อมาศาลมีคำพิพากษาให้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ชนะคดี จำเลยไม่ชำระหนี้ตามคำพิพากษา กรณีนี้จึงเห็นว่าหนี้ที่เกิดขึ้นเป็นหนี้ที่เกิดจากการประกอบธุรกิจซื้อขายเฟอร์นิเจอร์สำนักงานระหว่างผู้อุทธรณ์กับบริษัท ด. การบังคับชำระหนี้ของผู้อุทธรณ์เป็นความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหนี้กับลูกหนี้ซึ่งเจ้าหนี้ยังมีหนทางอื่นในการดำเนินการเพื่อบังคับชำระหนี้หรือวางระบบการประกันการชำระหนี้เพื่อให้การบังคับชำระหนี้มีประสิทธิภาพ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมได้มาตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เพื่อประโยชน์ของนายจ้างและลูกจ้างตามที่กำหนดในกฎหมายดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวว่านายจ้างและลูกจ้างไม่ประสงค์จะให้เปิดเผยต่อบุคคลภายนอก และหากผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปเพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้ก็จะทำให้นายจ้างและลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อระบบประกันสังคมได้ ในขณะเดียวกันก็จะทำให้สำนักงานประกันสังคมกลายเป็นสำนักงานติดตามชำระหนี้ของเจ้าหนี้ และอาจเป็นอุปสรรคในการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคมได้ นอกจากนี้ ข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมมีอยู่ก็มีใช้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินอันเป็นวัตถุแห่งการชำระหนี้โดยตรง กรณีนี้จึงยังไม่มีเหตุผลความจำเป็นเพียงพอถึงขนาดที่จะใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในระบบประกันสังคมดังกล่าวแต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

กรณีการขอข้อมูลข่าวสารสถานที่ทำงานของนาย ส. อดีตลูกจ้างของผู้อุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจำกัดเฉพาะสถานที่ทำงานของนาย ส. ซึ่งไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบุคคล และกรณีนี้เป็นกรณีที่ลูกจ้างกู้ยืมเงินสวัสดิการของนายจ้างแล้วลาออกไปโดยไม่ได้ชำระหนี้เงินกู้ ซึ่งเป็นหนี้ที่ผู้อุทธรณ์ให้ความช่วยเหลือ สงเคราะห์แก่ลูกจ้างอันเป็นสวัสดิการระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างซึ่งความสัมพันธ์ภายในบริษัท และการขอข้อมูลเป็นการจำกัดเฉพาะรายการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในกรณีนี้จึงไม่ก่อให้เกิดภาระแก่เจ้าหน้าที่จนกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติของสำนักงานประกันสังคมแต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีมติให้ยกอุทธรณ์กรณีการอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบริษัท ด. และมีมติให้สำนักงานประกันสังคมพื้นที่เขต ๘ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานที่ทำงานของนาย ส. พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย หัวหน้าคณะที่ ๓
ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ นายอิทธิชัย โทมรงค์ดี นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์ กรรมการ
นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๓๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามสัญญาจ้างเหมาบริการและรายงานการเงิน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงพยาบาลพระศรีมหาโพธิ์ จังหวัดอุบลราชธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงโรงพยาบาลพระศรีมหาโพธิ์ จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน ๓ ฉบับ ขอสำเนาเอกสารที่มีคำรับรองถูกต้องเกี่ยวกับการจ้างเหมาบริการและการดำเนินการตามสัญญา และรายงานการเงินของโรงพยาบาลพระศรีมหาโพธิ์ ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจ้างเหมาบริการทำความสะอาดของโรงพยาบาลพระศรีมหาโพธิ์ ปีงบประมาณ ๒๕๕๙ จำนวน ๔ รายการ ประกอบด้วย รายการที่ ๑-๔ หนังสือขออนุมัติเบิกจ่ายเงินค่าจ้างเหมาบริการฯ พร้อมเอกสารประกอบการจ่ายเงิน ประจำเดือนตุลาคม เดือนพฤศจิกายน เดือนธันวาคม ๒๕๕๘ และเดือนมกราคม ๒๕๕๙ และรายการที่ ๕ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจรับงานจ้างเหมาบริการฯ

๒. ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจ้างเหมาบริการซักผ้า-อบผ้าของโรงพยาบาลพระศรีมหาโพธิ์ ปีงบประมาณ ๒๕๕๙ จำนวน ๕ รายการ ประกอบด้วย รายการที่ ๑-๔ หนังสือขออนุมัติเบิกจ่ายเงินค่าจ้างเหมาบริการฯ พร้อมเอกสารประกอบการจ่ายเงินประจำเดือนตุลาคม เดือนพฤศจิกายน เดือนธันวาคม ๒๕๕๘ และเดือนมกราคม ๒๕๕๙ และรายการที่ ๕ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจรับงานจ้างเหมาบริการฯ

๓. รายงานการเงินของโรงพยาบาลพระศรีมหาโพธิ์ ปีงบประมาณ ๒๕๕๙ จำนวน ๔ รายการ คือ รายงานการเงินประจำเดือนตุลาคม เดือนพฤศจิกายน เดือนธันวาคม ๒๕๕๘ และเดือนมกราคม ๒๕๕๙

ต่อมา ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงโรงพยาบาลพระศรีมหาโพธิ์ จังหวัดอุบลราชธานี ขอสำเนาเอกสารที่มีคำรับรองถูกต้องเกี่ยวกับการสอบราคาจ้างเหมาบริการดูแลรักษาสนามหญ้า ต้นไม้ และสวนหย่อม ปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ของโรงพยาบาลพระศรีมหาโพธิ์ จำนวน ๗ รายการ ประกอบด้วย

๑. รายการที่ ๑ - ๔ หนังสือขออนุมัติเบิกจ่ายค่าจ้างเหมาบริการฯ พร้อมเอกสารประกอบการจ่ายเงินประจำเดือนกันยายน เดือนสิงหาคม เดือนกรกฎาคม และเดือนมิถุนายน ๒๕๕๘

๒. รายการที่ ๕ สัญญาจ้างเหมาบริการดูแลรักษาสนามหญ้า ต้นไม้ และสวนหย่อม

๓. รายการที่ ๖ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจรับงานจ้างเหมาบริการฯ

๔. รายการที่ ๗ บันทึกผลการพิจารณาของคณะกรรมการฯ เสนอต่อผู้มีอำนาจสั่งจ้าง

โรงพยาบาลพระศรีมหาโพธิ์ มีหนังสือ ที่ สธ ๐๘๑๑/๘๐๓ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ อ้างถึง คำขอลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ทั้ง ๓ ฉบับ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เอกสารการเงิน ดังกล่าวเป็นเอกสารสำคัญทางราชการไม่สามารถเผยแพร่ได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลพระศรีมหาโพธิ์ ประกอบกับข้อมูลข่าวสาร ที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ในการบริหารงานของโรงพยาบาลพระศรีมหาโพธิ์ ได้มีการจ้างเหมาบริการ จากเอกชนในกิจการบางประเภท ซึ่งรวมถึงการจ้างเหมาบริการตามคำขอของผู้อุทธรณ์ คือ การจ้างเหมาบริการทำความสะอาด การจ้างเหมาบริการซักผ้า - อบผ้า และการจ้างเหมาบริการดูแลรักษาสนามหญ้า ต้นไม้ และสวนหย่อมของโรงพยาบาล พระศรีมหาโพธิ์ ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารปรากฏว่า โรงพยาบาลพระศรีมหาโพธิ์ มีหนังสือ ที่ สธ ๐๘๑๑/ ๑๐๐๒ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ อ้างถึงคำขอลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ และ ที่ สธ ๐๘๑๑/๘๕๙ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๙ อ้างถึงคำขอลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙ จัดส่งข้อมูลข่าวสารจำนวน ๔ รายการ คือ สำเนาเอกสารสอบราคาจ้างเหมาบริการทำความสะอาด จำนวน ๑ ชุด สำเนาเอกสารจ้างเหมาบริการซักผ้า - อบผ้า ๑ ชุด สัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๕๙ และ ๒/๒๕๕๙ จำนวน ๒ ชุด และคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจรับจำนวน ๑ ฉบับ ให้แก่ผู้อุทธรณ์และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเงินในทุกรายการ โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารสำคัญ ของทางราชการ ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีตามอุทธรณ์ โรงพยาบาลพระศรีมหาโพธิ์ ได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารบางส่วนให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว และมีข้อที่ต้องพิจารณาเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่โรงพยาบาลพระศรีมหาโพธิ์มีคำสั่งมิให้เปิดเผยเพียง ๓ ส่วน คือ

๑. เอกสารเกี่ยวกับการสอบราคาและจ้างเหมาบริการดูแลรักษาสนามหญ้า ต้นไม้ และสวนหย่อมของโรงพยาบาล พระศรีมหาโพธิ์ ตามคำขอวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙ รายการที่ ๕-๗

๒. หนังสืออนุมัติเบิกจ่ายเงินค่าจ้างเหมาบริการ พร้อมเอกสารประกอบการจ่ายเงินตามสัญญาจ้างเหมาบริการ ดังนี้

(๑) สัญญาจ้างเหมาบริการทำความสะอาด ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๘ - เดือนมกราคม ๒๕๕๙ ตามคำขอ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ รายการที่ ๑ - ๔

(๒) สัญญาจ้างเหมาบริการซักผ้า - อบผ้า ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๘ - เดือนมกราคม ๒๕๕๙ ตามคำขอ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ รายการที่ ๑ - ๔

(๓) สัญญาจ้างเหมาบริการดูแลรักษาสนามหญ้า ต้นไม้ และสวนหย่อม ประจำเดือนมิถุนายน - กันยายน ๒๕๕๘ ตามคำขอลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙

๓. สัญญารายงานการเงินประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๘ - เดือนมกราคม ๒๕๕๙ ตามคำขอลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เอกสารเกี่ยวข้องกับการสอบราคาและจ้างเหมาบริการดูแลรักษาสนามหญ้า ต้นไม้ และสวนหย่อมของโรงพยาบาล พระศรีมหาโพธิ์ ตามคำขอลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙ นั้นเห็นว่า เมื่อโรงพยาบาลพระศรีมหาโพธิ์ ทำสัญญาจ้างเหมา

บริการกับผู้ชนะการประกวดราคาแล้ว เอกสารดังกล่าวเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการเกี่ยวกับผลการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้เป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ได้ ส่วนหนังสืออนุมัติเบิกจ่ายเงินค่าจ้างเหมาบริการพร้อมเอกสารประกอบการจ่ายเงินตามสัญญาจ้างเหมาบริการทั้ง ๓ รายการ คือ สัญญาจ้างเหมาบริการทำความสะอาด สัญญาจ้างเหมาบริการซักผ้า - อบผ้า และสัญญาจ้างเหมาบริการดูแลรักษาสนาบหญ้า ต้นไม้ และสวนหย่อม เห็นว่า เมื่อมีการดำเนินงานตามสัญญาจ้างและคู่สัญญายื่นเอกสารหลักฐานในการดำเนินงานเพื่อประกอบการเบิกจ่ายค่าจ้าง เอกสารที่ได้ยื่นไว้ต่อโรงพยาบาลพระศรีมหาโพธิ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการเกี่ยวเนื่องกับการปฏิบัติราชการของโรงพยาบาลพระศรีมหาโพธิ์และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงในกรณีนี้ว่าคู่สัญญาซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลได้หวงห้ามไว้ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ได้

สำหรับเอกสารรายงานการเงินประจำเดือนตุลาคม ๒๕๔๘ - เดือนมกราคม ๒๕๔๙ เป็นเอกสารซึ่งโรงพยาบาลพระศรีมหาโพธิ์ต้องจัดทำขึ้นตามระเบียบราชการ และรายงานต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๕ เป็นประจำทุกเดือน แม้เป็นเอกสารรายงานสถานะและความเคลื่อนไหวทางการเงินของโรงพยาบาล แต่ก็มีใช้ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้โรงพยาบาลพระศรีมหาโพธิ์ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงชาติ หัวหน้าคณะที่ ๒

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย นางธิดา ศรีไพพรรณ กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยา ต้นสุวรรณนนท์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๓๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวิธีพิจารณาคดีของศาลปกครอง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานศาลปกครอง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง ขอข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

๑. บทบัญญัติแห่งกฎหมาย (ระบุข้อความ) ที่ให้อำนาจศาลปกครองกลางวินิจฉัยข้อเท็จจริงตามที่ได้แสวงหาข้อเท็จจริงจากคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม และสรุปประเด็นคดีเกี่ยวกับอำนาจศาลว่าไม่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครอง โดยละเว้นไม่ต้องถ่วงดุลการพิจารณาจากตุลาการผู้แถลงคดี

๒. บทบัญญัติแห่งกฎหมาย (ระบุข้อความ) ที่ให้อำนาจศาลปกครองกลางวินิจฉัยข้อเท็จจริงตามที่ได้แสวงหาข้อเท็จจริงจากคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม และสรุปประเด็นคดีเกี่ยวกับอำนาจศาลว่าไม่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครอง และนำข้อเท็จจริงนั้นมาอ้างถึงข้อผิดพลาดในขั้นตอนการรับคำฟ้องคดีไว้พิจารณา โดยไม่ต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ตามข้อ ๖๐ ของระเบียบที่ประชุมใหญ่ ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓

๓. บทบัญญัติแห่งกฎหมาย (ระบุข้อความ) ที่ให้อำนาจศาลปกครองกลาง มีคำสั่งไม่รับคำฟ้องคดีไว้พิจารณา และให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ ในขั้นตอนสรุปสำนวนคดี

๔. ข้อมูลข่าวสารกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในกระบวนการพิจารณาคดี กรณีศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งกลับคำสั่งศาลปกครองกลาง กรณีศาลปกครองกลางมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องคดีและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความในขั้นตอนสรุปสำนวนคดี โดยมีคำสั่งกลับคำสั่งศาลปกครองกลางและให้ศาลปกครองกลางดำเนินการกระบวนการพิจารณาคดีต่อไป เพื่อตรวจสอบความเสียหายในกระบวนการพิจารณาคดีกรณีจะต้องมีการแสวงหาข้อเท็จจริง เนื่องจากหากศาลปกครองกลางกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการนั้นขึ้นมาเอง ก็จะไม่มีความหมายสนับสนุนว่าจะต้องดำเนินการกระบวนการพิจารณาคดีอย่างไร

๕. ข้อมูลข่าวสารแสดงวิธีการแก้ไขปัญหา กรณีศาลปกครองกลางดำเนินการกระบวนการพิจารณาคดีผิดพลาด หากสำนักงานศาลปกครองแจ้งผลการพิจารณาไม่พบบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่สนับสนุนดุลพินิจของศาลปกครองกลางที่วินิจฉัยข้อเท็จจริงในขั้นตอนสรุปสำนวนคดี และนำข้อเท็จจริงนั้นมาอ้างถึงกระบวนการพิจารณา คดีที่ผิดพลาดในขั้นตอน

ตรวจสอบคำฟ้องและเสนอคำฟ้อง หรือมีการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการขึ้นมาเองในการวินิจฉัยข้อเท็จจริงนี้ ในขั้นตอนสรุปสำนวนคดี จนทำให้การอำนวยความสะดวกของศาลปกครองล่าช้าโดยไม่ใช้ความผิดพลาดของคู่กรณีในคดี

สำนักงานศาลปกครองมีหนังสือ ที่ ศป ๐๐๒๕/๕๔๐ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๑ เป็นพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) และมาตรา ๙ วรรคสอง (๓) รายการที่ ๒ เป็นระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครอง สูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๗ ข้อ ๔๒ วรรคหนึ่ง ข้อ ๖๐ วรรคหนึ่ง รายการที่ ๓ เป็นระเบียบ ของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๔๑ รายการที่ ๔ เป็นระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๑๑๑ (๓) เมื่อบทบัญญัติของกฎหมายและระเบียบดังกล่าวได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงถือเป็นข้อมูลข่าวสาร ของราชการที่บุคคลย่อมทราบเป็นการทั่วไปอยู่แล้ว สำนักงานศาลปกครองจึงไม่ต้องจัดหาเอกสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ ตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ สำหรับรายการที่ ๕ เป็นข้อมูลข่าวสาร ที่ใช้เป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาในการพิจารณาคดีของศาล และคาดว่าจะอยู่ในความครอบครองของศาลปกครอง ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีใช่เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครอง หรือดูแลของสำนักงานศาลปกครองตามกฎหมายสำนักงานศาลปกครองจึงไม่มีหน้าที่ที่จะดำเนินการตามคำร้องขอของผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่ง ของสำนักงานศาลปกครองดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานศาลปกครอง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ศาลปกครองกลางรับโอนคดีที่ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้เช่าที่ราชพัสดุบริเวณตลาดใหม่ดอนเมือง แขวงสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร ฟ้องกรมธนารักษ์จากเรื่องที่ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ตามมาตรา ๑๐๓ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ (คดีหมายเลขดำที่ ๕๙๘/๒๕๕๔ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๖๕๘/๒๕๕๔ คดีหมายเลขดำที่ ๑๐๒๐/๒๕๕๔ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๖๕๙/๒๕๕๔ คดีหมายเลขดำ ที่ ๑๔๔๕/๒๕๕๔ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๖๗๗/๒๕๕๔ และคดีหมายเลขดำที่ ๑๔๔๖/๒๕๕๔ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๖๗๘/๒๕๕๔) ทั้งสี่คดีศาลวินิจฉัยว่าสัญญาเช่าที่ราชพัสดุของผู้ฟ้องคดีเป็นสัญญาให้เช่าที่ดินเพื่อยู่ออาศัยเป็นสัญญาทางแพ่ง มิใช่สัญญาทางปกครองตามนัยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงมิใช่คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองและไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง การที่ศาลได้มีคำสั่ง รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาโดยผิดพลาดเป็นการดำเนินการกระบวนพิจารณาที่ผิดระเบียบ จึงมีคำสั่งให้เพิกถอนกระบวน พิจารณารับคำฟ้องไว้พิจารณาและมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

ผู้อุทธรณ์อ้างว่าเป็นตัวแทนศูนย์ประสานงานร้องทุกข์ทางปกครองกรณีที่ราชพัสดุตลาดใหม่ดอนเมือง และเป็น ผู้รับมอบอำนาจให้ฟ้องคดีทั้งสี่คดี ได้ขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยอ้างว่าเพื่อให้เข้าถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอำนาจศาลปกครอง ขั้นตอนแสวงหาข้อเท็จจริง และขั้นตอนสรุปสำนวน ตามที่ศาลปกครองวินิจฉัยว่าทั้งสี่คดีไม่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครอง ในขั้นตอนสรุปสำนวน โดยมีได้ดำเนินการตามข้อ ๖๐ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓ แต่ดำเนินการวินิจฉัยข้อเท็จจริงโดยอ้างถึงกระบวนพิจารณาตามที่ศาล ปกครองกลางไม่ได้ให้เหตุผลว่าทั้งสี่คดีศาลปกครอง ผิดหลงในกระบวนพิจารณาอย่างไร และใช้อำนาจอะไรมีคำสั่งไม่รับ

คำฟ้องคดีไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความในชั้นตอนสรุปสำนวนคดี จึงขอตรวจสอบข้อบกพร่องในเรื่องดังกล่าวของศาลปกครองตามที่ทั้งสี่คดีล่าช้าจนเกิดความเสียหายต่อความน่าเชื่อถือในการอำนวยความยุติธรรมของศาลปกครอง และจากการตรวจสอบข้อ ๗ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นการกำหนดเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติที่ไม่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริง อีกทั้งยังพบว่ามีการกำหนดเกี่ยวกับการแสวงหาข้อเท็จจริงไว้ล่วงหน้าให้ดำเนินการตามข้อ ๖๐ (๒) ของระเบียบดังกล่าว โดยอ้างผิดหลงในข้อเท็จจริงที่ยังไม่มีการแสวงหาข้อเท็จจริงในชั้นตอนตรวจคำฟ้องและเสนอคำฟ้องที่ตรวจสอบ ยังไม่พบว่ามีการปฏิบัติตามที่ศาลปกครองอ้างเป็นเหตุผลประกอบคำวินิจฉัย จึงขอตรวจสอบหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่ศาลปกครองกลางใช้เป็นเหตุผลในการเพิกถอนกระบวนการพิจารณาชั้นตอนแสวงหาข้อเท็จจริงและชั้นตอนตรวจสอบคำฟ้องและเสนอคำฟ้อง และยังอ้างถึงข้อเท็จจริงที่ได้แสวงหาข้อเท็จจริงที่ไม่ได้ผ่านการถ่วงดุลพิจารณาจากตุลาการผู้แถลงคดีในชั้นตอนตรวจคำฟ้องและเสนอคำฟ้องคดี

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดว่า ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ หรือมีคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้มีประโยชน์ได้เสียตามมาตรา ๑๗ ผู้นั้นอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้น และตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านตามมาตรา ๑๗ และคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๕

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ และระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีการเปิดเผยแล้วโดยสิ้นเชิง ผู้อุทธรณ์หรือบุคคลอื่นใดสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารนั้นได้โดยง่ายและไม่จำกัด ดังนั้น การที่สำนักงานศาลปกครองไม่จัดหาบทบัญญัติแห่งกฎหมายซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยอยู่แล้วให้แก่ผู้อุทธรณ์ จึงมิใช่กรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์ในส่วนนี้มิใช่การใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว อีกทั้งคำขอของผู้อุทธรณ์มีลักษณะเป็นการตั้งคำถามเพื่อให้สำนักงานศาลปกครองตอบมิใช่เป็นการใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสาร ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่สำนักงานศาลปกครองไม่ดำเนินการตามคำขอของผู้อุทธรณ์ มิใช่คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จึงไม่อาจอุทธรณ์ได้

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ สำนักงานศาลปกครองแจ้งต่อคณะกรรมการฯ ว่า ไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง มิใช่กรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จึงไม่อาจอุทธรณ์ ได้เช่นเดียวกัน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้ยกอุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร หัวหน้าคณะที่ ๔
นายจำนง เฉลิมฉัตร นางมัลลิกา คุณวัฒน์ นายดำรงค์ บุญเย็น กรรมการ
นายเรวัต จำเฉลิม กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : นายดำรงค์ บุญเย็น ป่วยและเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาลจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการตำแหน่งเจ้าพนักงาน ป.ป.ช. ๘ สำนักคดี สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) มีหนังสือลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๙ และวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า ตามที่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินเพื่อดำเนินการเลื่อนข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น ต่อมา ประธานกรรมการประเมินฯ ได้มีประกาศให้ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีคุณสมบัติที่จะเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ยื่นแบบแสดงความประสงค์เข้ารับการประเมิน ซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นผู้หนึ่งที่ยื่นแบบประเมินฯ ต่อมา สำนักงาน ป.ป.ช. มีคำสั่ง ที่ ๑๔๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ เรื่องเลื่อนข้าราชการ ผู้อุทธรณ์จึงมีความประสงค์จะขอทราบข้อเท็จจริงและขอสำเนาข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการประเมินดังกล่าว จำนวน ๒๙ รายการ ได้แก่

๑. หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับสูงขึ้น
๒. มติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในฐานะองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๖ พร้อมรายงานการประชุมและเอกสารประกอบการพิจารณา
๓. หนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ปช. ๐๐๑๔.๐๑/๒๓๔ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๖
๔. หลักเกณฑ์ตามข้อ ๑ ได้มีการจัดทำเป็นประกาศสำนักงาน ป.ป.ช. หรือไม่ ถ้ามีก็ขอประกาศสำนักงาน ป.ป.ช. เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ตามข้อ ๑ ด้วย
๕. คำสั่งสำนักงาน ป.ป.ช. แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินเพื่อดำเนินการเลื่อนข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น และการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินดังกล่าวอาศัยกฎหมายใด มาตราใด
๖. ประกาศคณะกรรมการประเมินเพื่อดำเนินการเลื่อนข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น เรื่องเกณฑ์การประเมินเลื่อนข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๗
๗. รายงานการประชุมคณะกรรมการประเมินดังกล่าว (คณะกรรมการชุดใหญ่) พร้อมเอกสารประกอบการพิจารณา รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการประเมินดังกล่าว (คณะกรรมการชุดเล็ก) พร้อมเอกสารประกอบการพิจารณา

และรายงานการประชุมผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับการประเมินดังกล่าว พร้อมเอกสารประกอบการพิจารณาทุกครั้ง ตั้งแต่ครั้งแรก จนถึงครั้งสุดท้าย

๘. เกณฑ์การประเมินข้าราชการเพื่อเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๗ ระดับ ๘ และ ระดับ ๙ (ด้านความสามารถ) (ที่เป็นตาราง)

๙. หลักเกณฑ์การให้คะแนนที่คิดเป็นร้อยละ และคิดเป็น A B และ C ของคณะกรรมการประเมิน ดังกล่าว และคณะกรรมการประเมินดังกล่าว ที่ใช้กับด้านวิชาการ และด้านปราบปรามและคดี

๑๐. หลักเกณฑ์ของผลงานทั่วไปด้านวิชาการ ได้วางหลักเกณฑ์อย่างไร มีการกำหนดจำนวนเรื่องไว้หรือไม่ว่ามีกี่เรื่อง จึงจะถือว่าผ่านผลงานทั่วไป หากเสนอผลงานด้านวิชาการและด้านปราบปราม (คดีฮั่ว) ด้วย จะคิดอย่างไร การให้คะแนน ผลงานทั่วไปด้านวิชาการคิดอย่างไร ในแต่ละเรื่องจะให้กี่คะแนน และหลักเกณฑ์ดังกล่าวกำหนดโดยคณะกรรมการประเมิน หรือคณะกรรมการประเมิน

๑๑. หลักเกณฑ์ของผลงานทั่วไปด้านปราบปรามและคดี ได้วางหลักเกณฑ์อย่างไร มีการกำหนดจำนวนเรื่องไว้หรือไม่ว่ามีกี่เรื่อง จึงจะถือว่าผ่านผลงานทั่วไป การให้คะแนนผลงานทั่วไปด้านปราบปรามและคดี คิดอย่างไร ในแต่ละเรื่องจะให้กี่คะแนน และหลักเกณฑ์ดังกล่าวกำหนดโดยคณะกรรมการประเมิน หรือคณะกรรมการประเมิน

๑๒. มีการวางหลักเกณฑ์หรือไม่ว่า ผลงานดีเด่นด้านวิชาการ หรือด้านปราบปรามและคดี หมายถึง ผลงาน ที่มีลักษณะอย่างไร หรือเป็นผลงานประเภทใด เช่น อะไร ถ้ามีก็ขอหลักเกณฑ์ดังกล่าวด้วย

๑๓. การเป็นวิทยากรถือเป็นผลงานดีเด่นหรือไม่

๑๔. มีการวางหลักเกณฑ์หรือไม่ว่า ผู้เข้ารับการประเมินปัจจุบันอยู่สำนักคดี (ด้านปราบปราม) แต่ผลงานทั่วไป ส่วนใหญ่และผลงานดีเด่นที่เสนอเป็นผลงานด้านวิชาการ (อยู่สำนักนโยบายและแผนก่อนย้ายมาอยู่สำนักคดี) คณะกรรมการประเมินด้านใดเป็นผู้ประเมิน และความจริงคณะกรรมการด้านใดเป็นผู้ประเมิน

๑๕. ขอทราบคะแนนของผู้ถูกรณโดยละเอียดเกี่ยวกับการให้คะแนนของคณะกรรมการประเมินดังกล่าว ทุกคน และกรรมการประเมินดังกล่าวทุกคนในการให้คะแนนประเมินความรู้ (สอบสัมภาษณ์) ประเมินความสามารถทั้งผลงานทั่วไป และผลงานดีเด่น และประเมินความประพฤติและประวัติการรับราชการ

๑๖. กฎ ก.พ. ว่าด้วยการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๔๔ และฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๘)

๑๗. มติคณะกรรมการประเมินเพื่อดำเนินการเลื่อนข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ในระดับสูงขึ้น ครั้งที่ ๒๒/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๗ ครั้งที่ ๒๔/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ และ ครั้งที่ ๘/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๘

๑๘. ความเห็นของนายไพฑูรย์ ประดิษฐ์สาร ที่ปรึกษาเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่เลขาธิการ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ทำความเห็นเกี่ยวกับการประเมินดังกล่าว

๑๙. การตอบข้อหารือทางโทรศัพท์ที่ผู้ถูกรณยื่นเป็นผลงานทั่วไปนั้น เป็นการทำงานหรือไม่ เป็นผลงานหรือไม่ เพราะอะไร

๒๐. การตอบข้อหารือเป็นหนังสือที่ผู้ถูกรณยื่นเป็นผลงานทั่วไปนั้น เป็นการทำงานหรือไม่ เป็นผลงานหรือไม่ เพราะอะไร ถ้าเป็นผลงานมีหลักเกณฑ์ในการให้คะแนนอย่างไร หนังสือตอบข้อหารือ ๑ เรื่อง ให้กี่คะแนน

๒๑. เรื่องใดเป็นผลงานหรือไม่ มีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอย่างไรว่าเรื่องใดเป็นผลงาน เพราะอะไร เรื่องใด ไม่เป็นผลงาน เพราะอะไร

๒๒. ขอความเห็นเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ และวิธีการคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับสูงขึ้น ของ พ.ต.ท. ว. เจ้าพนักงาน ป.ป.ช. ๘ และของ นาย พ. ที่ปรึกษาเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.

๒๓. ประกาศคณะกรรมการประเมินเพื่อดำเนินการเลื่อนข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น เรื่อง กำหนดวัน เวลา ขอบเขต และวิธีการประเมินความรู้ความสามารถ ความประพฤติ และประวัติการรับราชการเพื่อเลื่อนข้าราชการ สำนักงาน ป.ป.ช. ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๗ ระดับ ๘ และระดับ ๙ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗

๒๔. คำสั่งสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ๑๔๑/๒๕๕๘ เรื่อง เลื่อนข้าราชการ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ และบัญชีรายละเอียดการเลื่อนข้าราชการ แนบท้ายคำสั่งสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ๑๔๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๘

๒๕. รายชื่อคณะกรรมการประเมินดังกล่าว (คณะกรรมการชุดใหญ่) และรายชื่อคณะกรรมการดังกล่าว ด้านปราบปราม และด้านวิชาการ (คณะกรรมการชุดเล็ก)

๒๖. สำเนามติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งที่ ๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๓ และรายงานการประชุมดังกล่าว

๒๗. สำเนามติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งที่ ๖/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๖ และรายงานการประชุมดังกล่าว

๒๘. สำเนามติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งที่ ๔/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๗

๒๙. สำเนาเอกสารแจ้งคะแนนผลงานทั่วไปของผู้พุทธณ์ที่คณะกรรมการประเมินและคณะกรรมการประเมินได้ประเมินผู้พุทธณ์ว่า มีผู้ใดให้ A B หรือ C และทำอย่างไร ผู้พุทธณ์จึงได้คะแนน ๒๐.๔๑

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ที่ ๑๔/กจ./๐๗๖ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๙ และ ที่ ๑๔/กจ./๔๑๑ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙ แจ้งข้อเท็จจริงและส่งเอกสารเกี่ยวกับการประเมินเพื่อเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้พุทธณ์ตามที่ผู้พุทธณ์ร้องขอให้แก่ผู้พุทธณ์บางส่วนแล้ว เว้นแต่เอกสารแจ้งคะแนนผลงานทั่วไปที่กรรมการประเมินฯ และอนุกรรมการประเมินฯ ด้านปราบปรามการทุจริตและด้านคดี ประเมินให้แก่ผู้พุทธณ์เป็นรายบุคคล สำนักงาน ป.ป.ช. เห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้พุทธณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ผู้พุทธณ์คำสั่งสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้พุทธณ์ จำนวน ๒ รายการ คือ

๑. คะแนนของผู้พุทธณ์โดยละเอียดเกี่ยวกับการให้คะแนนของอนุกรรมการประเมินดังกล่าวทุกคน และกรรมการประเมินดังกล่าวทุกคนในการให้คะแนนประเมินความรู้ (สอบสัมภาษณ์) ประเมินความสามารถทั้งผลงานทั่วไป และผลงานดีเด่น และประเมินความประพฤติและประวัติการรับราชการ

๒. สำเนาเอกสารแจ้งคะแนนผลงานทั่วไปของผู้พุทธณ์ที่คณะกรรมการประเมิน และคณะกรรมการประเมินได้ประเมินผู้พุทธณ์มีผู้ใดให้ A B หรือ C และทำอย่างไรผู้พุทธณ์จึงได้คะแนน ๒๐.๔๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำพุทธณ์ คำชี้แจงของผู้พุทธณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ได้ความว่า ผู้พุทธณ์ยื่นแบบแสดงความประสงค์และส่งผลงานเข้ารับการประเมินเพื่อเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งระดับ ๙

ของสำนักงาน ป.ป.ช. ตามประกาศคณะกรรมการประเมินเพื่อดำเนินการเลื่อนข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗ เรื่อง กำหนดวัน เวลา ขอบเขต และวิธีการประเมินความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ และประวัติการรับราชการ เพื่อเลื่อนข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๗ ระดับ ๘ และระดับ ๙ ซึ่งเป็นการประเมินเพื่อเลื่อนข้าราชการขึ้นดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนดขึ้นเองต่างหากจากที่คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนกำหนดและเป็นการดำเนินการประเมินครั้งแรกนับแต่มีหลักเกณฑ์ดังกล่าว ต่อมา สำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งที่ ๑๔๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ เรื่อง เลื่อนข้าราชการ ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับการเลื่อนระดับ เนื่องจากไม่ผ่านการประเมิน ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการกำหนดหลักเกณฑ์การประเมินของสำนักงาน ป.ป.ช. ไม่ถูกต้องตามมาตรา ๑๐๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และผู้อุทธรณ์มีความสงสัยว่าวิธีการประเมินและการดำเนินการประเมินของคณะกรรมการประเมินฯ และคณะอนุกรรมการประเมินฯ ว่ามีความถูกต้องเป็นธรรมหรือไม่ จึงร้องขอข้อมูลข่าวสารรวม ๒๙ รายการ ต่อสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อโต้แย้งคัดค้านหลักเกณฑ์ วิธีการ และผลการประเมินต่อศาลปกครองต่อไป ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอให้แก่ผู้อุทธรณ์บางส่วนแล้ว เว้นแต่ข้อมูลคะแนนที่กรรมการประเมินฯ และอนุกรรมการประเมินฯ ให้แก่ผู้อุทธรณ์เป็นรายบุคคล เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. ดังกล่าวโดยผู้อุทธรณ์เห็นว่า การที่สำนักงาน ป.ป.ช. ไม่ยอมเปิดเผยคะแนนการประเมินของผู้อุทธรณ์โดยอ้างว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๖) ดังกล่าวนั้น ไม่ถูกต้องเพราะความหมายของมาตรา ๑๕ (๖) ดังกล่าวหมายถึง บุคคลภายนอกสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงาน ป.ป.ช. ให้ข้อมูลข่าวสารมาโดยไม่ประสงค์ให้สำนักงาน ป.ป.ช. ไปเปิดเผยต่อผู้อื่น แต่คะแนนประเมินของผู้อุทธรณ์ตามที่อนุกรรมการประเมินฯ และคณะกรรมการประเมินฯ ดังกล่าวได้ประเมินผู้อุทธรณ์ เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงาน ป.ป.ช. ดังนั้น จึงไม่เข้ามาตรา ๑๕ (๖) ดังกล่าว แต่เข้ากรณีเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ได้ชี้แจงเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ว่า หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะมีผลเสียต่อการบังคับบัญชาการบริหารงานในสำนักงาน ป.ป.ช. และกระทบต่อระบบการประเมิน เพราะกรรมการประเมินฯ และอนุกรรมการประเมินฯ ซึ่งเป็นข้าราชการในสำนักงาน ป.ป.ช. อาจไม่ให้คะแนนอย่างตรงไปตรงมาได้ แต่ถ้าเปิดเผยเฉพาะคะแนนการประเมินโดยปิดชื่อผู้ประเมินก็น่าจะไม่มีผลกระทบใด ๆ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ข้อมูลคะแนนที่กรรมการประเมินฯ และอนุกรรมการประเมินฯ ให้แก่ผู้อุทธรณ์เป็นรายบุคคล และเอกสารแจ้งคะแนนผลงานทั่วไปของผู้อุทธรณ์ที่คณะอนุกรรมการประเมินฯ และคณะกรรมการประเมินฯ ได้ประเมินผู้อุทธรณ์ว่า มีผู้ใดให้ A B หรือ C และทำอย่างไรผู้อุทธรณ์จึงได้คะแนน ๒๐.๔๑ เป็นข้อมูลข่าวสารการประเมินข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อเลื่อนระดับให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ซึ่งเป็นตำแหน่งระดับสูงเป็นการประเมินครั้งแรกโดยหลักเกณฑ์ใหม่ที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนดขึ้นเอง การประเมินแยกเป็นด้านต่าง ๆ โดยกรรมการประเมินฯ และอนุกรรมการประเมินฯ เป็นข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ทั้งหมด ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. มิใช่ข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการ

นำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์มีความสงสัยในหลักเกณฑ์และคุณภาพการประเมิน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการประเมินโดยตรงจะทำให้มีการตรวจสอบคุณภาพการประเมิน และสะท้อนปัญหาเพื่อให้มีการปรับปรุงแก้ไขการประเมิน ในโอกาสต่อไปทำให้การประเมินมีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ซึ่งจะเป็นผลดีต่อระบบการทำงาน และการประเมิน แต่การไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะทำให้เกิดปัญหาต่อข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. เพราะข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. อาจสงสัยในมาตรฐานการประเมินของผู้ประเมิน การเปิดเผยจึงแสดงให้เห็นว่าหน่วยงานใช้ระบบคุณธรรมและหลักธรรมาภิบาลที่ต้องโปร่งใสตรวจสอบได้เป็นหลักในการบริหารงาน แม้จะกระทบการบริหารงาน และการประเมินบ้าง แต่เมื่อคำนึงถึงการปรับปรุงระบบการประเมินให้เป็นธรรม ทำให้การปกครองบังคับบัญชาเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีมติให้สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้ง ๒ รายการ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย หัวหน้าคณะที่ ๓

ศาสตราจารย์ปรีดี ปรีดี เกษมทรัพย์ นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ นายอิทธิพล โตรมศักดิ์ กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๓๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการตำแหน่งเจ้าพนักงาน ป.ป.ช. ๘ สำนักป้องกันการทุจริต ๑ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) มีหนังสือลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า ตามประกาศคณะกรรมการประเมินเพื่อดำเนินการเลื่อนข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๗ เรื่อง กำหนดวัน เวลา ขอบเขต และวิธีการประเมิน ความรู้ความสามารถ ความประพฤติ และประวัติการรับราชการ เพื่อเลื่อนข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๗ ระดับ ๘ และระดับ ๙ ซึ่งกำหนดให้ยื่นแบบแสดงความประสงค์เข้ารับการประเมินและเสนอผลงาน พร้อมทั้งแนวคิดในการปฏิบัติงาน ณ กองการเจ้าหน้าที่ ตั้งแต่วันที่ ๑ - ๒๐ เมษายน ๒๕๔๗ ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นแบบแสดงความประสงค์เข้ารับการประเมิน และเสนอผลงาน พร้อมทั้งแนวคิดในการปฏิบัติงาน เพื่อรับการประเมินเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ตามคำสั่งสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ๑๔๑/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๘ เรื่อง เลื่อนข้าราชการ ปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ผ่านการประเมิน และไม่ได้รับการแต่งตั้งให้เลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งในระดับ ๙ ผู้อุทธรณ์จึงมีความประสงค์ขอทราบข้อเท็จจริง และผลการประเมินเพื่อเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งระดับ ๙ พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑๓ รายการ ดังนี้

๑. มติคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในฐานะองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ป.ป.ช. ครั้งที่ ๒/๒๕๔๖ เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๖ และมติคณะกรรมการประเมินเพื่อดำเนินการเลื่อนข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น ครั้งที่ ๒๒/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๗ ครั้งที่ ๒๘/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ และครั้งที่ ๘/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๘

๒. นอกจากประกาศคณะกรรมการประเมิน ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๗ แล้ว คณะกรรมการประเมินได้ออกหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นอีกหรือไม่ อย่างไร และการออกหลักเกณฑ์ดังกล่าว อาศัยอำนาจตามกฎหมายหรือระเบียบข้อใด

๓. หลักเกณฑ์การให้คะแนนของคณะกรรมการประเมินในการพิจารณาผลงานทั่วไป ซึ่งแต่ละสำนักปฏิบัติงานไม่เหมือนกัน คณะกรรมการประเมินใช้หลักเกณฑ์ในการพิจารณาผลงานแต่ละสำนักอย่างไรบ้าง (ขอทราบรายละเอียดหลักเกณฑ์การให้คะแนนของทุกสำนัก)

๔. หลักเกณฑ์การให้คะแนนของคณะกรรมการประเมินในการพิจารณาผลงานดีเด่น ซึ่งแต่ละสำนักปฏิบัติงานไม่เหมือนกัน คณะกรรมการประเมินใช้หลักเกณฑ์ในการพิจารณาผลงานแต่ละสำนักอย่างไร (ขอทราบรายละเอียดหลักเกณฑ์การให้คะแนนของทุกสำนัก)

๕. ตามหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นได้ดำเนินการตามมาตรา ๑๐๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ เพราะเหตุใด

๖. การแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินอาศัยอำนาจใด

๗. การประเมินความรู้ (สอบสัมภาษณ์) โดยผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลภายนอกร่วมด้วย ได้กระทำทุกสำนักหรือไม่ เพราะเหตุใด

๘. การประเมินความรู้ (สอบสัมภาษณ์) ผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลภายนอก และกรรมการประเมินแต่ละคนให้คะแนนผู้ถูตรณเท่าใด

๙. การประเมินผลงานทั่วไป ผลงานดีเด่น และแนวความคิดในการปฏิบัติงาน (วิสัยทัศน์ฯ) กรรมการประเมินแต่ละคนให้คะแนนผู้ถูตรณเท่าใด

๑๐. การประเมินผลงานดีเด่นให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ใช้หลักเกณฑ์เดียวกันกับที่กฎ ก.พ. กำหนดหรือไม่ เพราะเหตุใด

๑๑. การประเมินผลงานของสำนักอื่นๆ ต้องเสนอรายละเอียดร้อยละของผลงานเช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ของสำนักป้องกันการทุจริต ๑ หรือไม่ เพราะเหตุใด

๑๒. เหตุใดจึงไม่ให้รักษาการผู้อำนวยการสำนักป้องกันการทุจริต ๑ เข้าชี้แจงผลงานของเจ้าหน้าที่สำนักป้องกันการทุจริต ๑ ทั้งที่คณะกรรมการประเมินแต่ละคนไม่เคยปฏิบัติงาน และมีผลงานในด้านการวางมาตรการป้องกันการทุจริต อาจไม่ทราบรายละเอียดของความยุ่งยาก ซับซ้อน และการใช้ความรู้ความสามารถเพื่อให้เกิดผลงาน ทำให้ผู้ถูตรณผู้ได้รับการประเมินของสำนักป้องกันการทุจริต ๑ เสียเปรียบผู้ได้รับการประเมินของสำนักอื่นๆ ที่มีผู้อำนวยการสำนักซึ่งเป็นคณะกรรมการประเมินช่วยชี้แจงผลงานให้

๑๓. ขอสำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการประเมินชุดเล็กและชุดใหญ่ทุกครั้งที่มีการประชุม

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือที่ ๑๔/กจ./๐๗๓ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๔๙ ถึงผู้ถูตรณ แจ้งข้อเท็จจริงพร้อมทั้งส่งเอกสารมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. มติคณะกรรมการประเมินฯ และสำเนารายงานการประชุมคณะอนุกรรมการประเมินฯ ในส่วนที่เกี่ยวกับผู้ถูตรณ จำนวน ๙ รายการ ให้แก่ผู้ถูตรณ ดังนี้

๑. นอกจากประกาศคณะกรรมการประเมินฯ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๗ แล้ว คณะกรรมการประเมินฯ ได้ออกประกาศกำหนดวัน เวลา ขอบเขต และวิธีการประเมินความรู้ความสามารถ ความประพฤติ และประวัติการรับราชการเพื่อเลื่อนข้าราชการอีก ๓ ครั้ง ทั้งนี้โดยอาศัยอำนาจตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินเพื่อเลื่อนข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช.ฯ

๒. คณะกรรมการประเมินฯ ได้กำหนดหลักเกณฑ์การประเมินผลงานทั่วไปและผลงานดีเด่นตามลักษณะงานที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ๕ ด้าน คือ ด้านป้องกันการทุจริต ด้านปราบปรามการทุจริตและด้านคดี ด้านตรวจสอบทรัพย์สิน ด้านวิชาการ และด้านบริหารจัดการ โดยมีได้กำหนดเกณฑ์การประเมินตามลักษณะงานที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของแต่ละสำนักจึงไม่มีรายละเอียดหลักเกณฑ์ให้คะแนนของทุกสำนักตามที่ผู้ถูตรณขอทราบ

๓. หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในฐานะองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ป.ป.ช. มีมติเห็นชอบให้ถือปฏิบัติ กำหนดขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามข้อ ๓ และข้อ ๔ ของระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการบริหารงานทั่วไป การแบ่งส่วนราชการ การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงินและทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่น รวมทั้งการกำหนดตำแหน่ง ระดับ เงินเดือน เงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงาน ป.ป.ช. พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งได้ออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๐๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และมติ ก.พ. ที่เกี่ยวข้อง

๔. สำนักงาน ป.ป.ช. แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินฯ ตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในฐานะองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๖ และหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น

๕. ในการประเมินองค์ประกอบด้านความรู้ คณะกรรมการประเมินฯ ได้แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกร่วมเป็นอนุกรรมการประเมินฯ ๒ ด้าน คือ ด้านป้องกันการทุจริต และด้านวิชาการ

๖. คณะกรรมการประเมินองค์ประกอบด้านความรู้ที่ผู้ยุทธธน์ได้รับจากการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิ และคะแนนของทุกองค์ประกอบที่ผู้ยุทธธน์ได้รับจากกรรมการประเมินแต่ละท่านนั้น สำนักงาน ป.ป.ช. จะได้สอบถามความยินยอมจากผู้ประเมินแต่ละท่านว่าประสงค์จะให้เปิดเผยต่อผู้ยุทธธน์หรือไม่ แล้วจะแจ้งให้ทราบต่อไป

๗. สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ตรวจสอบกฎ ก.พ. ที่ออกตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ จนถึงปัจจุบันแล้ว ไม่พบว่ามีกฎ ก.พ. ฉบับใดกำหนดหลักเกณฑ์การประเมินผลงานดีเด่นเพื่อเลื่อนให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙

๘. ในการเสนอผลงานเข้ารับการประเมิน ข้าราชการผู้ขอเข้ารับการประเมินจะต้องจัดทำและเสนอผลงานตามแบบฟอร์มที่คณะกรรมการประเมินฯ กำหนด

๙. ในการประเมินข้าราชการเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น หากคณะกรรมการประเมินฯ ต้องการทราบรายละเอียดของผลงานที่เสนอให้ประเมินของข้าราชการรายใดก็จะเชิญข้าราชการผู้นั้นเข้าชี้แจงต่อคณะกรรมการประเมินฯ โดยตรงเป็นราย ๆ ไป

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือที่ ๑๔/กจ./๓๕๕ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๙ ถึงผู้ยุทธธน์ว่า สำนักงาน ป.ป.ช. ได้สอบถามความเห็นกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิว่ายินยอมที่จะเปิดเผยคะแนนการประเมินให้แก่ผู้ยุทธธน์หรือไม่แล้ว ขอแจ้งคะแนนการประเมินของว่าที่ร้อยตรี อ. ในฐานะอนุกรรมการประเมินฯ ด้านการป้องกันการทุจริตให้ผู้ยุทธธน์ทราบดังนี้ องค์ประกอบด้านความรู้ ๙๕ คะแนน ส่วนคะแนนที่กรรมการประเมิน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และอนุกรรมการประเมินฯ อื่นให้ไว้นั้น ไม่มีผู้ใดประสงค์จะเปิดเผย ดังนั้น สำนักงาน ป.ป.ช. จึงไม่เปิดเผยให้ผู้ยุทธธน์ทราบเนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ที่ ๑๔/กจ./๓๙๒ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๙ ถึงผู้ยุทธธน์แจ้งส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประเมินเพื่อเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ให้ผู้ยุทธธน์เพิ่มเติม ดังนี้

๑. ประกาศคณะกรรมการประเมินฯ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับสูงขึ้นทุกฉบับ

๒. หลักเกณฑ์การประเมินผลงานทั่วไปและผลงานดีเด่นที่คณะกรรมการประเมินฯ กำหนดตามลักษณะงานที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ๕ ด้าน คือ ด้านป้องกันการทุจริต ด้านปราบปรามการทุจริตและด้านคดี ด้านตรวจสอบทรัพย์สิน ด้านวิชาการ และด้านบริหารจัดการ ซึ่งหลักเกณฑ์ดังกล่าวนี้เป็นหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประเมินฯ ใช้ในการให้คะแนนประเมินผลงานทั่วไปและผลงานดีเด่น

๓. รายงานการประชุมคณะกรรมการประเมินฯ และรายงานการประชุมคณะอนุกรรมการประเมินฯ ด้านป้องกันการทุจริต

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงคณะอนุกรรมการพิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียนอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. ดังกล่าวว่า กรรมการประเมินฯ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และอนุกรรมการประเมินฯ ได้รับคำสั่งแต่งตั้งจากเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ปฏิบัติหน้าที่ประเมินบุคคลที่ขอรับการประเมินขึ้นดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งเป็นการมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการในสำนักงาน ป.ป.ช. การให้คะแนนของกรรมการประเมินฯ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และอนุกรรมการประเมินฯ แก่ผู้ขอรับการประเมินทุกคนถือเป็นการปฏิบัติงานในหน้าที่ราชการตามที่ได้รับมอบหมาย ดังนั้น คะแนนดังกล่าวจึงมิใช่ข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามที่กล่าวอ้างแต่อย่างใด แต่เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. สามารถเปิดเผยได้โดยไม่จำเป็นต้องสอบถามกรรมการประเมินฯ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และอนุกรรมการประเมินฯ ว่าจะให้เปิดเผยหรือไม่ ข้ออ้างของเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าวข้างต้นจึงไม่สามารถรับฟังได้ตามกฎหมาย เพราะหากจะรับฟังตามที่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. อ้าง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการทุกเรื่องและทุกส่วนราชการ ก็จะต้องได้รับการยินยอมจากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติก่อนทุกเรื่อง ว่าจะให้เปิดเผยข้อมูลที่ตนได้กระทำตามหน้าที่ได้หรือไม่ อันจะเป็นผลให้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ไม่มีผลใช้บังคับ ทั้งที่ข้อมูลข่าวสารนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่เปิดเผยได้เพื่อความโปร่งใสและเป็นธรรมในการบริหารราชการแผ่นดิน ผู้อุทธรณ์จึงขอใช้สิทธิอุทธรณ์เพื่อให้สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยคะแนนที่กรรมการประเมินฯ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และอนุกรรมการประเมินฯ แต่ละคน ให้แก่ผู้อุทธรณ์คนละเท่าใด ทั้งคะแนนด้านความรู้และคะแนนด้านความสามารถ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จะต้องเปิดเผยคะแนนด้านความสามารถที่ว่าที่ร้อยละ ๖๐ อนุกรรมการประเมินฯ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ ซึ่งได้ส่งคะแนนให้คณะกรรมการประเมินฯ ไว้ก่อนเกษียณอายุราชการ และได้ยินยอมให้เปิดเผยผลคะแนนได้แล้ว แต่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ยอมเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของสำนักงาน ป.ป.ช. ด่วนมาก ที่ ปช ๐๐๑๔.๐๑/๑๕๗ ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ยื่นแบบแสดงความประสงค์และส่งผลงานเข้ารับการประเมินเพื่อเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนดขึ้นเองต่างหากจากที่คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนกำหนด และเป็นการประเมินครั้งแรกนับแต่มีหลักเกณฑ์ดังกล่าว ต่อมาสำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีคำสั่ง ที่ ๑๔๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ เรื่อง เลื่อนข้าราชการ ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับการเลื่อนระดับเนื่องจากไม่ผ่านการประเมิน ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการกำหนดหลักเกณฑ์การประเมินของสำนักงาน ป.ป.ช. ไม่ถูกต้องตามมาตรา ๑๐๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และผู้อุทธรณ์มีความสงสัยว่าวิธีการประเมินและการดำเนินการประเมินของคณะกรรมการประเมินฯ และคณะอนุกรรมการ

ประเมินว่า มีความถูกต้องเป็นธรรมหรือไม่ จึงร้องขอข้อมูลข่าวสาร รวม ๑๓ รายการ ต่อสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อนำไปใช้ในการโต้แย้งคัดค้านหลักเกณฑ์ วิธีการ และผลการประเมินต่อศาลปกครองต่อไป ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. ได้แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องขอให้แก่ผู้ถูกร้องบางส่วนแล้ว เว้นแต่ข้อมูลคะแนนที่กรรมการประเมินฯ และอนุกรรมการประเมินฯ ให้แก่ผู้ถูกร้องเป็นรายบุคคล สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยให้แก่ผู้ถูกร้องเฉพาะคะแนนการประเมินของว่าที่ร้อยตรี อ. ในฐานะอนุกรรมการประเมินฯ ด้านป้องกันการทุจริต ว่าผู้ถูกร้องได้คะแนนองค์ประกอบด้านความรู้ ๙๕ คะแนน เนื่องจากว่าที่ร้อยตรี อ. ยินยอมให้เปิดเผย ส่วนคะแนนที่กรรมการประเมินฯ อื่นให้ไว้ นั้น ไม่มีผู้ใดประสงค์จะเปิดเผย สำนักงาน ป.ป.ช. จึงไม่เปิดเผยให้แก่ผู้ถูกร้อง ผู้ถูกร้องจึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. ดังกล่าว ทั้งนี้ สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือด่วนมาก ที่ ปช ๐๐๑๔.๐๑/๑๕๗ ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ว่า การเปิดเผยชื่อกรรมการประเมินฯ และชื่อของอนุกรรมการประเมินฯ พร้อมคะแนนจะทำให้เกิดผลกระทบในทางลบต่อสำนักงาน ป.ป.ช. อย่างน้อย ๒ ประการ คือ กระทบต่อการปกครองบังคับบัญชาภายในสำนักงาน ป.ป.ช. เนื่องจากผู้ถูกประเมินจะเกิดอคติต่อผู้ประเมินที่ให้คะแนนตนเองต่ำ และกระทบต่อความเป็นอิสระในการประเมินของผู้ประเมิน เนื่องจากผู้ประเมินแต่ละคนอาจไม่ประเมินตรงตามข้อเท็จจริง เพราะคะแนนการประเมินถูกนำไปแจ้งให้ผู้ถูกประเมินทราบ สำนักงาน ป.ป.ช. จึงไม่ประสงค์จะแจ้งคะแนนการประเมินของผู้ประเมินแต่ละคนโดยระบุชื่อผู้ประเมินไปพร้อมกัน และผู้ถูกร้องมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ซึ่งแจ้งเพิ่มเติมว่า เลขานุการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีหนังสือกองการเจ้าหน้าที่ ที่ ๑๔/กจ./๗๐๐ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ส่งผลการประเมินด้านความสามารถของว่าที่ร้อยตรี อ. ซึ่งให้แก่ผู้ถูกร้อง ปรากฏผลงานด้านทั่วไป ๒๔ คะแนน ผลงานดีเด่น ๓๒ คะแนน แต่ไม่ส่งคะแนนแนวความคิดในการปฏิบัติงานให้แก่ผู้ถูกร้อง และไม่แจ้งเหตุผลที่ไม่ยินยอมส่งคะแนนดังกล่าวให้ด้วย พร้อมทั้งยืนยันด้วยว่าคะแนนที่กรรมการประเมิน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และอนุกรรมการประเมินฯ ให้ไว้ นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อผู้ที่ให้ข้อมูลข่าวสารไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น จึงไม่สามารถเปิดเผยให้ผู้ถูกร้องทราบได้ และคะแนนที่ว่าที่ร้อยตรี อ. ประเมินให้แก่ผู้ถูกร้องนั้น ไม่มีผลต่อการประเมินเพื่อแต่งตั้งข้าราชการ เนื่องจากคะแนนที่ว่าที่ร้อยตรี อ. ได้ประเมินให้แก่ผู้เข้ารับการประเมินไว้ก่อนที่จะเกษียณอายุเป็นคะแนนที่ได้ประเมินให้แก่ผู้เข้ารับการประเมินไว้ล่วงหน้าก่อนที่คณะอนุกรรมการประเมินฯ จะได้ร่วมประชุมพิจารณาให้คะแนนในรูปองค์คณะ ซึ่งการประเมินดังกล่าวไม่ได้พิจารณาตามลักษณะการปฏิบัติงานตามเกณฑ์ที่กำหนดจริง ผู้ถูกร้องพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีที่ว่าที่ร้อยตรี อ. ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการประเมินฯ และเป็นอนุกรรมการประเมินฯ การให้คะแนนแก่ผู้เข้ารับการประเมินเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการที่ได้รับ การแต่งตั้ง จึงมีอำนาจที่จะให้คะแนนแก่ผู้เข้ารับการประเมินได้ เป็นสิทธิเฉพาะตัวของว่าที่ร้อยตรี อ. หากจำเป็นต้องมาพิจารณาให้คะแนนในรูปขององค์คณะไม่ และว่าที่ร้อยตรี อ. เพียงผู้เดียวที่เคยปฏิบัติงานและมีความรู้ความสามารถด้านการวางมาตรการป้องกันการทุจริต ดังนั้น กรณีเลขานุการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นว่าคะแนนที่ว่าที่ร้อยตรี อ. ให้แก่ผู้ถูกร้องไม่มีผลต่อการประเมิน จึงเป็นความเห็นที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และไม่เป็นธรรมแก่ผู้ถูกร้อง และกรณีที่ไม่ส่งคะแนนแนวความคิดในการปฏิบัติงานที่ว่าที่ร้อยตรี อ. ให้แก่ผู้ถูกร้อง โดยอ้างมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นการไม่ถูกต้องไม่ชอบด้วยกฎหมายจึงขออุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ข้อมูลคะแนนที่กรรมการประเมินฯ และอนุกรรมการประเมินฯ

ให้แก่ผู้อุทธรณ์เป็นรายบุคคล เป็นข้อมูลข่าวสารการประเมินข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อเลื่อนระดับให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ซึ่งเป็นตำแหน่งระดับสูง เป็นการประเมินครั้งแรกโดยหลักเกณฑ์ใหม่ที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนดขึ้นเอง การประเมินแยกเป็นด้านต่างๆ โดยกรรมการประเมินฯ และอนุกรรมการประเมินฯ ที่เป็นข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ทั้งหมด ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. มีใช้ข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์มีความสงสัยในหลักเกณฑ์และคุณภาพการประเมิน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการประเมินโดยตรงจะทำให้มีการตรวจสอบคุณภาพการประเมิน และสะท้อนปัญหาเพื่อให้มีการปรับปรุงแก้ไขการประเมินในโอกาสต่อไป ทำให้การประเมินมีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ซึ่งจะเป็นผลดีต่อระบบการทำงานและการประเมิน แต่การไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะทำให้เกิดปัญหาต่อข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. เพราะข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. อาจสงสัยในมาตรฐานการประเมินของผู้ประเมิน การเปิดเผยจึงแสดงให้เห็นว่า หน่วยงานใช้ระบบคุณธรรมและหลักธรรมาภิบาลที่ต้องโปร่งใส ตรวจสอบได้ เป็นหลักในการบริหารงาน แม้จะกระทบการบริหารงาน และการประเมินบ้าง แต่เมื่อคำนึงถึงการปรับปรุงระบบการประเมินให้เป็นธรรม ทำให้การปกครองบังคับบัญชาเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองสำเนาถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย หัวหน้าคณะที่ ๓

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ นายฮึกหาญ ไตรมศักดิ์ กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๓๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการตำแหน่งเจ้าพนักงาน ป.ป.ช. ๘ สำนักป้องกันการทุจริต ๑ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) มีหนังสือลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า ตามประกาศคณะกรรมการประเมินเพื่อดำเนินการเลื่อนข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๗ เรื่องกำหนด วันเวลา ขอบเขต และวิธีการประเมิน ความรู้ความสามารถ ความประพฤติ และประวัติการรับราชการ เพื่อเลื่อนข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๗ ระดับ ๘ และระดับ ๙ ซึ่งกำหนดให้ยื่นแบบแสดงความประสงค์เข้ารับการประเมินและเสนอผลงาน พร้อมทั้งแนวคิดในการปฏิบัติงาน ณ กองการเจ้าหน้าที่ ตั้งแต่วันที่ ๑ - ๒๐ เมษายน ๒๕๔๗ ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นแบบแสดงความประสงค์เข้ารับการประเมิน และเสนอผลงาน พร้อมทั้งแนวคิดในการปฏิบัติงาน เพื่อรับการประเมินเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ตามคำสั่งสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ๑๔๑/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๘ เรื่อง เลื่อนข้าราชการ ปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ผ่านการประเมิน และไม่ได้รับการแต่งตั้งให้เลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งในระดับ ๙ ผู้อุทธรณ์จึงมีความประสงค์ขอทราบข้อเท็จจริง และผลการประเมินเพื่อเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งระดับ ๙ พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑๓ รายการ ดังนี้

๑. มติคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในฐานะองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ป.ป.ช. ครั้งที่ ๒/๒๕๔๖ เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๖ และมติคณะกรรมการประเมินเพื่อดำเนินการเลื่อนข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น ครั้งที่ ๒๒/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๗ ครั้งที่ ๒๘/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ และครั้งที่ ๘/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๘

๒. นอกจากประกาศคณะกรรมการประเมิน ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๗ แล้ว คณะกรรมการประเมินได้ออกหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นอีกหรือไม่ อย่างไร และการออกหลักเกณฑ์ดังกล่าว อาศัยอำนาจตามกฎหมายหรือระเบียบข้อใด

๓. หลักเกณฑ์การให้คะแนนของคณะกรรมการประเมินในการพิจารณาผลงานทั่วไป ซึ่งแต่ละสำนักปฏิบัติงานไม่เหมือนกัน คณะกรรมการประเมินใช้หลักเกณฑ์ในการพิจารณาผลงานแต่ละสำนักอย่างไรบ้าง (ขอทราบรายละเอียดหลักเกณฑ์การให้คะแนนของทุกสำนัก)

๔. หลักเกณฑ์การให้คะแนนของคณะกรรมการประเมินในการพิจารณาผลงานดีเด่น ซึ่งแต่ละสำนักปฏิบัติงานไม่เหมือนกัน คณะกรรมการประเมินใช้หลักเกณฑ์ในการพิจารณาผลงานแต่ละสำนักอย่างไร (ขอทราบรายละเอียดหลักเกณฑ์การให้คะแนนของทุกสำนัก)

๕. ตามหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นได้ดำเนินการตามมาตรา ๑๐๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ เพราะเหตุใด

๖. การแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินอาศัยอำนาจใด

๗. การประเมินความรู้ (สอบสัมภาษณ์) โดยผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลภายนอกร่วมด้วย ได้กระทำทุกสำนักหรือไม่ เพราะเหตุใด

๘. การประเมินความรู้ (สอบสัมภาษณ์) ผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลภายนอก และกรรมการประเมินแต่ละคนให้คะแนนผู้สมัครเท่าใด

๙. การประเมินผลงานทั่วไป ผลงานดีเด่น และแนวความคิดในการปฏิบัติงาน (วิสัยทัศน์ฯ) กรรมการประเมินแต่ละคนให้คะแนนผู้สมัครเท่าใด

๑๐. การประเมินผลงานดีเด่นให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ใช้หลักเกณฑ์เดียวกันกับที่กฎ ก.พ. กำหนดหรือไม่ เพราะเหตุใด

๑๑. การประเมินผลงานของสำนักอื่นๆ ต้องเสนอรายละเอียดร้อยละของผลงานเช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ของสำนักป้องกันการทุจริต ๑ หรือไม่ เพราะเหตุใด

๑๒. เหตุใดจึงไม่ให้รักษาการผู้อำนวยการสำนักป้องกันการทุจริต ๑ เข้าชี้แจงผลงานของเจ้าหน้าที่สำนักป้องกันการทุจริต ๑ ทั้งที่คณะกรรมการประเมินแต่ละคนไม่เคยปฏิบัติงาน และมีผลงานในด้านการวางมาตรการป้องกันการทุจริต อาจไม่ทราบรายละเอียดของความยุ่งยาก ซับซ้อน และการใช้ความรู้ความสามารถเพื่อให้เกิดผลงาน ทำให้ผู้สมัครผู้ได้รับการประเมินของสำนักป้องกันการทุจริต ๑ เสียเปรียบผู้ได้รับการประเมินของสำนักอื่นๆ ที่มีผู้อำนวยการสำนักซึ่งเป็นคณะกรรมการประเมินช่วยชี้แจงผลงานให้

๑๓. ขอสำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการประเมินชุดเล็กและชุดใหญ่ ทุกครั้งที่มีการประชุม

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือที่ ๑๔/กจ./๐๗๒ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๔๙ ถึงผู้สมัคร แจ้งข้อเท็จจริงพร้อมทั้งส่งเอกสารมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. มติคณะกรรมการประเมินฯ และสำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการประเมินฯ ในส่วนที่เกี่ยวกับผู้สมัคร จำนวน ๙ รายการ ให้แก่ผู้สมัคร ดังนี้

๑. นอกจากประกาศคณะกรรมการประเมินฯ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๗ แล้ว คณะกรรมการประเมินฯ ได้ออกประกาศกำหนดวัน เวลา ขอบเขต และวิธีการประเมินความรู้ความสามารถ ความประพฤติ และประวัติการรับราชการเพื่อเลื่อนข้าราชการอีก ๓ ครั้ง ทั้งนี้โดยอาศัยอำนาจตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินเพื่อเลื่อนข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช.ฯ

๒. คณะกรรมการประเมินฯ ได้กำหนดหลักเกณฑ์การประเมินผลงานทั่วไปและผลงานดีเด่นตามลักษณะงานที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ๕ ด้าน คือ ด้านป้องกันการทุจริต ด้านปราบปรามการทุจริตและด้านคดี ด้านตรวจสอบทรัพย์สิน ด้านวิชาการ และด้านบริหารจัดการ โดยมีได้กำหนดเกณฑ์การประเมินตามลักษณะงานที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของแต่ละสำนัก จึงไม่มีรายละเอียดหลักเกณฑ์ให้คะแนนของทุกสำนักตามที่ผู้สมัครขอทราบ

๓. หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในฐานะองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ป.ป.ช. มีมติเห็นชอบให้ถือปฏิบัติ กำหนดขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามข้อ ๓ และข้อ ๔ ของระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการบริหารงานทั่วไป การแบ่งส่วนราชการ การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงินและทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่น รวมทั้งการกำหนดตำแหน่ง ระดับ เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ของข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงาน ป.ป.ช. พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งได้ออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๐๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และมติ ก.พ. ที่เกี่ยวข้อง

๔. สำนักงาน ป.ป.ช. แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินฯ ตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในฐานะองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๖ และหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น

๕. ในการประเมินองค์ประกอบด้านความรู้ คณะกรรมการประเมินฯ ได้แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกร่วมเป็นอนุกรรมการประเมินฯ ๒ ด้าน คือ ด้านป้องกันการทุจริต และด้านวิชาการ

๖. คณะกรรมการประเมินองค์ประกอบด้านความรู้ที่ผู้ยุทธน์ได้รับจากการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิ และคะแนนของทุกองค์ประกอบที่ผู้ยุทธน์ได้รับจากกรรมการประเมินแต่ละท่านนั้น สำนักงาน ป.ป.ช. จะได้สอบถามความยินยอมจากผู้ประเมินแต่ละท่านว่าประสงค์ที่จะให้เปิดเผยต่อผู้ยุทธน์หรือไม่ แล้วจะแจ้งให้ทราบต่อไป

๗. สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ตรวจสอบกฎ ก.พ. ที่ออกตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ จนถึงปัจจุบันแล้ว ไม่พบว่ามีกฎ ก.พ. ฉบับใดกำหนดหลักเกณฑ์การประเมินผลงานดีเด่นเพื่อเลื่อนให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙

๘. ในการเสนอผลงานเข้ารับการประเมิน ข้าราชการผู้ขอเข้ารับการประเมินจะต้องจัดทำและเสนอผลงานตามแบบฟอร์มที่คณะกรรมการประเมินฯ กำหนด

๙. ในการประเมินข้าราชการเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น หากคณะกรรมการประเมินฯ ต้องการทราบรายละเอียดของผลงานที่เสนอให้ประเมินของข้าราชการรายใดก็จะเชิญข้าราชการผู้นั้นเข้าชี้แจงต่อคณะกรรมการประเมินฯ โดยตรงเป็นราย ๆ ไป

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือที่ ๑๔/กจ./๓๕๔ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๙ ถึงผู้ยุทธน์ว่า สำนักงาน ป.ป.ช. ได้สอบถามความเห็นกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิว่ายินยอมที่จะเปิดเผยคะแนนการประเมินให้แก่ผู้ยุทธน์หรือไม่ แล้วขอแจ้งคะแนนการประเมินของว่าที่ร้อยตรี อ. ในฐานะอนุกรรมการประเมินฯ ด้านการป้องกันการทุจริตให้ผู้ยุทธน์ทราบ ดังนี้ องค์ประกอบด้านความรู้ ๙๕ คะแนน ส่วนคะแนนที่กรรมการประเมินฯ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และอนุกรรมการประเมินฯ อื่นให้ไว้นั้น ไม่มีผู้ใดประสงค์จะเปิดเผย ดังนั้นสำนักงาน ป.ป.ช. จึงไม่เปิดเผยให้ผู้ยุทธน์ทราบ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ที่ ๑๔/กจ./๓๙๑ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๙ ถึงผู้ยุทธน์แจ้งส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประเมินเพื่อเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ให้ผู้ยุทธน์เพิ่มเติม ดังนี้

๑. ประกาศคณะกรรมการประเมินฯ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับสูงขึ้นทุกฉบับ

๒. หลักเกณฑ์การประเมินผลงานทั่วไปและผลงานดีเด่นที่คณะกรรมการประเมินฯ กำหนดตามลักษณะงานที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ๕ ด้าน คือ ด้านป้องกันการทุจริต ด้านปราบปรามการทุจริตและด้านคดี ด้านตรวจสอบทรัพย์สิน ด้านวิชาการ และด้านบริหารจัดการ ซึ่งหลักเกณฑ์ดังกล่าวนี้เป็นหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประเมินฯ ใช้ในการให้คะแนนประเมินผลงานทั่วไปและผลงานดีเด่น

๓. รายงานการประชุมคณะกรรมการประเมินฯ และรายงานการประชุมคณะอนุกรรมการประเมินฯ ด้านป้องกันการทุจริต

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงคณะอนุกรรมการพิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียนอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. ดังกล่าวว่า กรรมการประเมินฯ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และอนุกรรมการประเมินฯ ได้รับคำสั่งแต่งตั้งจากเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ปฏิบัติหน้าที่ประเมินบุคคลที่ขอรับการประเมินขึ้นดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งเป็นการมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการในสำนักงาน ป.ป.ช. การให้คะแนนของกรรมการประเมินฯ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และอนุกรรมการการประเมินฯ แก่ผู้ขอรับการประเมินทุกคนถือเป็นการปฏิบัติงานในหน้าที่ราชการตามที่ได้รับมอบหมาย ดังนั้น คะแนนดังกล่าวจึงมิใช่ข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามที่กล่าวอ้างแต่อย่างใด แต่เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. สามารถเปิดเผยได้โดยไม่จำเป็นต้องสอบถามกรรมการประเมินฯ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และอนุกรรมการประเมินฯ ว่าจะให้เปิดเผยหรือไม่ ข้ออ้างของเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าวข้างต้นจึงไม่สามารถรับฟังได้ตามกฎหมายเพราะหากจะรับฟังตามที่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. อ้าง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการทุกเรื่องและทุกส่วนราชการ ก็จะต้องได้รับการยินยอมจากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติก่อนทุกเรื่องว่าจะให้เปิดเผยข้อมูลที่ตนได้กระทำตามหน้าที่ได้หรือไม่ อันจะเป็นผลให้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ไม่มีผลใช้บังคับ ทั้งที่ข้อมูลข่าวสารนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่เปิดเผยได้เพื่อความโปร่งใสและเป็นธรรมในการบริหารราชการแผ่นดิน ผู้อุทธรณ์จึงขอใช้สิทธิอุทธรณ์เพื่อให้สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยคะแนนที่กรรมการประเมินฯ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และอนุกรรมการประเมินฯ แต่ละคน ให้แก่ผู้อุทธรณ์คนละเท่าใด ทั้งคะแนนด้านความรู้และคะแนนด้านความสามารถ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จะต้องเปิดเผยคะแนนด้านความสามารถที่ว่าที่ร้อยละ ๖๐ อนุกรรมการประเมินฯ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ ซึ่งได้ส่งคะแนนให้คณะกรรมการประเมินฯ ไว้ก่อนเกษียณอายุราชการ และได้ยินยอมให้เปิดเผยผลคะแนนได้แล้ว แต่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ยอมเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของสำนักงาน ป.ป.ช. ด่วนมาก ที่ ปช ๐๐๑๔.๐๑/๑๕๗ ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ยื่นแบบแสดงความประสงค์และส่งผลงานเข้ารับการประเมินเพื่อเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนดขึ้นเองต่างหากจากที่คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนกำหนด และเป็นการประเมินครั้งแรกนับแต่มีหลักเกณฑ์ดังกล่าว ต่อมาสำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีคำสั่ง ที่ ๑๔๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ เรื่องเลื่อนข้าราชการ ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับการเลื่อนระดับเนื่องจากไม่ผ่านการประเมิน ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการกำหนดหลักเกณฑ์การประเมินของสำนักงาน ป.ป.ช. ไม่ถูกต้องตามมาตรา ๑๐๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และผู้อุทธรณ์มีความสงสัยว่าวิธีการประเมินและการดำเนินการประเมินของคณะกรรมการประเมินฯ และคณะอนุกรรมการ

ประเมินฯ มีความถูกต้องเป็นธรรมหรือไม่ จึงร้องขอข้อมูลข่าวสาร รวม ๑๓ รายการต่อสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อนำไปใช้ในการโต้แย้งคัดค้านหลักเกณฑ์ วิธีการ และผลการประเมินต่อศาลปกครองต่อไป ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. ได้แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอให้แก่ผู้อุทธรณ์บางส่วนแล้วเว้นแต่ข้อมูลคะแนนที่กรรมการประเมินฯ และอนุกรรมการประเมินฯ ให้แก่ผู้อุทธรณ์เป็นรายบุคคล สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์เฉพาะคะแนนการประเมินของว่าที่ร้อยตรี อ. ในฐานะอนุกรรมการประเมินฯ ด้านป้องกันการทุจริตว่าผู้อุทธรณ์ได้คะแนนองค์ประกอบด้านความรู้ ๙๕ คะแนน เนื่องจากว่าที่ร้อยตรี อ. ยินยอมให้เปิดเผย ส่วนคะแนนที่กรรมการประเมินฯ อื่นให้ไว้ นั้น ไม่มีผู้ใดประสงค์จะเปิดเผยสำนักงาน ป.ป.ช. จึงไม่เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. ดังกล่าว ทั้งนี้ สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือด่วนมาก ที่ ปช ๐๐๑๔.๐๑/๑๕๗ ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ว่า การเปิดเผยชื่อกรรมการประเมินฯ และชื่อของอนุกรรมการประเมินฯ พร้อมคะแนนจะทำให้เกิดผลกระทบในทางลบต่อสำนักงาน ป.ป.ช. อย่างน้อย ๒ ประการ คือ กระทบต่อการปกครองบังคับบัญชาภายในสำนักงาน ป.ป.ช. เนื่องจากผู้ถูกประเมินจะเกิดอคติต่อผู้ประเมินที่ให้คะแนนตนเองต่ำ และกระทบต่อความเป็นอิสระในการประเมินของผู้ประเมิน เนื่องจากผู้ประเมินแต่ละคนอาจไม่ประเมินตรงตามข้อเท็จจริง เพราะคะแนนการประเมินถูกนำไปแจ้งให้ผู้ถูกประเมินทราบ สำนักงาน ป.ป.ช. จึงไม่ประสงค์จะแจ้งคะแนนการประเมินของผู้ประเมินแต่ละคนโดยระบุชื่อผู้ประเมินไปพร้อมกัน และผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า เลขธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีหนังสือกองการเจ้าหน้าที่ ที่ ๑๔/กจ./๖๙๙ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ส่งผลการประเมินด้านความสามารถของว่าที่ร้อยตรี อ. ซึ่งให้แก่ผู้อุทธรณ์ ปรากฏผลงานด้านทั่วไป ๓๒ คะแนน ผลงานดีเด่น ๓๐ คะแนน แต่ไม่ส่งคะแนนแนวความคิดในการปฏิบัติงานให้แก่ผู้อุทธรณ์ และไม่แจ้งเหตุผลที่ไม่ยินยอมส่งคะแนนดังกล่าวให้ด้วย พร้อมทั้งยืนยันด้วยว่าคะแนนที่กรรมการประเมินฯ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และอนุกรรมการประเมินฯ ให้ไว้ นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อผู้ให้ข้อมูลข่าวสารไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น จึงไม่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ และคะแนนที่ว่าที่ร้อยตรี อ. ประเมินให้แก่ผู้อุทธรณ์นั้น ไม่มีผลต่อการประเมินเพื่อแต่งตั้งข้าราชการ เนื่องจากคะแนนที่ว่าที่ร้อยตรี อ. ได้ประเมินให้แก่ผู้เข้ารับการประเมินไว้ก่อนที่จะเกษียณอายุเป็นคะแนนที่ได้ประเมินให้แก่ผู้เข้ารับการประเมินไว้ล่วงหน้า ก่อนที่คณะอนุกรรมการประเมินจะได้ร่วมประชุมพิจารณาให้คะแนนในรูปองค์คณะ ซึ่งการประเมินดังกล่าวไม่ได้พิจารณาตามลักษณะการปฏิบัติงานตามเกณฑ์ที่กำหนดจริง ผู้อุทธรณ์พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีที่ ว่าที่ร้อยตรี อ. ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการประเมินฯ และเป็นอนุกรรมการประเมินฯ การให้คะแนนแก่ผู้เข้ารับการประเมินเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการที่ได้รับการแต่งตั้ง จึงมีอำนาจที่จะให้คะแนนแก่ผู้เข้ารับการประเมินได้เป็นสิทธิเฉพาะตัวของ ว่าที่ร้อยตรี อ. หากต้องมาพิจารณาให้คะแนนในรูปขององค์คณะไม่ และว่าที่ร้อยตรี อ. เพียงผู้เดียวที่เคยปฏิบัติงานและมีความรู้ความสามารถด้านการวางมาตรการป้องกันการทุจริต ดังนั้น กรณีเลขธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นว่าคะแนนที่ว่าที่ร้อยตรี อ. ให้แก่ผู้อุทธรณ์ไม่มีผลต่อการประเมิน จึงเป็นความเห็นที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และไม่เป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์ และกรณีที่ไมส่งคะแนนแนวความคิดในการปฏิบัติงานที่ ว่าที่ร้อยตรี อ. ให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยอ้างมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นการไม่ถูกต้องไม่ชอบด้วยกฎหมายจึงขออุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ข้อมูลคะแนนที่กรรมการประเมินฯ และอนุกรรมการประเมินฯ

ให้แก่ผู้อุทธรณ์เป็นรายบุคคล เป็นข้อมูลข่าวสารการประเมินข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อเลื่อนระดับให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ซึ่งเป็นตำแหน่งระดับสูง เป็นการประเมินครั้งแรกโดยหลักเกณฑ์ใหม่ ที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนดขึ้นเอง การประเมินแยกเป็นด้านต่างๆ โดยกรรมการประเมินฯ และอนุกรรมการประเมินฯ ที่เป็นข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ทั้งหมดข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. มิใช่ข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์มีความสงสัยในหลักเกณฑ์และคุณภาพการประเมิน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการประเมินโดยตรงจะทำให้มีการตรวจสอบคุณภาพการประเมิน และสะท้อนปัญหาเพื่อให้เกิดการปรับปรุงแก้ไขการประเมินในโอกาสต่อไป ทำให้การประเมินมีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ซึ่งจะเป็นผลดีต่อระบบการทำงานและการประเมิน แต่การไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะทำให้เกิดปัญหาต่อข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. เพราะข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. อาจสงสัยในมาตรฐานการประเมินของผู้ประเมิน การเปิดเผยจึงแสดงให้เห็นว่า หน่วยงานใช้ระบบคุณธรรมและหลักธรรมาภิบาลที่ต้องโปร่งใส ตรวจสอบได้ เป็นหลักในการบริหารงาน แม้จะกระทบการบริหารงาน และการประเมินบ้าง แต่เมื่อคำนึงถึงการปรับปรุงระบบการประเมินให้เป็นธรรม ทำให้การปกครองบังคับบัญชาเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีมติให้สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองสำเนาถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย หัวหน้าคณะที่ ๓

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ นายฮึกหาญ โทมรงค์ดี กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๓๙/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการตำแหน่งเจ้าพนักงาน ป.ป.ช. ๘ สำนักป้องกันการทุจริต ๑ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) มีหนังสือลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า ตามประกาศคณะกรรมการประเมินเพื่อดำเนินการเลื่อนข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๗ เรื่อง กำหนดวันเวลา ขอบเขต และวิธีการประเมิน ความรู้ความสามารถ ความประพฤติ และประวัติการรับราชการ เพื่อเลื่อนข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๗ ระดับ ๘ และระดับ ๙ ซึ่งกำหนดให้ยื่นแบบแสดงความประสงค์เข้ารับการประเมินและเสนอผลงาน พร้อมทั้งแนวคิดในการปฏิบัติงาน ณ กองการเจ้าหน้าที่ ตั้งแต่วันที่ ๑ - ๒๐ เมษายน ๒๕๔๗ ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นแบบแสดงความประสงค์เข้ารับการประเมิน และเสนอผลงาน พร้อมทั้งแนวคิดในการปฏิบัติงาน เพื่อรับการประเมินเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ตามคำสั่งสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ๑๔๑/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๘ เรื่อง เลื่อนข้าราชการ ปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ผ่านการประเมิน และไม่ได้รับการแต่งตั้งให้เลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งในระดับ ๙ ผู้อุทธรณ์จึงมีความประสงค์ขอทราบข้อเท็จจริง และผลการประเมินเพื่อเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งระดับ ๙ พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑๓ รายการ ดังนี้

๑. มติคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในฐานะองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ป.ป.ช. ครั้งที่ ๒/๒๕๔๖ เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๖ และมติคณะกรรมการประเมินเพื่อดำเนินการเลื่อนข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น ครั้งที่ ๒๒/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๗ ครั้งที่ ๒๘/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ และครั้งที่ ๘/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๘

๒. นอกจากประกาศคณะกรรมการประเมิน ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๗ แล้ว คณะกรรมการประเมินได้ออกหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นอีกหรือไม่ อย่างไร และการออกหลักเกณฑ์ดังกล่าว อาศัยอำนาจตามกฎหมายหรือระเบียบข้อใด

๓. หลักเกณฑ์การให้คะแนนของคณะกรรมการประเมินในการพิจารณาผลงานทั่วไป ซึ่งแต่ละสำนักปฏิบัติงานไม่เหมือนกัน คณะกรรมการประเมินใช้หลักเกณฑ์ในการพิจารณาผลงานแต่ละสำนักอย่างไรบ้าง (ขอทราบรายละเอียดหลักเกณฑ์การให้คะแนนของทุกสำนัก)

๔. หลักเกณฑ์การให้คะแนนของคณะกรรมการประเมินในการพิจารณาผลงานดีเด่น ซึ่งแต่ละสำนักปฏิบัติงานไม่เหมือนกัน คณะกรรมการประเมินใช้หลักเกณฑ์ในการพิจารณาผลงานแต่ละสำนักอย่างไร (ขอทราบรายละเอียดหลักเกณฑ์การให้คะแนนของทุกสำนัก)

๕. ตามหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นได้ดำเนินการตามมาตรา ๑๐๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ เพราะเหตุใด

๖. การแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินอาศัยอำนาจใด

๗. การประเมินความรู้ (สอบสัมภาษณ์) โดยผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลภายนอกร่วมด้วย ได้กระทำทุกสำนักหรือไม่ เพราะเหตุใด

๘. การประเมินความรู้ (สอบสัมภาษณ์) ผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลภายนอก และกรรมการประเมินแต่ละคนให้คะแนนผู้สมัครเท่าใด

๙. การประเมินผลงานทั่วไป ผลงานดีเด่น และแนวความคิดในการปฏิบัติงาน (วิสัยทัศน์) กรรมการประเมินแต่ละคนให้คะแนนผู้สมัครเท่าใด

๑๐. การประเมินผลงานดีเด่นให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ใช้หลักเกณฑ์เดียวกันกับที่กฎ ก.พ. กำหนดหรือไม่ เพราะเหตุใด

๑๑. การประเมินผลงานของสำนักอื่น ๆ ต้องเสนอรายละเอียดร้อยละของผลงานเช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ของสำนักป้องกันการทุจริต ๑ หรือไม่ เพราะเหตุใด

๑๒. เหตุใดจึงไม่ให้รักษาการผู้อำนวยการสำนักป้องกันการทุจริต ๑ เข้าชี้แจงผลงานของเจ้าหน้าที่สำนักป้องกันการทุจริต ๑ ทั้งที่คณะกรรมการประเมินแต่ละคนไม่เคยปฏิบัติงาน และมีผลงานในด้านการวางมาตรการป้องกันการทุจริต อาจไม่ทราบรายละเอียดของความยุ่งยาก ซับซ้อน และการใช้ความรู้ความสามารถเพื่อให้เกิดผลงาน ทำให้ผู้สมัครผู้ได้รับการประเมินของสำนักป้องกันการทุจริต ๑ เสียเปรียบผู้ได้รับการประเมินของสำนักอื่น ๆ ที่มีผู้อำนวยการสำนักซึ่งเป็นคณะกรรมการประเมินช่วยชี้แจงผลงานให้

๑๓. ขอสำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการประเมินชุดเล็กและชุดใหญ่ ทุกครั้งที่มีการประชุม

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ที่ ๑๔/กจ./๐๗๑ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๔๙ ถึงผู้สมัคร แจ้งข้อเท็จจริงพร้อมทั้งส่งเอกสารมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. มติคณะกรรมการประเมินฯ และสำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการประเมินฯ ในส่วนที่เกี่ยวกับผู้สมัคร จำนวน ๙ รายการ ให้แก่ผู้สมัคร ดังนี้

๑. นอกจากประกาศคณะกรรมการประเมินฯ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๗ แล้ว คณะกรรมการประเมินฯ ได้ออกประกาศกำหนดวัน เวลา ขอบเขตและวิธีการประเมินความรู้ความสามารถ ความประพฤติ และประวัติการรับราชการเพื่อเลื่อนข้าราชการอีก ๓ ครั้ง ทั้งนี้ โดยอาศัยอำนาจตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินเพื่อเลื่อนข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช.

๒. คณะกรรมการประเมินฯ ได้กำหนดหลักเกณฑ์การประเมินผลงานทั่วไปและผลงานดีเด่นตามลักษณะงานที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ๕ ด้าน คือ ด้านป้องกันการทุจริต ด้านปราบปรามการทุจริตและด้านคดี ด้านตรวจสอบทรัพย์สิน ด้านวิชาการ และด้านบริหารจัดการ โดยมีได้กำหนดเกณฑ์การประเมินตามลักษณะงานที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของแต่ละสำนัก จึงไม่มีรายละเอียดหลักเกณฑ์ให้คะแนนของทุกสำนักตามที่ผู้สมัครขอทราบ

๓. หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในฐานะองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ป.ป.ช. มีมติเห็นชอบให้ถือปฏิบัติ กำหนดขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามข้อ ๓ และข้อ ๔ ของระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการบริหารงานทั่วไป การแบ่งส่วนราชการ การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงินและทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่น รวมทั้งการกำหนดตำแหน่ง ระดับ เงินเดือน เงินประจำตำแหน่งของข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงาน ป.ป.ช. พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งได้ออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๐๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และมติ ก.พ. ที่เกี่ยวข้อง

๔. สำนักงาน ป.ป.ช. แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินฯ ตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในฐานะองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ และหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น

๕. ในการประเมินองค์ประกอบด้านความรู้ คณะกรรมการประเมินฯ ได้แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกร่วมเป็นอนุกรรมการประเมินฯ ๒ ด้าน คือ ด้านป้องกันการทุจริต และด้านวิชาการ

๖. คณะกรรมการประเมินองค์ประกอบด้านความรู้ที่ผู้ยุทธธรณ์ได้รับจากการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิ และคะแนนของทุกองค์ประกอบที่ผู้ยุทธธรณ์ได้รับจากการประเมินแต่ละท่านนั้น สำนักงาน ป.ป.ช. จะได้สอบถามความยินยอมจากผู้ประเมินแต่ละท่านว่าประสงค์ที่จะให้เปิดเผยต่อผู้ยุทธธรณ์หรือไม่ แล้วจะแจ้งให้ทราบต่อไป

๗. สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ตรวจสอบกฎ ก.พ. ที่ออกตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ จนถึงปัจจุบันแล้ว ไม่พบว่ามีกฎ ก.พ. ฉบับใดกำหนดหลักเกณฑ์การประเมินผลงานดีเด่นเพื่อเลื่อนให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙

๘. ในการเสนอผลงานเข้ารับการประเมิน ข้าราชการผู้ขอเข้ารับการประเมินจะต้องจัดทำและเสนอผลงานตามแบบฟอร์มที่คณะกรรมการประเมินฯ กำหนด

๙. ในการประเมินข้าราชการเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น หากคณะกรรมการประเมินฯ ต้องการทราบรายละเอียดของผลงานที่เสนอให้ประเมินของข้าราชการรายใดก็จะเชิญข้าราชการผู้นั้นเข้าชี้แจงต่อคณะกรรมการประเมินฯ โดยตรงเป็นรายๆ ไป

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ที่ ๑๔/กจ./๓๕๓ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้ยุทธธรณ์ว่า สำนักงาน ป.ป.ช. ได้สอบถามความเห็นกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิว่ายินยอมที่จะเปิดเผยคะแนนการประเมินให้แก่ผู้ยุทธธรณ์หรือไม่แล้วขอแจ้งคะแนนการประเมินของว่าที่ร้อยตรี อ. ในฐานะอนุกรรมการประเมินฯ ด้านการป้องกันการทุจริตให้ผู้ยุทธธรณ์ทราบดังนี้ องค์ประกอบด้านความรู้ ๙๕ คะแนน ส่วนคะแนนที่กรรมการประเมิน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และอนุกรรมการประเมินฯ อื่นให้ไว้นั้น ไม่มีผู้ใดประสงค์จะเปิดเผย ดังนั้นสำนักงาน ป.ป.ช. จึงไม่เปิดเผยให้ผู้ยุทธธรณ์ทราบเนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ที่ ๑๔/กจ./๓๙๐ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้ยุทธธรณ์แจ้งส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประเมินเพื่อเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ให้ผู้ยุทธธรณ์เพิ่มเติม ดังนี้

๑. ประกาศคณะกรรมการประเมินฯ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับสูงขึ้นทุกฉบับ

๒. หลักเกณฑ์การประเมินผลงานทั่วไปและผลงานดีเด่นที่คณะกรรมการประเมินฯ กำหนดตามลักษณะงานที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ๕ ด้าน คือ ด้านป้องกันการทุจริต ด้านปราบปรามการทุจริตและด้านคดี ด้านตรวจสอบทรัพย์สิน ด้านวิชาการ และด้านบริหารจัดการ ซึ่งหลักเกณฑ์ดังกล่าวนี้เป็นหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประเมินฯ ใช้ในการให้คะแนนประเมินผลงานทั่วไปและผลงานดีเด่น

๓. รายงานการประชุมคณะกรรมการประเมินฯ และรายงานการประชุมคณะอนุกรรมการประเมินฯ ด้านป้องกันการทุจริต

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงคณะอนุกรรมการพิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียนอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. ดังกล่าวว่า กรรมการประเมินฯ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และอนุกรรมการประเมินฯ ได้รับคำสั่งแต่งตั้งจากเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ปฏิบัติหน้าที่ประเมินบุคคลที่ขอรับการประเมินขึ้นดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งเป็นการมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการในสำนักงาน ป.ป.ช. การให้คะแนนของกรรมการประเมินฯ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และอนุกรรมการประเมินฯ แก่ผู้ขอรับการประเมินทุกคนถือเป็นการปฏิบัติงานในหน้าที่ราชการตามที่ได้รับการมอบหมาย ดังนั้น คะแนนดังกล่าวจึงมิใช่ข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามที่กล่าวอ้างแต่อย่างใด แต่เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. สามารถเปิดเผยได้โดยไม่จำเป็นต้องสอบถามกรรมการประเมินฯ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และอนุกรรมการประเมินฯ ว่าจะให้เปิดเผยหรือไม่ ข้ออ้างของเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าวข้างต้นจึงไม่สามารถรับฟังได้ตามกฎหมาย เพราะหากจะรับฟังตามที่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. อ้าง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการทุกเรื่องและทุกส่วนราชการ ก็จะต้องได้รับการยินยอมจากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติก่อนทุกเรื่องว่าจะให้เปิดเผยข้อมูลที่ตนได้กระทำตามหน้าที่ได้หรือไม่ อันจะเป็นผลให้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ไม่มีผลใช้บังคับ ทั้งที่ข้อมูลข่าวสารนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่เปิดเผยได้เพื่อความโปร่งใสและเป็นธรรมในการบริหารราชการแผ่นดิน ผู้อุทธรณ์จึงขอใช้สิทธิอุทธรณ์ เพื่อให้สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยคะแนนที่กรรมการประเมินฯ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และอนุกรรมการประเมินฯ แต่ละคน ให้แก่ผู้อุทธรณ์คนละเท่าใด ทั้งคะแนนด้านความรู้และคะแนนด้านความสามารถ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องเปิดเผยคะแนนด้านความสามารถที่ว่าที่ร้อยตรี อ. อนุกรรมการประเมินฯ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ ซึ่งได้ส่งคะแนนให้คณะกรรมการประเมินฯ ไว้ก่อนเกษียณอายุราชการ และได้ยินยอมให้เปิดเผยผลคะแนนได้แล้ว แต่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ยอมเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของสำนักงาน ป.ป.ช. ด่วนมาก ที่ ปช ๐๐๑๔.๐๑/๑๕๗ ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ยื่นแบบแสดงความประสงค์และส่งผลงานเข้ารับการประเมินเพื่อเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนดขึ้นเองต่างหากจากที่คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนกำหนด และเป็นการประเมินครั้งแรกนับแต่มีหลักเกณฑ์ดังกล่าว ต่อมา สำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีคำสั่ง ที่ ๑๔๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ เรื่อง เลื่อนข้าราชการ ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับการเลื่อนระดับเนื่องจากไม่ผ่านการประเมิน ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการกำหนดหลักเกณฑ์การประเมินของสำนักงาน ป.ป.ช. ไม่ถูกต้องตามมาตรา ๑๐๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และผู้อุทธรณ์มีความสงสัยว่าวิธีการประเมินและการดำเนินการประเมินของคณะกรรมการประเมินฯ และคณะอนุกรรมการ

ประเมินว่า มีความถูกต้องเป็นธรรมหรือไม่ จึงร้องขอข้อมูลข่าวสาร รวม ๑๓ รายการต่อสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อนำไปใช้ในการโต้แย้งคัดค้านหลักเกณฑ์ วิธีการ และผลการประเมินต่อศาลปกครองต่อไป ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. ได้แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องขอให้แก่ผู้ถูกร้องบางส่วนแล้ว เว้นแต่ข้อมูลคะแนนที่กรรมการประเมินฯ และอนุกรรมการประเมินฯ ให้แก่ผู้ถูกร้องเป็นรายบุคคล สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยให้แก่ผู้ถูกร้องเฉพาะคะแนนการประเมินของว่าที่ร้อยตรี อ. ในฐานะอนุกรรมการประเมินฯ ด้านป้องกันการทุจริต ว่าผู้ถูกร้องได้คะแนนองค์ประกอบด้านความรู้ ๙๕ คะแนน เนื่องจากว่าที่ร้อยตรี อ. ยินยอมให้เปิดเผย ส่วนคะแนนที่กรรมการประเมินฯ อื่นให้ไว้นั้น ไม่มีผู้ใดประสงค์จะเปิดเผย สำนักงาน ป.ป.ช. จึงไม่เปิดเผยให้แก่ผู้ถูกร้อง ผู้ถูกร้องจึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. ดังกล่าว ทั้งนี้ สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ ปช ๐๐๑๔.๐๑/๑๕๗ ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ว่า การเปิดเผยชื่อกรรมการประเมินฯ และชื่ออนุกรรมการประเมินฯ พร้อมคะแนนจะทำให้เกิดผลกระทบในทางลบต่อสำนักงาน ป.ป.ช. อย่างน้อย ๒ ประการ คือ กระทบต่อการปกครองบังคับบัญชาภายในสำนักงาน ป.ป.ช. เนื่องจากผู้ถูกประเมินจะเกิดอคติต่อผู้ประเมินที่ให้คะแนนตนเองต่ำและกระทบต่อความเป็นอิสระในการประเมินของผู้ประเมิน เนื่องจากผู้ประเมินแต่ละคนอาจไม่ประเมินตรงตามข้อเท็จจริง เพราะคะแนนการประเมินถูกนำไปแจ้งให้ผู้ถูกประเมินทราบ สำนักงาน ป.ป.ช. จึงไม่ประสงค์จะแจ้งคะแนนการประเมินของผู้ประเมินแต่ละคนโดยระบุชื่อผู้ประเมินไปพร้อมกัน และผู้ถูกร้องมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ซึ่งแจ้งเพิ่มเติมว่า เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีหนังสือกองการเจ้าหน้าที่ ที่ ๑๔/กจ./๖๙๘ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ส่งผลการประเมินด้านความสามารถของว่าที่ร้อยตรี อ. ให้แก่ผู้ถูกร้องปรากฏผลงานด้านทั่วไป ๓๒ คะแนน ผลงานดีเด่น ๒๘ คะแนน แต่ไม่ส่งคะแนนแนวความคิดในการปฏิบัติงานให้แก่ผู้ถูกร้อง และไม่แจ้งเหตุผลที่ไม่ยินยอมส่งคะแนนดังกล่าวไปด้วย พร้อมทั้งยืนยันด้วยว่าคะแนนที่กรรมการประเมินฯ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และอนุกรรมการประเมินฯ ให้ไว้นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อผู้ที่ให้ข้อมูลข่าวสารไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น จึงไม่สามารถเปิดเผยให้ผู้ถูกร้องทราบได้ และคะแนนที่ว่าที่ร้อยตรี อ. ประเมินให้แก่ผู้ถูกร้องนั้น ไม่มีผลต่อการประเมินเพื่อแต่งตั้งข้าราชการเนื่องจากคะแนนที่ว่าที่ร้อยตรี อ. ได้ประเมินให้แก่ผู้เข้ารับการประเมินไว้ก่อนที่จะเกษียณอายุเป็นคะแนนที่ได้ประเมินให้แก่ผู้เข้ารับการประเมินไว้ล่วงหน้า ก่อนที่คณะกรรมการจะได้ร่วมประชุมพิจารณาให้คะแนนในรูปองค์คณะ ซึ่งการประเมินดังกล่าวไม่ได้พิจารณาตามลักษณะการปฏิบัติงานตามเกณฑ์ที่กำหนดจริง ผู้ถูกร้องพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีที่ว่าที่ร้อยตรี อ. ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการประเมินฯ และเป็นอนุกรรมการประเมินฯ การให้คะแนนแก่ผู้เข้ารับการประเมินเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการที่ได้รับการแต่งตั้ง จึงมีอำนาจที่จะให้คะแนนแก่ผู้เข้ารับการประเมินได้เป็นสิทธิเฉพาะตัวของว่าที่ร้อยตรี อ. หากต้องมาพิจารณาให้คะแนนในรูปขององค์คณะไม่ และว่าที่ร้อยตรี อ. เพียงผู้เดียวที่เคยปฏิบัติงานและมีความรู้ความสามารถด้านการวางมาตรการป้องกันการทุจริต ดังนั้น กรณีเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นว่าคะแนนที่ว่าที่ร้อยตรี อ. ให้แก่ผู้ถูกร้องไม่มีผลต่อการประเมิน จึงเป็นความเห็นที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่เป็นธรรม แก่ผู้ถูกร้อง และกรณีที่ไมส่งคะแนนแนวความคิดในการปฏิบัติงานที่ว่าที่ร้อยตรี อ. ให้แก่ ผู้ถูกร้องโดยอ้างมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นการไม่ถูกต้องไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงขออุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ข้อมูลคะแนนที่กรรมการประเมินฯ และอนุกรรมการประเมินฯ

ให้แก่ผู้อุทธรณ์เป็นรายบุคคล เป็นข้อมูลข่าวสารการประเมินข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อเลื่อนระดับให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ซึ่งเป็นตำแหน่งระดับสูง เป็นการประเมินครั้งแรกโดยหลักเกณฑ์ใหม่ที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนดขึ้นเอง การประเมินแยกเป็นด้านต่าง ๆ โดยกรรมการประเมินฯ และอนุกรรมการฯ ที่เป็นข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ทั้งหมด ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. มิใช่ข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์มีความสงสัยในหลักเกณฑ์และคุณภาพการประเมิน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการประเมินโดยตรงจะทำให้มีการตรวจสอบคุณภาพการประเมินและสะท้อนปัญหาเพื่อให้มีการปรับปรุงแก้ไขการประเมินในโอกาสต่อไป ทำให้การประเมินมีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ซึ่งจะเป็นผลดีต่อระบบการทำงานและการประเมิน แต่การไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะทำให้เกิดปัญหาต่อข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. เพราะข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. อาจสงสัยในมาตรฐานการประเมินของผู้ประเมิน การเปิดเผยจึงแสดงให้เห็นว่า หน่วยงานใช้ระบบคุณธรรมและหลักธรรมาภิบาล ที่ต้องโปร่งใสตรวจสอบได้ เป็นหลักในการบริหารงาน แม้จะกระทบการบริหารงาน และการประเมินบ้าง แต่เมื่อคำนึงถึงการปรับปรุงระบบการประเมินให้เป็นธรรม ทำให้การปกครองบังคับบัญชาเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีมติให้สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย หัวหน้าคณะที่ ๓

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ นายฮึกหาญ ไตรมศักดิ์ กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ธุรการ ๕ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายกว่า ตามที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายกมีคำสั่ง ที่ ๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์โดยอาศัยข้อเท็จจริงจากสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงที่ประกอบด้วย นาย ส. นาย ร. และนาย ม. แต่คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงไม่ได้แสดงคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ทราบถึงสถานะ และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ผู้อุทธรณ์จึงขอคัดสำเนาเอกสารเพื่อประกอบการโต้แย้ง หรือชี้แจง หรือป้องกันสิทธิของตนในการสอบสวนทางวินัยอันเป็นกระบวนการพิจารณาทางปกครอง ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และให้รับรองสำเนาถูกต้องของเอกสารทุกฉบับด้วยรวม ๗ รายการ ดังนี้

๑. สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๒. สำเนาสรุปลำนวนการสืบสวน
๓. สำเนาคำให้การของพยานทุกปาก
๔. สำเนาหนังสือตรวจสอบการบริจาดเงินสินามิที่นาง อ. ได้รวบรวมจากโรงเรียนต่าง ๆ ในสังกัด ระหว่างวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๔ ทุกฉบับ
๕. สำเนาสรุบบัญชียอดรวมการรับบริจาดเงินสินามิที่นาง อ. ได้จัดทำขึ้นทั้งหมด
๖. สำเนาทะเบียนรับส่งหนังสือของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก ระหว่างวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๘ ดังนี้
 - ๖.๑ ทะเบียนรับส่งงานสารบรรณกลาง
 - ๖.๒ ทะเบียนรับส่งกลุ่มอำนาจการ
 - ๖.๓ ทะเบียนรับส่งกลุ่มงานประสานงาน
๗. สำเนาเอกสารประกอบสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงทุกฉบับ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายกมีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๐๕๗/๗๖ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า เอกสารอันเป็นข้อมูลดังกล่าวในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงที่ผู้อุทธรณ์ขอมานั้นไม่อาจเปิดเผยและสำเนาให้ผู้อุทธรณ์ได้ เพราะขณะนี้อยู่ในระหว่างพิจารณาดำเนินการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ซึ่งในกระบวนการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนจะดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐาน ที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้อุทธรณ์ทราบตามกระบวนการสอบสวนอยู่แล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายกดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วได้ความว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายกได้มอบหมายให้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้รับผิดชอบในการรวบรวมเงินบริจาคจากสถานศึกษาต่างๆ ในสังกัดเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยสึนามิ ต่อมาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายกได้รับการร้องเรียนเกี่ยวกับการรับบริจาคเงินดังกล่าว จึงได้ดำเนินการตรวจสอบพบว่ายอดเงินบริจาคที่ได้รับแจ้งจากสถานศึกษาต่างๆ ไม่ตรงกับที่ผู้อุทธรณ์รายงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายกจึงมีคำสั่ง ลับ ที่ ๑๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าว ต่อมาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายกได้มีคำสั่ง ลับ ที่ ๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน กรณีกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องเป็นผู้รับผิดชอบในการรับ รวบรวม เก็บรักษา และนำส่งเงินบริจาคในระหว่างวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงประมาณวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๘ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยสึนามิ มีผู้บริจาคเงินช่วยเหลือผู้ประสบภัยสึนามิ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๓๐,๕๑๔.๗๕ บาท ได้นำเงินส่งไปช่วยเหลือผู้ประสบภัยสึนามิรวมทั้งสิ้นเป็นเงิน ๑๒๑,๕๙๙.๗๕ บาท เงินที่ได้รับบริจาคขาดหายไปจำนวน ๘,๙๑๕ บาท โดยได้นำหนังสือที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายกใส่ไว้ในลิ้นชักตู้ส่งหนังสือเพื่อแจ้งไปยังโรงเรียนในสังกัดให้ตรวจสอบจำนวนเงินที่โรงเรียนบริจาคมาออกจากลิ้นชักตู้ส่งหนังสือเพื่อไม่ให้หนังสือดังกล่าวส่งถึงโรงเรียน และไปขอรับหนังสือดังกล่าวคืนจากผู้รับหนังสือดังกล่าวไปแล้ว ไม่ส่งมอบเอกสารเกี่ยวกับการรับบริจาคเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยสึนามิให้แก่ผู้รับมอบงานตามที่ผู้บังคับบัญชาสั่งการให้ส่งมอบงาน และไม่ส่งเอกสารดังกล่าวให้แก่คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเพื่อพิจารณาตรวจสอบข้อเท็จจริง ขณะนี้การสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ โดยอยู่ในชั้นการแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา (สว.๒) ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมและถูกกลั่นแกล้ง จึงร้องขอข้อมูลข่าวสารสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งเป็นมูลในการตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ทั้ง ๗ รายการดังกล่าว เพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงและความถูกต้องของเอกสารหลักฐานที่คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกับเอกสารหลักฐานที่อยู่ในความครอบครองของผู้อุทธรณ์ แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายกปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ สำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก ลับ ที่ ๑๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งผลการสืบสวนข้อเท็จจริงเป็นมูลให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ แม้การสอบสวนทางวินัย

อย่างร้ายแรงดังกล่าวยังอยู่ระหว่างดำเนินการ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง รายการที่ ๔ หนังสือตรวจสอบการบริจาคเงินสินมทิตินาง อ. ได้รวบรวมจากโรงเรียนต่างๆ ในสังกัดระหว่างวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๘ ถึง ๒๗ กันยายน ๒๕๔๘ ทุกฉบับ รายการที่ ๕ สรุปบัญชียอดรวมการรับบริจาคเงินสินมทิตินาง อ. ได้จัดทำขึ้นทั้งหมด รายการที่ ๖ ทะเบียนรับส่งหนังสือของงานสารบรรณกลาง กลุ่มอำนวยการ และกลุ่มงานประสานงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก ระหว่างวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๘ และรายการที่ ๗ เอกสารประกอบสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงทุกฉบับ ไม่มีผลกระทบต่อกระบวนการสอบสวนทางวินัย อย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบจะก่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์ในการต่อสู้แก้ข้อกล่าวหาได้อย่างชัดเจน โดยผู้อุทธรณ์สามารถตรวจสอบเอกสารหลักฐานในสำนวนการสืบสวนว่า มีข้อมูลถูกต้องตรงกันกับข้อมูลของผู้อุทธรณ์หรือไม่ และยังเป็นผลดีต่อการสอบสวนที่อาจทำให้การสอบสวนได้ข้อสรุปที่ถูกต้องและรวดเร็วขึ้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ สรุปสำนวนการสืบสวน (รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง) และรายการที่ ๓ คำให้การของพยานทุกปาก เนื่องจากการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ยังไม่แล้วเสร็จ หากเปิดเผยสำนวนการสืบสวนและคำให้การของ พยานอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ จึงอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ เว้นแต่คำให้การของผู้อุทธรณ์เองสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายกเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๗ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองสำเนาถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ ให้ยกอุทธรณ์ เว้นแต่คำให้การของผู้อุทธรณ์ให้เปิดเผยพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองสำเนาถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ หัวหน้าคณะที่ ๑

นายมงคล ณ สงขลา ขจัดภัย นายบุรุษพัฒน์ นางเน่งน้อย วิศวโยธิน กรรมการ

นายสมชาย หอมลออ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๔๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการบริหารงาน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลคูย่ม่วง จังหวัดพิษณุโลก

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์คนที่ ๑ มีหนังสือลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคูย่ม่วง จังหวัดพิษณุโลก ขอสำเนาเอกสารการจัดซื้อเก้าอี้พลาสติกพร้อมหลักฐานการเบิกจ่ายเงิน โดยอ้างว่าเพื่อตรวจสอบการบริหารงานของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลคูย่ม่วง

องค์การบริหารส่วนตำบลคูย่ม่วงมีหนังสือ ที่ พล ๗๒๔๐๑/๕๒๕ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ถึงผู้อุทธรณ์คนที่ ๑ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าการตรวจสอบการบริหารงานของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลคูย่ม่วงสามารถตั้งกระทู้ถามในสภาระหว่างสมัยประชุมได้อยู่แล้ว

ผู้อุทธรณ์คนที่ ๒ มีหนังสือลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๙ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคูย่ม่วง ขอสำเนาเอกสารโครงการส่งเสริมอาชีพการเพาะเห็ดฟาง หมู่ที่ ๑๐ บ้านนางพญา ตำบลคูย่ม่วง อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก โดยอ้างว่าเพื่อใช้ขยายผลจากโครงการที่องค์การบริหารส่วนตำบลคูย่ม่วงได้ดำเนินการไปแล้ว

องค์การบริหารส่วนตำบลคูย่ม่วงมีหนังสือ ที่ พล ๗๒๔๐๑/๐๘๔ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๙ ถึง ผู้อุทธรณ์คนที่ ๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า ที่ผู้อุทธรณ์คนที่ ๒ ขอสำเนาเอกสารโครงการส่งเสริมอาชีพการเพาะเห็ดฟางโดยอ้างว่าเพื่อขยายผลจากโครงการดังกล่าว เห็นว่าการศึกษาดูงานจะเป็นประโยชน์กับกลุ่มราษฎรที่สนใจมากกว่า จึงให้คณะกรรมการหมู่บ้านและกลุ่มราษฎรที่สนใจเข้าศึกษาดูงานโครงการดังกล่าว แต่ไม่ให้สำเนาเอกสาร

ผู้อุทธรณ์ทั้งสองรายมีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์คนที่ ๑ เป็นประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคูย่ม่วง ตำบลคูย่ม่วง อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก ผู้อุทธรณ์คนที่ ๒ เป็นประธานคณะกรรมการหมู่บ้านนางพญา ตำบลคูย่ม่วง ได้ขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อตรวจสอบการบริหารงานของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลคูย่ม่วง

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ องค์การบริหารส่วนตำบลคุยม่วงมีหนังสือ ที่ พล ๗๒๔๐๑/๑๑๒ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๙ ซึ่งแจ้งต่อคณะกรรมการฯ ว่า ผู้พุทธศัณต์ที่ ๑ มีตำแหน่งเป็นประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคุยม่วงสามารถตรวจสอบการบริหารงานของฝ่ายบริหารโดยการเสนอผู้ตติหรือกระทูถามเพื่อให้ผู้บริหารชี้แจงและแสดงเอกสารหลักฐานให้ที่ประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคุยม่วงทราบได้อยู่แล้ว ข้ออ้างเรื่องการตรวจสอบการบริหารงานไม่ใช่เหตุผลที่แท้จริงในการขอเอกสาร ส่วนเอกสารโครงการส่งเสริมอาชีพการเพาะเห็ดฟางนั้น เนื่องจากการได้มีการร้องเรียนกล่าวหาว่าผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลคุยม่วงทุจริต และเรื่องอยู่ระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงของอำเภอบางระกำ องค์การบริหารส่วนตำบลคุยม่วงจึงมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารจนกว่าการตรวจสอบข้อเท็จจริงจะแล้วเสร็จและจังหวัดพิษณุโลก มีคำสั่งในเรื่องดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ต้องเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ (๑) ถึง (๗) โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน

เอกสารการจัดซื้อเก้าอี้พลาสติก ซึ่งประกอบด้วย บันทึกคณะกรรมการเปิดซองสอบราคา สัญญาซื้อขาย รายงานการตรวจรับพัสดุ และฎีกาเบิกเงิน เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ ได้กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นเอกสารที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามมาตรา ๙ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ องค์การบริหารส่วนตำบลคุยม่วงจึงต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้พุทธศัณต์ การที่องค์การบริหารส่วนตำบลคุยม่วงอ้างว่า ผู้พุทธศัณต์ที่ ๑ เป็นประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคุยม่วงมีสิทธิยื่นผู้ตติตั้งกระทูถามในที่ประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคุยม่วงระหว่างสมัยประชุมได้อยู่แล้วนั้นไม่เป็นเหตุที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจะยกขึ้นอ้างเพื่อมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้

สำหรับเอกสารโครงการเพาะเห็ดฟาง ประกอบด้วยรายละเอียดโครงการ ผู้เสนอ ผู้เห็นชอบ และผู้อนุมัติโครงการ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ และแม้ว่าอำเภอบางระกำกำลังตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีมีการร้องเรียนว่าคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลคุยม่วงทุจริตโครงการเพาะเห็ดฟาง ก็ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า หากให้มีการเปิดเผยเอกสารแล้วจะมีผลกระทบต่อการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้องค์การบริหารส่วนตำบลคุยม่วงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามพุทธศัณต์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองสำเนาถูกต้องแก่ผู้พุทธศัณต์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร หัวหน้าคณะที่ ๔

นายเรวัต ฉ่ำเฉลิม นายจ่าน ฉลิมฉัตร นายดำรง บุญยืน กรรมการ

นางมัลลิกา คุณวัฒน์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนพุทธศัณต์

หมายเหตุ : นายดำรง บุญยืน ป่วยและเข้ารับรักษาตัวในโรงพยาบาลจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๔๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อวัสดุการเกษตร

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเกษตรจังหวัดศรีสะเกษ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานเกษตรจังหวัดศรีสะเกษ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบราคาจัดซื้อวัสดุการเกษตร ตามประกาศจังหวัดศรีสะเกษ เลขที่ ๒๓/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๙

สำนักงานเกษตรจังหวัดศรีสะเกษมีหนังสือ ที่ ศก ๐๐๐๙/๔๗๗ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๙ จัดส่งข้อมูลข่าวสาร (๑) สำเนาบัญชีรายชื่อผู้ซื้อรับเอกสารทุกราย (๒) สำเนาบัญชีรายชื่อผู้ขายยื่นซองเสนอราคาทุกราย (๓) สำเนาผลการพิจารณาของคณะกรรมการการเปิดซองให้แก่ผู้อุทธรณ์และมีหนังสือ ที่ ศก ๐๐๐๙/๔๖๐ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๙ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอื่น โดยให้เหตุผลว่าผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวใน ๒ รายการ คือ (๑) สำเนาใบเสนอราคาของผู้ยื่นซองเสนอราคาทุกราย (๒) สำเนาสัญญาการซื้อขาย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเกษตรจังหวัดศรีสะเกษ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า จังหวัดศรีสะเกษดำเนินการสอบราคา เพื่อจัดซื้อวัสดุการเกษตร ตามประกาศจังหวัดศรีสะเกษเลขที่ ๒๓/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๙ ได้มีผู้เข้าเสนอราคา รวม ๗ ราย ซึ่งรวมถึงผู้อุทธรณ์ด้วย ต่อมาจังหวัดศรีสะเกษได้ทำสัญญาซื้อขายกับผู้ชนะการประกวดราคา ปรากฏตามสัญญาเลขที่ ๖๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อจังหวัดศรีสะเกษได้ทำสัญญาซื้อขายกับผู้ชนะการประกวดราคาแล้ว ใบเสนอราคาของผู้ชนะการประกวดราคาได้เสนอต่อจังหวัดศรีสะเกษและสัญญาซื้อขายตามสัญญาที่ ๖๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการเกี่ยวกับผลการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้าง ของหน่วยงานของรัฐซึ่งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

กำหนดให้เป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ได้ สำหรับใบเสนอราคาของผู้เสนอราคารายอื่นนั้น เห็นว่าในการเสนอราคาผู้เสนอราคาต้องจัดทำเอกสารเสนอราคาประกอบด้วยข้อมูล ๒ ส่วน คือ ใบเสนอราคา ซึ่งต้องจัดทำตามแบบการเสนอราคาของทางราชการ และเอกสารประกอบอื่น เช่น หนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล หลักประกันของ แคตตาล็อกหรือรูปแบบรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะสินค้า รวมทั้งสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจและยื่นไว้เมื่อเป็นหลักฐานแก่ทางราชการสำหรับจังหวัดศรีสะเกษใช้ประกอบการพิจารณาในการจัดซื้อ แม้จะเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ในส่วนเอกสารประกอบอื่นของผู้เสนอราคา ที่มีได้เป็นผู้ชนะในการประกวดราคาดังกล่าว อาจมีผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของผู้เสนอราคา ทั้งผู้ให้มาก็ไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นสมควรไม่เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเกษตรจังหวัดศรีสะเกษเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลในส่วนเอกสารประกอบการเสนอราคาของผู้เสนอราคาที่มีได้เป็นผู้ชนะในการประกวดราคา

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สมองชาติ หัวหน้าคณะที่ ๒

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยา ตันสุวรรณนนท์ กรรมการ

นางธิดา ศรีไพพรรณ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงการต่างประเทศ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีผู้อุทธรณ์กับพวกร้องเรียนต่ออธิบดีกรมการกงสุล กระทรวงการต่างประเทศ ให้ดำเนินการทางวินัยแก่นาย น. กงสุลใหญ่ ณ นครกวางโจว สาธารณรัฐประชาชนจีน

กระทรวงการต่างประเทศ มีหนังสือ ที่ กต ๐๒๐๒/๔๕๖๖ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์มิได้เป็นคู่กรณีตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ การสืบสวนข้อเท็จจริงเป็นการดำเนินการภายในของฝ่ายปกครอง ตามมาตรา ๒๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ประกอบมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และเป็นดุลพินิจโดยแท้ของฝ่ายปกครองในการพิจารณาข้อวินิจฉัยและความเห็นของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง อีกทั้งสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงเป็นเอกสารลับของทางราชการตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงเป็นหนังสือของกระทรวงการต่างประเทศ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์กับญาติรวม ๖ คน มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงอธิบดีกรมการกงสุล กระทรวงการต่างประเทศ ร้องเรียนว่า ระหว่างวันที่ ๒๐ - ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ นาย พ. (บิดาผู้อุทธรณ์) นางสาว จ. (มารดาผู้อุทธรณ์) นายแพทย์ ช. (พี่ชายผู้อุทธรณ์) และแพทย์หญิง ส. (พี่สะใภ้ผู้อุทธรณ์) เดินทางไปท่องเที่ยวที่เมืองกู่หลิน สาธารณรัฐประชาชนจีน ในระหว่างการเดินทาง นาย พ. ได้เสียชีวิตลงเมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ที่เมืองกู่หลิน นายแพทย์ ช. ได้ไปขอความช่วยเหลือจากสถานกงสุลใหญ่ ณ นครกวางโจว โดยขอความช่วยเหลือทางการเงิน และขอให้ตรวจสอบค่าใช้จ่ายในการนำศพกลับประเทศไทย ซึ่งนายแพทย์ ช. เห็นว่าหน่วยงานของสาธารณรัฐประชาชนจีนเรียกเก็บค่าใช้จ่ายในอัตราที่สูงผิดปกติ แต่ไม่ได้รับการช่วยเหลือ จึงขอให้ดำเนินการทางวินัยแก่นาย น. กงสุลใหญ่ ณ

นครกวางโจว กระทรวงการต่างประเทศมีคำสั่ง ที่ ๑๐๐๒/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๔ และ ที่ ๑๐๑๘/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าว ผลการสืบสวนข้อเท็จจริงสรุปได้ดังนี้

๑. ประเด็นค่าใช้จ่ายในการขนส่งศพกลับประเทศไทย ไม่อาจพิจารณาได้ว่าค่าใช้จ่ายที่ผู้ร้องเรียนถูกเรียกเก็บเป็นค่าใช้จ่ายที่สูงผิดปกติ

๒. ประเด็นการขอรับความช่วยเหลือทางการเงิน ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงจากกงสุลใหญ่ ณ นครกวางโจว และบุคคลที่เกี่ยวข้องว่าผู้ร้องเรียนได้ขอรับความช่วยเหลือทางการเงิน และผู้ร้องเรียนมีความสามารถในการจัดการศพหรือค่าใช้จ่ายในการขนส่งอัฐิ จึงไม่อยู่ในฐานะคนไทยตกทุกข์ได้ยาก

๓. ประเด็นการไม่ปฏิบัติราชการหรือไม่เอาใจใส่ช่วยเหลือ ผู้ถูกร้องเรียนมิได้บอกปิดไม่ช่วยเหลือครอบครัวผู้ร้องเรียน

คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกร้องเรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการในส่วนที่เกี่ยวข้องเป็นไปอย่างถูกต้องตามระเบียบของทางราชการและเหมาะสมกับสภาพการณ์แล้ว กระทรวงการต่างประเทศจึงยุติการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนดังกล่าว เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๔

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ต้องเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๑๕ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง ประกอบกัน การที่กระทรวงการต่างประเทศอ้างว่าผู้ถูกร้องเรียนมิได้เป็นคู่กรณีตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ การสืบสวนข้อเท็จจริงเป็นการดำเนินการภายในของฝ่ายปกครองตามมาตรา ๒๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ประกอบมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และเป็นดุลพินิจโดยแท้ของฝ่ายปกครองในการพิจารณาข้อวินิจฉัยและความเห็นของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงนั้น คณะกรรมการฯ เห็นว่าข้ออ้างดังกล่าวมิใช่เหตุตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจะยกขึ้นอ้างเพื่อมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ และโดยอำนาจหน้าที่สถานกงสุลใหญ่ ณ ต่างประเทศ นอกจากดำเนินการเกี่ยวกับงานด้านกงสุลแล้ว ยังต้องใช้อำนาจหน้าที่ดูแล ปกป้อง ค้ำครองผลประโยชน์ของประเทศไทยและคนไทยในประเทศที่อยู่ในความรับผิดชอบ ซึ่งผู้ร้องเรียนเห็นว่าตนเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนและได้ร้องขอความช่วยเหลือจากกงสุลใหญ่ ณ นครกวางโจว แต่ไม่ได้รับการช่วยเหลือโดยไม่มีเหตุอันสมควร จึงร้องเรียนต่ออธิบดีกรมการกงสุลว่า กงสุลใหญ่ ณ นครกวางโจว ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่และกระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดของผู้ถูกร้องเรียนได้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่าข้อร้องเรียนไม่มีมูลจึงมีคำสั่งให้ยุติเรื่อง ผู้ถูกร้องเรียนซึ่งเป็นผู้ร้องเรียนมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงและได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในสังกัดกระทรวงการต่างประเทศ ย่อมมีสิทธิที่จะได้รับทราบรายละเอียดการสืบสวนข้อเท็จจริงเพื่อเป็นการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐว่าได้ดำเนินการไปด้วยความถูกต้องและเป็นธรรม ประกอบกับได้ตรวจสอบรายละเอียดในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีนี้แล้วเห็นว่าเป็นการดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงตามวิธีปฏิบัติราชการทั่วไปและได้มีการยุติเรื่องแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ถูกร้องเรียนซึ่งเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่ง

บุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้

อนึ่ง การที่กระทรวงการต่างประเทศอ้างว่ารายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามมาตรา ๑๕ (๓) ก็เป็นความเห็นที่ไม่ชอบด้วยเหตุผลสำหรับกรณีนี้ เพราะรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงเป็นผลมาจากการที่กระทรวงการต่างประเทศได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำร้องเรียนของผู้อุทธรณ์นั่นเอง ผู้อุทธรณ์ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงจึงมีสิทธิโดยชอบที่จะได้รับทราบรายละเอียดผลการสืบสวนข้อเท็จจริง และการที่กระทรวงการต่างประเทศอ้างว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นเอกสารลับของทางราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๖) ก็ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผยได้ ตามข้อ ๒๔ ของระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้กระทรวงการต่างประเทศเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองสำเนาถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

นายวัฒนา รตนวิจิตร หัวหน้าคณะที่ ๔

นายเรวัต ฉ่ำเฉลิม นางมัลลิกา คุณวัฒน์ นายดำรงค์ บุญยืน กรรมการ

นายจ่านง เจริญฉัตร กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : นายดำรงค์ บุญยืน ป่วยและเข้ารับรักษาตัวในโรงพยาบาลจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๔๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกรายงานการควบคุมงาน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลกระเจ็ด จังหวัดราชบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๙ และ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงเทศบาลตำบลกระเจ็ด จังหวัดราชบุรี ขอสำเนาบันทึกรายงานการควบคุมงานก่อสร้างสะพาน ค.ส.ล. (คลองชลประทาน) หมู่ที่ ๑๑ ตำบลหนองอ้อ อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี

เทศบาลตำบลกระเจ็ดมีหนังสือ ที่ รบ ๕๓๐๐๑/๕๐๐ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า เพื่อเป็นการรักษาผลประโยชน์ให้แก่ทางราชการมิให้เกิดผลกระทบเสียหายแก่เทศบาลตำบลกระเจ็ด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนเทศบาลตำบลกระเจ็ด และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เทศบาลตำบลกระเจ็ด จังหวัดราชบุรี ได้ว่าจ้างผู้อุทธรณ์ก่อสร้างสะพาน ค.ส.ล. (คลองชลประทาน) หมู่ที่ ๑๑ ตำบลหนองอ้อ อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑๔/๒๕๕๘ วงเงินงบประมาณ ๑,๖๐๐,๐๐๐ บาท เริ่มสัญญาเมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๘ สิ้นสุดสัญญาวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ และมีการขยายระยะเวลาถึงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๙ การก่อสร้างสะพานดังกล่าวแบ่งออกเป็น ๓ งาน เทศบาลตำบลกระเจ็ดได้ตรวจรับงานแล้ว ๒ งาน สำหรับงานสุดท้าย ผู้อุทธรณ์ส่งมอบงานแล้วแต่เทศบาลตำบลกระเจ็ดไม่รับงาน เนื่องจากคณะกรรมการตรวจการจ้างได้รายงานการควบคุมงานก่อสร้างต่อเทศบาลตำบลกระเจ็ดว่า ผู้อุทธรณ์ขุดลอกดินที่ถมได้สะพานเพื่อใช้ตอกเสาเข็มออกไม่หมด ถือว่าผู้อุทธรณ์ปฏิบัติยังไม่ครบถ้วนตามสัญญาจ้าง ทั้งนี้ ในการดำเนินการก่อสร้างสะพานดังกล่าว คณะกรรมการตรวจการจ้างมีหน้าที่ติดตามควบคุมการก่อสร้างให้เป็นไปตามสัญญาและจัดทำบันทึกรายงานต่อเทศบาลตำบลกระเจ็ดทุกวัน ผู้อุทธรณ์เห็นว่าเหตุที่เทศบาลตำบลกระเจ็ดไม่ยอมรับงานเป็นผลมาจากการรายงานของคณะกรรมการตรวจการจ้าง จึงขอบันทึกรายงานการควบคุมงานก่อสร้างดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ต้องเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ (๑) ถึง (๗) โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชน ที่เกี่ยวข้องประกอบกัน

รายงานการควบคุมงานก่อสร้างของคณะกรรมการตรวจการจ้างโครงการก่อสร้างสะพาน ค.ส.ล. (คลองชลประทาน) หมู่ที่ ๑๑ ตำบลหนองอ้อ อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี มีรายละเอียดว่า ในแต่ละวันผู้อุทธรณ์ (ผู้รับจ้าง) ได้ปฏิบัติงานอะไรบ้าง และเป็นไปตามสัญญาจ้างหรือไม่ เพื่อรายงานต่อเทศบาลตำบลกระเจ็ด (ผู้ว่าจ้าง) รายงานการควบคุมงานก่อสร้างของคณะกรรมการตรวจการจ้าง เป็นการบันทึกเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น จึงเป็นรายงานข้อเท็จจริงมิใช่ความเห็น หรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยรายงานการควบคุมงานดังกล่าวจะทำให้เทศบาลตำบลกระเจ็ดเสียหายแต่ประการใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้เทศบาลตำบลกระเจ็ดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองสำเนาถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร หัวหน้าคณะที่ ๔

นายเรวัต ฉ่ำเฉลิม นายจ่านง เฉลิมฉัตร นายดำรงค์ บุญยืน กรรมการ

นางมัลลิกา คุณวัฒน์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : นายดำรงค์ บุญยืน ป่วยและเข้ารับรักษาตัวในโรงพยาบาลจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๕/๒๕๕๙**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแก้ไขและเพิกถอนหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓)

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานที่ดินจังหวัดลพบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดลพบุรี ขอสำเนาหนังสือและเอกสารที่มีคำรับรองถูกต้องจำนวน ๔ รายการ คือ

๑. หนังสือสำนักงานที่ดินจังหวัดลพบุรี ที่ ลบ ๐๐๒๒/๔๗๓ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๓
๒. หนังสือสำนักงานที่ดินจังหวัดลพบุรี ที่ ลบ ๐๐๒๒/๑๙๒๙ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕
๓. หนังสือสำนักงานธนารักษ์จังหวัดลพบุรี ที่ ลบ ๐๐๐๔/- ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕
๔. หนังสือสำนักงานที่ดินจังหวัดลพบุรี ที่ ลบ ๐๐๑๙.๒/๑๙๓๘ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

สำนักงานที่ดินจังหวัดลพบุรีมีหนังสือ ที่ ลบ ๐๐๑๙.๒/๑๙๓๘ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยอ้างว่าเป็นกรณีเดียวกับที่ผู้อุทธรณ์ได้เคยมีคำขอ และสำนักงานที่ดินจังหวัดลพบุรี ได้เคยมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารไว้ครั้งหนึ่งแล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดลพบุรี ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เดิมผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานที่ดินจังหวัดลพบุรีขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแก้ไขและเพิกถอนหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓) จำนวน ๒๔ รายการ สำนักงานที่ดินจังหวัดลพบุรีปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางรายการ ผู้อุทธรณ์จึงยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการและต่อมาได้มีหนังสือขอลอนอุทธรณ์ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงมีคำสั่งให้ยุติการพิจารณา ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ขอข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานที่ดินจังหวัดลพบุรีเคยปฏิเสธอีกครั้งหนึ่ง จำนวน ๔ รายการ ซึ่งในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในครั้งนี้ได้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า สำนักงานที่ดินจังหวัดลพบุรี ได้มีหนังสือ ที่ ลบ ๐๐๑๙.๑/๕๒๓๕ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ คือ รายการที่ ๑ ที่ ๒ และ ที่ ๔ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูล

โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากเป็นเอกสารที่หน่วยงานอื่นจัดทำขึ้นโดยไม่มีคำยินยอมของหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีตามอุทธรณ์สำนักงานที่ดินจังหวัดลพบุรีได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว จำนวน ๓ รายการ จึงมีข้อมูลข่าวสารที่ต้องพิจารณาเพียงรายการเดียว คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ หนังสือสำนักงานธนารักษ์จังหวัดลพบุรี ที่ ลบ ๐๐๐๔/- ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ หนังสือดังกล่าวเป็นบันทึกภายในที่จัดทำขึ้นโดยเจ้าหน้าที่สำนักงานธนารักษ์จังหวัดลพบุรี มีเนื้อความเกี่ยวกับการมอบหมายให้เข้าประชุมแทนในวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ เพื่อพิจารณากรณีการเพิกถอนหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) จำนวน ๒๔ แปลง ที่ออกทับโฉนดที่ดินเลขที่ ๙๒๔ ซึ่งเป็นที่ราชพัสดุหมายเลขทะเบียนที่ ๑๒๔๔๑ บางส่วน โดยเจ้าหน้าที่ได้รายงานสรุปผลการประชุมเพื่อให้ธนารักษ์จังหวัดลพบุรีทราบและขอให้มอบหมายการเข้าร่วมประชุมอย่างเป็นทางการ ซึ่งได้มีการมอบหนังสือดังกล่าวแก่สำนักงานที่ดินจังหวัดลพบุรีเพื่อเป็นหลักฐานถึงการมอบหมายให้ข้าราชการเข้าร่วมประชุมแทน จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการเกี่ยวกับปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการสำนักงานธนารักษ์จังหวัดลพบุรีที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานที่ดินจังหวัดลพบุรี กรณีมิใช่เป็นเรื่องข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนซึ่งหน่วยงานของรัฐต้องได้รับความยินยอมจากผู้เป็นเจ้าของข้อมูลก่อนเปิดเผย ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งไม่เข้าลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อพิจารณาประกอบกับข้อเท็จจริงที่ว่า ผลการประชุมในเอกสารดังกล่าวเป็นเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ทราบอยู่แล้ว จึงสมควรเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานที่ดินจังหวัดลพบุรี เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ แก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงชาติ หัวหน้าคณะที่ ๒

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย นางธิดาศรีไพพรรณ กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยา ตันสุวรรณนนท์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดสกลนคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาตงวัฒนา อำเภอโพนนาแก้ว จังหวัดสกลนคร มีหนังสือลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนคร ขอข้อมูลข่าวสาร ๓ รายการ ดังนี้

๑. รายชื่อบุคคลที่ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ ตามหนังสือ ที่ มท ๐๘๗๑.๔/๙๐๕๐ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๘
๒. หนังสือร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘
๓. สรุปการสอบสวนและการวินิจฉัยของนายอำเภอโพนนาแก้ว

จังหวัดสกลนครมีหนังสือ ที่ สน ๐๐๑๖.๓/๐๑๔๒๕ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า กรณีดังกล่าวอยู่ระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง และเป็นการให้ความคุ้มครองผู้ร้องและผู้เกี่ยวข้องไม่ให้อันตราย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงเป็นหนังสือของจังหวัดสกลนคร คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับเลือกตั้ง เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาตงวัฒนา อำเภอโพนนาแก้ว จังหวัดสกลนคร หลังจากการเลือกตั้งจังหวัดสกลนครได้รับหนังสือร้องเรียนว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ไม่สมควรดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาตงวัฒนา จังหวัดสกลนครจึงสั่งการให้อำเภอโพนนาแก้วตรวจสอบเรื่องดังกล่าว ทั้งนี้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วว่าผู้ร้องเรียนเป็นใครและร้องเรียนเรื่องอะไร แต่ต้องการเอกสารหลักฐานเพื่อดำเนินคดี แก่ผู้ร้องเรียน

ในระหว่างการพิจารณา จังหวัดสกลนครมีหนังสือ ส่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๗๑.๔/๐๔๒๑๙ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่า จังหวัดสกลนครได้ทบทวนคำสั่งที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ จึงมีคำสั่งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่าข้อมูลข่าวสารที่จังหวัดสกลนครจัดส่ง

ให้ผู้อุทธรณ์นั้นไม่ครบถ้วน โดยสำเนาหนังสือร้องเรียนที่จังหวัดสกลนคร เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์เป็นฉบับที่ใช้ตัวพิมพ์ แต่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าจังหวัดสกลนครมีหนังสือร้องเรียนฉบับที่เขียนด้วยลายมือของผู้ร้องเรียน จึงประสงค์ให้จังหวัดสกลนคร เปิดเผยหนังสือร้องเรียนฉบับดังกล่าว

คณะกรรมการฯ ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องหนังสือร้องเรียนไปยังจังหวัดสกลนครแล้ว ข้อเท็จจริงปรากฏว่า จังหวัดสกลนครมีหนังสือร้องเรียนฉบับที่เขียนด้วยลายมือของผู้ร้องเรียนอยู่ในความครอบครอง ส่วนหนังสือร้องเรียน ที่จังหวัดสกลนครเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์นั้นจังหวัดสกลนครได้จัดพิมพ์ขึ้นใหม่โดยคัดลอกจากต้นฉบับซึ่งเขียนด้วยลายมือ ผู้ร้องเรียน จังหวัดสกลนครชี้แจงเหตุผลที่ไม่เปิดเผยหนังสือร้องเรียนฉบับที่เขียนด้วยลายมือว่าเพื่อคุ้มครองผู้ร้อง และผู้เกี่ยวข้องมิได้รับอันตราย ดังนั้น อุทธรณ์เรื่องนี้จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาเพียงว่าจะให้เปิดเผยหนังสือร้องเรียน ฉบับที่เขียนด้วยลายมือของผู้ร้องเรียนแก่ผู้อุทธรณ์หรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาตงวัฒนา เป็นตำแหน่งทางการเมืองทำหน้าที่บริหารท้องถิ่น แทนประชาชนในตำบลนาตงวัฒนา จึงถือว่าเป็นบุคคลสาธารณะ ประชาชนมีสิทธิที่จะตรวจสอบคุณสมบัติของบุคคล ที่เข้ามาดำรงตำแหน่งดังกล่าว การที่มีผู้ร้องเรียนว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ไม่สมควรดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาตงวัฒนา จังหวัดสกลนครต้องตรวจสอบว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมตามที่มีการร้องเรียนหรือไม่ และหากตรวจสอบแล้วปรากฏว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมตามที่ร้องเรียนจริง ก็ต้องวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์ซึ่งมีพฤติกรรม ดังกล่าวเหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาตงวัฒนาหรือไม่ การร้องเรียนจึงเป็นประโยชน์ แก่ทางราชการ อย่างไรก็ตาม เมื่อมีการร้องเรียนว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกร้องเรียน ควรจะได้รับทราบรายละเอียดเรื่องร้องเรียนเพื่อปกป้องสิทธิของตน แต่การเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าผู้ร้องเรียน เป็นใครนั้น อาจทำให้ผู้ร้องเรียนได้รับอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรืออาจคาดหมายได้ว่าในภายหน้าจะไม่มีใครกล้าร้องเรียนต่อรัฐ เนื่องจากเกรงว่าจะถูกเปิดเผยชื่ออันจะทำให้ตนได้รับอันตราย ซึ่งจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจ สำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของผู้อุทธรณ์ที่ต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ฟ้องร้องดำเนินคดี แก่ผู้ร้องเรียนแล้ว เห็นว่าการที่จังหวัดสกลนครเปิดเผยหนังสือร้องเรียนแก่ผู้อุทธรณ์โดยจัดพิมพ์ขึ้นใหม่อันเป็นการปกปิด ลายมือของผู้ร้องเรียนเพื่อมิให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าผู้ร้องเรียนเป็นใครนั้น เป็นการใช้ดุลพินิจที่เหมาะสมแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้ยกอุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร หัวหน้าคณะที่ ๔

นายเรวัต จำเริญ นางมัลลิกา คุณวัฒน์ นายดำรง บุญยืน กรรมการ

นายจ่านง เจริญฉัตร กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : นายดำรง บุญยืน ป่วยและเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาลจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสาคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นข้าราชการครู ตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียนสมุทรสาครวุฒิชัย จังหวัดสมุทรสาคร มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสาครขอข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

๑. รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง คำวินิจฉัยสั่งการของผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสาคร ที่เห็นว่าคดีมีมูลและให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์

๒. รายงานการสอบสวนทางวินัย ความเห็นในการวินิจฉัยสั่งการของผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสาครที่แจ้งตทโทษทางวินัยและให้ทำทัณฑ์บน

๓. ต้นร่างคำวินิจฉัยหรือเหตุผลในการย้ายผู้อุทธรณ์

๔. มติ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสาคร ครั้งที่ ๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๙ ที่มีมติให้ย้ายผู้อุทธรณ์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสาครมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๕๒/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยเอกสารการพิจารณาย้ายผู้อุทธรณ์ตามคำขอข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และ ๔ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการอื่น โดยให้เหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์ถูกทำทัณฑ์บนมิได้ถูกลงโทษทางวินัยไม่มีสิทธิอุทธรณ์โทษทางวินัย จึงไม่อาจใช้สิทธิขอคัดรายงานการสอบสวนได้ ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์ถูกย้าย ผู้อุทธรณ์ชอบที่จะใช้สิทธิร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยแจ้งว่าผู้อุทธรณ์มีความจำเป็นต้องใช้เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนทางวินัยเพื่อใช้โต้แย้ง คัดค้าน ร้องทุกข์ และฟ้องคดีต่อศาลปกครองต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสาคร ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า สำนักงานรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการได้รับหนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ซึ่งแนบลายมือชื่อข้าราชการครูและลูกจ้างโรงเรียนสมุทรสาครบูรณะ จำนวน ๓๘ คน ขอให้นาย จ.

ผู้อำนวยการโรงเรียนสมุทรสาครบูรณะดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนต่อไป สำนักงานรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ จึงแจ้งให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสาครตรวจสอบข้อเท็จจริง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสาคร มีคำสั่ง ที่ ๕/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ผลการสืบสวนปรากฏว่า ข้าราชการครูและลูกจ้างโรงเรียนสมุทรสาครบูรณะได้ลงลายมือชื่อในกระดาษซึ่งมีข้อความเพียงว่ารายชื่อครูโรงเรียน สมุทรสาครบูรณะที่ไม่ประสงค์ให้ นาย จ. ย้ายไปโรงเรียนอื่นโดยไม่มีความผิดอะไร แต่มีผู้ทำหนังสือปะหน้าแนบรายชื่อ ดังกล่าวร้องเรียนต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยผู้ลงลายมือชื่อมิได้มีเจตนาเช่นนั้น คณะกรรมการสืบสวน ข้อเท็จจริงสรุปว่าบุคคลที่ทำเรื่องร้องเรียนถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมีเจตนาแอบแฝงเพื่อให้เกิดความแตกแยก จึงเสนอให้ดำเนินการต่อไป สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสาครพิจารณาแล้วมีคำสั่ง ที่ ๒๔/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้ถูกร้อง ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียนสมุทรสาครบูรณะ คณะกรรมการสอบสวน ทางวินัยวินิจฉัยว่าผู้ถูกร้องได้ชักชวนข้าราชการครูให้ลงลายมือชื่อในแบบบันทึกรายชื่อ มีส่วนรู้เห็น ในการลงลายมือชื่ออันนำไปสู่การทำหนังสือร้องเรียน และเชื่อว่าข้อความที่ร้องเรียนก่อให้เกิดความแตกแยกสามัคคี เห็นควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่เนื่องจากผู้ถูกร้องเคยประกอบคุณงามความดีมาก่อนเห็นควรงดโทษเป็นทำทัณฑ์บน สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสาครจึงให้ผู้ถูกร้องทำทัณฑ์บนไว้ และมีคำสั่ง ที่ ๑๐๖/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๙ ย้ายผู้ถูกร้องไปดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียนสมุทรสาครวุฒิชัย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงมีรายละเอียดเกี่ยวกับสรุปข้อเท็จจริงและความเห็นของคณะกรรมการ สืบสวนข้อเท็จจริง ไม่มีข้อความใดในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวที่เปิดเผยแล้วจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเมื่อการดำเนินการทางวินัยเสร็จสิ้นแล้วเห็นสมควรให้เปิดเผยแก่ผู้ถูกร้อง

สำหรับรายงานการสอบสวนทางวินัยมีรายละเอียดเกี่ยวกับสรุปข้อเท็จจริง ขั้นตอนการสอบสวน และความเห็น ของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยวินิจฉัยว่าผู้ถูกร้องกระทำผิดวินัย และจากผล การสอบสวนทำให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสาครมีคำสั่งย้ายผู้ถูกร้องออกจากโรงเรียนสมุทรสาครบูรณะ อันเป็นการกระทบต่อสิทธิของผู้ถูกร้อง ผู้ถูกร้องจึงควรจะได้ตรวจดูข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และเห็นว่า การเปิดเผยไม่น่า จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งการดำเนินการทางวินัยได้เสร็จสิ้นแล้วการเปิดเผยจึงไม่กระทบต่อการสอบสวน อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

อนึ่ง คำวินิจฉัยสั่งการของผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสาคร รวมถึงความเห็นและข้อเสนอ ของหัวหน้ากลุ่มงานวินัยและนิติการ ที่ปรากฏในบันทึกของกลุ่มงานวินัยและนิติการ กลุ่มบริหารงานบุคคล สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสาคร ตามบันทึกข้อความ ลับ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ เรื่อง ขอให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีโรงเรียนสมุทรสาครบูรณะ และบันทึกข้อความ ลับ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๔๙ เรื่อง สอบสวนวินัยไม่ร้ายแรง เกี่ยวข้องโดยตรงกับการดำเนินการทางวินัยและการออกคำสั่งย้ายผู้ถูกร้องไปสถานศึกษาอื่น ผู้ถูกร้องจึงควรจะได้รับทราบ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ทั้งการเปิดเผยไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ส่วนบันทึกคำให้การพยานชั้นสืบสวนข้อเท็จจริงและชั้นสอบสวนทางวินัยตามที่ผู้อุทธรณ์ขอเพิ่มเติมมาในอุทธรณ์นั้น เนื่องจากคำขอของผู้อุทธรณ์ที่ยื่นต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสาครมิได้ขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงไม่รับพิจารณาอุทธรณ์ส่วนนี้

ข้อที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสาครปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยอ้างว่า ผู้อุทธรณ์ถูกทำทัณฑ์บน มิได้ถูกลงโทษทางวินัยไม่มีสิทธิอุทธรณ์โทษทางวินัย จึงไม่อาจใช้สิทธิขอคัดรายงานการสอบสวนได้นั้น คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสาร ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ต้องเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่ผู้อุทธรณ์ไม่มีสิทธิอุทธรณ์ โทษทางวินัยนั้นมิใช่เหตุตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ จะยกขึ้นอ้างเพื่อมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสาครเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๑ และที่ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงชาติ หัวหน้าคณะที่ ๒

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยา ตันสุวรรณนนท์ กรรมการ

นางธิดา ศรีไพพรรณ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวน

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดระยอง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลละหาร อำเภอลวกแดง จังหวัดระยอง มีหนังสือลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดระยอง (ผู้ว่าราชการจังหวัดระยอง) ขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารและสำเนาเอกสารพร้อมคำรับรองถูกต้อง กรณีผู้อุทธรณ์ ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวน จำนวน ๖ รายการ คือ

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ตามคำสั่งอำเภอลวกแดง ที่ ๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๘
๒. บันทึกประจำวันของคณะกรรมการสอบสวน
๓. บันทึกคำให้การของผู้ร้องเรียนในชั้นสอบสวนของคณะกรรมการ
๔. รายชื่อพยานของผู้ร้องเรียนและผู้ถูกร้องเรียนทุกคน
๕. บันทึกคำให้การชั้นสอบสวนของฝ่ายผู้ถูกร้องเรียนทุกคน
๖. บันทึกคำให้การชั้นสอบสวนของฝ่ายผู้ร้องเรียนทุกคน

จังหวัดระยองมีหนังสือ ที่ มท ๐๘๖๔-๔/๓๖๙๐ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผย ข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๒ ๔ ๕ และ ๖ โดยให้เหตุผลว่า เรื่องดังกล่าวยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง และเกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอกจำนวนมาก หากเปิดเผย ออกไปอาจจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดระยอง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้ จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลละหาร มีกรณีถูกร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่การบริหารราชการประจำ และมีความขัดแย้งกับผู้นำชุมชน ขอให้โอนหรือสั่งให้ไปประจำสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดระยอง อำเภอลวกแดง จึงมีคำสั่ง ที่ ๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีการร้องเรียนดังกล่าว

ซึ่งคณะกรรมการได้ทำการสอบสวนข้อเท็จจริงและสรุปความเห็นตามบันทึกข้อความ ลับ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เสนอต่อม้าเอกปลวกแดงว่าสมควรส่งเรื่องให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดระยองพิจารณาต่อไป อำเอกปลวกแดง ได้ดำเนินการตามข้อเสนอของคณะกรรมการ โดยปัจจุบันเรื่องยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการพนักงาน ส่วนตำบลจังหวัดระยอง ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสารโดยอ้างว่าเพื่อรักษาสิทธิของตน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ในการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องที่มีการร้องเรียนแม้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งอำเอกปลวกแดง ที่ ๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๘ จะได้ดำเนินการสรุปการสอบสวนและเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา ของอำเอกปลวกแดงแล้วก็ตาม แต่เนื่องจากกระบวนการพิจารณาเรื่องร้องเรียนดังกล่าวยังไม่สิ้นสุดโดยยังอยู่ในระหว่าง การพิจารณาของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดระยอง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ จึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในชั้นนี้จึงเห็นสมควรยังไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีข้อสังเกตว่าการพิจารณาเรื่องร้องเรียนของคณะกรรมการ พนักงานส่วนตำบลจังหวัดระยองควรมีกำหนดเวลาเพื่อมิให้กระทบถึงสิทธิของผู้ถูกร้องเรียนและถูกตั้งคณะกรรมการ สอบสวน กรณีนี้สมควรที่คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดระยองจักได้เร่งรัดการพิจารณาให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัย ให้ยกอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงชาติ หัวหน้าคณะที่ ๒

นางธิดา ศรีไพพรรณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยา ต้นสุวรรณนนท์ กรรมการ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๔๙/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเทศบัญญัติและฎีกาเบิกจ่ายเงิน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงนายกเทศมนตรีตำบลัญบุรี จำนวน ๒ ฉบับ ดังนี้

๑. หนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙ ขอคัดสำเนาข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

๑.๑ เทศบัญญัติงบประมาณรายรับรายจ่าย ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึง ๒๕๕๙

๑.๒ เทศบัญญัติงบประมาณรายรับรายจ่ายเพิ่มเติม ปี พ.ศ. ๒๕๕๙

๑.๓ ฎีกาเบิกจ่ายเรื่องจัดสร้างถนนหมู่ที่ ๓ ตำบลลำผักกูด ฎีกาเบิกจ่ายเรื่องปรับปรุงภูมิทัศน์ถนนตลอดได้สะพาน

ทุกแห่ง และฎีกาเบิกจ่ายเรื่องจัดซื้อนมโรงเรียน

๒. หนังสือลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๙ ขอคัดสำเนาข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

๒.๑ ฎีกาเบิกจ่ายเรื่องปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณสวนสุขภาพหน้าอำเภอัญบุรีเป็นที่จอดรถยนต์ งบประมาณปี ๒๕๕๘

๒.๒ ฎีกาเบิกจ่ายเรื่องปรับปรุงภูมิทัศน์ถนนทางเข้าสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล คลองหก งบประมาณปี ๒๕๕๘

๒.๓ ฎีกาเบิกจ่ายเรื่องปรับปรุงภูมิทัศน์เกาะกลางถนนรังสิต - นครนายก ช่วงคลองห้า คลองหก อำเภอัญบุรี งบประมาณปี ๒๕๕๘

๒.๔ ฎีกาเบิกจ่ายเรื่องถนนตลอดได้สะพานวัดอัยยิกการาม คลองแปด คลองเก้า งบประมาณปี ๒๕๕๘

๒.๕ ฎีกาเบิกจ่ายเรื่องจัดสร้างถนนหมู่ที่ ๓ ตำบลลำผักกูด อำเภอัญบุรี งบประมาณปี ๒๕๕๘

๒.๖ ฎีกาเบิกจ่ายเรื่องอาหารเสริมสำหรับเด็กนักเรียน เรื่องจัดซื้อนมสำหรับเด็กเล็ก ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๘

เทศบาลตำบลัญบุรีมีหนังสือ ที่ ปท ๕๒๗๐๖/๔๘๖ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งตอบหนังสือ ฉบับลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙ ว่าเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ขอมีเป็นจำนวนมาก ผู้อุทธรณ์ขอโดยไม่มีเหตุอันสมควร จึงไม่อนุญาตให้คัดสำเนาได้ และมีหนังสือ ที่ ปท ๕๒๗๐๖/๕๒๙ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๙ แจ้งตอบหนังสือ ฉบับลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๙ ว่าเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๔) และ (๖) ยกเว้นเทศบัญญัติงบประมาณรายรับรายจ่าย ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึง ๒๕๕๙ ซึ่งได้ ปิดประกาศไว้โดยเปิดเผย ผู้อุทธรณ์สามารถตรวจสอบได้ตลอดเวลา

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนเทศบาลตำบลัญบุรี คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี อ้างว่ามีชาวบ้านร้องเรียนต่อผู้อุทธรณ์เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างของเทศบาลตำบลัญบุรีว่าไม่โปร่งใส จึงต้องการขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อตรวจสอบการบริหารงานของเทศบาลตำบลัญบุรี

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้แทนเทศบาลตำบลัญบุรี ซึ่งประกอบด้วยนางสาว ส. นายกเทศมนตรี นาย ค. และนาย น. และผู้อุทธรณ์ได้เข้าชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการฯ เมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๙ โดยผู้แทนเทศบาลตำบลัญบุรีชี้แจงสรุปได้ว่า เทศบาลตำบลัญบุรีได้เปิดเผยเทศบัญญัติงบประมาณอยู่แล้วโดยได้ปิดประกาศไว้ที่สำนักงานเทศบาลตำบลัญบุรี ผู้อุทธรณ์สามารถนำไปคัดสำเนาได้ เอกสารที่ผู้อุทธรณ์ขอมีจำนวนมาก และผู้อุทธรณ์ร้องเรียนผู้บริหารเทศบาลตำบลัญบุรีไปยังหน่วยงานต่างๆ บ่อยมาก น่าเชื่อว่าอาจมีสาเหตุมาจากความขัดแย้งส่วนตัวระหว่างผู้อุทธรณ์กับผู้บริหารเทศบาลตำบลัญบุรี

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการดำเนินงานโครงการต่างๆ ของเทศบาลตำบลัญบุรีไม่โปร่งใส จึงขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้ในการตรวจสอบและร้องเรียนต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

ในระหว่างการรับฟังคำชี้แจงของผู้แทนเทศบาลตำบลัญบุรีและคำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ดังกล่าว คณะกรรมการฯ ได้แจ้งแก่ผู้แทนเทศบาลตำบลัญบุรีว่า ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ต้องเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๑๕ (๑) ถึง (๗) สำหรับข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์นั้น เห็นว่าไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจึงไม่อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ และข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแผนงาน โครงการ และงบประมาณรายจ่ายประจำปี ซึ่งหน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๙ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อผู้แทนเทศบาลตำบลัญบุรีรับฟังแล้วได้แถลงรับต่อคณะกรรมการฯ ว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้และยินดีเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์คณะกรรมการฯ จึงแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ไปติดต่อขอรับข้อมูลข่าวสารที่เทศบาลตำบลัญบุรี และได้มีหนังสือที่ นร ๐๑๐๗/๑๑๗๐ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๙ และหนังสือด่วนมาก ที่ นร ๐๑๐๗/๑๔๙๑ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ แจ้งให้เทศบาลตำบลัญบุรีดำเนินการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ต่อมาปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ แจ้งต่อคณะกรรมการฯ ว่า ได้ไปติดต่อขอรับข้อมูลข่าวสารจากเทศบาลตำบลัญบุรีหลายครั้ง แต่เทศบาลตำบลัญบุรีไม่ยอมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยอ้างเหตุต่างๆ เช่น นายกเทศมนตรีไม่อยู่ ปลัดเทศบาลไม่อยู่ แม้ผู้อุทธรณ์ได้ชำระค่าธรรมเนียม ในการคัดสำเนาเอกสารแล้ว แต่เทศบาลตำบลัญบุรีก็ยังไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลัญบุรีโดยทางโทรศัพท์ว่า จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ในวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการกระทำดังกล่าวของเทศบาลตำบลัญบุรีมีเจตนาไม่สุจริตและเป็นการกลั่นแกล้งผู้อุทธรณ์ เป็นการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย

จากข้อเท็จจริงข้างต้นสรุปได้ว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เทศบาลตำบลัญบุรีเปิดเผยโดยการคัดสำเนา และยังมีได้รับ มีจำนวน ๙ รายการ ได้แก่ ข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๑.๑ ถึง ๑.๓ และรายการที่ ๒.๑ ถึง ๒.๖

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงไม่มีเหตุที่เทศบาลตำบลธัญบุรีจะไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว อีกทั้งผู้แทนเทศบาลตำบลธัญบุรีได้แถลงรับต่อคณะกรรมการฯ ว่ายินดีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้เทศบาลตำบลธัญบุรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร หัวหน้าคณะที่ ๔

นายเรวัต ฉ่ำเฉลิม นายจ่านง เกลิมฉัตร นางมัลลิกา คุณวัฒน์ กรรมการ

นายดำรงค์ บุญยีน กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : นายดำรงค์ บุญยีน ป่วยและเข้ารับรักษาตัวในโรงพยาบาลจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคะแนนการสอบคัดเลือก

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๒

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นข้าราชการครู ตำแหน่งนักวิชาการศึกษา ๘ ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต ๒ มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๒ ขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคะแนนการสอบคัดเลือกข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อบรรจุ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ของผู้ที่สอบได้อันดับที่ ๑ ถึง ๕

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้องกับข้อสอบและเป็นเอกสารลับของทางราชการ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๒ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๒ ได้ดำเนินการสอบคัดเลือกข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อบรรจุ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ โดยมีตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาว่างที่จะบรรจุแต่งตั้ง ๒ ตำแหน่ง และในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ จะมีตำแหน่งว่างอีก ๒ ตำแหน่ง เนื่องจากมีข้าราชการเกษียณอายุราชการ ผลปรากฏว่ามีผู้สอบได้ในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน ๕๐ คน ผู้อุทธรณ์เป็นผู้หนึ่งที่สมัครเข้ารับการคัดเลือกในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา และสอบได้อันดับที่ ๖ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนได้คะแนนภาค ก (การทดสอบความรู้) สูง แต่ได้คะแนนภาค ข (การสัมภาษณ์และการประเมินผลการปฏิบัติงาน) ต่ำ สงสัยว่าการคัดเลือกอาจจะไม่โปร่งใส จึงต้องการตรวจสอบผลคะแนนของผู้ที่สอบได้อันดับที่ ๑ ถึง ๕ เพื่อตรวจสอบการสอบคัดเลือกดังกล่าว

ผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๒ ชี้แจงเหตุผลที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติม ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่า ผลคะแนนสอบของผู้เข้าสอบแต่ละคนอาจเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และจะทำให้เกิดการกระทบกระทั่งของคนในหน่วยงาน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ (บัญชีรายชื่อผู้สอบผ่านการสอบคัดเลือกข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๒) มีรายละเอียดคะแนนรายวิชาของผู้สอบได้แต่ละคน รายละเอียดคะแนนสอบดังกล่าวมิใช่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล จึงมิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามบทนิยาม มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยจึงไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน และการที่ผู้สมัครสอบคัดเลือกคนใดได้คะแนนมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความสามารถในการทำข้อสอบของผู้สมัครสอบส่วนหนึ่ง และการพิจารณาของคณะกรรมการคัดเลือกอีกส่วนหนึ่ง การเปิดเผยคะแนนสอบจึงไม่น่าจะก่อให้เกิดความแตกแยกภายในหน่วยงาน ในทางกลับกันการเปิดเผยคะแนนสอบดังกล่าวเป็นการแสดงถึงความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ

อนึ่ง การที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๒ อ้างว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นเอกสารลับของทางราชการ ก็ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ ตามข้อ ๒๔ ของระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

นายวัฒนา รตนวิจิตร หัวหน้าคณะที่ ๔

นายเรวัต ฉ่ำเฉลิม นางมัลลิกา คุณวัฒน์ กรรมการ

นายจ่านง เฉลิมฉัตร กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : นายดำรงค์ บุญยืน ป่วยและเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาลจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือน สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬามีหนังสือลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ (ตำแหน่งประเภททั่วไป) และตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ ตำแหน่งระดับ ๘ ลงมา ดังนี้

๑. คุณสมบัติของบุคคล
๒. คุณลักษณะของบุคคล
๓. ผลงานการปฏิบัติงานย้อนหลัง ๓ ปี
๔. ผลงานที่ส่งเสริมของแต่ละบุคคล
๕. หลักเกณฑ์การตัดสินอื่น ๆ

สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬามีหนังสือ ที่ กก ๐๒๐๑/๔๑๔ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางรายการ ดังนี้

๑. รายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาคัดเลือกตำแหน่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน ๘ ว
๒. บัญชีรายชื่อผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกเพื่อเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ของผู้อุทธรณ์ และนางสาว ส.
๓. แบบเสนอขอเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน ๘ ว ของนางสาว ส.

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ดังนี้

๑. ขอให้เปิดเผยรายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกให้ครบถ้วนทุกหน้าทุกตำแหน่ง เพื่อทราบหลักเกณฑ์การตัดสินของคณะกรรมการคัดเลือกและผู้มีอำนาจวินิจฉัยสั่งการ เพื่อใช้ประกอบเป็นข้อมูลในการโต้แย้งสิทธิ

๒. ขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๑ ถึง ๕

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาประกาศรับสมัครคัดเลือกบุคคลเข้ารับการประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ (ตำแหน่งประเภททั่วไป) และตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ ตำแหน่งระดับ ๘ ลงมา จำนวน ๗ ตำแหน่ง ผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน ๗ ว สมัครเข้ารับการคัดเลือกในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน ๘ ว ทั้งนี้ มีผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกในตำแหน่งดังกล่าวอีก ๒ คน ได้แก่ นางสาว ส. และนาย ต. แต่นาย ต. ขาดคุณสมบัติในตำแหน่งที่สมัคร จึงไม่ได้รับการพิจารณา คณะกรรมการคัดเลือกได้ประชุมพิจารณาคัดเลือกผู้สมัครในตำแหน่งต่างๆ แล้วเสนอต่อปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาพิจารณา ผลปรากฏว่า นางสาว ส. ได้รับคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน ๘ ว ผู้อุทธรณ์ซึ่งไม่ได้รับการคัดเลือกต้องการทราบข้อมูลและเหตุผลการพิจารณาของกรรมการแต่ละคน จึงขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ ว่าได้เปิดเผยรายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือก หน้า ๑ ถึง ๕ ซึ่งเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาดำรงตำแหน่งที่ผู้อุทธรณ์สมัครเข้ารับการคัดเลือก และเห็นว่ารายงานการประชุมส่วนอื่นไม่เกี่ยวข้องกับข้อมูลจึงไม่เปิดเผย ส่วนบันทึกข้อความ ลับ ที่ กก ๐๒๐๑.๐๓/๓๕๕ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เรื่องรายงานผลการคัดเลือก เป็นบันทึกข้อความที่สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการคัดเลือกต่อปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดจึงไม่เปิดเผย สำหรับบัญชีรายชื่อผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกเป็นบัญชีคะแนนที่ประเมินโดยผู้บังคับบัญชาชั้นต้นและใช้ประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการคัดเลือก สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้เปิดเผยข้อมูลของผู้ที่สมัครเข้ารับการคัดเลือกในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน ๘ ว แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว เว้นแต่ข้อมูลของนาย ต. ซึ่งขาดคุณสมบัติในตำแหน่งที่สมัคร

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ ว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้สิทธิทักท้วงผลการคัดเลือก เนื่องจากผู้อุทธรณ์เห็นว่า การดำเนินการคัดเลือกในแต่ละตำแหน่งใช้หลักเกณฑ์แตกต่างกัน ผู้อุทธรณ์ต้องการรายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกทั้งหมดเพื่อเปรียบเทียบการพิจารณาคัดเลือกตำแหน่งที่ผู้อุทธรณ์สมัครกับตำแหน่งอื่น ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์แจ้งต่อคณะกรรมการฯ ว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการให้สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเปิดเผยและยังไม่ได้รับ มีดังนี้

๑. รายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกทั้งหมด
๒. บันทึกข้อความเรื่องรายงานผลการคัดเลือก
๓. บัญชีรายชื่อผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกทั้งหมด
๔. หลักเกณฑ์การให้คะแนนของกรรมการที่ปรากฏในรายงานการประชุม
๕. ความเห็นของผู้บังคับบัญชาระดับสูง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า

๑. รายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ ครั้งที่ ๓ - ๑/๒๕๕๙ วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ มีรายละเอียดเกี่ยวกับข้อวิเคราะห์ของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกของเจ้าหน้าที่ ความเห็นของกรรมการรายบุคคล การประชุมดังกล่าวมีการพิจารณาคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ว่าง ๔ ตำแหน่ง ได้แก่ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน ๘ ว ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๗ ว ตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๗ ว ๒ ตำแหน่ง ความเห็นของกรรมการแต่ละคนที่บันทึกไว้อย่างละเอียดในรายงานการประชุมถือเป็น ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ การที่สำนักงาน ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเปิดเผยรายงานการประชุมหน้า ๑ ถึง ๕ ซึ่งเป็นส่วนที่มีการพิจารณาคัดเลือกบุคคล ในตำแหน่งที่ผู้อุทธรณ์สมัครและไม่เปิดเผยรายงานการประชุมการพิจารณาคัดเลือกตำแหน่งอื่นซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับ ผู้อุทธรณ์นั้น ชอบแล้ว

๒. บันทึกข้อความเรื่องรายงานผลการคัดเลือก เป็นบันทึกข้อความที่สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวง การท่องเที่ยวและกีฬา รายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการคัดเลือกต่อปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และเสนอให้พิจารณาคัดเลือกบุคคลเพื่ออนุมัติให้ส่งผลงานเข้ารับการประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับสูงขึ้น ท้ายบันทึกดังกล่าวมีความเห็นของประธานกรรมการคัดเลือก และความเห็นของปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเกี่ยวกับการ คัดเลือก บันทึกข้อความดังกล่าวเกี่ยวข้องกับการพิจารณาคัดเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัคร เข้ารับการคัดเลือกคนหนึ่ง ย่อมสมควรจะได้รับทราบรายละเอียดแห่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ทั้งการคัดเลือกได้ดำเนินการ เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจึงไม่อาจจะกระทบต่อการคัดเลือกอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่ อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แม้ข้อมูลข่าวสารบางส่วนจะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด แต่เห็นว่าการเปิดเผยจะเป็นการแสดงถึงความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

๓. บัญชีรายชื่อผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือก มีรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อผู้สมัคร ตำแหน่ง สังกัด อัตราเงินเดือน อายุราชการ ประวัติการทำงาน และคะแนนคุณลักษณะของบุคคลซึ่งผู้บังคับบัญชาชั้นต้นเป็นผู้ประเมิน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ การเปิดเผยข้อมูล ของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกในตำแหน่งอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ อาจจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ ดังนั้น การที่สำนักงานปลัดกระทรวง การท่องเที่ยวและกีฬาเปิดเผยข้อมูลเฉพาะของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน ๘ ว ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ผู้อุทธรณ์สมัครเข้ารับการคัดเลือกนั้น จึงชอบแล้ว

๔. หลักเกณฑ์การให้คะแนนของกรรมการที่ปรากฏในรายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือก สำนักงานปลัด กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ดังนั้น หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงก็ย่อมมีสิทธิ ร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการให้ตรวจสอบได้ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้สำนักงาน
ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเปิดเผยบันทึกข้อความรายงานผลการคัดเลือก พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง
แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารอื่นให้ยกอุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร หัวหน้าคณะที่ ๔
นายเรวัต จำเริญ นายจำนง เจริญมิตร นายดำรงค์ บุญยืน กรรมการ
นางมัลลิกา คุณวัฒน์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : นายดำรงค์ บุญยืน ป่วยและเข้ารับรักษาตัวในโรงพยาบาลจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้พิจารณาผลงานทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการครู ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ ๘ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาขอรายชื่อคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย (ก.ม.) พร้อมคุณสมบัติของ ก.ม. ทุกท่าน ซึ่งเป็นผู้พิจารณาผลงานทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ของผู้อุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีหนังสือ ที่ ศอ ๐๕๐๙.๒/๙๔๐ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า การดำเนินการพิจารณาการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการเป็นความลับทุกขั้นตอน จึงไม่สามารถจะให้รายชื่อกรรมการ ก.ม. ทำหน้าที่แทนคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) และคณะอนุกรรมการเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงเพิ่มเติมของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและผู้แทนเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๗ ถึงอธิการบดีสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราชเสนอผลงานทางวิชาการเพื่อขอกำหนดตำแหน่งและแต่งตั้งให้ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชได้ส่งเรื่องของผู้อุทธรณ์ไปยังสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อเสนอ ก.ม. ทำหน้าที่แทน ก.พ.อ. พิจารณา ซึ่ง ก.ม. พิจารณาแล้วมีมติไม่อนุมัติ โดยมีข้อสังเกตบางประการตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่ ศอ ๐๕๐๙.๒/๑๔๐๙๑ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ ได้แก่ เอกสารคำสอน ชื่อการจัดเก็บและการค้นคืนสารนิเทศ ผู้อุทธรณ์มีได้บูรณาการความรู้ให้มีลักษณะเป็นของตนเอง และงานแต่งเรียบเรียงหรือตำรา เรื่องการสร้างฐานข้อมูลระบบงานจัดหาทรัพยากรสารนิเทศของห้องสมุดด้วยโปรแกรมไมโครซอฟต์เอกเซล

ยังขาดการนำเสนอเชิงประจักษ์ในรูปแบบเมนูที่สามารถใช้งานได้จริงและง่าย ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชอุทธรณ์การไม่อนุมัติตำแหน่งและชี้แจงข้อสังเกตของ ก.ม. พร้อมส่งหลักฐานเอกสารเพิ่มเติม และขอให้มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชส่งคำอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ไปยังเลขาธิการ คณะกรรมการการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชมีหนังสือลับ ที่ ศธ ๐๕๕๗.๐๑/๑๘๕๗ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาส่งหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้อุทธรณ์เพื่ออุทธรณ์คำสั่งไม่อนุมัติการ กำหนดตำแหน่งและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ของผู้อุทธรณ์เพื่อเสนอ ก.ม. ทำหน้าที่แทน ก.พ.อ. พิจารณาลำเนียงงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๐๙.๒/๒๖๗๙ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชแจ้งว่า การอุทธรณ์ผลการพิจารณา กำหนดตำแหน่งทางวิชาการจะต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค. กำหนด คือ ให้สภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชพิจารณาก่อนการขออุทธรณ์ ก่อนเสนอ ก.พ.อ. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ๒ ฉบับ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และถึงเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา อุทธรณ์การไม่อนุมัติให้กำหนดตำแหน่งและแต่งตั้งผู้อุทธรณ์ให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์อีกครั้งหนึ่ง และมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาขอทราบรายชื่อและคุณสมบัติของ ก.ม. ทำหน้าที่แทน ก.พ.อ. ตามมาตรา ๗๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งเป็นผู้พิจารณาผลงานทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ของผู้อุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๐๙.๒/๙๘๐ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่าการดำเนินการพิจารณาการขอ กำหนดตำแหน่งทางวิชาการเป็นความลับทุกชั้นตอน จึงไม่สามารถที่จะให้รายชื่อ ก.ม. ทำหน้าที่แทน ก.พ.อ. และคณะอนุกรรมการเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการได้ ขณะเดียวกันมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ แจ้งผลการพิจารณาการอุทธรณ์การไม่อนุมัติให้กำหนดตำแหน่งและแต่งตั้งให้ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ของผู้อุทธรณ์ว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ มีมติไม่ส่งคำอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ไปยัง ก.พ.อ. เนื่องจากคำอุทธรณ์ไม่สามารถหักล้างเหตุผล ข้อสังเกตข้อเท็จจริงของ ก.ม. ได้ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่ไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว และมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า เหตุผลที่ขอทราบรายชื่อและคุณสมบัติของ ก.ม. ที่พิจารณาผลงานทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากผลการตรวจผลงานทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ของผู้อุทธรณ์ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้จัดทำและส่งขอ กำหนดตำแหน่งทางวิชาการมีจำนวน ๓ รายการ คือ ๑) เอกสารคำสอนรายวิชาการจัดเก็บและการคั่นคืนสารนิเทศ ๒) หนังสือชื่อ การสร้างฐานข้อมูลระบบงานจัดหาทรัพยากรสารนิเทศของห้องสมุดด้วยโปรแกรมไมโครซอฟต์เอกซ์เซล ๓) ฐานข้อมูลงานจัดหาทรัพยากรสารนิเทศในซีดีรอม ปรากฏว่า ก.ม. ตรวจเพียง ๒ ชิ้นงาน คือ ๑) เอกสารคำสอนรายวิชาการจัดเก็บ และการคั่นคืนสารนิเทศ และ ๒) หนังสือชื่อการสร้างฐานข้อมูลระบบงานจัดหาทรัพยากรสารนิเทศของห้องสมุดด้วยโปรแกรมไมโครซอฟต์เอกซ์เซล โดยไม่มีการตรวจงาน ชิ้นที่ ๓ ซึ่งได้แก่ ฐานข้อมูลงานจัดหาทรัพยากรสารนิเทศในซีดีรอม นอกจากนั้น การตรวจหนังสือทั้ง ๒ ชิ้นยังมีการตรวจไม่ครบถ้วน แล้วสรุปว่า ให้ตกโดยมีมติไม่อนุมัติ ผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ ด้วยเหตุผลที่ ก.ม. ให้นิโทษสังเกตบางประการเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์นั้น มีความไม่ถูกต้อง ไม่สมเหตุสมผล และไม่เป็นธรรมหลายประเด็น ซึ่งผู้อุทธรณ์ก็ได้ทำหนังสืออุทธรณ์ชี้แจง ก.ม. ทุกประเด็น ดังหนังสืออุทธรณ์การไม่อนุมัติตำแหน่งและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๘ ก.ม.

ยังไม่ได้รับหนังสืออุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากเรื่องการอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ได้ถูกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
มีมติว่าไม่ส่งไปยัง ก.พ.อ. หรือ ก.ม. ดังนั้นหนังสือแจ้งผลการพิจารณาการอุทธรณ์ร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙
ซึ่งเรื่องที่สภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ไม่ดำเนินการส่งหนังสืออุทธรณ์ชี้แจงคณะกรรมการ ก.ม. นี้ ผู้อุทธรณ์
ฟ้องคดีต่อศาลปกครองไปแล้ว และกำลังอยู่ในระหว่างการพิจารณาคำฟ้องของศาลปกครอง และจากข้อสังเกตบางประการ
เกี่ยวกับผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ที่ ก.ม. ให้มานั้น ผู้อุทธรณ์มีข้อสงสัยว่า ก.ม. ชุดนี้มีความรู้และมีคุณวุฒิทาง
บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ตรงสาขาหรือไม่ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบชื่อและคุณวุฒิเพื่อความชัดเจนว่า
เป็นคณะกรรมการชุดที่สมควรให้การยอมรับและเชื่อถือในความรู้ได้จริงหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด ถ้าคุณสมบัติและ
ความรู้ของ ก.ม. ชุดนี้ ไม่เหมาะสมกับสาขาวิชาที่ตรวจ ผู้อุทธรณ์จะได้ร้องเรียนต่อศาลปกครองต่อไป จึงขอให้คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ มีคำสั่งให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาแจ้งรายชื่อและคุณวุฒิของ ก.ม.
ดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอคือ รายชื่อและคุณวุฒิของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย
(ก.ม.) ทำหน้าที่แทนคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) ซึ่งเป็นผู้พิจารณาผลงานทางวิชาการ
ระดับรองศาสตราจารย์ของผู้อุทธรณ์ มิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๕๐ เพราะมิใช่ข้อมูลเฉพาะตัวของบุคคลแต่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามกฎหมายและการพิจารณา
ที่มีผลกระทบต่อสิทธิของเอกชน นอกจากนี้การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่เป็นอุปสรรคต่อการพิจารณาผลงาน
ของผู้อุทธรณ์เพราะการพิจารณาประเมินได้เสร็จสิ้นแล้ว แต่การเปิดเผยจะทำให้มีการตรวจสอบการดำเนินการของหน่วยงาน
ของรัฐให้เกิดความโปร่งใสในการทำงานอันจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ และทำให้ผู้ถูกประเมินผลงานมีความเชื่อมั่น
ต่อการทำงานของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ
และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผย
ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้สำนักงาน
คณะกรรมการการอุดมศึกษาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่
ผู้อุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย หัวหน้าคณะที่ ๓

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ นายอิทธิพล โตมรศักดิ์ นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์ กรรมการ

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุมคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้าราชการตำรวจ ขอคัดสำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๓๔ เมื่อวันที่จันทร์ที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ หน้า ๑๔ ถึง ๑๙ ที่มีคำรับรองถูกต้อง

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจมีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๓๙.๑๑/๐๑๗ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า “ในการประชุมคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๙ ได้พิจารณาแล้วให้ยื่นตามมติคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๘ ซึ่งมีมติอนุมัติ ให้จัดส่งสำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๓๔ เมื่อวันที่จันทร์ที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยลบหรือตัดทอนส่วนที่ทำให้ทราบว่า ผู้ใดเป็นผู้อภิปรายในที่ประชุม”

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง กรณีต้องหาข้อหาว่าใช้อำนาจร่วมกับพวกปลอมและใช้เอกสารปลอม เหตุเกิดเมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๒๙ เวลาประมาณ ๑๓.๐๐ น โดยนาย ย. ถูกตำรวจสถานีตำรวจนครบาลยานนาวาจับกุมพร้อมรถยนต์ของกลาง ซึ่งเป็นรถยนต์ที่ใช้แผ่นป้ายทะเบียนและป้ายวงกลมที่นาย ย. ให้การว่า รถยนต์เป็นของผู้อุทธรณ์ ต่อมาผู้อุทธรณ์ ถูกดำเนินคดีอาญาในข้อหาร่วมกับนาย ย. ปลอมและใช้เอกสารปลอม ศาลอาญาพิพากษาจำคุกผู้อุทธรณ์ เป็นเวลา ๓ ปี ฐานใช้เอกสารปลอมแต่ศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้องและพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฎีกา

คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงพิจารณาแล้วเห็นควรไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์ จึงได้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ในการประชุมคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๓๔ เมื่อวันที่จันทร์ที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ กรรมการข้าราชการตำรวจโดยตำแหน่ง กรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิและเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้เกี่ยวข้องได้ร่วมกันพิจารณาและอภิปรายในที่ประชุม กรณีผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งไล่ออกจากราชการ ที่ประชุมได้พิจารณา

แล้วจากพยานหลักฐานเชื่อว่า ผู้อุทธรณ์กระทำความผิดจริง อุทธรณ์ฟังไม่ขึ้น จึงมีมติยกอุทธรณ์และให้รายงานต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

กรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิและเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เกี่ยวข้องในการพิจารณา จำนวน ๓ คน ได้มีหนังสือถึงเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ คัดค้านการเปิดเผยรายงานการประชุมคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ครั้งที่ ๑๒/ ๒๕๓๔ เมื่อวันที่วันจันทร์ที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ โดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวรายการประชุมคณะกรรมการข้าราชการตำรวจครั้งดังกล่าว จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อกระบวนการพิจารณาดำเนินการทางวินัยข้าราชการตำรวจในภาพรวมทุกระดับชั้น ในอนาคตผู้อภิปรายจะไม่สามารถแสดงความคิดเห็นได้โดยอิสระ อีกทั้งเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อภิปรายในการแสดงความคิดเห็น ชี้แจงข้อมูลที่เกี่ยวข้องตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏในสำนวนการสอบสวน วินัยอย่างร้ายแรง ด้วยความบริสุทธิ์ใจ และจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของผู้อภิปรายด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจได้เปิดเผยสำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๓๔ เมื่อวันที่วันจันทร์ที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ หน้าที่ ๑๔ - ๑๙ ที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ตามคำขอแต่ปกปิดชื่อ นามสกุล และข้อความอื่นใดอันจะบ่งให้ถึงบุคคลผู้อภิปรายในที่ประชุม นั้น ผู้อุทธรณ์ย่อมได้ทราบถึงสาระสำคัญของการประชุมครั้งดังกล่าว และผู้อุทธรณ์สามารถตรวจสอบข้อเท็จจริงการอภิปรายได้ครบถ้วนแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ชื่อ นามสกุลและข้อความอื่นใดอันจะบ่งให้ถึงบุคคลผู้อภิปรายในที่ประชุม อาจมีผลกระทบต่อการแสดงความคิดเห็น อันเป็นอิสระของกรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิ และเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เกี่ยวข้องซึ่งเป็นผู้อภิปรายในการประชุมครั้งดังกล่าว การที่สำนักงานข้าราชการตำรวจใช้ดุลพินิจไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่อุทธรณ์จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ หัวหน้าคณะที่ ๑

นายมงคล ณ สงขลา นายสมชาย หอมลออ นางเน่งน้อย วิศวโยธิน กรรมการ

นายชัชฎ์ บวรพัฒน์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนสอบสวน
ของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรี

.....

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

:

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรี และสำนักงาน
คณะกรรมการการเลือกตั้ง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการการเลือกตั้ง
ประจำจังหวัดชลบุรี ขอคัดสำเนาเอกสารในสำนวนการสืบสวนสอบสวน ซึ่งกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ากระทำผิดตามพระราชบัญญัติ
การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลเมืองบ้านบึง
เขตเลือกตั้งที่ ๓ อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๙

สำนักคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรี มีหนังสือ ที่ ลต (ชบ) ๐๗๐๐/๗๓๐ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๙
ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า “เอกสารในสำนวนการสืบสวนสอบสวนตลอดจน
ความเห็นของคณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนและคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรีนั้น เป็นเอกสาร
ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปกปิดเป็นความลับ เนื่องจากมีรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ร้องและพยานบุคคล ซึ่งหากเปิดเผย
อาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด เอกสารดังกล่าวจึงเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสาร
ที่สำนักคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรี มิอาจเปิดเผยได้ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐”

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่ง
ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรี

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรี
ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วสรุปความไว้ว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกเทศบาลเมืองบ้านบึง
หมายเลข ๑ เขตเลือกตั้งที่ ๓ อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี โดยมีกำหนดวันเลือกตั้งคือวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๙
ต่อมาคณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีคำวินิจฉัยสั่งการ ที่ ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๙ ให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

ของผู้ถูบทอรัณเป็นเวลาหนึ่งปี เนื่องจากการถูบทอรัณได้กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๙๖ ซึ่งมีข้อกล่าวหาอันเป็นสาระสำคัญ ๒ ประการ คือ

๑. เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ เวลาประมาณ ๑๙.๓๐ น. ผู้ถูกร้องเรียนได้พูดหลอกลวงใส่ร้ายว่า “อิจจาเสีย ว. ะพอสมัครปู้ก็ไต่เป็นนายกฯ เลย เพราะนายกฯ โดนใบแดง” จึงทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเข้าใจผิดว่า ผู้สมัครรับเลือกตั้งหมายเลข ๒ เป็นนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองบ้านบึง ถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง อันมีผลกับคะแนนนิยมของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองบ้านบึง หมายเลข ๒ อันเป็นการจงใจของผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้งดเว้นการลงคะแนนให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งหมายเลข ๒ อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๕๗ (๕) มาตรา ๑๑๔ ประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้งเรื่อง วิธีการหรือลักษณะต้องห้ามในการหาเสียงเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ใด พ.ศ. ๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๓ (๕)

๒. เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๔ เวลาประมาณ ๑๘.๐๐ น. ผู้ถูกร้องเรียนได้ให้หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นข่าวสด แดร์วี่ ฉบับประจำวัน ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๔ ราคา ๑๐ บาท แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งโดยไม่คิดราคา ซึ่งเป็นทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ เพื่อจงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้ถูกร้องเรียน อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๕๗ (๑) มาตรา ๑๑๔ และประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่อง วิธีการหรือลักษณะต้องห้ามในการหาเสียงเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ใด พ.ศ. ๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๓ (๑)

นอกจากนี้ ผู้ถูกร้องเรียนได้ชี้แจงว่า ประสงค์ที่จะนำเอกสารในสำนวนการสืบสวนสอบสวนของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรี รวมถึงพยานวัตถุที่เกี่ยวข้องคือ หนังสือพิมพ์ฉบับที่มีการกล่าวหาผู้ถูกร้องเรียน เพื่อใช้ประกอบการแก้ข้อกล่าวหาหรือต่อสู้คดีอาญาในชั้นศาล ซึ่งผู้ถูกร้องเรียนถูกกล่าวหาว่า กระทำผิดตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๙๖ และผู้ถูกร้องเรียนต้องการทราบเหตุผลที่คณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีคำสั่งวินิจฉัยสั่งการ ที่ ๑/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๔๔ ให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้ถูกร้องเรียน ซึ่งเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลเมืองบ้านบึง เขตเลือกตั้งที่ ๓ ก่อนวันเลือกตั้งคือวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๔ โดยในคำวินิจฉัยสั่งการของคณะกรรมการการเลือกตั้งมิได้ระบุรายละเอียดเหตุให้ผู้ถูกร้องเรียนทราบว่า ผู้ใดเป็นผู้ร้องเรียนกล่าวหาผู้ถูกร้องเรียน และผู้ใดเป็นพยานฝ่ายผู้ร้องเรียน

นาย ป. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรีชี้แจงว่า เอกสารในสำนวนการสืบสวนสอบสวนตลอดจนความเห็นของคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนและคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรีนั้น เป็นเอกสารซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งจะต้องปกปิดเป็นความลับ เนื่องจากมีรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ร้องและพยานบุคคลซึ่งหากเปิดเผยอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด เอกสารดังกล่าวจึงเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรีมีอาจเปิดเผยได้ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรีได้ส่งสำนวนการสืบสวนสอบสวนทั้งหมดไปยังคณะกรรมการการเลือกตั้ง โดยไม่มีการทำสำเนาเก็บไว้ที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรี มีแต่เพียงสำเนาคำให้การของผู้ร้องเรียนและพยานที่ยังอยู่ในความครอบครองของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรี

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ จำนวน ๗ รายการ คือรายการที่ ๑ รายงานสรุปสำนวนการสืบสวนสอบสวน ของคณะกรรมการการสืบสวนสอบสวนลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๙ รายการที่ ๒ ความเห็นคณะกรรมการการเลือกตั้ง ประจำจังหวัดชลบุรี ที่ ๓/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๙ รายการที่ ๓ คำวินิจฉัยสั่งการคณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๙ เรื่อง ให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของนาย ก. ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาล เมืองบ้านบึง เขตเลือกตั้งที่ ๓ อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี รายการที่ ๔ บันทึกถ้อยคำของผู้ร้องเรียน รายการที่ ๕ บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกร้องเรียน (นาย ก.) รายการที่ ๖ บันทึกถ้อยคำของพยานฝ่ายผู้ร้องเรียน และรายการที่ ๗ บันทึกถ้อยคำของพยานผู้ถูกร้องเรียนเป็นข้อมูลข่าวสารที่กระทบสิทธิของผู้อุทธรณ์โดยตรง ทั้งการสืบสวนสอบสวน ของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรีและคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์ จึงมีสิทธิทราบข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เพื่อนำไปใช้ประกอบการแก้ข้อกล่าวหาหรือต่อสู้คดีอาญาในชั้นศาล ซึ่งผู้อุทธรณ์ ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๙๖ และเพื่อตรวจสอบความโปร่งใสในการทำงานของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรีและคณะกรรมการการเลือกตั้ง โดยสามารถเปิดเผยชื่อของผู้ร้องเรียน พยานฝ่ายผู้ร้องเรียนและพยานฝ่ายผู้ถูกร้องเรียนได้ เนื่องจากผู้ร้องเรียนและ พยานดังกล่าวได้อยู่ในเหตุการณ์ซึ่งมีการร้องเรียน โดยได้มีการสนทนากับผู้อุทธรณ์และผู้อุทธรณ์ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ร้องเรียน และพยานของฝ่ายผู้ร้องเรียน อย่างไรก็ตามชื่อหรือข้อความที่อาจทำให้รู้ตัวพยานคนหนึ่งซึ่งมิใช่พยานฝ่ายผู้ร้องเรียน และพยานฝ่ายผู้ถูกร้องเรียน หากเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ได้ จึงให้เป็นดุลพินิจของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรี และสำนักงาน คณะกรรมการการเลือกตั้งที่จะปกปิดไว้ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชลบุรีและสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตาม อุทธรณ์ทั้ง ๗ รายการพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ประจำจังหวัดชลบุรีและสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความที่อาจทำให้รู้ตัวพยานคนหนึ่ง ซึ่งมีใช่พยานฝ่ายผู้ร้องเรียน และพยานผู้ถูกร้องเรียน

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ หัวหน้าคณะที่ ๑

นายมงคล ณ สงขลา นายจัตถิยา บุรุขพัฒน์ นายสมชาย หอมลออ กรรมการ

นางแนนน้อย วิศวโยธิน กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลนครสวรรค์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักการช่าง สำนักงานเทศบาลนครสวรรค์ ถูกร้องเรียนกล่าวหาว่า ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบและเทศบาลนครสวรรค์ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย อย่างร้ายแรงและไม่ร้ายแรง เพื่อดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ ต่อมาเทศบาลเมืองนครสวรรค์มีคำสั่ง ที่ ๑๔๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ลงโทษทางวินัยตัดเงินเดือนของผู้อุทธรณ์ จำนวนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน ส่วนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงได้ดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว และได้เสนอรายงานการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครสวรรค์เพื่อพิจารณา และเมื่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลมีมติประการใดแล้วจึงให้นายกเทศมนตรีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ตามข้อ ๗๐ แห่งประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครสวรรค์ เรื่องหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนการลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ โดยขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครสวรรค์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงนายกเทศมนตรีนครสวรรค์ ขอคัดสำเนาผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยรวมทั้งความเห็นแย้งและคำสั่งที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาคำวินิจฉัย (สำนวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง) และมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๙ ขอคัดสำเนารายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรง

เทศบาลนครสวรรค์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ และวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า “ขณะนี้เทศบาลนครสวรรค์ได้ส่งรายงานการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงให้กับคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครสวรรค์ เพื่อพิจารณาทำความเข้าใจตามข้อ ๗๐ แห่งประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครสวรรค์ และเอกสารดังกล่าวอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครสวรรค์ และเอกสารดังกล่าวเป็นเรื่องลับ หากนำมาเปิดเผยจะก่อให้เกิดผลเสียต่อกกระบวนการพิจารณาของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครสวรรค์ จึงไม่สามารถคัดสำเนาข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ แต่ถ้าคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครสวรรค์พิจารณาแล้วเสร็จและมีมติเป็นประการใด เทศบาลนครสวรรค์จะแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบอีกครั้ง

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ และวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลนครสวรรค์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วสรุปความได้ว่า เทศบาลนครสวรรค์ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง กรณีองค์กรปกป้องความผาสุก และสิทธิประโยชน์ของชาวนครสวรรค์ได้กล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่า ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ กระทำการโดยข้ามชั้นตอน ผู้บังคับบัญชาเหนือตน และพิดฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอุตสาหะเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการทำให้เทศบาลนครสวรรค์ได้รับความเสียหาย กรณีผู้อุทธรณ์นำรถยนต์ของทางราชการออกนอกพื้นที่โดยไม่ได้รับอนุญาตทำให้อายุของทางราชการสูญหายกรณีผู้อุทธรณ์ ผู้รับเหมาทั้งที่รู้วราคาที่ประมูลผิดจากความเป็นจริงหกล้านบาท และกรณีไฟประดับในอุทยานสวรรค์ โดยผู้อุทธรณ์ช่วยเหลือผู้รับเหมาให้คิดราคาหนึ่งล้านเก้าแสนบาทจากราคาจริงหนึ่งล้านบาทแปดแสนบาท ทำให้เทศบาลนครสวรรค์ต้องจ่ายเงินเกินราคาจริงหนึ่งแสนบาทอันเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง เมื่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงได้ดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว แต่ยังมีคำสั่งลงโทษทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ และคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงได้เสนอรายงานการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครสวรรค์ เพื่อพิจารณาทำความเห็นตามข้อ ๗๐ แห่งประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครสวรรค์ โดยขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครสวรรค์ ผู้อุทธรณ์ต้องการรายงานการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงทั้งหมด เพื่อนำไปใช้ประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครสวรรค์

เทศบาลนครสวรรค์ได้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรงแล้วมีคำสั่ง ที่ ๑๔๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ลงโทษทางวินัยให้ตัดเงินเดือนของผู้อุทธรณ์จำนวน ร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน ในกรณีเมื่อครั้งที่ผู้อุทธรณ์เป็นนายช่างประจำเทศบาลนครนครเชียงใหม่ได้ก่อสร้างถนนที่จังหวัดเชียงใหม่ไม่ถูกต้อง ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลเมืองจังหวัดนครสวรรค์ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงต้องการรายการสอบสวนทางวินัยเพื่อนำไปใช้ประกอบการอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ นร ๐๑๐๗/๑๗๘๔ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงนายกเทศมนตรีนครสวรรค์ ขอเชิญชี้แจงและส่งข้อมูลข่าวสารต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ

สำนักงานเทศบาลนครสวรรค์มีหนังสือ ที่ นว ๕๒๐๐๒/๔๙๒๖ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ว่า เทศบาลนครสวรรค์ได้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง กรณีผู้อุทธรณ์ ผู้อำนวยการสำนักงานการช่าง ระดับ ๙ ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้อันเป็นเหตุทำให้เทศบาลได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๕,๙๓๕,๓๒๐.๕๘ บาท เป็นความผิดตามข้อ ๓ วรรคสอง ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงได้สรุปผลการสอบสวนแล้วและเทศบาลได้เสนอรายงานการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครสวรรค์ (ก.ท.จ.) เพื่อพิจารณาทำความเห็นตามข้อ ๗๐ แห่งประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครสวรรค์ เมื่อ ก.ท.จ. ยังไม่ส่งมติผลการพิจารณาให้เทศบาลนครสวรรค์ ดังนั้น เทศบาลนครสวรรค์จึงยังไม่ได้ออกคำสั่งลงโทษทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด และผู้อุทธรณ์ยังมิได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษสิทธิอุทธรณ์ยังไม่เกิด เมื่อสิทธิอุทธรณ์ยังไม่เกิดจึงไม่มีสิทธิขอตรวจหรือคัดผลการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวน

เทศบาลนครสวรรค์จึงไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดสำเนาผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยได้ตามหลักกฎหมายข้อ ๑๒๐ แห่งประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งกำหนดว่าผู้จะขออุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจหรือคัดสำเนารายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนหรือของผู้สอบสวนได้

คณะกรรมการวินิจัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยรวมทั้งความเห็นแย้ง และคำสั่งที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาคำวินิจฉัย (สำนวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง) และรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรงนั้น เมื่อการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงได้ดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว และได้เสนอรายงานการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครสวรรค์ เพื่อพิจารณาทำความเห็นตามข้อ ๗๐ แห่งประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครสวรรค์ เรื่องหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ส่วนการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรงของคณะกรรมการการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรงได้ดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว โดยมีคำสั่งเทศบาลนครสวรรค์ ที่ ๑๔๕/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ลงโทษทางวินัยตัดเงินเดือนผู้อุทธรณ์จำนวนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ จึงไม่ทำให้การสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงและไม่ร้ายแรงเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ประกอบกับไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลนครสวรรค์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ หัวหน้าคณะที่ ๑

นายจัตถกัญ บุรุษพัฒน์ นายสมชาย หอมลออ นางเน่งน้อย วิศวโยธิน กรรมการ

นายมงคล ณ สงขลา กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการบันทึกและรายงานข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงเรียนชุมชนบ้านห้วยจิ้ง จังหวัดพะเยา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นข้าราชการครู โรงเรียนบ้านเวียงลอ จังหวัดพะเยา มีหนังสือลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงโรงเรียนชุมชนบ้านห้วยจิ้ง จังหวัดพะเยา ขอข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

๑. สมุดหมายเหตุร้ายวัน วันที่ ๒๖ ถึง ๒๘ มกราคม และ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖
๒. หนังสือโรงเรียนชุมชนบ้านห้วยจิ้ง ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เรื่องรายงานพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์

โรงเรียนชุมชนบ้านห้วยจิ้ง มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๙๖.๑๒๓/๐๔๗ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากมิได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และมิได้มีการลงโทษผู้อุทธรณ์ ถือได้ว่าไม่มีการดำเนินการออกคำสั่งทางปกครองที่มีผลกระทบต่อสภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนโรงเรียนชุมชนบ้านห้วยจิ้งและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ขณะผู้อุทธรณ์รับราชการครูอยู่ที่โรงเรียนชุมชนบ้านห้วยจิ้ง อำเภอจุน จังหวัดพะเยา ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านห้วยจิ้งได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ถึงหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอจุน จังหวัดพะเยา รายงานพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้อุทธรณ์ช่วงเดือนมกราคม ถึง มีนาคม ๒๕๕๖ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจุน จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าว ผู้อุทธรณ์อ้างว่าการทำหนังสือรายงานของผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านห้วยจิ้งทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย จึงขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อนำไปใช้ดำเนินการตามกฎหมายในฐานะผู้เสียหายต่อไป

ผู้แทนโรงเรียนชุมชนบ้านห้วยจิ้งชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาและลายลักษณ์อักษรต่อคณะกรรมการฯ สรุปได้ว่า คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมิใช่คำสั่งทางปกครอง ผู้อุทธรณ์จึงไม่ใช่คู่กรณีตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ไม่มีสิทธิที่จะตรวจดูหรือคัดสำเนาเอกสารได้ตาม

มาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน และเห็นว่าหนังสือรายงานพฤติกรรมของโรงเรียนชุมชนบ้านห้วยจิ้งเป็นความเห็นภายในหน่วยงานซึ่งยังไม่มีข้อยุติ ส่วนสมุดหมายเหตุรายวันเป็นความเห็นที่บันทึกไว้ในหน่วยงานซึ่งไม่ใช่ข้อเท็จจริงที่มีข้อยุติ ข้อมูลข่าวสารทั้งสองรายการเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า สมุดหมายเหตุรายวันเป็นสมุดที่ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านห้วยจิ้งในฐานะหัวหน้าสถานศึกษาจัดบันทึกเหตุการณ์ต่างๆ ในโรงเรียน ซึ่งการจดบันทึกดังกล่าวเป็นไปตามข้อบังคับของกระทรวงธรรมการ (กระทรวงศึกษาธิการ) ว่าด้วยสมุดหมายเหตุรายวัน ส่วนหนังสือของโรงเรียนชุมชนบ้านห้วยจิ้ง ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๔๖ เป็นหนังสือที่ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านห้วยจิ้งรายงานพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้พุทธณ์ไปยังหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอจุนซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป ข้อมูลข่าวสารทั้งสองรายการดังกล่าวเป็นการบันทึกและรายงานข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น มิใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านห้วยจิ้งจัดบันทึกพฤติกรรมของผู้พุทธณ์และรายงานไปยังหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอจุนนั้น เป็นเหตุให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าว ผู้พุทธณ์จึงควรมีโอกาสที่จะได้ตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อตรวจสอบว่าข้อเท็จจริงที่มีการบันทึกไว้นั้นถูกต้องหรือไม่ และเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์กรณีนี้ไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

อนึ่ง ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ต้องเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๑๕ (๑) ถึง (๗) การที่ผู้ขอข้อมูลข่าวสารมิได้เป็นคู่กรณีตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ นั้น มิใช่เหตุที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจะยกขึ้นอ้างเพื่อมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้แต่อย่างใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้โรงเรียนชุมชนบ้านห้วยจิ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้พุทธณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร หัวหน้าคณะที่ ๔

นายจ่านัง เฉลิมฉัตร นายดำรงค์ บุญยืน นางมัลลิกา คุณวัฒน์ กรรมการ

นายเรวัต ฉ่ำเฉลิม กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : นายดำรงค์ บุญยืน ป่วยไม่สามารถลงนามในคำวินิจฉัยได้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานนิติวิทยาศาสตร์ตำรวจ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นข้าราชการตำรวจ สังกัดสำนักงานนิติวิทยาศาสตร์ตำรวจมีหนังสือลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้บัญชาการสำนักงานนิติวิทยาศาสตร์ตำรวจ ขอคัดสำเนาหนังสือกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ที่ ๐๐๒๖.๑๔(๓)/๒๖๔๓ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๙ โดยอ้างว่าเพื่อใช้ประกอบการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

ผู้บัญชาการสำนักงานนิติวิทยาศาสตร์ตำรวจมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางเป็นเจ้าของข้อมูลข่าวสาร จึงไม่อาจคัดสำเนาให้ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนิติวิทยาศาสตร์ตำรวจ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ขณะผู้อุทธรณ์รับราชการอยู่ที่กองกำกับการนโยบายและแผนงาน กองบังคับการอำนวยการ กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘ ร้องทุกข์ต่อผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง เรื่อง การใช้อำนาจของผู้บังคับบัญชาสังกัดกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ และกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๔๗ กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางได้ดำเนินการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์แล้วมีความเห็นให้ยกคำร้องทุกข์ แต่ยังมีได้มีการสั่งการผู้อุทธรณ์ได้รับคำสั่งให้ย้ายไปรับราชการที่สำนักงานนิติวิทยาศาสตร์ตำรวจ ซึ่งตามกฎหมาย ก.ตร. ว่าด้วยการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๑๓ วรรคสอง กำหนดว่า ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ได้ย้ายหรือโอนไปสังกัดใหม่หลังจากที่ได้ยื่นเรื่องร้องทุกข์ไว้แล้วและผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์สังกัดเดิมยังมิได้สั่งการ ให้ส่งเรื่องร้องทุกข์และเอกสารหลักฐานไปให้ผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานที่ผู้ร้องทุกข์ได้ย้ายหรือโอนไปสังกัดเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ต่อไปกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางจึงมีบันทึกข้อความ ที่ ๐๐๒๖.๑๔ (๓)/๒๖๔๓ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๙ ส่งเรื่องร้องทุกข์และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้ผู้บัญชาการสำนักงานนิติวิทยาศาสตร์ตำรวจพิจารณาวินิจฉัยสั่งการและแจ้งคำวินิจฉัยให้

ผู้ร้องทุกข์ทราบต่อไป ต่อมาสำนักงานนิติวิทยาศาสตร์ตำรวจมีบันทึกข้อความ ที่ ๐๐๓๔.๑๔/๑๐๑๑ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๙ แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ร้องทุกข์ (ผู้อุทธรณ์) ทราบ

ในชั้นพิจารณา คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ เป็นข้อมูลข่าวสารที่กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางส่งถึงสำนักงานนิติวิทยาศาสตร์ตำรวจ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ย่อมเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานนิติวิทยาศาสตร์ตำรวจ จึงได้มีหนังสือแจ้งให้สำนักงาน นิติวิทยาศาสตร์ตำรวจพิจารณาว่าจะมีคำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์หรือไม่ ต่อมาสำนักงาน นิติวิทยาศาสตร์ตำรวจมีหนังสือ ด่วนมาก ที่ ดช ๐๐๓๔/๒๔๔๔ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นบันทึกประมวลความเห็นของเจ้าหน้าที่ตามลำดับชั้น เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการพิจารณาวินิจฉัยคำร้องทุกข์ เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเกิดจากการปฏิบัติงาน ของเจ้าหน้าที่หลายหน่วยงานเสนอความเห็นกันหลายชั้นหลายระดับ หากเปิดเผยจะเป็นการกระทบต่ออิสระและผลสำเร็จ ในการทำงานของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ อีกทั้งผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ประกอบการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง มิได้ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะ แต่จะก่อให้เกิดความวุ่นวายและยุ่งเหยิงต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า หนังสือกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ที่ ๐๐๒๖.๑๔(๓)/๒๖๔๓ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๙ พร้อมเอกสารแนบ ซึ่งผู้อุทธรณ์มีคำขอให้เปิดเผยมีรายละเอียดเกี่ยวกับการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ ซึ่งเจ้าหน้าที่กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางได้จัดทำขึ้นโดยพิจารณาวินิจฉัยข้อร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ตามบทบัญญัติ กฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง แล้วเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น และที่สุดผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลางได้เห็นชอบ ตามข้อวินิจฉัยนั้น ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องทุกข์ย่อมสมควรจะได้รับทราบรายละเอียดแห่งการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าว ทั้งนี้ การเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์ได้ตรวจสอบการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ ของรัฐวิธีหนึ่ง ส่วนที่ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อนำไปฟ้องคดีต่อศาลปกครองนั้นก็เป็นสิทธิโดยชอบที่ผู้อุทธรณ์ สามารถกระทำได้หากผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติไม่ถูกต้อง เพื่อปกป้องรักษาประโยชน์ของตน การฟ้องคดีต่อศาลปกครองเป็นการตรวจสอบการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ และเจ้าหน้าที่ของรัฐอีกวิธีหนึ่ง ไม่ใช่ข้อที่จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

อนึ่ง ถึงหากข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์จะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ ในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่ก็มีข้อบทบัญญัติที่ห้ามมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นโดยเด็ดขาด เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงาน ของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผย จะกระทบต่ออิสระและผลสำเร็จในการทำงานของเจ้าหน้าที่ หรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลอื่นอย่างไร จึงเห็นควร ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงาน
นิติวิทยาศาสตร์ตำรวจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงชาติ หัวหน้าคณะที่ ๒
พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยา ต้นสุวรรณนนท์ กรรมการ
นางธิดา ศรีไพพรรณ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางคดีตามกระบวนการยุติธรรม

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานอัยการจังหวัดสุพรรณบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงอัยการจังหวัดสุพรรณบุรี ขอคัดสำเนานับทั้งคำให้การของพยานและภาพถ่ายหลักฐานเกี่ยวกับการดำเนินคดี กรณีเทศบาลเมืองสุพรรณบุรีแจ้งความกล่าวโทษนาง ก. ในข้อหาก่อสร้างอาคารผิดไปจากแบบแปลนที่ขออนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

สำนักงานอัยการจังหวัดสุพรรณบุรีมีหนังสือ ที่ อส. (สพ) ๐๐๓๑/๓๐๐๘ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ผู้ยื่นคำขอมิใช่ผู้เสียหายโดยตรงตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ประกอบกับเป็นเอกสารสำคัญของราชการ การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ และอาจมีการนำไปใช้ในทางมิชอบได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการจังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า บ้านของผู้อุทธรณ์อยู่ใกล้ชิดกับบ้านของนาง ก. นาง ก. ก่อสร้างอาคารแถวชั้นเดียวภายในเขตที่ดินของตน ผู้อุทธรณ์เห็นว่าอาจมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงร้องเรียนต่อเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี ขอให้ดำเนินการตามกฎหมาย ต่อมาเทศบาลเมืองสุพรรณบุรีได้ร้องทุกข์กล่าวโทษนาง ก. ต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองสุพรรณบุรีในข้อหาก่อสร้างอาคารผิดไปจากแบบแปลนที่ขออนุญาต และศาลจังหวัดสุพรรณบุรีได้พิจารณาและมีคำพิพากษาเกี่ยวกับคดีดังกล่าวแล้ว ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลการดำเนินคดี ผู้อุทธรณ์เห็นว่าอาจมีการบิดเบือนข้อเท็จจริงในชั้นการสอบสวนและการพิจารณาของพนักงานอัยการ จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเพื่อการตรวจสอบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้อุทธรณ์และนาง ก. มีบ้านและที่ดินอยู่ใกล้ชิดกัน มาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บัญญัติไว้ว่า ในกรณีมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรืออาคารที่อยู่ใกล้ชิดหรือติดต่อกับอาคารที่มีการกระทำความผิดเกิดขึ้นหรือบุคคล

ซึ่งความเป็นอยู่หรือการใช้สอยที่ดินหรืออาคารกระทบกระเทือนเนื่องจากการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นผู้เสียหาย ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญากรณีตามอุทธรณ์ นอกจากการเป็นผู้ครอบครองบ้านที่ดินที่อยู่ใกล้ชิดกันแล้ว ผู้อุทธรณ์ยังเป็นผู้ร้องเรียนต่อเทศบาลเมืองสุพรรณบุรีว่าอาจมีการกระทำเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และผลจากการร้องเรียนทำให้มีการดำเนินคดีในเวลาต่อมา ซึ่งศาลจังหวัดสุพรรณบุรีได้มีคำพิพากษาว่า ได้มีการกระทำอันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ข้อเท็จจริงถือว่าได้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เสียหายในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ย่อมมีเหตุอันสมควรได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานคดี พิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอแล้วเห็นว่า บันทึกคำให้การของพยานและภาพถ่ายหลักฐานเกี่ยวกับการดำเนินคดี ซึ่งพนักงานได้บันทึกและสรุปเป็นสำนวนการสอบสวนเสนอพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาสั่งคดี เมื่อคดีเสร็จสิ้น โดยศาลจังหวัดสุพรรณบุรีได้มีคำพิพากษาแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้เสียหายจึงไม่น่าก่อให้เกิดความเสียหาย แก่ทางราชการ และมีการนำไปใช้ในทางมิชอบ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงาน อัยการจังหวัดสุพรรณบุรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงาติ หัวหน้าคณะที่ ๒

นางธิดา ศรีไพโรธ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยา ตันสุวรรณนท์ กรรมการ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๙/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยปูลั้ง จังหวัดศรีสะเกษ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึง องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยปูลั้ง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้ผ่านการคัดเลือกให้เข้าเสนอราคาจ้างเหมาก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้านแบบผิวดินขนาดใหญ่ บ้านโนนแย้ หมู่ ๗ ตำบลห้วยปูลั้ง อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ ตามประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยปูลั้งและเอกสารประมูลจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ เลขที่ ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๙ โดยขอคัดสำเนาข้อมูลเกี่ยวกับผู้เข้าร่วมเสนอราคาจำนวน ๑๕ ราย บัญชีเอกสารส่วนที่ ๑ ส่วนที่ ๒ และบันทึกความเห็นของคณะกรรมการเกี่ยวกับผู้ผ่านการคัดเลือกการประมูล และได้มีหนังสือลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ ขอข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติมเกี่ยวกับประกาศการจัดซื้อจัดจ้างและเอกสารของผู้ซื้อแบบทั้งหมดในปี ๒๕๕๙ เพื่อประกอบการพิจารณาเปรียบเทียบ

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยปูลั้งมีหนังสือ ที่ สก ๗๔๑๐๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า

๑. บันทึกความเห็นของคณะกรรมการเกี่ยวกับผู้ผ่านการคัดเลือกการประมูล เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ยื่นซอง ๑๕ ราย เป็นข้อมูลส่วนบุคคล ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยปูลั้ง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยปูลั้งดำเนินการจ้างเหมาก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้านแบบผิวดินขนาดใหญ่ บ้านโนนแย้ หมู่ที่ ๗ ตำบลห้วยปูลั้ง อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ ตามประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยปูลั้งและเอกสารประมูลจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์เลขที่ ๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๙ มีผู้ดำเนินการคัดเลือกให้เข้าเสนอราคาตามประกาศคณะกรรมการดำเนินการประมูลด้วยระบบ

อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ จำนวน ๑๕ ราย ซึ่งรวมถึงผู้ถือหุ้นด้วย คณะกรรมการดำเนินการประชุมฯ กำหนดวันจัดการประชุมในวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ผลการประชุมในวันดังกล่าวมีผู้เข้าร่วมการประชุมฯ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ จำนวน ๑๕ ราย ซึ่งรวมถึงผู้ถือหุ้นด้วย ในการประชุม คณะกรรมการดำเนินการประชุมฯ ได้พิจารณาและออกประกาศคณะกรรมการดำเนินการประชุมฯ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ ตัดสิทธิผู้เสนอราคาต่ำสุด เนื่องจากได้ยื่นเอกสารผิดไปจากเงื่อนไข และเลื่อนลำดับผู้เสนอราคาในลำดับที่ ๒ ขึ้นแทน และองค์การบริหารส่วนตำบล หล้าปล้องได้ตกลงทำสัญญาจ้างกับห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ผู้ชนะการประมูล เพื่อก่อสร้างโครงการดังกล่าวแล้ว ตามสัญญา เลขที่ ๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้ผู้ถือหุ้นจะได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ขอข้อมูลข่าวสารจากองค์การบริหาร ส่วนตำบลหล้าปล้องในวันที่มีการจัดการประชุม อันเป็นช่วงเวลาที่คณะกรรมการดำเนินการประชุมด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ อยู่ระหว่างการพิจารณาเพื่อคัดเลือกผู้ประมูล และองค์การบริหารส่วนตำบลหล้าปล้องปฏิเสธการเปิดเผยโดยเห็นว่า อาจทำให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างผู้เข้าประมูลด้วยกัน แต่ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ปรากฏข้อเท็จจริงว่า การประมูลเพื่อจ้างเหมาก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้านแบบผิวดินขนาดใหญ่ ดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยองค์การบริหารส่วนตำบลหล้าปล้องได้ทำสัญญากับผู้ชนะการประมูลดังกล่าวแล้ว คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ประสานงานไปทางองค์การบริหารส่วนตำบลหล้าปล้องขอให้พิจารณา คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารอีกครั้งหนึ่ง ได้รับแจ้งว่าองค์การบริหารส่วนตำบลหล้าปล้องคงยืนยันตามคำสั่งเดิม พิจารณแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถือหุ้นมีคำขอในส่วนที่เกี่ยวกับการพิจารณาของคณะกรรมการดำเนินการประชุม ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ตามหนังสือลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการเกี่ยวกับ ผลการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอาศัยอำนาจตามความ ในมาตรา ๙ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้เป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงาน ของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้

สำหรับเอกสารในส่วนที่เกี่ยวกับผู้เข้าร่วมการประชมนั้น แม้จะเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการแต่การเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารในส่วนเอกสารประกอบอื่นของผู้เข้าร่วมการประชุมที่มีได้เป็นผู้ชนะในการประมูลดังกล่าว อาจมีผลกระทบถึง ประโยชน์ได้เสียของผู้เข้าร่วมการประมูลทั้งผู้ให้มาก็ไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ เมื่อคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นสมควรไม่เปิดเผยแก่ผู้ถือหุ้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีคำวินิจฉัย
ให้องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปล้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่เอกสารประกอบการประมูล
ของผู้เข้าร่วมการประมูลที่ได้เป็นผู้ชนะในการประมูล

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงชาติ หัวหน้าคณะที่ ๒

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย นางธิดา ศรีไพพรรณ กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยา ต้นสุวรรณนันท กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดนครนายก

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงท้องถิ่นจังหวัดนครนายก ขอทราบรายละเอียดผลการสืบสวนของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นจังหวัดนครนายก กรณีที่ผู้อุทธรณ์ทำหนังสือคัดค้านการประกาศผลการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังกระโจม อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก ต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครนายก คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครนายกได้ส่งเรื่องให้สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดนครนายกดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดนครนายก จังหวัดนครนายกมีหนังสือที่ มท ๐๘๓๑.๔/๘๙ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดนครนายกไม่อาจเปิดเผยรายละเอียดการสืบสวนข้อเท็จจริงของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้ เนื่องจากการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีเรื่องนี้ยังไม่มีข้อยุติ เพราะต้องได้รับการพิจารณาและวินิจฉัยจากนายอำเภอเมืองนครนายกตามมาตรา ๙๐ และมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งได้ส่งเรื่องให้นายอำเภอเมืองนครนายกแล้ว และอาจจะต้องมีการสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมหากเปิดเผยข้อเท็จจริงในขณะนี้ อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพฯ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และบันทึกการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของทางราชการที่มีลักษณะเป็นความเห็น หรือคำแนะนำภายในหน่วยงานตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดนครนายกดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนจังหวัดนครนายก และผู้แทนนายอำเภอเมืองนครนายก และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วสรุปข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังกระโจม หมายเลข ๑ มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการการเลือกตั้งผ่านผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครนายก เพื่อคัดค้านประกาศผลการเลือกตั้งที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งหมายเลข ๒ เป็นผู้ได้รับการเลือกตั้ง

โดยอ้างว่าผู้สมัครดังกล่าวกระทำผิดพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๕๗ (๑) (๒) และกระทำผิดประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่อง วิธีการหรือลักษณะต้องห้ามในการหาเสียงเลือกตั้งของผู้สมัครเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้ใด พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๓ (๑) (๒) และข้อ ๔ ในเรื่องการก่อสร้างถนน ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังกระโจมในระหว่างที่ผู้สมัครฯ หมายเลข ๒ ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล วังกระโจม และเรื่อง การรับสมัครพนักงานจ้างแทนตำแหน่งที่ว่างขององค์การบริหารส่วนตำบลวังกระโจม ต่อมาสำนักงาน คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครนายกมีหนังสือด่วนที่สุด ที่ ลต (นย) ๐๗๐๐/๙๓๑ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๘ ส่งเรื่องการคัดค้านการเลือกตั้งของผู้สมัครฯ ให้จังหวัดนครนายกพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องเนื่องจาก คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครนายกพิจารณาคำร้องคัดค้านดังกล่าวแล้วมีคำสั่งไม่รับคำร้อง เนื่องจาก เป็นเรื่องของการบริหารงานหรือการดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งควบคุมดูแลโดยกรมส่งเสริมการปกครอง ส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และสำนักงาน คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครนายกได้มีหนังสือที่ ลต (นย) ๐๗๐๕/๓๙ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๙ แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้สมัครฯ ทราบแล้วว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณาวินิจฉัยคำร้องคัดค้านของผู้สมัครฯ แล้ว มีมติเห็นชอบไม่รับเป็นเรื่องราวร้องเรียน จังหวัดนครนายกโดยสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดนครนายกได้ดำเนินการสืบสวน ข้อเท็จจริงเรื่องการคัดค้านการประกาศผลการเลือกตั้งของผู้สมัครฯ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ประจำจังหวัดนครนายกส่งให้พิจารณาเสร็จแล้ว และรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายกทราบ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัด นครนายกพิจารณาเห็นชอบให้ส่งผลการสืบสวนข้อเท็จจริงให้นายอำเภอเมืองนครนายกดำเนินการในฐานะผู้กำกับดูแล องค์การบริหารส่วนตำบลวังกระโจมตามมาตรา ๙๐ และมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหาร ส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ผู้สมัครฯ มีหนังสือร้องขอรายละเอียดผลการสืบสวนข้อเท็จจริงต่อสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดนครนายก แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอผู้สมัครฯ จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานท้องถิ่น จังหวัดนครนายก ดังกล่าวข้างต้น

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนนายอำเภอเมืองนครนายก ชี้แจงว่า ขณะชี้แจงเรื่องราวร้องเรียนของผู้สมัครฯ ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งนายอำเภอเมือง นครนายกมอบหมายให้สำนักงานท้องถิ่นอำเภอเมืองนครนายกเป็นผู้ดำเนินการ และจะต้องมีการสอบสวนข้อเท็จจริง เพิ่มเติมอีก แต่การเปิดเผยสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงของสำนักงานท้องถิ่น จังหวัดนครนายกไม่เป็นอุปสรรคต่อการ สอบสวนข้อเท็จจริงสำนักงานท้องถิ่นอำเภอเมืองนครนายกแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้สมัครฯ ร้องขอคือ สำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงของสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดนครนายก กรณีผู้สมัครฯ ร้องเรียนคัดค้านการประกาศผลการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังกระโจม อำเภอเมืองนครนายก ในการดำเนินการสอบสวนเรื่องราวร้องเรียนดังกล่าวได้ดำเนินการแยกเป็น ๒ ขั้นตอน คือ เมื่อจังหวัดนครนายกได้รับเรื่อง มาจากสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครนายกแล้วได้ให้สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดนครนายก สืบสวนข้อเท็จจริงก่อน เมื่อสืบสวนข้อเท็จจริงเสร็จแล้ว จังหวัดนครนายกจึงส่งผลการสืบสวนให้อำเภอเมืองนครนายก พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนของสำนักงานท้องถิ่นอำเภอเมืองนครนายกตามที่นายอำเภอเมืองนครนายก มอบหมาย ข้อมูลการสืบสวนข้อเท็จจริงของจังหวัดนครนายกจึงเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการของเจ้าหน้าที่

และการเปิดเผยไม่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานคือการสอบสวนของอำเภอเมืองนครนายก แต่จะเป็นการตรวจสอบการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐให้เป็นไปด้วยความโปร่งใส ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้จังหวัดนครนายกเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย หัวหน้าคณะที่ ๓

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ นายอิทธิพล โตมรศักดิ์ กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของทางราชการ

วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับชื่อและนามสกุลของนักเรียนโรงเรียนนนทรีวิทยา

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงเรียนนนทรีวิทยา กรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนนนทรีวิทยา และมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงพันตำรวจตรี ประดิษฐ์ เปการี พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจ นครบาลบางโพพวง เพื่อขอทราบชื่อและนามสกุลของนักเรียนโรงเรียนนนทรีวิทยาที่ร่วมกระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกาย นาย ก. (บุตรชายของผู้อุทธรณ์) และนาย ข.

โรงเรียนนนทรีวิทยามีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๑๔.๕๓/๒๔๒ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยชื่อและนามสกุลของนักเรียนโรงเรียนนนทรีวิทยาดังกล่าว อาจก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่นักเรียนโรงเรียนนนทรีวิทยาที่ถูกเปิดเผยชื่อและนามสกุล ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนนนทรีวิทยา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนโรงเรียนนนทรีวิทยา คำชี้แจงของพันตำรวจตรี ประดิษฐ์ พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลบางโพพวง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วสรุปได้ว่า เมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๙ ผู้อุทธรณ์ได้แจ้งโรงเรียนนนทรีวิทยาว่า นาย ค. กับพวกรวม ๖ คน ซึ่งเป็นนักเรียนนนทรีวิทยาได้ร่วมกันทำร้ายร่างกายนาย ก. (บุตรชายของผู้อุทธรณ์) และนาย ข. ซึ่งเป็นนักเรียนโรงเรียนสารสาสน์พิทยา โรงเรียนนนทรีวิทยาได้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวแล้วปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาที่ทำร้ายร่างกายบุตรชายของผู้อุทธรณ์มีจำนวน ๔ คนเท่านั้น ต่อมาวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๙ โรงเรียนนนทรีวิทยาได้เชิญผู้ปกครองของผู้กล่าวหา (ผู้อุทธรณ์) และผู้ถูกกล่าวหา เพื่อทำความเข้าใจและไกล่เกลี่ยข้อพิพาท โดยผู้ปกครองของผู้ถูกกล่าวหาได้มาตามนัดและทำบันทึกยินยอมรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายแก่ผู้อุทธรณ์ และโรงเรียนนนทรีวิทยาได้ภาคทัณฑ์นักเรียน ๔ คน ที่ถูกกล่าวหา ส่วนผู้ปกครองผู้กล่าวหา (ผู้อุทธรณ์) ไม่มาตามนัดและไม่ยินยอมไกล่เกลี่ยข้อพิพาท แต่ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ที่จะฟ้องคดีต่อศาลเพื่อเรียกค่าสินไหมทดแทนและดำเนินคดีทางอาญา ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาทั้ง ๔ คน ได้รับแจ้งข้อกล่าวหาจากพนักงานสอบสวน

และพนักงานสอบสวนได้ส่งรายงานไปยังสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรุงเทพมหานคร ขณะอยู่ระหว่างที่เจ้าหน้าที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานครกำลังจัดทำรายการเสนอต่อเจ้าพนักงานอัยการ เพื่อดำเนินการยื่นฟ้องคดีต่อศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง

พันตำรวจตรี ประดิษฐ์ฯ พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลโพธิ์พวงชี้แจงว่า ยังมีได้ปฏิเสธหรือเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มีหนังสือ ที่ นร ๐๑๐๗/๑๔๐๗ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ และ ที่ นร ๐๑๐๗/๑๙๖๑ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ เชิญชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการ ฯ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่าไม่ประสงค์มาชี้แจงข้อเท็จจริง โดยขอให้คณะกรรมการฯ พิจารณาวินิจฉัยตามเอกสารที่ปรากฏในกระบวนการพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ปกครองของนักเรียนทั้ง ๔ คน ซึ่งถูกกล่าวหาว่าทำร้ายร่างกายนาย ก. (บุตรชายของผู้อุทธรณ์) และนาย ข. นั้น ได้ยินยอมชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ไม่มาเข้าร่วมกระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท และผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ที่จะฟ้องคดีต่อศาล เพื่อเรียกค่าสินไหมทดแทนและดำเนินคดีอาญากับผู้ร่วมกระทำ ความผิดฐานทำร้ายร่างกายบุตรชายของผู้อุทธรณ์ เมื่อคำนึงถึงผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นเยาวชนที่กำลังศึกษา แม้อาจจะมี พฤติกรรมไม่เหมาะสมอยู่บ้าง ก็ควรให้โอกาสแก่เยาวชนในการกลับตัวเป็นพลเมืองดีในอนาคต ประกอบกับโรงเรียน นนทรีวิทยาได้ภาคทัณฑ์เด็กนักเรียนทั้ง ๔ คนแล้ว จึงไม่มีเหตุผลจำเป็นที่โรงเรียนนนทรีวิทยาจะเปิดเผยชื่อนามสกุล ของเด็กนักเรียนทั้ง ๔ คน ซึ่งถูกกล่าวหาว่าร่วมกันทำร้ายร่างกาย นาย ก. (บุตรชายของผู้อุทธรณ์) และนาย ข. การที่โรงเรียน นนทรีวิทยาใช้ดุลพินิจไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงชอบแล้ว และเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า สถานีตำรวจนครบาล โพธิ์พวง ยังมีได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขออุทธรณ์ จึงไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยของ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ตามนัยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ หัวหน้าคณะ ที่ ๑

นายมงคล ณ สงขลา นายจัตถภัย บุรุษพัฒน์ นายสมชาย หอมลออ กรรมการ

นางเน่งน้อย วิศวโยธิน กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกการประชุม

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดนครราชสีมา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ นม ๖๑๙๐๑/๒๑๕ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ในเขตเทศบาลและเขตราชการส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัดนครราชสีมา ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ขอสำเนาทะเบียนการประชุมและสำเนาทะเบียนที่ก่อกำเนิดการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ กรณี นาย ก. อุทธรณ์คำสั่งของนายกเทศมนตรีตำบลเมืองคง โดยแจ้งว่าเทศบาลตำบลเมืองคงมีความจำเป็นต้องรวบรวมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานของเทศบาล และเพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องของเทศบาล เพราะหลักฐานดังกล่าวถือเป็นหลักฐานสำคัญที่มีความถูกต้องครบถ้วน สามารถนำมาประกอบการดำเนินการของเทศบาลได้อย่างรัดกุมในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับข้อกฎหมาย

สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดนครราชสีมา ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ มีหนังสือ ที่ นม ๐๐๒๐.๐๒/๑๑๑๗ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า รายละเอียดในบันทึกรายงานการประชุมเป็นความเห็นของกรรมการแต่ละคน ยังมีข้อขัดข้องคณะกรรมการทั้งคณะ จึงขอให้เทศบาลตำบลเมืองคงปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ฯ ตามมาตรา ๕๒ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งเป็นมติของคณะกรรมการทั้งคณะ

เทศบาลตำบลเมืองคงมีหนังสือ ที่ นม ๖๑๙๐๑/๔๙๔ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า นายกเทศมนตรีตำบลเมืองคง ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ออกคำสั่ง (แบบ ค.๒๓) ให้นาย ก. ดำเนินการปรับปรุงอาคารไม้ ๓ หลัง เนื่องจากเห็นว่าอาคารดังกล่าวมีสภาพหรือการใช้อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน หรืออาจไม่ปลอดภัยจากอัคคีภัย หรือก่อให้เกิดเหตุรำคาญ หรือกระทบกระเทือนต่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม นาย ก. อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่และมีเหตุผลโดยชอบด้วยเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร

พ.ศ. ๒๕๒๒ ในการออกคำสั่ง การออกคำสั่งชอบด้วยกฎหมาย แต่ข้อที่ให้ปรับปรุงผนังอาคารโดยใช้วัสดุทนไฟเป็นการจำกัดสิทธิของเจ้าของอาคาร ควรให้ความเป็นธรรมกับเจ้าของอาคารสามารถเลือกใช้ชนิดผนังของอาคารเป็นชนิดเดียวกันกับของเดิมได้ด้วย จึงวินิจฉัยให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น (นายกเทศมนตรีตำบลเมืองคง) ดำเนินการเพิ่มเติมข้อความในรายการแนบท้ายคำสั่ง (แบบ ค.๒๓)

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามบทนิยามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอข้อมูลข่าวสารและอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่าเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนมีโอกาสรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่จะปกป้องรักษาประโยชน์ของตน ดังนั้น พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ มิได้กำหนดสิทธิหน้าที่ระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการ เพราะสิทธิการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามกฎระเบียบของความสัมพันธ์ทางการบริหารราชการ ดังนั้น การขอข้อมูลข่าวสารและการอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นการใช้อำนาจหน้าที่ในฐานะหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายมิใช่ในฐานะที่เป็นเอกชนจึงไม่มีสิทธิที่จะเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้ยกอุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร หัวหน้าคณะที่ ๔

นายเรวัต จำเริญ นายดำรงค์ บุญยืน นางมัลลิกา คุณวัฒน์ กรรมการ

นายจำนง เจริญฉัตร กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : นายดำรงค์ บุญยืน ป่วยไม่สามารถลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง ร้องขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนและร้องคัดค้านการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลงมะไฟ อำเภอทรายมูล จังหวัดยโสธร ซึ่งทำการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ รวม ๓ รายการ ได้แก่

๑. คำวินิจฉัยของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดยโสธร และคำวินิจฉัยของคณะกรรมการการเลือกตั้ง
๒. รายงานการสอบสวนของเจ้าพนักงานไต่สวน
๓. ผลการพิจารณาวินิจฉัย หรือมติคณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดยโสธร และคณะกรรมการการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือ ที่ ลต ๐๒๐๔/๗๘๑๑ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้แจ้งผลการพิจารณาเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ไปยังสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดยโสธรแล้ว และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอทั้ง ๓ รายการ โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากเป็นเอกสารส่วนบุคคลไม่ควรนำมาเผยแพร่ต่อบุคคลอื่นใด ซึ่งหากเปิดเผยอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลที่ปรากฏชื่อ รวมทั้งอาจจะทำให้การป้องกันการตรวจสอบหรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสาร ซึ่งจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเลือกตั้งเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ เอกสารดังกล่าว จึงเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงาน ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่า ผู้อุทธรณ์ ได้ร้องขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการดังกล่าว แต่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งปฏิเสธคำร้องขอของผู้อุทธรณ์ และแจ้งผลการพิจารณาเรื่องร้องเรียนการเลือกตั้งฯ โดยไม่มีคำวินิจฉัยลงนามโดยคณะกรรมการการเลือกตั้งส่งไปให้ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเพื่อต้องการข้อมูลข่าวสาร ไปประกอบการดำเนินการในชั้นศาลต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนคณะกรรมการการเลือกตั้ง และเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหาร

ส่วนตำบลดงมะไฟ อำเภอทรายมูล จังหวัดยโสธร หมายเลข ๕ ซึ่งทำการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๘ แต่ผู้ยุทธรมิได้รับการเลือกตั้ง ผู้ยุทธรมิหนังสือถึงผู้อำนวยการการเลือกตั้งจังหวัดยโสธร จำนวน ๒ ฉบับ ได้แก่ หนังสือลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๘ ร้องเรียนว่า ผู้สมัครหมายเลข ๒ ได้ทำการหาเสียงในงานมงคลสมรสที่จัดขึ้นที่ กรุงเทพมหานครเมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ซึ่งเจ้าภาพและผู้ที่มีส่วนร่วมส่วนใหญ่เป็นราษฎรตำบลดงมะไฟที่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน และหนังสือลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๘ ร้องคัดค้านประกาศรับรองผลการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟให้ผู้สมัครหมายเลข ๒ ได้รับการเลือกตั้ง โดยผู้ยุทธรมิอ้างว่า ผู้สมัครหมายเลข ๒ ได้ให้ตัวแทนทำการแจกจ่ายเงินซื้อเสียงอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดยโสธรได้แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนทำการสอบสวนเรื่องร้องเรียนของผู้ยุทธรมิ เมื่อสอบสวนเสร็จแล้วคณะกรรมการไต่สวนได้รายงานผลการสอบสวนให้คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดยโสธรพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดยโสธรได้มีความเห็นรายงานให้คณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณาแล้ว คณะกรรมการการเลือกตั้งมีคำวินิจฉัยที่ ๓๒๙๘/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๘ ให้ยกคำร้องของผู้ยุทธรมิ ต่อมาผู้ยุทธรมิได้มีหนังสือร้องขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องที่ผู้ยุทธรมิร้องเรียนฯ แต่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้ยุทธรมิร้องขอทั้ง ๓ รายการ และสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดยโสธรมีหนังสือ ที่ ลต (ยส) ๐๗๐๕/๕๐๘ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ถึงผู้ยุทธรมิว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งมีคำสั่งให้ยกคำร้องเรียนของผู้ยุทธรมิ ผู้ยุทธรมิจึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งดังกล่าว ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือด่วนที่สุด ที่ ลต ๐๒๐๔/๙๖๑๕ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๔๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ส่งสำเนาคำวินิจฉัยสั่งการของคณะกรรมการการเลือกตั้งให้แก่คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดยโสธรเพื่อแจ้งให้ผู้คัดค้านและผู้ถูกคัดค้านทราบแล้ว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งชี้แจงว่า ในการสอบสวนของคณะกรรมการไต่สวนที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดยโสธรแต่งตั้งผู้ยุทธรมิซึ่งร้องคัดค้าน และผู้ถูกร้องคัดค้านสามารถเข้าร่วมรับฟังการไต่สวนด้วย จึงทราบว่ามีผู้ใดมาให้ถ้อยคำเป็นพยานอยู่แล้ว แต่หากเปิดเผยสำนวนการไต่สวนให้แก่ผู้ยุทธรมิ ผู้ยุทธรมิอาจนำไปเผยแพร่ และอาจทำให้การสอบสวนเรื่องอื่นๆ ของคณะกรรมการการเลือกตั้งมีความยากลำบาก เนื่องจากไม่มีบุคคลกล่ามาให้ถ้อยคำเป็นพยาน เพราะเกรงว่าจะเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้มาให้ถ้อยคำ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ยุทธรมิร้องขอคือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนเรื่องที่ผู้ยุทธรมิร้องเรียนคัดค้านการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แต่เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย นอกจากนั้นการสอบสวนของคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นโดยคณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีคำวินิจฉัย และแจ้งผลการพิจารณาให้ยกคำร้องเรียนให้ผู้ยุทธรมิตราบแล้ว การเปิดเผยจึงไม่กระทบหรือเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนแต่อย่างใด และเมื่อไม่ปรากฏเหตุที่น่าเชื่อว่าการเปิดเผยจะเป็นอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด แต่การเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐให้เป็นไปโดยถูกต้องโปร่งใส ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ยุทธรมิร้องขอจึงเปิดเผยให้ผู้ยุทธรมิตราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้สำนักงาน
คณะกรรมการการเลือกตั้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้ถูกร้อง

นายสมยศ เชื้อไทย หัวหน้าคณะที่ ๓

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์ กรรมการ

นายอีกรหาญ โทมระศักดิ์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของทางราชการ

วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ตำรวจภูธรภาค ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ ขอคัดสำเนาเรื่องเดิมที่เจ้าหน้าที่ประมวลเรื่องพร้อมความเห็นเสนอให้ผู้มีอำนาจลงนามในคำสั่งตำรวจภูธรภาค ๑ ที่ ๑๓๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘

ตำรวจภูธรภาค ๑ มีหนังสือ ที่ ๐๐๑๗.๑๕๓/๕๕๕๓ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า “เรื่องดังกล่าวเป็นความเห็นภายในหน่วยงานในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐”

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรภาค ๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนตำรวจภูธร ภาค ๑ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วสรุปความได้ว่า เดิมผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรอำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ต่อมาตำรวจภูธรภาค ๑ มีคำสั่ง ที่ ๓๔๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๗ แต่งตั้งผู้อุทธรณ์ให้ไปดำรงตำแหน่งผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธร อำเภอโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าเป็นคำสั่งที่ไม่เป็นธรรมและผิดหลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคลด้วยระบบคุณธรรม ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗ ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการร้องทุกข์โดยให้เหตุผลประกอบว่า ผลการประเมินการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจที่ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติงานทั้งในระดับภูธร จังหวัดสมุทรปราการและระดับภูธร ภาค ๑ ผ่านเกณฑ์มาตรฐานทุกด้าน อีกทั้งผู้อุทธรณ์เพิ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธร อำเภอบางบ่อเพียงปีเศษ นอกจากนั้น การต้องไปปฏิบัติหน้าที่ในจังหวัดลพบุรีซึ่งห่างจากบ้านพักของผู้อุทธรณ์ที่จังหวัดสมุทรปราการ จะทำให้มีผลต่อสุขภาพของผู้อุทธรณ์เพราะแพทย์สั่งห้ามผู้อุทธรณ์ไม่ให้ขับรถยนต์นานเกิน ๒ ชั่วโมง จึงไม่สะดวกในการเดินทางไกล หากผู้อุทธรณ์ได้ดำรงตำแหน่งในที่เดิมจะมีโอกาสให้ครอบครัวได้ช่วยเหลือในบางโอกาสและสะดวกในการไปพบแพทย์ที่โรงพยาบาลตำรวจ

จากการร้องทุกข์ดังกล่าว ตำรวจภูธรภาค ๑ จึงมีคำสั่ง ที่ ๑๓๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้อุทธรณ์ ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรอำเภอโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี (ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธร อำเภอหนองเสือ จังหวัดปทุมธานี) กรณีย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ ต่อมา

เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๙ ได้มีคำสั่งตำรวจภูธรภาค ๑ ที่ ๑๐๙/๒๕๕๙ เพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าว เพราะเป็นการกล่าวหาผู้ถูกระงับโดยปราศจากเหตุผลที่หนักแน่นเพียงพอ ผู้ถูกระงับเห็นว่า การดำเนินการของตำรวจภูธรภาค ๑ เป็นการดำเนินการที่ไม่เป็นธรรมและเกิดความเสียหายแก่ผู้ถูกระงับ จึงขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ในการประมวลเรื่องเพื่อออกคำสั่ง ที่ ๑๓๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ที่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกระงับดังกล่าว เพื่อให้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมายกับผู้ที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อไป

เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกระงับได้ยื่นฟ้องผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อศาลปกครองกลาง เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต่อมาศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ๙๐๓/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙ เฉพาะที่แต่งตั้งผู้ถูกระงับให้ดำรงตำแหน่งผู้กำกับกับการสถานีตำรวจ อำเภอโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี และเพิกถอนมติคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ โดยคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการร้องทุกข์ ซึ่งทำการแทนที่สั่งให้ตำรวจภูธรภาค ๑ แต่งตั้งผู้ถูกระงับให้ดำรงตำแหน่งในตำรวจภูธร จังหวัดนนทบุรีหรือตำรวจภูธร จังหวัดปทุมธานี ในโอกาสแรกที่จะมีการแต่งตั้งในคราวต่อไป โดยมีเงื่อนไขให้ผู้บัญชาการตำรวจภูธร ภาค ๑ หรือผู้มีอำนาจตามกฎหมายดำเนินการเพื่อให้ผู้ถูกระงับกลับไปดำรงตำแหน่งผู้กำกับกับการสถานีตำรวจ อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือข้อมูลข่าวสารที่เจ้าหน้าที่ได้ประมวลเรื่องพร้อมความเห็นเสนอให้ผู้มีอำนาจลงนามในคำสั่งตำรวจภูธรภาค ๑ ที่ ๑๓๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เป็นเอกสารในกระบวนการที่เจ้าหน้าที่ได้รวบรวมสรุปข้อเท็จจริงเสนอต่อผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ เพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีผู้ถูกระงับหย่อนความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมิใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับตำรวจภูธรภาค ๑ ได้มีคำสั่ง ที่ ๑๐๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๙ เรื่องเพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกระงับ (คำสั่งตำรวจภูธรภาค ๑ ที่ ๑๓๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกระงับ) แล้ว เพราะเห็นว่า การตั้งกรรมการสอบสวนผู้ถูกระงับอาศัยเพียงข้อมูลตามที่ปรากฏในหนังสือร้องขอความเป็นธรรมของผู้ถูกระงับ โดยไม่ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงก่อนว่าผู้ถูกระงับเจ็บป่วย จนไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการได้จริงหรือไม่ เป็นการกล่าวหาผู้ถูกระงับ โดยปราศจากเหตุผลที่หนักแน่นเพียงพอ ดังนั้นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวย่อมจะก่อให้เกิดความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐอันจะเป็นผลดีต่อการบริหารราชการแผ่นดินตามหลักธรรมาภิบาลต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ตำรวจภูธรภาค ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งหมดตามอุทธรณ์พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้ถูกระงับ

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ หัวหน้าคณะที่ ๑

นายมงคล ณ สงขลา นายชัชฎาภย์ บุรุษพัฒน์ นางเน่งน้อย วิสวโยธิน กรรมการ

นายสมชาย หอมลออ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ตำรวจภูธรจังหวัดอุดรธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดอุดรธานี ขอคัดสำเนาบันทึกถ้อยคำพยาน และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมในการอุทธรณ์แก้ข้อกล่าวหา กรณีผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการตามคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดอุดรธานี ที่ ๒๙๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

กองอุทธรณ์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๓๙.๔๐๑/๑๓๑๐ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ตามกฎคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.) ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๘ เมื่อผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิขอคัดสำเนาบันทึกถ้อยคำพยาน และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นเอกสารในสำนวนการสอบสวนทางวินัยให้เป็นดุลพินิจของผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดอุดรธานี ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษที่จะพิจารณาอนุญาตให้คัดได้หรือไม่ เพียงใด ซึ่งทางตำรวจภูธรจังหวัดอุดรธานีได้มีหนังสือ ที่ อด ๐๐๒๙.๑๑/๒๙๐๙ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้บังคับการกองอุทธรณ์แจ้งว่า ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า บันทึกถ้อยคำพยานและเอกสารหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์ขอคัตนั้นเป็นพยานในคดีอาญา ซึ่งอยู่ระหว่างการพิจารณาในชั้นศาล หากอนุญาตให้คัดสำเนาอาจเกิดความเสียหายต่อคดี หรือเกิดความไม่ปลอดภัยของพยานได้ จึงไม่อนุญาตให้คัดสำเนาบันทึกถ้อยคำพยาน และเอกสารหลักฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง แต่อนุญาตให้คัดสำเนาได้เฉพาะรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเท่านั้น ซึ่งทางกองอุทธรณ์ได้จัดส่งให้ผู้อุทธรณ์แล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรจังหวัดอุดรธานีดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ หนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรจังหวัดอุดรธานี คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และผู้แทนตำรวจภูธรจังหวัดอุดรธานี และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ขณะรับราชการตำรวจ ตำแหน่งรองสารวัตรป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองอุดรธานี มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ตามคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยของตำรวจภูธรจังหวัดอุดรธานี ที่ ๙๒๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ผลการสอบสวนรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์กระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เหยียดหยาม

กตขี่มแหง หรือทำร้ายประชาชนผู้ติดตอราชการ หรือในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๗๙ (๑) (๓) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยมีพฤติการณ์การกระทำผิดคือ เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๔๘ เวลาประมาณ ๐๑.๐๐ น. ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติหน้าที่นายร้อยเวรสายตรวจ ได้รับแจ้งเหตุกลุ่มวัยรุ่นนั่วสุ่มเสกักขฬาบริเวณหอพัก ักัญญา จึงไปตรวจสอบพบเด็กหญิง ก. และนางสาว ข. จึงได้นำตัวพร้อมยี่ตรจกรยานยนต์จำนวน ๔ คัน มาที่ห้องปฏิบัติการ สายตรวจ โดยไม่ได้ลงบันทึกประจำวัน และผู้อุทธรณ์ได้ติดตอญาติของเด็กหญิง ก. และนางสาว ข. ให้มาพบ ได้มีนาง ค. มารดาเด็กหญิง ก. มาพบ ผู้อุทธรณ์ได้เรียกเงิน ๒,๕๐๐ บาท เพื่อแลกกับการไม่จับกุมเด็กหญิง ก. โดยนาง ค. มอบเงิน ให้สืบทารวจเอก อานนท์ฯ เพื่อไปมอบให้ผู้อุทธรณ์ และรับตัวเด็กหญิง ก. กลับไป และได้มีปูและย่าของนางสาว ข. มาพบ ผู้อุทธรณ์ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้บอกว่าต้องจ่ายเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท เพื่อเสียค่าปรับ แต่บุคคลทั้งสองไม่มีเงินจึงกลับไปก่อน จากนั้น ผู้อุทธรณ์ได้พานางสาว ข. ไปที่หอพักไชยเจริญ และผู้อุทธรณ์ได้เข้าไปในห้องพักของนางสาว ข. โดยบอกพลขับให้กลับก่อน หากเสร็จการก็จะเรียกมารับ ผู้อุทธรณ์ได้พูดคุยกับนางสาว ข. ว่า อยากให้เรื่องมันง่ายขึ้นไหม หากต้องการให้เรื่องมันง่าย ให้ตามใจผู้อุทธรณ์ และผู้อุทธรณ์ได้ข่มขืนกระทำชำเรานางสาว ข. จนสำเร็จความใคร่ และกลับไปปฏิบัติหน้าที่

ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๘ เวลาประมาณ ๒๓.๔๕ น. นางสาว ง. ได้มาพบผู้อุทธรณ์ที่ห้องปฏิบัติการ สายตรวจเพื่อขอรถจักรยานยนต์ที่ถูกยึดคืน ผู้อุทธรณ์ได้พูดจาหว่านล้อมหาสิ่งแลกเปลี่ยนในการปล่อยรถคืน และได้ใช้ มือจับที่อวัยวะเพศของนางสาว ง. แต่นางสาว ง. ขัดขืน ผู้อุทธรณ์จึงไม่ยอมคืนรถให้ นางสาว ข. ได้เล่าเรื่องที่เกดขึ้น ให้มารดาฟัง จึงเข้าร้องทุกข์ดำเนินคดีอาญาผู้อุทธรณ์ในความผิดฐานกระทำชำเราหญิงอื่นซึ่งมิใช่ภรรยาตนโดยใช้กำลัง หรือขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ พากุคคลอายุกว่าสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเพื่อการอนาจารแม้ผู้นั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม เป็นเจ้าพนักงานละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่โดยทุจริต นางสาว ง. ได้เข้าร้องทุกข์ในคดีอาญาในความผิดฐานกระทำอนาจารแก่บุคคลอายุกว่าสิบห้าปีโดยขู่เข็ญ ด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้ายโดยบุคคลนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้หรือทำให้บุคคลนั้นเข้าใจผิดว่า ตนเป็นบุคคลอื่น ผลคดีพนักงานสอบสวนสรุปสำนวนมีความเห็นสั่งฟ้อง และได้เสนอสำนวนต่อพนักงานอัยการจังหวัดอุดรธานี และพนักงานอัยการไต่ยื่นฟ้องผู้อุทธรณ์เป็นจำเลยต่อศาล ส่วนข้อหาเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยทุจริตฯ ได้ส่งสำนวนไปสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเพื่อพิจารณาดำเนินการ ดังนั้น ตำรวจภูธรจังหวัดอุดรธานีจึงมีคำสั่ง ที่ ๒๔๕/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๙ ถึงผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดอุดรธานีแจ้งว่า ผู้อุทธรณ์ มีความประสงค์จะใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อ ก.ตร. และเพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์จึงขอคัดสำเนาเอกสาร จำนวน ๒ รายการ คือ รายงานการสืบสวนสอบสวนของคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนหรือของผู้สืบสวนสอบสวน และบันทึกถ้อยคำพยาน และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ตำรวจภูธรจังหวัดอุดรธานีอนุญาตให้คัดเฉพาะสำเนารายงานการสอบสวนทางวินัย แก่ผู้อุทธรณ์ แต่ไม่อนุญาตให้คัดสำเนาทะกถ้อยคำพยานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ต่อ ก.ตร. และมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๔๙ ร้องขอข้อมูลข่าวสารบันทึกถ้อยคำพยาน และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง อีกครั้งหนึ่ง แต่ตำรวจภูธรจังหวัดอุดรธานีปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจ ภูธรจังหวัดอุดรธานีดังกล่าวต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยผู้อุทธรณ์เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ที่ร้องขอไม่เป็นการเสียหายต่อคดีอาญาเนื่องจากถ้อยคำที่ขอคัดไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับพยานหลักฐานที่พนักงานสอบสวน รวบรวมส่งให้พนักงานอัยการดำเนินคดีอาญาแก่ผู้อุทธรณ์ และในเรื่องความไม่ปลอดภัยของพยานนั้น พยานทุกรายผู้อุทธรณ์ ได้รับทราบอยู่แล้วว่ามีผู้ใดบ้าง เกี่ยวข้องอย่างไร จากรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน และผู้อุทธรณ์ ไม่เคยคุกคามพยาน แต่วัตถุประสงค์ที่ต้องขอคัดสำเนาทะกถ้อยคำพยาน และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ ในการเพิ่มเติมอุทธรณ์ต่อ ก.ตร.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ บันทึกถ้อยคำพยาน และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องในสำนวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงที่ตำรวจภูธรจังหวัดอุดรธานีพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและมีคำสั่งที่ ๒๙๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ลงโทษไล่ออกจากผู้อุทธรณ์ออกจากกรรการนั้น ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ได้รับผลกระทบจึงควรมีสิทธิได้ทราบข้อมูลข่าวสารนั้น เพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนให้ได้รับความเป็นธรรม และแม้สำนวนการสอบสวนทางวินัยดังกล่าวคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยจะได้นำสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนในคดีอาญาที่กล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดอาญาในเรื่องเดียวกันมารวมไว้เป็นส่วนหนึ่งของพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนทางวินัยแต่ถ้อยคำพยานที่ผู้อุทธรณ์ขอคัดไม่ใช่พยานหลักฐานที่พนักงานสอบสวนรวบรวมส่งให้พนักงานอัยการดำเนินคดีอาญาต่อผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงไม่มีผลกระทบอย่างสำคัญต่อการดำเนินคดีอาญาแต่อย่างใด ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่เนื่องจากผู้เสียหายและพยานเป็นเด็กและเยาวชนหญิงจึงควรให้ตำรวจภูธรจังหวัดอุดรธานีปกปิดชื่อพยาน และบุคคลที่เกี่ยวข้องที่ปรากฏโดยให้ใช้นามสมมุติแทน รวมทั้งให้ปิดที่อยู่และข้อความอื่นใดที่อาจทำให้ทราบชื่อพยาน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้ตำรวจภูธรจังหวัดอุดรธานีเปิดเผยบันทึกถ้อยคำพยาน และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องในสำนวนสอบสวนทางวินัยตามอุทธรณ์เฉพาะส่วนที่ไม่เป็นสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนในคดีอาญา พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ แต่สมควรให้ปกปิดชื่อพยาน และบุคคลที่เกี่ยวข้องที่ปรากฏในเอกสารโดยให้ใช้นามสมมุติแทน รวมทั้งให้ปิดที่อยู่และข้อความอื่นใดที่อาจทำให้ทราบชื่อพยาน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วย

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ หัวหน้าคณะที่ ๑

นายมงคล ณ สงขลา นายชัชฎัย บุรุษพัฒน์ นางเน่งน้อย วิศวโยธิน กรรมการ

นายสมชาย หอมลออ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการสืบเสาะและพินิจ

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคุมประพฤติประจำศาลอาญากรุงเทพใต้

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๒๑๐๖/๒๕๕๙ และนาย ส. หมายความของผู้อุทธรณ์ ยื่นคำขอลงวันที่ ๒๙ และ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ ต่อผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติประจำศาลอาญากรุงเทพใต้ ขอคัดถ่ายสำเนาเอกสารทั้งหมดเกี่ยวกับการสืบเสาะและพินิจเกี่ยวกับพฤติกรรมของจำเลย (ผู้อุทธรณ์) เพื่อประกอบการอุทธรณ์

สำนักงานคุมประพฤติประจำศาลอาญากรุงเทพใต้บันทึกต่อท้ายคำขอของผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารลับและเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ผู้อุทธรณ์โดยหมายความของผู้อุทธรณ์ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานคุมประพฤติประจำศาลอาญากรุงเทพใต้ มีหนังสือที่ ยธ ๐๓๐๖.๐๐๒/๔๙๕๖ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ ซึ่งแจ้งเพิ่มเติมถึงเหตุผลของการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่า

๑. การดำเนินการสืบเสาะและพินิจเป็นการดำเนินการตามคำสั่งของศาลตามมาตรา ๕๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการดำเนินการคุมความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งบัญญัติให้ศาลมีอำนาจสั่งให้เจ้าพนักงานคุมประพฤตีสืบเสาะและพินิจ โดยพนักงานคุมประพฤติจะนำข้อเท็จจริงที่ได้จากการสืบเสาะมาประมวลทำรายงานเสนอต่อศาลเพื่อใช้ประกอบดุลพินิจในการพิจารณาพิพากษาว่าจะใช้มาตรการใดกับจำเลยจึงจะเป็นการเหมาะสม ซึ่งการแสวงหาข้อเท็จจริงของพนักงานคุมประพฤติเป็นการแสวงหาข้อเท็จจริงในทางลับ จึงมีความจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากพยาน โดยพยานต้องมีความไว้วางใจพนักงานคุมประพฤติว่าพนักงานคุมประพฤติจะไม่นำความลับของพยานไปเปิดเผย ดังนั้น หากพยานไม่ไว้วางใจในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานคุมประพฤติแล้ว ก็จะไม่ให้ความร่วมมือต่อพนักงานคุมประพฤติ ซึ่งจะทำให้การทำงานของพนักงานคุมประพฤติไม่อาจประสบความสำเร็จได้ เมื่อศาลรับรายงานและมีความเห็นแล้ว ถ้าเห็นสมควรศาลมีอำนาจเรียกพนักงานคุมประพฤติหรือจำเลยมาสอบถามหรือสั่งให้พนักงานคุมประพฤติหรือจำเลยมาสอบถามหรือสั่งให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินการสืบเสาะและพินิจข้อเท็จจริงเพิ่มเติมได้ จึงเห็นได้ว่าการที่พนักงานคุมประพฤติจะดำเนินการสืบเสาะและพินิจจำเลยได้นั้นจำเป็นต้องมีคำสั่งศาลที่สั่งให้พนักงาน

คุมประพฤติดำเนินการสืบเสาะและพินิจ จากนั้นพนักงานคุมประพฤติจึงจะมีอำนาจดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและ
ภูมิหลังทางสังคมของจำเลยเพื่อรายงานให้ศาลทราบก่อนมีคำพิพากษา ซึ่งศาลก็จะนำข้อมูลในรายงานการสืบเสาะและ
พินิจมาประกอบดุลพินิจในการพิจารณาพิพากษาว่าจะใช้มาตรการใดกับจำเลยจึงจะเป็นการเหมาะสม

การพิจารณาว่าข้อมูลข่าวสารตามคำขอจะเปิดเผยได้หรือไม่ จะต้องพิจารณาตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งบัญญัติว่า ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้
หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ
ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน ซึ่งพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นกรณีเข้าข่ายยกเว้นไม่อาจ
เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้
ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสาร
หรือไม่ก็ตาม หรือมาตรา ๑๕ (๔) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด
หรือมาตรา ๑๕ (๖) ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์
ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ทั้งนี้ เนื่องจากพยานได้ให้ถ้อยคำต่อพนักงานคุมประพฤติโดยประสงค์ให้ใช้สำหรับ
การพิจารณาพิพากษาเฉพาะในคดีที่สืบเสาะเท่านั้น มิได้ยินยอมให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น

๒. เนื่องจากการดำเนินการสืบเสาะและพินิจเป็นการดำเนินการตามคำสั่งศาล การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ตามคำขอจึงอาจเป็นการนำความลับนั้นไปเปิดเผยนอกอำนาจหน้าที่ของตนโดยประการที่อาจจะก่อให้เกิดความเสียหาย
แก่ผู้อื่น ตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีดำเนินการควบคุมความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๒๒

๓. การดำเนินการสืบเสาะและพินิจเป็นการดำเนินการตามคำสั่งศาลในการพิจารณาพิพากษาคดีจึงเป็นขั้นตอนหนึ่ง
ของกระบวนการพิจารณาคดีของศาล ซึ่งย่อมอยู่ในข่ายยกเว้นตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคุมประพฤติประจำศาลอาญากรุงเทพใต้
ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ในการพิจารณาคดีที่ผู้อุทธรณ์เป็นจำเลยในข้อหา
มีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต และพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้าน ทางสาธารณะ
โดยไม่ได้รับอนุญาต ศาลอาญากรุงเทพใต้มีคำสั่งให้พนักงานคุมประพฤติสืบเสาะและพินิจจำเลยเพื่อใช้ประกอบดุลพินิจ
ในการพิจารณาพิพากษา ตามมาตรา ๕๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีดำเนินการ
ควบคุมความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งพนักงานคุมประพฤติประจำศาลอาญากรุงเทพใต้
ได้ดำเนินการและประมวลรายงานเสนอต่อศาลอาญากรุงเทพใต้ โดยคดีที่ผู้อุทธรณ์เป็นจำเลยดังกล่าว ศาลอาญากรุงเทพใต้
ได้มีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกจำเลยและริบอาวุธปืนของกลาง และนายความของผู้อุทธรณ์ได้รับสำเนารายงาน
การสืบเสาะและพินิจตามที่มีคำขอจากศาลแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ศาลอาญากรุงเทพใต้ซึ่งเป็นผู้พิจารณาพิพากษาคดีที่ผู้อุทธรณ์เป็นจำเลยสั่งให้พนักงาน
คุมประพฤติดำเนินการเพื่อประกอบการพิจารณาพิพากษาคดีของศาล แม้ในการสืบเสาะและพินิจตามคำสั่งศาลดังกล่าว
พนักงานคุมประพฤติประจำศาลอาญากรุงเทพใต้จะต้องดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและประมวลรายงานเสนอต่อศาล
ก็เป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของพนักงานคุมประพฤติ มิใช่เป็นการพิจารณาพิพากษาคดีของศาล ตามบทบัญญัติ
มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารของราชการหมายความว่า ข้อมูลข่าวสาร
ที่อยู่ในครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐหรือ

ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน และหน่วยงานของรัฐหมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจสังกัดรัฐสภา ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี องค์การควบคุมการประกอบวิชาชีพ หน่วยงานอิสระของรัฐและหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง สำหรับศาลนั้นเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาคดีย่อมมิใช่หน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติดังกล่าว และข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของศาลเกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดีย่อมมิใช่ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานรัฐ ดังนั้นรายงานการสืบเสาะและพินิจที่พนักงานคุมประพฤติเสนอต่อศาลเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาพิพากษาคดีของศาล จึงมิใช่ข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เอกสารอื่นที่พนักงานคุมประพฤติได้มาจากการแสวงหาข้อเท็จจริงเพื่อจัดทำรายงานเสนอต่อศาลเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสำนักงานคุมประพฤติประจำศาลอาญากรุงเทพใต้ มิได้อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของศาลย่อมเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่จะเปิดเผยได้หรือไม่ จะต้องพิจารณาตามบทบัญญัติมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่พนักงานคุมประพฤติได้มาจากการแสวงหาข้อเท็จจริงเป็นการสืบเสาะและพินิจตามมาตรา ๖ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการดำเนินการคุมความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๒๒ การแสวงหาข้อเท็จจริงของพนักงานคุมประเวตินั้นจะต้องได้รับความไว้วางใจจากพยานเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นความจริง หากพยานไม่ไว้วางใจว่าพนักงานคุมประพฤติจะเก็บรักษาความลับในการสืบเสาะได้ ก็อาจไม่ให้ความร่วมมือหรือให้ถ้อยคำที่ไม่ตรงต่อความจริง ดังนั้น การเปิดเผยชื่อหรือแหล่งที่มาถ้อยคำพยานย่อมจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนี้ ยังปรากฏตามคำชี้แจงของสำนักงานคุมประพฤติประจำศาลอาญากรุงเทพใต้ว่า พยานผู้ให้ถ้อยคำไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐและประโยชน์ของจำเลยประกอบกันแล้ว คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เห็นพ้องด้วยกับสำนักงานคุมประพฤติประจำศาลอาญากรุงเทพใต้ที่มีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ อนึ่ง ทนายความของผู้อุทธรณ์ได้รับสำเนารายงานการสืบเสาะและพินิจไปจากศาลแล้ว ย่อมเพียงพอที่จะใช้ประกอบการทำคำอุทธรณ์เพื่อยื่นต่อศาลอุทธรณ์ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงาติ หัวหน้าคณะที่ ๒

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย นางธิดา ศรีไพพรรณ กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยา ตันสุวรรณนนท์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงเรียนสงขลาวิทยาคม จังหวัดสงขลา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นข้าราชการครูโรงเรียนสงขลาวิทยาคม อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนสงขลาวิทยาคม ขอสำเนาหนังสือแจ้งผลการพิจารณา เรื่องร้องเรียนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต ๑ กรณีที่มีการร้องเรียนผู้อุทธรณ์

โรงเรียนสงขลาวิทยาคมมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า เอกสารที่ขอเป็นเรื่องการพิจารณาของผู้บังคับบัญชาเป็นเรื่องลับ และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นความเห็นข้อเสนอแนะของการสืบสวนพิจารณาของผู้บังคับบัญชาซึ่งได้รับการร้องเรียน และผู้ขอไม่ได้บอกถึงเหตุผลว่าจะนำไปใช้เพื่อการใด จึงไม่อาจเปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนสงขลาวิทยาคม ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า มีข้าราชการครู อาจารย์ โรงเรียนสงขลาวิทยาคม จำนวน ๘๐ คน ร่วมกันลงลายมือชื่อทำหนังสือร้องเรียนถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต ๑ ว่า ผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมขอให้พิจารณาย้ายผู้อุทธรณ์ออกนอกเขตพื้นที่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต ๑ มีหนังสือลับ ที่ ศธ ๐๔๑๔๕/๔๖๗ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ แจ้งให้ผู้อำนวยการโรงเรียนสงขลาวิทยาคมซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์ ตามมาตรา ๙๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗ ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ผู้อำนวยการโรงเรียนสงขลาวิทยาคมจึงดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้วมีหนังสือลับ ที่ ศธ ๐๔๑๔๕.๑๔๗/๑๙๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต ๑ รายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงและเสนอความเห็นเพื่อพิจารณา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต ๑ พิจารณารายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงและความเห็นของผู้ผู้อำนวยการโรงเรียนสงขลาวิทยาคมแล้วมีหนังสือลับ ที่ ศธ ๐๔๑๔๕/๘๑ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ แจ้งผลการพิจารณาไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนสงขลาวิทยาคม ผู้อุทธรณ์อ้างว่าต้องการขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อดำเนินการปกป้องชื่อเสียงของผู้อุทธรณ์ อนึ่ง ก่อนที่โรงเรียนสงขลาวิทยาคมจะได้รับคำขอข้อมูลข่าวสารเป็นทางการได้มีหนังสือ

ที่ ศธ ๐๔๑๔๕.๑๕๗/๓๗๖ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ หรือไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต ๑ ว่า จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ขอหรือไม่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต ๑ มีหนังสือลับ ที่ ศธ ๐๔๑๔๕/๙๘ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ แจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครองของโรงเรียนสงขลาวิทยาคม การจะพิจารณาอนุญาตให้เปิดเผยหรือไม่ เป็นอำนาจของโรงเรียนสงขลาวิทยาคม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า หนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต ๑ ลับ ที่ ศธ ๐๔๑๔๕/๘๑ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้ขอเป็นผู้ขอเป็นหนังสือที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต ๑ แจ้งผลการพิจารณา เรื่องที่มีการร้องเรียนและขอให้ย้ายผู้ขอออกนอกพื้นที่สาระสำคัญของข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อพิจารณาของผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลาเขต ๑ ซึ่งกระทำไปตามอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในฐานะผู้บังคับบัญชาของผู้ขอ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเกี่ยวข้องกับผู้ขอโดยตรง และการดำเนินการเรื่องร้องเรียนยุติแล้ว ผู้ขอจึงควรจะได้ตรวจดูข้อมูลข่าวสารดังกล่าว แม้ข้อมูลข่าวสารบางส่วนปรากฏความเห็นของผู้อำนวยการโรงเรียนสงขลาวิทยาคมที่เสนอให้พิจารณาดำเนินการกับผู้ขอ หากจะถือว่าเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ ในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็มีโทษบัญญัติที่ห้ามมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นโดยเด็ดขาด และเห็นว่ากรณีนี้การเปิดเผยไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) หรือจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ขอ

อนึ่ง ข้อที่โรงเรียนสงขลาวิทยาคมอ้างว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้ขอร้องขอเป็นเอกสารลับของทางราชการนั้น ก็ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ตามข้อ ๒๔ ของระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้โรงเรียนสงขลาวิทยาคมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้ขอ

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนองชาติ หัวหน้าคณะที่ ๒

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยา ตันสุวรรณนท์ นางธิดา ศรีไพพรรณ กรรมการ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนคดีอาญา

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาธนบุรี ๔

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาธนบุรี ๔ ขอคัดสำเนาสำนวนคดีอาญาที่ ๘๗๑/๒๕๕๘ และขอภาพถ่ายในคดีคืน

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาธนบุรี ๔ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อส (สผคธ.๔) ๐๐๑๔/๑๓๔๒ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า อนุญาตให้คัดสำเนาได้ เว้นแต่เอกสาร ออก.๒ ซึ่งเป็นปกสำนวนอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมาและใช้เขียนความเห็นและคำสั่งของพนักงานอัยการ ซึ่งได้ให้ผู้อุทธรณ์อ่านเอกสารในสำนวน และได้มีหนังสือแจ้งคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง สรุปพยานหลักฐานพร้อมความเห็นของพนักงานอัยการในการสั่งคดีให้ทราบแล้ว ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๖ จึงไม่จำเป็นต้องถ่ายสำเนาเอกสาร ออก.๒ ให้ผู้อุทธรณ์อีก

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาธนบุรี ๔ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ครอบครองบ้านเลขที่ ๓๑๙ และ ๓๒๑ แขวงศิริราช เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับนาย ข. กับพวกรวม ๒ คน ร่วมกันบุกรุกพนักงานสอบสวนตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ใช่เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่พิพาท จึงไม่ใช่ผู้เสียหายที่จะกล่าวโทษเอาผิดกับผู้ต้องหา มีความเห็นสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาทั้งสอง อัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาธนบุรี ๔ พิจารณาแล้วมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี

ผู้แทนสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาธนบุรี ๔ ชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการฯ ว่า เอกสาร ออก.๒ ใช้เขียนความเห็นและคำสั่งของพนักงานอัยการถือเป็นความเห็นและคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนภาพถ่ายนั้นติดอยู่ในสำนวนคดีซึ่งจะต้องมีการเก็บรักษาตามระเบียบของพนักงานอัยการ จะให้คืนไม่ได้ แต่ได้ให้ผู้อุทธรณ์คัดสำเนาภาพถ่ายดังกล่าวแล้ว

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการฯ ว่า ภาพถ่ายพร้อมคำอธิบายภาพเป็นของผู้อุทธรณ์ที่มอบให้แก่พนักงานสอบสวนประกอบการร้องทุกข์ มิใช่ของพนักงานสอบสวน เมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีแล้ว

ก็ไม่มีประโยชน์ที่พนักงานอัยการจะเก็บไว้ ผู้อุทธรณ์ต้องการภาพถ่ายดังกล่าวเพื่อดำเนินคดีด้วยตนเอง ผู้อุทธรณ์แจ้งว่า หากพนักงานอัยการไม่คืนก็ขอคัดสำเนาโดยวิธีสแกนภาพสี

ประเด็นที่ผู้อุทธรณ์ขอคัดสำเนาภาพถ่ายโดยวิธีสแกนภาพสีนั้น คณะกรรมการฯ ได้ประสานไปยังสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญานบุรี ๔ ได้รับแจ้งว่าหากผู้อุทธรณ์ต้องการขอคัดสำเนาภาพถ่ายโดยวิธีสแกนภาพสี สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญานบุรี ๔ ไม่ขัดข้อง แต่ผู้อุทธรณ์ต้องเป็นผู้ดำเนินการและรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเอง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า เอกสาร ออก. ๒ มีรายละเอียดเกี่ยวกับข้อเท็จจริงในคดี ความเห็นและคำสั่งของพนักงานอัยการ แม้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เมื่อพิจารณารายละเอียดในเอกสาร ออก.๒ กับสถานะของผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ร้องทุกข์ และคดีดังกล่าวยุติแล้วโดยพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่น่าจะกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลอื่นใด จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ดำเนินการและรับผิดชอบค่าใช้จ่าย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญานบุรี ๔ เปิดเผย ออก.๒ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร หัวหน้าคณะที่ ๔

นายจ่านง เกลิมฉัตร นายดำรงค์ บุญยีน นางมัลลิกา คุณวัฒน์ กรรมการ

นายเรวัต ฉ่ำเฉลิม กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : นายดำรงค์ บุญยีน ป่วยไม่สามารถลงนามในคำวินิจฉัยได้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๙/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือของวุฒิสภา ด่วนที่สุด ที่ พิเศษ ๕๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๙ และหนังสือของวุฒิสภา ด่วนที่สุด ที่ พิเศษ ๕๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ อ้างว่า นาย ส. กำนันตำบลซึ้งเหล็ก อำเภอแม่อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ได้แจ้งความที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่อำเภอมะนัง เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๙ ว่า ผู้อุทธรณ์โทรศัพท์ไปข่มขู่เกี่ยวกับเรื่องการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ผู้อุทธรณ์จึงขอคัดสำเนารายงานประจำวันที่เกี่ยวข้องกับการแจ้งความดังกล่าว

สถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่อำเภอมะนังมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ชม ๐๗๒๙/๒๐๗๙ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า การขอคัดสำเนารายงานประจำวันหรือคัดลอกข้อความใดๆ ที่บันทึกไว้ในรายงานประจำวันเป็นสิทธิของผู้แจ้งความหรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้แจ้งความเท่านั้น ตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๑๒ อีกทั้งผู้แจ้งความได้คัดค้านการขอคัดสำเนารายงานประจำวันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ (๖) และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือของวุฒิสภา ด่วนที่สุด ที่ พิเศษ ๖๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่อำเภอมะนัง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นประธานคณะกรรมการการปกครอง วุฒิสภา ขอคัดสำเนารายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีซึ่งอยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ ในฐานะประธานคณะกรรมการการปกครอง วุฒิสภา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารในฐานะประธานกรรมการการปกครอง วุฒิสภา ซึ่งวุฒิสภาเป็นหน่วยงานของรัฐ จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอข้อมูลข่าวสารและอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือไม่ เห็นว่าเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสดำเนินการตามสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชน

มีโอกาสรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่จะปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้ ดังนั้น พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ มิได้กำหนดสิทธิหน้าที่ระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการ เพราะสิทธิการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามกฎระเบียบของความสัมพันธ์ทางการบริหารราชการ ดังนั้น การขอข้อมูลข่าวสารและการอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นการใช้อำนาจหน้าที่ในฐานะหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายมิใช่ในฐานะที่เป็นเอกชน จึงไม่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งในเรื่องทำนองเดียวกันนี้ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย ได้มีคำวินิจฉัยที่ สค ๖๒/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๙ ให้ยกอุทธรณ์แล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้ยกอุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร หัวหน้าคณะที่ ๔

นายเรวัต น้าเฉลิม นายดำรงค์ บุญยืน นางมัลลิกา คุณวัฒน์ กรรมการ

นายจำนง เฉลิมฉัตร กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : นายดำรงค์ บุญยืน ป่วยไม่สามารถลงนามในคำวินิจฉัยได้

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแบบนับคะแนนการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการเลือกตั้งจังหวัดนครปฐม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภাজังหวัดนครปฐม ซึ่งเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๙ แต่ไม่ได้รับเลือกตั้ง มีหนังสือถึงประธานกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครปฐม จำนวน ๒ ฉบับ คือ หนังสือลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๙ และวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๙ และมีหนังสือถึงประธานกรรมการการเลือกตั้งลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๙ ขอสำเนาประกาศผลการนับคะแนน (ส.ว. ๓๕) และใบขีดคะแนน (ส.ว. ๓๓) ในการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภাজังหวัดนครปฐม เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๙ ทุกอำเภอ รวม ๙๒๖ หน่วยเลือกตั้ง เพื่อใช้สำหรับการตรวจสอบผลคะแนนการเลือกตั้งว่า เจ้าหน้าที่ประจำหน่วยเลือกตั้งรวมคะแนนผิดหรือไม่ อีกทั้งจะได้ทราบว่ามีการเลือกตั้งหรือไม่

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครปฐมมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ลต (นฐ) ๐๗๐๒/๘๓๕ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์โดยแจ้งว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งมีมติอนุญาตให้ตรวจสอบและถ่ายสำเนาประกาศผลการนับคะแนน (ส.ว. ๓๕) แต่ไม่อนุญาตให้ตรวจสอบใบขีดคะแนน (ส.ว. ๓๓)

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครปฐมที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครปฐม และ พล.ต.ต. เอกชัย วารุณประภา เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภাজังหวัดนครปฐม ซึ่งเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๙ แต่ไม่ได้รับเลือกตั้ง ผู้อุทธรณ์ต้องการตรวจสอบว่าเจ้าหน้าที่ประจำหน่วยเลือกตั้งรวมคะแนนผิดพลาดหรือไม่ อีกทั้งจะได้ทราบว่ามีการทุจริตในการเลือกตั้งหรือไม่ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงประธานกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครปฐมร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการนับคะแนนการเลือกตั้งดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครปฐมได้ส่งเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณา คณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณาแล้วมีมติอนุญาตให้ตรวจสอบและถ่ายสำเนาประกาศผลการนับคะแนน (ส.ว. ๓๕) แต่ไม่อนุญาตให้ตรวจสอบใบขีดคะแนน (ส.ว. ๓๓) และสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครปฐมมีหนังสือด่วน ที่ ลต (นฐ) ๐๗๐๒/๘๓๕ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๙ แจ้งมติคณะกรรมการการเลือกตั้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครปฐม

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครปฐมชี้แจงเพิ่มเติมว่า ใบชี้คัดค้าน (ส.ว. ๓๓) นั้น ใช้เพื่อชี้คัดค้านขณะมีการนับคะแนนการเลือกตั้งของแต่ละหน่วยเลือกตั้งซึ่งได้ดำเนินการเปิดเผยต่อราษฎรที่มาดูการนับคะแนนที่หน่วยเลือกตั้ง เมื่อมีการนับคะแนนเสร็จแล้วได้ใส่รวมไว้ในหีบบัตรเลือกตั้ง สำหรับผู้ที่มีอำนาจในการอนุญาตให้เปิดหีบบัตรเลือกตั้ง คือ คณะกรรมการการเลือกตั้งและศาลเท่านั้น คณะกรรมการฯ จึงมีมติมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการฯ ทำหนังสือถึงสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครปฐม ให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครปฐมมีหนังสือยืนยันว่า ใบชี้คัดค้าน (ส.ว. ๓๓) มีการจัดทำสำเนาไว้หรือไม่และต้นฉบับที่แจ้งว่าเก็บไว้ในหีบบัตรเลือกตั้งนั้น เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบใด และการอนุญาตให้เปิดหีบบัตรเลือกตั้งเป็นอำนาจของบุคคลใด ขณะเดียวกันในการประชุมครั้งที่ ๒๗/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ คณะกรรมการฯ ได้เรียกให้ พล.ต.ต. เอกชัย วารุณประภา เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง มาชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ คณะกรรมการฯ ได้สอบถามเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องอุทธรณ์ ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้งรับไปตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องของผู้อุทธรณ์และระเบียบรวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการจัดเก็บใบชี้คัดค้าน (ส.ว. ๓๓) รวมทั้งมติคณะกรรมการการเลือกตั้งที่เกี่ยวข้องดังกล่าวด้วย

ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครปฐมมีหนังสือด่วนมาก ที่ ลต (นฐ) ๐๗๐๒/๑๐๕๔ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ แจ้งว่า ตามที่ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครปฐมชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ ในการประชุมครั้งที่ ๒๖/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ นั้น ผู้แทนสำนักคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครปฐมชี้แจงระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๒ คลาดเคลื่อน จึงขอแก้ไขเพิ่มเติมดังนี้ การจัดทำใบชี้คัดค้าน (ส.ว. ๓๓) ทำเพียงชุดเดียว ตามข้อ ๑๓๒ ของระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๒ สำหรับใบชี้คัดค้าน (ส.ว. ๓๓) เป็นเอกสารกำกับหีบบัตรเลือกตั้ง ซึ่งไม่ได้จัดเก็บไว้ในหีบบัตรเลือกตั้งตามข้อ ๑๓๔ ของระเบียบดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ใบชี้คัดค้าน (ส.ว. ๓๓) เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ประชาชนตรวจสอบได้ในขณะที่ทำการนับคะแนนเลือกตั้งและไม่ได้เป็นข้อมูลที่จัดเก็บรวมกับข้อมูลข่าวสารอื่น ซึ่งมีกฎหมายกำหนดขั้นตอนการเปิดเผยไว้โดยเฉพาะ เช่น บัตรลงคะแนนที่เก็บไว้ในหีบบัตรเลือกตั้งภายหลังเลือกตั้งเสร็จสิ้น ดังนั้นจึงไม่มีเหตุที่จะไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ข้อมูลข่าวสารอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีมติให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครปฐมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

นายสมยศ ชื้อไทย หัวหน้าคณะที่ ๓

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์ นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ กรรมการ

นายอิกหาญ ไตรมรศักดิ์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๗๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติ (ก.พ.๗)

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงาน ก.พ.

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ขณะดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดชุมพรมีหนังสือลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๖ ถึงเลขาธิการ ก.พ. ขอแก้ไข ปีเกิด ในทะเบียนประวัติ (ก.พ.๗) ของผู้อุทธรณ์ที่สำนักงาน ก.พ. เก็บรักษาไว้จากปี พ.ศ. ๒๔๘๙ เป็นปี พ.ศ. ๒๔๙๑ ซึ่งเป็นปีเกิดที่ถูกต้อง ให้ตรงกับทะเบียนประวัติที่เก็บรักษาไว้ที่กระทรวงมหาดไทย พร้อมส่งเอกสารหลักฐานประกอบการขอแก้ไข รวม ๕ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือรับรองสถานที่เกิดและวัน เดือน ปีเกิด จากเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร และอำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร
๒. สำเนาทะเบียนคน และทะเบียนบ้าน รวม ๒ ฉบับ
๓. หลักฐานสถานศึกษา พร้อมทั้งสำเนาที่เกี่ยวข้อง รวม ๓ ฉบับ
๔. หลักฐานทางราชการที่แสดงวัน เดือน ปีเกิด ของพี่น้องร่วมบิดามารดา จำนวน ๗ ฉบับ
๕. หลักฐานอื่นๆ ของราชการ จำนวน ๑๑ ฉบับ

ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ได้ชี้แจงด้วยว่า ผู้อุทธรณ์ได้เคยมีการแสดงหลักฐานต่างๆ ไว้ที่อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง เมื่อครั้งที่ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไขปีเกิดในทะเบียนบ้านต่อนายทะเบียนราษฎร และเมื่อนายทะเบียนราษฎรอนุมัติ ก็ได้นำหลักฐานไปขอแก้ไข ก.พ.๗ ที่กรมการปกครองแล้วตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๗ และได้ใช้หลักฐานดังกล่าวแก้ในเอกสารต่างๆ ไปแล้ว แต่อาจจะขัดข้องทางด้านธุรการจึงทำให้ยังมิได้มีการแก้ไขที่สำนักงาน ก.พ. ในทันที

สำนักงาน ก.พ. มีหนังสือ ลับ ที่ นร ๑๐๐๖.๓/๙๔ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๘ ถึงปลัดกระทรวงมหาดไทยว่า ก.พ. พิจารณาเรื่องของผู้อุทธรณ์แล้วเห็นว่า หลักฐานต่างๆ ที่ส่งไปประกอบการพิจารณาไม่อาจพิสูจน์ได้ชัดแจ้งว่า วัน เดือน ปีเกิด ของผู้อุทธรณ์ที่ลงไว้ใน ก.พ. ๗ คลาดเคลื่อน จึงมีมติไม่อนุมัติให้แก้ไข

กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๒๐๒.๔/๗๑๒ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งคำสั่งสำนักงาน ก.พ. ที่ไม่อนุมัติให้แก้ไขปีเกิดของผู้อุทธรณ์ดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งสำนักงาน ก.พ. ที่ไม่แก้ไขปีเกิดใน ก.พ. ๗ ให้ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงาน ก.พ. ผู้แทนกระทรวงมหาดไทยและผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลเถิน (ท่านางอุปถัมภ์) และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ เดิมชื่อ [REDACTED] บิดาชื่อ นาย ต. มารดาชื่อ นาง ศ. มีพี่น้องร่วมบิดามารดา รวม ๘ คน ได้แก่

๑. นาง ก.	เกิดเมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๓๑
๒. นางสาว ล.	เกิดเมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๓๔
๓. นาย ส.	เกิดเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๖
๔. นาย ว.	เกิดเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๓๘
๕. นาง พ.	เกิดเมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๑
๖. นาย อ.	เกิดเมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๓
๗. นางสาว ร.	เกิดเมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๖
๘. นาย ช.	เกิดเมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๖

โดยผู้อุทธรณ์เป็นน้องชายของนาย อ. และเป็นพี่ชายของนางสาว ร. ผู้อุทธรณ์เกิดที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ต่อมาได้ย้ายภูมิลำเนาไปอยู่ที่จังหวัดลำปาง และเข้ารับการศึกษาในระดับประถมศึกษาตอนต้นที่โรงเรียนบ้านท่านาง ปัจจุบันคือ โรงเรียนอนุบาลเถิน (ท่านางอุปถัมภ์) อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง เมื่อผู้อุทธรณ์สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาแล้ว ได้บรรจุเข้ารับราชการสังกัดกรมการปกครอง เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๑๗ ในตำแหน่งปลัดอำเภอตรี อำเภอตากฟ้า จังหวัดนครสวรรค์ ขณะเข้ารับราชการผู้อุทธรณ์ได้บันทึกวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ใน ก.พ.๗ ว่า เกิดวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ตามที่ปรากฏในทะเบียนบ้านของผู้อุทธรณ์ขณะนั้น จากนั้นวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๗ ผู้อุทธรณ์ย้ายไปรับราชการที่อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง และย้ายภูมิลำเนาในทะเบียนบ้านจากบ้านเลขที่ ๔๕๒ แขวงบางพลัด เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ไปบ้านเลขที่ ๓๙๗ หมู่ที่ ๗ ตำบลศาลา อำเภอเกาะคา เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๑๗ ในวันเดียวกัน ผู้อุทธรณ์ได้ขอคัดสำเนาทะเบียนนักเรียนของผู้อุทธรณ์จากโรงเรียนบ้านท่านาง แต่เนื่องจากต้นฉบับทะเบียนนักเรียนดั้งเดิมสูญหาย โรงเรียนบ้านท่านางได้ทำการสอบสวนแล้ว จึงจัดทำทะเบียนนักเรียนขึ้นใหม่มอบให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยเก็บคู่ฉบับไว้ที่โรงเรียน ซึ่งปรากฏหลักฐานตามคู่ฉบับทะเบียนนักเรียนที่จัดทำเมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๑๗ ซึ่งผู้อุทธรณ์ขอจากโรงเรียนอนุบาลเถิน (ท่านางอุปถัมภ์) ส่งเป็นหลักฐานต่อคณะกรรมการฯ ระบุว่า “ผู้อุทธรณ์ เกิดวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๔๑ เข้าเรียนวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๔ สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่สี่เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๐๒” ผู้อุทธรณ์ได้ใช้ทะเบียนนักเรียนที่โรงเรียนบ้านท่านางออกให้ใหม่ดังกล่าวเป็นหลักฐานในการขอแก้ไขปีเกิดของผู้อุทธรณ์ ในทะเบียนบ้านต่อนายทะเบียนราษฎรอำเภอเกาะคา ตามคำร้องลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๗ และนายทะเบียนราษฎรอำเภอเกาะคาได้ทำการสอบสวนและแก้ไขปีเกิดของผู้อุทธรณ์ในทะเบียนบ้านดังกล่าวให้แล้ว จากนั้นผู้อุทธรณ์ได้ย้ายออกจากทะเบียนบ้านดังกล่าวไปที่บ้านเลขที่ ๖๒ หมู่ที่ ๓ ตำบลศาลา อำเภอเกาะคา เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๑๗ ผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้ใช้ทะเบียนบ้านที่ได้แก้ไขแล้วดังกล่าวเป็นหลักฐานยื่นขอแก้ไขปีเกิดของผู้อุทธรณ์ใน ก.พ. ๗ ต่อกรมการปกครอง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๗ และกรมการปกครองได้แก้ไขปีเกิดของผู้อุทธรณ์ใน ก.พ. ๗ ที่กรมการปกครองเก็บรักษาไว้แล้ว จากปี พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็นปี พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยมีหลักฐานสำเนาทะเบียนบ้านของผู้อุทธรณ์ที่ผู้อุทธรณ์ยื่นเป็นหลักฐานในการขอแก้ไขติดอยู่ใน ก.พ. ๗ ฉบับที่กระทรวงมหาดไทยเก็บรักษาไว้ในปัจจุบันด้วย ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้อินไปรับราชการสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๒๐ จนกระทั่งปี พ.ศ. ๒๕๔๕ สำนักงานปลัดกระทรวง

มหาดไทยมีหนังสือที่ มท ๐๒๐๓.๒/๑๑๓๕๙ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๔๔๕ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า “สำนักงาน ก.พ. มีหนังสือแจ้งผลการตรวจสอบรายชื่อข้าราชการพลเรือนที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๔๒๗ ที่หมดสิทธิยื่นคำขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด และจะต้องพ้นจากราชการเพราะครบเกษียณอายุเมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๔๙ เพิ่มเติมจำนวน ๑ ราย ที่ไม่มีในบัญชีรายชื่อที่สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยแจ้งไป คือ ผู้อุทธรณ์ รองผู้ว่าราชการจังหวัดพิษณุโลก รักษาราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดชุมพร ซึ่งตามหลักฐานของสำนักงาน ก.พ. ระบุนับเกิดเป็นวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๔๔๙ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยได้ตรวจสอบสมุดประวัติฉบับที่เก็บรักษาไว้ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๔๔๑ ซึ่งไม่ตรงกับของทางสำนักงาน ก.พ. เป็นผลให้ผู้อุทธรณ์จะต้องพ้นจากราชการเพราะครบเกษียณอายุเมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๔๙ ตามสมุดประวัติฉบับที่ส่งไปเก็บรักษาไว้ ณ สำนักงาน ก.พ. ดังนั้น หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติ (ก.พ.๗) ฉบับที่เก็บรักษาไว้ที่สำนักงาน ก.พ. ให้ยื่นคำขอพร้อมหลักฐานตามนัยข้อ ๗ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๒๗” ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๔๔๖ ถึงเลขาธิการ ก.พ. ขอแก้ไขปีเกิดใน ก.พ. ๗ ของผู้อุทธรณ์ที่สำนักงาน ก.พ. เก็บรักษาไว้จากปี พ.ศ. ๒๔๔๙ เป็นปี พ.ศ. ๒๔๔๑ สำนักงาน ก.พ. ได้เสนอเรื่องของผู้อุทธรณ์ให้คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (อ.ก.พ.) วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบข้าราชการ ทำหน้าที่แทนคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนพิจารณาแล้ว อ.ก.พ. เห็นว่า การที่ผู้อุทธรณ์อ้างหลักฐานทะเบียนบ้านที่สำนักงานทะเบียนอำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง ได้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิด จากเกิดวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๔๔๙ เป็นเกิดวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๔๔๑ โดยมีการแก้ไขเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๑๗ นั้น จากการตรวจสอบของกรมการปกครองซึ่งเป็นส่วนราชการต้นสังกัดของผู้อุทธรณ์ในระหว่างวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๔๑๗ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๔๒๐ ไม่พบหลักฐานการยื่นคำขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ ประกอบกับหลักฐานทางราชการทหาร คือ สำเนาทะเบียนกองประจำการ (แบบ สด. ๓) และสำเนาหนังสือสำคัญแสดงวิทยฐานะ ระบุนับว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๔๔๙ ซึ่งไม่ตรงกับที่ขอแก้ไข กรณีจึงยังไม่อาจพิสูจน์ได้โดยปราศจากข้อสงสัยว่า วัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ที่ลงไว้ใน ก.พ. ๗ คลาดเคลื่อน อ.ก.พ. จึงมีมติไม่อนุมัติให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ และสำนักงาน ก.พ. ได้แจ้งมติ อ.ก.พ. ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขปีเกิดของผู้อุทธรณ์ใน ก.พ.๗ ดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทยชี้แจงสรุปได้ความว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๑๗ ผู้อุทธรณ์ได้มาขอแก้ไขทะเบียนบ้านของผู้อุทธรณ์ที่อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง โดยนำหลักฐานสำเนาทะเบียนนักเรียนที่โรงเรียนบ้านท่านาง อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง ยื่นต่อนายทะเบียนราษฎรอำเภอเกาะคา โดยขอแก้ไขปีเกิดจาก ปี พ.ศ. ๒๔๔๙ เป็นปี พ.ศ. ๒๔๔๑ ซึ่งนายทะเบียนราษฎรได้สอบสวนแล้วเชื่อว่าผู้อุทธรณ์เกิดปี พ.ศ. ๒๔๔๑ จึงแก้ไขปีเกิดในทะเบียนบ้านให้แก่ผู้อุทธรณ์ ต่อมาผู้อุทธรณ์จึงนำทะเบียนบ้านที่แก้ไขดังกล่าวมาเป็นหลักฐานในการขอแก้ไขปีเกิดใน ก.พ. ๗ ที่กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ซึ่งตามปกติจะต้องมีหลักฐานการขอแก้ไขและการส่งให้สำนักงาน ก.พ. ดำเนินการ แต่กรณีนี้ไม่ปรากฏว่ามีหลักฐานการขอแก้ไข และการแจ้งให้สำนักงาน ก.พ. แก้ไขแต่ได้มีการแก้ไข ก.พ. ๗ ของผู้อุทธรณ์ที่กรมการปกครองเก็บรักษาไว้ เป็นปี พ.ศ. ๒๔๔๑ แล้ว สำหรับทะเบียนบ้านที่นายทะเบียนราษฎรแก้ไขแล้วตามกฎหมายถือว่าเป็นหลักฐานของราชการที่ถูกต้อง การโต้แย้งความถูกต้องต้องมีหลักฐานประกอบด้วย

ผู้แทนสำนักงาน ก.พ. ชี้แจงสรุปได้ความว่า ก.พ. ๗ ของผู้อุทธรณ์มีจำนวน ๒ ฉบับ โดยจัดเก็บไว้ที่กระทรวงมหาดไทย ๑ ฉบับ และที่สำนักงาน ก.พ. ๑ ฉบับ ในการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ ที่กรมการปกครอง

กระทรวงมหาดไทย เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๗ สำนักงาน ก.พ. มิได้รับแจ้งเรื่องดังกล่าวจากกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ในขณะนั้นสำนักงาน ก.พ. ถือปฏิบัติแนวทางการแก้ไข วัน เดือน ปีเกิด ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นว ๗/๒๕๐๕ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๐๕ ที่กำหนดให้ถือว่า วัน เดือน ปีเกิด ของข้าราชการพลเรือนที่ลงไว้ใน ก.พ. ๗ ทุกฉบับที่ส่งไป เก็บรักษาไว้ทางสำนักงาน ก.พ. เป็นวัน เดือน ปีเกิด ที่ถูกต้องแน่นอนแล้ว และให้ถือเป็นหลักฐานสำหรับนับอายุของ บุคคลในการรับราชการ เว้นแต่จะได้เสนอสุดับตรไปเพื่อ ก.พ. พิจารณาเป็นราย ๆ ไป

ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลเถิน (ท่านางอุปถัมภ์) ซึ่งแจ้งสรุปได้ความว่า ทะเบียนนักเรียนฉบับเดิมที่จัดทำ ขณะผู้อุทธรณ์เข้าเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นที่โรงเรียนบ้านท่านางได้สูญหายไปนานแล้ว ขณะที่ผู้ชี้แจงมารับหน้าที่ในปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ก็ไม่มีการส่งมอบเอกสารดังกล่าว แต่มีเอกสารฉบับทะเบียนนักเรียนของผู้อุทธรณ์ที่จัดทำในปี พ.ศ. ๒๕๑๗ ซึ่งผู้อำนวยการโรงเรียนคนก่อนได้จัดทำขึ้น ซึ่งจากการสอบถามข้าราชการในโรงเรียนที่รู้เห็นทราบว่าผู้อุทธรณ์มาขอ คัดทะเบียนนักเรียนที่มีชื่อผู้อุทธรณ์เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๗ แต่เอกสารต้นฉบับเดิมไม่มี ผู้อำนวยการโรงเรียนในขณะนั้นคือ นายจรัส สัตยารักษ์ (ถึงแก่กรรมแล้ว) จึงทำการสอบสวนและจัดทำทะเบียนนักเรียนชั้นใหม่เฉพาะที่มีชื่อผู้อุทธรณ์ และมอบให้ผู้อุทธรณ์ไปแล้ว ส่วนโรงเรียนอนุบาลเถิน (ท่านางอุปถัมภ์) ได้เก็บรักษาฉบับทะเบียนนักเรียนที่จัดทำขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๑๗ รวมไว้ในแฟ้มเอกสารฉบับทะเบียนนักเรียนที่ศิษย์เก่ามาขอคัดเนื่องจากเอกสารเดิมสูญหายเช่นกัน ฉบับทะเบียนนักเรียนของผู้อุทธรณ์ดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ได้ขอยืมมาเพื่อส่งให้คณะกรรมการวินิจฉัยฯ แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามเอกสารหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนอุทธรณ์ที่ได้รับจากผู้อุทธรณ์ และสำนักงาน ก.พ. ประกอบกับ คำชี้แจงของผู้แทนหน่วยงานข้างต้นปรากฏว่า สุตบัตรหรือทะเบียนคนเกิดของผู้อุทธรณ์ไม่สามารถตรวจสอบได้ เนื่องจาก สำนักงานเขตหนองจอก ซึ่งเป็นสถานที่เกิดของผู้อุทธรณ์ตรวจค้นไม่พบ ส่วนทะเบียนบ้านที่ผู้อุทธรณ์เคยพักอาศัย มีการแก้ไขปีเกิดของผู้อุทธรณ์จากปี พ.ศ. ๒๔๘๙ เป็นปี พ.ศ. ๒๔๙๑ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๗ โดยผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องขอ แก้ไขที่อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง และนายทะเบียนราษฎรอำเภอเกาะคาได้สอบสวนประกอบกับหลักฐานทะเบียนนักเรียน ชั้นประถมศึกษาตอนต้นของผู้อุทธรณ์ที่ผู้อุทธรณ์นำไปแสดงแล้ว อนุมัติให้แก้ไขตามหลักฐานทะเบียนนักเรียนดังกล่าว ทะเบียนบ้านดังกล่าวจึงมิใช่หลักฐานดั้งเดิมที่ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดปี พ.ศ. ๒๔๙๑ สำหรับทะเบียนนักเรียนชั้นประถมศึกษา ตอนต้นของผู้อุทธรณ์ที่โรงเรียนบ้านท่านางไม่มีต้นฉบับดั้งเดิมที่จัดทำเมื่อครั้งผู้อุทธรณ์เข้ารับการศึกษา คงมีแต่ฉบับ ของทะเบียนนักเรียนฉบับที่ผู้อุทธรณ์ขอให้โรงเรียนบ้านท่านางคัดให้เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการขอแก้ไขปีเกิดของผู้อุทธรณ์ ในทะเบียนบ้าน ซึ่งระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๔๙๑ แม้จะเป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๗ เพื่อทดแทนของเดิมแต่โรงเรียนบ้านท่านางก็ได้ดำเนินการสอบสวนตามขั้นตอนของทางราชการจากบุคคลที่น่าจะทราบ ข้อเท็จจริงแล้ว ฉบับทะเบียนนักเรียนของผู้อุทธรณ์ที่โรงเรียนบ้านท่านางได้จัดทำขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๑๗ และเก็บรักษา ไว้ที่โรงเรียนตลอดมา จึงถือได้ว่าเป็นเอกสารราชการที่เป็นหลักฐานดั้งเดิมที่ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดปี พ.ศ. ๒๔๙๑ โดยมิได้ มีการแก้ไขตามหลักฐานอื่น เมื่อผู้อุทธรณ์นำทะเบียนนักเรียนที่ขอให้โรงเรียนบ้านท่านางออกให้ทดแทนฉบับเดิมที่สูญหายไป ขอแก้ไขปีเกิดของผู้อุทธรณ์ในทะเบียนบ้าน นายทะเบียนราษฎรอำเภอเกาะคาได้แก้ไขให้โดยมีการตรวจสอบ ตามกระบวนการของทางราชการแล้ว จากนั้นผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้นำหลักฐานทะเบียนบ้านไปขอแก้ไขปีเกิดใน ก.พ. ๗ ของผู้อุทธรณ์ที่เก็บรักษาไว้ที่กรมการปกครองในขณะนั้นตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๗ ซึ่งปรากฏว่า ก.พ. ๗ ของผู้อุทธรณ์ ที่ปัจจุบันเก็บรักษาไว้ที่กระทรวงมหาดไทยได้มีการแก้ไขแล้ว กระบวนการแก้ไข ก.พ. ๗ ของกรมการปกครองจึงน่าจะเชื่อว่าจะได้มีการดำเนินการจริงตามที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้าง การดำเนินการจัดทำทะเบียนนักเรียน และการแก้ไขทะเบียนบ้าน

และ ก.พ. ๗ ของผู้อุทธรณ์ที่กรมการปกครองดังกล่าว ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีการทุจริตเพื่อปลอมแปลงเอกสารแต่อย่างใด คณะกรรมการฯ จึงเห็นว่า กระบวนการแก้ไขปีเกิดใน ก.พ. ๗ ของผู้อุทธรณ์ได้เกิดขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๗ ซึ่งมีใช้เฉพาะ การแก้ไขในทะเบียนบ้าน และ ก.พ. ๗ แต่เริ่มทำตั้งแต่การขอคัดทะเบียนนักเรียนเพื่อใช้เป็นหลักฐาน ซึ่งผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลเถิน (ท่านางอุปถัมภ์) ยืนยันว่าเอกสารทะเบียนนักเรียนที่ผู้อุทธรณ์ส่งให้คณะกรรมการฯ ที่ระบุว่าผู้อุทธรณ์ เกิดเมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๙๑ เป็นคู่ฉบับทะเบียนนักเรียนของผู้อุทธรณ์ฉบับดั้งเดิมที่ทำขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๑๗ จริง และไม่สามารถหาต้นฉบับที่เก่ากว่านี้ ทั้งไม่มีข้อมูลหรือหลักฐานหักล้างว่าการแก้ไขเกิดจากการทุจริต ประกอบกับได้มีการแก้ไข ก.พ. ๗ ที่กระทรวงมหาดไทยเก็บรักษาไว้ด้วยแล้ว ข้อบกพร่องที่ทำให้ ก.พ. ๗ ที่กระทรวงมหาดไทย และสำนักงาน ก.พ. ไม่ตรงกัน อาจเนื่องจากความบกพร่องของเจ้าหน้าที่ แต่ก็ไม่เป็นประเด็นในการพิจารณาเพื่อรับฟังว่าผู้อุทธรณ์เกิดปีอะไร ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์จากหลักฐานที่ปรากฏ ประกอบกับเมื่อพิจารณาวัน เดือน ปีเกิดของพี่น้องของผู้อุทธรณ์ทั้ง ๘ คน ประกอบด้วยแล้ว จึงน่าจะเชื่อว่าผู้อุทธรณ์เกิดปี พ.ศ. ๒๕๙๑ จริง

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้สำนักงาน ก.พ. แก้ไขปีเกิดของผู้อุทธรณ์ใน ก.พ. ๗ จากปี พ.ศ. ๒๕๘๙ เป็นปี พ.ศ. ๒๕๙๑

นายสมยศ เชื้อไทย หัวหน้าคณะที่ ๓

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ นายอิทธิพล โทมรงค์ดี กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่ลบข้อมูลประวัติอาชญากรในทะเบียนประวัติอาชญากร

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เดิมชื่อนาย อ. มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงผู้บังคับการ กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติว่า ผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๑๙ เคยต้องคำพิพากษา ของศาลจังหวัดนครราชสีมาในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๑๗๖๙/๒๕๓๙ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๓๙ ในความผิดฐานร่วมกัน ทำร้ายร่างกายผู้อื่นเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายสาหัส พิพากษาให้ลงโทษจำคุก ๒ ปี แต่โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี และกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤติโดยให้ผู้อุทธรณ์ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติทุก ๒ เดือนต่อครั้ง จนกว่าจะครบ ๒ ปี กับให้ทำงานบริการสังคม หรือสาธารณประโยชน์เป็นเวลา ๗๒ ชั่วโมง ผู้อุทธรณ์พ้นการคุมประพฤติแล้ว เมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๔๑ ปัจจุบันผู้อุทธรณ์ได้สอบผ่านการคัดเลือกเข้ารับราชการที่กองวังที่ประทับ สำนักพระราชวัง จึงมีความประสงค์ขอให้กองทะเบียนประวัติอาชญากรดำเนินการลบข้อมูลประวัติอาชญากรของผู้อุทธรณ์ เพื่อให้ผู้อุทธรณ์ จะได้รับราชการที่กองวังที่ประทับต่อไป

กองทะเบียนประวัติอาชญากรสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๓๕.๓๒/๕๗๘ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการลบข้อมูลประวัติอาชญากรของผู้อุทธรณ์ออกจากทะเบียนประวัติอาชญากรโดยให้เหตุผลว่า การนำข้อมูลประวัติการต้องหาคดีอาญาออกจากสารบบทะเบียนประวัติอาชญากรต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้ใน ประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ บทที่ ๔ ข้อ ๑.๓ เช่น ศาลสั่งยกฟ้องหรือไม่ประทับฟ้อง หรือศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้อง เป็นต้น สำหรับกรณีของผู้อุทธรณ์เป็นกรณีที่ศาลสั่งลงโทษ มิใช่เป็นการสั่งยกฟ้อง จึงไม่อยู่ในเงื่อนไขการนำข้อมูลประวัติการต้องหาคดีอาญาออกจากสารบบทะเบียนประวัติอาชญากรตามหลักเกณฑ์ ในระเบียบการตำรวจดังกล่าวได้แต่อย่างใด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่ง ของกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ไม่ลบข้อมูลประวัติอาชญากรของผู้อุทธรณ์ในทะเบียนประวัติ อาชญากรดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริง

สรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดนราธิวาส ขณะผู้อุทธรณ์มีอายุ ๑๘ ปี ๑๐ เดือนเศษ ผู้อุทธรณ์มีกรณีต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา และศาลจังหวัดนราธิวาสมีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ ๒๙๐๑/๒๕๓๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๗๖๙/๒๕๓๙ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๓๙ โดยรับฟังข้อเท็จจริงตามการรับสารภาพของผู้อุทธรณ์ได้ว่า เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๓๘ เวลาากลางคืนหลังเที่ยง ผู้อุทธรณ์กับพวกอีกห้าคนซึ่งยังหลบหนีไป ได้ร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้เสียหายสองราย โดยร่วมกันใช้เหล็กแป้นน้ำ จำนวน ๑ ท่อน เป็นอาวุธตีถูกบริเวณศีรษะของผู้เสียหายที่ ๑ และถูกบริเวณแขนซ้ายของผู้เสียหายที่ ๒ จำนวนหลายครั้ง จนเป็นเหตุให้ผู้เสียหายทั้งสองได้รับบาดเจ็บเป็นอันตรายสาหัส ต้องทุพพลภาพป่วยเจ็บด้วยอาการทุกขเวทนาเกินกว่ายี่สิบวัน และจนประกอบกรณีกิจตามปกติไม่ได้เกินกว่ายี่สิบวัน เหตุเกิดที่ตำบลบางนาคนา อำเภอมือฉาง จังหวัดนราธิวาส พิกษากว่า ผู้อุทธรณ์มีความผิดฐานร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ผู้ถูกทำร้ายได้รับอันตรายสาหัส ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๗ ประกอบกับมาตรา ๘๓ ลงโทษจำคุก ๔ ปี ผู้อุทธรณ์ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณา คงให้จำคุก ๒ ปี พิจารณารายงานการสืบเสาะและพินิจผู้อุทธรณ์แล้วโทษจำคุกเห็นสมควรให้การลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี ให้คุมประพฤติด้วยการไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติทุก ๒ เดือนต่อครั้งจนกว่าจะครบ ๒ ปี และให้ทำงานบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์เป็นเวลา ๗๒ ชั่วโมง ปัจจุบันผู้อุทธรณ์มีอายุ ๓๐ ปีเศษ สำเร็จการศึกษาทางช่างไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ และได้ทำงานเป็นลูกจ้างอยู่ที่พระตำหนักทักษิณราชินิเวศ ต่อมาได้มาช่วยงานอาซึ่งทำงานอยู่ที่พระตำหนักจักรีบกข เมื่อมองวังที่ประทับ สำนักพระราชวังเปิดสอบบุคคลเข้ารับราชการจึงได้สมัครสอบ และสอบได้ลำดับที่ ๗ ตามประกาศกองวังที่ประทับ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๔ แต่ไม่สามารถบรรจุเข้ารับราชการได้ เนื่องจากกองวังที่ประทับตรวจสอบพบว่าข้อมูลประวัติการกระทำความผิดของผู้อุทธรณ์ตามคำพิพากษาศาลจังหวัดนราธิวาสดังกล่าว บันทึกในทะเบียนประวัติอาชญากรของกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กองวังที่ประทับจึงแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการขอลบข้อมูลประวัติอาชญากรของผู้อุทธรณ์ในทะเบียนประวัติอาชญากรก่อน เมื่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติลบข้อมูลประวัติอาชญากรให้ผู้อุทธรณ์แล้วกองวังที่ประทับจึงจะบรรจุผู้อุทธรณ์เข้ารับราชการ ณ พระตำหนักจักรีบกขต่อไป ผู้อุทธรณ์จึงขอลบข้อมูลประวัติอาชญากรของผู้อุทธรณ์ในทะเบียนประวัติอาชญากรของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อจะเข้ารับราชการที่กองวังที่ประทับได้ แต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติปฏิเสธการลบข้อมูลประวัติอาชญากรของผู้อุทธรณ์ให้แก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่ลบข้อมูลประวัติอาชญากรของผู้อุทธรณ์ในทะเบียนประวัติอาชญากรของสำนักงานตำรวจแห่งชาติดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติชี้แจงว่า

๑. กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการเป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยมีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการงานทะเบียนประวัติอาชญากร จัดเก็บสารบบลายพิมพ์นิ้วมือผู้ต้องหาและบุคคล การตรวจสอบประวัติการกระทำความผิดของผู้ต้องหาและบุคคล การตรวจสอบประวัติบุคคลเพื่อประกอบการเดินทางไปต่างประเทศ ปฏิบัติงานร่วมกันหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

๒. วัตถุประสงค์ของการจัดเก็บประวัติการกระทำความผิดของผู้ต้องหาและบุคคล เพื่อประโยชน์ในเรื่องความมั่นคงของประเทศ เพื่อการสืบสวนสอบสวน และการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม เพื่อสนับสนุนข้อมูลให้กับหน่วยราชการต่างๆ สำหรับการคัดกรองบุคคลเข้าทำงาน หรือรับราชการ หรือเดินทางไปต่างประเทศ หรือเพื่อประกอบการขออนุญาตต่างๆ ในกรณีที่มิใช่กฎหมาย ระเบียบของทางราชการกำหนดคุณสมบัติให้ตรวจสอบประวัติการกระทำ

ความผิด หากต่อมาภายหลังกองทะเบียนประวัติอาชญากรได้รับรายงานผลการดำเนินคดีถึงที่สุดไม่ว่าจะเป็นผลคดีถึงที่สุด
ในชั้นพนักงานสอบสวน ชั้นอัยการ หรือชั้นศาล กองทะเบียนประวัติอาชญากรจะดำเนินการบันทึกผลคดีเพิ่มเติมลงไปในระบบ
เพื่อความครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูล อันเป็นการสนับสนุนข้อมูลเบื้องต้นให้กับหน่วยงานต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรม
สำหรับการวินิจฉัยคดี หรือการฟ้องเพิ่มโทษ หากผลการดำเนินคดีถึงที่สุดรายใด อยู่ในเงื่อนไขในการนำข้อมูลประวัติ
ออกจากสารบบฯ กองทะเบียนประวัติอาชญากร ก็จะดำเนินการนำข้อมูลประวัติออกจากสารบบฯ โดยเจ้าของประวัติไม่ต้อง
มายื่นคำร้องหรือร้องขอแต่อย่างใด

๓. ประวัติการกระทำความผิดหรือประวัติอาชญากรรม เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งกองทะเบียนประวัติอาชญากรได้จัดให้มีระบบการจัดเก็บ
ข้อมูลประวัติการกระทำความผิด โดยจัดเก็บไว้ในระบบคอมพิวเตอร์ตรวจสอบลายพิมพ์นิ้วมือนิติ เพื่อให้การ
ดำเนินการสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๔. สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้วางระเบียบปฏิบัติในการพิจารณานำข้อมูลประวัติการต้องหาคดีอาญาที่ไม่มี
ความจำเป็นออกจากสารบบทะเบียนประวัติอาชญากร ตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยมีระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๔.๑ ประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ บทที่ ๔ การคัดแยก
แผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือ และบัญชีประวัติออกจากสารบบหรือฐานข้อมูลประวัติอาชญากรในกรณีดังต่อไปนี้

๔.๑.๑ มีหลักฐานแน่ชัดว่าตายแล้ว

๔.๑.๒ มีหลักฐานว่ามีอายุครบ ๗๐ ปีบริบูรณ์

๔.๑.๓ มีผลการดำเนินคดีถึงที่สุด ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้เสียหายได้ถอนคำร้องทุกข์ ถอนฟ้องหรือยอมความกันโดยถูกต้องตามกฎหมาย
- (๒) พนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง
- (๓) ศาลสั่งยกฟ้องหรือไม่ประทับฟ้อง
- (๔) ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้อง
- (๕) พนักงานอัยการถอนฟ้องในชั้นศาล
- (๖) เมื่อมีกฎหมายออกใช้ภายหลังการกระทำผิดยกเลิกความผิดเช่นนั้น
- (๗) เมื่อมีกฎหมายยกเว้นโทษ
- (๘) เมื่อมีคำพิพากษาของศาลหรือฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ว่าบุคคลนั้นมิได้เป็นผู้กระทำ
ความผิด

๔.๒ ตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๙ อนุมัติกำหนดเงื่อนไขในการคัดแยก
แผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ บทที่ ๔
เป็นการชั่วคราวจนกว่าการแก้ไขระเบียบฯ จะแล้วเสร็จ โดยให้สามารถทำลายแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือในคดีอาญาที่มีข้อหาว่า
เด็กหรือเยาวชนกระทำความผิดโดยศาลมิได้มีคำพิพากษาลงโทษถึงจำคุก หรือมีการเปลี่ยนแปลงโทษเป็นวิธีการสำหรับเด็ก
และเยาวชน โดยเด็กหรือเยาวชนนั้นต้องพ้นการบังคับคดี ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล และไม่มีคดีที่จะต้องบังคับ
คดีอีกแต่อย่างใด

นอกเหนือจากหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ถือว่าข้อมูลประวัติการถูกจับกุมและดำเนินคดีอาญา ยังมีความจำเป็นที่จะต้องจัดเก็บข้อมูลประวัติการกระทำความผิดไว้เพื่อประโยชน์ของทางราชการ

๕. กรณีของผูุ้ธรณ์ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ศาลจังหวัดนราธิวาสพิพากษาลงโทษจำคุก แต่ให้รอการลงโทษจำคุกและวางเงื่อนไขคุมความประพฤติ จึงเป็นกรณีที่ศาลสั่งลงโทษว่า ผูุ้ธรณ์กระทำความผิดตามฟ้องเพียงแต่ศาลมีดุลพินิจที่จะกำหนดโทษและวิธีการคุมประพฤติ เพราะเหตุเข้าเงื่อนไขที่ศาลจะเลือกใช้ดุลพินิจได้ ดังนั้น จึงไม่อยู่ในเงื่อนไขในการทำลายแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือ ตามประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ บทที่ ๔ ซึ่งเป็นระเบียบปฏิบัติในขณะนั้น และกองทะเบียนประวัติอาชญากรมีหนังสือแจ้งให้ผูุ้ธรณ์ทราบแล้ว เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๙ ต่อมาเมื่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติอนุมัติกำหนดเงื่อนไขในการคัดแยกแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือเพิ่มเติม โดยให้สามารถทำลายแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือในคดีอาญาที่มีข้อหาว่าเด็กหรือเยาวชนกระทำความผิดโดยศาลมิได้มีคำพิพากษาลงโทษถึงจำคุก หรือมีการเปลี่ยนแปลงโทษเป็นวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน กองทะเบียนประวัติอาชญากร จึงได้นำเรื่องของผูุ้ธรณ์มาพิจารณาอีกครั้งเห็นว่า ผูุ้ธรณ์กระทำความผิดอาญา เมื่ออายุ ๑๘ ปี ๑๐ เดือน ๒๓ วัน โดยผูุ้ธรณ์ เกิดเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๑๙ กระทำความผิดอาญาในข้อหาทำร้ายร่างกายผู้อื่นเมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๓๘ ดังนั้น ขณะที่ผูุ้ธรณ์กระทำความผิดมีอายุเกินเกณฑ์อายุของเยาวชนตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ให้คำนิยามของคำว่า เยาวชน หมายความว่า บุคคลอายุเกินสิบสี่ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผูุ้ธรณ์กระทำความผิดอาญาเมื่ออายุ ๑๘ ปี ๑๐ เดือน ๒๓ วัน จึงไม่เข้าหลักเกณฑ์กรณีผูุ้ธรณ์กระทำความผิดขณะเป็นเด็ก หรือเยาวชน จึงไม่อยู่ในเงื่อนไขในการทำลายแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๙ ดังนั้น กองทะเบียนประวัติอาชญากรจึงไม่สามารถดำเนินการนำข้อมูลประวัติการถูกจับกุมและดำเนินคดีอาญาของผูุ้ธรณ์ออกจากสารบบทะเบียนประวัติอาชญากรได้แต่อย่างใด ซึ่งกองทะเบียนประวัติอาชญากร ได้มีหนังสือแจ้งให้ผูุ้ธรณ์ทราบแล้ว เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ ดังนั้น สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงยังมีความจำเป็นที่จะต้องจัดเก็บข้อมูลประวัติการต้องหาคดีอาญาของผูุ้ธรณ์ในสารบบไว้เพื่อสำหรับเป็นข้อมูลในการวินิจฉัยคดี หรือการฟ้องเพิ่มโทษกรณีที่ผูุ้ธรณ์ไปกระทำความผิดอาญาขึ้นอีก ซึ่งไม่เข้าข้อยกเว้นตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๔ ที่บัญญัติว่า ความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ และความผิดซึ่งผูุ้ธรณ์ได้กระทำในขณะที่มีอายุยังไม่เกินสิบเจ็ดปีนั้น ไม่ว่าจะได้กระทำในครั้งก่อนหรือครั้งหลัง ไม่ถือว่าเป็นความผิดเพื่อการเพิ่มโทษตามความในหมวดนี้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยกองทะเบียนประวัติอาชญากรมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับงานทะเบียนประวัติอาชญากร ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการเป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๘ จึงได้ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลประวัติการกระทำความผิดของผูุ้ธรณ์ที่กระทำความผิดในขณะที่มีอายุ ๑๘ ปีขึ้นไป ซึ่งมีใช้เยาวชนตาม บทนิยามของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ว่า “เยาวชน หมายความว่า บุคคลอายุเกินสิบสี่ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์” ไว้ในทะเบียนประวัติอาชญากร จึงเป็นการดำเนินการตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่กำหนดว่าให้หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพียงพอที่เกี่ยวข้องและจำเป็นเพื่อการดำเนินงานของรัฐให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่านั้น และยกเลิกการจัดให้มีระบบดังกล่าวเมื่อหมดความจำเป็น ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผูุ้ธรณ์ได้กระทำความผิดในขณะที่มีอายุเกินกว่า

๑๘ ปีบริบูรณ์ ซึ่งมีใช้กระทำความผิดในขณะที่เป็นเยาวชน และศาลมีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก ๒ ปี แต่โทษจำคุกให้รอการลงโทษ และให้คุมประพฤติไว้มีกำหนด ๒ ปี การที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติจัดเก็บข้อมูลประวัติการกระทำความผิดของผู้อุทธรณ์ไว้ในทะเบียนประวัติอาชญากรของสำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย หัวหน้าคณะที่ ๓

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ นายอิทธิพล โตมรศักดิ์ นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์ กรรมการ

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนกล่าวโทษ

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติร้องขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๔ รายการ ได้แก่

๑. หนังสือกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ มท ๐๖๐๔.๔๒/๑๑๔๓๒ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เรื่อง ร้องทุกข์เพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งที่มีชอบที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติรายงานผลการดำเนินการให้เลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยทราบแล้ว

๒. รายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๖๕๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๖ และสำเนาคำให้การของผู้อุทธรณ์ที่ให้ถ้อยคำไว้เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๖

๓. สำนักงานตำรวจชาติมีบันทึกสั่งการลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ แจ้งตามหนังสือกองวินัย สำนักงานกำลังพล ที่ ๐๐๐๖.๔๒/๓๐๒๕ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ เรื่อง พล.ต.ท. อ. กุรวัชรเย็นเป็นผู้ใดสั่งการ แจ้งชื่อยศ ชื่อตัว ชื่อสกุล และตำแหน่งประกอบด้วยสำเนาทันทีสั่งการหนังสือดังกล่าว

๔. หนังสือกองบัญชาการศึกษาเปลี่ยนแปลงเวลาการฝึกพลศึกษาและกีฬาจากเวลา ๑๓.๐๐-๑๖.๓๐ น. เป็นเวลา ๑๓.๐๐-๑๕.๓๐ น. ตามหนังสือสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริง จต. ที่ ๐๐๑๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๖ เรื่อง นัดหมายมาให้ปากคำ

กองวินัย สำนักงานตำรวจชาติมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๑.๒/๒๗๙๕ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ ๒ และ ๔ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ โดยให้เหตุผลว่า บันทึกสั่งการสำนักงานตำรวจชาติลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประมวลเรื่องและความเห็นของเจ้าหน้าที่กองวินัยผ่านผู้บังคับบัญชาเสนอสำนักงานตำรวจชาติพิจารณาสั่งการ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ถือได้ว่าเป็นความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งหน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ และเพื่อประโยชน์ในการรักษาวินัยข้าราชการตำรวจ สำนักงานตำรวจชาติจึงไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการบำนาญ ขณะผู้อุทธรณ์ยังรับราชการสังกัดกองบัญชาการศึกษาศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๓ กองบัญชาการศึกษาศึกษาได้หนังสือสั่งการให้ทุกหน่วยงานในสังกัดกำหนดให้วันพฤหัสบดีระหว่างเวลา ๑๓.๐๐-๑๔.๓๐ น. เป็นวันฝึกพลศึกษาและกีฬาของข้าราชการตำรวจในสังกัด และมีกิจกรรมโยธาประกอบเป็นครั้งคราว ผู้อุทธรณ์ขอทุเลาการฝึกโดยให้เหตุผลว่าสุขภาพไม่แข็งแรงไม่เหมาะสมที่จะทำการฝึกและออกกำลังกายกลางแจ้งแดดแรงกล้าจัด เพราะมีโรคประจำตัวภูมิแพ้ ปวดหลัง ท้องเสียบ่อยๆ เวียนศีรษะเมื่ออยู่กลางแจ้งแดด และมีอาการคล้ายจะเป็นต่อเนื้อที่ตาข้างขวา ผู้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์จึงส่งตัวผู้อุทธรณ์ไปรับการตรวจร่างกายที่โรงพยาบาลตำรวจ ผลการตรวจปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ไม่มีอาการตามที่กล่าวอ้าง หรือไม่ปรากฏอาการชัดเจน เมื่อผู้อุทธรณ์ได้รับทราบผลได้โต้แย้งว่าเป็นการรายงานผลที่ไม่เป็นความจริง และมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๔๔ ของกองบัญชาการศึกษาศึกษาเห็นว่า หนังสือของผู้อุทธรณ์ดังกล่าวมีลักษณะของการใช้ถ้อยคำไม่เหมาะสม จึงมีคำสั่ง ที่ ๙/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๔ และ ที่ ๑๑/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ได้ร้องคัดค้าน คณะกรรมการสอบสวนทางวินัย แต่กองบัญชาการศึกษาศึกษามีความเห็นว่าการดำเนินการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ชอบแล้ว และมีคำสั่งให้ลงโทษภาคทัณฑ์ผู้อุทธรณ์ ขณะเดียวกันผู้อุทธรณ์มีหนังสือร้องเรียนต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่า พล.ต.ท. อ. ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการศึกษาศึกษากับพวกกระทำความผิดวินัยตำรวจ และประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๕๗ ในเรื่องการใช้เวลาราชการวันพฤหัสบดีในช่วงเวลา ๑๓.๐๐ น. ถึง ๑๖.๐๐ น. เป็นวันฝึกพลศึกษาและกีฬา โดยมีได้ขออนุญาตจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติเพื่อขออนุมัติต่อนายกรัฐมนตรี และไม่มีการทำงานชดเชยให้แก่ทางราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ส่งเรื่องให้เจ้าพนักงานดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง และรายงานผลให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณา สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาผลการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า คำสั่งของผู้บัญชาการศึกษาศึกษาเป็นคำสั่งที่ชอบแล้ว การร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ไม่มีมูลความผิดจึงสั่งการให้ยุติเรื่อง และกองวินัย สำนักงานกำลังพลมีหนังสือ ที่ ๐๐๐๖.๔๒/๓๐๒๕ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๔๗ แจ้งผลการพิจารณาเรื่องให้ผู้อุทธรณ์ร้องเรียน พล.ต.ท. อ. กับพวกให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า “วน.ได้นำเสนอ ตร. พิจารณาแล้วเห็นว่า การร้องเรียนดังกล่าวไม่มีมูลความผิด แต่อย่างไร ตร. มีบันทึกลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ยุติเรื่อง” ผู้อุทธรณ์เห็นว่าหนังสือแจ้งผลการพิจารณาไม่ชัดเจนว่าใครเป็นผู้มีคำสั่งให้ยุติเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ทำให้ไม่สามารถใช้สิทธิร้องเรียนโต้แย้งคำสั่งดังกล่าวต่อไปได้ และจะมีผลกระทบต่อการขอให้ยกเลิกเพิกถอนคำสั่งภาคทัณฑ์ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงร้องขอให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รวม ๔ รายการ แต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติเปิดเผยให้เฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ๒ และ ๔ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ บันทึกสั่งการให้ยุติเรื่องร้องเรียนกล่าวโทษของผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว โดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีคำสั่งให้ยุติเรื่อง การเปิดเผยจึงไม่มีผลกระทบต่อการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐหรือบุคคลอื่นใด ผู้อุทธรณ์ต้องการ

ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้สิทธิโต้แย้งคัดค้านคำสั่งยุติเรื่องร้องเรียน แต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยไม่มีรายละเอียดการดำเนินเรื่อง และใช้คำย่อที่ใช้เฉพาะภายในหน่วยงาน เช่น วน. และ ตร. ที่บุคคลภายนอกไม่อาจเข้าใจได้ว่าใครเป็นผู้พิจารณาและออกคำสั่ง จึงไม่ชัดเจนเพียงพอที่ผู้อุทธรณ์จะใช้สิทธิโต้แย้งต่อไปได้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นการคุ้มครองสิทธิของผู้อุทธรณ์และตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐให้เป็นไปด้วยความโปร่งใส ถูกต้อง ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีมติให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย หัวหน้าคณะที่ ๓

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ นายอิทธิพล โตมรศักดิ์ นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์ กรรมการ

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของทางราชการ

วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือเสนอรายชื่อผู้สมควรได้รับ
การพิจารณาคัดเลือกเพื่อเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ และ
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งนักพัฒนาการกีฬา ๘ สำนักงานพัฒนาการกีฬา สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาว่า ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะขอถ่ายสำเนารายชื่อของผู้ที่สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการเสนอกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเพื่อขอแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการเพื่อใช้ประโยชน์ในการศึกษาเปรียบเทียบ และเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติราชการของผู้อุทธรณ์ให้สอดคล้องตามระบบราชการสมัยใหม่

สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการมีหนังสือ ที่ กก ๐๓๐๑.๐๒/๑๒๑๗ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ในการพิจารณาเสนอชื่อข้าราชการเพื่อพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารระดับ ๙ สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการได้ปฏิบัติตามหนังสือเวียนของสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๐ ซึ่งกำหนดไว้ว่า “เมื่อมีตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ ระดับ ๙ และหรือระดับ ๑๐ ในกระทรวง ทบวง หรือกรมในสังกัดว่างลง ให้หัวหน้าส่วนราชการที่มีตำแหน่งว่างเสนอข้อมูลต่อปลัดกระทรวงหรือปลัดทบวงแล้วแต่กรณี เพื่อส่งต่อไปยังคณะกรรมการ...” กล่าวคือ

๑. หลักเกณฑ์ในการพิจารณาเสนอชื่อของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ อยู่บนพื้นฐานของการเสนอชื่อบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในเชิงบริหารจัดการ และมีคุณสมบัติตรงตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง รวมทั้งไม่เป็นผู้อยู่ระหว่างดำเนินการทางวินัยด้วย เพื่อให้ อ.ก.พ. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นผู้พิจารณาต่อไป

๒. กรณีการขอถ่ายสำเนาหนังสือที่ส่งรายชื่อจากสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการไปยังกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเพื่อพิจารณาแต่งตั้งนั้น เนื่องจากเอกสารที่จะขอถ่ายสำเนาถือเป็นข้อมูลที่เข้าข่ายเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คือ ความเห็น หรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด จึงไม่สามารถเปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและมีส่วนได้เสียกับการเสนอชื่อเข้ารับการพิจารณาแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ และขณะนี้ได้ทราบว่าจะแต่งตั้งเรียบร้อยแล้ว จึงขอให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้วินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ ทั้งนี้ เอกสารอยู่ในความดูแลของสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ หนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ คำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอคือ หนังสือสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการเสนอรายชื่อผู้สมควรได้รับการพิจารณาคัดเลือกเพื่อเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการกีฬาฯ ให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาพิจารณาข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐตามระเบียบราชการปกติ และการพิจารณาแต่งตั้งผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการกีฬาฯ ได้ดำเนินการเสร็จแล้ว การเปิดเผยจึงไม่มีผลกระทบต่อการพิจารณาและดำเนินการแต่งตั้งข้าราชการดังกล่าวแต่อย่างใด และแม้จะมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลคือวุฒิการศึกษาของผู้ได้รับการเสนอชื่อปะปนอยู่ด้วย แต่ก็ยังเป็นข้อมูลที่ตามหลักเกณฑ์กำหนดให้ต้องเสนอประกอบการพิจารณาของผู้บังคับบัญชาคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งข้าราชการที่เหมาะสมให้ดำรงตำแหน่ง ดังนั้น เพื่อให้สามารถตรวจสอบการใช้ดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาว่าเป็นไปโดยถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด และเพื่อความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ และกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ หัวหน้าคณะที่ ๑

นายมงคล ณ สงขลา นางเน่งน้อย วิศวโยธิน นายสมชาย หอมลออ กรรมการ

นายจัตถกัย บุรุษพัฒน์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกถ้อยคำพยานบุคคล
ในสำนวนการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรี เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์รับราชการตำแหน่งศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรี เขต ๑ (สพท. สุพรรณบุรี เขต ๑) มีหนังสือลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรี เขต ๑ ขอคัดสำเนาข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรง (สว. ๖)

รายการที่ ๒ บันทึกถ้อยคำพยานบุคคลทุกคนในสำนวนการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรงของผู้อุทธรณ์โดยไม่ปิดบังชื่อนามสกุลและตำแหน่งหน้าที่ของพยานบุคคล

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรี เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๖๐/๗๓ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า อนุญาตให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยไม่ได้ให้เหตุผล

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ สพท. สุพรรณบุรี เขต ๑ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรี เขต ๑ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วสรุปความได้ว่า เมื่อประมาณเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ข้าราชการในสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี (สปจ. สุพรรณบุรี) ปัจจุบันคือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี เขต ๑ (สพท. สุพรรณบุรี) ได้มีหนังสือร้องเรียน (บัตรสนเท่ห์) ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ปัจจุบันคือ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ว่า ผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมหลายประการ กรณีแสดงกริยาก้าวร้าว ไม่สุภาพ ชี้หน้าผู้บังคับบัญชาคือ นาย น. กรณีขับรถยนต์ไม่สุภาพ ขับรถตามผู้อื่นในระยะกระชั้นชิด ขับรถปาดหน้าผู้อื่นแล้วแกล้งหยุดระยะกระชั้นชิด เหตุเกิดกับ ข้าราชการ สปจ. สุพรรณบุรี เลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง เรื่องดังกล่าว ปรากฏว่าข้อร้องเรียนมีมูล เลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติจึงได้สั่งให้ สปจ. สุพรรณบุรี แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ต่อมาคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงได้สอบสวนแล้วเห็นว่า

ผู้อุทธรณ์มีความผิดตามข้อร้องเรียน จึงได้เสนอให้ สปจ. สุพรรณบุรี มีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการข้าราชการครูจังหวัดสุพรรณบุรี (อ.ก.ค.) แต่ อ.ก.ค. ได้ยกอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงได้ฟ้องต่อศาลปกครอง ต่อมาศาลปกครองได้มีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ผู้อุทธรณ์เพราะคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงมิได้แจ้งข้อกล่าวหาให้แก่ผู้อุทธรณ์ทราบ กระบวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี เขต ๑ เห็นว่า แม้ศาลปกครองจะมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ผู้อุทธรณ์เพราะกระบวนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่การกระทำของผู้อุทธรณ์ยังคงถือว่ามีความผิดทางวินัย จึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรงและมีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ที่จะตรวจดูต้นฉบับรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรง (สว. ๖) เพื่อตรวจสอบว่าสำเนารายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรง ซึ่งข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ สพท. สุพรรณบุรี เขต ๑ อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดสำเนานั้นถูกต้องครบถ้วนตรงกับต้นฉบับหรือไม่ และผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ที่จะขอคัดสำเนาบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลทุกคนในสำนวนการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรง เพื่อตรวจสอบว่าพยานบุคคลได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรงตรงตามความจริงหรือไม่ และถ้าหากพยานบุคคลให้ถ้อยคำเท็จอันเป็นการปรักปรำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ก็จะดำเนินคดีกับพยานบุคคลเหล่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า กระบวนการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรงได้ยุติแล้ว โดย สพท. สุพรรณบุรี เขต ๑ ได้มีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ผู้อุทธรณ์แล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ย่อมไม่ก่อให้เกิดผลต่อกระบวนการสอบสวนแต่จะทำให้เกิดความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ประกอบกับผู้อุทธรณ์ต้องการนำข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ไปใช้ในการปกป้องคุ้มครองสิทธิของตนเอง และไม่มีพฤติกรรมที่จะทำให้เชื่อว่าจะเกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินผู้เป็นพยานแต่อย่างใด ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลทุกคนในสำนวนการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรงของผู้อุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ และเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า สพท. สุพรรณบุรี เขต ๑ ได้ให้สำเนารายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรง (สว. ๖) ไปแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงควรมีสิทธิที่จะตรวจดูต้นฉบับรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรง (สว. ๖) ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ สพท. สุพรรณบุรี เขต ๑ เปิดเผยบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลในสำนวนการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรงของผู้อุทธรณ์ โดยไม่ปิดบังชื่อ นามสกุล และตำแหน่งหน้าที่ของพยานบุคคลแก่ผู้อุทธรณ์พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องและอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูต้นฉบับรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรง (สว. ๖) ได้

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ หัวหน้าคณะที่ ๑

นายจัดภัย บุรุษพัฒน์ นายสมชาย หอมลออ นางเน่งน้อย วิศโยธิน กรรมการ

นายมงคล ณ สงขลา กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเสียหายโรงเรือนและที่ดิน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลท่าขอนยาง จังหวัดมหาสารคาม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้จัดการหอพักปิยวรรณอพาร์ทเมนต์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงเจ้าพนักงานประเมินภาษีโรงเรือนและที่ดิน องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ท่าขอนยาง ว่า ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ที่จะยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินของหอพักปิยวรรณอพาร์ทเมนต์ แต่ผู้อุทธรณ์ทราบว่าการยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน ณ อบต. แห่งนี้ใช้มาตรฐานในการยื่นและชำระที่แตกต่างกัน ดังนั้น เพื่อให้การยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีสำหรับหอพักของผู้อุทธรณ์ว่ามิได้มีการปฏิบัติ หรือเลือกปฏิบัติในทางที่อาจจะมิชอบ ผู้อุทธรณ์จึงขอทราบข้อมูลข่าวสารพร้อมสำเนาเอกสารแบบแสดงรายการเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน (ภ.ร.ด. ๒) หนังสือแจ้งการประเมินภาษีโรงเรือนและที่ดิน (ภ.ร.ด. ๘) และใบเสร็จภาษีโรงเรือนและที่ดิน (ภ.ร.ด. ๑๒) ของปี พ.ศ. ๒๕๕๗ และ พ.ศ. ๒๕๕๘ ของหอพัก จำนวน ๓ แห่งที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ อบต. ท่าขอนยาง ได้แก่ หอพักสุมลรัตน์ หอพักร่มฉัตร และหอพักสินทรัพย์ทวีคุณ เพื่อให้ผู้อุทธรณ์จะได้นำไปตรวจสอบความชอบธรรมและใช้ประโยชน์ในการยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีของผู้อุทธรณ์

สำนักงาน อบต. ท่าขอนยางมีหนังสือ ที่ มค ๗๑๕๐๑/๕๕๑ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หากหน่วยงานของรัฐไม่ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลจะเปิดเผยมิได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ อบต. ท่าขอนยางดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ อบต. ท่าขอนยาง คำชี้แจงของผู้แทน อบต.ท่าขอนยาง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงได้ความว่า หอพักปิยวรรณอพาร์ทเมนต์ (ซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นผู้จัดการ) หอพักสุมลรัตน์ หอพักร่มฉัตร และหอพักสินทรัพย์ทวีคุณตั้งอยู่บนถนนหน้ามหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยหอพักปิยวรรณอพาร์ทเมนต์ และหอพักสินทรัพย์ทวีคุณอยู่ในซอยห่างถนนใหญ่ ไม่เกิน ๑๐๐ เมตร ส่วนหอพักสุมลรัตน์และหอพักร่มฉัตรอยู่ติดถนนใหญ่ หอพักปิยวรรณอพาร์ทเมนต์เริ่มเปิดดำเนินการในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นปีแรก และมีกำหนดต้องยื่นแบบเสียภาษีโรงเรือนและ

ที่ดิน (ภ.ร.ด. ๒) ภายในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ซึ่งการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินของ อบต. ทำxonยงในปีภาษี ๒๕๕๗ กำหนดหลักเกณฑ์การจัดเก็บภาษีโดยนำอัตราค่าเช่า ลักษณะอาคาร ทำเลที่ตั้ง มาประกอบการคิดคำนวณค่ารายปี โดยหอพักที่อยู่ห่างจากถนนใหญ่ไม่เกิน ๑๐๐ เมตร จะเสียภาษีในเกณฑ์เดียวกัน และจัดเก็บภาษีในอัตราร้อยละ ๑๒.๕ ของค่ารายปี ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ผู้ประกอบการหอพักได้ร้องเรียนว่าหลักเกณฑ์การจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินในปีภาษี ๒๕๕๗ ไม่ถูกต้องตามข้อเท็จจริงของหอพักแต่ละรายทำให้การจัดเก็บไม่เป็นธรรม อบต. ทำxonยงจึงกำหนดหลักเกณฑ์การจัดเก็บ ภาษีโรงเรือนและที่ดินในปีภาษี ๒๕๕๘ ใหม่ โดยคำนวณจากค่าเช่าทั้งปี แต่ปรับลดให้ ๕ เดือน เนื่องจากเป็นช่วงหยุดเทอม ของนักศึกษา และหักลดหย่อนให้ร้อยละ ๓๕ ที่เหลือถือเป็นค่ารายปี จากนั้นจึงจัดเก็บภาษีในอัตรา ร้อยละ ๑๒.๕ ของค่ารายปี สำหรับปีภาษี ๒๕๕๙ ผู้ประกอบการหอพักได้มาร้องเรียนต่อ อบต. ทำxonยงอีกว่า หลักเกณฑ์การจัดเก็บภาษี โรงเรือนและที่ดินของปีภาษี ๒๕๕๘ ไม่เป็นธรรม ขณะนี้ อบต. ทำxonยงจึงอยู่ระหว่างการพิจารณาหลักเกณฑ์การจัดเก็บภาษี โรงเรือนและที่ดินใหม่เพื่อใช้สำหรับปีภาษี ๒๕๕๙ ซึ่งกำหนดต้องยื่นแบบประเมินในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ทั้งนี้ หอพักสุมลรัตน์ และหอพักร่มฉัตรผู้ประกอบการมีฐานะเป็นบุคคลธรรมดา ส่วนหอพักสินทรัพย์ทวีคุณผู้ประกอบการคือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด สินทรัพย์ทวีคุณมีฐานะเป็นนิติบุคคล แต่การจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินของหอพักทั้ง ๕ แห่งดังกล่าว ใช้หลักเกณฑ์เดียวกันตามที่ อบต. ทำxonยงกำหนดในแต่ละปีไม่ว่าจะเป็นหอพักที่ประกอบการโดยนิติบุคคลหรือ บุคคลธรรมดา

ผู้อุทธรณ์ไม่เดินทางมาชี้แจงต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ แต่ได้แจ้งว่า ผู้อุทธรณ์ต้องการ ข้อมูลข่าวสารการเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินปีภาษี ๒๕๕๗ และปีภาษี ๒๕๕๘ ตามแบบ ภ.ร.ด. ๒ ภ.ร.ด. ๘ และ ภ.ร.ด. ๑๒ ของหอพักสุมลรัตน์ หอพักร่มฉัตร และหอพักสินทรัพย์ทวีคุณ เพื่อตรวจสอบความชอบธรรมว่า การประเมินและ เรียกเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน เจ้าหน้าที่ อบต. ทำxonยงใช้มาตรฐานเดียวกันหรือไม่ มีเกณฑ์การคำนวณภาษีอย่างไร หอพักทั้ง ๓ แห่งเสียภาษีเท่าใด เจ้าหน้าที่เรียกเก็บภาษีตรงตามใบเสร็จแท้จริงหรือไม่ และเพื่อประโยชน์ในการยื่นแบบแสดง รายการเสียภาษีปีภาษี ๒๕๕๘ ของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากผู้อุทธรณ์เห็นว่าหอพักของผู้อุทธรณ์อยู่ในซอยต้องเสียค่าใช้จ่าย ในการทำถนน ขยายไฟฟ้า ประปาเข้าหอพักเอง ซึ่งแตกต่างจากหอพักที่ติดถนนใหญ่ที่ได้รับการดูแลจาก อบต. ทำxonยง เป็นอย่างดี ผู้อุทธรณ์เห็นว่า การจัดเก็บภาษีต้องมีการเรียกเก็บอย่างเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการ และผู้ประกอบการทุกราย ควรได้รับการดูแลจาก อบต. ทำxonยงอย่างเสมอภาค หากไม่เสมอภาคกันก็ไม่ควรเรียกเก็บในอัตราเท่ากัน แต่ อบต. ทำxonยงปฏิเสธเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ อบต. ทำxonยงดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอคือ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินตามแบบ ภ.ร.ด. ๒ ภ.ร.ด. ๘ และ ภ.ร.ด. ๑๒ ปีภาษี ๒๕๕๗ และปีภาษี ๒๕๕๘ ของหอพักสุมลรัตน์ หอพักร่มฉัตร และ หอพักสินทรัพย์ทวีคุณนั้น ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินของหอพักสินทรัพย์ทวีคุณ ที่ประกอบการ โดยห้างหุ้นส่วนจำกัด สินทรัพย์ทวีคุณซึ่งเป็นนิติบุคคล มิใช่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล จึงมิใช่ข้อมูลข่าวสาร ส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าวจะแสดงถึงโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยได้ ส่วนข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินของหอพักสุมลรัตน์และหอพักร่มฉัตรที่ดำเนินการโดยบุคคลธรรมดา มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ประกอบกับหลักเกณฑ์

การจัดเก็บภาษีของหอพักที่ดำเนินการโดยนิติบุคคลหรือบุคคลธรรมดา อบต. ทำxonยางได้ใช้หลักเกณฑ์อย่างเดียวกัน การเปิดเผยข้อมูลการเสียภาษีของหอพักสินทรัพย์วิคูน ซึ่งมีที่ตั้งมิได้ติดถนนใหญ่เช่นเดียวกับหอพักของผู้ถือหุ้น จึงน่าจะเป็นการเพียงพอในการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติงานของ อบต. ทำxonยาง แล้ว อบต.ท่านxonยาง จึงอาจไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารการเสียภาษีของเจ้าของหอพักทั้งสองแห่งได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ อบต. ทำxonยางเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินตามแบบ ภ.ร.ด. ๒ ภ.ร.ด. ๘ และ ภ.ร.ด. ๑๒ ปีภาษี ๒๕๔๗ และปีภาษี ๒๕๔๘ ของหอพักสินทรัพย์วิคูน พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้ถือหุ้น ส่วนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินของหอพักสุมลรัตน์และหอพักร่มฉัตร อบต. ทำxonยางมีอำนาจที่จะไม่เปิดเผยได้

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ หัวหน้าคณะที่ ๑

นายมงคล ณ สงขลา นายชัชฎัย บุรุษพัฒน์ นางแนนน้อย วิศวโยธิน กรรมการ

นายสมชาย หอมลออ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๗๗ /๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลไทยสามัคคี จังหวัดบุรีรัมย์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นราษฎรตำบลไทยสามัคคี อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ มีหนังสือถึงองค์การบริหารส่วนตำบลไทยสามัคคี ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ คือ

๑. สำเนาหนังสือแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการสอบสวนองค์การบริหารส่วนตำบลไทยสามัคคี กรณีการจัดซื้อจัดจ้างโครงการปรับปรุงท่อระบายน้ำ หมู่ที่ ๑ และโครงการปรับปรุงร่องระบายน้ำ หมู่ที่ ๑๓

๒. สำเนาหนังสือแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการสอบสวนหาผู้ที่เกี่ยวข้อง กรณีการสอบสวนเรื่องฐานะทางการเงินและบัญชีขององค์การบริหารส่วนตำบลไทยสามัคคี

องค์การบริหารส่วนตำบลไทยสามัคคีมีหนังสือ ที่ บร ๘๒๕๐๑/๓๐๓ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕(๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลไทยสามัคคี ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลไทยสามัคคีมีกรณีร้องเรียนเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างโครงการปรับปรุงท่อระบายน้ำ หมู่ที่ ๑ และโครงการปรับปรุงร่องระบายน้ำ หมู่ที่ ๑๓ ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลไทยสามัคคีไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุดังกล่าวขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลไทยสามัคคีได้มีคำสั่ง ที่ ๖๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๙ และกรณีร้องเรียนเกี่ยวกับการลงบัญชีขององค์การบริหารส่วนตำบลไทยสามัคคี ซึ่งอำเภอหนองหงส์มีคำสั่ง ที่ ๕๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนกรณีที่มีการร้องเรียนดังกล่าวตามลำดับ ผู้อุทธรณ์ยังไม่ทราบผลสรุปการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องที่มีการร้องเรียน จึงขอข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการดำเนินการต่อไป

คณะกรรมการการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อมีการร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลไทยสามัคคี และต่อมาได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อสอบสวนไม่กระทบถึงการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวนและองค์การบริหารส่วนตำบลไทยสามัคคีหรืออำเภอหนองหงส์ซึ่งเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการอันจะทำให้เกิดการบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้แต่อย่างใด ทั้งไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๔) และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลไทยสามัคคีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงชาติ หัวหน้าคณะที่ ๒

นางธิดา ศรีไพพรรณ นางเน่งน้อย วิศวโยธิน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยา ต้นสุวรรณนันทน์ กรรมการ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นข้าราชการสังกัดสำนักพัฒนาแหล่งน้ำ กรมทรัพยากรน้ำ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ขอผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๔ ที่ ๖๓๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๘

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๙๐๑.๓/๓๐๕ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า เรื่องการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้แจ้งให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช แจ้งข้อเท็จจริงและความเห็น พร้อมส่งเอกสารพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปยังสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเพื่อใช้ประกอบการพิจารณา และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้ส่งสำนวนรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปยังสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแล้ว จึงไม่อาจเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่โดยมิได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ โดยการส่งรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงและเอกสารพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้ได้ และแจ้งว่าหากผู้อุทธรณ์ประสงค์ ขอรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงและเอกสารพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ให้ประสานกับสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติโดยตรงต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ เจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่า ประจำอุทยานแห่งชาติแก่งกรุง

อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้จับกุมนาย ก. และนาย ข. ในความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๕๔ พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ มาตรา ๑๖ (๑) และพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ มาตรา ๑๔ ต่อมา นาย ก. และนาย ข. ได้ร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอไชยาว่า นาย ค. เจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่าประจำอุทยานแห่งชาติแก่งกรุง กับพวกกรวม ๕ คน เป็นเจ้าพนักงานใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหาย หรือเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต โดยกล่าวหาว่าขณะจับกุม นาย ค. กับพวก ได้เรียกรับทรัพย์สินเพื่อแลกเปลี่ยนกับการปล่อยตัว และข่มขู่บังคับให้รับสารภาพ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติรับเรื่องดังกล่าวไปดำเนินการ จึงแจ้งให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช แจ้งข้อเท็จจริงและความเห็น พร้อมกับส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปยังสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช แจ้งให้ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ ที่ ๔ (จังหวัดสุราษฎร์ธานี) แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๔ มีคำสั่ง ที่ ๖๓๕/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๘ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงพิจารณาแล้วเห็นว่าข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่ามีประจักษ์พยานยืนยันว่านาย ค. กับพวกได้กระทำการทุจริตหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ กระทำการขู่เข็ญให้ผู้ต้องหาให้การรับสารภาพ พยานหลักฐานฟังไม่ได้ว่ากรณีมีมูลตามที่ร้องเรียนจริง จึงเห็นควรยุติเรื่อง กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชพิจารณาแล้วมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๙๐๑.๓/๓๐๖ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๔ แจ้งว่า กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้พิจารณารายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่าเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติแก่งกรุงปฏิบัติหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย เป็นกรณีไม่มีมูลอันควรกล่าวหาว่าผู้ใดกระทำความผิดวินัยและไม่มีพยานหลักฐานที่ชัดเจนยืนยันได้ว่าเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติแก่งกรุงได้กระทำการข่มขู่หรือบังคับผู้ต้องหาให้รับสารภาพ และเรียกร้องเงินหรือทรัพย์สินในขณะจับกุม อันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริตเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด กรณีไม่มีมูลอันควรกล่าวหาว่าผู้ใดกระทำความผิดวินัย และได้สั่งการให้ยุติเรื่องแล้ว ต่อมากรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๙๐๑.๓/๓๐๔ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๙ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จัดส่งรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง เอกสารพยานหลักฐาน พร้อมกับแจ้งว่าได้สั่งให้ยุติเรื่องแล้ว

ผู้ถูกฤษฎีเป็นพี่ของนาย ก. และนาย ข. ได้ทำหนังสือร้องขอความเป็นธรรมต่ออธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่า นาย ก. และนาย ข. ถูกเจ้าหน้าที่ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชจับกุมกักขังหน่วงเหนี่ยว ข่มขู่และบังคับขึ้นใจให้รับสารภาพ เรียกรับสินบน และขอทราบผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๔

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งของสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๔ ที่อยู่ในความครอบครองของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช มีดังนี้

๑. บันทึกข้อความ สำนักงานบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๔ (จังหวัดสุราษฎร์ธานี) ที่ ทส ๐๙๑๔.๑๐/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๔๙ เรื่อง รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง

๒. รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีนาย ค. เจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่าประจำอุทยานแห่งชาติแก่งกรุง อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี กับพวก กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

กรณีเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด (เพิ่มเติม)
จำนวน ๓ หน้า

๓. หนังสือกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ลับ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๙๐๑.๓/๓๐๖ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ เรื่อง รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ข้อมูลข่าวสารทั้งสามรายการมีรายละเอียดเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงว่า เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติ แก่งกรุงปฏิบัติหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และมีพฤติกรรมข่มขู่เรียกรับเงินหรือทรัพย์สินจากผู้ต้องหาหรือไม่ ซึ่งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเห็นว่าทั้งสองกรณีไม่มีมูลอันควรกล่าวหาว่าผู้ใดกระทำความผิดวินัยเห็นควรยุติเรื่อง และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชพิจารณารายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานต่างๆ แล้ว เห็นด้วยกับคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง และได้มีคำสั่งให้ยุติเรื่องดังกล่าว

กรณีนี้ฝ่ายผู้ต้องหาหาเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติแก่งกรุง เมื่อกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล และได้สั่งให้ยุติเรื่องแล้ว ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นพี่ชายของผู้ต้องหาต้องการ รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อประโยชน์ในการช่วยเหลือผู้ต้องหาทั้งสองในทางคดี จึงควรจะได้รับทราบรายงานดังกล่าว และเรื่องยุติแล้วการเปิดเผยไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

อนึ่ง การที่มาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า “ผู้ใดเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญนี้ โดยมิได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. และมีใช่เป็นการกระทำตามหน้าที่ราชการ หรือเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบหรือไต่สวนข้อเท็จจริง หรือเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” นั้น เป็นการกำหนดโทษสำหรับ บุคคลผู้ใดที่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญดังกล่าว แต่ในกรณีที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีคำวินิจฉัยให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใด หรือหน่วยงานของรัฐแห่งใดเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นหรือหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตาม คำวินิจฉัย ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จึงเป็นการกระทำตามหน้าที่ราชการ ผู้ที่เปิดเผยย่อมไม่มีความผิดตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้กรมอุทยาน แห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

นายวัฒนา รตนวิจิตร หัวหน้าคณะที่ ๔

นายเรวัต ฉ่ำเฉลิม นายจ่าน เฉลิมฉัตร นายดำรงค์ บุญยืน กรรมการ

นางมัลลิกา คุณวัฒน์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : นายดำรงค์ บุญยืน ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๙/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกคำให้การ

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดแพร่

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นข้าราชการสังกัดสำนักงานปลัดตัวจังหวัดแพร่มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่ ขอสำเนาเอกสารผลการสอบข้อเท็จจริงกรณีผู้อุทธรณ์ร้องขอความเป็นธรรมต่อผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

จังหวัดแพร่มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอบางรายการ และปฏิเสธการเปิดเผยบันทึกคำให้การของพยาน ๓ ปาก โดยให้เหตุผลว่า ผู้ให้ถ้อยคำร้องขอไม่ให้เปิดเผย จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนจังหวัดแพร่ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า นาย ก. ขณะดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๗ รักษาการแทนปลัดตัวจังหวัดแพร่ ได้มีบันทึกข้อความลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๖ รายงานผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่ว่าได้รับแจ้งจากนาง ข. เจ้าพนักงานสัตวบาล ๖ สำนักงานปลัดตัวจังหวัดแพร่ว่าถูกผู้อุทธรณ์ทำร้ายร่างกายและดูต่ำโดยใช้คำหยาบคาย จึงเสนอให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าว จังหวัดแพร่จึงมีคำสั่ง ที่ ๓๒๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงพิจารณาแล้วเห็นว่าเหตุการณ์ดังกล่าวเป็นการกระทำที่ผิดวินัยและจรรยาบรรณของข้าราชการ สำนักงานปลัดตัวจังหวัดแพร่จึงมีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ผู้อุทธรณ์ และให้ว่ากล่าวตักเตือนนาง ข. สืบเนื่องจากกรณีดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องนาง ข. ต่อศาลจังหวัดแพร่ ในความผิดฐานหมิ่นประมาท ซึ่งศาลจังหวัดแพร่และศาลอุทธรณ์ภาค ๕ พิพากษายกฟ้อง โดยวินิจฉัยว่าคดีไม่มีมูล

ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่ ร้องขอความเป็นธรรมว่าบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๖ ที่นาย ก. รายงานผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่ไม่ตรงกับความเป็นจริง จังหวัดแพร่จึงมีคำสั่ง ที่ ๔๑๓/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๔

มีนาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าว คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงพิจารณาพยานบุคคล และเอกสารอื่นๆ แล้วเห็นว่า การทำบันทึกข้อความดังกล่าวเป็นการรายงานและแจ้งความตามเหตุการณ์ที่มีมูลความจริง ข้อเท็จจริงไม่อาจถือได้ว่าผู้ถูกร้องไม่ได้รับความเป็นธรรม เห็นควรยกคำร้อง จังหวัดแพร่พิจารณาแล้วเห็นชอบ ผู้ถูกร้อง อ้างว่าคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงไม่ยุติธรรม ไม่นำพยานและเอกสารของผู้ถูกร้องไปประกอบการพิจารณา จึงต้องการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการอุทธรณ์ขอความเป็นธรรมต่อไป ทั้งนี้ จังหวัดแพร่ ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้ถูกร้องบางรายการแล้ว เว้นแต่บันทึกคำให้การของพยาน ๓ ปาก ได้แก่ นาง ข. นาย ค. และนาย ง. โดยให้เหตุผลว่าผู้ให้ถ้อยคำร้องขอมิให้มีการเปิดเผย บันทึกคำให้การดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงลงความเห็นว่า บันทึกข้อความลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๖ ที่นาย ก. รายงาน ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่ เป็นการรายงานตามเหตุการณ์ที่มีมูลความจริง ไม่อาจถือได้ว่าผู้ถูกร้องไม่ได้รับความเป็นธรรม และให้ยกคำร้องโดยพิจารณาจากคำให้การของพยานบุคคลเป็นสำคัญ เมื่อผู้ถูกร้องอ้างว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม จากการพิจารณาของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง จึงควรเปิดโอกาสให้ผู้ถูกร้องได้ตรวจสอบคำให้การของพยานดังกล่าว อันเป็นการแสดงถึงความโปร่งใสและบริสุทธิ์ยุติธรรมของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง แม้คำให้การของนาง ข. จะมีการกล่าวถึงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้ถูกร้องอยู่บ้าง แต่ข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นเรื่องที่ผู้ถูกร้องทราบอยู่ก่อนแล้ว และเป็นข้อเท็จจริงเดียวกันกับที่ผู้ถูกร้องใช้ฟ้องนาง ข. ในความผิดฐานหมิ่นประมาท ซึ่งศาลได้พิพากษายกฟ้อง โดยวินิจฉัยว่าคดีไม่มีมูล ดังนั้น การเปิดเผยจึงไม่น่าจะเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยแก่นาง ข. ส่วนคำให้การ ของนาย ค. และนาย ง. นั้น เป็นเพียงการให้การถึงข้อเท็จจริงทั่วไป เห็นควรให้เปิดเผย

อนึ่ง การที่ผู้ให้ถ้อยคำแจ้งว่าไม่ประสงค์ให้เปิดเผยบันทึกคำให้การอันมีผลทำให้บันทึกคำให้การดังกล่าว เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นเหตุที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารนั้นได้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน แต่ก็มีใช้บทบัญญัติที่ห้ามมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นโดยเด็ดขาด ดังนั้น คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารย่อมมีอำนาจวินิจฉัยให้เปิดเผยได้ตามที่สมควร

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้จังหวัดแพร่ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้ถูกร้อง

นายวัฒนา รตนวิจิตร หัวหน้าคณะที่ ๔

นายเรวัต ฉ่ำเฉลิม นายจำนง เฉลิมฉัตร นายดำรง บุญยืน กรรมการ

นางมัลลิกา คุณวัฒน์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : นายดำรง บุญยืน ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

สค ๘๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลเมืองบางบัวทอง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาเทศบาลเมืองบางบัวทองมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงนายกเทศมนตรีเมืองบางบัวทอง ขอสำเนาและขอตรวจสอบฎีกา เช่น ใบอนุมัติจัดซื้อจัดจ้าง ใบเสร็จรับเงิน รายละเอียดการเปิดซองสอบราคา ประกวตราค่า และรายละเอียดอื่นๆ ตามระเบียบของฎีกาการเบิกจ่ายเงินของงบประมาณรายจ่ายตามเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ตามโครงการ ดังต่อไปนี้

๑. ประเภทรายจ่าย ครุภัณฑ์โฆษณาและเผยแพร่ จัดซื้อจัดจ้างและติดตั้งเครื่องมัลติมีเดียโปรเจคเตอร์และจอภาพมอเตอร์ไฟฟ้าของสำนักปลัดเทศบาลเมืองบางบัวทอง

๒. ค่าใช้จ่ายโครงการพัฒนาประสิทธิภาพคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล พนักงานเทศบาลและลูกจ้างของสำนักปลัดเทศบาลเมืองบางบัวทอง

๓. ค่าใช้จ่ายโครงการจ้างเหมาเอกชนพัฒนาติดตั้งวางระบบ และบำรุงรักษาระบบการทำงานการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์องค์กรทางด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศและจัดทำเว็บไซต์ของสำนักปลัดเทศบาลเมืองบางบัวทอง

๔. หมวดค่าที่ดิน และสิ่งก่อสร้างสำนักปลัดเทศบาลเมืองบางบัวทอง เพื่อจ่ายเป็นค่าปรับปรุงห้องทำงานผู้บริหารหัวหน้าส่วนราชการ ที่ปรึกษา ห้องรับรองสมาชิกสภา ห้องประชุมสภา และห้องศูนย์บริการประชาชน

๕. หมวดค่าที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง กองช่าง ประเภทปรับปรุงภูมิทัศน์ เพื่อจ่ายเป็นค่าปรับปรุงภูมิทัศน์ ถนนบางกรวย-ไทรน้อย

เทศบาลเมืองบางบัวทองมีหนังสือ ที่ นบ ๕๒๑๐๒/๒๐๖๗ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า เทศบาลเมืองบางบัวทองได้แจ้งเรื่องการร้องขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ให้ผู้เกี่ยวข้องที่อาจได้รับผลกระทบทราบ และพิจารณาว่าจะคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอหรือไม่ ซึ่งผู้เกี่ยวข้องได้แจ้งคัดค้านมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งเทศบาลเมืองบางบัวทองที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนเทศบาลเมืองบางบัวทอง และนายกเทศมนตรีเมืองบางบัวทองและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า เทศบาลเมืองบางบัวทองได้ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างตามเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๘ รวม ๕ โครงการ ได้แก่

๑. โครงการพัฒนาประสิทธิภาพคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล พนักงานเทศบาลและลูกจ้าง ดำเนินการโดยวิธีตกลงราคาโดยบริษัท ส. เป็นผู้รับจ้าง

๒. โครงการพัฒนาติดตั้งระบบเชื่อมโยงสื่อสารสนเทศ ดำเนินการโดยวิธีสอบราคา มีผู้ยื่นซองสอบราคาจำนวน ๓ รายคือ บริษัท ว. บริษัท น. และร้าน อ. ผลการสอบราคาปรากฏว่า ร้าน อ. เป็นผู้ชนะการสอบราคา

๓. โครงการปรับปรุงอาคารสำนักงานเทศบาลเมืองบางบัวทอง ดำเนินการโดยวิธีสอบราคา มีผู้ยื่นซองสอบราคาจำนวน ๓ ราย คือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. บริษัท ช. และบริษัท พ. ผลการสอบราคาปรากฏว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. เป็นผู้ชนะการสอบราคา

๔. โครงการจัดซื้อครุภัณฑ์โฆษณาและเผยแพร่ เครื่องมัลติมีเดียโปรเจคเตอร์ และจอร์ับภาพชนิดมอเตอร์ไฟฟ้า ดำเนินการโดยวิธีสอบราคา มีผู้ยื่นซองสอบราคาจำนวน ๓ ราย คือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด บ. บริษัท จ. และบริษัท ม. ผลการสอบราคาปรากฏว่า บริษัท จ. เป็นผู้ชนะการประกวดสอบราคา

๕. โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์ถนนบางกรวย-ไทรน้อย มีผู้ยื่นซองสอบราคา จำนวน ๓ ราย คือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ต. ร้าน ท. และห้างหุ้นส่วนจำกัด ล. ผลการสอบราคาปรากฏว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด ล. เป็นผู้ชนะการเสนอราคา

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๙ ถึงนายกเทศมนตรีเมืองบางบัวทองว่า ผู้อุทธรณ์ในฐานะสมาชิกเทศบาลเมืองบางบัวทองมีความประสงค์ขอสำเนาฎีกา ซึ่งมีรายละเอียดครบถ้วนตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ เช่น ใบขออนุมัติจัดซื้อจัดจ้าง ใบเสร็จรับเงิน รายละเอียดการเปิดซองสอบราคา ประกวราคา และรายละเอียดอื่นๆ ตามระเบียบของฎีกาการเบิกจ่ายของงบประมาณรายจ่ายตามเทศบัญญัติฯ ปี ๒๕๔๘ ทั้งนี้เพื่อตรวจสอบการใช้งบประมาณเทศบาลเมืองบางบัวทองมีหนังสือถึงผู้รับงานตามโครงการดังกล่าว ๔ รายข้างต้นเพื่อสอบถามว่าจะคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอหรือไม่ ปรากฏว่าผู้ได้รับงานมีหนังสือแจ้งคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ๒ ราย คือ บริษัท จ. แจ้งว่า ใบเสนอราคา ใบเสร็จรับเงินเป็นเอกสารที่บริษัท จ. จัดทำขึ้นเพียงเฉพาะให้มีผลผูกพันระหว่างเทศบาลเมืองบางบัวทองกับบริษัท จ. เอกสารดังกล่าวมิใช่เอกสารเพื่อสาธารณะ โดยที่ผู้ขอข้อมูลสามารถตรวจสอบข้อมูลได้จากผลการจัดซื้อจัดจ้าง ซึ่งเป็นเอกสารของเทศบาลเมืองบางบัวทองที่จัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่เป็นการทั่วไปและมีใช้เป็นเอกสารที่ผูกพันบริษัท จ. และร้าน อ. แจ้งว่าขอให้เทศบาลเมืองบางบัวทองปกปิดข้อมูลข่าวสารเป็นความลับ ซึ่งการเปิดเผยอาจจะทำให้เกิดการเสียหายแก่ทางร้าน อ. ส่วนผู้รับงานอีก ๓ ราย คือ บริษัท ส. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. และห้างหุ้นส่วนจำกัด ล. ไม่มีหนังสือแจ้งตอบแต่อย่างใด ซึ่งเทศบาลเมืองบางบัวทองถือว่าผู้ได้รับงานทั้ง ๓ ราย ไม่คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ และเทศบาลเมืองบางบัวทองได้มีหนังสือ ที่ นบ ๕๒๑๐๒/๒๐๖๗ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๔๙ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเพียงแต่ว่าผู้เกี่ยวข้องได้แจ้งคำคัดค้านมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเทศบาลเมืองบางบัวทองจึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งเทศบาลเมืองบางบัวทองที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย นายกเทศมนตรีเมืองบางบัวทองชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอไม่สามารถเปิดเผยได้ คือ ข้อมูลประมาณการก่อสร้าง ซึ่งเป็นความลับของผู้รับจ้างและผู้รับจ้างได้คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตาม que ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง ตามโครงการต่าง ๆ ในการบริหารงานของเทศบาลเมืองบางบัวทองที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องโปร่งใสและประชาชนสามารถตรวจสอบได้ ประกอบกับผู้อุทธรณ์ เป็นสมาชิกสภาเทศบาลเมืองบางบัวทอง ซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินงานของเทศบาลเมืองบางบัวทองด้วย ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้เทศบาลเมืองบางบัวทองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย หัวหน้าคณะที่ ๓

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์ กรรมการ

นายอีกหาญ โดมรงค์ศักดิ์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : เนื่องจากศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ ไปต่างประเทศจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๘๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกประมวลข้อเท็จจริงของเจ้าหน้าที่

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๙ และวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (มสธ.) ร้องขอข้อมูลข่าวสารรวม ๕ รายการ ได้แก่

๑. บัญชีรายรับ-รายจ่าย บัญชีเงินสดของ มสธ. ในธนาคารทุกธนาคาร ตั้งแต่ปี ๒๕๔๒-๒๕๕๙ งบดุล รายรับ-รายจ่าย การจัดซื้อจัดหาของ มสธ. ตั้งแต่สมัยรองศาสตราจารย์ ดร. ทองอินทร์ วัชรโสธร จนถึงปัจจุบัน โดยมีลายเซ็นอธิการบดีกำกับทุกใบ

๒. บันทึกของนายพรศักดิ์ จันทรศรีนาถ ที่ รศ.ดร. สิริวรรณ ศรีพหล นำมาบังคับให้ผู้อุทธรณ์ ลงนามเมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๗

๓. รายงานการประชุมของคณะกรรมการ ก.พ.อ. มสธ. ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของผู้อุทธรณ์ทั้งหมด

๔. รายงานการประชุมของคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของผู้อุทธรณ์ทั้งหมด

๕. เอกสารหลักฐานที่มหาวิทยาลัยส่งไปหน่วยงานภายนอกทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของผู้อุทธรณ์ทั้งหมด

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๒๒.๐๑/๗๖๘ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ ๓ ๔ และ ๕ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ บันทึกของนาย ก. โดยให้เหตุผลว่า บันทึกดังกล่าวเป็นบันทึกการประมวลข้อเท็จจริงต่างๆ ที่เกิดขึ้น และเป็นความเห็นของเจ้าหน้าที่งานวินัยและนิติการ ซึ่งเสนอตามลำดับขั้นต่อผู้บังคับบัญชาประกอบการพิจารณาในการดำเนินการทางวินัยอันเป็นเพียงความเห็นภายในของหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการพ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งไม่มีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิและหน้าที่ของผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด หากเปิดเผยอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่งานวินัยและนิติการในการเสนอความคิดเห็น ซึ่งควรมีความเป็นอิสระในการแสดงความคิดเห็นภายในกรอบการพิจารณาตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น อีกทั้งงานวินัยและนิติการมีหน้าที่ในการดำเนินการทางวินัยเพื่อรักษาวินัยของข้าราชการ และขณะนั้นเรื่องของผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาอยู่ระหว่างการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน ซึ่งผู้อุทธรณ์มีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐาน

ที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และมีโอกาสชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้ตามสิทธิที่ผู้ถูกระงับมีอยู่ และไม่ปรากฏว่ามีลายมือชื่อของผู้ถูกระงับในบันทึกดังกล่าว และไม่มีผู้ใดบังคับให้ผู้ถูกระงับลายมือชื่อในบันทึกตามที่ผู้ถูกระงับกล่าวอ้าง

ผู้ถูกระงับมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์ คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ มสธ. ว่า ผู้ถูกระงับถูกกล่าวหาว่าผิวนิยร้ายแรง ผู้ถูกระงับได้ขอบันทึกของนายพรศักดิ์ฯ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับผู้ถูกระงับโดยตรง และเมื่อ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๗ รศ.ดร. สิริวรรณฯ เคยให้ผู้ถูกระงับอ่านแผ่นสุดท้าย มีข้อความที่มีผลกระทบต่อสิทธิและหน้าที่ เป็นการทาลายชื่อเสียง เขียนข้อความว่า ถ้าไม่มาไกล่เกลี่ยตามข้อ ๑ ก็จะเป็นการผิวนิยแต่ไม่ร้ายแรงซึ่งเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบของนายพรศักดิ์ฯ เพราะเรื่องนี้ อติอธิการบดี และคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงมีมติให้ยุติการสอบสวน ดังนั้น เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในสังคม และเพื่อประโยชน์ในการได้รับข้อมูลข่าวสาร ผู้ถูกระงับจึงขออุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ของ มสธ. ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้ถูกระงับและผู้แทน มสธ. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ผู้ถูกระงับมีปัญหาขัดแย้งกับนักศึกษาปริญญาโท ซึ่งผู้ถูกระงับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และขัดแย้งกับอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ทั้งสองฝ่ายได้มีหนังสือร้องเรียนต่อ มสธ. มสธ. จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงรายงานผลการสอบสวนต่อ มสธ. เสนอความเห็นให้มีการไกล่เกลี่ยเรื่องที่เกิดขึ้น โดยมีอธิการบดี รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ และประธานกรรมการประจำสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์เป็นผู้ไกล่เกลี่ย อธิการบดี มสธ. จึงมอบหมายให้กองการเจ้าหน้าที่ มสธ. รวบรวมข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวเสนอพิจารณา นายพรศักดิ์ฯ นิตกร ๗ งานวินัยและนิติกร กองการเจ้าหน้าที่ ซึ่งได้รับมอบหมายให้ดำเนินการได้รวบรวมข้อเท็จจริงและสรุปความเห็นตามบันทึกที่ ศธ๐๕๒๒.๐๑ (๐๕)/- ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๗ ว่า เรื่องที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจากผู้ถูกระงับซึ่งแสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม และมีพฤติการณ์การกระทำที่มีมูลอันควรกล่าวหาว่า ผู้ถูกระงับจัดทำหนังสือด้วยข้อความที่มีลักษณะใส่ร้ายบุคคลอื่นโดยปราศจากเหตุผล และอาจจะเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับความเสียหาย มีมูลควรกล่าวหาว่ากระทำผิวนิยฐานไม่รักษาความสามัคคีระหว่างเพื่อนร่วมงานตามมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาที่ได้มีคำสั่งให้ยุติการดำเนินการใดๆ ที่จะสร้างความสับสนให้กับเพื่อนร่วมงานตามมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ อธิการบดี มสธ. สั่งการให้ดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทระหว่างคู่กรณี หากไม่เป็นที่ยุติจึงดำเนินการตามความเห็นของนายพรศักดิ์ฯ ผู้ถูกระงับเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรม จึงไม่ยอมรับการไกล่เกลี่ย มสธ. จึงมีคำสั่งลับ ที่ ๙๒๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนกรณีกล่าวหาว่า ผู้ถูกระงับประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการในเรื่องพฤติกรรมของผู้ถูกระงับที่นายพรศักดิ์ฯ บันทึกเสนออธิการบดี มสธ. ดังกล่าว ต่อมาผู้ถูกระงับมีหนังสือร้องเรียนกล่าวหาอธิการบดี มสธ. และข้าราชการ มสธ. อื่นๆ ไปยังหน่วยงานต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ซึ่ง มสธ. เห็นว่าเป็นกรณีอันมีมูลควรกล่าวหาว่าผู้ถูกระงับกระทำผิวนิยทางวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องกลั่นแกล้งดูหมิ่นผู้บังคับบัญชาและผู้ร่วมปฏิบัติงานอย่างร้ายแรง จึงมีคำสั่งลับ ที่ ๒๔๓๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๘ ให้ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งลับ ที่ ๙๒๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๘ และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ถูกระงับในกรณีกล่าวหาว่า ผู้ถูกระงับกระทำผิวนิยอย่างร้ายแรงในเรื่องกลั่นแกล้งดูหมิ่น เหยียดหยาม และหมิ่นประมาทผู้ร่วมปฏิบัติราชการ และผู้บังคับบัญชาอย่างร้ายแรง ขณะนี้การสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ถูกระงับยังไม่แล้วเสร็จ โดยอยู่ระหว่างการจัดทำรายงานการสอบสวน ผู้ถูกระงับร้องขอข้อมูลข่าวสารทั้ง ๕ รายการ เพื่อประกอบการดำเนินการให้ได้รับความยุติธรรม และ มสธ. ได้เปิดเผย

เฉพาะข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถือหุ้นร้องขอรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ ให้แก่ผู้ถือหุ้น แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ผู้ถือหุ้นจึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ มสธ. ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ บันทึกของนายพรศักดิ์ฯ นิตกร ๗ งานวินัยและนิติการ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๗ที่ประมวลข้อเท็จจริงและความเห็นเสนอผู้บังคับบัญชาพิจารณาเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ถือหุ้นและผู้บังคับบัญชาสั่งการให้มีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นรายงานข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายของ นิตกรซึ่งเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติของเจ้าหน้าที่ตามระเบียบกฎหมาย และมีผลกระทบต่อผู้ถือหุ้นโดยตรง ผู้ถือหุ้นจึงควรมีสิทธิได้ทราบเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนให้ได้รับความเป็นธรรม ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้ถือหุ้นทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้ มสธ. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้ถือหุ้น

นายสมยศ เชื้อไทย หัวหน้าคณะที่ ๓

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ นายอิทธิพล โตมรศักดิ์ นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์ กรรมการ

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : เนื่องจากศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ ไปต่างประเทศจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของทางราชการ

วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขตที่ ๒

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. และนาง ข. ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นข้าราชการและบุคลากรของโรงเรียนบ้านโจด อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่นมีหนังสือลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๒ ขอสำเนาหนังสือที่มีบุคคลร้องเรียนต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๒ เกี่ยวกับพฤติกรรมของพวกผู้อุทธรณ์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๒ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๒๖ /๑๑๒ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๒ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้วข้อเท็จจริงฟังได้ว่า มีบุคคลทำหนังสือร้องเรียน ต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๒ เกี่ยวกับพฤติกรรมของข้าราชการและบุคลากรของโรงเรียนบ้านโจด ซึ่งผู้อุทธรณ์ปฏิบัติงานอยู่ผู้อุทธรณ์ เห็นว่าการร้องเรียนอาจทำให้ได้รับความเสียหายจึงขอสำเนาหนังสือร้องเรียนดังกล่าวเพื่อนำข้อเท็จจริงไปชี้แจงต่อชุมชน สำนักงานพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๒ ปฏิเสธการเปิดเผยโดยเห็นว่าเรื่องยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ประกอบกับ ต้องถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๑ เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้ร้องเรียน พยาน หรือผู้ให้ข้อมูล ไม่ให้รับภัยหรือความไม่ชอบธรรม ซึ่งอาจเนื่องมาจากการร้องเรียน การเป็นพยาน หรือข้อมูลนั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อการดำเนินการร้องเรียนยังไม่เสร็จสิ้น ประกอบกับต้องถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๑ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ เห็นสมควรยังไม่เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ ใดๆก็ดี เนื่องจากการร้องเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมของข้าราชการ

และบุคลากรของโรงเรียนบ้านโจดย์่อมมีผลกระทบต่อผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนดังกล่าวไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ สมควรที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๒ จักได้เร่งรัดการดำเนินการให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อข้าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงชาติ หัวหน้าคณะที่ ๒

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย นางธิดา ศรีไพพรรณ กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยา ต้นสุวรรณนนท์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือสัญญาซื้อขายที่ดิน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานที่ดินจังหวัดสระบุรี สาขาแก่งคอย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสระบุรี สาขาแก่งคอย ร้องขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเอกสารนิติกรรม สัญญาซื้อขายที่ดินของบริษัท ก. ที่บ้านหนองแพ ตำบลบ้านป่า อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี (โครงการโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒) กับผู้ครอบครองเดิม

สำนักงานที่ดินจังหวัดสระบุรี สาขาแก่งคอยมีหนังสือ ที่ สป ๐๐๑๙.๑/๕๖๒๓ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ระบุเลขหนังสือกรรมสิทธิ์ในที่ดิน (โฉนดที่ดิน) ของบริษัทฯ ที่ต้องการข้อมูล หากเปิดเผยจะเป็นการรุกร้าสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร เป็นการตรวจสอบทรัพย์สินของบริษัทฯ อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของที่ดินได้ ตามนัยมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดสระบุรี สาขาแก่งคอยดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดสระบุรี สาขาแก่งคอย คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักงานที่ดินจังหวัดสระบุรี สาขาแก่งคอย และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของที่ดินที่อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี มีพื้นที่ประมาณ ๗๐ ไร่ อยู่ติดกับที่ดินโครงการโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ ซึ่งบริษัท ก. เป็นเจ้าของที่ดิน และเป็นผู้ดำเนินการโครงการโรงไฟฟ้าซึ่งมีพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้าประมาณ ๔๐๐ ไร่ ขณะนี้โรงไฟฟ้าอยู่ระหว่างดำเนินการก่อสร้าง ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์จะใช้ที่ดินของผู้อุทธรณ์เพื่อทำหมู่บ้านจัดสรร จึงเป็นผู้อาจจะได้รับผลกระทบจากการดำเนินงานของโรงไฟฟ้าหลายประการ เช่น อากาศเสีย น้ำเสีย ถูกแย่งใช้น้ำ และอาจเกิดอุบัติเหตุโรงไฟฟ้าระเบิด เป็นต้น อาจทำให้มูลค่าที่ดินของผู้อุทธรณ์รวมทั้งที่ดินใกล้เคียงรอบโรงไฟฟ้าราคาลดลง ผู้อุทธรณ์ต้องการเจรจาปัญหาที่ผู้อุทธรณ์ได้รับความเดือดร้อนกับทางบริษัทฯ แต่ไม่ได้รับการสนองตอบ ผู้อุทธรณ์จึงร้องขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อต้องการทราบว่า บริษัทฯ ชื่อที่ดินที่ตั้งโรงไฟฟ้ามาก่อนจะมีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) หรือไม่ และจะได้นำข้อมูลไปใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้พิจารณาว่า การอนุญาตให้

ดำเนินโครงการโรงไฟฟ้าถูกต้องหรือไม่ แต่สำนักงานที่ดินจังหวัดสระบุรี สาขาแก่งคอยปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์ จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอคือ หนังสือสัญญาซื้อขายที่ดินระหว่างบริษัท ก. กับผู้ขาย ซึ่งมี ๒ ฉบับคือ หนังสือสัญญาซื้อขายระหว่างบริษัทฯ กับบุคคลธรรมดาฉบับหนึ่ง และหนังสือสัญญาซื้อขายระหว่างบริษัทฯ กับนิติบุคคลอีก ฉบับหนึ่ง สัญญาซื้อขายที่ดินดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานที่ดินจังหวัดสระบุรี สาขาแก่งคอย จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในที่ดินตามสัญญาซื้อขายที่ดินทั้งสองฉบับของบริษัทฯ ก็เพื่อดำเนินการตามโครงการโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ ซึ่งเป็นโครงการที่มีผลกระทบต่อสาธารณสุข ผู้อุทธรณ์ซึ่งมีที่ดินติดกับโครงการโรงไฟฟ้าและเป็นผู้อาจจะได้รับผลกระทบจากการดำเนินงานโครงการโรงไฟฟ้า จึงมีสิทธิได้ทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนให้ได้รับความเป็นธรรม ดังนั้น เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว คณะกรรมการฯ จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ชื่อผู้ขายและราคาที่ซื้อขายที่ดินตามหนังสือสัญญาซื้อขายที่ดินระหว่างบริษัทฯ กับผู้ขายที่เป็นบุคคลธรรมดาซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หากเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร สำนักงานที่ดินจังหวัดสระบุรี สาขาแก่งคอย จึงอาจใช้ดุลพินิจที่จะไม่เปิดเผยได้

ฉะนั้น คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานที่ดินจังหวัดสระบุรี สาขาแก่งคอยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เป็นดุลพินิจของสำนักงานที่ดินจังหวัดสระบุรี สาขาแก่งคอยที่จะไม่เปิดเผยชื่อผู้ขายและราคาที่ซื้อขายที่ดินในหนังสือสัญญาซื้อขายที่ดินเฉพาะฉบับระหว่างบริษัทฯ กับบุคคลธรรมดาได้

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ หัวหน้าคณะที่ ๑

นายมงคล ณ สงขลา นายชัชฎัย บุรุษพัฒน์ นางเน่งน้อย วิศวโยธิน กรรมการ

นายสมชาย หอมลออ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๘๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งพาณิชย์จังหวัดสมุทรสงคราม มีหนังสือ ลับ ที่ สส ๐๐๑๕/๐๐๑ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงปลัดกระทรวงพาณิชย์ว่า ตามที่สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์มีคำสั่ง ที่ ๑๒๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน กรณีมีผู้กล่าวหาว่า ผู้อุทธรณ์กระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงนั้น เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์ในการแก้ข้อกล่าวหา ผู้อุทธรณ์จึงร้องขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ได้แก่

๑. รายละเอียดการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่ง ที่ ๔๒๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เอกสารการให้ถ้อยคำของพยาน และเอกสารที่เกี่ยวข้องในการกล่าวหาผู้อุทธรณ์ตามประเด็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๒. รายงานสรุปความเห็นของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงที่กล่าวหาผู้อุทธรณ์

สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์มีหนังสือ ลับ ที่ พณ ๐๒๐๒/๐๙๙๔ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวน การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ตาม มาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถเปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สส ๐๐๑๕/๕๖๒ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กระทรวงพาณิชย์ได้รับหนังสือร้องเรียนเกี่ยวกับการดำเนินการโครงการสนับสนุนตลาดผลิตภัณฑ์ภูมิภาคของสำนักงานพาณิชย์จังหวัดปทุมธานี ซึ่งเน้นในเรื่องส่งเสริมและสนับสนุนผู้ผลิตและผู้ประกอบการสินค้า OTOP ได้จัดทำ “โครงการศูนย์การผลิต การแปรรูป และการตลาดสินค้า OTOP” เป็นการดำเนินการที่มีพฤติกรรมแสวงหาประโยชน์ใส่ตนเองและพรรคพวก ทำให้การใช้งบประมาณของรัฐไม่ถูกต้องและไม่เป็นประโยชน์แก่ราชการโดยรวม สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์จึงมีคำสั่ง ที่ ๔๒๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการ

สืบสวนข้อเท็จจริง เพื่อดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าว คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้ทำการสืบสวนพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องรวมทั้งผู้ถูกร้อง ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งพาณิชย์จังหวัดปทุมธานี และรวบรวมพยานเอกสารที่เกี่ยวข้องตามกรณีที่ปรากฏในหนังสือร้องเรียน แต่ระหว่างการสืบสวนคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้พบประเด็นการกล่าวหาอื่นอีก และได้ทำการสรุปประเด็นพิจารณาออกเป็น ๔ ประเด็น ดังนี้

๑. เรื่องศูนย์การผลิต การแปรรูป และการตลาดผลิตภัณฑ์ครบวงจร ซึ่งเป็นกรณีที่มีการร้องเรียน ไม่ปรากฏว่าผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานีได้อนุมัติในเรื่องนี้แต่อย่างใด ความเสียหายที่อาจจะเกิดจากการร้องเรียนจึงยังไม่เกิดคณะกรรมการฯ จึงเห็นควรยุติเรื่อง

๒. เรื่องศูนย์บูรณาการแสดงและจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ จังหวัดปทุมธานี คณะกรรมการฯ เห็นว่า ผู้ถูกร้องได้ดำเนินการจัดตั้งศูนย์ฯ ถูกต้องแล้ว ซึ่งมีผลทำให้อาคารของศูนย์ฯ เป็นทรัพย์สินของทางราชการไปด้วยเพราะเป็นศูนย์ของทางราชการ จึงไม่มีมูลกรณีความผิดทางวินัยในประเด็นเรื่องนี้ เห็นควรยุติเรื่อง

๓. เรื่องการทุจริตเงินรายได้ของศูนย์บูรณาการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ คณะกรรมการฯ เห็นว่าผู้ถูกร้องได้สมัครกับบุคคลภายนอกทำการทุจริตแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเอง หรือผู้อื่น

๔. เรื่องพฤติกรรมที่ไม่โปร่งใสเกี่ยวกับการนำสินค้าไปแสดงและจำหน่ายในต่างประเทศ ตามยุทธศาสตร์จังหวัดปทุมธานีที่นำกลุ่มผู้ผลิตสินค้าไปแสดงและจำหน่ายต่างประเทศ ณ กรุงบันดาร์เสรีเบกาวัน ประเทศบรูไน ซึ่งมี ๒ ประเด็นย่อย คือ

๔.๑ เรื่องการรายงานเท็จเกี่ยวกับประเภทสินค้าที่ระบุว่าเป็นสินค้า OTOP และรายได้จากยอดจำหน่าย คณะกรรมการฯ เห็นว่าเรื่องนี้อาจมีการเข้าใจผิดในสาระรายละเอียดซึ่งเป็นเหตุให้เกิดความเข้าใจผิด ระหว่างทางราชการกับเอกชน จึงเป็นเรื่องที่ผู้ถูกร้องพึงระมัดระวังในการบริหารงาน ควรจะได้มีการตักเตือนทางการบริหารสำหรับประเด็นนี้

๔.๒ เรื่องการเรียกเก็บเงินจากกลุ่มผู้ผลิตสินค้า OTOP ในการไปแสดงและจำหน่ายยังกรุงบันดาร์เสรีเบกาวัน ประเทศบรูไน คณะกรรมการฯ เห็นว่า มีมูลกรณีที่ควรกล่าวหาว่า ผู้ถูกร้องมีการกระทำทุจริตต่อหน้าที่ราชการซึ่งเป็นการผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง

สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์พิจารณาผลการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า ควรตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ถูกร้อง เฉพาะในประเด็นที่ ๓ เรื่องการทุจริตเงินรายได้ของศูนย์บูรณาการ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ตามที่คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเสนอ ส่วนประเด็นที่ ๔.๒ เรื่องการเรียกเก็บเงินจากผู้ผลิตสินค้าที่นำไปแสดงและจำหน่ายยังประเทศบรูไนยังไม่มีมูลเพียงพอที่จะกล่าวหาผู้ถูกร้องว่า กระทำผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามที่คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเสนอ สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์จึงมีคำสั่ง ที่ ๑๒๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ถูกร้องในเรื่องดังกล่าวแล้ว ผู้ถูกร้องเห็นว่าตนมิได้รับความเป็นธรรมเนื่องจากการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงระบุว่า มีกรณีร้องเรียนเกี่ยวกับการดำเนินการโครงการเรื่องหนึ่ง แต่ผลการสืบสวนข้อเท็จจริงชี้มูลความผิดผู้ถูกร้องในอีกโครงการหนึ่ง เป็นเหตุให้สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ถูกร้อง ผู้ถูกร้องจึงร้องขอข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการดังกล่าวเพื่อใช้ในการแก้ข้อกล่าวหา แต่สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ปฏิเสธการเปิดเผยผู้ถูกร้องจึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้ถูกร้องชี้แจงเพิ่มเติมว่าตามคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงระบุว่า มีผู้ร้องเรียนในเรื่องหนึ่ง แต่ผลการสืบสวนคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเห็นว่า ผู้ถูกร้องมีมูลความผิดในอีกเรื่องหนึ่ง ผู้ถูกร้องจึงต้องการข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอ ทั้ง ๒ รายการ ซึ่งคือสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง เพื่อต้องการทราบว่า มีกรณีไหน อย่างไร แค่นั้น

เพียงไร ที่ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติในขณะดำรงตำแหน่งพาณิชย์จังหวัดปทุมธานีที่ทำให้คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้รวบรวมพยานหลักฐานแล้วสรุปกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง โดยสรุปเสนอผู้บังคับบัญชาให้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง และผู้อุทธรณ์จะได้ใช้เตรียมการให้ข้อมูลและรายละเอียดข้อเท็จจริงแก่คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้ถูกต้อง ไม่สับสนหลงประเด็นเหมือนกับที่ได้รับการปฏิบัติจากคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ล่วงเลยมาเป็นเวลานานทำให้ผู้อุทธรณ์เสียสิทธิในการได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน และเสื่อมเสียชื่อเสียง ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ไม่มีความประสงค์จะทราบชื่อของผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานแต่อย่างใด

ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ชี้แจงว่า ขณะมาชี้แจงการสอบสวนอยู่ระหว่างการรวบรวมพยานหลักฐานฝ่ายกล่าวหา เมื่อดำเนินการเสร็จแล้วจึงจะแจ้งข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (ส.ว. ๓) ให้ผู้อุทธรณ์ทราบเพื่อแก้ข้อกล่าวหาต่อไป ซึ่งคาดว่าจะแจ้ง ส.ว. ๓ ได้ภายในหนึ่งเดือน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอทั้ง ๒ รายการ คือ ส่วนการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ ที่ ๔๒๐/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ การสืบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการเสร็จแล้วและผลการสืบสวนเป็นมูลให้สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผลกระทบต่อสิทธิของผู้อุทธรณ์โดยตรงและแม้จะอยู่ระหว่างการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแต่การสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงล่วงเลยมาเป็นเวลานาน ซึ่งผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์แจ้งว่า จะแจ้ง ส.ว. ๓ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ภายในหนึ่งเดือนนับแต่มาชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ แต่เมื่อล่วงเลยกำหนดดังกล่าวแล้ว ผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับการแจ้ง ส.ว. ๓ แต่อย่างใดจึงเป็นการดำเนินการล่าช้า ทำให้ผู้อุทธรณ์เสียเปรียบในการต่อสู้แก้ข้อกล่าวหาได้ ผู้อุทธรณ์จึงควรได้ทราบข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนให้ได้รับความเป็นธรรมในการเตรียมตัวเพื่อแก้ข้อกล่าวหาทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า การเปิดเผยจะเป็นอันตรายต่อผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยาน หรือเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัย ประกอบกับผู้อุทธรณ์แจ้งว่าไม่ประสงค์จะให้เปิดเผยชื่อพยานแต่อย่างใด ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ โดยสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์อาจใช้ดุลพินิจไม่เปิดเผยชื่อพยาน หรือข้อความที่อาจทำให้ทราบชื่อพยานได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอทั้ง ๒ รายการ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เป็นดุลพินิจของสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ที่จะไม่เปิดเผยชื่อพยาน หรือข้อความที่อาจทำให้ทราบชื่อพยานได้

นายสมยศ เชื้อไทย หัวหน้าคณะที่ ๓

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ นายอิทธิพล โตมรศักดิ์ กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : เนื่องจากศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ ไปต่างประเทศจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๕/๒๕๔๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูนมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ และ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน ขอข้อมูลข่าวสารดังนี้

๑. รายงานการประชุมคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๙
๒. รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีมีการกล่าวหาผู้อุทธรณ์ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน ที่ ๑๓๙/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙

องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูนมีหนังสือ ที่ ลพ ๕๑๐๐๑/๑๙๗๔ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยเฉพาะคำให้การของผู้อุทธรณ์และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอื่น โดยให้เหตุผลว่าเอกสารอยู่ในขั้นตอนการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูนมีคำสั่ง ที่ ๑๓๙/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ในเรื่องดังต่อไปนี้

๑. เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๗ ขณะผู้อุทธรณ์ปฏิบัติหน้าที่ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน ได้เป็นผู้ลงนามในสัญญาให้เช่าอาคารคลังสินค้าระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน กับห้างหุ้นส่วนจำกัด พ.
๒. ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้รับผิดชอบควบคุมการปฏิบัติราชการประจำในองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน ไม่ควบคุมการตรวจรับการจ้างก่อสร้างอาคารสำนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน ซึ่งยังไม่แล้วเสร็จ
๓. ผู้อุทธรณ์ขัดขวางมิให้จ่ายเงินอุดหนุนตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้แก่สำนักงานจังหวัดลำพูน ตามโครงการจัดทำหนังสือเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในงานฉลองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี เรื่อง โครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำแม่อาวอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และโครงการจัดทำหนังสือประชาสัมพันธ์จังหวัดลำพูน เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว

ผลการสืบสวนข้อเท็จจริงสรุปว่า การที่ผู้อุทธรณ์ระงับการเบิกจ่ายเงินอุดหนุนตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน เรื่องงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ พุทธการณอยู่ในข่ายไม่สนับสนุนนโยบายของผู้บังคับบัญชา และไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบแบบธรรมเนียมของทางราชการ

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน ซึ่งแจ้งด้วยวาจาต่อคณะกรรมการฯ ว่า รายงานการประชุมคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูนเป็นการประชุมลับ มีการพิจารณาเกี่ยวกับข้อที่มีการกล่าวหาผู้อุทธรณ์ โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูนเป็นประธานกรรมการ ทั้งนี้องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูนได้ส่งคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูนและกรรมการอื่นพิจารณาแล้ว ส่วนรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูนให้เปิดเผยเฉพาะคำให้การของผู้อุทธรณ์ และองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูนกำลังแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงจึงอาจกระทบต่อการสอบสวนวินัย และอาจมีผลกระทบต่อบุคคลอื่นได้

ผู้อุทธรณ์ซึ่งแจ้งด้วยวาจาต่อคณะกรรมการฯ ว่า รายงานการประชุมคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูนนั้น ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอไปที่ผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูนซึ่งเป็นประธานกรรมการ ขณะนี้รอฟังคำสั่งอยู่ สำหรับรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงนั้น ผู้อุทธรณ์ต้องการเฉพาะตัวบันทึกรายงานการสืบสวน เพื่อนำไปใช้แก้ข้อกล่าวหาต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า

๑. รายงานการประชุมคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน ผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูนซึ่งแจ้งว่า การสั่งให้เปิดเผยเป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูนซึ่งเป็นประธานกรรมการ และผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอต่อผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูนแล้ว ขณะนี้รอฟังคำสั่งอยู่ จึงไม่มีประเด็นที่คณะกรรมการฯ ต้องพิจารณาวินิจฉัย

๒. รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง ผู้อุทธรณ์แจ้งต่อคณะกรรมการฯ ว่า ต้องการเฉพาะบันทึกรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง (จำนวน ๓ หน้า) ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและข้อพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ที่วินิจฉัยว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ถูกต้องตามระเบียบแบบธรรมเนียมของทางราชการหรือไม่ การวินิจฉัยดังกล่าวเป็นการวินิจฉัยข้อเท็จจริงโดยไม่ได้นำพยานเอกสารหรือพยานบุคคลมาใช้ในการพิจารณา ดังนั้น การเปิดเผยบันทึกรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงจึงไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และเห็นว่า การเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน อีกทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นการแสดงถึงความโปร่งใสในการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐประการหนึ่งด้วย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูนเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร หัวหน้าคณะที่ ๔

นายจ่านง เกลิมฉัตร นายดำรง บุษยีน นางมัลลิกา คุณวัฒน์ กรรมการ

นายเรวัต ฉ่ำเฉลิม กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : นายดำรง บุษยีน ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญา

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถานีตำรวจนครบาลห้วยขวาง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงสถานีตำรวจนครบาลห้วยขวาง ขอคัดสำเนาบันทึกประจำวัน หนังสือมอบอำนาจ หมายค้น และเอกสารอื่นในการแจ้งความดำเนินคดีแก่ผู้อุทธรณ์ ในความผิดฐานละเมิดลิขสิทธิ์

สถานีตำรวจนครบาลห้วยขวางมีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๑๖. (บก.น. ๑) ๖/๕๕๙๘ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า คดีดังกล่าวอยู่ระหว่างการสอบสวนรวบรวม พยานเพิ่มเติมเพื่อสรุปสำนวนเสนอพนักงานอัยการพิจารณาดำเนินการต่อไป ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๕๑ และประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๖ บัญญัติไว้ว่า เมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องแล้ว ผู้มีส่วนได้เสียจึงจะมีสิทธิ ร้องขอเอกสารหลักฐานในคดีได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสถานีตำรวจนครบาลห้วยขวาง คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ บริษัท อ. โดยนาย ก. ผู้รับมอบอำนาจช่วง ได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลห้วยขวางว่า ร้าน ว. ซึ่งมีผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของหรือผู้ดูแล กระทำการละเมิดงานวรรณกรรมโปรแกรมคอมพิวเตอร์ของบริษัท อ. ต่อมาวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เจ้าหน้าที่ตำรวจ ได้เข้าตรวจค้นร้าน ว. ตามหมายค้นของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ (หมายค้นเลขที่ ๕๘๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙) ผลการค้นพบว่าที่หน้าจคอมพิวเตอร์ มีไอคอนเกมส์ เดอะเมทริก เทอร์มินเตอร์ ๓ ซึ่งนาย ก. ยืนยันว่าบริษัท อ. เป็นเจ้าของโปรแกรมดังกล่าว เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงจับกุมผู้อุทธรณ์และยึดเครื่องคอมพิวเตอร์ จำนวน ๔๑ เครื่อง พร้อมอุปกรณ์อื่นๆ

ต่อมาในวันเดียวกัน บริษัท อ. โดยนาย ก. กับผู้ถือหุ้น ตกลงทำสัญญาประนีประนอมยอมความกัน โดยผู้ถือหุ้น ยินยอมชำระค่าเสียหายเป็นเงินจำนวนห้าหมื่นห้าพันบาท และบริษัท อ. ยินยอมสละสิทธิในการดำเนินคดีกับผู้ถือหุ้น ทั้งทางแพ่งและทางอาญาโดยการขอถอนคำร้องทุกข์ ซึ่งพนักงานสอบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่าคดีดังกล่าวเป็นความผิด อันยอมความได้ จึงอนุญาตให้ถอนคำร้องทุกข์

ผู้ถือหุ้นต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อตรวจสอบว่า บริษัท อ. เป็นเจ้าของโปรแกรมเกมส์ เดอะเมทริก เทอร์มินเตอร์ ๓ และนาย ก. เป็นผู้มีอำนาจจัดการแทนหรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาเอกสารที่ใช้ในการแจ้งความดำเนินคดี หมายค้น และรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี แล้วเห็นว่า

๑. ความผิดตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ เป็นความผิดอันยอมความได้ จึงเป็นความผิดต่อส่วนตัว ซึ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พนักงานสอบสวนจะมีอำนาจสอบสวนคดีก็ต่อเมื่อได้มีการร้องทุกข์ และผู้ร้องทุกข์ต้องเป็นผู้เสียหายหรือผู้มีอำนาจจัดการแทนผู้เสียหายเท่านั้น ดังนั้น เมื่อ นาย ก. อ้างว่าได้รับมอบอำนาจ จากบริษัท อ. ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับผู้ถือหุ้น ผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาย่อมมีสิทธิที่จะ ตรวจสอบว่า บริษัท อ. เป็นเจ้าของงานที่มีลิขสิทธิ์อันจะถือว่าเป็นผู้เสียหายในความผิดฐานละเมิดลิขสิทธิ์หรือไม่ และนาย ก. เป็นผู้มีอำนาจจัดการแทนหรือไม่ ซึ่งข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นเงื่อนไขสำคัญในเรื่องสิทธิการร้องทุกข์และ อำนาจสอบสวนของพนักงานสอบสวน

๒. ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๖๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติ ทั้งหลายในประมวลกฎหมายนี้ซึ่งว่าด้วยการจับและการค้น เจ้าพนักงานผู้จัดการตามหมายนั้นต้องแจ้งข้อความในหมาย ให้แก่ผู้เกี่ยวข้องทราบและถ้ามีคำร้องขอให้ส่งหมายนั้นให้เขาตรวจดู” หมายค้นจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยแก่ผู้ถือหุ้น

๓. คดีนี้เป็นความผิดต่อส่วนตัว เมื่อถอนคำร้องทุกข์ไปแล้วมีผลทำให้สิทธิภาคีอาญามาฟ้องระงับไปตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ พนักงานสอบสวนจึงไม่มีอำนาจสอบสวนคดีต่อไป และพนักงานอัยการ ก็ไม่มีอำนาจฟ้องผู้ต้องหาต่อศาล กรณีจึงไม่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๖ ที่หน่วยงานอ้างแต่อย่างใด การเปิดเผยรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมาย เสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้สถานีตำรวจ นครบาลห้วยขวางเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้ถือหุ้น

นายวัฒนา รัตนวิจิตร หัวหน้าคณะที่ ๔

นายเรวัต น้าเฉลิม นายดำรง บุญยืน นางมัลลิกา คุณวัฒน์ กรรมการ

นายจ่านง เฉลิมฉัตร กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : นายดำรง บุญยืน ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ทั้งสามราย ได้แก่ นาย ก. รองผู้อำนวยการสำนักโยธา (นักบริหาร ๙) กรุงเทพมหานคร นาย ข. วิศวกรโยธา ๘ วช (ด้านออกแบบและคำนวณ) กลุ่มงานวิศวกรรมทาง ๒ สำนักงานออกแบบสำนักการโยธา กรุงเทพมหานคร และนาย ค. วิศวกรโยธา ๘ วช (ด้านออกแบบและคำนวณ) สำนักงานออกแบบสำนักการโยธา กรุงเทพมหานคร มีหนังสือรวม ๓ ฉบับ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการได้แก่

๑. สำเนาคำให้การของพยานทุกปาก และคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๖๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริง โดยมีนายรัฐพล มีธนาถาวร รองปลัดกรุงเทพมหานครเป็นประธานกรรมการ

๒. สำเนาคำให้การของพยานทุกปาก และคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๑๘๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนกรณีมีการร้องเรียนเกี่ยวกับทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ กรุงเทพมหานครโดยมีพลตำรวจเอก ประทีป สันติประภพ เป็นประธานกรรมการ

๓. สำเนาคำให้การของพยานทุกปาก และคำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๑๙๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง โดยมีนายประพนธ์ วงศ์วิเชียร เป็นประธานกรรมการ

ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานครมีหนังสือ ๓ ฉบับถึงผู้อุทธรณ์ทั้ง ๓ ราย ได้แก่ หนังสือที่ กท ๐๔๐๔/ล. ๑๔๐๒ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงนาย ค. หนังสือ ที่ กท ๐๔๐๔/ล. ๑๔๐๓ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงนาย ข. และหนังสือ ที่ กท ๐๔๐๔/ล. ๑๔๐๔ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึง นาย ก. ว่า สำนวนการสืบสวนสอบสวนฯ ดังกล่าวเป็นเพียงการดำเนินการเบื้องต้นของกรุงเทพมหานคร และผลการสอบสวนมีลักษณะเป็นความเห็นภายในหน่วยงาน ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงที่ตั้งขึ้นตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๑๒๒๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๙ ได้รับไว้เป็นพยานหลักฐานส่วนหนึ่งในสำนวนการสอบสวน และคณะกรรมการฯ ยังมิได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐาน ที่สนับสนุนข้อกล่าวหาหรือที่ประชุมพิจารณาว่า ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสามได้กระทำการใดอันเป็น

ความผิดตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือไม่ ซึ่งข้อมูลข่าวสารที่ขอให้เปิดเผยนั้น อยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการในชั้นสอบสวนทางวินัย การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด เนื่องจากคำให้การของพยานบางคนอาจมีลักษณะเป็นโทษแก่ผู้ถูกกล่าวหา อันมีลักษณะยกเว้นไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อนุญาตให้คัดสำเนาการสอบสวนและคำให้การของพยานตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ

ผู้อุทธรณ์ทั้ง ๓ ราย มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งกรุงเทพมหานครที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักปลัดกรุงเทพมหานคร และนายวัฒนา ล้วนรัตน์ ผู้ตรวจราชการ ๑๐ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ประธานกรรมการสอบสวนทางวินัยร้ายแรง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กรุงเทพมหานครได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ๓ คณะ คือ คำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๖๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการประมูลโครงการก่อสร้างทางลอดสะพาน ถนน จำนวน ๑๖ โครงการ ของสำนักการโยธา คำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๑๘๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนกรณีมีการร้องเรียนเกี่ยวกับทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ กรุงเทพมหานครและคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๑๙๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีปรากฏว่าการประมูลจ้างโครงการก่อสร้างทางยกระดับ ทางต่างระดับ ทางลอด สะพาน ถนน จำนวน ๑๖ โครงการของสำนักการโยธามีข้อบกพร่องและการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละด้านไม่เหมาะสม เป็นเหตุให้เกิดการร้องเรียนว่าไม่โปร่งใสและกีดกันการแข่งขันอย่างไม่เป็นธรรมได้ การสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการฯ ทั้ง ๓ คณะดังกล่าวปรากฏว่า ผลการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๖๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๙ คณะกรรมการฯ เห็นว่าการจัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีประมูลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนไว้เป็นเกณฑ์ที่ไม่เหมาะสม อาจก่อให้เกิดการร้องเรียนว่าไม่โปร่งใสและกีดกันการแข่งขันอย่างไม่เป็นธรรมได้ แต่ยังไม่อาจชี้ได้ว่าการทุจริตผลการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๑๘๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๙ คณะกรรมการฯ ข้าราชการกรุงเทพมหานคร มีพฤติการณ์ไม่โปร่งใสผิดระเบียบข้อบังคับของกรุงเทพมหานครและกฎหมาย เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายต่อกรุงเทพมหานครและประชาชน จึงควรต้องมีการดำเนินการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการ กรุงเทพมหานครเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการ ทั้งดำเนินการทางวินัยและอาญาต่อไปและผลการสอบสวน ข้อเท็จจริงตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๑๙๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๙ คณะกรรมการฯ เห็นว่าผู้อุทธรณ์ทั้ง ๓ รายมีพฤติกรรมที่มีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ทั้ง ๓ ราย กรุงเทพมหานคร จึงมีคำสั่ง ที่ ๑๒๒๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ทั้ง ๓ ราย ผู้อุทธรณ์ทั้ง ๓ ราย จึงมีหนังสือร้องขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ ต่อกรุงเทพมหานครดังกล่าว แต่กรุงเทพมหานครปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรุงเทพมหานคร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ทั้ง ๓ ราย ชี้แจงว่า เมื่อคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงทั้ง ๓ คณะดำเนินการสืบสวนเสร็จแล้ว ได้รายงานผลการสืบสวนต่อผู้ว่าราชการ กรุงเทพมหานคร และผู้บริหารกรุงเทพมหานครได้แถลงผลการสืบสวนต่อสื่อมวลชนทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย

ต่อมาผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอเพื่อใช้ประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ผู้แทนกรุงเทพมหานครชี้แจงเพิ่มเติมว่าขณะนี้การสอบสวนอยู่ระหว่างการดำเนินการ โดยผู้อุทธรณ์ทั้ง ๓ ราย ได้รับแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและแจ้งข้อกล่าวหาตามแบบ ส.ว. ๒ โดยระบุข้อหา แต่ไม่ได้ระบุหลักฐานแต่อย่างใด ขณะนี้อยู่ระหว่างรวบรวมพยานหลักฐานเมื่อดำเนินการเสร็จแล้วจักได้แจ้งข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (ส.ว. ๓) ให้ผู้อุทธรณ์ทั้ง ๓ รายทราบต่อไปสำหรับนายวัฒนา ผู้ตรวจราชการ ๑๐ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ประธานกรรมการสอบสวนทางวินัยร้ายแรงชี้แจงว่าถ้อยคำพยาน และคำวินิจฉัยของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงทั้ง ๓ คณะข้างต้น เป็นประโยชน์และเป็นสาระสำคัญต่อการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ขณะนี้คณะกรรมการสอบสวนวินัยได้สอบสวนพยานฝ่ายกล่าวหาบางส่วนไปแล้ว แต่การเปิดเผยสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวจะทำให้พยานปากอื่นไม่กล้าให้ถ้อยคำที่เป็นประโยชน์ต่อการสอบสวนทางวินัย ดังนั้นการเปิดเผยสำนวนการสืบสวนดังกล่าวจะกระทบกระบวนการสอบสวนทางวินัย สำนักปลัดกรุงเทพมหานครจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ นอกจากนี้เมื่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยสอบพยานหลักฐานเสร็จเรียบร้อยแล้ว จักได้แจ้ง ส.ว. ๓ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบต่อไป ทั้งนี้คณะกรรมการสอบสวนวินัยได้ขอขยายระยะเวลาการสอบสวนพยานหลักฐานฝ่ายกล่าวหาเป็นครั้งที่ ๒ แล้ว โดยจะครบกำหนด ๑๒๐ วัน ในวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๙ นี้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอทั้ง ๓ รายการดังกล่าว คือ สำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมี ๓ คณะ มีผลการสืบสวนต่างกัน ทำให้มีเหตุสงสัยว่าการตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงถูกต้องชอบธรรมหรือไม่ และกรุงเทพมหานครได้มีการแถลงข่าวผลการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องนี้ต่อสาธารณะแล้ว ก่อนตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย ผู้อุทธรณ์จึงควรมีสิทธิได้ทราบสำนวนสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงทั้ง ๓ คณะดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อปกป้องสิทธิของตนต่อสาธารณะ เว้นแต่ชื่อหรือข้อความที่อาจทำให้ทราบชื่อพยานสมควรปกปิดไว้ เพราะการเปิดเผยอาจเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัยต่อไปได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้กรุงเทพมหานครเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงชุดตามคำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๖๔/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๙ ที่ ๑๘๖/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๐ และ ๑๙๗/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๙ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้ใช้ดุลพินิจปิดชื่อหรือข้อความที่อาจทำให้ทราบชื่อพยานไว้ได้

นายสมยศ เชื้อไทย หัวหน้าคณะที่ ๓

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ นายอิทธิพล โทมระศักดิ์ นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์ กรรมการ

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : เนื่องจากศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ ไปต่างประเทศจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบหาข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงคณบดีคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลว่า ตามที่มหาวิทยาลัยมหิดลมีหนังสือลับแจ้งต่อคณบดีให้ลงโทษทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์โดยให้ตัดเงินเดือน ร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๒ เดือน ตามรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงตามคำสั่งมหาวิทยาลัย มหิดล ที่ ๑๗๙๐/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ แต่คณบดีเห็นว่า ควรให้โอกาสผู้อุทธรณ์ได้ทำการชี้แจงก่อน จึงมีคำสั่งคณะทันตแพทยศาสตร์ ที่ ๑๙๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย แก่ผู้อุทธรณ์ ซึ่งผู้อุทธรณ์เห็นว่าคำสั่งคณะทันตแพทยศาสตร์ดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากคณบดีมิใช่ผู้บังคับบัญชา ตามที่กฎหมายบัญญัติ และหนังสือแจ้งผลการสอบข้อเท็จจริงของมหาวิทยาลัยมหิดลที่แจ้งต่อคณบดีตามที่อ้างถึงในคำสั่ง ที่ ๑๙๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ มิใช่หนังสือร้องเรียนตามที่กฎหมายบัญญัติในมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ผู้อุทธรณ์จึงขอและคัดสำเนาเอกสารต่างๆ ที่อ้างถึงในคำสั่ง คณะทันตแพทยศาสตร์ ที่ ๑๙๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน พร้อมเอกสาร ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบการพิจารณาดำเนินการทางกฎหมายต่อไป

คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๗.๐๓๑/ล.๐๒๕ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า การดำเนินการตามคำสั่งคณะทันตแพทยศาสตร์ ที่ ๑๙๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ ต้องให้เป็นไปตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จะต้องมารับฟังการแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา ตลอดจนได้รับแจ้ง สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ซึ่งหากผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ที่จะขอ ดู และขอคัดสำเนาเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ผู้อุทธรณ์สามารถแจ้งความประสงค์ต่อคณะกรรมการสอบสวนได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่ง ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เคยได้รับการเสนอชื่อจากคณะทันตแพทยศาสตร์ฯ ให้ได้รับรางวัลมหาวิทยาลัยมหิดล

ประจำปี ๒๕๔๕ แต่ผู้อุทธรณ์มีกรณีถูกร้องเรียน คณะทันตแพทยศาสตร์ฯ จึงขอถอนการเสนอชื่อผู้อุทธรณ์ สำหรับการเสนอชื่อผู้สมควรได้รับรางวัลมหาวิทยาลัยมหิดลประจำปี ๒๕๔๖ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าอาจารย์คณะทันตแพทยศาสตร์ ผู้ได้รับการเสนอชื่อจากคณะทันตแพทยศาสตร์ฯ จำนวน ๒ คน เป็นผู้ที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้มีมติให้ลงโทษทางวินัย จึงเป็นกรณีที่จะต้องถูกถอนชื่อจากการเป็นผู้ที่สมควรได้รับรางวัลฯ ดังเช่นที่ได้ดำเนินการกับผู้อุทธรณ์ในปี ๒๕๔๕ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ร้องเรียนต่ออธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดลเพื่อให้มหาวิทยาลัยมหิดลถอนชื่ออาจารย์ที่คณะทันตแพทยศาสตร์ฯ เสนอชื่อมาทั้ง ๒ คน ต่อมาอาจารย์ทั้ง ๒ คน เห็นว่า การกระทำของผู้อุทธรณ์ ทำให้ตนเสียหาย จึงมีบันทึกร้องเรียนต่อคณบดีคณะทันตแพทยศาสตร์ฯ ให้ดำเนินการกับผู้อุทธรณ์คณบดีคณะทันตแพทยศาสตร์ฯ ได้สอบถามข้อเท็จจริงแล้วมีบันทึกถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดลว่า การกระทำของผู้อุทธรณ์ เป็นการจงใจบิดเบือนข้อเท็จจริง ทำให้เกิดความเข้าใจผิด ก่อให้เกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงของบุคลากรของคณะทันตแพทยศาสตร์ฯ และชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยมหิดล และเสนอให้อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดลพิจารณาอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดลจึงมีคำสั่งมหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๑๗๙๐/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๗ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริง กรณีคณะทันตแพทยศาสตร์ฯ ได้รายงานการร้องเรียนของอาจารย์ในสังกัดคณะฯ รวม ๒ ราย กล่าวหาว่ามีการรายงานเป็นหนังสือเสนอต่ออธิการบดีกล่าวถึงข้อเท็จจริงที่ไม่ถูกต้อง หรือยังไม่เป็นที่ยุติโดยผู้รายงานทราบถึงข้อเท็จจริงดังกล่าวในขณะที่เสนอรายงานทำให้ผู้ร้องเรียนได้รับความเสียหายรวมทั้งมีพฤติการณ์ที่ไม่เหมาะสมเอื้อประโยชน์ต่อบุคคลภายนอกเกี่ยวกับเอกสารของราชการในประการที่อาจทำให้การบริหารราชการได้รับความเสียหายและยังมีการกระทำที่ส่อไปในทางไม่รักษาความสามัคคี โดยกระทำใดๆ ที่เป็นการกลั่นแกล้งกันและไม่ช่วยเหลือในการปฏิบัติราชการระหว่างข้าราชการด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ คณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงได้มีหนังสือเชิญผู้อุทธรณ์ไปให้ข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวต่อคณะกรรมการฯ แต่ผู้อุทธรณ์มิได้ไปพบ ทั้งมิได้ชี้แจงเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการฯ คณะกรรมการฯ จึงพิจารณาข้อเท็จจริงตามพยานบุคคลและพยานเอกสารที่ปรากฏแล้วรายงานการสอบหาข้อเท็จจริงต่ออธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดลตามบันทึกกองกฎหมาย มหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ศธ ๐๕๑๗.๐๑๙/๓๕๕ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๘ ซึ่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดลพิจารณารายงานการสอบหาข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า มีมูลอันน่าเชื่อว่า นาย ก. รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาแต่ไม่ปรากฏความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง อันเป็นการกระทำผิดทางวินัยไม่ร้ายแรง จึงแจ้งให้คณบดีคณะทันตแพทยศาสตร์ฯ ในฐานะผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งลงโทษพิจารณาดำเนินการต่อไป คณบดีคณะทันตแพทยศาสตร์ฯ จึงมีคำสั่งคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๑๙๗/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ในกรณีดังกล่าว ผู้อุทธรณ์เห็นว่า คำสั่งมหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๑๗๙๐/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๗ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และเป็นการเลือกปฏิบัติ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงคณบดีคณะทันตแพทยศาสตร์ฯ ร้องขอข้อมูลข่าวสารเอกสารต่างๆ ที่อ้างถึงในคำสั่งคณะทันตแพทยศาสตร์ฯ ที่ ๑๙๗/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๙ พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด คือรายงานผลการสอบหาข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงตามคำสั่งมหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๑๗๙๐/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๗ พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบการพิจารณาดำเนินการทางกฎหมายต่อไป แต่คณะทันตแพทยศาสตร์ฯ ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะทันตแพทยศาสตร์ฯ ดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนคณะทันตแพทยศาสตร์ฯ ชี้แจงว่า การสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรงแก่ผู้ถูกร้องตามคำสั่งคณะทันตแพทยศาสตร์ฯ ที่ ๑๙๗/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๙ อยู่ระหว่างดำเนินการ โดยได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกร้องทราบทางไปรษณีย์ และให้ผู้ถูกร้องไปชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือมีหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แต่ผู้ถูกร้องก็ยังไม่ไปพบคณะกรรมการสอบสวน หรือมีหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาแต่อย่างใด

คณะทันตแพทยศาสตร์ฯ มีหนังสือลับ ที่ ศธ ๐๕๑๗.๐๓/ล.๐๒๙ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๔๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องขอให้เปิดเผยนั้น คณะทันตแพทยศาสตร์ฯ ขอปฏิเสธ ไม่เปิดเผย ดังนี้

๑) รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงตามคำสั่ง ที่ ๑๗๙๐/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๗ ถือเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในของหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒) เอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการตั้งเรื่องของคณะกรรมการสอบสวน ตามคำสั่ง คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๑๙๗/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๙ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการสอบสวน ซึ่งยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวน ถือเป็นความเห็น หรือคำแนะนำภายในของหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องขอคือ ส่วนการสอบหาข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริง ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๑๗๙๐/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๗ ซึ่งคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริง ได้ดำเนินการแล้วเสร็จ และรายงานผลการสอบหาข้อเท็จจริงให้อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดลทราบแล้วตามบันทึกกองกฎหมาย มหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ศธ ๐๕๑๗.๐๑๙/๓๕๕ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๘ อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดลพิจารณารายงาน ดังกล่าวแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามที่คณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงรายงานปรากฏว่า ผู้ถูกร้องมีความผิดทางวินัย ไม่ร้ายแรง และส่งเรื่องให้คณะทันตแพทยศาสตร์ฯ พิจารณา ซึ่งคณะทันตแพทยศาสตร์ฯ ได้มีคำสั่ง ที่ ๑๙๗/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรงแก่ผู้ถูกร้องในกรณีที่คณะกรรมการสอบหา ข้อเท็จจริงรายงานแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องขอดังกล่าวมีผลกระทบต่อสิทธิของผู้ถูกร้อง ผู้ถูกร้องจึงมีสิทธิได้ทราบ เพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนให้ได้รับความเป็นธรรม และการสอบหาข้อเท็จจริงได้ดำเนินการเสร็จแล้ว แม้จะมีการสอบสวน ทางวินัยแก่ผู้ถูกร้องต่อไป แต่ก็เป็นการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรง และข้อมูลส่วนใหญ่เป็นพยานเอกสาร แม้มีพยานบุคคล บางส่วน แต่ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า การเปิดเผยจะเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรงแก่ผู้ถูกร้องแต่อย่างใดทั้งการดำเนินการ สอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรงได้ล่วงเลยมาเป็นเวลานานผิดปกติ ทำให้ผู้ถูกร้องมีข้อสงสัยว่าจะถูกกลั่นแกล้ง การเปิดเผย จึงเป็นการตรวจสอบความถูกต้อง โปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องขอ จึงเปิดเผยให้ผู้ถูกร้องทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้
คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้
แก่ผู้ถูกร้องขอ

นายสมยศ เชื้อไทย หัวหน้าคณะที่ ๓

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ นายอิทธิพล โตมรศักดิ์ กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : เนื่องจากศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ ไปต่างประเทศจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๙/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล
ในเรื่องการพิจารณาโยกย้ายบุคลากรในสังกัด

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์รับราชการตำแหน่งครูโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ ขอคัดสำเนาข้อมูลข่าวสารหนังสือของนาย ก. คู่สมรสของผู้อุทธรณ์ซึ่งขอให้ระงับการไปช่วยราชการกรณีพิเศษติดตามคู่สมรสของผู้อุทธรณ์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๘๒/๓๘๐๐ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ขอได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วสรุปความได้ว่า วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ผู้อุทธรณ์ขอไปช่วยราชการโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ เป็นกรณีพิเศษติดตามคู่สมรสซึ่งไปดำรงตำแหน่งนายอำเภอขามเฒ่า จังหวัดบุรีรัมย์ เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพิจารณาอนุญาต และแจ้งให้สำนักเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ ส่งตัวผู้อุทธรณ์เข้ารับหน้าที่ใหม่ แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ จะไม่ผูกพันค่าใช้จ่ายในการเดินทางและขนย้าย และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ต่อมาเมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙ นาย ก. ได้มีหนังสือไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ ขอให้ระงับการไปช่วยราชการของผู้อุทธรณ์ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ ขอระงับการไปช่วยราชการที่อำเภอขามเฒ่า จังหวัดบุรีรัมย์ เนื่องจากคู่สมรสกำลังทำเรื่องไปปฏิบัติหน้าที่ราชการส่วนกลาง และวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙

ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ ขอสำเนาหนังสือของนาย ก. ที่ขอให้ระงับการไปช่วยราชการของผู้อุทธรณ์ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ จึงมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๘๒/๓๑๑๔ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงนาย ก. แจ้งเรื่องผู้อุทธรณ์ขอหนังสือของนาย ก. ที่ขอระงับการไปช่วยราชการ (กรณีพิเศษติดตามคู่สมรส) ดังกล่าวข้างต้น นาย ก. ได้มีหนังสือตอบ ที่ พิเศษ/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๙ ว่า ขอสงวนบันทึกชี้แจงตามที่อ้างถึงให้บุคคลทั่วไปได้เห็นหรือถ่ายสำเนาโดยเด็ดขาด ไม่ว่าจะเป็นบุคคลใดที่ใกล้ชิด กับข้าพเจ้าก็ตาม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า หนังสือของนาย ก. ซึ่งขอให้ระงับการไปช่วยราชการของผู้อุทธรณ์นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยข้อมูลต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อย่างไรก็ดี หนังสือดังกล่าวนั้นไม่ปรากฏข้อความใดซึ่งหากเปิดเผยแล้วจะก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมเสียกับนาย ก. หรือผู้อุทธรณ์ ในทางตรงกันข้ามการเปิดเผยอาจก่อให้เกิดความเข้าใจอันดียิ่งขึ้นภายในครอบครัวของผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑ เปิดเผยหนังสือของนาย ก. ซึ่งขอให้ระงับการย้ายช่วยราชการ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ หัวหน้าคณะที่ ๑

นายจัตถกัญ บุรุษพัฒน์ นายสมชาย หอมลออ นายมงคล ณ สงขลา กรรมการ

นางเน่งน้อย วิทโยธิน กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการก่อสร้างถนน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาง จังหวัดชัยภูมิ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาง อำเภอคอนสาร จังหวัดชัยภูมิ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการก่อสร้างถนนลูกรังบ้านผาเปียด หมู่ที่ ๒ เชื่อมบ้านปากช่อง หมู่ที่ ๑๑ ตำบลห้วยยาง ดังนี้

๑. รายละเอียดการสอบราคา
๒. สัญญาจ้าง
๓. รายละเอียดวัสดุก่อสร้างที่ใช้ในโครงการ
๔. รายละเอียดการซื้อวัสดุก่อสร้าง
๕. ภาพถ่ายการควบคุมงานตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดโครงการ
๖. หลักฐานหรือรายละเอียดการตรวจงานทั้งหมดของคณะกรรมการตรวจการจ้าง
๗. รายละเอียดแจ้งหนี้ของห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. ซึ่งแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยางทราบเมื่อเสร็จงาน
๘. รายละเอียดการเบิกเงินค่าจ้าง
๙. รายละเอียดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยางมีหนังสือ ที่ ชย ๗๘๖๐๑/๖๒๓ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาง ประกอบกับ ข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยางได้มีประกาศสอบราคาจ้างเหมา โครงการก่อสร้างถนนลูกรังเข้าพื้นที่การเกษตรสายบ้านผาเปียด หมู่ที่ ๒ เชื่อมหมู่ที่ ๑๑ บ้านปากช่อง ตำบลห้วยยาง ตามประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยางลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๘ ซึ่งมีผู้ซื้อเอกสารสอบราคาและยื่นซองเสนอราคา

จำนวน ๔ ราย ผลปรากฏว่าทั้งหุ้นส่วนจำกัด อ. เสนอราคาต่ำสุด องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยางจึงตกลงทำสัญญาจ้าง
หุ้นส่วนจำกัด อ. เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ โดยกำหนดให้ทำงานแล้วเสร็จภายในวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๔๘ ผู้รับจ้าง
ส่งมอบงานเมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ คณะกรรมการตรวจการจ้างตรวจรับงานเมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๘
และองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยางจ่ายเงินค่าจ้างแก่ผู้รับจ้างเมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ผู้อุทธรณ์เป็นราษฎร
ในเขตตำบลห้วยยาง อ้างว่าต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาง

ในระหว่างพิจารณา องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยางมีหนังสือ ที่ ชย ๗๖๐๑/๗๒๗ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๙
ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแจ้งว่า เหตุผลที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ เนื่องจากโครงการ
ดังกล่าวได้มีการประกาศสอบราคาตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๘ และได้ดำเนินการเบิกจ่ายงบประมาณตั้งแต่วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน
๒๕๔๘ แต่ผู้อุทธรณ์ขอตรวจสอบเอกสารเมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ซึ่งโครงการดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จงาน
แล้ว การขอตรวจสอบของผู้อุทธรณ์เป็นการก่อกวน ทำให้เกิดความวุ่นวาย และผู้อุทธรณ์ไม่มีส่วนได้เสียในการดำเนินการ
โครงการดังกล่าว อีกทั้งคณะกรรมการตรวจติดตามและนิเทศการปฏิบัติงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ
ประจำปี ๒๕๔๙ ได้ตรวจสอบโครงการดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๔๙ แล้วไม่พบข้อบกพร่องแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงาน
ของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้นั้น ต้องเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕
วรรคหนึ่ง (๑) - (๗) แต่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการก่อสร้างถนนตามคำขอของผู้อุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ
ผลการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอาศัยอำนาจตามความ
ในมาตรา ๙ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้เป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงาน
ของรัฐต้องจัดให้มีไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๓
เรื่อง กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้
ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามมาตรา ๙ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ บุคคลไม่ว่าจะมีส่วน
ได้เสียเกี่ยวข้องหรือไม่ก็ตาม ย่อมมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารดังกล่าว
ได้ตามมาตรา ๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบล
ห้วยยางจึงต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนที่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยางอ้างว่า
โครงการดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จไปนานแล้วแต่ผู้อุทธรณ์เพิ่งมาขอ นั้น มิใช่เหตุตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจะยกขึ้นอ้างในการปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้
องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยางเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงชาติ หัวหน้าคณะที่ ๒

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย นางธิดา ศรีไพพรรณ กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยา ต้นสุวรรณนันทน์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดนครปฐม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ คค ๐๖๑๕/สทล.๑.๖/๖๙๖ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงประกันสังคมจังหวัดนครปฐมว่า กรมทางหลวงมีกรณีต้องดำเนินคดีแพ่งกับนาย ก. ซึ่งเป็นลูกจ้างของนาย ข. โดยเกิดเหตุละเมิดเมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๗ ผู้อุทธรณ์จึงขอความอนุเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นนายจ้างและลูกจ้างของบุคคลทั้งสองในช่วงระยะเวลาเกิดเหตุละเมิด

ประกันสังคมจังหวัดนครปฐมมีหนังสือ ที่ นฐ ๐๐๒๕/๕๔๕๖๐ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานหลวงที่ ๑ ว่า ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลส่วนบุคคล และเป็นข้อมูลของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ สำนักงานประกันสังคมจังหวัดนครปฐมจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลของบุคคลที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือด่วนมาก ที่ คค ๐๖๑๕/สทล.๑.๖/๘๕๐ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมจังหวัดนครปฐมดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กรมทางหลวงต้องการดำเนินคดีแพ่งกับผู้ที่ทำให้ทรัพย์สินของทางราชการได้รับความเสียหาย ซึ่งตามรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีของสถานีตำรวจภูธรอำเภอเงินจังหวัดลำปาง มีรายละเอียดว่า ผู้ที่ทำให้ทรัพย์สินของทางราชการได้รับความเสียหายคือ นาย ก. ผู้ขับขีรถยนต์หมายเลขทะเบียน [REDACTED] นครปฐม ผลจากการตรวจสอบทางทะเบียน และใบอนุญาตประกอบการขนส่งรถยนต์คันดังกล่าว ปรากฏชื่อผู้ครอบครองโดยมีกรรมสิทธิ์ และผู้ได้รับอนุญาตประกอบการขนส่งคือ นาย ข. พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการคดีศาลแขวงลำปางได้สั่งการให้สืบหาข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นนายจ้างและลูกจ้างระหว่างนาย ก. และนาย ข. ผู้อุทธรณ์จึงร้องขอข้อมูลข่าวสารการเป็นนายจ้างและลูกจ้าง ของบุคคลทั้งสองในช่วงเวลาเกิดเหตุละเมิดคือวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๗ ต่อสำนักงานประกันสังคมจังหวัดนครปฐม แต่สำนักงานประกันสังคมจังหวัดนครปฐมปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ของสำนักงานประกันสังคมจังหวัดนครปฐมดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสกว้างขวางในการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็น และใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนมีโอกาสรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่จะปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้ ประกอบกับสมควรคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารของราชการไปพร้อมกัน พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ มิได้ให้สิทธิแก่หน่วยงานของรัฐที่จะเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐอื่น ผู้อุทธรณ์จึงมิใช่ผู้ทรงสิทธิที่จะร้องขอข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานของรัฐด้วยกันตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีมติให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย หัวหน้าคณะที่ ๓

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ นายอีกหาญ โตมรศักดิ์ กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : เนื่องจากศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ ไปต่างประเทศจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินคดี

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถานีตำรวจภูธรอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ขอสำเนาสมุดคู่มือจดทะเบียนหลักฐานการเสียภาษีประจำปี และกรมธรรม์ประกันภัยบุคคลที่สามของรถยนต์หมายเลขทะเบียนสงขลา [REDACTED]

สถานีตำรวจภูธรอำเภอหาดใหญ่มีหนังสือ ที่ สข ๐๒๒๙.๕๑.๖/๑๓๐๗๔ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นเอกสารสำคัญที่ใช้ในการพิจารณาคดีซึ่งคดียังไม่ถึงที่สุดตามกระบวนการยุติธรรม หากเปิดเผยจะทำให้เสียรูปคดีและผู้อื่นอาจได้รับอันตราย ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์คำสั่งเป็นหนังสือของสถานีตำรวจภูธรอำเภอหาดใหญ่และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา แจ้งว่ามีผู้ใช้รถยนต์หมายเลขทะเบียนสงขลา [REDACTED] โดยไม่ปรากฏหลักฐานที่บ่งชี้ได้ว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองได้เสียภาษีประจำปีแสดงไว้ที่ด้านหน้ากระຈกรถ ไม่ทราบว่ารยยนต์คันดังกล่าวได้มาจากการกระทำผิดหรือได้มาโดยผิดกฎหมายหรือไม่และผู้ครอบครองรถยนต์ได้ติดตั้งลำโพงขยายเสียงไว้ที่ด้านบนส่วนหน้าของตัวรถเปิดเพลงรายการวิทยุรบกวนบ้านเรือนที่อยู่ใกล้เคียงเป็นประจำ และแจ้งว่ามีคนร้ายเจาะหลังคาบ้านของผู้อุทธรณ์ซึ่งสันนิษฐานว่าน่าจะเป็นคนเดียวกันกับผู้ครอบครองรถยนต์คันดังกล่าว จึงขอให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรอำเภอหาดใหญ่ ขอทราบผลดำเนินการเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ได้แจ้งไว้พร้อมกับขอสำเนาข้อมูลข่าวสารจำนวนสามรายการดังกล่าวข้างต้น สถานีตำรวจภูธรอำเภอหาดใหญ่มีหนังสือที่ สข ๐๒๒๙.๕๑.๖/๑๓๐๗๔ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่าพนักงานสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนตามคดีอาญาที่ ๒๔๖๖/๒๕๕๙ แล้ว ขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการรวบรวมพยานหลักฐานตามกฎหมาย และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์

ในระหว่างการศึกษา สถานีดำรวจภูธรอำเภอหาดใหญ่มีหนังสือ ที่ สข ๐๒๒๙.๕๑.๖/๑๘๔๖๘ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแจ้งว่า สมุดคู่มือจดทะเบียน หลักฐานการเสียภาษีประจำปี และกรรมธรรม์ประกันภัยบุคคลที่สามของรถยนต์หมายเลขทะเบียนสงขลา [REDACTED] พนักงานสอบสวนต้องขอจาก กรมการขนส่งทางบก (ขนส่งจังหวัดสงขลา) และขณะนี้พนักงานสอบสวนก็ยังไม่ได้รับเอกสารดังกล่าวจากกรมการขนส่ง ทางบกแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้ในชั้นแรกสถานีดำรวจภูธรอำเภอหาดใหญ่ได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ แก่ผู้อุทธรณ์โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็ตาม แต่ต่อมาปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมตามหนังสือของสถานีดำรวจภูธรอำเภอหาดใหญ่ ที่ สข ๐๒๒๙.๕๑.๖/ ๑๘๔๖๘ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๙ ว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ไม่มีอยู่ในความครอบครองหรือควบคุม ดูแลของสถานีดำรวจภูธรอำเภอหาดใหญ่ ดังนั้นจึงไม่มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่าสมควรจะให้สถานีดำรวจภูธรอำเภอหาดใหญ่ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์หรือไม่

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้ยกอุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร หัวหน้าคณะที่ ๔

นายเรวัต จำเริญม นางมัลลิกา คุณวัฒน์ นายดำรงค์ บุญยืน กรรมการ

นายจำนง เจริญฉัตร กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : นายดำรงค์ บุญยืน ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๙๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการก่อสร้างท่อระบายน้ำ

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลบึงบูรพ์ จังหวัดศรีสะเกษ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์กับพวกรวม ๔ คน มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลบึงบูรพ์ ขอข้อมูลข่าวสารดังนี้

๑. สัญญาจ้างโครงการก่อสร้างท่อระบายน้ำชุมชนบ้านหาดฝั่งทิศใต้และทิศเหนือ ช่วงสี่แยกกลางบ้านลงไปห้วยปี ๒๕๕๘
๒. สัญญาจ้างโครงการก่อสร้างท่อระบายน้ำชุมชนบ้านหาดฝั่งทิศใต้และทิศเหนือ ช่วงสี่แยกกลางบ้านลงไปห้วยปี ๒๕๕๙
๓. ประกาศสอบราคาและเอกสารสอบราคา

เทศบาลตำบลบึงบูรพ์มีหนังสือ ที่ สก ๕๓๓๐๑/๕๕๑ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าสัญญาจ้างเป็นนิติกรรมสองฝ่าย และเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ หากเปิดเผยต้องได้รับความยินยอมจากบุคคลผู้เป็นเจ้าของข้อมูล

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า

ผู้อุทธรณ์กับพวกรวม ๔ คน เป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลบึงบูรพ์ อ้างว่าทำหน้าที่ตรวจสอบการบริหารงานของคณะผู้บริหารเทศบาลตำบลบึงบูรพ์ จึงขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ในการตรวจสอบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้นั้น ต้องเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ (๑) ถึง (๗) แต่ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ กำหนดให้เป็นข้อมูลข่าวสาร

ที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ตามมาตรา ๙ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือไม่ก็ตาม ย่อมมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ ประกอบกับมาตรา ๔๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ กำหนดให้ส่วนราชการต้องจัดให้มีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณรายจ่ายแต่ละปี รายการเกี่ยวกับการจัดซื้อหรือจัดจ้างที่จะดำเนินการในปีงบประมาณนั้น และสัญญาใดๆ ที่ได้มีการอนุมัติให้จัดซื้อหรือจัดจ้างแล้วให้ประชาชนสามารถขอดูหรือตรวจสอบได้ ณ สถานที่ทำการของส่วนราชการและระบบเครือข่ายสารสนเทศของส่วนราชการ โดยการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวต้องไม่ก่อให้เกิดความได้เปรียบหรือเสียเปรียบหรือความเสียหายแก่บุคคลใดในการจัดซื้อหรือจัดจ้าง การที่ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบการบริหารงานของคณะผู้บริหารเทศบาลตำบลบึงบูรพ์นั้นไม่ทำให้บุคคลใดได้เปรียบหรือเสียเปรียบหรือเสียหายในการจัดซื้อจัดจ้าง ดังนั้น เทศบาลตำบลบึงบูรพ์จึงต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้เทศบาลตำบลบึงบูรพ์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

นายวัฒนา รตนวิจิตร หัวหน้าคณะที่ ๔

นายจำนง เฉลิมฉัตร นางมัลลิกา คุณวัฒน์ นายดำรงค์ บุญยืน กรรมการ

นายเรวัต น้าเฉลิม กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : นายดำรงค์ บุญยืน ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจมีหนังสือ ที่ ปชช. ๑๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานสอบสวนและนิติการ กรมการปกครองว่า เนื่องจากปัจจุบันมีการประกอบคดีอาชญากรรมร้ายแรงด้วยอาวุธปืนปรากฏให้เห็นอยู่บ่อยครั้งในหน้าหนังสือพิมพ์และสื่อมวลชนทุกแขนง ผู้อุทธรณ์จึงมีความประสงค์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ จำนวน ๓ รายการ ได้แก่

๑. ข้อมูลรายชื่อผู้ยื่นขอใบอนุญาตมีและใช้อาวุธปืน พร้อมทั้งผลการพิจารณาการอนุญาตอาวุธปืนที่นายทะเบียนอาวุธปืนกรุงเทพมหานครได้ออกใบอนุญาตให้ใช้อาวุธปืน (แบบ ป ๓.) ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙
๒. ข้อมูลการออกใบอนุญาตอาวุธปืน ชนิดใด ขนาดใด ที่นายทะเบียนอาวุธปืนกรุงเทพมหานครอนุมัติ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙
๓. รายชื่อและวัตถุประสงค์ของผู้ยื่นแบบคำขอมิและใช้อาวุธปืนในปี พ.ศ. ๒๕๕๙

สำนักงานสอบสวนและนิติการฯ กรมการปกครองมีหนังสือ ที่ มท ๐๓๐๗ (ศ.) ๑ ๑๗๔๙๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า เนื่องจากการขอใช้สิทธิของผู้อุทธรณ์ดังกล่าวจะกระทบต่อการป้องกันรักษาความสงบเรียบร้อยและประโยชน์ของสาธารณชน ซึ่งจำเป็นต้องตรวจสอบและพิจารณาอย่างรอบคอบ กรมการปกครองจึงมีหนังสือสอบถามสถานะหน้าที่ของผู้อุทธรณ์ไปยังหนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจ ซึ่งอยู่ระหว่างการรอผลการตรวจสอบสำหรับการพิจารณาเหตุผลตามคำขอ สำนักงานสอบสวนและนิติการฯ ขอทราบข้อมูลเพิ่มเติมว่า ผู้อุทธรณ์ดำเนินการร้องขอข้อมูลข่าวสารในสถานะส่วนตัวหรือหน่วยงาน และมีวัตถุประสงค์จะนำไปใช้ในกิจกรรมใด และจากการพิจารณาคำขอในเบื้องต้นพบว่าการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจต้องห้ามตามมาตรา ๑๕ และกระทบสิทธิของบุคคลตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเพื่อพิจารณาโต้แย้งหรือแสดงเหตุผลเพิ่มเติมต่อสำนักงานสอบสวนและนิติการฯ เพื่อจะได้พิจารณาคำขอของผู้อุทธรณ์ต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ปชช. ๖๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานสอบสวนและนิติการฯ ว่า สำนักงานสอบสวนและนิติการฯ ไม่มีสิทธิที่จะขอข้อมูลเพิ่มเติมเนื่องจากกฎหมายไม่ได้กำหนดให้มีอำนาจ

และผู้อุทธรณ์ไม่จำเป็นต้องส่งข้อมูลใดๆ ที่สำนักงานสอบสวนและนิติการฯ ร้องขอเพิ่มเติมเพื่อพิจารณา และผู้อุทธรณ์เห็นว่า สำนักงานสอบสวนและนิติการฯ มีแนวโน้มเลือกปฏิบัติ ไม่มีหลักเกณฑ์แน่นอนในการออกใบอนุญาต โดยเฉพาะการออกใบอนุญาตให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องทางการเมือง ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์การไม่เปิดเผยข้อมูลของสำนักงานสอบสวนและนิติการฯ ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ปชช./๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งสำนักงานสอบสวนและนิติการฯ ที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอดังกล่าว

สำนักงานสอบสวนและนิติการฯ มีหนังสือ ที่ มท ๐๓๐๗.๒/๕๔๒๔ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลการออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน ชนิดใด ขนาดใด ที่นายทะเบียนกรุงเทพมหานครอนุญาตให้กับผู้ยื่นขออนุญาตที่เป็นข้อมูลเชิงสถิติในแต่ละเดือนนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำนักงานสอบสวนและนิติการฯ ได้จัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ณ ศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร กรมการปกครอง ส่วนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อผู้ยื่นคำขอมิและใช้อาวุธปืนในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอนั้น ไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งหน่วยงานของรัฐผู้ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังกล่าวจะเปิดเผยต่อหน่วยงานของรัฐหรือผู้อื่นโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ไม่ไว้ล่วงหน้าหรือขณะนั้นมิได้ ประกอบกับการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และผู้แทนสำนักงานสอบสวนและนิติการฯ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ร้องขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนชนิดใด ขนาดใด ให้แก่บุคคลใดบ้างทั้งหมดในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ต่อสำนักงานสอบสวนและนิติการฯ จำนวน ๓ รายการ คือ

๑. ข้อมูลรายชื่อผู้ยื่นขอใบอนุญาตมีและใช้อาวุธปืน พร้อมทั้งผลการพิจารณาอนุญาตอาวุธปืนที่นายทะเบียนอาวุธปืนกรุงเทพมหานครได้ออกใบอนุญาตให้ใช้อาวุธปืน (แบบ ป. ๓) ในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ซึ่งได้แก่ ใบอนุญาตให้ใช้อาวุธปืนตามแบบ ป. ๓ ในเขตกรุงเทพมหานคร

๒. ข้อมูลการออกใบอนุญาตอาวุธปืน ชนิดใด ขนาดใด ที่นายทะเบียนอาวุธปืนกรุงเทพมหานครอนุมัติ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ซึ่งได้แก่ ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนตามแบบ ป. ๔ ในเขตกรุงเทพมหานคร

๓. รายชื่อ และวัตถุประสงค์ของผู้ที่ยื่นแบบคำขอมิและใช้อาวุธปืนในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ซึ่งได้แก่ คำขออนุญาตใช้อาวุธปืนตามแบบ ป. ๑ ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อเผยแพร่ในฐานะสื่อมวลชนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติหน้าที่ ตรวจสอบการทำงานของหน่วยงานของรัฐและข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สินของสาธารณชน แต่สำนักงานสอบสวนและนิติการฯ ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสอบสวนและนิติการฯ ดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนสำนักงานสอบสวนและนิติการฯ ชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอตามแบบ ป. ๑ คือ คำอนุญาตใช้อาวุธปืนเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สินของสาธารณชน แต่สำนักงานสอบสวนและนิติการฯ ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสอบสวนและนิติการฯ ดังกล่าว

รुकล้าสิทธิส่วนบุคคลของผู้ยื่นคำอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนโดยไม่สมควร ประกอบกับกฎหมายเกี่ยวกับอาวุธปืน เป็นกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยและความมั่นคง การอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนมิได้อนุญาตให้กับบุคคลทุกคน แต่อนุญาตเฉพาะบุคคลที่มีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจะทำให้ทราบว่า ผู้ได้รับอนุญาตเป็นใคร ซึ่งอาจเป็นอันตรายแก่ผู้ได้รับอนุญาตได้

นอกจากนี้ปรากฏว่ามีผู้ที่อ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์ประจำชาติธุรกิจที่ลงข่าวว่า ผู้อุทธรณ์ร้องขอข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าวจำนวน ๒ ราย ได้มีหนังสือถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการแจ้งคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอโดยผู้คัดค้านเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลหากเปิดเผยจะกระทบสิทธิ ส่วนบุคคลของผู้คัดค้าน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ คือ ใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืน (แบบ ป. ๓) และรายการที่ ๒ คือ ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป. ๔) เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ หน่วยงานของรัฐ มิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ว่าเป็นไปตาม กฎหมายหรือไม่ และจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนในการตรวจสอบว่าผู้มีอาวุธปืนได้รับอนุญาตโดยถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ เนื่องจากตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ถือว่าอาวุธปืนเป็นอาวุธอันตรายที่ต้องมีการควบคุม ซึ่งการได้มา การมี การใช้ โดยกำหนดให้ผู้ต้องการมี และใช้อาวุธปืน ต้องขออนุญาตต่อนายทะเบียนอาวุธปืนก่อน และจะอนุญาตให้ได้เท่าที่จำเป็นเฉพาะแก่ผู้ที่มีคุณสมบัติที่กำหนด และสมควรมี เพื่อใช้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และไม่ก่ออันตรายต่อสังคม ผู้ที่มีไว้โดยมิได้รับอนุญาตมีความผิด และต้องรับโทษอาญา ข้อมูลเกี่ยวกับการอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน จึงควรต้องโปร่งใสตรวจสอบได้เพราะถ้าการอนุญาต เป็นไปโดยไม่ถูกต้องก็อาจกระทบต่อความปลอดภัยของบุคคลและสาธารณะได้ นอกจากนี้ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการ ยังเป็นผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชนที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ตามมาตรา ๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ เข้าตรวจดูได้ แต่การเปิดเผยต้องมีเจ้าหน้าที่อธิบายเพื่อให้เข้าใจเหตุผลในการพิจารณาใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ได้ถูกต้อง มิใช่ข้อมูลที่จะนำไปเผยแพร่แก่บุคคลทั่วไปจึงไม่ต้องให้สำเนา ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๓ คือคำขออนุญาตซื้ออาวุธปืน (แบบ ป. ๑) เป็นข่าวสารที่มีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลปะปนอยู่ หากเปิดเผยจะเป็นการรุกร้า สิทธิส่วนบุคคลเกินสมควรจึงไม่สมควรเปิดเผย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้สำนักการสอบสวน และนิติการ กรมการปกครอง เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ โดยอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ เข้าตรวจดูได้แต่ไม่ต้องให้สำเนา ส่วนรายการที่ ๓ ให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย หัวหน้าคณะที่ ๓

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ นายอิกหาญ โทมระศักดิ์ นายวรเจตน์ ภาศิริรัตน์ กรมการ

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการย้ายข้าราชการ

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๑ ร้องขอข้อมูลข่าวสาร รวม ๓ รายการ ได้แก่

๑. สำเนาข้อมูลเรื่องการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีกล่าวหาว่า ผู้อุทธรณ์เป็นนายวงแชร์ จ้อโกงประชาชนที่มีนายวินัย ศรีสุวรรณ เป็นประธานกรรมการสืบสวนโดยขอเอกสารทั้งหมด
๒. สำเนาข้อมูลเรื่องการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงกรณีกล่าวหาว่า ผู้อุทธรณ์เป็นนายวงแชร์ จ้อโกงประชาชนซึ่งมีนายชาอุวิทย์ ยิกุลสังข์ เป็นประธานกรรมการสอบสวน โดยขอเอกสารทั้งหมด
๓. สำเนาเอกสารการย้ายของผู้อุทธรณ์ทั้งหมด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๑ มีหนังสือ ที่ สค ๐๔๐๔๑/๕๙๒๕ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เป็นเอกสารการดำเนินการทางวินัย ซึ่งขณะนี้การดำเนินการยังไม่เสร็จสิ้น ประกอบกับคำให้การที่พยานในการสอบสวนให้ปากคำต่อคณะกรรมการสอบสวนเป็นคำให้การที่ผู้ให้การไม่ประสงค์จะให้เปิดเผยต่อผู้อื่น จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของทางราชการที่อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เป็นเอกสารที่ผู้อุทธรณ์เคยใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แล้ว จำนวน ๓ ครั้ง จึงเห็นว่า เป็นเอกสารที่ผู้อุทธรณ์มีไว้ในครอบครองแล้วจึงไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๑ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ หนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๑ คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๑ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการครู ตำแหน่งอาจารย์ ๒ ระดับ ๗ โรงเรียนบ้านวังช้าง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๑ ช่วยราชการโรงเรียนพญาไท สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทมพมหานคร เขต ๑

ในเดือนมกราคม ๒๕๔๘ คณะผู้ทบทวนปฏิบัติหน้าที่ที่โรงเรียนบ้านวังช้างได้มีผู้ร้องเรียนต่อผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๑ ว่า ผู้ถูทบทวนเป็นผู้ตั้งวงแชร์ โดยผู้ถูทบทวนเป็นนายวงแชร์ ซึ่งมีจำนวนหลายวงและมีวงเงินเป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังประมูลราคาแชร์เป็นของตนเองโดยใช้ชื่อลูกแชร์ที่ผู้ถูทบทวนนำมาเล่นเองและลูกแชร์ที่ไม่ได้มาในวันเวลาที่ประมูล ต่อมาผู้ถูทบทวนได้หยุดดำเนินการแชร์และตกลงว่าจะจ่ายเงินให้กับลูกแชร์ตามจำนวนที่ตกลงกันได้ แต่ปรากฏว่าผู้ถูทบทวนบ่ายเบี่ยงไม่ยอมชำระคืนให้ตามข้อตกลง ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๑ จึงส่งเรื่องให้ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านวังช้างดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในฐานะผู้บังคับบัญชาของผู้ถูทบทวน โรงเรียนบ้านวังช้างจึงมีคำสั่ง ที่ ๑/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีผู้ถูทบทวนผู้ร้องเรียนกล่าวหา

คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงทำการสืบสวนแล้วปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ผู้ถูทบทวนได้มีการเล่นแชร์จริง มีการเล่นเป็นจำนวนหลายวง วงละหลายมือ มีเงินหมุนเวียนในวงแชร์เป็นจำนวนมาก เมื่อแชร์หยุดดำเนินการมีการจ่ายเงินคืนลูกแชร์ส่วนหนึ่งแต่ไม่ทั้งหมดตามข้อตกลง และผู้ถูทบทวนมีส่วนเกี่ยวข้องกับการตั้งวงแชร์ คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเห็นว่า กรณีมีมูลควรดำเนินการทางวินัยต่อไป โรงเรียนบ้านวังช้างจึงรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๑ เพื่อดำเนินการต่อไป ต่อมาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๑ ได้มีคำสั่ง ที่ ๑๖๑/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๔๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง กรณีกล่าวหาว่าผู้ถูทบทวนเป็นนายวงแชร์หรือจัดให้มีการเล่นแชร์มีจำนวนวงแชร์รวมกันมากกว่าสามวง และหยุดดำเนินการโดยไม่ชำระเงินคืนให้กับลูกแชร์ คณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้ว แต่ผู้ถูทบทวนไม่ยอมรับทราบข้อกล่าวหาและให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน และระหว่างการสอบสวนทางวินัยผู้เสียหายได้ร้องทุกข์กล่าวโทษผู้ถูทบทวนต่อพนักงานสอบสวนในกรณีกล่าวหาว่าผู้ถูทบทวนกระทำความผิดอาญาเรื่องเดียวกันกับผู้ถูทบทวนถูกสอบสวนทางวินัยและพนักงานอัยการได้เป็นโจทก์ฟ้องผู้ถูทบทวนเป็นคดีอาญาต่อศาลจังหวัดชุมพร เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ตามคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๓๖๐/๒๕๔๘ คณะกรรมการสอบสวนจึงมีความเห็นว่าเป็นความผิดฐานกระทำความผิดอาญาในชั้นนี้เห็นควรรอผลการพิจารณาของศาลจังหวัดชุมพร เพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป ซึ่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๑ ได้สั่งการเห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน ผู้ถูทบทวนเห็นว่าตนถูกใส่ความ ยัดเยียดความผิดและถูกกลั่นแกล้งให้ต้องรับโทษ เนื่องจากผู้ถูทบทวนเคยมีความขัดแย้งกับผู้บริหารโรงเรียนบ้านวังช้าง และผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๑ ผู้ถูทบทวนจึงร้องขอข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการ เพื่อพิสูจน์ความบริสุทธิ์และปกป้องตนเอง แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๑ ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้ถูทบทวนจึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๑ มีหนังสือลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๔๑/๐๖๙ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูทบทวนร้องขอรายการที่ ๑ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๑ ได้จัดส่งศาลจังหวัดชุมพรตามที่ผู้ถูทบทวนซึ่งเป็นจำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๓๖๐/๒๕๔๘ ขอให้ศาลจังหวัดชุมพรหมายเรียกแล้วรายการที่ ๒ การสอบสวนและพิจารณายังไม่เสร็จสิ้น ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษเห็นควรรอผลการพิจารณาของศาลมาประกอบการพิจารณาเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ถูทบทวน จึงไม่อาจเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และรายการที่ ๓ ผู้ถูทบทวนเคยใช้สิทธิและรับไว้ในครอบครองแล้ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๑ จึงคงปฏิเสธการเปิดเผยเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาแล้วเห็นว่า

๑. ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ คือ ส่วนการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งโรงเรียนบ้านวังช้าง
ที่ ๑/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๘ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๑ ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว
แก่ผู้อุทธรณ์โดยส่งให้ศาลจังหวัดชุมพรตามที่อยู่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นจำเลยในคดีอาญาขอให้ศาลหมายเรียก เพื่อประกอบการ
พิจารณาคดีที่ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดในเรื่องเดียวกันกับที่มีการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้ว จึงไม่มีเหตุที่จะ
ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการนี้อีกต่อไป

๒. ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๒ คือ ส่วนการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงตามคำสั่งสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๑ ที่ ๑๖๑/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ซึ่งการสอบสวนทางวินัยยังไม่เสร็จสิ้น
ยังอยู่ระหว่างการรอผลคดีอาญาที่ผู้อุทธรณ์ถูกฟ้องเป็นจำเลยในกรณีกระทำความผิดเรื่องเดียวกัน และเมื่อมีคำพิพากษา
ในคดีอาญาแล้วจึงจะมีการดำเนินการสอบสวนทางวินัยต่อไป การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการนี้จึงอาจเป็นอุปสรรค
ต่อการสอบสวนทางวินัย ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ จึงยังไม่สมควร
เปิดเผย

๓. ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๓ เอกสารการย้ายผู้อุทธรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร
เขต ๑ ได้เคยเปิดเผยและให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ข้อมูลข่าวสารรายการนี้จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้
เมื่อผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารรายการนี้อีก ผู้อุทธรณ์ก็สามารถไปขอรับที่หน่วยราชการโดยเสียค่าธรรมเนียม
ตามระเบียบของทางราชการ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง
ให้แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๒ ให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ หัวหน้าคณะที่ ๑

นายจัตถิย์ บุรุษพัฒน์ นายสมชาย หอมลออ กรรมการ

นางเน่งน้อย วิศวโยธิน กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานจังหวัดอุดรธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งรับราชการตำแหน่งอาจารย์ ๓ ระดับ ๘ โรงเรียนค่ายประจักษ์ศิลปาคม อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานจังหวัดอุดรธานี ขอสำเนาเอกสารผลการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีคณะครูโรงเรียนค่ายประจักษ์ศิลปาคมร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่าจัดทำผลงานทางวิชาการเป็นเท็จ

สำนักงานจังหวัดอุดรธานีมีหนังสือ ที่ อด ๐๐๑๖.๓/๑๓๘๖๗ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า เอกสารผลการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นการสืบสวนข้อเท็จจริงตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๔ ในอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด และเรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานจังหวัดอุดรธานีประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอจัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า คณะครูโรงเรียนค่ายประจักษ์ศิลปาคม จำนวน ๑๖ คน มีหนังสือร้องเรียนต่อศูนย์ดำรงธรรม จังหวัดอุดรธานีกล่าวหาผู้อุทธรณ์ซึ่งได้เสนอผลงานทางวิชาการเพื่อตำแหน่งอาจารย์ ๓ ระดับ ๙ (เชี่ยวชาญ) ว่ามีพฤติการณ์ส่อไปทางไม่สุจริตในการนำเสนอผลงานทางวิชาการ ทั้งเป็นผู้อยู่ระหว่างถูกดำเนินการทางวินัย และประพฤติตนไม่เหมาะสมตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู จังหวัดอุดรธานีมีคำสั่ง ที่ ๒๘๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีที่มีการร้องเรียนดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้ทำการสอบสวนและจัดทำรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ สรุปผลการดำเนินการสืบสวนพร้อมข้อเสนอแนะต่อจังหวัดอุดรธานี จังหวัดอุดรธานีพิจารณาแล้วส่งเรื่องให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานดำเนินการต่อไป ปัจจุบันเรื่องอยู่ในระหว่างการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อการดำเนินการเรื่องร้องเรียนยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนองชาติ หัวหน้าคณะ ที่ ๒

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยา ตันสุวรรณนนท์ กรรมการ

นางธิดา ศรีไพพรรณ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๙๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจ่ายเงินสำรองจ่ายประจำปี

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลเมืองโนนสูง - น้ำคำ จังหวัดอุดรธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นสมาชิกเทศบาลเมืองโนนสูง - น้ำคำ จังหวัดอุดรธานี ยื่นคำขอลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๙ ต่อเทศบาลเมืองโนนสูง - น้ำคำ ขอสำเนาเอกสารที่มีคำรับรองถูกต้อง จำนวน ๒ รายการ คือ

๑. เอกสารการจ่ายเงินสำรองจ่ายประจำปี ๒๕๕๘

๒. เอกสารการจ่ายเงินสำรองจ่ายประจำปี ๒๕๕๙

เทศบาลเมืองโนนสูง - น้ำคำมีหนังสือ ที่ อด ๖๒๑๐๓/๑๑๘๕ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารที่เปิดเผยไม่ได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๕ (๒) เนื่องจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินยังไม่ได้ตรวจสอบ และเทศบาลเมืองโนนสูง - น้ำคำต้องเก็บรักษาไว้ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงินการเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๗๕

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลเมืองโนนสูง - น้ำคำ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าผู้อุทธรณ์ขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของเอกสารการจ่ายเงินสำรองจ่ายประจำปีของเทศบาลเมืองโนนสูง - น้ำคำ ในปี ๒๕๕๘ และ ปี ๒๕๕๙ เอกสารดังกล่าวประกอบด้วย ฎีกาการเบิกเงิน ๒ ประเภท คือ ฎีกาเบิกเงินนอกงบประมาณ และฎีกาตามงบประมาณรายจ่าย ซึ่งในแต่ละประเภทของฎีกาจะประกอบไปด้วยเอกสารเกี่ยวกับงบรายละเอียดใบสำคัญประกอบฎีกา ใบรับรองของผู้เบิก ใบสำคัญรับเงิน บันทึกการขออนุมัติใช้จ่ายเงินสำรองจ่าย พร้อมเอกสารประกอบอื่น สัญญาการยืมเงิน บันทึกการขออนุมัติใช้จ่ายเงินสำรองจ่าย หรือบันทึกการขออนุมัติโครงการและประมาณการงบประมาณในโครงการหรือกิจการต่าง ๆ ของเทศบาลเมืองโนนสูง - น้ำคำ พร้อมเอกสารประกอบ ซึ่งจากการตรวจสอบพบว่า มีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพียงสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเบิกจ่ายเงินสำรองจ่ายดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า เอกสารการเบิกจ่ายสำรองจ่ายในโครงการและกิจการต่าง ๆ ในปีงบประมาณ ๒๕๔๘ และปีงบประมาณ ๒๕๔๙ ตามคำขอของผูุ้ธรณ์เป็นเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของเทศบาลเมืองโนนสูง - น้ำคำ ที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นตามปีงบประมาณแล้ว การที่เทศบาลเมืองโนนสูง - น้ำคำต้องเก็บรักษาไว้ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ เพื่อการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินไม่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ตามบทบัญญัติมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนั้น การเปิดเผยด้วยการให้สำเนาเอกสารย่อมไม่ทำให้เกิดความเสียหายต่อเอกสารเทศบาลเมืองโนนสูง - น้ำคำเก็บรักษาไว้ จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับบัตรประจำตัวประชาชนนั้น การเปิดเผยอาจกระทบถึงสิทธิส่วนบุคคล จึงไม่ควรเปิดเผย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลเมืองโนนสูง - น้ำคำ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผูุ้ธรณ์ ยกเว้นข้อมูลเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชนของบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงาติ หัวหน้าคณะที่ ๒

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย นางธิดา ศรีไพพรรณ กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยา ต้นสุวรรณนันท กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย ขอลาไปต่างประเทศ จึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดสงขลา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ระดับ ๕ สังกัดโรงพยาบาลสงขลา สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสงขลา มีหนังสือลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้ว่าราชการ จังหวัดสงขลา ร้องขอข้อมูลข่าวสารการดำเนินการทางวินัย กรณีจังหวัดสงขลาไม่คำสั่งลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ เพื่อนำไปเป็นหลักฐานประกอบการยื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.พ. จำนวน ๔ รายการ ได้แก่

๑. สำเนาคำให้การของพยานบุคคลทั้งด้านผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา และบุคคลทั่วไปทุกปาก
๒. สำเนายานเอกสารทั้งหมด
๓. รายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทั้งหมด
๔. รายงานการประชุม อ.ก.พ. จังหวัดสงขลา ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ และมติที่ประชุม

จังหวัดสงขลา มีหนังสือ ที่ สข ๐๐๑๖.๓/ว ๑๘๓๒๕ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า จังหวัดสงขลา ได้พิจารณาตามกฎหมาย ก.พ ฉบับที่ ๑๖ (พ.ศ. ๒๕๕๐) ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า เพื่อประโยชน์ ในการอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ จังหวัดสงขลาจึงอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดสำเนาเฉพาะรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการ สอบสวน และบันทึกถ้อยคำที่ผู้อุทธรณ์ให้ไว้ต่อคณะกรรมการการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่ง ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดสงขลาดังกล่าว โดยแจ้งว่า รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการการสอบสวนที่จังหวัด สงขลาอนุญาตให้คัดสำเนา จังหวัดสงขลาคัดสำเนาให้ไม่ครบถ้วน คือ หน้า ๓ - ๒๐ และ ๒๙ ขาดหายไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดสงขลา คำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ขณะรับราชการตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ระดับ ๕ ฝ่ายการเงิน และพัสดุ โรงพยาบาลสงขลา สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสงขลา มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จังหวัดสงขลาได้มีคำสั่ง ที่ ๒๕๖๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง แก่ผู้อุทธรณ์ ปรากฏผลการสอบสวนว่า ผู้อุทธรณ์ได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงกรณีผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ

เรื่องการเงินและงบประมาณของโรงพยาบาลสงขลาในตำแหน่งหัวหน้างานการเงินและงบประมาณ เมื่อได้รับเชิด
ธนาकरกรุงไทย จำกัด จากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสงขลาส่งเงินเฉลี่ยคืนแก่สมาชิกโรงพยาบาลสงขลาที่ทำประกันชีวิตหมู่
ซึ่งเป็นโครงการสวัสดิการของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๙๓ ราย รวมเป็นเงิน ๕๒,๐๘๐ บาท
แต่ผู้ถือหุ้นกลับไม่ปฏิบัติตามระเบียบกฎหมาย โดยการนำเชิดดังกล่าวไปแลกเงินสดแล้วมิได้นำเงินไปจ่ายเงินให้แก่
สมาชิก แต่ได้นำเงินไปเก็บไว้กับตนเองโดยมิชอบเป็นเวลานาน ๘ เดือนเศษอันเป็นการกระทำผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง
ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ อ.ก.พ
จังหวัดสงขลา ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๔๙ ได้มติให้ลงโทษไล่ออกผู้ถือหุ้นออกจากราชการ
จังหวัดสงขลาจึงมีคำสั่ง ที่ ๑๘๖๙/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ลงโทษไล่ออกผู้ถือหุ้นออกจากราชการในกรณีกระทำ
ผิดดังกล่าว ผู้ถือหุ้นร้องขอข้อมูลข่าวสารทั้ง ๔ รายการเพื่อนำไปเป็นหลักฐานประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.พ.
แต่จังหวัดสงขลาอนุญาตให้ผู้ถือหุ้นคัดสำเนาเฉพาะบันทึกถ้อยคำของผู้ถือหุ้นที่ให้ไว้ต่อคณะกรรมการสอบสวน
และรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนบางส่วนโดยตัดทอนส่วนที่เป็นถ้อยคำพยานออก และปฏิเสธการเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอรายการอื่น ๆ ผู้ถือหุ้นจึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดสงขลาดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ จังหวัดสงขลา มีหนังสือ ที่ สข ๐๐๑๖.๓/
๒๓๖๖๘ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ซึ่งแจ้งเหตุผล
การไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพิ่มเติมว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต
หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ซึ่งให้การหรือให้ความเห็นในการดำเนินการสอบสวนและพิจารณาความผิด
ทางวินัยของผู้ถือหุ้น รวมทั้งข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคล หากเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร
ตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ถือหุ้น
จังหวัดสงขลาได้ดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้น และมีคำสั่งลงโทษไล่ออกผู้ถือหุ้นออกจากราชการ อันเป็นการลงโทษทางวินัย
ขั้นสูงสุดแล้ว ผู้ถือหุ้นต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อปกป้องสิทธิของตนให้ได้รับความเป็นธรรมในการอุทธรณ์
คำสั่งลงโทษต่อ ก.พ. ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพราะมิใช่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวบุคคล
ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเมื่อตรวจสอบข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แล้ว
ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตและความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ดังนั้น
เมื่อพิจารณาถึงเหตุผลความจำเป็นของผู้ถือหุ้นที่จะต้องได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อปกป้องสิทธิของตน จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสาร
ตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้ถือหุ้นทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้จังหวัดสงขลา
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งสำเนาที่คำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้ถือหุ้น

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ หัวหน้าคณะที่ ๑

นายชัชฎัย บุรุษพัฒน์ นางแนนน้อย วิศวโยธิน กรรมการ

นายสมชาย หอมลออ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๙/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการสอบสวนการกระทำผิด
ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๒

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมพัฒนาธุรกิจการค้า

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์มติชน มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าว่า ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ขอสำเนาผลการสอบสวนการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๒ กรณีการซื้อหุ้นบริษัท ชิน คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) เพื่อใช้ประกอบการนำเสนอข่าวการขายหุ้นบริษัท ชิน คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ของครอบครัวชินวัตร ซึ่งสาธารณชนให้ความสนใจเป็นอย่างมากว่าการขายหุ้นดังกล่าวถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ และเป็นกรณีที่มีผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะอย่างมาก

กรมพัฒนาธุรกิจการค้ามีหนังสือ ที่ พณ ๐๘๐๓/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า เรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะทำงานที่กระทรวงพาณิชย์แต่งตั้งขึ้น จึงเป็นเรื่องที่ยังดำเนินการไม่เสร็จ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อการทำงานของคณะทำงานอันจะทำให้การดำเนินการตรวจสอบไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์ และเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพได้ ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทที่การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงไม่อาจเปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ ส่งถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยให้เหตุผลว่า

๑. กระบวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ซึ่งมีอธิบดีในฐานะนายทะเบียนเสร็จสิ้นตามกฎหมายแล้ว โดยอธิบดีเพียงแต่รายงานผลต่อปลัดกระทรวงพาณิชย์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เพื่อทราบเท่านั้น มิได้ขอให้พิจารณาแต่อย่างใด

๒. การแต่งตั้งคณะทำงานของกระทรวงพาณิชย์ โดยรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ขึ้นมาตรวจสอบเพิ่มเติมมิได้มีกฎหมายให้อำนาจไว้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ

๓. ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีการเปิดเผยผลการตรวจสอบทางสื่อมวลชนต่อสาธารณะแล้ว จึงมิใช่ข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเปิดเผยได้อีกต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้ถูกร้อง หนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กระทรวงพาณิชย์ ได้รับเรื่องร้องเรียนเพื่อให้ตรวจสอบการถือหุ้นในบริษัท ชิน คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ว่ามีการถือหุ้นแทนคนต่างตัว อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กระทรวงพาณิชย์ได้มอบหมายให้กรมพัฒนาธุรกิจการค้าดำเนินการตรวจสอบเรื่องดังกล่าว เมื่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้าดำเนินการตรวจสอบเสร็จแล้ว ได้รายงานผลให้กระทรวงพาณิชย์ทราบ และกระทรวงพาณิชย์ได้แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อพิจารณารายงานการตรวจสอบ ที่กรมพัฒนาธุรกิจการค้าเสนอ ผู้ถูกร้องซึ่งเป็นผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์มติชนเห็นว่า การขายหุ้นบริษัท ชิน คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) เป็นที่สนใจของสาธารณชนว่าถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ และมีผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ จึงร้องขอ ข้อมูลข่าวสารผลการตรวจสอบเรื่องดังกล่าวของกรมพัฒนาธุรกิจการค้าเพื่อให้เกิดความโปร่งใสและตรวจสอบได้ แต่กรมพัฒนาธุรกิจการค้าปฏิเสธการเปิดเผย ผู้ถูกร้องจึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ต่อมากระทรวงพาณิชย์ได้ส่งเรื่องการตรวจสอบฯ คืนให้กรมพัฒนาธุรกิจการค้าพิจารณาดำเนินการต่อไป กรมพัฒนาธุรกิจการค้า จึงได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลทุ่งมหาเมฆ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๔๙ เพื่อให้สืบสวนสอบสวน ดำเนินคดีผู้ที่น่าเชื่อได้ว่ากระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ตามผลการตรวจสอบแล้ว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ กรมพัฒนาธุรกิจการค้ามีหนังสือ ที่ พณ ๐๘๐๓/๒๙๓๐ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารชี้แจงเพิ่มเติมว่า จากการตรวจสอบการถือหุ้นในบริษัท ชิน คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) น่าเชื่อว่ามีกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติ การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กรมพัฒนาธุรกิจการค้าจึงได้ส่งเรื่องขอความร่วมมือให้พนักงานสอบสวน ดำเนินการตามขั้นตอนในกระบวนการยุติธรรมต่อไป ขณะนี้เรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาของพนักงานสอบสวน การเปิดเผยข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบของกรมพัฒนาธุรกิจการค้าแก่ผู้ถูกร้องจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่รูปคดี และกระทบกับชื่อเสียงของบุคคลที่เกี่ยวข้อง อาจมีการทำให้พยานหลักฐานสูญหาย หรือเปลี่ยนแปลงพยานหลักฐาน ซึ่งจะเป็นผลเสียต่อรูปคดี รวมไปถึงจะส่งผลให้การตรวจสอบบังคับใช้กฎหมายต่อไปของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องขอคือ รายงานผลการตรวจสอบของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เรื่องการกระทำ ผิดตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ในการถือหุ้นบริษัท ชิน คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) แม้กรมพัฒนาธุรกิจการค้าจะดำเนินการตรวจสอบเสร็จแล้วแต่ผลการตรวจสอบน่าเชื่อว่ามีผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติ การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ กรมพัฒนาธุรกิจการค้าจึงร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนเพื่อให้ดำเนินการ สืบสวนสอบสวนและดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิดต่อไป จึงถือได้ว่าการสอบสวนเรื่องดังกล่าวยังไม่เสร็จสิ้น แม้การเปิดเผย รายงานผลการตรวจสอบตามที่ผู้ถูกร้องขอจะทำให้เกิดความโปร่งใสตรวจสอบได้ในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ และทำให้สาธารณชนทราบว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ อย่างไร หรือไม่ อันเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ แต่ในขณะนี้เห็นว่าการเปิดเผยจะกระทบต่อรูปคดีและจะเป็นอุปสรรคต่อการสืบสวน สอบสวนดำเนินคดีต่อไป อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

ตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงยังไม่สมควรเปิดเผย ส่วนที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่ามีการเปิดเผยผลการตรวจสอบดังกล่าวทางสื่อมวลชนต่อสาธารณะแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงมิใช่ข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเปิดเผยได้อีกต่อไปนั้น เห็นว่ายังไม่อาจรับฟังได้เพราะกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ซึ่งเป็นผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารดังกล่าวยังคงปฏิเสธการเปิดเผย ดังนั้น เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่ยังไม่สมควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ หัวหน้าคณะที่ ๑

นางเน่งน้อย วิศวโยธิน นายสมชาย หอมลออ กรรมการ

นายจัตถัย บุรุษพัฒน์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแบบแสดงรายการภาษี

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสรรพากรพื้นที่ตรัง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นกรรมการบริษัท พ. มีหนังสือลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานสรรพากรพื้นที่ตรัง ขอสำเนาแบบแสดงรายการภาษี ภ.ง.ด.๓ ภ.ง.ด.๕๐ ภ.ง.ด.๕๓ ภ.ง.ด.๙๐ และ ภ.ง.ด.๙๑ ของบริษัท พ. ในปีภาษี ๒๕๓๔-๒๕๕๙

สำนักงานสรรพากรพื้นที่ตรังมีหนังสือ ที่ กค ๐๗๒๐.๐๑/บร/๑๔๔๓ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าคำร้องขอข้อมูลข่าวสารไม่เป็นไปตามกฎหมาย เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ใช่กรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัท พ. จึงไม่สามารถดำเนินการตามคำขอได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพียง ๓ รายการ ดังนี้

๑. แบบยื่นรายการภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ตามมาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๙ กรณีหักภาษี ณ ที่จ่ายตามมาตรา ๕๐ (๓) (๔) และ (๕) สำหรับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๕) (๖) (๗) และ (๘) และการเสียภาษีตามมาตรา ๔๘ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร (ภ.ง.ด.๓)

๒. แบบแสดงรายการภาษีเงินได้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามมาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๙ แห่งประมวลรัษฎากร (ภ.ง.ด. ๕๐)

๓. แบบยื่นรายงานการเสียภาษีได้หัก ณ ที่จ่าย ตามมาตรา ๓ เตรีส และมาตรา ๖๙ ทวิ และการเสียภาษีตามมาตรา ๖๕ จัตวา (ภ.ง.ด.๕๓)

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสรรพากรพื้นที่ตรัง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า บริษัท พ. มีกรรมการ ๕ คน กรรมการซึ่งลงลายมือชื่อผูกพันบริษัทได้คือ นาย ก. ลงลายมือชื่อรวมกับกรรมการอื่นอีกคนหนึ่งและประทับตราบริษัท ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถือหุ้นและเป็นกรรมการคนหนึ่งต้องการขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อนำไปใช้เป็นหลักฐานฟ้องร้องดำเนินคดีกับกรรมการผู้จัดการและกรรมการผู้ลงนามผูกพันบริษัท เนื่องจากผู้อุทธรณ์สงสัยว่ามีการถ่ายเทเงินสดของบริษัทให้แก่บุคคลภายนอกหรือตัวกรรมการผู้จัดการ

ในระหว่างพิจารณา สำนักงานสรรพากรพื้นที่ตรังมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๗๒๐.๐๑/บร/๒๒๗๘ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ขอตรวจดูและขอสำเนาแบบ ภ.ง.ด.๓ ภ.ง.ด.๕๐ ภ.ง.ด.๕๓ ภ.ง.ด.๙๐ และ ภ.ง.ด.๙๑ ที่มีผู้รับรองของบริษัท พ. ตั้งแต่ปีภาษี ๒๕๓๔ - ๒๕๕๙ โดยแจ้งว่า ผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการผู้จัดการบริษัท พ. และมีได้แจ้งเหตุผลการขอข้อมูลข่าวสาร สำนักงานสรรพากรพื้นที่ตรังตรวจสอบแล้วพบว่าผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการของบริษัท พ. แต่ไม่ได้เป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำแทนบริษัทฯ ดังนั้น การเปิดเผยทำให้รู้เรื่องกิจการของผู้เสียภาษีอากรหรือของผู้อื่นที่เกี่ยวข้อง เป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร และเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น และเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ไม่ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูล ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) และ (๖) และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และแจ้งว่าแบบแสดงรายการภาษีตั้งแต่ปีภาษี ๒๕๓๔ - ๒๕๕๓ ครบกำหนดทำลายเอกสารไปแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า แบบแสดงรายการภาษี ภ.ง.ด. ๓ ภ.ง.ด. ๕๐ และ ภ.ง.ด. ๕๓ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นเอกสารที่บริษัท พ. ยื่นต่อสำนักงานสรรพากรพื้นที่ตรัง ตามประมวลรัษฎากร เอกสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานรัฐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และมาตรา ๒๑ ประกอบกับมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้ความหมายของ “ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” ไว้ว่า หมายความว่า เฉพาะข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทย และบุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทย แต่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย ดังนั้น แบบแสดงรายการภาษีของบริษัท พ. ซึ่งเป็นนิติบุคคล จึงมิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล กรณีนี้ผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการของบริษัท พ. ต้องรับผิดชอบร่วมกันกับกรรมการอื่นในบรรดากิจการทั้งหลายที่บริษัทได้กระทำให้ จึงย่อมมีสิทธิที่จะได้ตรวจดูข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ไม่น่าจะทำให้เกิดความเสียหายแต่ประการใด ทั้งผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารโดยอาศัยสิทธิของผู้อุทธรณ์เอง มิได้กระทำการแทนบริษัท พ. จึงไม่ต้องพิจารณาว่าในการขอข้อมูลข่าวสารผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีอำนาจกระทำแทนบริษัท พ. หรือไม่

สำหรับมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร ที่บัญญัติว่า “เจ้าพนักงานผู้ใดโดยหน้าที่ราชการตามลักษณะนี้ ได้รู้เรื่องกิจการของผู้เสียภาษีอากรหรือของผู้อื่นที่เกี่ยวข้อง ห้ามมิให้นำออกแจ้งแก่ผู้ใด หรือยังให้ทราบกันไปโดยวิธีใด เว้นแต่จะมีอำนาจที่จะกระทำได้โดยชอบด้วยกฎหมาย” นั้น มิได้ตัดสิทธิผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นกรรมการ ของบริษัท พ. ผู้เสียภาษีอากรที่จะขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนี้ มาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ยังบัญญัติว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดแม้จะเข้าข่าย ต้องมีความรับผิดชอบตามกฎหมายใด ให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ต้องรับผิดชอบหากเป็นการกระทำโดยสุจริตในกรณีตามที่บัญญัติไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานสรรพากรพื้นที่ตรังเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เท่าที่มีอยู่แก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงชาติ หัวหน้าคณะที่ ๒
พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยา ตันสุวรรณนนท์ กรรมการ
นางธิดา ศรีไพพรรณ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย ขอลาไปต่างประเทศ จึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๐๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาจ้างเหมา

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลขุน จังหวัดศรีสะเกษ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลขุน อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษมีหนังสือลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลขุน ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจ้างเหมารถยนต์รับ-ส่งเด็กนักเรียนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลขุนโดยขอสำเนาที่มีคาร์บอนติดอยู่

องค์การบริหารส่วนตำบลขุนมีหนังสือ ที่ สค ๗๘๙๐๑/๕๓๒ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารทางราชการและถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่สามารถเปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงเป็นหนังสือขององค์การบริหารส่วนตำบลขุนและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลขุนได้จ้างเหมารถยนต์รับ-ส่งเด็กนักเรียนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลขุน ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลขุนพบเห็นว่า รถยนต์ที่รับ-ส่งเด็กนักเรียนเป็นของนาย ก. ซึ่งเป็นพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลขุน และนาย ก. หรือบุตรชายเป็นคนขับรถ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการตรวจสอบว่าใครเป็นคู่สัญญากับองค์การบริหารส่วนตำบลขุนในการจ้างเหมารถยนต์รับ-ส่งเด็กนักเรียนระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงเดือนกันยายน ๒๕๕๙ และทำสัญญาจ้างกันเมื่อใด โดยขอคัดสำเนาสัญญาจ้างเพื่อตรวจสอบการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลขุน

ต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลขุนมีหนังสือ ที่ สค ๗๘๙๐๑/๖๐๐ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงว่า ได้จัดเตรียมเอกสารไว้ให้ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบดูที่องค์การบริหารส่วนตำบลขุนแต่ไม่อนุญาตให้คัดสำเนา เพราะเกรงว่าอาจมีการนำไปดัดแปลงหรือปลอมแปลงซึ่งจะทำให้เสียหายต่อเอกสารราชการ และเอกสารที่เกี่ยวกับการบันทึกตกลงจ้างหรือสัญญาจ้างเหมารถยนต์รับ-ส่งเด็กนักเรียน เป็นพันธะระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลขุนกับบุคคลภายนอก จึงต้องแจ้งผู้รับจ้างก่อนว่ายินยอมเปิดเผยชื่อของผู้รับจ้างหรือไม่ เพราะถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องได้รับอนุญาตก่อน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ กำหนดให้ส่วนราชการต้องจัดให้มีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณรายจ่ายแต่ละปี รายการเกี่ยวกับการจัดซื้อหรือจัดจ้างที่จะดำเนินการในปีงบประมาณนั้น และสัญญาใด ๆ ที่ได้มีการอนุมัติให้จัดซื้อหรือจัดจ้างแล้ว ให้ประชาชนสามารถขอดูหรือตรวจสอบได้ ณ สถานที่ทำการของส่วนราชการ และระบบเครือข่ายสารสนเทศของส่วนราชการ โดยการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวต้องไม่ก่อให้เกิดความได้เปรียบหรือเสียเปรียบหรือความเสียหายแก่บุคคลใดในการจัดซื้อหรือจัดจ้าง บันทึกตกลงการจัดจ้างเหมารถยนต์รับ - ส่งเด็กนักเรียนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลขนุน ข้อมูลข่าวสารตามคำอุทธรณ์ เป็นสัญญาที่ได้มีการอนุมัติให้จัดซื้อหรือจัดจ้างแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิขอตรวจดู รวมถึงขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารได้ และเมื่อกฎหมายกำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารนั้นจึงมิใช่ข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้องค์การบริหารส่วนตำบลขนุนเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองสำเนาถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร หัวหน้าคณะที่ ๔

นายเรวัต จำเริญ นายจ่านอง เจริญฉัตร นายดำรง บุญยืน กรรมการ

นางมัลลิกา คุณวัฒน์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : นายดำรง บุญยืน ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการสืบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงยุติธรรม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ สังกัดสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ กระทรวงยุติธรรม ได้รับมอบหมายให้รักษาราชการแทนผู้อำนวยการสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๑๐๐๑/๒๖๐๒ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงปลัดกระทรวงยุติธรรม ขอทราบผลการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกระทรวงยุติธรรม ที่ ๔๑๕/๒๕๕๘ ที่ ๕๔๙/๒๕๕๘ ที่ ๖๐๘/๒๕๕๘ และที่ ๗๓/๒๕๕๙ ที่ได้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแล้ว เพื่อให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง

กระทรวงยุติธรรมมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๒๐๒/๘๑๙ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ โดยให้เหตุผลว่าการสืบสวนอยู่ในระหว่างกระบวนการพิจารณา และดำเนินการของกระทรวงยุติธรรมซึ่งยังไม่เป็นที่ยุติหากเปิดเผยผลการสืบสวนอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับหากสถาบันนิติวิทยาศาสตร์นำผลการสืบสวนข้อเท็จจริงไปดำเนินการใดๆ ในขณะนี้อาจไม่สอดคล้องกับผลการพิจารณาของกระทรวงยุติธรรม

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลับ ที่ ยธ ๑๐๐๐.๑/๓๐๘๔ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงยุติธรรมดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนกระทรวงยุติธรรม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กระทรวงยุติธรรมได้รับหนังสือร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ในหลายกรณี กระทรวงยุติธรรมจึงแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเพื่อสืบสวนเรื่องร้องเรียน จำนวน ๒ ชุด คือคณะกรรมการชุดที่ ๑ ตามคำสั่งกระทรวงยุติธรรม ที่ ๔๑๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๘ ที่ ๕๔๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ที่ ๖๐๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ และที่ ๗๓/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๙ และคณะกรรมการชุดที่ ๒ ตามคำสั่งกระทรวงยุติธรรม ที่ ๖๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และที่ ๕๔๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

ต่อมาปลัดกระทรวงยุติธรรมมีบันทึกสั่งการลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๙ ให้คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงทั้ง ๒ ชุด ร่วมกันสืบสวนและรายงานผลการดำเนินการในประเด็นที่ซ้ำซ้อนในเรื่องเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน และคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้รายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงให้ปลัดกระทรวงยุติธรรมพิจารณาตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ส. ลับ ที่ ยธ ๑๑๐๒ (กยอ.)/๒๖๐ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ แล้ว ผู้อุทธรณ์เห็นว่า กระทรวงยุติธรรมแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหลายชุด และการสืบสวนดำเนินการล่าช้า จึงมีหนังสือขอทราบผลการสืบสวนข้อเท็จจริงต่อกระทรวงยุติธรรม โดยมีความประสงค์จะขอข้อมูลข่าวสารในนามตนเอง เนื่องจากข้อมูลข่าวสารดังกล่าวกระทบสิทธิของผู้อุทธรณ์ แต่กระทรวงยุติธรรมปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงยุติธรรมดังกล่าว

ต่อมากระทรวงยุติธรรมมีคำสั่ง ที่ ๕๙๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยกรณีกล่าวหาว่า ผู้อุทธรณ์และบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและไม่ร้ายแรงในหลายกรณี ตามการรายงานของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และปลัดกระทรวงยุติธรรมได้แถลงข่าวต่อสื่อมวลชนเกี่ยวกับเรื่องผลการสืบสวนข้อเท็จจริง รวมทั้งการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์และบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ กระทรวงยุติธรรมมีหนังสือ ลับด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๒๐๒/๑๐๐๖ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ปัจจุบันข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขออยู่ระหว่างการสอบสวนการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นข้าราชการระดับสูง หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจกระทบต่อการดำเนินการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และอาจก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยต่อพยานบุคคล รวมทั้งเอกสารหลักฐานซึ่งอยู่ในความครอบครองของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์อาจถูกแก้ไข เปลี่ยนแปลง ทำให้สูญหาย หรือถูกทำลายได้ จึงเห็นว่ายังไม่ควรเปิดเผย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอคือ รายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัย ซึ่งการสืบสวนได้ดำเนินการเสร็จสิ้นและรายงานผลให้ปลัดกระทรวงยุติธรรมพิจารณาแล้ว ปลัดกระทรวงยุติธรรมได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงและไม่ร้ายแรงผู้อุทธรณ์และบุคคลที่เกี่ยวข้องในหลายกรณีตามการชี้มูลความผิดของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง การสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์ กระทรวงยุติธรรมได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง จำนวน ๒ ชุด และการสืบสวนข้อเท็จจริงใช้ระยะเวลานานทำให้ผู้อุทธรณ์สงสัยว่าจะไม่ได้รับความเป็นธรรม และกระทรวงยุติธรรมได้มีการแถลงข่าวผลการสืบสวนข้อเท็จจริงและการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์และบุคคลที่เกี่ยวข้องต่อสาธารณะแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงควรมีสิทธิได้ทราบรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวเพื่อปกป้องสิทธิของตนต่อสาธารณชน และแม้ผลการสืบสวนข้อเท็จจริงจะปรากฏว่ามีบุคคลอื่นเกี่ยวข้องและถูกชี้มูลความผิดด้วยแต่ก็เป็นเรื่องที่สืบเนื่องเกี่ยวพันกัน จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ชื่อ หรือข้อความที่อาจทำให้ทราบชื่อพยานสมควรปกปิดไว้ เพราะการเปิดเผยอาจเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัยต่อไปได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีมติให้กระทรวงยุติธรรมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองสำเนาถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้ใช้ดุลพินิจปิดชื่อ หรือข้อความที่อาจทำให้ทราบชื่อพยานได้

นายสมยศ เชื้อไทย หัวหน้าคณะที่ ๓
ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์ กรรมการ
นายอีกหาญ ไตรมศักดิ์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๐๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสรรพากรภาค ๒ กรมสรรพากร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการกรมสรรพากรมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงสรรพากรภาค ๒ ร้องขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด จำนวน ๕ รายการ ได้แก่

๑. คำสั่งแต่งตั้งกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริง
๒. การให้ถ้อยคำของพยานในการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริง
๓. ความเห็นของกรรมการ
๔. คำสั่งหรือการสั่งการ
๕. รายงานการประชุม

สำนักงานสรรพากรภาค ๒ มีหนังสือ ที่ กค ๐๗๑๐/๑.๒/๔๑๘ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า สำนักงานสรรพากรภาค ๒ พิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แล้วดังนี้

รายการที่ ๑ อนุญาตให้ตามคำขอ

รายการที่ ๒ ไม่อนุญาตให้เปิดเผยเนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๔) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และมาตรา ๑๕ (๖) ข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น

รายการที่ ๓ และรายการที่ ๕ ไม่อนุญาตให้เปิดเผยเนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และมาตรา ๑๕ (๓) ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด

รายการที่ ๔ อนุญาตให้ตามคำขอเฉพาะหนังสือลับ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๗๑๐/๑.๒/๓๕๘ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ และหนังสือลับ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๗๑๐/๑.๒/๓๖๙ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๙

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสรรพากรภาค ๒ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ หนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสรรพากรภาค ๒ คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักงานสรรพากรภาค ๒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงานสรรพากรภาค ๒ มีคำสั่ง ที่ ๑/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๔๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีห้างหุ้นส่วนจำกัด จ. ร้องเรียนว่า ห้างฯ ได้ตรวจสอบการส่งจ่ายเช็คชำระภาษีตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๓๘ ถึงเดือนมกราคม ๒๕๔๓ เปรียบเทียบกับแบบแสดงรายการภาษีของห้างฯ แล้วพบว่า จำนวนเงินตามเช็คของห้างฯ ที่ชำระภาษีมักกว่าในแบบประเมินที่ยื่นชำระภาษี อันเกิดจากการกระทำของผู้ทำบัญชีให้ห้างฯ ซึ่งร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ สำนักงานสรรพากรเขตคลองเตย สาขา ๑ บางคอแหลม ยานนาวา และราษฎร์บูรณะ นอ้โง่งทรัพย์ของห้างฯ และทำให้ กรมสรรพากรได้รับชำระภาษีน้อยกว่าความเป็นจริง ผลการสอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่า มีข้าราชการสมควรต้องรับผิดชอบ ทางแพ่ง ทางอาญา และทางวินัยหลายราย กรมสรรพากรมีคำสั่ง ที่ (สภ.๒) ๖/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ที่ (สภ.๒) ๗/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๔ และที่ (สภ.๒) ๓/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๕ แต่งตั้ง คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดเพื่อสอบสวนกรณีเกิดความเสียหายขึ้น ณ สำนักงานสรรพากร เขตคลองเตย และสำนักงานสรรพากรเขตคลองเตย สาขา ๑

ผลการสอบข้อเท็จจริง คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดเห็นว่า ในส่วนของผู้อุทธรณ์ ต้องร่วมรับผิดชอบในฐานะผู้บังคับบัญชาขณะดำรงตำแหน่งสรรพากรอำเภอ ๗ สำนักงานสรรพากร เขตคลองเตย สาขา ๑ ในช่วง พ.ศ. ๒๕๓๙-๒๕๔๒ ได้กระทำการโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ไม่ควบคุม ดูแลการปฏิบัติของผู้ใต้บังคับบัญชา ให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ปลอมแปลงลายให้ผู้ใต้บังคับบัญชานำเงินรายได้แผ่นดินออกไปเป็น ประโยชน์ส่วนตน หรือบุคคลอื่น ในวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๐ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๐ และวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๐ ซึ่งเกิดความเสียหายรวมเป็นเงิน ๙๓๙,๐๙๙.๙๙ บาท ผู้อุทธรณ์ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ทางราชการ ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ในอัตรา ร้อยละ ๑๐ ของจำนวนเงิน ๙๓๙,๐๙๙.๙๙ บาท เป็นเงิน ๙๓,๙๐๙.๙๙ บาท ซึ่งหากทางราชการได้รับชำระค่าสินไหม ทดแทนจากผู้ใต้บังคับบัญชาผู้กระทำละเมิดเต็มจำนวนแล้วก็ให้คืนค่าสินไหมทดแทนที่เรียกเก็บจากผู้อุทธรณ์และกรมสรรพากร โดยสรรพากรภาค ๒ ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสรรพากรมีหนังสือสำนักงานสรรพากรภาค ๒ ฉบับที่ ๓๓๑๐/ ๑.๒/๓๕๔ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๔๙ ถึงผู้อุทธรณ์สั่งให้ผู้อุทธรณ์ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการตามผล การสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดข้างต้น ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับผลการสอบข้อเท็จจริง และคำสั่งของกรมสรรพากร ดังกล่าว จึงได้อุทธรณ์คำสั่งกรมสรรพากรต่อกระทรวงการคลัง และมีหนังสือร้องขอข้อมูลข่าวสารทั้ง ๕ รายการ ต่อสำนักงานสรรพากรภาค ๒ เพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์เพิ่มเติมและฟ้องคดีต่อศาลปกครองต่อไป แต่สำนักงานสรรพากร ภาค ๒ เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์เฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๔ บางส่วน ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่ง ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสรรพากร ภาค ๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ (ส่วนที่ยังไม่เปิดเผย) และรายการที่ ๕ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด รายงานการประชุมคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด บันทึกสรุปข้อเท็จจริงของเจ้าหน้าที่เสนอ ผู้บังคับบัญชาและคำสั่งการของสรรพากรภาค ๒ และกรมสรรพากรที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น และกรมสรรพากรโดยสำนักงาน

สรรพากรภาค ๒ ได้แจ้งคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าวจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการเรียกให้ผู้อุทธรณ์ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน และไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ทั้งไม่มีส่วนใดเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดแต่เป็นเพียงการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด นอกจากนี้ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดแต่อย่างใด ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวกระทบสิทธิของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิได้ทราบเพื่อปกป้องสิทธิของตนให้ได้รับความเป็นธรรม ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานสรรพากรภาค ๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองสำเนาถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ หัวหน้าคณะที่ ๑

นายจัดภัย บุรุษพัฒน์ นายสมชาย หอมลออ กรรมการ

นางเน่งน้อย วิศวโยธิน กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๕/๒๕๕๙
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นข้าราชการตำแหน่งนายช่างกลเรือ ๗ ว เรือเจ้าท่า ข. ๒ สำนักพัฒนาและบำรุงรักษาทางน้ำ กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีขอสำเนาเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย จำนวน ๒๒ รายการ กรณีผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่าปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบในการซ่อมเรือเจ้าท่า ข. ๒ เพื่อประกอบการดำเนินการต่อไป

กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำสั่งลงโทษที่ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอได้ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๖ (พ.ศ. ๒๕๕๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ คือ

๑. รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงกรณีปูมเรือเจ้าท่า ข. ๒ ไม่ตรงกัน และการตรวจรับเรือเจ้าท่า ข. ๒
๒. รายงานผลการสอบวินัยกรณีเรือเจ้าท่า ข.๒

เอกสารทั้งสองรายการ ประกอบด้วยรายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการ บันทึกถ้อยคำบุคคล และพยานหลักฐานหรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ สำหรับบันทึกถ้อยคำของบุคคลอื่น กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากอาจไปกระทบสิทธิของบุคคลที่ให้ถ้อยคำ รวมทั้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๕ รายงานการประชุม อ.ก.พ. กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ครั้งที่ ๒/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๙

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีดำเนินการจ้างเหมาซ่อมทำเรือเจ้าท่า ข. ๒ จำนวน ๒๓ รายการ ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๕๒/๒๕๕๗/ นต. ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ระยะเวลาการซ่อม ๖๐ วัน ผู้อุทธรณ์มีส่วนเกี่ยวข้องโดยเป็นผู้ควบคุมงาน ซ่อมทำเรือ ในการส่งมอบและตรวจรับงานที่ว่าจ้าง คณะกรรมการตรวจจ้างซ่อมทำเรือท่า ข. ๒ และผู้ควบคุมงานมีความเห็นไม่ตรงกันเกี่ยวกับผลสำเร็จของงานที่ว่าจ้าง

ประกอบกับไม่สามารถนำเรือออกทดลองได้ในวันตรวจรับงานเนื่องจากเรือมีน้ำมันไม่เพียงพอ ปัญหาดังกล่าวมีผลต่อการกำหนดวันส่งมอบงานตามสัญญาและการคำนวณปรับ กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจรับเรือดังกล่าว จำนวน ๔ ชุด คือ

๑. การสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีการปั๊มเรือเจ้าท่า ข.๒ ไม่ตรงกัน และการตรวจรับเรือเจ้าท่า ข.๒

การสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วโดยกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบวินัยผู้อุทธรณ์

๒. การสอบวินัยกรณีการลงปั๊มเรือเจ้าท่า ข.๒

การสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว โดยกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีมีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนผู้อุทธรณ์ ร้อยละ ๕

๓. การสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕

ของคณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงานในการซ่อมทำเรือเจ้าท่า ข. ๒

การสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว

๔. การสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีร้องทุกข์กล่าวโทษเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจ้างเหมาซ่อมทำเรือเจ้าท่า ข. ๒

การสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว และอยู่ระหว่างกระบวนการดำเนินการทางวินัย

กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีมีหนังสือ ที่ คค ๐๓๐๑/๓๓๖๔ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๙ ที่ คค ๐๓๐๑/๓๔๘๗ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๙ และวันที่ สุด ที่ คค ๐๓๐๑/๔๑๕๖ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ จัดส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสาร และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าว สรุปได้ดังนี้

๑. เอกสารที่กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีระบุว่าไม่มี จำนวน ๗ รายการ คือ

รายการที่ ๒ คำสั่งอธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีที่อนุมัติให้นำเรือเจ้าท่า ข.๒ ออกวิ่งทดลอง ในวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๗

รายการที่ ๕ ระเบียบกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีในการรับส่งน้ำมันเชื้อเพลิงระหว่างเรือ

รายการที่ ๖ คำสั่งอธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีในการดัดแปลงเรือเจ้าท่า ข.๒ เป็นเรือส่งน้ำมัน ให้เรือลำอื่น

รายการที่ ๗ คำสั่งอธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีอนุญาตให้ใช้เรือเจ้าท่า ข.๖ เป็นเรือส่งน้ำมัน เชื้อเพลิง ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๖ - ๒๕๔๙ และวัตถุประสงค์ของเรือ

รายการที่ ๘ คำสั่งอนุมัติให้มีการซ่อมทำเครื่องยนต์ภายในเรือเจ้าท่า ข.๒ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๗ จนถึงปัจจุบัน

รายการที่ ๒๑ คำสั่งอธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีที่กำหนดให้ผู้ควบคุมงานทำเรือเจ้าท่า ข.๒ เป็นผู้ควบคุมงาน ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุฯ ข้อ ๗๓

รายการที่ ๒๒ คำสั่งอธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีที่กำหนดให้การซ่อมเรือเจ้าท่า ข.๒ เป็นงานก่อสร้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุฯ

๒. เอกสารที่กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีระบุเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้จำนวน ๑๒ รายการ คือ

รายการที่ ๑ คำสั่งอธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติหน้าที่ต้นกลเรือ เจ้าท่า ข.๒ ระหว่างวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๗

รายการที่ ๓ รายละเอียดของสัญญาจ้างเหมาซ่อมทำเรือเจ้าท่า ข.๒

รายการที่ ๔ เอกสารเกี่ยวกับเหตุผลในการเลื่อนการรับมอบงานจ้างเหมาซ่อมทำเรือจากวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๗ เป็นวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๗

รายการที่ ๙ ระเบียบกรมเจ้าท่าว่าด้วยอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานตามตำแหน่งภายในเรือ พ.ศ. ๒๕๒๓

รายการที่ ๑๐ ระเบียบกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีว่าด้วยอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานตามตำแหน่งภายในเรือที่ใช้ในปัจจุบัน

โดยแจ้งว่ารายการที่ ๙ และรายการที่ ๑๐ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการเดียวกัน (ระเบียบกรมเจ้าท่าว่าด้วยอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานตามตำแหน่งภายในเรือ พ.ศ. ๒๕๒๓)

รายการที่ ๑๑ ระเบียบและคำแนะนำในการลงปุมเรือของกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี

รายการที่ ๑๒ คำสั่งอธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีในการพิจารณาว่าไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามระเบียบของราชการ กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร

รายการที่ ๑๓ คำสั่งอธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีในการพิจารณาว่าไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเอาใจใส่ กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร

รายการที่ ๑๔ คำสั่งอธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีในการพิจารณาว่ารายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร

โดยแจ้งรายการที่ ๑๒ และรายการที่ ๑๔ คือข้อมูลข่าวสารรายการเดียวกัน (บันทึกฝ่ายเจ้าหน้าที่ คค ๐๓๐๑.กจ/๖๑๐ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๙)

รายการที่ ๑๗ รายงานการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ

(๑) กรณีปุมเรือเจ้าท่า ข.๒ ไม่ตรงกัน และการตรวจรับเรือเจ้าท่า ข.๒

(๒) กรณีการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุฯ ของคณะกรรมการตรวจจ้างและผู้ควบคุมงานในการซ่อมทำเรือเจ้าท่า ข.๒

(๓) กรณีการร้องทุกข์กล่าวโทษเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจ้างเหมาซ่อมทำเรือเจ้าท่า ข.๒

รายการที่ ๑๙ พยานหลักฐาน เอกสารที่เกี่ยวข้องในการซ่อมทำเรือเจ้าท่า ข.๒ ภายหลังจากวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๗ จนถึงปัจจุบัน

รายการที่ ๒๐ ผลการพิจารณาการแจ้งสงวนสิทธิค่าปรับ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุฯ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๗ จนถึงปัจจุบัน

๓. เอกสารที่กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

รายการที่ ๑๖ รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน ทั้ง ๔ ชุด เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ

(๑) รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีปุมเรือเจ้าท่า ข.๒ ไม่ตรงกันและการตรวจสอบรับเรือเจ้าท่า ข.๒

รายการที่ ๑๘ บันทึกถ้อยคำบุคคลที่ให้การกับคณะกรรมการสอบสวน ตามรายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทั้ง ๔ ชุด เฉพาะบันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ

(๑) กรณีปุมเรือ เจ้าท่า ข.๒ ไม่ตรงกัน และการตรวจรับเรือเจ้าท่า ข.๒

(๒) การสอบวินัยกรณีเรือเจ้าท่า ข.๒.

๔. เอกสารที่กรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีปฏิเสธการเปิดเผย

รายการที่ ๑๕ รายงานการประชุม อ.ก.พ. กรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ครั้งที่ ๒/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๙ โดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๑๖ รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสืบสวน ทั้ง ๔ ชุด ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ

(๑) รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุฯ ของคณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงานในการซ่อมทำเรือเจ้าท่า ข.๒ โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐

(๒) รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีการร้องทุกข์กล่าวโทษเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจ้างซ่อมทำเรือเจ้าท่า ข.๒ โดยให้เหตุผลว่า อยู่ระหว่างกระบวนการดำเนินการทางวินัย

รายการที่ ๑๗ รายงานการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสอบวินัยกรณีเรือเจ้าท่า ข. ๒ โดยให้เหตุผลว่า อ.ก.พ. กรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีเป็นผู้พิจารณาตามรายงานการประชุมในรายการที่ ๑๕

รายการที่ ๑๘ บันทึกถ้อยคำบุคคลที่ให้การกับคณะกรรมการสอบสวน ตามรายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทั้ง ๔ ชุด ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ

(๑) กรณีปุมเรือเจ้าท่า ข.๒ ไม่ตรงกัน และการตรวจรับเรือเจ้าท่า ข.๒ ยกเว้นบันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์โดยให้เหตุผลว่า บันทึกถ้อยคำของบุคคลอื่นเป็นเอกสารตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๒) การสอบวินัยกรณีเรือเจ้าท่า ข.๒ ยกเว้นบันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า บันทึกถ้อยคำของบุคคลอื่นเป็นเอกสารตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๓) กรณีการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุฯ ของคณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงานในการซ่อมทำเรือเจ้าท่า ข.๒ โดยให้เหตุผลว่า บันทึกถ้อยคำของบุคคลอื่นเป็นเอกสารตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๔) กรณีการร้องทุกข์กล่าวโทษเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจ้างซ่อมทำเรือเจ้าท่า ข.๒ โดยให้เหตุผลว่า อยู่ระหว่างกระบวนการดำเนินการทางวินัย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า กรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงในการตรวจรับเรือเจ้าท่า ข.๒ ตามสัญญาจ้างซ่อมเรือ เลขที่ ๕๒/๒๕๔๗/นต. ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ใน ๒ กรณี คือ

๑. กรณีการลงปุมเรือเจ้าท่า ข.๒ ไม่ตรงกัน

๒. กรณีการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ของคณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงานในการซ่อมทำเรือเจ้าท่า ข.๒

การสอบสวนกรณีการลงปุมเรือไม่ตรงกันนั้น กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยมีคำสั่งลงโทษผูุ้ทธรณ์แล้ว ดังนั้น การเปิดเผยเอกสารซึ่งได้จัดทำขึ้นและ/หรือที่ได้ใช้ในการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงและการสอบวินัย ซึ่งรวมถึงบันทึกถ้อยคำของบุคคลอื่นนอกจากผูุ้ทธรณ์ ที่ได้ให้การต่อคณะกรรมการสอบสวนตามคำขอรายการที่ ๑๗ และรายการที่ ๑๘ จึงไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และถ้อยคำของบุคคลเป็นการกล่าวถึงข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏ ไม่น่าจะเป็นเหตุทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ(๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริง และรายงานผลการสอบสวนวินัยของคณะกรรมการสอบสวนที่ได้เสนอต่อ อ.ก.พ. กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีก็ไม่เข้าลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับการประชุม อ.ก.พ. กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ครั้งที่ ๒/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๙ ไม่มีการพิจารณาเรื่องอื่นนอกจากเรื่องผลการสอบวินัยผูุ้ทธรณ์ และเป็นสิทธิของผูุ้ทธรณ์ที่ควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนและการพิจารณาออกคำสั่งลงโทษ เพื่อรักษาประโยชน์ของตน ข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๑๕ รายงานการประชุม อ.ก.พ. กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ครั้งที่ ๒/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๙ รายการที่ ๑๗ รายงานการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับการสอบวินัยกรณีเรือเจ้าท่า ข.๒ และรายการที่ ๑๘ บันทึกถ้อยคำบุคคลที่ให้การกับคณะกรรมการสอบสวนในส่วนที่เกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงกรณีการปุมเรือไม่ตรงกัน และการตรวจรับเรือเจ้าท่า ข.๒ และการสอบวินัยกรณีเรือเจ้าท่า ข.๒ จึงสมควรเปิดเผยแก่ผูุ้ทธรณ์ได้

ส่วนการสอบสวนกรณีการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ของคณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงานในการซ่อมทำเรือเจ้าท่า ข.๒ แม้คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงจะสรุปรายงานผลการสอบสวนแล้ว แต่เรื่องยังอยู่ในระหว่างกระบวนการดำเนินการทางวินัยกับผู้ที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๑๖ และรายการที่ ๑๘ ในส่วนที่เกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ของคณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงานในการซ่อมทำเรือเจ้าท่า ข.๒ และการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีการร้องทุกข์กล่าวโทษเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจ้างเหมาซ่อมทำเรือเจ้าท่า ข.๒ จึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ยังสมควรไม่เปิดเผยในชั้นนี้

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๙ รายการที่ ๑๐ รายการที่ ๑๑ รายการที่ ๑๒ รายการที่ ๑๓ รายการที่ ๑๔ รายการที่ ๑๗ (ยกเว้นการสอบสวนของเจ้าหน้าที่กรณีเรือเจ้าท่า ข.๒) รายการที่ ๑๙ และรายการที่ ๒๐ นั้น กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีไม่ปฏิเสธการเปิดเผย จึงไม่มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัย

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ รายการที่ ๗ รายการที่ ๘ รายการที่ ๑๑ และรายการที่ ๑๒ นั้น กรมขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขอ จึงไม่มีประเด็นต้องพิจารณา หากผูุ้ทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงก็สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๖ ในส่วนที่เกี่ยวกับรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ของคณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงานในการซ่อมทำเรือเจ้าท่า ข.๒ และรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงกรณีการร้องทุกข์กล่าวโทษเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจ้างเหมาซ่อมทำเรือเจ้าท่า ข.๒

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๘ ในส่วนที่เกี่ยวกับบันทึกถ้อยคำบุคคล ตามรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ของคณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงานในการซ่อมแซมทำเรือเจ้าท่า ข.๒ และรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงกรณีการร้องทุกข์กล่าวโทษเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจ้างเหมาซ่อมทำเรือเจ้าท่า ข.๒

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงชาติ หัวหน้าคณะที่ ๒

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย นางธิดา ศรีไพพรรณ กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยา ตันสุวรรณนนท์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย ขอลาไปต่างประเทศจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินเพื่อเลื่อนระดับพนักงาน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถาบันพระปกเกล้า

อุทธรณ์กรณีได้ความว่า

๑. ผู้อุทธรณ์ที่ ๑ มีหนังสือลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงสถาบันพระปกเกล้า ขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง ข้อมูลข่าวสารต่อไปนี้

๑. ใบคะแนนประเมินและหลักเกณฑ์ในการประเมินทั้งหมด
๒. แบบฟอร์มการประเมินความพึงพอใจในการบริการพร้อมคะแนนที่ได้รับ
๓. ประกาศหรือคำสั่งในการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินเลื่อนระดับพนักงานรวมถึงมติที่ประชุมในการประเมินเลื่อนระดับพนักงาน

สถาบันพระปกเกล้ามีหนังสือลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งให้ตรวจสอบข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ ยื่นความประสงค์ซึ่งไม่กระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ใด แต่ไม่อนุญาตให้คัดสำเนาเอกสาร ดังนี้

๑. ใบคะแนนประเมินและหลักเกณฑ์ในการประเมิน
๒. ข้อมูลการประเมินความพึงพอใจในการให้บริการของผู้อุทธรณ์
๓. บันทึกการประชุมคณะกรรมการประเมินเลื่อนระดับพนักงาน

๒. ผู้อุทธรณ์ที่ ๒ มีหนังสือลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงสถาบันพระปกเกล้า ขอตรวจสอบและขอสำเนาของ ข้อมูลข่าวสารต่อไปนี้

๑. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประเมินเลื่อนระดับของผู้อุทธรณ์
๒. รายงานผลการประเมิน เกณฑ์การพิจารณาเพื่อเลื่อนระดับพนักงาน
๓. คะแนนจากทั้งสองส่วน (ทั้งภายในและภายนอก)

สถาบันพระปกเกล้ามีหนังสือลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งให้ตรวจสอบข้อมูลข่าวสาร ตามที่ผู้อุทธรณ์ยื่นความประสงค์ ซึ่งไม่กระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ใด แต่ไม่อนุญาตให้คัดสำเนาเอกสาร ดังนี้

๑. รายงานผลการประเมินฯ เกณฑ์การพิจารณาเพื่อเลื่อนระดับพนักงาน
๒. คะแนนจากทั้งสองส่วน (ทั้งภายในและภายนอก)

๓. ผู้อุทธรณ์ที่ ๓ มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงสถาบันพระปกเกล้า ขอตรวจดูและขอสำเนาของข้อมูลข่าวสารดังต่อไปนี้

๑. คะแนนจากเอกสารจัดทำคู่มือปฏิบัติงานพัสดุ ร้อยละ ๓๐

๒. เอกสารการรวบรวมคะแนน ร้อยละ ๗๐ ในส่วนของสถาบันพระปกเกล้าทุกฉบับที่คณะกรรมการประเมินพิจารณา

๓. เอกสารหลักเกณฑ์การประเมินระดับกลางปี ๒๕๕๗ และ ๒๕๕๘

สถาบันพระปกเกล้ามีหนังสือลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งให้ตรวจดูข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ยื่นความประสงค์ซึ่งไม่กระทบถึงประโยชน์เสียของผู้ใด แต่ไม่อนุญาตให้คัดสำเนาเอกสาร ดังนี้

๑. คะแนนจากเอกสารการจัดทำคู่มือปฏิบัติงานพัสดุ ร้อยละ ๓๐

๒. เอกสารรวบรวมคะแนนส่วน ร้อยละ ๗๐

๓. หลักเกณฑ์การประเมินระดับกลางปี ๒๕๕๗ และ ๒๕๕๘

ผู้อุทธรณ์ทั้งสามร่วมกันมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของสถาบันพระปกเกล้า โดยขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ๘ รายการดังนี้

๑. หลักเกณฑ์การประเมินเลื่อนระดับพนักงานสายงานปฏิบัติการวิชาชีพ ประจำปี ๒๕๕๗

๒. หลักเกณฑ์การประเมินเลื่อนระดับพนักงานสายงานปฏิบัติการวิชาชีพ ประจำปี ๒๕๕๘

๓. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินเลื่อนระดับพนักงานสายงานปฏิบัติการวิชาชีพ ประจำปี ๒๕๕๘ จากผู้ทรงคุณวุฒิตามประกาศฯ เพื่อทำหน้าที่ประเมินเลื่อนระดับลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙

๔. บันทึกการประชุมคณะกรรมการฯ และมติที่ประชุมครั้งแรก ในวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ พร้อมลายมือชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

๕. แบบสอบถามความพึงพอใจผู้ใช้บริการและผลคะแนนของแบบสอบถาม

๖. บันทึกการประชุมคณะกรรมการฯ และมติที่ประชุมครั้งที่สอง ในวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๙ พร้อมลายมือชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

๗. ผลคะแนนการประเมิน

๘. หนังสือจากประธานคณะกรรมการฯ สรุปผลการประเมินเลื่อนระดับที่รายงานให้เลขาธิการสถาบันพระปกเกล้าทราบ เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงผู้แทนสถาบันพระปกเกล้า คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ที่ ๑ ผู้อุทธรณ์ที่ ๓ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอเท็จจริงได้ความว่า ในปี ๒๕๕๘ มีพนักงานสายงานปฏิบัติการวิชาชีพระดับต้นของสถาบันพระปกเกล้ายื่นขอรับการประเมินเพื่อเลื่อนระดับเป็นพนักงานระดับกลาง ตามประกาศสถาบันพระปกเกล้าว่าด้วย การกำหนดคุณสมบัติหลักเกณฑ์ และวิธีการเลื่อนตำแหน่งพนักงานสายงานปฏิบัติการวิชาชีพ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๘ จำนวน ๕ คน ได้แก่ ผู้อุทธรณ์ที่ ๑ ตำแหน่งพนักงานระบบคอมพิวเตอร์ ผู้อุทธรณ์ที่ ๒ ตำแหน่งพนักงานสารสนเทศ ผู้อุทธรณ์ที่ ๓ ตำแหน่งงานพัสดุ นาย ก. ตำแหน่ง พนักงานบริหารงานบุคคล และนาย ข. ตำแหน่งพนักงานฝึกอบรม การประเมินดำเนินการโดยคณะกรรมการซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเลขาธิการสถาบันพระปกเกล้า

คณะกรรมการได้กำหนดหลักเกณฑ์การประเมินเป็น ๒ ส่วน คือ

๑. ประเมินการจัดทำเอกสาร คิดเป็นคะแนน ร้อยละ ๓๐

๒. ประเมินผลการปฏิบัติงานและพฤติกรรมในองค์กร คิดเป็นคะแนน ร้อยละ ๗๐ ซึ่งประธานกรรมการจะประเมินร่วมกับผู้อำนวยการของผู้รับการประเมิน ในส่วนของงานบริการได้ส่งแบบสอบถามให้กับแต่ละหน่วยงาน ๆ ละ ๒ ชุด รวม ๑๖ ชุด สอบถามความพึงพอใจผู้ใช้บริการเพื่อประเมินความคิดเห็นต่อการให้บริการของผู้รับการประเมิน

ผู้รับการประเมินต้องได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๗๐ ของทั้งสองส่วน และได้คะแนนรวมแล้วไม่ต่ำกว่า ๘๐ คะแนน จึงจะผ่านการประเมิน

ผลการประเมินปรากฏว่านาย ก. ผ่านการประเมินและได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งพนักงานสายงานปฏิบัติการวิชาชีพระดับกลาง ส่วนผู้รับการประเมินอีก ๔ คน ซึ่งรวมผู้อุทธรณ์ทั้งสามไม่ผ่านการประเมิน ต่อมาผู้อุทธรณ์ทั้งสามมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงเลขาธิการสถาบันพระปกเกล้า ขอให้ทบทวนการประเมินโดยแจ้งว่าไม่ได้รับความโปร่งใสในการประเมิน เลขาธิการสถาบันพระปกเกล้าพิจารณาแล้วมีหนังสือลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ทั้งสามชี้แจงขั้นตอนการประเมิน การขอให้ทบทวนการประเมิน และแจ้งว่าการประเมินได้ทำด้วยความโปร่งใสตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ หลักฐานการประเมินทุกชั้นสามารถตรวจสอบได้

ผู้แทนสถาบันพระปกเกล้าชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สรุปได้ว่าการเปิดเผยข้อมูลการให้คะแนนของกรรมการผู้ประเมินจะกระทบต่อความเป็นอิสระของกรรมการ และหากเปิดเผยเกรงว่าต่อไปจะไม่มีใครรับเป็นกรรมการ ส่วนเหตุผลที่ไม่ให้คัดสำเนาหรือไม่รับรองสำเนาเพราะกลัวว่าผู้อุทธรณ์จะนำข้อมูลไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น และข้อมูลข่าวสารบางรายการผู้อุทธรณ์สามารถหาดูได้อยู่แล้ว

ผู้อุทธรณ์ที่ ๑ และที่ ๓ ชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบว่าการประเมินเพื่อเลื่อนระดับพนักงานเป็นไปโดยโปร่งใสหรือไม่และแจ้งว่าผู้อุทธรณ์ยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๔ และ ๖ โดยปกปิดชื่อกรรมการที่แสดงความเห็นในบันทึกการประชุม ส่วนข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๘ ผู้อุทธรณ์เพิ่งเพิ่มเติมเข้ามาในชั้นอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า

๑. ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ ถึง ๓ มีใช้ข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ จึงต้องเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์

๒. ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๔ ถึง ๗ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินเพื่อเลื่อนตำแหน่งพนักงานสายงานปฏิบัติการวิชาชีพจากพนักงานระดับต้นเป็นพนักงานระดับกลาง ปี ๒๕๕๔ พนักงานใดที่ได้รับคะแนนประเมินตั้งแต่ ๘๐ คะแนนขึ้นไป จะได้รับการเลื่อนระดับให้สูงขึ้น ส่วนพนักงานคนใดที่ได้รับคะแนนประเมินไม่ถึง ๘๐ คะแนนต้องดำรงตำแหน่งระดับเดิมต่อไป การประเมินดังกล่าวจึงกระทบต่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงานของผู้รับการประเมิน เมื่อผู้อุทธรณ์ทั้งสามซึ่งไม่ผ่านการประเมินสงสัยว่าการประเมินของสถาบันพระปกเกล้าไม่โปร่งใส จึงควรจะได้ตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ประกอบกับเลขาธิการสถาบันพระปกเกล้าได้มีหนังสือลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ แจ้งยืนยันแก่ผู้อุทธรณ์ทั้งสามว่าการประเมินเป็นไปด้วยความโปร่งใส กับแจ้งว่าหลักฐานการประเมินทุกชั้นสามารถตรวจสอบได้ ดังนั้น

จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์อันเป็นการแสดงถึงความโปร่งใสของสถาบันพระปกเกล้าได้ประการหนึ่ง ส่วนการที่สถาบันพระปกเกล้าอ้างว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะกระทบต่อความเป็นอิสระของกรรมการ และหากเปิดเผยเกรงว่าต่อไปจะไม่มีใครรับเป็นกรรมการนั้น เมื่อพิจารณาถึงหลักการบริหารงานที่โปร่งใสและตรวจสอบได้ของหน่วยงานของรัฐแล้ว เห็นว่าการให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์จะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า

อย่างไรก็ตาม สำหรับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๔ และ ๖ เมื่อผู้อุทธรณ์ยินยอมให้เปิดเผย โดยปกปิดชื่อกรรมการที่แสดงความเห็นก็ให้เป็นไปตามความประสงค์ของผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๘ ผู้อุทธรณ์ยังมิได้ยื่นคำขอต่อสถาบันพระปกเกล้า จึงไม่อาจอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้สถาบันพระปกเกล้าเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และ ๖ ให้ใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อกรรมการได้ตามที่เห็นสมควร ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ ให้ยกอุทธรณ์

นายวัฒนา รตนวิจิตร หัวหน้าคณะที่ ๔

นายเรวัต ฉ่ำเฉลิม นายจ่านง เฉลิมฉัตร นายดำรง บุญยืน กรรมการ

นางมัลลิกา คุณวัฒน์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : นายดำรง บุญยืน ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๐๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบคัดเลือก

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลบุญเรือง จังหวัดเชียงราย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลบุญเรืองว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ผ่านการสอบคัดเลือกเป็นพนักงานจ้างตามภารกิจ ตำแหน่งพนักงานดับเพลิง ประจำปี ๒๕๕๙ ซึ่งทำการสอบเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๙ ผู้อุทธรณ์มีความสงสัยในผลการสอบครั้งนี้ จึงร้องขอคะแนนของผู้ที่เข้าสอบทุกคน และเพื่อมิให้เป็นการละเมิดสิทธิของผู้อื่น ผู้อุทธรณ์ขอให้ปิดชื่อของผู้เข้าสอบทุกคนในผลคะแนนที่ร้องขอคงเปิดเผย แต่เพียงชื่อของผู้อุทธรณ์แต่ผู้เดียว

เทศบาลตำบลบุญเรืองมีหนังสือ ที่ ชร ๕๔๓๐๑/๘๑๔ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นเอกสารซึ่งต้องปิดเป็นความลับ และเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการทดสอบ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงไม่สามารถเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลบุญเรืองดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ หนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลบุญเรือง คำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอคือ ผลคะแนนการสอบคัดเลือกเป็นพนักงานจ้างตามภารกิจ ตำแหน่งพนักงานดับเพลิงของผู้เข้าสอบทุกคนตามประกาศรับสมัครของเทศบาลตำบลบุญเรืองลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๙ ซึ่งเทศบาลตำบลบุญเรืองได้ดำเนินการสอบคัดเลือกเสร็จสิ้นและประกาศรายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือกแล้ว โดยผู้อุทธรณ์ขอให้ปิดชื่อผู้เข้าสอบรายอื่นทุกคน คงเปิดเผยเฉพาะชื่อผู้อุทธรณ์แต่ผู้เดียว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกฎหมายของหน่วยงานของรัฐที่ดำเนินการเสร็จแล้ว และผู้อุทธรณ์ร้องขอข้อมูลจำกัดเฉพาะผลคะแนนของผู้เข้าสอบทุกคนโดยไม่ต้องเปิดเผยชื่อผู้เข้าสอบรายอื่น เว้นแต่ชื่อของผู้อุทธรณ์เอง การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร

ของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ แต่การเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ
ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวกระทบสิทธิของผู้ותרณ์ ผู้ותרณ์จึงมีสิทธิได้ทราบเพื่อคุ้มครองสิทธิของตน ข้อมูลข่าวสาร
ที่ผู้ותרณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้ותרณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาล
ตำบลบุญเรืองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้ותרณ์ร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้ותרณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ หัวหน้าคณะที่ ๑

นายจัดภัย บุรุษพัฒน์ นายสมชาย หอมลออ กรรมการ

นางเน่งน้อย วิศวโยธิน กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการจดทะเบียนซื้อขายที่ดิน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี สาขาธัญบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี สาขาธัญบุรี ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจดทะเบียนซื้อขายที่ดิน โฉนดเลขที่ ๒๙๒๒๑ เลขที่ดิน ๖๐๓๑ ตำบลประชาธิปัตย์ อำเภोधัญบุรี จังหวัดปทุมธานี จำนวน ๒๗ รายการ

สำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี สาขาธัญบุรีมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๙ ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ ๓ รายการ ได้แก่ สัญญาซื้อขาย โฉนดที่ดิน และหนังสือมอบอำนาจของผู้อุทธรณ์ที่มอบอำนาจให้ตัวแทนทำการซื้อขายที่ดิน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี สาขาธัญบุรี

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี สาขาธัญบุรี คำชี้แจงเป็นลายลักษณ์อักษรของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า มีเอกสารแสดงว่าเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๓๖ ผู้อุทธรณ์ โดยนาย น. จดทะเบียนซื้อที่ดินโฉนดที่ ๒๙๒๒๑ เลขที่ดิน ๖๐๓๑ จากบริษัท อ. โดย นาย พ. และ นาย ส. ณ สำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี สาขาธัญบุรี ในราคาหนึ่งร้อยหกสิบแปดล้านแปดแสนสี่หมื่นบาทถ้วน และวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๓๖ ผู้อุทธรณ์ โดยนาย น. จดทะเบียนขายที่ดินแปลงดังกล่าวให้แก่บริษัท ม. โดยนาย ช. ในราคาสี่ร้อยห้าแสนสองหมื่นหกพันห้าสิบบาทถ้วน ต่อมาสำนักงานสรรพากรจังหวัดสุรินทร์มีหนังสือ ที่ สร ๐๐๐๗/๑๐๔๕ ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ชำระภาษีธุรกิจเฉพาะในการซื้อขายที่ดินแปลงดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ได้ไปตรวจสอบเอกสารการซื้อขายที่ดินที่สำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี ฯ เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๔๔ แล้วกล่าวอ้างว่ามีคนปลอมลายมือชื่อผู้อุทธรณ์ในหนังสือมอบอำนาจให้นาย น. รับซื้อที่ดินจากบริษัท อ. และขายที่ดินให้แก่บริษัท ม. โดยผู้อุทธรณ์ไม่เคยรู้จักและไม่เคยมอบอำนาจให้นาย น. ไปทำการแทนและในวันเดียวกันผู้อุทธรณ์ได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภोधัญบุรีให้ดำเนินคดีกับนาย น.

ในระหว่างการพิจารณา ผู้แทนสำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี ฯ ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาและลายลักษณ์อักษร ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสรุปได้ว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้ותרณ์ จำนวน ๒๗ รายการ สำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี ฯ ได้ทำลายไปแล้ว ๑๙ รายการตามระเบียบกรมที่ดินว่าด้วยการทำลายเอกสารเกี่ยวกับที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๔ เปิดเผยแก่ผู้ותרณ์แล้ว ๕ รายการ และปฏิเสธการเปิดเผย ๓ รายการ ได้แก่

๑. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ותרณ์ ที่ใช้ประกอบการจดทะเบียนซื้อที่ดินเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๓๖
๒. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ותרณ์ ที่ใช้ประกอบการจดทะเบียนขายที่ดินเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๓๖
๓. หนังสือมอบอำนาจของบริษัท ม. ที่มอบอำนาจให้นาย ช. จดทะเบียนซื้อที่ดินจากผู้ותרณ์ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

โดยที่ผู้ותרณ์ไม่ประสงค์จะชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจา คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จึงได้จัดส่งคำชี้แจงของสำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี ฯ ให้ผู้ותרณ์ตรวจสอบและคัดค้าน ซึ่งผู้ותרณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ สรุปได้ดังนี้

๑. ขณะผู้ותרณ์ ขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี ฯ เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๔๔ เจ้าหน้าที่นำแฟ้มเอกสารที่เกี่ยวข้องให้ผู้ותרณ์ตรวจสอบและได้คัดสำเนาเอกสารทั้งหมด ซึ่งมี ๑๑ หน้า และนับตั้งแต่วันจดทะเบียนซื้อขายที่ดินถึงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ותרณ์ขอตรวจดูข้อมูลข่าวสาร เป็นเวลา ๗ ปี ๕ เดือน เชื่อว่าเอกสารทั้งหมดจัดเก็บเข้าแฟ้มสารบบแล้ว แต่ปรากฏว่าไม่มีเอกสารที่จำเป็นในการจดทะเบียนในสารบบ จึงน่าจะเชื่อว่าเอกสารบางรายการไม่มีอยู่จริงก่อนที่จะมีการลงบัญชีทำลายเอกสาร และหากอ้างว่าได้ทำลายเอกสารไปก่อนแล้ว ก็เป็นไปได้เพราะ ณ วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๔๔ อายุเก็บรักษาเอกสารยังไม่ถึง ๑๐ ปี

๒. ขณะผู้ותרณ์ขอตรวจสอบเอกสารเมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๔๔ ระเบียบกรมที่ดินว่าด้วยการทำลายเอกสาร เกี่ยวกับที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๔ ยังไม่มี

๓. สำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี ฯ ชี้แจงว่าสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้าน นาย น. ไม่มี โดยได้ทำลายไปแล้ว แต่ขณะผู้ותרณ์ไปยื่นขอข้อมูลข่าวสารเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๙ นั้น เจ้าหน้าที่ได้นำแฟ้มทั้งหมดมาให้ผู้ותרณ์ตรวจสอบและผู้ותרณ์พบเห็นว่าเอกสารดังกล่าวมีอยู่ แต่เจ้าหน้าที่ไม่อนุญาตให้คัดสำเนา ดังนั้น การที่อ้างว่าได้ทำลายเอกสารไปแล้วจึงไม่เป็นความจริง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า

๑. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ותרณ์ เป็นเอกสารของผู้ותרณ์ที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี สาขาศูนย์บุรี ผู้ותרณ์จึงย่อมมีสิทธิที่จะขอตรวจดู หรือขอสำเนาเอกสารนั้นได้
๒. หนังสือมอบอำนาจของบริษัท ม. ที่มอบอำนาจให้นาย ช. จดทะเบียนซื้อที่ดินจากผู้ותרณ์ นาย ช. ซึ่งทำการแทน บริษัท ม. ได้ทำสัญญาซื้อขายที่ดินกับผู้ותרณ์ ผู้ותרณ์ในฐานะคู่สัญญาจึงย่อมมีสิทธิที่จะขอตรวจสอบเอกสารดังกล่าวได้ และแม้ว่าหนังสือมอบอำนาจจะมีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามที่สำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี สาขาศูนย์บุรีกล่าวอ้าง แต่การเปิดเผยหนังสือมอบอำนาจดังกล่าวแก่ผู้ותרณ์ไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำหรับข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้ותרณ์รายการอื่นที่สำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี สาขาศูนย์บุรี ชี้แจงว่า ได้ทำลายไปแล้วตามระเบียบกรมที่ดินว่าด้วยการทำลายเอกสารเกี่ยวกับที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๔ นั้น เป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐ

ปฏิเสธไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขอ ซึ่งกรณีดังกล่าวไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงก็มีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการให้เข้าดำเนินการตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบกับมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้สำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี สาขาธัญบุรี เปิดเผยสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้อุทธรณ์ และหนังสือมอบอำนาจของบริษัท ม. ตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการอื่นให้ยกอุทธรณ์

นายวัฒนา รัตนวิจิตร หัวหน้าคณะที่ ๔

นายเรวัต ฉ่ำเฉลิม นางมัลลิกา คุณวัฒน์ นายดำรง บุญยืน กรรมการ

นายจ่านง เจริญฉัตร กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : นายดำรง บุญยืน ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๙/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารตรวจสอบข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลดอนมะสังข์ จังหวัดสุพรรณบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับมอบอำนาจจากนางสาว ก. มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนมะสังข์ ขอคัดสำเนาเอกสารตรวจสอบข้อเท็จจริงโครงการก่อสร้างถนนดินลูกรัง หมู่ที่ ๒ เชื่อมติดต่อหมู่ที่ ๔ ตำบลดอนมะสังข์ อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบการจ้างและผู้ควบคุมงาน
๒. สำเนาสัญญาจ้าง
๓. สำเนาแบบแปลน
๔. สำเนารายละเอียดคำนวณการสอบสวนทั้งหมด

องค์การบริหารส่วนตำบลดอนมะสังข์มีหนังสือ ที่ สพ ๗๘๕๐๑/๔๗๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๓ ได้เปิดเผยให้ นางสาว ก. ได้ทราบแล้ว ส่วนข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๔ ไม่สามารถเปิดเผยได้เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่ง มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนมะสังข์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลดอนมะสังข์ และเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า นางสาว ก. ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานช่าง ๓ หัวหน้าส่วนโยธา ได้รับแต่งตั้งจากองค์การบริหารส่วนตำบลดอนมะสังข์ให้เป็นเจ้าหน้าที่รับของสอบราคา คณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงานโครงการจ้างเหมาก่อสร้างถนนดินลูกรัง หมู่ที่ ๒ เชื่อมติดต่อหมู่ที่ ๔ ตำบลดอนมะสังข์ อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี โดยการก่อสร้างถนนดังกล่าวเป็นการลงดินลูกรังโดยไม่มีการบดและราดยาง ต่อมาเมื่อโครงการแล้วเสร็จ องค์การบริหารส่วนตำบลดอนมะสังข์ได้รับเรื่องร้องเรียนทางโทรศัพท์ถึงการชำรุดบกพร่องของถนนดินลูกรังดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลดอนมะสังข์ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงโครงการก่อสร้างถนนดินลูกรัง หมู่ที่ ๒ เชื่อมติดต่อหมู่ที่ ๔ ตำบลดอนมะสังข์ อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลดอนมะสังข์

ที่ ๑๓๑/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๖ ซึ่งพบว่าการก่อสร้างไม่เป็นไปตามโครงการฯ ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลดอนมะสังข์จึงมีคำสั่ง ที่ ๔๐/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเหตุชำรุดบกพร่องโครงการก่อสร้างถนนดินลูกรัง หมู่ที่ ๒ เชื่อมติดต่อหมู่ที่ ๔ ตำบลดอนมะสังข์ อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวปรากฏว่า การก่อสร้างและตรวจสอบรับจ้างไม่เป็นไปตามรายการแบบแปลนตามสัญญาจ้าง มีข้อบกพร่องเกิดขึ้นจริงและคณะกรรมการตรวจการจ้างทั้งหมดมีการกระทำผิดทางอาญาและทางแพ่ง แต่องค์การบริหารส่วนตำบลดอนมะสังข์ยังมิได้ดำเนินคดีกับผู้ใด นอกจากนั้น นางสาว ก. ในฐานะผู้ควบคุมงานและเป็นพนักงานส่วนตำบล ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงอีกความผิดหนึ่งด้วย ผู้อุทธรณ์จึงต้องการสำเนาและรายละเอียดสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงทั้งหมด ประกอบกับสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงาน สำเนาสัญญาจ้างและสำเนาแบบแปลน ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลดอนมะสังข์ อ้างว่าได้เปิดเผยให้แก่นางสาว ก. แล้วนั้น เพื่อนำไปตรวจสอบและแก้ต่างในคดีที่นางสาว ก. ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ซึ่งผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลดอนมะสังข์ได้แจ้งต่อคณะกรรมการฯ ว่ายินดีให้ข้อมูลทั้งสามรายการที่เคยเปิดเผยไปแล้วนั้นแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีการชำรุดบกพร่องตามโครงการก่อสร้างถนนดินลูกรังฯ นั้น ได้ดำเนินการแล้วเสร็จตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ ซึ่งอาจมีผลให้ นางสาว ก. ถูกพิจารณาลงโทษทั้งทางแพ่ง ทางอาญา และทางวินัย ดังนั้น นางสาว ก. จึงถือว่าเป็นผู้มีประโยชน์ได้เสียโดยตรงจากการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าว และมีสิทธิในการรับรู้และตรวจสอบสำนวนข้อเท็จจริงเพื่อนำไปใช้ปกป้องสิทธิของตนตามกฎหมายต่อไปได้ แม้ในปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลดอนมะสังข์มิได้ดำเนินคดีทางแพ่งและคดีทางอาญาแก่คณะกรรมการตรวจการจ้างและนางสาว ก. อีกทั้งการสอบสวนทางวินัยนางสาว ก. ยังไม่แล้วเสร็จก็ตาม ซึ่งถือว่ามีการดำเนินการล่าช้ากว่าปกติ ฉะนั้น การเปิดเผยรายละเอียดสำนวนสืบสวนข้อเท็จจริงแก่ผู้อุทธรณ์ในกรณีนี้จึงไม่จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ในทางตรงกันข้ามจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในขั้นตอนการสอบสวนข้อเท็จจริงขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนมะสังข์อีกด้วย จึงเห็นควรให้เปิดเผยรายละเอียดสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงทั้งหมดโดยปิดชื่อพยานผู้ให้ถ้อยคำทุกคน ในส่วนข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๓ องค์การบริหารส่วนตำบลดอนมะสังข์ยินดีเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์อีกครั้ง ผู้อุทธรณ์สามารถติดต่อขอรับได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลดอนมะสังข์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ องค์การบริหารส่วนตำบลดอนมะสังข์เปิดเผยรายละเอียดสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงทั้งหมด โดยให้ลบ หรือตัดทอน หรือทำด้วยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยชื่อ ลายมือชื่อ และตำแหน่งของพยานผู้ให้ถ้อยคำทุกคน พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ในส่วนข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๓ ผู้อุทธรณ์สามารถติดต่อขอรับได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลดอนมะสังข์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ หัวหน้าคณะที่ ๑
นางเน่งน้อย วิศวโยธิน นายสมชาย หอมลออ กรรมการ
นายจัตถกัญ บุรุษพัฒน์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๐/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลคะแนนและรายชื่อผู้เข้าเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๙ วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙ วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ และวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ร้องขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลคะแนนและรายชื่อผู้เข้าเรียนวิชาบัณฑิตศึกษาในกฎหมายมหาชน (LA 634) ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๘ ดังนี้

๑. ขอตรวจดูคะแนนวิชา LA 634 ของอาจารย์ผู้สอนทั้ง ๓ ท่าน คือ รองศาสตราจารย์ ก. ศาสตราจารย์ ข. และอาจารย์ ค. โดยขอคะแนนดิบและสมุดคำตอบวิชา LA 634 ของผู้อุทธรณ์ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของรองศาสตราจารย์ ก. และศาสตราจารย์ ข. การให้คะแนนการนำเสนอรายงานกลุ่มและการทำรายงานกลุ่มที่อยู่ในความรับผิดชอบของอาจารย์ ค. รวมทั้งการให้คะแนนมาเรียนทุกวัน และการให้คะแนนการนำเสนอรายงานกลุ่มกับการทำรายงานกลุ่มที่อยู่ในความรับผิดชอบของรองศาสตราจารย์ ก.

๒. รายชื่อที่ประกาศผลว่าใครได้เกรดอะไร

๓. บัญชีรายชื่อผู้เข้าเรียนวิชา LA 634 ทุกครั้งทั้งหมด ๑๕ ครั้ง ของอาจารย์ผู้สอนทั้ง ๓ ท่าน

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีหนังสือ ที่ สค ๐๕๑๘.๐๒/๓๗๓๘ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ ที่ สค ๐๕๑๘.๐๒/๔๒๒๐ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙ และที่ สค ๐๕๑๘.๐๒/๔๓๐๙ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ดังนี้

๑. ผลคะแนนเข้าชั้นเรียนของผู้อุทธรณ์ที่อยู่ในความรับผิดชอบของอาจารย์ผู้สอนทั้ง ๓ ท่าน ผลคะแนนการสอบข้อเขียน คะแนนการนำเสนอรายงานกลุ่ม และคะแนนการทำรายงานกลุ่มของผู้อุทธรณ์ที่อยู่ในความรับผิดชอบของรองศาสตราจารย์ ก. ผลคะแนนการนำเสนอรายงาน กลุ่มและคะแนนการทำรายงานกลุ่มของผู้อุทธรณ์ที่อยู่ในความรับผิดชอบอาจารย์ ค.

๒. รายชื่อที่ประกาศผลว่าใครได้เกรดอะไร เปิดเผยให้เฉพาะส่วนของผู้อุทธรณ์

๓. บัญชีรายชื่อผู้เข้าเรียนวิชา LA 634 ของอาจารย์ผู้สอนทั้ง ๓ ท่าน เปิดเผยให้เฉพาะส่วนของผู้อุทธรณ์

ทั้งนี้ คณะนิติศาสตร์ฯ แจ้งว่า มิได้แจ้งผลคะแนนของผู้อุทธรณ์ที่อยู่ในความรับผิดชอบของศาสตราจารย์ ข. ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ เนื่องจากพิจารณาคำอุทธรณ์ผลการสอบวิชา LA 634 แล้วเห็นได้ว่าผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว และมีได้

ให้ตรวจสอบผลคะแนนในสมุดคำตอบการสอบข้อเขียนของผู้พุทธณ์ที่อยู่ในความรับผิดชอบของรองศาสตราจารย์ ก. เนื่องจากสมุดคำตอบไม่ได้อยู่ในความครอบครองของรองศาสตราจารย์ ก. โดยถูกเก็บไว้ในห้องเก็บ ซึ่งมีสมุดคำตอบวิชาอื่นจำนวนมากทับซ้อนอยู่ ค้นหาแล้วยังไม่พบ หากพบจะได้แจ้งให้ผู้พุทธณ์ทราบเพื่อตรวจสอบตามคำขอต่อไป ส่วนการให้คะแนนในรายงานเป็นเล่มของผู้พุทธณ์ที่อยู่ในความรับผิดชอบของรองศาสตราจารย์ ก. และอาจารย์ ค. คณะนิติศาสตร์ฯ มิได้เปิดเผยโดยไม่ได้แจ้งเหตุผล สำหรับข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เป็นคะแนนของนักศึกษาคนอื่น คณะนิติศาสตร์ฯ ปฏิเสธการเปิดเผย โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นความเห็นของอาจารย์ผู้ตรวจในการให้คะแนน เพื่อวัตถุประสงค์การศึกษาซึ่งเป็นความเห็นของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานภายในหน่วยงานของรัฐ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ผู้พุทธณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุพุทธณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะนิติศาสตร์ฯ ดังนี้

๑. ขอดูคะแนนการทำรายงานกลุ่ม ในวิชา LA 634 ซึ่งมีอยู่ประมาณ ๑๐ กลุ่ม รวมนักศึกษาประมาณ ๙๐ คน โดยขอดูคะแนนจากเอกสารรายงานของทุกกลุ่มที่อยู่ในความรับผิดชอบของรองศาสตราจารย์ ก. และที่อยู่ในความรับผิดชอบของอาจารย์ ค.

๒. คะแนนการนำเสนอรายงานเป็นรายบุคคล และคะแนนสอบข้อเขียนของนักศึกษา ประมาณ ๙๐ คน ที่อยู่ในความรับผิดชอบของรองศาสตราจารย์ ข.

๓. ขอดูและขอถ่ายบัญชีรายชื่อนักศึกษา ประมาณ ๙๐ คน ที่ลงชื่อเข้าชั้นเรียน ๑๕ ครั้ง

๔. ขอดูและถ่ายลายมือชื่อในสมุดบันทึกการสอนวิชา LA 634 ของรองศาสตราจารย์ ข. ที่สอนตั้งแต่วันที่ ๕ ๑๒ ๑๙ และ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ๒ และ ๙ สิงหาคม ๒๕๔๘ ลายมือชื่อของรองศาสตราจารย์ ก. ที่สอนตั้งแต่วันที่ ๑๖ ๒๓ และ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๘ ๖ และ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๘ และลายมือชื่อของอาจารย์ ค. ที่สอนตั้งแต่วันที่ ๒๐ และ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๘ ๔ และ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๘

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้พุทธณ์และผู้แทนคณะนิติศาสตร์ฯ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงรับฟังได้ความว่า ผู้พุทธณ์ลงทะเบียนเรียนวิชาระดับบัณฑิตศึกษาในกฎหมายมหาชน (LA 634) ในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๔๘ เมื่อประกาศผลการสอบปรากฏว่า ผู้พุทธณ์ได้เกรด I (หมายความว่า การวัดผลยังไม่สมบูรณ์) ซึ่งจะต้องสอบแก้ แต่ผู้พุทธณ์เห็นว่า ผลคะแนนในวิชาดังกล่าวของผู้พุทธณ์ควรอยู่ในเกณฑ์ที่สอบผ่าน และเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรม จึงร้องขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อคณะนิติศาสตร์ฯ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และประกอบการอุทธรณ์ ผลการสอบต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง และศาลปกครอง แต่คณะนิติศาสตร์ฯ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้พุทธณ์ร้องขอบางรายการ ผู้พุทธณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะนิติศาสตร์ฯ ดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนคณะนิติศาสตร์ฯ ชี้แจงว่า เอกสารรายงานกลุ่มวิชา LA 634 ในส่วนที่อยู่ในความรับผิดชอบของ รองศาสตราจารย์ ก. ไม่ปรากฏชื่อผู้พุทธณ์ อยู่ในเอกสารรายงานของกลุ่มใด แต่รองศาสตราจารย์ ก. ได้ให้คะแนนแก่ผู้พุทธณ์ในการทำรายงานกลุ่ม ๗ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน และสามารถให้ผู้พุทธณ์ตรวจสอบเอกสารรายงานของกลุ่มที่ผู้พุทธณ์ได้ทำการนำเสนอ และซักถามในชั้นเรียน โดยถือว่าผู้พุทธณ์อยู่ในกลุ่มนั้นได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารส่วนที่เป็นข้อมูลข่าวสารของผู้พุทธธเอง ผู้พุทธธมีสิทธิได้ทราบเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง โปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ และเพื่อปกป้องสิทธิของตนให้ได้รับความเป็นธรรม ข้อมูลคะแนน รายงานกลุ่มของผู้พุทธธในเอกสารรายงานที่อยู่ในความรับผิดชอบของอาจารย์ ค. คะแนนการนำเสนอรายงานเป็นรายบุคคล และคะแนนสอบข้อเขียนของผู้พุทธธที่อยู่ในความรับผิดชอบของศาสตราจารย์ ข. จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผย ให้ผู้พุทธธทราบได้ ส่วนข้อมูลคะแนนจากเอกสารรายงานกลุ่มที่อยู่ในความรับผิดชอบของรองศาสตราจารย์ ก. ที่ผู้พุทธธ อ้างว่ามีชื่ออยู่ในกลุ่มแต่ต่อมาผู้พุทธธจะถูกเอาชื่อออกจากกลุ่ม แต่ก็เป็นกรณีที่ผู้พุทธธมีความสัมพันธ์กับกลุ่มที่ ทำรายงานนั้น จึงเปิดเผยคะแนนของกลุ่มที่ผู้พุทธธอ้างว่าอยู่ในกลุ่มให้ผู้พุทธธทราบได้ และบัญชีรายนามนักเรียนอื่น ที่ลงชื่อเข้าชั้นเรียนเป็นข้อมูลการตรวจสอบการเรียนการสอนในชั้นเรียนซึ่งเป็นงานตามปกติของคณะ ไม่มีเหตุที่จะต้องปกปิด แต่อย่างใด แต่ข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เป็นลายมือชื่อของผู้ลงชื่อเข้าชั้นเรียนในบัญชีรายชื่อฯ หากให้มีการทำสำเนาแก่ผู้พุทธธ อาจถูกนำไปเผยแพร่หรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อเจ้าของลายมือชื่อได้โดยไม่สมควร จึงให้ปกปิดลายมือชื่อโดย วิธีการขีดหรือทับด้วยสีดำในบัญชีรายชื่อตามพุทธธก่อนที่จะจัดทำสำเนาข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้พุทธธ สำหรับสมุดคำตอบ วิชาของผู้พุทธธที่อยู่ในความรับผิดชอบของรองศาสตราจารย์ ก. ที่ได้ส่งไปเก็บไว้ในห้องเก็บแล้ว แต่ค้นหาไม่พบ และ คณะนิติศาสตร์ฯ มิได้ปฏิเสธการเปิดเผย จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้พุทธธทราบได้ หรือไม่หากผู้พุทธธไม่เชื่อตามที่คณะนิติศาสตร์ฯ ชี้แจง ผู้พุทธธจะต้องใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูล ข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูลคะแนนในสมุด คำตอบของนักเรียนรายอื่น และข้อมูลคะแนนในเอกสารรายงานของกลุ่มอื่นที่มีชื่อกลุ่มของผู้พุทธธ มิใช่ข้อมูลเกี่ยวกับการให้คะแนนของผู้พุทธธโดยตรงแต่อย่างใด และไม่มีเหตุผลที่แสดงว่าผู้พุทธธมีความจำเป็นต้องรู้เพื่อคุ้มครองสิทธิ ของตน หากเปิดเผยอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้อื่น ข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย ให้ผู้พุทธธทราบ สำหรับข้อมูลลายมือชื่อของศาสตราจารย์ ข. รองศาสตราจารย์ ก. และอาจารย์ ค. ในสมุดบันทึก การสอนวิชา LA 634 ที่สอน รวม ๑๕ ครั้ง ผู้พุทธธยังมีได้ร้องขอต่อคณะนิติศาสตร์ฯ จึงไม่เป็นพุทธธที่จะรับไว้พิจารณาได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีมติให้คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เปิดเผยข้อมูลข่าวสารคะแนนการทำรายงานกลุ่มของผู้พุทธธในเอกสารรายงานที่อยู่ในความ รับผิดชอบของอาจารย์ ค. คะแนนการทำรายงานกลุ่มในเอกสารรายงานที่อยู่ในความรับผิดชอบของรองศาสตราจารย์ ก. ซึ่งเป็นกลุ่มที่ผู้พุทธธอ้างว่าอยู่ในกลุ่มคะแนนการนำเสนอเป็นรายบุคคล คะแนนสอบข้อเขียนของผู้พุทธธที่อยู่ในความ รับผิดชอบของศาสตราจารย์ ข. และบัญชีรายนามนักเรียนอื่นที่ลงชื่อเข้าชั้นเรียน พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง ให้แก่ผู้พุทธธ ทั้งนี้ สำหรับบัญชีรายนามนักเรียนอื่นที่ลงชื่อเข้าชั้นเรียนให้เปิดเผยโดยวิธีให้ผู้พุทธธตรวจสอบบัญชีรายชื่อได้ แต่ในการจัดทำสำเนาเอกสารพร้อมคำรับรองสำเนาถูกต้องให้แก่ผู้พุทธธ ให้คณะนิติศาสตร์ฯ ขีดหรือทับด้วยสีดำ เฉพาะตรงที่เป็นลายมือชื่อของผู้ลงชื่อเข้าชั้นเรียนก่อนที่จะส่งมอบให้แก่ผู้พุทธธส่วนข้อมูลข่าวสารตามพุทธธอื่นให้ยกพุทธธ

นายสมยศ เชื้อไทย หัวหน้าคณะที่ ๓

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ นายอิกหาญ โตรมศักดิ์ นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์ กรรมการ

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนพุทธธ

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๑/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการก่อสร้างถนน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลผาสามยอด จังหวัดเลย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งอ้างว่าเป็นหัวหน้าศูนย์ข่าวจังหวัดหนองบัวลำภูของหนังสือพิมพ์บ้านเชียงโพสต์ มีหนังสือลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงองค์การบริหารส่วนตำบลผาสามยอด กิ่งอำเภอเอราวัณ จังหวัดเลย ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กและโครงการที่ยื่นสอบราคาในวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ ดังนี้

๑. ประกาศสอบราคา
๒. รายชื่อผู้ยื่นซองเสนอราคาพร้อมราคาที่เสนอ
๓. รายชื่อผู้ซื้อเอกสารสอบราคา
๔. เอกสารการพิจารณาสอบราคา
๕. เอกสารทำสัญญาจ้างหรือตกลงจ้าง หรือสัญญาจ้างการจัดซื้อจัดจ้าง
๖. รายชื่อคณะกรรมการรับซองและเปิดเผยซองสอบราคา พร้อมผู้แทนประชาคมหมู่บ้าน
๗. เอกสารการส่งประกาศสอบราคาให้ห้างร้านทางไปรษณีย์

โดยแจ้งว่าเพื่อนำไปเผยแพร่ต่อสาธารณชนพร้อมกับให้ผู้มีอำนาจตรวจสอบผลการร้องเรียนต่อหน่วยงานของรัฐเพื่อความโปร่งใส

องค์การบริหารส่วนตำบลผาสามยอดมีหนังสือ ที่ ลย ๗๖๒๐๑/๒๕๖๒ ลงวันที่๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า โครงการก่อสร้างถนนดังกล่าวอยู่ระหว่างการดำเนินคดีระหว่าง ห้างหุ้นส่วนจำกัด ว. กับองค์การบริหารส่วนตำบลผาสามยอด คดีอยู่ในความรับผิดชอบของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรกิ่งอำเภอเอราวัณ จึงไม่สามารถดำเนินการตามคำขอได้เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายทางคดี และแจ้งว่าเมื่อคดีเสร็จแล้ว หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะขอคัดเอกสารดังกล่าวให้ไปดำเนินการอีกครั้งหนึ่ง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารองค์การบริหารส่วนตำบลผาสามยอด ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า โครงการก่อสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลผาสามยอดที่มีการยื่นซองสอบราคาในวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ มี ๓ โครงการ คือ

๑. โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมไม้อัด หมู่ที่ ๑
๒. โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๒
๓. โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๙

ในระหว่างพิจารณา องค์การบริหารส่วนตำบลผาสายมอดมีหนังสือ ที่ ลย ๗๖๒๐๑/๕๓๕ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ซึ่งแจ้งเหตุผลที่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติมว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด ว. ได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรกิ่งอำเภอเอราวัณให้ดำเนินการคดีกับเจ้าหน้าที่และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการก่อสร้างถนนทั้งสามโครงการดังกล่าวในความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ คดีอยู่ในอำนาจการสอบสวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ การที่ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารในโครงการที่มีปัญหาฟ้องร้องดำเนินคดีกันอยู่เพื่อนำไปเผยแพร่ต่อสาธารณชน อาจก่อให้เกิดความเสียหายทางคดี และอาจทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลผาสายมอดได้รับความเสียหายด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้นั้น ต้องเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๑) - (๗) แต่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการก่อสร้างถนนทั้งสามโครงการตามคำขอของผู้อุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้เป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ ตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ เรื่อง กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ตามมาตรา ๙ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวข้องหรือไม่ก็ตาม ย่อมมีสิทธิเข้าตรวจสอบ ขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ตามมาตรา ๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลผาสายมอดจึงต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนที่องค์การบริหารส่วนตำบลผาสายมอด อ้างว่าโครงการก่อสร้างถนนทั้งสามโครงการมีปัญหาฟ้องร้องดำเนินคดีกันอยู่ การที่ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อนำไปเผยแพร่ต่อสาธารณชนอาจก่อให้เกิดความเสียหายทางคดี และอาจทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลผาสายมอดได้รับความเสียหายนั้นเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างซึ่งกฎหมายให้สิทธิประชาชนเข้าตรวจสอบได้ การเปิดเผยไม่น่าจะกระทบต่อการดำเนินคดีอื่นจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การ
บริหารส่วนตำบลผาสายมอดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สมองชาติ หัวหน้าคณะที่ ๒
พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยา ตันสุวรรณนนท์ กรรมการ
นางธิดา ศรีไพพรรณ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย ขอลาไปต่างประเทศ จึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๒/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบเรื่องร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงปลัดกระทรวงสาธารณสุข ขอสำเนาหนังสือกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕๒/๕๔๘ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ พร้อมเอกสารประกอบทั้งหมด ซึ่งเป็นเรื่องที่กระทรวงสาธารณสุขแจ้งผลการดำเนินการเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ตามหนังสือของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๔๗ ไปให้สำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขมีหนังสือ ฉบับที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕๒/๒๖๘ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๙ และหนังสือ ฉบับที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕๒/๒๙๗ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙ เปิดเผยหนังสือกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕๒/๕๔๘ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ และปฏิเสธการเปิดเผยเอกสารประกอบหนังสือดังกล่าว จำนวน ๒๖ แผ่น ที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอโดยให้เหตุผลว่า เอกสารดังกล่าวเป็นการบันทึกถ้อยคำของพยานและเอกสารเกี่ยวกับการให้รักษาพยาบาลผู้ป่วย จึงไม่อาจเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากการเปิดเผยเอกสารดังกล่าวอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานหรือผู้อื่น และอาจจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่ควร

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นราษฎรตำบลศาลาไทย อำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา มีหนังสือถึงนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๔๗ ร้องเรียนกรณีการไม่อยู่เวรปฏิบัติราชการและการเบิกค่าล่วงเวลาของเจ้าหน้าที่สถานีอนามัยตำบลศาลาไทย สำนักนายกรัฐมนตรีมีหนังสือ ฉบับที่ นร ๐๑๐๔ (๒)/๖๔๗๘ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๗ ถึงกระทรวงสาธารณสุข เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ต่อมากระทรวงสาธารณสุขมีหนังสือ ฉบับที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕๒/๕๔๘ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ถึงสำนักนายกรัฐมนตรีแจ้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงว่า กรณีกล่าวหาผู้ป่วยบางคน ได้จ่ายเงินแต่ไม่ได้รับใบเสร็จรับเงิน เนื่องจากผู้ร้องไม่ได้แจ้งพยานหลักฐานทำให้ไม่สามารถตรวจสอบได้ กรณีกล่าวหาว่า

ออกใบเสร็จรับเงิน ๕๐ บาท ทั้งที่มีบัตรทองตามโครงการ ๓๐ บาท รักษาทุกโรค จากการตรวจสอบพบว่า เงินเก็บเพิ่มขึ้นอีก จำนวน ๒๐ บาท เป็นเงินค่ายาที่ผู้ป่วยขอรับยาเพิ่ม ส่วนกรณีกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่อนามัยตำบล ศาลารีไทยไม่อยู่เวรรักษาพยาบาลนอกเวลาราชการ จากการสุ่มตรวจเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๔๖ เวลา ๑๗.๐๐ น. วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๗ เวลา ๑๗.๔๕ น. และวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๔๗ เวลา ๑๘.๑๕ น. ไม่พบเจ้าหน้าที่อยู่เวรรักษา สถานที่ราชการนั้นสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้กล่าวตักเตือนเจ้าหน้าที่รับผิดชอบดังกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว พร้อมทั้งแนบเอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๒๖ แผ่น ให้สำนักงานกฤษฎีกา ต่อมาสำนักงานกฤษฎีกามีหนังสือ ที่ นร ๐๑๐๔(๒)/๖๔๔๔ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๗ แจ้งผลการร้องเรียนดังกล่าวให้ผู้ถูกร้องทราบ ผู้ถูกร้อง มีความประสงค์ได้หนังสือที่กระทรวงสาธารณสุขแจ้งผลการดำเนินการดังกล่าวให้สำนักงานกฤษฎีกาทราบตามหนังสือลับ ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕๒/๕๔๘ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ และเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปประกอบการร้องเรียน ต่อสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินต่อไป จึงมีหนังสือร้องขอข้อมูลข่าวสารต่อสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข แต่สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเปิดเผยให้เฉพาะหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขลับ ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕๒/๕๔๘ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ และปฏิเสธการเปิดเผยเอกสาร จำนวน ๒๖ แผ่น ผู้ถูกร้องจึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงการปฏิบัติหน้าที่ของ เจ้าหน้าที่สาธารณสุขในการตรวจสอบรักษาผู้ป่วยที่ดำเนินการตรวจสอบเสร็จสิ้นแล้วผู้ถูกร้องต้องการตรวจสอบการปฏิบัติ หน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในการตรวจรักษา การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใส ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐ ข้อมูลข่าวสาร ตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้ถูกร้อง ทราบได้ เว้นแต่ในส่วนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตรวจรักษาผู้ป่วย หากเปิดเผยการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้ป่วยโดยไม่สมควร จึงให้เปิดเผยเฉพาะชื่อผู้ป่วย แต่ให้ปิดประวัติการรักษาพยาบาลผู้ป่วยรายนั้นไว้และส่วนที่เป็นบันทึกถ้อยคำพยานให้เปิดเผย โดยให้เป็นดุลพินิจของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขที่จะปกปิดชื่อ หรือข้อความที่อาจทำให้ทราบชื่อพยาน หากพิจารณา เห็นว่าบันทึกถ้อยคำพยานมีข้อเท็จจริงใดที่อาจเป็นอันตรายต่อชีวิตความปลอดภัยของพยาน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้ถูกร้อง เว้นแต่ประวัติการรักษาพยาบาลของผู้ป่วยให้ปกปิดไว้ สำหรับบันทึกถ้อยคำพยานให้ใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อ หรือข้อความ ที่อาจทำให้ทราบชื่อพยาน ซึ่งหากเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานได้

นายสมยศ เชื้อไทย หัวหน้าคณะที่ ๓

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์ กรรมการ

นายอีกหาญ โทมระศักดิ์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเรียกค่าปรับ

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๖ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓ ที่ ศธ ๐๔๑๖๘/๒๗๒๑ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙
๒. หนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓ ที่ ศธ ๐๔๑๖๘/๒๗๒๒ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙
๓. หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ ศธ ๐๔๐๐๒/๔๙๑๐ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๙
๔. เอกสารที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓ อ้างว่าผู้อุทธรณ์ยอมรับว่างานแล้วเสร็จ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน

๒๕๕๙

๕. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการชุดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
๖. ผลการพิจารณาของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๖๘/๔๒๕๒ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการอื่น โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยผู้อำนวยการโรงเรียนศรีณรงค์พิทยาลัย จังหวัดสุรินทร์ ผู้รับมอบอำนาจจากเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ทำสัญญาจ้างผู้อุทธรณ์ก่อสร้างอาคารเรียนแบบ ๒๑๖ ปรับปรุง ๔๖ วงเงิน ๑๐,๖๔๙,๐๐๐ บาท โดยกำหนดแบ่งงวดงานเป็น ๑๑ งวด สัญญากำหนดให้ผู้รับจ้างต้องทำงานให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙ หากผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามที่กำหนด และผู้ว่าจ้างยังไม่ได้บอกเลิกสัญญาจ้าง ผู้รับจ้างจะต้องชำระ

ค่าปรับให้แก่ผู้ว่าจ้างเป็นเงินวันละ ๑๐,๖๕๙ บาท

ในระหว่างการก่อสร้าง เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๘ โรงเรียนศรีนครินทร์พิทยาลัยได้แจ้งให้ผู้รับจ้างหยุดงาน ตั้งแต่วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๔๙ รวม ๙ วัน เนื่องจากผู้ควบคุมงานขอลากิจ ต่อมาวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๙ ผู้รับจ้างได้มีหนังสือขออนุญาตขยายเวลาทำงานตามสัญญาออกไปอีก ๙ วัน ตั้งแต่วันที่ ๙ ถึง ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๙ เพื่อชดเชยกับระยะเวลาที่ได้รับแจ้งให้หยุดงาน ซึ่งผู้ว่าจ้างพิจารณาแล้วอนุญาต ผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานงวดที่ ๑๑ เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๙ คณะกรรมการตรวจการจ้างตรวจรับงานเมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๙ พบว่างานก่อสร้างเรียบร้อย ตามสัญญา จากนั้นโรงเรียนศรีนครินทร์พิทยาลัยมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๖๘.๒๕๕/๑๐๒ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๙ ถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓ ขอเบิกจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้รับจ้าง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓ ซึ่งเป็นส่วนราชการผู้เบิกและมีหน้าที่ในการควบคุม กำกับ และติดตามการใช้จ่ายเงินงบประมาณ พิจารณาจากรายงาน ของคณะกรรมการเร่งรัดติดตามการใช้จ่ายเงินงบประมาณ ๒๕๔๙ และผู้ประสานงานสำนักงานคลังจังหวัดสุรินทร์ และคณะกรรมการสืบหาวันก่อสร้างที่แล้วเสร็จของงานงวดที่ ๑๑ แล้ว เห็นว่าผู้รับจ้างได้ทำงานแล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๙ จึงเบิกจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้รับจ้างโดยหักเงินไว้เป็นค่าปรับ จำนวน ๔๗๙,๒๐๕ บาท นอกจากนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓ เห็นว่าการที่โรงเรียนศรีนครินทร์พิทยาลัยขยายระยะเวลาการทำงานให้แก่ผู้รับจ้าง ไม่น่าจะสอดคล้องกับเจตนารมณ์แห่งกฎหมาย จึงมีคำสั่ง ที่ ๑๒/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๔๙ แต่งตั้งคณะกรรมการ สืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวอย่างไกรก็ตาม โรงเรียนศรีนครินทร์พิทยาลัย แจ้งยืนยันต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓ ว่า ผู้รับจ้างได้ทำงานแล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๙ ผู้พุทธธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อโต้แย้ง การพิจารณา วินิจฉัยของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓ วินิจฉัยว่าผู้รับจ้างทำงานไม่แล้วเสร็จตามที่กำหนดในสัญญา และได้หักเงินค่าจ้างไว้เป็นค่าปรับจำนวน ๔๗๙,๒๐๕ บาท นั้น ผู้พุทธธรณ์ซึ่งเป็นผู้รับจ้างได้รับผลกระทบจากการที่ต้องเสีย ค่าปรับ และได้โต้แย้งการวินิจฉัยของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓ จึงควรจะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณา วินิจฉัยของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้พุทธธรณ์ เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) ทั้งไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และแม้ว่าข้อมูลข่าวสารบางส่วนจะมีลักษณะเป็นความเห็น หรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๕ (๓) แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓ ได้เห็นชอบ และดำเนินการตามความเห็นหรือคำแนะนำดังกล่าว จึงเห็นสมควรให้เปิดเผย อย่างไรก็ตามข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓ ที่ ๑๒/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๔๙ เป็นการดำเนินการทางวินัยเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับผู้พุทธธรณ์ จึงมิให้เปิดเผย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองสำเนาถูกต้องแก่ผู้พุทธธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓ ที่ ๑๒/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๔๙ มิให้เปิดเผย

นายวัฒนา รัตนวิจิตร หัวหน้าคณะที่ ๔
นายเรวัต น้าเฉลิม นางมัลลิกา คุณวัฒน์ นายดำรง บุญยีน กรรมการ
นายจำนง เฉลิมจักร กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : นายดำรง บุญยีน ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๑๔/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้พิจารณาผลงานทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ ๘ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมมีหนังสือลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา ขอรายชื่อและคุณสมบัติของคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจเกี่ยวกับการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการตำแหน่งรองศาสตราจารย์ สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ ซึ่งได้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) เป็นผู้พิจารณาผลงานทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ของผู้อุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๐๙.๒/๓๒๙๓ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า การดำเนินการพิจารณาการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการเป็นความลับทุกขั้นตอน โดยเฉพาะรายชื่อและคุณสมบัติของคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจเกี่ยวกับการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการตำแหน่งรองศาสตราจารย์สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๖๒.๐๑/๐๕๐๔ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อเสนอขอแต่งตั้งผู้อุทธรณ์ให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ต่อมาคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจเกี่ยวกับการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการตำแหน่งรองศาสตราจารย์พิจารณาแล้ว มีมติไม่อนุมัติโดยมีข้อสังเกตบางประการ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้แจ้งผลการพิจารณาของคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจฯ ให้มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมทราบตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่ ศธ ๐๕๐๙.๒/๕๑๗๒ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๙ และมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมได้แจ้งผลการพิจารณาเรื่องดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา ขอรายชื่อและคุณสมบัติของคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจเกี่ยวกับการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการตำแหน่ง

รองศาสตราจารย์สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ ซึ่งได้รับมอบอำนาจจาก ก.พ.อ. ให้เป็นผู้พิจารณาผลงานทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ของผู้อุทธรณ์ แต่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่ไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอคือ รายชื่อและคุณสมบัติของคณะกรรมการเฉพาะกิจเกี่ยวกับการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ ตำแหน่งรองศาสตราจารย์สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ ซึ่งได้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามกฎหมายและมีผลกระทบต่อสิทธิของเอกชน ดังนั้นการเปิดเผยรายชื่อและคุณสมบัติของคณะกรรมการเฉพาะกิจฯ ผู้ประเมินผลงานของผู้อุทธรณ์จะทำให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบว่ามีเหตุในการคัดค้านผู้ประเมินหรือไม่อย่างไร อันจะทำให้การประเมินเป็นไปด้วยความถูกต้องเป็นธรรม และเมื่อปรากฏว่าการพิจารณาผลงานของผู้อุทธรณ์ได้เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการพิจารณาผลงานของผู้อุทธรณ์ แต่การเปิดเผยจะทำให้สามารถตรวจสอบได้ว่าการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐเป็นไปอย่างถูกต้องโปร่งใสหรือไม่ และทำให้ผู้ถูกประเมินผลงานมีความเชื่อมั่นต่อการทำงานของหน่วยงานของรัฐ เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีมติให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองสำเนาถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย หัวหน้าคณะที่ ๓

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์ นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ นายฮึกหาญ ไตรมศักดิ์ กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการขอเอกสารการอนุญาตขุดและถมดิน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านป่า จังหวัดสระบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านป่า อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี เพื่อขอคัดสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ จำนวน ๖ รายการ ดังนี้

๑. เอกสารขออนุญาตขุดและถมดินโครงการโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒
๒. รายงานการประชุมการอนุญาตให้ขุดและถมดินโครงการโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านป่า
๓. ใบรับแจ้งการขุดและถมดินที่ออกโดยองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านป่า ตามข้อกำหนดของท้องถิ่น
๔. เอกสารการขออนุญาตวางท่อน้ำดิบ ท่อระบายน้ำทิ้ง ท่อสายเคเบิลไฟฟ้า ท่อลอดแม่น้ำป่าสัก และถนนคอนกรีต

เสริมเหล็กบนทางสาธารณะ

๕. รายงานการประชุมอนุญาตให้ดำเนินการวางท่อน้ำดิบ ท่อระบายน้ำทิ้ง ท่อสายเคเบิลไฟฟ้าท่อลอดแม่น้ำป่าสัก และถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบนทางสาธารณะ

๖. หนังสืออนุญาตให้ดำเนินการวางท่อน้ำดิบ ท่อระบายน้ำทิ้ง ท่อสายเคเบิลไฟฟ้า ท่อลอดแม่น้ำป่าสัก และถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบนทางสาธารณะ

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านป่ามีหนังสือ ที่ สบ ๗๒๐๐๑/๓๖๙ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่าข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๓ และรายการที่ ๖ เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์สามารถขอคัดถ่ายสำเนาได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านป่า ส่วนข้อมูลในรายการที่ ๑ และรายการที่ ๔ เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ จึงไม่สามารถเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับข้อมูลในรายการที่ ๒ และรายการที่ ๕ การประชุมพิจารณาอนุญาตให้ขุดดินถมดินให้ก่อสร้างอาคารตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๒๑ และพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๑๗ ให้เป็นอำนาจของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ไม่จำเป็นต้องมีการประชุมแต่อย่างใด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านป่า

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์อาศัยอยู่ในพื้นที่หมู่ ๙ ตำบลบ้านป่า อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี บ้านพักอาศัยของผู้อุทธรณ์อยู่ห่างจากโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ เป็นระยะทาง ๑ กิโลเมตร โดยโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ ๒ ตำบลบ้านป่า อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี ผู้อุทธรณ์เห็นว่า การก่อสร้างโรงไฟฟ้า ส่งผลกระทบต่อชุมชนในหลายด้าน เช่น การคมนาคมที่ไม่สะดวกจากก่อสร้างโรงไฟฟ้า จนมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นบ่อยครั้ง น้ำที่ใช้ในการอุปโภคและบริโภคของประชาชนที่ไม่เพียงพอ เนื่องจากการใช้น้ำจำนวนมากของโรงไฟฟ้า จากแม่น้ำป่าสัก การถมดินของโรงไฟฟ้า ทำให้พื้นที่ใกล้เคียงมีปัญหาในเรื่องของการระบายน้ำ แม้โรงไฟฟ้า จะได้สร้างท่อระบายน้ำรอบโรงไฟฟ้า ก็ตาม อีกทั้งในเรื่องของจำนวนขยะที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น จากผลกระทบดังกล่าว จึงเป็นสาเหตุให้ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลไปเพื่อใช้ตรวจสอบการใช้อำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายในการอนุญาตให้มีการก่อสร้างโรงไฟฟ้า ดังกล่าว โดยข้อมูลข่าวสารที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านป่า ได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูล คือ เอกสารในรายการที่ ๑ และเอกสารในรายการที่ ๔ ซึ่งผู้อุทธรณ์ ต้องการเพียงใบขออนุญาตกระทำการดังกล่าว โดยไม่รวมถึงเอกสารประกอบการขออนุญาต นอกจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้แจ้งความประสงค์ขอเอกสารการอนุญาตพร้อมเงื่อนไขให้มีการขุดดินและถมดินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านป่าในจำนวนเนื้อที่ ๓๐๐ ไร่ ของโรงไฟฟ้า และหนังสืออนุญาตพร้อมเงื่อนไขวางท่อน้ำดิบ ท่อระบายน้ำทั้ง ท่อสายเคเบิลไฟฟ้า ท่อลอดแม่น้ำป่าสัก และถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบนทางสาธารณะ บริเวณบ้านสนมทองถึงบ้านปางโกขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านป่า

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านป่าได้ชี้แจงว่า โรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ ได้ทำการขุดดินและถมดินก่อนเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๘ ซึ่งในช่วงเวลาดังกล่าวพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ ยังไม่ได้นำมาบังคับใช้ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านป่า ดังนั้น การขุดดินและถมดินจึงไม่จำเป็นต้องขออนุญาตต่อองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านป่า ในส่วนการวางท่อน้ำดิบ ท่อระบายน้ำทั้ง ท่อสายเคเบิลไฟฟ้า ท่อลอดแม่น้ำป่าสัก และถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบนทางสาธารณะ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านป่าจะออกใบรับหนังสือแจ้งความประสงค์จะก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอนหรือเคลื่อนย้ายอาคาร หรือเปลี่ยนการใช้อาคารโดยไม่ยื่นคำขอรับใบอนุญาต ตามมาตรา ๓๙ ทวิ ให้แก่ผู้แจ้งความประสงค์เพื่อใช้เป็นหลักฐานการอนุญาตให้ดำเนินการดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๑ เอกสารการขออนุญาตขุดและถมดินโครงการโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ นั้น มีสองส่วน คือ ใบแจ้งการขุดดินหรือถมดินตามพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งประกอบไปด้วยรายละเอียดของบริษัท ก. เจ้าของโครงการโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ และสถานที่ในการขุดหรือถมดิน ซึ่งมีใช้ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเอกสารประกอบการขออนุญาตขุดดินและถมดิน ซึ่งมีข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ถือหุ้น และแบบแปลนแผนผังซึ่งผู้อุทธรณ์ได้แจ้งต่อคณะกรรมการฯ ว่าไม่ต้องการเอกสารดังกล่าว ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารในส่วนแรกจึงสามารถเปิดเผยได้

ข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๒ และรายการที่ ๔ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านป่าได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วว่าการพิจารณาอนุญาตให้ขุดดินหรือถมดิน ตามพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ และการก่อสร้างอาคารตามพระราชบัญญัติการควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้พิจารณาอนุญาตโดยมิได้มีการประชุม ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านป่าจึงไม่มีข้อมูลดังกล่าว

ข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๓ ใบรับแจ้งการขุดดินหรือถมดิน ตามพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๖ ได้กำหนดให้ผู้ประสงค์จะขุดดินหรือถมดินต้องได้รับใบแจ้งซึ่งออกตามแบบที่เจ้าพนักงาน

ท้องถิ่นกำหนด ดังนั้น ใบรับแจ้งการขุดดินหรือถมดิน ตามพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ จึงถือได้ว่าเป็นเอกสารการอนุญาตให้กระทำการดังกล่าว และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดู ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้พุทธธรณ์จึงสามารถเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ อย่างไรก็ตามการขุดดินและถมดินในพื้นที่ ๓๐๐ ไร่ของโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ นั้น ได้กระทำก่อนเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๔ ซึ่งยังไม่มีการนำพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ มาบังคับใช้ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านป่า ดังนั้น การขุดดินหรือถมดินในช่วงระยะเวลาดังกล่าวจึงไม่ต้องขออนุญาต และองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านป่าก็มีได้ออกใบอนุญาตในการขุดดินและถมดินให้แก่บุคคลใด ข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้จึงไม่มี

ข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๔ เอกสารการขออนุญาตวางท่อน้ำดิบ ท่อระบายน้ำทิ้ง ท่อสายเคเบิลไฟฟ้า ท่อลอดแม่น้ำป่าสัก และถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบนทางสาธารณะนั้น ได้แก่ หนังสือแจ้งความประสงค์จะก่อสร้าง ดัดแปลง หรือรื้อถอนอาคารโดยไม่ยื่นคำขอใบรับอนุญาต ตามมาตรา ๓๙ ทวิ โดยเอกสารในส่วนนี้ประกอบไปด้วยรายละเอียดของ บริษัท ก. เจ้าของโครงการโรงไฟฟ้าแก่งคอย ๒ และสถานที่ในการก่อสร้างดังกล่าวซึ่งมิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลภายใต้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในส่วนเอกสารประกอบการขออนุญาตที่มีข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ถือหุ้น และแบบแปลนแผนผังการก่อสร้าง เนื่องจากผู้พุทธธรณ์ได้แจ้งต่อคณะกรรมการฯ ว่าไม่ต้องการเอกสารดังกล่าว ดังนั้น จึงให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เป็นเอกสารการขออนุญาตเท่านั้น

ข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๖ หนังสืออนุญาตพร้อมเงื่อนไขในการวางท่อน้ำดิบ ท่อระบายน้ำทิ้ง ท่อสายเคเบิลไฟฟ้า ท่อลอดแม่น้ำป่าสัก และถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบนทางสาธารณะบริเวณบ้านสนามทองถึงบ้านปางโก การก่อสร้างดังกล่าวอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านป่าได้ออกเป็นหนังสือแจ้งความประสงค์จะก่อสร้างดัดแปลง รื้อถอนหรือเคลื่อนย้ายอาคารหรือเปลี่ยนการใช้อาคารโดยไม่ยื่นคำขอรับใบอนุญาต ตามมาตรา ๓๙ ทวิ ให้แก่ผู้แจ้งความประสงค์ในการก่อสร้างเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้ง ดังนั้น เอกสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งผู้พุทธธรณ์สามารถเข้าตรวจดูเอกสารดังกล่าวได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านป่าเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๑ เฉพาะเอกสารการขออนุญาต ขุดดินหรือถมดิน ข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๓ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๖ เฉพาะเอกสารการขออนุญาตวางท่อน้ำดิบ ท่อระบายน้ำทิ้ง ท่อสายเคเบิลไฟฟ้า ท่อลอดแม่น้ำป่าสัก และถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบนทางสาธารณะ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้แก่ผู้พุทธธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๒ และรายการที่ ๕ หากผู้พุทธธรณ์ไม่เชื่อว่าเอกสารดังกล่าวไม่มีอยู่จริง ผู้พุทธธรณ์สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ เพื่อให้คณะกรรมการเข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อไป

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ หัวหน้าคณะที่ ๑

นางเน่งน้อย วิศวโยธิน นายชัชฎัย บุรุษพัฒน์ กรรมการ

นายสมชาย หอมลออ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๖/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๙ และวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ขอสำเนาเอกสารประกอบการพิจารณาเรื่องและผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวหา ร.ต.อ. หญิง ก. ว่าประพฤติตนในลักษณะที่ไม่สมควร จำนวน ๔ รายการ คือ

๑. สรุปผลการประชุมคณะกรรมการพิจารณาทัณฑ์ทุกฉบับ
๒. รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงทุกฉบับ
๓. คำสั่งกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง เรื่อง ลงโทษกักขัง ร.ต.อ. หญิง ก. (คำสั่งกองกำกับการนโยบาย และแผนงาน กองบังคับการอำนวยการ กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางที่ ๕/๒๕๕๘ เรื่องลงโทษกักขัง)
๔. พยานเอกสารตามบันทึกในแบบรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง

กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ตช ๐๐๒๖๑๒/๐๐๔๔ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารอันเป็นความเห็นภายใน เป็นข้อมูลข่าวสารลับ บางส่วนเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร บางส่วนเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือร้องเรียนกล่าวหา ร.ต.อ. หญิง ก. ว่าประพฤติตนไม่เหมาะสม และทำให้ครอบครัวของผู้อุทธรณ์เดือดร้อน กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง แล้วมีคำสั่งลงโทษกักขังผู้ถูกร้องเรียน พร้อมทั้งแจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบ แต่ผู้อุทธรณ์เห็นว่าโทษยังไม่เหมาะสม

จึงขอเอกสารประกอบการพิจารณาเรื่องร้องเรียนดังกล่าว เพื่อดำเนินการต่อไป อนึ่ง ร.ต.อ. หญิง ก. ได้มีหนังสือถึง คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไว้ล่วงหน้าว่า หากมีผู้ขอข้อมูลข่าวสารก็ขอคัดค้าน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนเกี่ยวกับความประพฤติส่วนบุคคลของ ร.ต.อ. หญิง ก. ซึ่งไม่เกี่ยวกับการปฏิบัติ ราชการตามตำแหน่งหน้าที่ ดังนั้น เอกสารประกอบการพิจารณาดำเนินการเรื่องที่มีการร้องเรียนจึงเป็นเรื่องเฉพาะตัว อันมีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ถูกร้องเรียน ทั้งผู้ถูกร้องเรียนก็ไม่ประสงค์จะให้มีการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนี้ การเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารตามคำขอยังเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แม้ผู้อุทธรณ์จะเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวโดยเป็นผู้ร้องเรียนกล่าวหา แต่ก็ได้รับทราบ ผลการพิจารณาดำเนินการในเรื่องที่ร้องเรียนจากหน่วยงานของรัฐตามสิทธิที่พึงมีแล้ว ซึ่งหากผู้อุทธรณ์มีข้อโต้แย้งก็สามารถ ร้องเรียนต่อหน่วยงานเพื่อขอให้พิจารณาเพิ่มเติม หรืออาจใช้สิทธิดำเนินการทางศาลหากเห็นว่าได้รับความเสียหาย จากการกระทำของผู้ถูกร้องเรียน เมื่อคำนึงถึงประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นสมควรให้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์เฉพาะหนังสือร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ที่ร้องเรียนต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและจเรตำรวจ บันทึบถ้อยคำของผู้อุทธรณ์และมารดาของผู้อุทธรณ์ที่ให้การต่อคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และคำสั่งกองกำกับการ นโยบายและแผนงานกองบังคับการอำนวยการ กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ที่ ๕/๒๕๔๘

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง เปิดเผยหนังสือร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ที่ร้องเรียนต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และจเรตำรวจ บันทึบถ้อยคำของผู้อุทธรณ์และมารดาของผู้อุทธรณ์ที่ให้การต่อคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และคำสั่งกองกำกับการนโยบายและแผนงาน กองบังคับการอำนวยการ กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ที่ ๕/๒๕๔๘ เรื่อง ลงโทษกักขัง แก่ผู้อุทธรณ์ นอกจากนั้นให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงาติ หัวหน้าคณะที่ ๒

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยา ต้นสุวรรณนนท์ กรรมการ

นางธิดา ศรีไพพรรณ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย ขอลาไปต่างประเทศ จึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๗/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นข้าราชการตำรวจ สังกัดสำนักงานนิติวิทยาศาสตร์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางขอข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

๑. บันทึกการประชุมคณะกรรมการพิจารณาทัณฑ์ทางวินัยไม่ร้ายแรง กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ที่เกี่ยวข้องกับการลงโทษผู้อุทธรณ์ตามคำสั่งกองกำกับการนโยบายและแผนงาน กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ที่ ๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๘

๒. พยานเอกสารที่แนบท้ายรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงของจเรตำรวจ โดยผู้อุทธรณ์แจ้งว่ายินยอมให้ปกปิดรายชื่อบุคคลได้ตามสมควร ได้แก่

- ๒.๑ สำเนาหนังสือร้องเรียนของนาง ก.
- ๒.๒ สำเนาคำให้การของนาง ก.
- ๒.๓ สำเนาคำให้การของนาง ข.
- ๒.๔ สำเนาคำให้การของร้อยตำรวจเอก ค.
- ๒.๕ สำเนาคำให้การของดาบตำรวจ ง.
- ๒.๖ สำเนาคำให้การของนาง จ.
- ๒.๗ สำเนาคำให้การของพยานอื่น ๆ ที่มี

กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางมีหนังสือ ที่ ๐๐๒๖.๑๔(๒)/๒๖๑๙ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๙ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า ตามคำวินิจฉัย ที่ สค ๙๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมิได้วินิจฉัย จึงไม่สามารถเปิดเผยให้ได้เนื่องจากจะกระทบสิทธิของบุคคลอื่น ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางของผู้อุทธรณ์

ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ขณะผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งรองสารวัตรงาน ๓ กองกำกับการนโยบายและแผนงาน กองบังคับการอำนวยการ กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง นาง ก. ได้มีหนังสือร้องเรียนต่อจเรตำรวจ กล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์ มีความสัมพันธ์ทางคู่สาวกับร้อยตำรวจเอก ค. พนักงานสอบสวน แผนก ๓ กองกำกับการ ๑ กองปราบปรามสามี่ของผู้ร้องเรียน จเรตำรวจสืบสวนข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า การกระทำของผู้อุทธรณ์ถือได้ว่าประพฤติดนในลักษณะไม่สมควร ตามมาตรา ๗๘ (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ กองกำกับการนโยบายและแผนงาน กองบังคับการอำนวยการ กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง จึงมีคำสั่ง ที่ ๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณา ลงทัณฑ์ข้าราชการตำรวจ เพื่อร่วมกันพิจารณาลงทัณฑ์ผู้อุทธรณ์ คณะกรรมการดังกล่าวพิจารณาแล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ ให้ลงทัณฑ์กักขังผู้อุทธรณ์มีกำหนดเจ็ดวัน กองกำกับการนโยบายและแผนงานจึงมีคำสั่ง ที่ ๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๘ ลงโทษกักขังผู้อุทธรณ์เจ็ดวัน

ผู้อุทธรณ์เคยอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง โดยขอให้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสาร ๕ รายการ ได้แก่

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาทัณฑ์ทางวินัยไม่ร้ายแรง กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง
๒. บันทึกการประชุมคณะกรรมการพิจารณาทัณฑ์ทางวินัยไม่ร้ายแรง กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง
๓. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาทัณฑ์ข้าราชการตำรวจของกองกำกับการนโยบายและแผนงาน

กองบังคับการอำนวยการ กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง

๔. บันทึกการประชุมคณะกรรมการพิจารณาทัณฑ์ข้าราชการตำรวจของกองกำกับการนโยบายและแผนงาน กองบังคับการอำนวยการ กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง

๕. พยานเอกสารที่บันทึกในแบบรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง

ซึ่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้มีคำวินิจฉัย ที่ สด ๙๓/๒๕๕๘ ให้กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ที่ ๔ และที่ ๕ ซึ่งรวมถึงรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางใช้ดุลพินิจ ปกปิดชื่อหรือข้อความที่อาจแสดงให้เห็นถึงบุคคลผู้ให้การ เป็นพยานได้ตามที่เห็นสมควร

ในระหว่างการศึกษา กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๖.๑๒/๖๐๒๙ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ บันทึกการประชุมคณะกรรมการพิจารณาทัณฑ์ทางวินัยไม่ร้ายแรง กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางที่เกี่ยวข้องกับการลงโทษผู้อุทธรณ์ ตามคำวินิจฉัย ที่ สด ๙๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไม่ได้วินิจฉัยให้เปิดเผย จึงไม่สามารถคัดสำเนาให้ได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒.๑ - ๒.๗ แม้จะปกปิดชื่อ ผู้อุทธรณ์ก็สามารถทราบชื่อได้ หากเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงไม่สามารถเปิดเผยได้

ผู้แทนกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ชี้แจงด้วยวาจาสรุปได้ว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอถือเป็นเอกสาร ของฝ่ายตรงข้ามกับผู้อุทธรณ์ หากเปิดเผยจะทำให้เกิดการทะเลาะหรือโต้เถียงกันไม่หยุด และตามพฤติการณ์ของผู้อุทธรณ์ หากได้ข้อมูลข่าวสารไปอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคลอื่นได้โดยการใช้มาตรการทางกฎหมาย และเหตุที่ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูล ข่าวสารเนื่องจากผู้อุทธรณ์เห็นว่าการลงทัณฑ์ของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางไม่ชอบ จึงต้องการข้อมูลข่าวสาร เพื่อใช้ในการต่อสู้หรือโต้แย้งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปได้ว่า การที่ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสืบสวนเรื่องที่มีการร้องเรียนกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมชู้สาวซึ่งล่วงเลยมานานแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ประกอบการฟ้องกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางต่อศาลปกครอง โดยผู้อุทธรณ์ต้องการทราบกระบวนการดำเนินการทางวินัยของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ทั้งนี้ นอกจากคดีปกครองดังกล่าวแล้วผู้อุทธรณ์ยังมีคดีซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่มีการร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์อยู่ระหว่างการพิจารณาในศาลยุติธรรมอีกเจ็ดคดี ผู้อุทธรณ์เคยได้รับรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้วแต่ผู้อุทธรณ์แจ้งว่าเป็นบันทึกของเจ้าพนักงานซึ่งเป็นการรายงานตามประมวลระเบียบตำรวจไม่เกี่ยวกับคดีไม่ใช่แบบรายงานการสืบสวนที่ถูกต้อง สำหรับการขอบันทึกคำให้การพยาน ผู้อุทธรณ์ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้ในคดีที่ฟ้องร้องกันอยู่ แต่เป็นการขอตามคำวินิจฉัย ที่ สค ๙๓/๒๕๔๘ ซึ่งผู้อุทธรณ์อ้างว่าคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้วินิจฉัยให้กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ แต่ผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับส่วนที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงทัณฑ์กักขังเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อผู้บังคับบัญชาแล้ว ซึ่งผู้บังคับบัญชายืนยันคำสั่งเดิม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ซึ่งได้แก่ บันทึกการประชุมคณะกรรมการพิจารณาทัณฑ์ทางวินัยไม่ร้ายแรงกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ครั้งที่ ๑/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ เป็นการพิจารณาโทษทางวินัยข้าราชการตำรวจในสังกัด ผู้อุทธรณ์ซึ่งถูกพิจารณาให้ลงโทษกักขังเป็นเวลาเจ็ดวันเห็นว่ากระบวนการดำเนินการทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงควรจะได้รับทราบรายละเอียดการพิจารณาโทษของผู้อุทธรณ์ บันทึกการประชุมดังกล่าวมีรายการย่อเพียงชื่อผู้ถูกกล่าวหา ชื่อกล่าวหา ความเห็นของคณะกรรมการสืบสวน และการพิจารณาโทษทางวินัยการเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์จึงไม่น่าจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลใด

อนึ่ง กรณีคำวินิจฉัยที่ สค ๙๓/๒๕๔๘ ที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมิได้วินิจฉัยถึงบันทึกการประชุมคณะกรรมการพิจารณาทัณฑ์ทางวินัยไม่ร้ายแรง เนื่องจากกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางชี้แจงว่าไม่ได้จัดทำบันทึกการประชุมดังกล่าว

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้แย้งว่า การลงโทษทางวินัยของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นการโต้แย้งกระบวนการในการดำเนินการทางวินัย ไม่ได้โต้แย้งหรือต้องการหักล้างพยานหลักฐาน และผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อโต้แย้งในประเด็นดังกล่าว ประกอบกับในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงซึ่งผู้อุทธรณ์ได้รับไปแล้วก็มีรายละเอียดคำให้การของพยานอยู่ด้วย เพียงแต่มีการปกปิดชื่อพยานเท่านั้น ซึ่งน่าจะเพียงพอและสมประโยชน์แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ดังนั้น การให้เปิดเผยบันทึกคำให้การพยานและหนังสือร้องเรียนจึงไม่สัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยหนังสือร้องเรียนและบันทึกคำให้การพยานอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อพิจารณาถึงประโยชน์ของผู้อุทธรณ์ ประโยชน์ของเอกชนอื่น ประโยชน์สาธารณะ และการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐแล้ว จึงเห็นสมควรมิให้เปิดเผย เว้นแต่บันทึกคำให้การของผู้อุทธรณ์และมารดาผู้อุทธรณ์ ให้เปิดเผยได้

อนึ่ง การที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าการขอบันทึกคำให้การพยานเป็นการขอให้ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยที่ สค ๙๓/๒๕๕๖ นั้น เนื่องจากในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงได้ระบุนายการพยานเอกสารและพยานบุคคลแยกต่างหากจากกัน ดังนั้น พยานเอกสารตามคำวินิจฉัยที่ สค ๙๓/๒๕๕๔ จึงหมายถึงพยานเอกสารที่มีใช้บันทึกคำให้การพยานบุคคล

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๑ เฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ และ รายการที่ ๒ เฉพาะบันทึกคำให้การของผู้อุทธรณ์ และมารดาผู้อุทธรณ์ แก่ผู้อุทธรณ์ นอกจากนั้นให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนงชาติ หัวหน้าคณะที่ ๒

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยา ต้นสุวรรณนนท์ กรรมการ

นางธิดา ศรีไพพรรณ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย ขอลาไปต่างประเทศ จึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๘/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนกรณีมีการกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์เรียกรับเงินค่าตอบแทนพิเศษ (โบนัส) ทั้งหมด จนกระทั่งมีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรี

สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิมีหนังสือ ที่ มท ๐๘๒๔.๔/๑๑๗๔ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัย ของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยหรือมีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการ นำไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น ตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์คำสั่งชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์หนังสือชี้แจงของสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อปี ๒๕๔๘ ขณะผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนาหนองทุ่ม อำเภอกำแพงศรี จังหวัดชัยภูมิ ได้มีผู้ร้องเรียนเป็นหนังสือต่อผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์ปฏิบัติหน้าที่ไม่ชอบหลายประการ จังหวัดชัยภูมิจึงมีหนังสือ ลับ ที่ มท ๐๘๒๔.๔/๖๘๙ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๘ แจ้งให้อำเภอกำแพงศรีตรวจสอบ ข้อเท็จจริงตามที่มีการร้องเรียน อำเภอกำแพงศรีตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วสรุปว่า เชื่อว่าผู้อุทธรณ์ได้หักเงินค่าตอบแทนพิเศษ (โบนัส) จากพนักงานเทศบาลตำบลนาหนองทุ่มในปีงบประมาณ ๒๕๔๘ ต่อมาจังหวัดชัยภูมิมีคำสั่ง ที่ ๕๒๘/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้อุทธรณ์ คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่า พนักงานและลูกจ้างของเทศบาลตำบลนาหนองทุ่ม จำนวน ๑๔ ราย ได้รับเงินค่าตอบแทนพิเศษไม่เต็มตามจำนวน ที่มีสิทธิ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้สั่งการด้วยวาจาผ่านปลัดเทศบาลตำบลนาหนองทุ่มให้นาง ก. พนักงานจ้างตามภารกิจ ทำการหักเงินค่าตอบแทนพิเศษจากพนักงานและลูกจ้างของเทศบาลตำบลนาหนองทุ่ม ในสัดส่วนคนละร้อยละ ๖.๖ ของยอดเงินตอบแทนพิเศษที่แต่ละคนมีสิทธิได้รับ จากนั้นผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิได้เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรี

ว่าการกระทรมหาดไทยพิจารณาสั่งให้ผูุ้ทธรณ์พ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนาหนองทุ่ม ต่อมารัฐมนตรีว่าการกระทรมหาดไทยได้มีคำสั่ง ที่ ๒๗๔/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๙ ให้ผูุ้ทธรณ์พ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนาหนองทุ่ม

ผูุ้ทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่า ผูุ้ทธรณ์ต้องการเฉพาะสำนวนการสอบสวนเพื่อนำไปใช้ประกอบในการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า สำนวนการสอบสวนมีรายละเอียดประกอบด้วย คำให้การของพยาน รายการพยานเอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน จากผลการสอบสวนดังกล่าวส่งผลให้ผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิเสนอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรมหาดไทยพิจารณาสั่งให้ผูุ้ทธรณ์พ้นจากตำแหน่ง และในที่สุดกระทรมหาดไทยได้มีคำสั่ง ที่ ๒๗๔/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๙ ให้ผูุ้ทธรณ์พ้นจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลนาหนองทุ่ม สำนวนการสอบสวนดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องโดยตรงและกระทบต่อสิทธิของผูุ้ทธรณ์ เมื่อปรากฏว่าการสอบสวนได้ดำเนินการเสร็จสิ้นและกระทรมหาดไทยได้มีคำสั่งให้ผูุ้ทธรณ์พ้นจากตำแหน่งแล้ว ผูุ้ทธรณ์จึงควรจะได้รับทราบรายละเอียดในการสอบสวน อีกทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นการแสดงถึงความโปร่งใสของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐประการหนึ่ง การที่สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิอ้างว่าข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผูุ้ทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่มิได้ระบุว่าที่เปิดเผยไม่ได้เพราะเหตุใด จึงไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงสถานะของผูุ้ทธรณ์ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตตำบลนาหนองทุ่ม และบุคคลที่เป็นพยานซึ่งส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ที่สำนักงานเทศบาลตำบลนาหนองทุ่มแล้วเห็นว่า การเปิดเผยให้ผูุ้ทธรณ์ทราบถึงตัวบุคคลที่ให้การเป็นพยานนั้นอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และหากให้มีการเปิดเผยชื่อพยานก็อาจคาดหมายได้ว่าในภายหน้าประชาชนอาจจะไม่ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐในการสืบสวนสอบสวนการกระทำผิด เนื่องจากเกรงว่าจะถูกเปิดเผยชื่ออันจะทำให้ตนได้รับอันตรายได้ ซึ่งจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นควรมิให้เปิดเผยชื่อและข้อความที่อาจทำให้ล่วงรู้ถึงตัวพยานได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิเปิดเผยสำนวนการสอบสวน พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองสำเนาถูกต้องแก่ผูุ้ทธรณ์ โดยให้ใช้ดุลพินิจลบ ตัดทอน หรือทำด้วยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยชื่อ ลายมือชื่อ ตำแหน่ง รวมทั้งข้อความที่อาจแสดงให้เห็นถึงตัวพยานได้

นายวัฒนา รัตนวิจิตร หัวหน้าคณะที่ ๔
นายจ่านง เจริญฉัตร นางมัลลิกา คุณวัฒน์ นายดำรงค์ บุญเย็น กรรมการ
นายเรวัต จำเริญ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

หมายเหตุ : นายดำรงค์ บุญเย็น ป่วยจึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๙